

ספר
אשר בנחל

שְׁנַת
ה'תשע"ג
חֶלֶק רל"ב

וְהוּא קִבֵּץ מִכְתָּבִים וּשְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת אֲשֶׁר בְּנַחַל הַנּוֹבֵעַ מְקוֹר
חֻכְמָה יְסוּדָתָם, עֲנִינִים נוֹרָאִים וְנִפְלְאִים, עֲצוֹת יְקָרוֹת, הַתְחַזְּקוֹת
וְהַתְעוּרוֹת לְהִתְקָרֵב אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּכָל דְרָגָה וְדְרָגָה מִכָּל
מְקוֹם שֶׁהוּא יֵהיֶה מִי שֶׁיֵּהיֶה

*

בְּנוֹי וּמִיֶּסֶד עַל פִּי דְבָרֵי
רַבְּנוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא אֹר הַגְּנוּז וְהַצָּפוֹן
בוֹצֵינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה אֲדַמּוּר
רַבִּי נַחֲמָן מְבַרְסֶלֶב זי"ע
וְעַל פִּי דְבָרֵי תַלְמִידוֹ מוֹרְנוּ
הַגָּאוֹן הַקְּדוֹשׁ אֹר נִפְלָא אֲשֶׁר כָּל רוּז לָא אָנִים לִיה
רַבִּי נֶתָן מְבַרְסֶלֶב זי"ע
וּמְשַׁלֵּב בְּפִסּוּקֵי תַנ"ךְ וּמֵאֲמָרֵי חַז"ל הַקְּדוֹשִׁים
מִגְמָרָא וּמְדַרְשִׁים וְזֶהֱרַר הַקְּדוֹשׁ

*

הוֹבָא לְדָפוּס עַל יְדֵי
חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב
עִיה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹבֵב"א

הכתובת להשיג את הספר הזה
ועוד ספרים של אדמו"ר מוהר"ן מברסלב זי"ע
וספרי מוהר"אש הצדיק מיבנאל
עיר ברסלב בגליל

* * *

הוצא לאור על ידי
"ניצני הקודש הוצאה לאור"

יבנאל ת.ד. 599

טל: *5610

פקס: 077-3182015

דואר אלקטרוני: hkodsh1@gmail.com

* * *

להזמנות ספר זה וספרים נוספים
עם אפשרות משלוחים עד בית הלקוח
תוך 48 שעות

בקרו באתרנו החדש

www.htzdik.com



הַקְדָּמָה

הַנְּבִיא אֹמֵר (ישעיה סג ז) "חֲסֵדֵי הַיְיָ" הַאֲזִכִּיר תְּהִלַּת הַיְיָ" כֻּעַל כָּל אֲשֶׁר גָּמְלָנוּ הַיְיָ" וְרַב טוֹב לְבֵית יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר גָּמְלָם כְּרַחֲמָיו וְכַרַב חֲסָדָיו", וְדָרְשׁוּ עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (הוֹבָא בְּכַתְּי מְדַרְשׁוֹת ב' מִח סִימָן פ') לְעֵתִיד לְבוֹא כָּל צְדִיקֵי עוֹלָם מְבִיאִין לְפָנָיו יְתִבְרַךְ שֵׁי לְעוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאֲמַר (תְּהִלִּים סח, ל) "לֵךְ יוֹבִילוּ מְלָכִים שָׂי", וּמָהוּ שֵׁי שֶׁהֵן מְבִיאִין לְפָנָיו, אֵלֹהֵי שֵׁי שֶׁל צְדָקָה, שֵׁי שֶׁל גְּמִילוֹת חֲסָדִים, שֵׁי שֶׁל מִשְׁרִים, שֵׁי שֶׁל אֲמוּנָה, שֵׁי שֶׁל רַחֲמִים, שֵׁי שֶׁל שְׁלוֹם, שֶׁהֵיוּ עוֹשִׂין בְּעוֹלָם הַזֶּה לְעַנְיִים וְלֶאֱבִיוֹנִים, לְדָלִים וְלָרְשִׁים וְלְדַכְּיִים, וְלְעוֹלָם הַבָּא הֵן בָּאִין לְפָנֵיהֶם הֵן וְכָל צְדָקוֹתֵיהֶן עִמָּהֶן, שְׁנֵאֲמַר (ישעיה נח, ח) "וְהִלֵּךְ לְפָנֶיךָ צְדָקָה" וְגוֹ', בְּאוֹתָהּ שָׁעָה מַעֲלָה עֲלֵיהֶן הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֵלֹהֵי מְבִיאִין לְפָנָיו שֵׁי וּמְקַבְּלִין פְּנָיו, שְׁנֵאֲמַר (תְּהִלִּים יז, טו) "אֲנִי בְּצַדֵּק אֲחֻזָּה פְּנֶיךָ", מָה עוֹשֶׂה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, בְּאוֹתָהּ שָׁעָה עוֹמֵד בְּעַצְמוֹ וּמְסַדֵּר כָּל צְדָקָה וְצְדָקָה שְׂבִיד כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְפָנָיו כְּסֵא הַכְּבוֹד, וְנוֹתֵן לָהֶן שְׂכָר טוֹב עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, שְׁנֵאֲמַר (ישעיה סג, ז) "וְרַב טוֹב לְבֵית יִשְׂרָאֵל", וְאֶפְלוּ עַל כָּל אֲמִירָה וְאֲמִירָה שְׂאָדָם אֹמֵר בֵּין חֲבֵרוֹ לְחֲבֵרוֹ, עַד שֶׁתְּכַלֶּה מְרִיבָה מְבִינֵיהֶם, נוֹטֵל אָדָם עֲלֵיהֶן שְׂכָר טוֹב, כְּנֶגֶד צְדָקָה וְגְמִילוֹת חֲסָדִים, וּמָה שְׂכָר נוֹטֵל עֲלֵיהֶם מְלַמֵּד שְׂאוּרוֹ יִזְרַח כְּאוֹר הַשֶּׁמֶשׁ בְּחֹשֶׁךְ וְאֶפְלָה מִמְרָאֵה פְּנָיו, שְׁנֵאֲמַר (ישעיה נח, י) "וְתִפְקֵ לְרֹעַב נִפְשָׁךְ וְנִפְשׁ נַעֲנָה תִשְׁבִּיעַ וְזִרְחַ בְּחֹשֶׁךְ אוֹרָךְ וְאֶפְלָתֶךָ כְּצִהְרִים", וְאִף מְחַשְׁבָּה טוֹבָה שְׂאָדָם מְחַשֵּׁב בְּעוֹלָם הַזֶּה וְאִינוּ יוֹכֵל לְעֲשׂוֹתָהּ נוֹטֵל שְׂכָר טוֹב עֲלֶיהָ לְעוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאֲמַר (מְלָאכִי ג, טז) "לִירְאֵי הַיְיָ" וְלַחֲשָׁבֵי שְׂמוֹ", וּמָה שְׂכָרוֹ שֶׁהוּא נוֹטֵל מְלַמֵּד שְׂכוֹתֵבִין אוֹתוֹ בְּסִפֵּר זְכוּרוֹת לְפָנָיו עִם הַצְּדִיקִים לְזִכוּת וְלִירֵשׁ חַיֵּי עוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאֲמַר (שִׁם) "וַיִּכְתֹּב סִפֵּר זְכוּרוֹת לְפָנָיו לִירְאֵי הַיְיָ" וְלַחֲשָׁבֵי שְׂמוֹ", לְמָה כְּדֵי שְׂיֵאֲכַל וְיִשְׁבַּע מִטוֹבוֹ שֶׁל עוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאֲמַר (ישעיה נח, יא) "וְנִחַף הַיְיָ" תְּמִיד וְהִשְׁבִּיעַ בְּצַחְצְחוֹת נִפְשָׁךְ", "וְנִחַף הַיְיָ" תְּמִיד" זוֹ מְנוּחַת עוֹלָם הַבָּא, "וְהִשְׁבִּיעַ בְּצַחְצְחוֹת נִפְשָׁךְ" זוֹ מְעַדְנֵי עוֹלָם הַבָּא שְׁמָהֶן שׁוֹבְעִין כָּל צְדִיקֵי עוֹלָם, וְהִנֵּה זְכוּת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ

הוא, בזכיות חנם להשיב לשואלי ולדורשי שלומי זה ארבעים שנה רצופות, ומסתכם עד עכשו ערב ראש השנה תשס"ד ליותר מעשרים וחמש אלף מכתבים, וכבר נדפסו עד עכשו ארבעים כרכים, שבהם קרוב לשבעת אלפים מכתבים הכלולים מכל מיני נושאים שבכולם, אמונה, שמחה, התחזקות, שלום בית, ושלוש בין אדם לקונו, ושלוש בין איש לרעהו, דבורים ערבים ונעימים לחזק בחורים ואברכים שעובר עליהם מה שעובר ירידות ונפילות השלכות וכו', צרות ויסורים מרירות והרפתקאות וכו', והיה המכתבים האלו להם כמים קרים על נפש עיפה.

וכל המכתבים האלו נכתבו במסירות נפש עצומה, שהפקרתי את עצמי ואת זמני היקר בשביל לעזור להזולת, ורבים הצלתי ממות לחיים ממש על ידי המכתבים האלו, ומה גם שאלפים נשמות קבלו ומקבלים חיות מהמכתבים האלו, ונתקיים בי (תהלים סח, ל) "לך יובילו מלכים שיי", ומהו שיש שהן מביאין לפניו, אלו שישל צדקה, שישל גמילות חסדים, שישל משרים, שישל אמונה, שישל רחמים, שישל שלום, שהיו עושין בעולם הזה לעניים ולאביונים, לדלים ולרשעים ולנדכאים, קשי יום, נשברי לב, ומרירי נפש כי כל אלו המכתבים נכתבו על ידי גדל הרצונות והכסופים של הנפשות השבורים שהריצו את מכתביהם אלי, וכל אלו המכתבים הם תשובות לשאלותיהם.

ומחמת שעדין אוהזים באמצע הדפוס מכתבים משנת תשמ"ה תאריכים של למעלה מעשרים שנה, ועד שיגיעו לשנים אלו מי יודע כמה זמן יקח, ויען שנאבדו כבר כמה אלפי מכתבים אמרתי ויהי מה אדפיס שתים או שלשה טופסים על כל פנים מכל שנה כדי שלא ילך חס ושלוש לאבוד, כי רבות יגעתי וטרחתי ובטלתי מזמני היקר וחבל שילך לאבוד, ומהקדוש ברוך הוא, אבקש אלקי אבי יהיה בעזרי שאזכה לראות את כל המכתבים האלו כבר מדפסים בסדרת חלקי שו"ת "אשר בנחל", עד שזוכה לגאלה שלמה, על ידי משיח צדקנו שבא יבוא ויגאלנו גאלת עולם, ונזכה להתענג בזיו שכינת עזו יתברך, אשר יתגלה אז לעיני כל כי מלא כל הארץ כבודו.

אתד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שְׁמוֹת, כ"א טבת התשע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נִרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אתה צריך לדעת שרַבְנּוּ ז"ל הִבְטִיחַ הִבְטָחָה עִם שְׁתֵּי עֵדִים צְדִיקִים גְּדוֹלִים, שְׁמִי שְׂיָבוֹא אֶל צִיּוֹנוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּאוֹמֵן וַיִּתֵּן פְּרוּטָה לְצִדְקָה, וַיֹּאמֶר אֶת הָעֲשָׂרָה מִזְמוּרֵי תְהִלִּים הַנִּקְרָאִים "תְּקוּן הַכְּלָלִי" אֶפְלוּ אִם עֲצָמוּ וּגְבָהּוּ חֲטָאֵיו וּפְשָׁעָיו, יוֹצִיאוּ מֵהַשְּׂאוּל תַּחֲתִית וּמִתַּחֲתֵינוּ, וְהִנֵּה מִבְּאֵר בְּדַבְרֵי רַבְנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן קי"ז) שֶׁלְּפַעֲמִים אָדָם דִּיקָא כְּשֶׁנִּכְנֵס לְקִדְשָׁה גְּדוֹלָה, כְּגוֹן שְׁמִתְקַרֵּב אֶל צְדִיק אֲמַת, אֲזִי יְכוּל לְקַרְא לוֹ מִקְרָה בְּלַתִּי טְהוֹר וְכוּ', וְאָדָם צְרִיךְ לְרְאוֹת לֹא לְהַשְׁבֵּר אֶלֶּא לַעֲשׂוֹת הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה וְכוּ'.

אתה צריך לדעת שֶׁהִבְטַחְתָּ רַבְנּוּ ז"ל הִיא הִבְטָחָה חֲזָקָה מְאֹד וּבּוֹדָאֵי יַעֲמֵד רַבְנּוּ ז"ל בְּהִבְטָחְתּוֹ וְכוּ', אֲבָל לְאָדָם יֵשׁ בְּחִירָה, הוּא יְכוּל לְלַכֵּת אֶל הַצִּיּוֹן שֶׁל רַבְנּוּ ז"ל וְדִיקָא אַחֵר כִּף מִתְגַּבֵּר עָלָיו יִצְרוּ יוֹתֵר וַיּוֹתֵר, וְאֲזִי דִיקָא יִפֹּל וַיַּחֲטֵא עוֹד פַּעַם, כִּי הֵיִצֵּר הָרַע לֹא עוֹזֵב אֶת הָאָדָם, וּמִנְסָה לְהַפִּילוֹ עוֹד פַּעַם וְעוֹד פַּעַם, וְכִף אָמַר רַבְנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ע"ב) שֶׁהֵיִצֵּר הָרַע הוּא מֵהַדְּמִים שֶׁל הָאָדָם, וְהַנְּסִיוֹנוֹת הֵם קָשִׁים וּמְרִים מְאֹד, וְצְרִיכִים לַעֲשׂוֹת בְּכָל פַּעַם הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְלֹא לְהִסְתַּכֵּל לְאַחֲרָיו כְּלָל.

וְכֵן אָמַר רַבְנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן מ"ח) שֶׁצְרִיךְ לְהִיּוֹת עֲקֻשָׁן גְּדוֹל בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, לְבָלִי לְהַנִּיחַ אֶת מְקוֹמוֹ, דְּהֵינּוּ מַעֲט מַקְצַת מֵעִבּוּדְתּוֹ שֶׁהַתְּחִיל, אִף אִם יַעֲבֹר עָלָיו מָה. וְזָכַר דְּבַר זֶה הֵיטֵב, כִּי תִצְטַרֵּךְ לָזֶה מְאֹד, כְּשֶׁתְּחִיל קִצַּת בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם. כִּי צְרִיךְ עֲקֻשְׁנוֹת גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד לְהִיּוֹת חֲזָק וְאֲמִיץ, לְאַחֲזוֹ עֲצָמוֹ, לַעֲמֹד עַל עֲמֻדוֹ, אִף אִם מִפִּילִין אוֹתוֹ, חֵס וְשְׁלוֹם, בְּכָל פַּעַם. כִּי לְפַעֲמִים יֵשׁ שְׁמִפִּילִין אֲחָד מֵעִבּוּדַת הַשֵּׁם כְּפִדּוּעַ, אִף עַל פִּי כֵן עָלָיו לַעֲשׂוֹת אֶת שְׁלוֹ, לַעֲשׂוֹת מָה

שְׂיוּכַל בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם, וְאֵל יֵנִיחַ עֲצָמוּ לִפְלֵ לְגַמְרִי, חֵס וְשְׁלוֹם. כִּי כָּל אֱלוֹ
הַנְּפִילוֹת וְהַיְרִידוֹת וְהַבְּלוּלִים וְכִיּוֹצֵא בְּזֶה צְרִיכִים בְּהִכְרַח לְעִבֹר בָּהֶם,
קִדְּם שְׁנַכְנְסִין בְּשַׁעְרֵי הַקִּדְּשָׁה, וְגַם הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים עָבְרוּ בְּכָל זֶה.

וְדַע שֵׁישׁ אֶחָד שְׂכָבֵר הוּא אֲצֵל הַפֶּתַח שֶׁל הַקִּדְּשָׁה, וְהוּא חוֹזֵר
לְאַחֲרָיו מִחֶמֶת הַבְּלוּלִים שְׂמַתְגַּבְּרִים עָלָיו וְכוּ', אוֹ שְׂאֲזִי כִּשְׂהוּא
סְמוּךְ אֲצֵל הַפֶּתַח, אִזּוּ מִתְגַּבֵּר עָלָיו הַסְּטֵרָא אַחֲרָא וְהַבְּעַל דְּבַר מְאֹד
מְאֹד, רַחֲמָנָא לְצִלָּן, בְּהַתְגַּבְּרוֹת גְּדוּל וְנוֹרָא מְאֹד מְאֹד, רַחֲמָנָא לְצִלָּן,
וְאִין מְנִיחִין אוֹתוֹ לְהַכְנֵס לְתוֹךְ הַפֶּתַח, וּמִחֶמֶת זֶה הוּא חוֹזֵר לְאַחֲרֵי חֵס
וְשְׁלוֹם. כִּי כֵּן דְרָךְ הַבְּעַל דְּבַר וְהַסְּטֵרָא אַחֲרָא, כְּשֵׁרֹאָה שְׂהָאֲדָם סְמוּךְ
סְמוּךְ מִמֶּשׁ לְשַׁעְרֵי הַקִּדְּשָׁה, וְכַמְעַט שְׂיִכְנֵס, אֲזִי הוּא מִתְפַּשֵּׁט עָלָיו
בְּהַתְגַּבְּרוֹת גְּדוּל מְאֹד מְאֹד, רַחֲמָנָא לְצִלָּן. עַל כֵּן צְרִיךְ אִזּוּ הַתְּחִזְקוֹת גְּדוּל
נְגִדוּ, הָרִי שֶׁלֶף לְפָנֶיךָ שְׂאֲפְלוּ שְׁנַכְנֵס בְּתוֹךְ הַקִּדְּשָׁה אִף עַל פִּי כֵּן יְכוּל
לְהִיּוֹת שְׂיִפֵּל עוֹד פְּעַם נְפִילָה אַחֵר נְפִילָה, וְהוּא צְרִיךְ לְהַחְזִיק מִעֲמֵד
וְלֹא לִפְלֵ עוֹד פְּעַם, וְסוּף כָּל סוּף אַחֵר הָרַע יְבוֹא הַטּוֹב.

וְתַתְּאֵר לְעַצְמָךָ אִם לֹא הָיִיתָ אֲצֵל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, מִי יוֹדַע אִיךָ
שְׂהָיִיתָ נִשְׂרָף מִהֵיֶצֶר הָרַע, וְלִכֵּן אַתָּה צְרִיךְ מְאֹד לְהַתְּחִזֵּק שְׂזִכִּיתָ לְהִיּוֹת
אֲצֵל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְסוּף כָּל סוּף תַּעֲבֹר עַל הַכֹּל.

הַמְּאַחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתה.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שְׁמוֹת, כ"א טֵבֶת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אַתֶּם צְרִיכִים לְשָׁמֵר מְאֹד מְאֹד שְׂכַבִּית שְׁלָכֶם יִשְׂרָה הַשְּׂמֻחָה, וְלֹא
אוֹיְרָה שֶׁל מֵתַח וְעֵצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְכוּ' וְכוּ', עֲצֵם הַשְּׂמֻחָה בְּבֵית זֶה
מְשֻׁרָה רוּחַ וְאוֹיְרָה טוֹבָה בְּבֵית.

אי אִפְשָׁר לְלַכֵּת עִם הַיֵּלֶד בְּיַד חֲזָקָה בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן, נִגְמַר הָעֵדֶן
הַזֶּה וְכוּ', וּמִכָּל שֶׁכֵּן שְׂאֵסוֹר לְקַלֵּל בְּכָלֵל שׁוּם יְהוּדֵי וּמִכָּל שֶׁכֵּן אֶת
הַיֵּלְדִים, רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת קָלִלוֹת, סִימָן א') עַל יְדֵי הַקְּלָלוֹת
בָּאָה אֲבִלוֹת חֵס וְשָׁלוֹם, וְלִכֵּן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֵר לֹא לְקַלֵּל אֶף
אֶחָד, וּמִכָּל שֶׁכֵּן לֹא לְקַלֵּל אֶת הַיֵּלְדִים.

וְזֶה הַטַּעַם שְׁנוֹהֵגִים לְבָרֵךְ אֶת הַיֵּלְדִים בְּכַנִּיסַת הַשֶּׁבֶת לְפָנַי קְדוּשָׁה,
כִּי פֶן וְאוּלַי בְּאִמְצַע הַשְּׁבוּעָה הַיּוֹ הַהוֹרִים עֲצָבָנִים וּנְפִלְטָה קְלָלָה מִפִּיהֶם
עַל הַיֵּלְדִים וְכוּ', וּבִשְׂבִיל זֶה מְבָרְכִים אֶת הַיֵּלְדִים בְּעַת כְּנִיסַת הַשֶּׁבֶת
שִׁיחֵיו מְבָרְכִים.

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם מֵהַיּוֹם וְהַלָּאָה לְשָׁמֵר מְאֹד מְאֹד
לֹא לְקַלֵּל אֶת הַיֵּלְדִים, רַק לְהַגְבִּיחַ אוֹתָם, וְלִתֵּת לָהֶם מַחְמָאוֹת, וְעַל יְדֵי
אֲהָבָה יִתְקַרְבוּ הַיֵּלְדִים אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ.

תְּאֵמִינִי לִי אִם הַדְּבָרוֹת עִם הַבֵּן יְכוּלִים לְהַגִּיעַ אֶתוֹ בְּמִקּוֹמוֹת
שְׂלֵא תֵאָרְתָם, וּכְבָר אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת בְּנִים, סִימָן ק"ו) הַבְּנִים
שׁוֹטִים, כְּשִׂאֲבֵיהֶם כְּעֶסֶן; כִּי טַבַּע שֶׁל יְלָדִים שֶׁהֵם שׁוֹאֲלִים שְׂאֵלוֹת וְכוּ',
וּמִתְעַנְיָנִים בְּכָל דְּבַר וְכוּ', וְאִם עוֹנִים לָהֶם הֵם מְצַלִּיחִים מְאֹד, וּמוֹשְׁכִים
אֶת עֲצָמָם אֶל הַקֶּדְשָׁה, אֲבָל אִם מְבַטְלִים אוֹתָם וְשׁוֹבְרִים אוֹתָם הֵם
נִשְׂאָרִים שׁוֹטִים וְטַפְשִׁים וְכוּ', וְלִכֵּן מֵהַיּוֹם וְהַלָּאָה רְאֵי לְקַרֵּב אֶת הַבֵּן
שְׁלֶךְ, וְתַמִּיד תְּבָרְכֵי אוֹתוֹ וְתִתְּנֵי לוֹ מַחְמָאוֹת, וְהַעֲקֹר שִׁיחֵיהַ לְךָ הַרְבֵּה
סְבָלָנוֹת, כִּי עִם יְלָדִים צְרִיכִים סְבָלָנוֹת כְּמוֹ עִם עֲצָבִים שֶׁל פְּלִדָה וְכוּ'.

הַקְּדוּשָׁה בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֲנִי
מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שִׁיחֵיהַ לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶי
תִּשְׁפִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר שְׁמוֹת, כ"א טַבַּת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אמר לך כָּלֵל, שְׁאֲנִי לֹא אוֹמֵר דְּבָרִים בְּלִי מְקוֹר, וְכֵן אֲנִי לֹא מִתְנַהֵג
בְּהִנָּהֵגָה שְׁאִין עַל זֶה מְקוֹר, עִם כָּל זֹאת אֲנִי מֵאֵד שְׂמַח שְׁאֵתָה שׁוֹאֵל, כִּי תוֹרָה
הִיא וְלִלְמַד אֲנִי צָרִיךְ וְכו'.

מוֹכָא מֵרַבְּנֵי הָאֲרִיז"ל בְּשַׁעַר הַמְּצוּוֹת (פְּרָשַׁת עֶקֶב) אָסוּר לְאָדָם לְחַבֵּר
וּלְשַׁלֵּב אֲצַבְעוֹת יָד יְמִינֹו עִם אֲצַבְעוֹת יָד שְׂמָאלוֹ, כְּמוֹ שְׁנוֹהֲגִים בְּנֵי אָדָם
לַעֲשׂוֹת לְפִי תַמָּם דְּרָךְ מְקַרְה, וְהַטַּעַם הוּא לְפִי שְׁהֵם כַּחוֹת עֲלִיוֹנִים יְמִנִיִּים
וּשְׂמָאֲלִיִּים, וְאִין לְעַרְבָם יַחַד.

וּכְבָר מְבֹאֵר בְּזֵהָר הַקְּדוּשׁ (וַיִּקְרָא כ"ה) "וְכַד דִּינָא אֲשַׁתְּלִים וְשָׂרְיָא עָלֶיהָ
דְּבַר נֶשׁ, כְּדִין אֲסִתְיִים, וְאִתְתַּקְּנוּ אֲצַבְעֵן חֲמִשׁ בְּגוּ חֲמִשׁ, יְמִינָא בְּשְׂמָאֲלָא,
לְאַחְזָאָה דְּהָא כְּלָא אֲסִתְכְּמוּ עָלֶיהָ בְּהֵוָא דִּינָא" וְכו', עֵינֵן שָׁם. צְרִיכִים מֵאֵד
מֵאֵד לְשַׁמֵּר לֹא לְעַרְב אֶת הַדִּינִים בְּרַחֲמִים, כִּי זֶה מֵאֵד מְסַכֵּן, יְהוּדֵי תַמִּיד
הוֹלֵךְ מִיְמִין עַל שְׂמָאֵל בְּכָל דְּבַר, כְּדִי לְעוֹרֵר אֶת הַחֲסָדִים וְהַרְחֲמִים עַל
הַדִּינִים, וְזֶה שִׁיף בְּכָל דְּבַר, תַּמִּיד הֵימִין צָרִיךְ לְהִתְגַּבֵּר עַל הַשְּׂמָאֵל.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלַח.
הַמְּאֵחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר שְׁמוֹת, כ"א טַבַּת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

קדם אתה צריך לדעת לא כל מי שקורה את עצמו "רב", הוא "רב", ואף שיש שקוראים את עצמם "מרא דאתרא", הוא לא יותר מ"מרא דחצינא" (קלשון או מעדר שמוציא את הזבל והלכלוך מהרצפה), לצערנו הרב יש הרבה כאלו, ומי יתן שפעם ולתמיד היו צריכים לבדק את אלו שקוראים את עצמם "רב" אם יש להם בכלל סמיכה לרבנות, ומי היה המסמיך שלהם? ואז יתודע איזה שחיתות יש בין אלו שקוראים את עצמם "רב", שהם סתם עמי הארצים גמורים, ואין להם שום קשר לתורה, מתחזים לרבנים, ועושים יותר נזק ליהדות ממה שחושבים וכו', כל הראש שלהם זה רק איך להוציא מבני אדם כספים במרמה וכו', ואיך יכולים לקבל יותר תקציבים על מסדות פיקטיבים וכו', ואיך שמעבירים בתים של זקנים גלמודים על העמתות שלהם וכו', מה תגיד שיש אחד שקורא את עצמו "רב" שנעשה "רב" כבר כשהיה בחור ורק? איך הוא היה יכול לפסק שאלת נשים וכו'? ולצערנו הרב יש גם כאלו, והם אשר גורמים חלול השם נורא ואים מאד, ומרחקים אנשים מהיהדות, כי רב בישראל צריך להיות סמל לאנשי הקהלה שיהיה נקי כפיים, ולא יתרוצץ בכל המשרדים עבור לקבל תקציבים וכו', והלואי שהיו בודקים אחר רע-בנים כאלו, והיו מוצאים שחיתות שתסמרנה שערות ראש וכו'.

על כל פנים תהלה לאל, לא חסר רבנים יראי השם וחושבי שמו שמוסרים את נפשם עבורו יתברך, ועבור קהלתם, ודואגים עבור היהדות, והם נקיי כפיים, והם אף פעם לא יגעו בדברים שלא שייך אליהם, וכל הראש שלהם זה רק תורה ותפלה, ולכן שלא יקשה לה שום קשיות אם אתה רואה גנבים צבועים וכו', שקוראים את עצמם "רב", ומסכנים המון עם שלא יודעים להבחין בין תכלת לקלא אילן, ואסור לפל בדעתו בשביל דברים כאלו וכו', כי בכל תחום יש שקרנים, רמאים, צבועים, ש'רץ' השורץ על הארץ.

הקדוש ברוך הוא ישמרנו מרמאים וצבועים כאלו, שכל מגמתם הוא רק איך להוציא כסף במרמה וכו', ולא עושים שום דבר בשביל היהדות, ולקרב יהודים אליו יתברך.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים

אתח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שְׁמוֹת, כ"א טבת התשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תּוֹדָה רַבָּה עַל הָאֲחוּלַיִם, וְכָל הַמְּבָרָךְ מִתְבָּרָךְ מִפִּי אֵל עֲלִיוֹן.

שָׁמַעְתִּי גַם אֲנִי מֵהִנְהָגָה הַזֹּאת, כִּי אוֹמְרִים שֶׁזֶה קִשָּׁה לְשַׁכְּחָה וְכוּ', אֲבָל אֲנַחְנוּ לֹא מִקְפִּידִים עַל זֶה, כִּי אִם יִתְחִילוּ לְהִכְנִס בְּהַקְפְּדוֹת כְּאֵלוֹ אֵין לָזֶה סוּף.

כְּשֶׁבֵר יִשְׂרָאֵל חִזַּק בְּאַמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וּמִחֲדִיר בְּמַח מַחְשַׁבְתּוֹ אֲשֶׁר אֵין שׁוֹם מְצִיאוֹת בְּלִעְדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, וּבְמַחְשַׁבָּה זוֹ הוּא הוֹלֵךְ תָּמִיד, זֶה מְטַהֵר אוֹתוֹ מֵהַכֵּל, כִּי כְּשֶׁבֵר יִשְׂרָאֵל רַק חוֹשֵׁב מִמְּנוּ יִתְבָּרַךְ, עַל יְדֵי זֶה נִדְבָק בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְנִצּוֹל מִכָּל רַע, אֲשֶׁרִי הָאָדָם שְׁזוּכָה לְהִכְנִיס בְּמַח מַחְשַׁבְתּוֹ תָּמִיד אֲשֶׁר אֵין בְּלִעְדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וּמְצִיר לְפָנָיו אֵיךְ שֶׁהַכֵּל לְכָל הוּא אֹרֵךְ הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְהוּא נִמְצָא בְּתוֹךְ הָאוֹר אֲשֶׁר אֵין עוֹד תַּעֲנוּג פְּתַעֲנוּג הַזֶּה, וְאֵז כָּבֵר לֹא מַחְפֵּשׁ אַחֵר כָּל מִינֵי הִנְהָגוֹת שְׂאֵין לָהֶם שַׁחַר וְכוּ'.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שְׁמוֹת, כ"א טבת התשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

זֶה בְּעֵינָה רְצִינִית מְאֹד מְאֹד מֵה שְׁאַתָּה מְעוֹרָר, וּמְסַכְּנִים אֵלָיו שְׁחוֹזָרִים
 בְּתִשׁוּבָה שְׁאִין לָהֶם מִי שִׁידְרִיךְ אוֹתָם, שִׁיכוֹלִים לָקִים אֶת הַמְצָוֹת בְּהַדוּר
 רַב, וְלִהְתַּמִּיד בַּתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, וְלַעֲסֹק בַּתְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, עִם
 כָּל זֹאת יִלְךְ בְּבִגְדֵים נְקִיִּים שְׂרַבְנוּ ז"ל הַקְּפִיד עַל זֶה בְּיוֹתֵר, וְאָמַר (לְקוּשִׁי-
 מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קכ"ז) הַבְּגָדִים הֵם בְּסוּד הַחֲשֵׁמ"ל, שֶׁהוּא שְׂמִירָה. וְעַל כֵּן
 הַבְּגָדִים יְהִיו שְׁלֵמִים תְּמִיד וְלֹא קְרוּעִים כִּי הוּא קְלָקוּל הַשְּׂמִירָה, הַבְּגָדִים
 בְּעֶצְמָן תּוֹבְעִין אֶת הָאָדָם אִם לֹא נִזְהָר בְּשְׂמִירָתָן לְכַבְּדָן כְּרֵאוּי וְלִהְיִיזְקֵן
 בְּנִקְיוֹת; וְכֵן צְרִיךְ לְשָׁמֵר עַל עֲצֻמוֹ מְאֹד מְאֹד שְׁלֹא יִהְיֶה מְזַנָּח וְכוּ', עִם
 פְּאוֹת מְפֹזְרוֹת וְכוּ', וְזִקְן מְבִלְגָן וְכוּ', וּכְבָר אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׁבַת נ:)
 רוֹחֵץ אָדָם פְּנָיו, יְדָיו וְרַגְלָיו בְּכֹל יוֹם בְּשִׁבִיל קוֹנוֹ, מִשּׁוּם שְׁנֵאמַר: (מְשַׁלֵּי ט"ז
 ד') "כֹּל פֶּעַל הַיּוֹי"ה לְמַעַנְהוּ"; וְרַבְנוּ ז"ל הַקְּפִיד עַל דְּבָר זֶה מְאֹד מְאֹד, וְלִכְן
 צְרִיכִים לְדַעַת שֶׁהַנְּשֻׁמָּה הוּא חֶלֶק אֱלֹקֵי מַמְעַל, וְהַגּוֹף הוּא נְרִתִיק שְׂמִחְזִיקָה
 אֶת הַנְּשֻׁמָּה, וְאִם יֵשׁ נְרִתִיק נְקִי וּמְסֻדָּר, הָרִי הַנְּשֻׁמָּה יְכוֹלָה לְשָׂרוֹת שְׂמָה,
 כִּי אִין הַשְּׂכִינָה שׁוֹרָה אֲלֵא בְּמָקוֹם נְקִי וּמְסֻדָּר, אֲשֶׁרִי מִי שְׁזוֹכָה לְהַפְּךְ אֶת
 הַגּוֹף גַּם כֵּן לְנִשְׁמָה, כְּמוֹ שְׁאָמַר רַבְנוּ ז"ל (לְקוּשִׁי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן כ"ב) עַל
 הַפְּסוּק: (יִשְׁעִיָה נ"ח) "וּמִבְּשָׂרְךָ לֹא תִתְעַלֵּם" - שְׁלֹא תִתְעַלֵּם עֵינֶיךָ מִלְּרַחֵם עַל
 בְּשָׂרְךָ, הֵינּוּ בִשָּׂר גּוֹפָךָ, כִּי צְרִיכִים לְרַחֵם מְאֹד עַל הַגּוֹף, לְרֵאוֹת לְזַכְּכוּ כְּדִי
 שְׁיִוָּכַל לְהוֹדִיעַ לוֹ מְכַל הַהָאֲרוֹת וְהַהֲשָׁגוֹת שֶׁהַנְּשֻׁמָּה מְשַׁגֵּת, כִּי הַנְּשֻׁמָּה שֶׁל
 כָּל אָדָם הִיא רוּאָה וּמְשַׁגֵּת תְּמִיד דְּבָרִים עֲלִיוֹנִים מְאֹד, אֲבָל הַגּוֹף אֵינּוּ יוֹדֵעַ
 מֵהֶם, עַל כֵּן צְרִיךְ כָּל אָדָם לְרַחֵם מְאֹד עַל בִּשָּׂר הַגּוֹף, לְרֵאוֹת לְזַכְּךָ הַגּוֹף עַד
 שְׁתּוּכַל הַנְּשֻׁמָּה לְהוֹדִיעַ לוֹ מְכַל מֵה שֶׁהִיא רוּאָה וּמְשַׁגֵּת תְּמִיד, שְׁזֶה סוּד:
 (אִיּוֹב י"ט) "וּמִבְּשָׂרִי אֲחִזֶּה אֱלוֹקִי", עַל יְדֵי בִשָּׂר הַגּוֹף יִחְזֶה אֱלוֹקִי, הֵינּוּ עַל יְדֵי
 גּוֹפוֹ הַגִּשְׁמִי יֵרָאוּ אֱלֹקוֹת, כִּי בַר יִשְׂרָאֵל צְרִיךְ תְּמִיד לְלַכֵּת עִם בְּגָדִים נְקִיִּים
 וּמְסֻדָּרִים, כְּדִי לְקַדֵּשׁ שֵׁם שְׁמַיִם בְּרַבִּים, וּבְזֶה מִתְּחַבְּרִים יַחַד הַנְּשֻׁמָּה עִם
 הַגּוֹף, אֲשֶׁרִי מִי שְׂמַצִּית אֶת רַבְנוּ ז"ל.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בַּתְּפִלָּתִי שְׁאִנִּי מִבְּקֶשׁ
 וּמִתְּפִלָּל בְּעַדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.
 הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתי.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שְׁמוֹת, כ"א טבת התשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין מְלִים בְּפִי הַהוֹדוֹת לָךְ עַל מַה שְּׁאַתָּה מוֹסֶרֶת אֶת נַפְשְׁךָ בְּשִׁבְלֵי מַטָּה
הַבְּחִירוֹת שֶׁלָּנוּ "בְּרִסְלָב לְמַעַן ש"ס", אֲנִי מִכְרַח לְהַגִּיד לָךְ שְׁאַנִּי מִסְתַּכֵּל
רַחוּק וְכו', מַה יֵּצֵא מִכָּל זֶה? וְאַנִּי מִבְטִיחַ לָךְ שְׁכָל מִי שְׁיִבְחֶר דְּרָךְ הַמַּטָּה
שֶׁלָּנוּ, לְבִסוּף הוּא יִגִּיעַ אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, וְזֶה זְכוּת
הַרְבִּים לְכָל הַמְשַׁפָּחָה.

אִם יֵשׁ לָךְ אֵיזֶה בְּעֵינָה בְּמַטָּה הַבְּחִירוֹת שֶׁלָּנוּ, תוֹדִיעֵי לִי תַכְףּ וּמִיד
וְאַנִּי יִרְאֶה לְעֹזֵר לָךְ, כִּי הוֹלֵךְ לִי בַחַיִּים שְׁנֹצְלִית, וּמִי יִתֵּן שְׁתַּעוֹרְרֵי עוֹד נְשִׁים
שְׁיִהְיוּ מִתְנַדְּבוֹת לְמַטָּה הַבְּחִירוֹת שֶׁלָּנוּ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאַנִּי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׁיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְלִיחִי.
הַמְאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתיא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שְׁמוֹת, כ"א טבת התשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחַ שְׁאַתָּה כּוֹתֵב לִי פְתוּחַ הַכַּל וְכו', אֲצַל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא חָשׁוּב אֲמַת, וְזֶה מַה שְּׁלֵמֵד אוֹתָנוּ רַבְּנוּ ז"ל, רַק לְלַכֵּת עִם אֲמַת, וְאָמַר
(שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן נ"א) אֵת זֶה תִּקְבְּלוּ מִמֶּנִּי שְׁלֵא יִטְעָה אֶתְכֶם הַעוֹלָם, הַעוֹלָם
מִטְעָה מְאֹד, וּכְמוֹ כֵּן אָדָם צָרִיךְ לְלַכֵּת רַק עִם אֲמַת, וְיִגִּיד אֵת מַה שְּׁכּוֹאֵב לוֹ.

הן אמת שיש לי הקפדה עליה, אם אני אומר שתהלה לאל, יש רבנים גדולים יראי השם וחושבי שמו שהם עשו תקנה לא ללכת למחללי שבת וכו', ובזה ששוכרים את הכיס שלהם וכו', הם נכנעים וכו', ואני גם כן אוהז ככה כי זה מציאות, כי סוף כל סוף הם גם כן מאחינו בני ישראל, וככל שיכולים למנע אפלו מבר ישראל אחד שלא יחלל שבת, מה טוב ומה נעים, אבל בזה שילכו אצלם אתה עוזר להם שימשיכו לחלל שבת וכו', ואם אני אומר שלא, אז איך יש לה עזות מצח להגיד שטעיתי וכו', ואם אתה אוהז שטעיתי, אז לה תחפש לה רבי אחר וכו'.

בענין מה שאתה כותב שההוא אמר שאני בדינים וכו', כנראה שצריך עוד הרבה לשטן את הפנים שלו עם הרבה דמעות וכו', תהלה לאל, מאז שהתקרבותי אל רבנו ז"ל יש לי קו אחד ואני לא משנה את הקו הזו בשום פנים ואופן, ואני לא מתפעל משום בריה שבעולם, ואותי לא יכולים להטעות וכו', ולא יכולים לעבד עלי וכו', אני נותן רק לההוא הרגשה שיחשב שעובד עלי וכו' וכו', לא פעם אחת אמרתי שמה שאני אומר בפעם הראשונה זה אני! אבל אם אחד מתעקש ורוצה לדעת את דעתי, זה כבר לא אני, זה מה שהוא רוצה לשמע, אני אומר רק פעם אחת, ואם ההוא מתעקש אז אני נותן לו להרגיש שהוא צודק וכו', והוא חושב שהוא עבד עלי וכו', עברתי יותר מדאי נסיונות קשים ומרים בהחיים מה שרק חושבים וכו', ולכן זה עזות מצח להגיד ככה שעכשו אני בדינים, ואני ארגע אז אני אדבר אחרת וכו' וכו'.

הקדוש ברוך הוא יעזר לה בזכות העגמת נפש שיש לה, שימתק ממך כל הדינים על ידי פלא עליון, ויהיה לה רפואה שלמה מן השמים, ותמשיך לחנך את הילדים, ולראות מאד מאד לשמר מהזולת וכו' וכו'.

אני מאד מבקש אותך אל תכתב לי יותר מהנושא הזה.

תשתדל מאד ללמד עם התלמידים בכל יום שתי משניות ממסכת אבות עם הפרוש שזכני הקדוש ברוך הוא.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים

א.ת.י.ב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שְׁמוֹת, כ"א טַבַּת הַתּוֹשֵׁעַ"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... וְ... שִׁיחֵיו נִצַּח

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת הַהוֹדָעָה.

אם אתה מרגיש שאתה יכול להיות שומר וכו', ולהתפרנס מזה וכו', מה טוב ומה נעים, והקדוש ברוך הוא יתן לך הצלחה גדולה מאד, אבל הכל צריך להיות עם רשיון חקי וכו'.

רק חזקו ואמצו מאד להיות בשמחה שניכם ביחד, ותכריחו את עצמכם רק להיות בשמחה, כי השמחה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאדם שמח מתרחב דעתו ויכול להחדיר בעצמו אמונה פשוטה בו יתברך, והרגע שחזק באמונה שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, על ידי זה נפתח פיו לדבר אל הקדוש ברוך הוא כְּאִשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, אֲשֶׁר זֶה הַתַּעֲנוּג הַכִּי גָדוֹל, וְטוֹעַם טַעַם עוֹלָם הַבָּא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְכִמּוֹ שְׁכַתּוּב: (ויקרא כ"ו י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לָכֶם לְאֱלֹקִים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעַם", וּפְרָשׁ רַש"י: "אֲטִיל עִמָּכֶם בְּגֵן עֵדֶן כְּאֶחָד מִכֶּם, וְלֹא תִהְיוּ מְזַדְעָזְעִים מִמֶּנִּי" וְכוּ', אִיזָה תַעֲנוּג שְׂאֵדָם מְרַגֵּשׁ שְׁמָלָא כֹּל הָאֲרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאִין בְּלַעְדוֹ נִמְצָא, וְהוּא יָכוֹל לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ פְּנִים אֶל פְּנִים, וְאֵל מְדַרְגָּה זוֹ רַבְּנוּ ז"ל רוֹצֵה לְהִבְיֵא אוֹתָנוּ, וְזֶה זוֹכִים עַל יְדֵי תַקְוָה הַשְּׂמֵחָה, וְלִכֵּן תִּמְסְרוּ אֶת נַפְשְׁכֶם לְהִיּוֹת בְּשְׂמֵחָה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם שיהיה לכם הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

אתיג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שְׁמוֹת, כ"א טַבַּת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

אֵל תְּדַאֲגִי בְּקָרוֹב מְאֹד יִהְיֶה שְׂדוּכִים טוֹבִים לְהִילָדִים שְׁלָךְ, אֶת תְּמַשִּׁיכִי לְהַתְּפַלֵּל וְתִרְאִי שֶׁהַכֵּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, אֲסוּר לְהַכְנִס בְּלֶחֶץ, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְתִּיק מִכֶּם כָּל הַדִּינִים עַל יְדֵי פְּלֵא עֲלִיוֹן, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתיד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שְׁמוֹת, כ"א טַבַּת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... גִּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

אֵין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַזְּכוּת שִׁישׁ לָךְ שְׂאֵתָה מַחְדִּיר בְּהַתְּלַמִּידִים תְּשׁוּקָה עֲצוּמָה לְלַמֵּד תּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, וּבִפְרָט שִׁיבִינוּ מֵה שְׁלוֹמֵדִים, כִּי עֵקֶר הַשְּׁלֵמוֹת לְהַבִּין מֵה שְׁלוֹמֵדִים, וְתַהֲלֶה לְאֵל, יֵשׁ הַיּוֹם תְּלַמִּידִים טוֹבִים שְׂרוּצִים לְלַמֵּד וְאוֹהֲבִים לְלַמֵּד, וְזֶה שְׂמִיחָה גְדוֹלָה מְאֹד מְאֹד, כִּי הַלְמוּד בְּהַבְנָה פּוֹתַח אֶת הַמַּח מַחְשָׁבָה וּמְזַכֶּה אֶת הָאָדָם לְכָל טוֹב אֲמִתִּי וְנִצְחִי.

בְּעֵינַי מֵה שְׂשֵׂאֵלָתְ בְּפֶאֶרְק סְגוּר שֶׁאֵין שְׂמָה רְכָבִים, שְׂמָה יְכוּלִים לְנַסֵּעַ עִם אוֹפְנִים, אֲבָל שִׁיקְבְּלוּ עַל עֲצָמָם שְׁבָשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן לֹא יִהְיֶנוּ לְנַסֵּעַ בְּכַבִּישׁ עִם אוֹפְנִים, כִּי לְצַעֲרֵנוּ הָרַב לְפָנֵי הַרְבֵּה שָׁנִים נִהְרַג יֶלֶד מִבְּנֵי בְּרַק בְּיַבְנָאֵל עַל יְדֵי שְׁנִסַּע עִם אוֹפְנִים וְלֹא נִזְהָר, וְלִכֵּן תַּעֲמַד חֲזַק וְלֹא תִסְבֵּיר לָהֶם עַל הָאֲסוּר שֶׁל לְנַסֵּעַ עִם אוֹפְנִים, שְׂזָה רְכָב מִסְכָּן מְאֹד וְזֶה לֹא צְחוּק.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ אָנִי אֶכְתֵּב לְכָל הַבַּחֲוָרִים.
הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֹשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְדָךְ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתַצְּלִיחַ.
הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתנו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שְׁמוֹת, כ"א טַבַּת הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוֹ יְאִיר
לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבָךְ.

אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמִיחָה שְׂיֵשׁ לִי שְׂאֵתָה עוֹזֵר
לְהֵאֲבָרְךָ ... נְרוֹ יְאִיר, שְׂאֵתָם פְּשׁוּט מְקַדְּשִׁים שֵׁם שְׁמַיִם בְּרַבִּים, וּמְקַדְּשִׁים אֶת
שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל, וּבּוֹדְאֵי מִי שְׂיִרְשֵׁם לְמִטָּה הַבַּחֲוִירוֹת שְׁלַנּוּ "בְּרַסְלָב לְמַעַן ש"ס",
לְבַסּוֹף הוּא יִזְכֶּה לְהִיּוֹת אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וּמִי יִתֵּן שְׂתַמְשִׁיכּוּ בְּעַבּוּדָה
הַקְדוּשָׁה הַזֹּה, כִּי אַתֶּם מְקַדְּשִׁים אֶת שְׁמוֹ יִתְבָּרֵךְ וּבְשָׂמַיִם מְאֹד שְׂמַחִים אַתְּכֶם.
הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתנו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שְׁמוֹת, כ"א טַבַּת הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוֹ יְאִיר
לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבָךְ.

אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְּכוּת שְׂיֵשׁ לְךָ בְּזֵה שְׂאֵתָה מְחֻזָּק
וּמְעוֹדָד וּמְשֻׁמָּח אֶת הַתְּלַמִּידִים, תִּמְשִׁיף בְּזֵה וּבְזַכוּת זֶה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
יִתֵּן לְךָ נַחַת מְכֹל יוֹצְאֵי חִלְצִיךָ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שֶׁהַשְּׂדוּף יִגְמַר מֵהַ שִׁיּוֹתֵר מֵהוּ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר
בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת תָּמִיד.

מָזֶל טוֹב לְקִרְאֵת הַבַּר מִצְוָה שֶׁל בְּנֵךְ ... נִרוּ יֵאִיר, וְתִרְוֶה רַב נַחַת
דִּקְדוּשָׁה מִמֶּנּוּ וּמְכַל יוֹצְאֵי חֲלָצִיָּה.

תִּמְשִׁיךְ לַעֲזֹרֵךְ אֶת הַתְּלַמִּידִים לְהַתְּפַלֵּל עֲבוּר רַפּוּאָתִי, וְאֶהְיֶה לְךָ אָסִיר
תּוֹדָה עַל זֶה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ שִׁיְהִי לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אֲתִיז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שְׁמוֹת, כ"א טַבַּת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נִרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלִיתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אִם מוֹשֵׁף אוֹתְךָ לְלַמֵּד סוֹפְרוֹת סֵת"ם, אֲשֶׁרִיךְ וְאֲשֶׁרִי חֲלָקָה, וְתִמְשִׁיךְ
בְּעִבּוּדָה הַקְדוּשָׁה הַזֶּה, רַק תִּזְכֹּר מֵהַ שְׂאֲמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (עֲרוּבִין י"ג).
שֶׁסִּפֵּר רַבִּי מֵאִיר כְּשִׁבָּאתִי אֶצֶל רַבִּי יִשְׁמַעְיָאֵל אָמַר לִי: בְּנִי, מֵהַ מְלֹאכְתְּךָ?
אָמַרְתִּי לוֹ לְבַלְרָ אָנִי, אָמַר לִי בְּנִי, הֲוִי זֶהִיר בְּמִלְאכְתְּךָ שְׁמִלְאכְתְּךָ מְלֹאכְת
שְׁמַיִם הִיא, שְׁמָא אַתָּה מַחְסֵר אוֹת אַחַת אוּ מִיִּתֵר אוֹת אַחַת נִמְצְאָת מִחֲרִיב אֶת
כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ; וְלִכְּן אַתָּה צְרִיךְ לְדַעַת שְׂאֲמָנוֹת הַסּוֹפְרוֹת, זֶה מְלֹאכָה קְדוּשָׁה
מְאֹד מְאֹד, וְתִקְבַּל עַל עֲצָמְךָ אִף פְּעַם לֹא לְכַתֵּב לֹא תְּפַלֵּן, לֹא מְזוּזוֹת וְלֹא
סֵפֶר תּוֹרָה, בְּלִי שְׁתַּלְךָ קִדְּם לְמַקְוֶה, כִּי סוֹפְרוֹת זֶה אֲמָנוֹת קְדוּשָׁה מְאֹד מְאֹד.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שֶׁמַּח שְׂגָם אַתָּה עוֹבֵד בְּמִשְׁרָד, וְאַתָּה מְקַדֵּם הַרְבֵּה עֲנִינִים
מֵהַ שְׂאֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְאַתֵּר, וְזֶה זְכוּת הַרְבִּים לְדוּרֵי דוֹרוֹת.

תשתדל מאד מאד בשלום בית שלך, ושיהיה אהבה והבנה הדדית ביניכם, ותחזקו אחד את השני ותאמר לאשתך שאני מאד מאד שמח שהיא מחתימה מה שיותר אנשים עבור המטה שלנו "ברסלב למען ש"ס".

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתיח.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר שמות, כ"א טבת התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך כבר כמה פעמים, אך מרב חלשתי לא עניתי

לך.

היום דבר עמי האברך ... נרו יאיר בענין להעלות לך את המשכרת, הסכמתי, ואדרבה אני מאד מאד שמח בעבודתך, וכלם יהיו מרצים ממך ומשבחים ומפארים אותך, ויעזר הקדוש ברוך הוא שיהיה הצלחה גדולה מאד בעבודתך, ותוכל להמשיך להגדיל תורה ולהאדירה. אתה צריך לדון אותו לכף זכות, כי יש עליו על כבוד מאד בעסק הרבים, יעזר הקדוש ברוך הוא שיתרחב לנו, ואז נוכל להעלות לך את המשכרת יותר ויותר.

רק חזק מאד להיות בשמחה, כי השמחה הוא יסוד בחיי האדם.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אֲתִיט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שְׁמוֹת, כ"א טַבַּת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

כְּדִי שִׁיחִיָּה לָךְ עֶזְרוֹת דְּקִדְשָׁה, אֶת צְרִיכָה לְהַרְגִיל אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר הַרְבֵּה אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּכְשֶׁמְדַבְּרִים הַרְבֵּה אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אִזּוֹ בּוֹנִים אֶת הַבִּטְחוֹן עֲצֻמִי, וְיִכּוּלִים כָּבֵד לְדַבֵּר עִם אֲנָשִׁים.

אֵין מַלִּים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל זֶה שְׁאֵת בָּאָה לְעֶזֶר בְּבֵית הַתְּבַשִּׁיל אֲהֵל אֲבִרְהֵם, שְׁזֵה הַצְּדָקָה הִכִּי גְדוֹלָה.

תַּתְּאֲזִיר בְּמִדַּת הַסְּבָלָנוֹת שְׁאֵין מְדָה יוֹתֵר יְפֵה מִזּוֹ, וְאֶפְלוּ שְׁזֵה בָּא לָךְ מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, זְכִיר מַה שְׁאָמַר הַתַּנָּא הַקְּדוֹשׁ: (אֲבוֹת פְּרָק ה') לְפִיּוֹם צִעֲרָא אֲגֵרָא, וְדַעִי לָךְ כְּשֶׁאֲשֶׁה עוֹצֵרֶת עֲצֻמָּה לֹא לְכַעַס וְכוּ', בְּזֵה אֶפְלוּ שֶׁהִיא נִמְצָאת בְּמִדּוֹר הַקְּלָפוֹת וְכוּ', הִיא עוֹלָה עַד עוֹלָם הָאֲצִילוֹת, שֶׁהִיא בְּטִלָּה לְגַמְרִי אֶל הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, כִּי הַכֹּל תְּלוּי כְּפִי מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת וְלֹא לְהַכְנִס בְּכַעַס, שֶׁבְּדִרְךָ כָּלֵל בָּא מְגֵאוֹת וַיִּשׁוֹת, אֲשֶׁה צְרִיכָה לְבַטֵּל אֶת עֲצֻמָּה כָּל כְּלָה אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְשֵׁלָא תַּהִיָּה לָהּ שׁוּם תְּרַעֲמַת עַל בַּעֲלָהּ, כִּי הָאֲשֶׁה הִיא חֵלֶק מִבַּעֲלָהּ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ג) "עֲצָם מִעֲצֻמִּי וּבִשָּׂר מִבִּשְׂרִי לְזֹאת יִקְרָא אֲשֶׁה כִּי מֵאִישׁ לְקַחְהָ זֹאת", וְלִכֵּן אֲשֶׁה שֶׁקִּנְתָּה לְעֲצֻמָּה אֶת מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת לְגַבִּי בַּעֲלָהּ וְכוּ', וּמוֹחֶלֶת לוֹ עַל הַכֹּל, וּמִתְחַזְּקִים לְאַהֲבֵ אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, שְׁאִזּוֹ הַשְּׁכִינָה תִּשְׁרָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיחִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתכ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שְׁמוֹת, כ"א טבת התשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל כָּל הַמְסִירוֹת נֶפֶשׁ שְׁאַתָּ עוֹשֶׂה בְּשִׁבִיל
הַקְּהֵלָה, יְעֹזֵר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁיִהְיֶה לָךְ רַק טוֹב בְּחַיִּיךָ.

תִּתְאָזְרִי בְּמִדַּת הַסְּבֻלָּנוֹת שְׁאֵין מְדָה יוֹתֵר יָפֵה מִזוֹ, וְאֶפְלוּ שׁוּבָה בָּא לָךְ
מְאֹד מְאֹד קֶשֶׁה, וְזָכְרִי מַה שְׁאַמַּר הַתַּנָּא הַקְּדוֹשׁ: (אָבוֹת פָּרָק ה') לְפֹנֵם צִעְרָא
אֲגֵרָא, וְדַעֵי לָךְ כְּשֶׁאֲשֶׁה עוֹצְרֵת עֲצָמָה לֹא לְכַעַס וְכוּ', בְּזֶה אֶפְלוּ שֶׁהִיא
נִמְצְאָת בְּמִדּוֹר הַקְּלָפוֹת וְכוּ', הִיא עוֹלָה עַד עוֹלָם הָאֲצִילוֹת, שֶׁהִיא בְּטֻלָּה
לְגַמְרִי אֶל הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, כִּי הַכֹּל תְּלוּי כְּפִי מִדַּת הַסְּבֻלָּנוֹת וְלֹא לְהַכְנִס
בְּכַעַס, שֶׁבְּדַרְךָ כָּלֵל בָּא מְגֵאוֹת וַיְשׁוֹת, אֲשֶׁה צְרִיכָה לְבַטֵּל אֶת עֲצָמָה כָּל כְּלָה
אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְשִׁלָּא תִּהְיֶה לָּהּ שׁוֹם תִּרְעַמֶּת עַל בַּעֲלָהּ, כִּי הָאֲשֶׁה הִיא חֵלֶק
מִבַּעֲלָהּ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ג) "עֲצָם מִעֲצָמִי וּבֶשֶׁר מִבְּשָׂרִי לְזֹאת יִקְרָא
אֲשֶׁה כִּי מֵאִישׁ לְקַחָה זֹאת", וְלִכֵּן אֲשָׁרִי הָאֲשֶׁה שֶׁקָּנְתָה לְעֲצָמָה אֶת מִדַּת
הַסְּבֻלָּנוֹת לְגַבִּי בַּעֲלָהּ וְכוּ', וּמוֹחֶלֶת לוֹ עַל הַכֹּל, וּמִתְחַזְּקִים לְאַהֵב אֶחָד אֶת
הַשְּׁנִי, שְׁאֵז הַשְּׁכִינָה תִּשְׁרָה בְּתוֹךְ הַבֵּית.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֵנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׁיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.
הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתכא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שְׁמוֹת, כ"א טבת התשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

כל תלוּנה שִׁישׁ לָךְ וְכוּ', כְּדַאי לְלַכֵּת אֶל הַבַּיִת הַזֶּה שֶׁלָנוּ, כִּי אֲסוּר לַעֲשׂוֹת דִּין לַעֲצוּמוֹ וְכוּ'.

ואודות המִשְׁפָּט שִׁישׁ לָךְ, יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂיִמְתֵּק מִמֶּךָ כָּל הַדֵּינִים עַל יְדֵי פְּלֵא עֲלִיּוֹן.

נא ונא ראה לחטף בכל יום דף גמרא אפלו במסירות נפש, כי דף גמרא זהו חיות לנפש, וזכוף הגוף, וכבר אמרו חכמינו הקדושים (עבודה זרה יט) לעולם ליגריס איניש והדר ליסבר, ואף על גב דלא ידע מאי קאמר, ופרש המהר"ל מפראג זי"ע (חדושי אגדות) וכן החיד"א זי"ע (פתח עינים) הינו שאמירת אותיות התורה תזכך את נשמתו, ובאמת אי אפשר להסביר מעלת זה הענין, והרב הקדוש רבי מנחם מענדיל מקאצק זי"ע אמר מילא עם השכל יכולים להשיג אלקות, כי אם מתבוננים היטב יכולים להבין אלקות, אבל איך גם גוף הגשמי של האדם ישיג אלקות? זה אי אפשר בשום אופן אלא על ידי דף גמרא, ולכן תהיה חזק בזה, כי דף גמרא ביום זה החיות של היום, ולכן תהיה חזק בזה חק ולא יעבר, ואם אפשר ללמד ולחזור את הדף עם חברותא, אין למעלה מזה.

אין מלים בפני להודות לך על השמות שמלאת בשביל מטה הבחירות שלנו.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתכב.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר שמות, כ"א טבת התשע"ג

שלום וברכה אל ... שייחיו

לנכון קבלתי את מכתבכם.

אני מאד מאד שמח ששניכם עוזרים לי במטה הבחירות "ברסלב עבור ש"ס", יעזור הקדוש ברוך הוא שיהיה לכם הצלחה מאד גדולה, ותרוו רב נחת דקדושה מכל יוצאי חלציכם.

רק חזקו ואמצו מאד להיות בשמחה שניכם ביחד, ותכריחו את עצמכם רק להיות בשמחה, כי השמחה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאדם שמח מתרחב דעתו ויכול להחזיר בעצמו אמונה פשוטה בו יתברך, והרגע שחזק באמונה שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, על ידי זה נפתח פיו לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו, אשר זה התענוג הכי גדול, וטועם טעם עולם הבא בעולם הזה, וכמו שכתוב: (ויקרא כ"ו י"ב) "והתהלכתי בתוכם והייתי לכם לאלקים ואתם תהיו לי לעם", ופרש רש"י: "אטיל עצמכם בגן עדן כאחד מכם, ולא תהיו מזדעזעים ממני" וכי, איזה תענוג שאדם מרגיש שמלא כל הארץ כבודו והוא נמצא ואין בלעדו נמצא, והוא יכול לדבר עמו יתברך פנים אל פנים, ואל מדרגה זו רבנו ז"ל רוצה להביא אותנו, וזה זוכים על ידי תקף השמחה, ולכן תמסרו את נפשכם להיות בשמחה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם שיהיה לכם הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

אתכג.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר שמות, כ"א טבת התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

הקדוש ברוך הוא ישלח רפואה שלמה לכל אלו השמות שהזכרת במכתבך בתוך שאר חולי ישראל.

מה אמר לך! בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים הַרְבֵּה לְהִתְחַזֵּק, וְעַקֵּר הַהִתְחַזְּקוֹת צְרִיכִים בְּאַמוּנָה, לְהַחֲדִיר בְּעַצְמוֹ אֶמֶתת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ.

תְּכַנִּיס בְּדַעְתְּךָ אֲשֶׁר אֵין שׁוּם מְצִיאֹת בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכֹל אֱלֻקוֹת גָּמוֹר הוּא, וּבְמַחְשָׁבָה זֹאת תְּמִיד תִּלְךָ, וְזֶה יִטְהַר אוֹתְךָ מֵהַכֵּל, כִּי כְשֶׁבֵר יִשְׂרָאֵל רַק חוֹשֵׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, עַל יְדֵי זֶה נִדְבַק בְּאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְנִצּוֹל מִכָּל רַע, אֲשֶׁרִי הָאָדָם שׁוֹזֹכָה לְהַכְנִיס בְּמַח מַחְשַׁבְתּוֹ תְּמִיד אֲשֶׁר אֵין בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וּמְצִיר לְפָנָיו אֵיךְ שֶׁהַכֵּל לְכֹל הוּא אֹר הָאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְהוּא נִמְצָא בְּתוֹךְ הָאֹר אֲשֶׁר אֵין עוֹד תַּעֲנוּג פְּתַעֲנוּג הַזֶּה.

זְכוֹר וְגַם זְכוֹר מַה שֶׁאַמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרִכוֹת ו'): כָּל הַרְגִיל לְבֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְלֹא בֹא יוֹם אֶחָד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשָׁאֵל בּוֹ; הֵינּוּ בְּזֶה שֶׁאָדָם רְגִיל לְבֹא לְהַתְפַּלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת מְדֵי יוֹם בְּיוֹמוֹ, עַל יְדֵי זֶה הוּא מְמַשֵּׁיךְ עַל עַצְמוֹ הַשְּׂגָחָתוֹ הַפְּרֻטִי פְּרֻטִית, שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשַׁגֵּיחַ עֲלָיו, וְאִם יוֹם אֶחָד הוּא לֹא בֹא, כְּבָר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְתַעַנֵּן כְּבִיכּוֹל לָמָּה הוּא לֹא בֹא? וּמְשָׁלִים לוֹ אֶת חֲסָרוֹנוֹ וְכוּ', הֲרִי שֶׁמְשַׁתְּלֵם לְהַתְפַּלֵּל בְּמִנְיָן, שֶׁעַל יְדֵי זֶה מְמַשֵּׁיךְ עַל עַצְמוֹ הַשְּׂגָחָה עֲלִיוֹנָה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שֶׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתכד.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שְׁמוֹת, כ"א טַבַּת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מְאֹד מְאֹד שֶׁמְחַתִּי לְשִׁמְעַת אֶת הַבְּשׂוּרָה הַמְּשֻׁמַּחַת וְכוּ', יַעֲזֵר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהַחֲרִיוֹן יַעֲבֹר בְּקִלּוֹת מְאֹד. תְּהִי רְגִילָה לּוֹמֵר שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים

שְׁמַאד מִסְגָּל לְלִדָּה קָלָה, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת צַדִּיק, חֶלֶק ב', סִימָן כ') עַל יְדֵי הַזְכָּרָת שְׁמוֹת הַצַּדִּיקִים יְכוּלִין לְהֵבִיא שְׁנוּי בְּמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית כְּלוֹמַר לְשָׁנוֹת הַטָּבַע; וְלִכְּן טוֹב שְׁתֹּאמְרֵי בְּכָל פַּעַם אֵת כָּל הַשְּׁמוֹת שֶׁל הַצַּדִּיקִים שְׂאֵת יוֹדַעַת בְּעַל פֶּה, כְּגוֹן: אַבְרָהָם, יִצְחָק, יַעֲקֹב, מִשָּׁה, אֶהְרֹן, יוֹסֵף, דָּוִד, שְׁלֹמֹה, רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאי, רַבִּי יִצְחָק לּוֹרְיָא אֲשַׁכְּנֹזִי, רַבִּי יִשְׂרָאֵל בְּעַל שֵׁם טוֹב, רַבִּי נַחֲמָן בֶּן פִּיִּיגָא מִבְּרֶסְלָב, רַבִּי נִתָּן מִבְּרֶסְלָב וְכוּ', עוֹד כָּל מִינֵי שְׁמוֹת שֶׁל הַצַּדִּיקִים, שְׂאֵת רַק זֹכֵרְתָּ, תִּהְיֶי רְגִילָה לֹמַר אֵת זֶה מִדֵּי פַעַם, וְאַחַר כֵּךְ תֹּאמְרֵי אֵת הַתְּפִלָּה הַזֹּאת, וְתֹרְאֵי שְׁתּוּלֵי־דֵי בְּקָלוֹת:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, אֲבִי שְׁבַשְׁמִים, שֶׁבְּזָכוֹת הַזְכָּרָת שְׁמוֹת הַצַּדִּיקִים, שֶׁהַזְּכָרְתִּי לְפָנֶיךָ - בְּזָכוֹת צְדָקָתְךָ וְתוֹרָתְךָ וּמִסִּירוֹת נַפְשִׁי, שֶׁהִיָּה לְהֵם בְּשִׁבְלֶךָ, שֶׁתַּעֲזֹר לִי לְהוֹלִיד בְּקָלוֹת וְלֵד בְּרִיא בְּחוֹשִׁיו וּבְאִיבָרָיו, וְאַזְכֶּה לַעֲבֹר אֵת הַהֲרִיזוֹן בְּקָלוֹת, וְתִסִּיר מִמֶּנִּי כָּל מִינֵי עֵיִן הָרַע שֶׁלֹּא יִפְגַּע בִּי מִשׁוֹם אָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם, וְאַזְכֶּה לְהוֹלִיד בְּנִים וּבָנוֹת חַיִּים וְקִיָּמִים שֶׁיַּעֲשׂוּ אֵת רְצוֹנֶךָ, וְאַזְכֶּה לְהִיּוֹת בְּרִיאָה כָּל יְמֵי חַיִּי, וְלַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְפָנֶיךָ, יְהִי לְרְצוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי, אָמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן.

בְּעֵינַי "בֵּית הַתְּבַשִּׁיל" תִּשְׁמְרֵי מְאֹד מְאֹד לֹא לְהִגְבִּיָּה סִירִים כְּבָדִים.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי. הַמֵּאחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתכה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שְׁמוֹת, כ"א טַבַּת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... גְּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֵת מִכְתָּבְךָ.

מְאֹד מְאֹד הַצְּטַעַרְתִּי לִשְׁמַע שֶׁהַתְּגַרְשֶׁת וְכוּ'.

חֶזֶק וְאַמֶּץ מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְתִכְרִיחַ אֶת עֲצֻמָּךְ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה זֶה רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמֵי בֵּין בְּרוּחָנִי, וְכִשְׁאָדָם שְׂמַח מְתָרְחֵב דַּעְתּוֹ וַיְכוּל לְהַחֲדִיר בְּעֲצָמוֹ אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְהִרְגַע שְׂחֹזֵק בְּאֲמוּנָה שְׂאִין בְּלַעְדּוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל וְהַפְּלֵל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, עַל יְדֵי זֶה נִפְתַּח פִּי לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, אֲשֶׁר זֶה הַתַּעֲנוּג הַכִּי גָדוֹל, וְטוֹעֵם טוֹעֵם עוֹלָם הֵבֵא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְכִמוֹ שִׁפְתוֹב: (וַיִּקְרָא כִּי־י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לְכֶם לְאֱלֻקִּים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעַם", וּפִרְשׁ רַש"י: "אֲטִיל עִמְכֶם בְּגַן עֵדֶן כְּאֶחָד מִכֶּם, וְלֹא תִהְיוּ מְדַעְזָעִים מִמֶּנִּי" וְכוּ', אִיזָה תַעֲנוּג שְׂאָדָם מְרַגֵּשׁ שְׁמֵלָא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאִין בְּלַעְדּוֹ נִמְצָא, וְהוּא יְכוּל לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ פְּנִים אֶל פְּנִים, וְאֶל מְדַרְגָּה זוֹ רַבְּנוּ ז"ל רוֹצֵה לְהַבִּיא אוֹתָנוּ, וְזֶה זוֹכִים עַל יְדֵי תַקְּף הַשִּׁמְחָה, וְלִכְּן תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה.

נָא וְנָא תִהְיֶה חֶזֶק בְּלִמּוּד דְּךָ הַיּוֹמִי בְּכָל יוֹם וַיּוֹם חֶזֶק וְלֹא יַעֲבֹר, כִּי דְךָ גְּמָרָא לְיוֹם זֶה שְׁמִירָה לְנַפְשְׁךָ, כִּי גִ'מ'ר'א' רַאשֵׁי תִבּוֹת מְלֻאָכֵי הַשְּׁמִירָה גִ'בְּרִיאַל, מ'יכָאֵל, ר'פָּאֵל א'וֹרִיאַל, עַל יְדֵי שְׁלוֹמְדִים דְּךָ גְּמָרָא, נִשְׁמָרִים מִכָּל מִינֵי מְזִיקִים, וּבִפְרֻט הַיּוֹם יֵשׁ מְזִיקִים בְּגִשְׁמִיּוֹת, וַיֵּשׁ מְזִיקִים בְּרוּחָנִיּוֹת, וְאִי אֲפֻשֶׁר לְהַנְצִל, אֲלֵא עַל יְדֵי דְךָ גְּמָרָא, וְהַסְמַךְ מ"ם עוֹשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַע עוֹלָם הָעֶקֶר שְׁלֵא יִפְתַּח אֶת הַגְּמָרָא, כִּי מְלִמּוּד גְּמָרָא שְׁהוּא תְלִמוּד, הוּא מְאֹד מְאֹד מְפַחַד, כְּמוֹ שְׂאָמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲרָן, חֶלֶק א', סִימָן רי"ד) שֶׁשֶׁם הַקְּלִפָּה הַמְּחַטְטָא אֶת הָאָדָם עוֹלָה כְּמִסְפַּר תְּלִמוּד, וְעַל יְדֵי לִמּוּד גְּמָרָא מְכַנְיָעִים אוֹתָהּ, וְלִכְּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שְׁתִּרְאֶה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דְּךָ גְּמָרָא, וְאֲפִלוֹ שְׂאֵתָה לֹא מִבֵּין תְּלַמְּדוּ אֲפִלוֹ בְּגִרְסָא בְּעֵלְמָא, וְאֵל יִקַּל בְּעֵינֶיךָ דְּבַר זֶה, כִּי כִּף אֲמָרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (עֲבוּדָה זָרָה ט'). לְעוֹלָם לְגִרְסָא אִינִישׁ וְאִף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאִף עַל גַּב דְּלֵא יַדַּע מֵאִי קָאָמֵר; וְאֵל תִּסְתַּכַּל מֵה שְׂאֲחָרִים אוֹמְרִים וְכוּ', אַתָּה צְרִיךְ לְהִיּוֹת חֶזֶק וְלִלְמַד בְּכָל יוֹם אֶת הַדְּךָ הַיּוֹמִי, כִּי דְךָ גְּמָרָא זֶה חַיּוֹת לְאָדָם, וְכָל זְמַן שְׁפוֹתְחִים בְּכָל יוֹם אֶת הַגְּמָרָא, תִּהְיֶה בְּטוֹחַ שְׁתִּשְׂאָר יְהוּדֵי מְאֻמִּין בְּהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכְּן תִּצִּית אוֹתִי בְּזֶה, וְתִהְיֶה עֶקֶשׁן גָּדוֹל עַל דְּבַר זֶה, הַדְּךָ הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם שְׁבַת צ"ב. תַּעֲשֶׂה מֵה שְׁתַּעֲשֶׂה, אֲבָל שְׁלֵא יַחֲסֹר לָךְ דְּךָ גְּמָרָא, הַלּוֹאִי שְׁתִּצִּית אוֹתִי בְּזֶה, וְתִרְאֶה אִיזָה יִשׁוּעוֹת זֶה יְבִיא לָךְ, וְכָלֵל זֶה תַקַּח בְּיַדֶּיךָ, כָּל זְמַן שְׁיִהוּדֵי מְדַפְּרֵךְ אֶת

הַגְּמָרָא וְכוּ', יִשְׂאֵר יְהוּדֵי יִרְא שָׁמַיִם וְלֹא יַעֲזֹב אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן אֵל תְּהִיָּה בְּטֻלָּן! וְרֵאָה מַה לְּפָנֶיךָ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ. הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אֲתָכוּ.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שְׁמוֹת, כ"א טֵבַת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נִרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךָ.

אֲתָה צְרִיךְ לְדַעַת אֲשֶׁר אִישׁ וְאִשָּׁה צְרִיכִים לְהִיּוֹת וּתְרַנְּנִים אַחַד לְהַשְׁנִי, וְלִתֵּת תְּשׁוּמַת לֵב אַחַד לְהַשְׁנִי, וְזֶה שְׁלֵמוֹת הַבַּיִת, וְעַל יְדֵי זֶה מִמִּילָא יִשׁ אֲהַבָּה וְהַבְּנָה הַדְּדִית, אֲכַל הַרְגַע שְׂרוּצִים אַחַד לְהַשְׁתַּלֵּט עַל הַזּוּלָּת, דְּעוּ לְכֶם שְׁזֶה הַסְּמ"ךְ מ"ם שְׁבֹא לְשִׁבֵר אֶת הַבַּיִת, הַזֶּהר הַקְּדוּשׁ קוֹרָא אִישׁ לְבַדּוֹ פְּלַג גּוּפָא, חֲצִי גּוּף, נִמְצָא כְּשֶׁאֲדָם מִתְחַתֵּן זֶה גּוּף שְׁלָם, כְּמוֹ שְׁכָתוּב: (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ד) "וְדַבַּק בְּאִשְׁתּוֹ וְהָיוּ לְבָשָׂר אַחַד", הֵינּוּ שְׁנֵיהֶם חֲצִי חֲצִי, וּבִיחַד הֵם שְׁלָם, מַה שְׂאִין כֵּן כְּשֶׁאֲחַד רוּצָה לְהַשְׁתַּלֵּט עַל הַזּוּלָּת, זֶה הַסְּמ"ךְ מ"ם, הֵינּוּ שְׁשִׁים עַל אַרְבָּעִים, אֲנִי יוֹתֵר מִמֶּךָ וְכוּ', וְהַרְגַע שֶׁהַבַּעַל אוֹ הָאִשָּׁה חוֹשְׁבִים שְׂאֲחַד יוֹתֵר מִהַשְׁנִי עִם עֲשָׂרָה אַחוּזִים, וְהֵהוּא פְּחוֹת מִמֶּנִּי עִם עֲשָׂרָה אַחוּזִים, זֶה כְּבָר נִקְרָא סְמ"ךְ מ"ם שְׁשִׁים עַל אַרְבָּעִים, וְלִכֵּן כָּל מִי שְׂרוּצָה שְׁלוֹם בַּיִת אֲמַתִּי, צְרִיךְ לְדַעַת שֶׁהָאִישׁ וְהָאִשָּׁה הֵם גּוּף אַחַד, וְכִמוֹ שְׂאֲמַר הַחֲכָם מִכָּל הָאָדָם: (קֹהֶלֶת ד') "טוֹבִים הַשְּׁנַיִם מִן הָאֶחָד אֲשֶׁר יִשׁ לָהֶם שְׁכָר טוֹב בְּעַמְלָם: כִּי אִם יִפְלוּ הָאֶחָד יָקִים אֶת חֲבֵרוֹ וְאִילוּ הָאֶחָד שִׁיפּוֹל וְאִין שְׁנֵי לְהַקִּימוֹ: גַּם אִם יִשְׁכְּבוּ שְׁנַיִם וְחָם לָהֶם וְלֹאֲחַד אִיךְ יָחָם", וְלִכֵּן אִם רוּצִים שְׁלוֹם בַּיִת אֲמַתִּי, צְרִיךְ לְהִיּוֹת מִשְׁנֵי הַצְּדָדִים, הֵן מִהַבַּעַל וְהֵן מִהָאִשָּׁה, לְוֹתֵר אַחַד לְהַשְׁנִי, וְאִזּוֹ

הם חֲצִי חֲצִי שְׁתַּפִּים שְׁלָמִים, וְתָמִיד יִחִיו בְּיַחַד בְּאַהֲבָה וּבְהִבְנָה הַדְּדִית, וַיִּצְלִיחוּ בְחַיֵּי נְשׂוּאֵיהֶם.

רְאֵה לְעֶזֶר לְאִשְׁתְּךָ בְּכָל הַמוֹכְנִים, וְתִשְׁתַּדֵּל מְאֹד שְׁלֵא יִהְיֶה שׁוֹם מִתַּח בְּבֵית, וְאֲזִי תוּכַל לְלַכֵּת לְטֹבֵל וְכוּ' בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה, וְלִכְּן הִכַּל תְּלוּי בְּךָ אִיךָ שֶׁתִּתְנַהֵג עִם אִשְׁתְּךָ.

הַעֲקֹר רְאֵה לְמִסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת שְׁחֵרִית, מְנַחָה, עֲרֻבִית בְּמַגִּין דִּיקָא, כִּי כֹךָ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: (בְּרֻכּוֹת ח.) מֵאִי דְכָתִיב (תְּהִלִּים ס"ט) "וְאֲנִי תְּפִלְתִּי לְךָ הוֹי"ה עֵת רְצוֹן" - אֵימְתִי עֵת רְצוֹן? בְּשָׁעָה שֶׁהַצְּבוּר מִתְּפַלֵּלִין; וְלִכְּן תַּעֲשֶׂה לְעֲצֻמְךָ הַרְגֵּל לְבוֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת, וְאֲזִי טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתְּפִלְתִּי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְּפַלֵּל בְּעַדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אֲתַכּוּז.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֻדֵּר שְׁמוֹת, כ"א טַבַּת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

צְרִיכִים מְאֹד לְשָׁמֵר לֹא לַעֲשׂוֹת נִתּוּחַ כְּשֵׁלֵא צְרִיכִים וְכוּ', וְלִכְּן נִתּוּחַ קַצּוֹר קָבֵה וְכוּ' זֶה גַם מְסַכֵּן מְאֹד, וְלָמָּה אֶת צְרִיכָה אֶת זֶה?

תִּתְאַזְרִי בְּמֵדַת הַסְּבֻלָּנוֹת שְׁאִין מְדָה יוֹתֵר יִפֶּה מִזּוֹ, וְאֶפְלוּ שׁוּהָ בָּא לְךָ מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, זְכָרִי מֵהַ שְׁאֲמַר הַתְּנַא הַקְּדוּשׁ: (אֲבוֹת פָּרָק ה') לְפֹסֵם צַעֲרָא אֲגָרָא, וְדַעִי לְךָ כְּשִׁאֲשָׁה עוֹצֵרֶת עֲצֻמָּה לֹא לְכַעַס וְכוּ', בְּזֶה אֶפְלוּ שֶׁהִיא נִמְצָאת בְּמִדּוֹר הַקְּלָפוֹת וְכוּ', הִיא עוֹלָה עַד עוֹלָם הָאֲצִילוֹת, שֶׁהִיא בְּטֵלָה לְגַמְרֵי אֶל הָאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, כִּי הִכַּל תְּלוּי כְּפִי מֵדַת הַסְּבֻלָּנוֹת וְלֹא לְהַכְּנִס

בכעס, שְׁבִדְרֹךְ כָּלֵל בָּא מְגֹאוֹת וַיִּשׁוֹת, אֲשֶׁה צְרִיכָה לְבַטֵּל אֶת עֲצֻמָּה כָּל כְּלָה אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְשָׁלָא תְהִיָּה לָהּ שׁוֹם תְּרַעַמַת עַל בַּעֲלָהּ, כִּי הָאִשָּׁה הִיא חֵלֶק מִבַּעֲלָהּ, כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב: (פְּרָאשִׁית ב' כ"ג) "עֲצָם מַעֲצָמִי וּבִשָּׁר מִבְּשָׂרִי לְזֹאת יִקְרָא אִשָּׁה כִּי מֵאִישׁ לְקַחָהּ זֹאת", וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי הָאִשָּׁה שְׁקִנְתָּהּ לְעֲצֻמָּה אֶת מִדַּת הַסְּבִלְנוֹת לְגַבִּי בַּעֲלָהּ וְכוּ', וּמוֹחֶלֶת לוֹ עַל הַכֹּל, וּמִתְחַזְּקִים לְאַהֲבֵךְ אֶחָד אֶת הַשְּׁנַי, שְׂאֻז הַשְּׁכִינָה תִשְׁרָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתכה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשִׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסִדְרַת שְׁמוֹת, כ"ב טַבַּת הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נֵרוֹ יֵאִיר

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּקְבַּל אֶת הַשַּׁבָּת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, כִּי כָךְ אָמַר רַבְּנוּ ז"ל: (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן י"ז) צְרִיף לְהַזְהֵר מְאֹד לְהִיּוֹת שְׂמִחָ וְטוֹב לֵב בְּשַׁבָּת, כִּי מַעֲלַת וּקְדוּשַׁת שַׁבָּת גְּדוּלָה וּיְקָרָה מְאֹד, שְׂאִי אֶפְשֶׁר לְתַאֲרֵ וְלִשְׁעַר כָּלֵל, וְצְרִיף לְנַהֵג שְׂמִחָה גְּדוּלָה בְּשַׁבַּת קֹדֶשׁ, וְלִבְלִי לְהִרְאוֹת שׁוֹם עֲצָבוֹת וּדְאָגָה כָּלֵל, רַק לְהִתְעַנֵּג עַל הַשֵּׁם, וְלְהִרְבּוֹת בְּתַעֲנוּגֵי שַׁבָּת וְכֹל מִיַּי תַּעֲנוּג, הֵן בְּאֲכִילָה וּשְׂתִיָּה, הֵן מִלְּבוּשִׁים כְּפִי מַה שְׁיֻכַּל, כִּי אֲכִילַת שַׁבָּת כְּלָה רִוַּחְנִית כְּלָה קֹדֶשׁ, וְעוֹלָה לְמָקוֹם אַחַר לְגַמְרֵי מֵאֲכִילַת חוֹל, וְאֵם הֵייתָ יוֹדֵעַ מַה זֶה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה בְּשַׁבָּת, לֹא הֵייתָ מְפַסֵּיק לְרַקֵּד כֹּל הַשַּׁבָּת מִרַב שְׂמִחָה שְׂאִתָּהּ יְהוּדֵי מֵאֲמִין בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְהִיָּה הַשַּׁבָּת יָקָר בְּעֵינֶיךָ, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל כִּי שַׁבָּת כְּבִיכּוֹל הוּא הָעֵיץ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁהוּא מְסַתְּפֵל עֲלֵינוּ דִּיקָא עַל יְדֵי שַׁבָּת, בְּסוּד: (שְׁמוֹת ט"ז כ"ט) "רְאוּ כִּי הָיוּ"ה נִתֵּן לָכֶם הַשַּׁבָּת", וּמוֹבָא בְּתַקְוֵי זֶהֶר (תְּקוּן ע') (תְּקוּן ע') ש' תֵּלֶת עֲנַפֵּי תֵּלֶת גִּוְנֵין דְּעֵינָא, בֵּי"ת דְּשַׁבָּת דָּא בַת עֵיץ; הֵינּוּ שַׁבָּת הֵם שְׂתֵי אוֹתִיּוֹת, ש' - יֵשׁ בּוֹ שְׁלֹשׁ קוּיִן כְּנֶגֶד שְׁלֹשָׁה צְבָעִים שֵׁישׁ בְּתוֹךְ הָעֵיץ, בֵּי"ת זֶה "בַּת עֵיץ" - הַשְּׁחוֹר שְׁבַעֵיץ, הֵינּוּ כְּבִיכּוֹל, שְׁעַל יְדֵי שַׁבָּת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שׁוֹמֵר וּמְסַתְּפֵל עֲלֵינוּ בְּשִׁשַׁת יָמֵי הַשְּׁבוּעַ, כִּי כֹל הַשְּׁפָעָה עַל הָאָדָם נִמְשַׁכֶּת רַק עַל יְדֵי שַׁבָּת, וְלִכֵּן שַׁבָּת כֹּל-כָּךְ חֲמוּר

וכו', ולהפך שבת כל-כך קדוש, כי כביכול, דרך שבת הקדוש-ברוך-הוא מסתכל עלינו, ולכן עלינו רק לשמח כל השבת שאנחנו זוכים לשמר את השבת, ולכן ראה לנצל את השבת בשמחה עצומה, והעקר צריכים לשמר על הילדים איפה הם מסתובבים במשך כל השבת, כי לצערנו הרב מזניחים את הילדים ולא דואגים כלל איפה הם מסתובבים ועם מי הם מתחברים, וזה עול מאד מאד גדול מההורים, הולכים לישן ולא אכפת להם מה עם הילדים, בשעה שהילדים הם העינים שלנו, וכמו שאדם שומר על העינים שלא יכנס בהם אפלו גרגיר אחד של אבק, כך ויותר מזה צריך אדם לשמר על ילדיו שלא יצאו לתרבות רעה, על ידי שיתחברו אל חברים רעים, ואני מאד מאד מבקש אותך שתקח את הדברים האלו ברצינות הכי גדולה.

מי יתן שתהיה חזק בכל יום ויום ללמד מקרא, משנה, גמרא, אשר אין למעלה מזה, וזה העשירות הכי גדולה של אדם, כי להפך אין עניות יותר גדולה לאדם כשחסר לו השלשה למודים האלו, כמאמרם ז"ל: (שבת ק"כ) "ובביתי אין לחם ואין שמלה" - שאין בידי לא מקרא ולא משנה ולא תלמוד; ואמרו חכמינו הקדושים (עבודה זרה יט:) אין טוב אלא תורה שנאמר: (משלי ד' ב') "כי לקח טוב נתתי לכם תורתִי אל תעזבו"; תעשה התחלה מהיום הן להיות בשמחה תמיד, ובפרט בשבת קדש, והן לשמר על הילדים שלא יסתובבו עם חברים מקלקלים וכו', והן להתמיד בתורה הקדושה, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך שבת שלום

אתכט.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר שמות, כ"ב טבת התשע"ג
שלום רב אל ... תחיה

אני מאד מאד מבקש אותך שתתחזקי ביתר שאת ביתר עז באמונה בו יתברך ובאמונת חכמים, ותעשי כל מה שבדרך לשמר על הצניעות, כי עקר היפי של האשה כשהיא הולכת בצניעות, ועקר הצניעות לא להסתובב

על הרחובות, וכמובא: (זהר, וזרא קט"ו): "פֶּתַח רַבִּי יוֹסֵי וְאָמַר: (תהלים קכ"ח ג') "אֲשַׁתְּךָ כַּגֶּפֶן פְּרִיָּה בִּירְכָתִי בֵּיתְךָ, בְּנִיךָ כַּשֶּׁתְּלֵי זֵיתִים סָבִיב לְשַׁלְּחָנְךָ", אֲשַׁתְּךָ כַּגֶּפֶן פְּרִיָּה, כָּל זְמַנָּא דְאַתְתָּא בִּירְכָתִי בֵּיתָא וְלֹא נִפְקָא לְבָר, הִיא צְנוּעָה וְאַתְחֲזִי לְאוֹלְדָא בְּנִין דְכִשְׁרֹן, כַּגֶּפֶן, מֵה גֶפֶן לֹא אֲתַנְטַעָא אֲלֵא בְזִינָה וְלֹא בְזִינָא אַחְרָא, כִּף אֲתַתָּא דְכִשְׁרָא לֹא תַעֲבַד נְטִיעֵן בְּבַר נֶשׁ אַחְרָא, מֵה גֶפֶן לֹא אֵית בִּיה רְכִיבָה מְאִילְנָא אַחְרָא, אוֹף הִכִּי אֲתַתָּא דְכִשְׁרָא הִכִּי נְמִי, חֲמִי מֵה אַגְרָה"; [כָּל זְמַן שְׁהֲאֵשָׁה נִמְצָאת בְּבֵיתָהּ וְלֹא מְסַתְּוֹבַבַת בַּחוּץ, אֲזִי הִיא נִקְרָאת צְנוּעָה, וּרְאוּיָה לְהוֹלִיד יְלָדִים כְּשָׂרִים, כַּגֶּפֶן הַזֶּה כְּשֶׁנוֹטְעִים אוֹתוֹ, הוּא צוֹמַח רַק עִם מִינוֹ, כִּף אֵשָׁה כְּשֶׂרָה אִף פַּעַם לֹא תִתְחַבֵּר עִם גְּבַר זָר], תְּהִלָּה לְאֵל, בְּקַהֲלֵתִינוּ הַקְּדוּשָׁה יֵשׁ עֲרַבִי שְׂמֻחָה, פַּעְמִים בְּשָׁבוּעַ מִתְקַבְּצוֹת נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וּבָאוֹת בְּאוֹלָם לְשִׂמְחָה וְלִרְקֹד וְלִשְׂמֻעַ הַרְצָאוֹת, וּמִתְאַרְרוֹת וְכוּ', וְלִכֵּן גַּם אֶת תְּצַטְרִפִּי אֲלֵיָהוּן, הַעֲקֹר תִּשְׁתַּדְּלִי מְאֹד מְאֹד עַל מִדַּת הַסְּבִלְנוֹת, אֲשֶׁר טַבַּע הָאֵשָׁה שְׂתַמִּיד נִכְנָסַת בְּלַחֲץ מְכָל מֵה שְׁעוֹבֵר עָלֶיהָ בְּבֵית וְכוּ', תִּקְחִי אֶת הַחַיִּים בְּקִלּוֹת וְכוּ', וְזֶה זֹכִים רַק עַל יְדֵי תִקְףֵהּ הַשְׂמֻחָה, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂתַמִּיד תִּהְיִי שְׂמֻחָה וְעֲלִיזָה, וְלֹא יַחֲסֹר לָךְ שׁוֹם דְּבָר.

תְּחִדִּירִי בַעֲצֻמָּךְ אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאֵל תִּחְשְׁבִי שְׁהַעוֹלָם הַפְּקָר, אִישׁ כָּל הַיָּשָׁר בְּעֵינָיו יַעֲשֶׂה, כִּי כִף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (חֲלִין ז'): אֵין אָדָם נוֹקֵף אֲצַבְעוֹ מִלְּמַטָּה אֲלֵא אִם בֶּן מְכַרְיִזִין עָלָיו מִלְּמַעְלָה; זֹאת אוֹמֶרֶת אֲפֵלוּ מִכָּה קִטְנָה בְּאֲצַבַּע הַקִּטְנָה לֹא מְקַבְּלִים לְפָנָי שְׁנִכְרָזוּ קָדָם מִלְּמַעְלָה בְּשָׂמִים, וְכֵן אָמְרוּ (יוֹמָא לַח). בְּשִׁמְךָ יִקְרְאוּךָ וּבְמִקְוֶמְךָ יוֹשִׁיבוּךָ, אֵין אָדָם נוֹגֵעַ בְּמֵה שְׂמוֹכֵן לְחִבְרוֹ, וְאֵין מְלָכוֹת נוֹגְעַת בְּמְלָכוֹת חִבְרָתָהּ כְּמֵלֵא נִימָא, זֹאת אוֹמֶרֶת אִף אֶחָד לֹא יְכוֹל לַגֵּעַ בְּמֵה שְׂשִׁיף לְהַשְׁנִי, אִם לֹא שְׁהַכְרִיזוּ קָדָם בְּשָׂמִים, וְכֵן אָמְרוּ: (בְּרִכוֹת נח). "אֲפֵלוּ רִישׁ גְּרִגִּיתָא - מִן שְׂמִיא קָמְנוּ לִיה; זֹאת אוֹמֶרֶת שְׂאֲפֵלוּ עַבּוּדָה בְּזוּיָה וּפְשׁוּטָה כְּמוֹ לְנִקּוֹת בִּיּוֹב וְכוּ' וְכוּ', אָדָם לֹא יִקְבַּל מִשְׂרָה כְּזוֹ, עַד שְׂמִכְרִיזִין קָדָם בְּשָׂמִים וְכוּ', רוֹאִים מְכָל זֶה אֶת גְּדֹל הַשְּׂגָחַתוֹ הַפְּרִטִי פְּרִטִית עַל כָּל בֶּן אָדָם, אֲשֶׁרִי מִי שְׂמִכְנִיס בְּעַצְמוֹ אֶת הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה הַזֹּה, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם

אתל.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסִדְרֵי שְׁמוֹת, כ"ב טבת התשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיֵה תִלְמִידַת סְמִינָר "בֵּית מַלְכָּה"

אני מאד מאד מבקש אותך שתשמרי על עצמך, ואל תתחברי עם בנות מקלקלות שלא הולכות לבית הספר וכו', שהן גדלים כמו עשבים שוטים וכו', כמו קוצים ודרדרים וכו', בתוך כרם יפה וכו', כי בקלות בנות כאלו יכולות לקלקל אותך ולהוריד אותך עד השאול תחתית ומתחתיו, תאמיני לי שהקמתי את הסמינר במסירות נפש הכי גדולה, ואפלו עכשו עם הכחות החלשים שיש לי אני מחזיק את זה עם השנים, ולכן אני רוצה מאד מאד שתציתי אותי, יען שאת לומדת בהסמינר שלי שאני הקמתי, שיצא משם פרות טובים ונעימים וכו', תלמידות כאלו שאוכל להתפאר עמם לפני הקדוש ברוך הוא, ראה בנות שגדלתי, וכן אוכל להתפאר לפני כלם איזה בנות נפלאות יצאו מהסמינר שלנו, ותהלה לאל, כל אלו שציתו אותי, זכו להתחתן ולהקים בתים נפלאים, ולא חסר להם שום דבר, בית, רכב, פרנסה, וחיים חיים טובים ונעימים וכו', וכל אלו שלא ציתו אותי, נפלו בפח שעד עכשו לא יכולות לצאת משמה וכו', ולכן אני מאד מבקש אותך שתעשי כל מה שביכולתך לעשות לי נחת רוח, ותהיי צנועה בדבור ובלבוש, ולשמר לא להסתובב על הרחובות בלילות, כי זה כואב לי מאד מאד, כי היום בקלות יכולים להתקלקל, צריכים רק בת אחת שתהיה מקלקלת וכו', היא יכולה לקלקל פתה שלמה וכו', כמו תולעת אחת בשק תפוחים יפים, מקלקל ומרקיב את כל התפוחים, ולכן שמעי בקולי ותתנהגי בדרך ארץ ובצניעות, ותראי שסוף כל סוף הכל יסתדר על צד הכי טוב.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשפילי ותצליחי. המאחל לך שבת שלום

אתלא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר שְׁמוֹת, כ"ב טבת התשע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּירוֹ יֵאִיר

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל הַמְּסִירוֹת נִפְשׁ שְׁאַתָּה מוֹסֵר אֶת נַפְשְׁךָ
עֲבוּר הַפְּצַת קִפּוֹת וְלֹאסֵף אֶת זֶה, זֶה זְכוּת גְּדוּלָה מְאֹד שֶׁל צְדָקָה, וְכֵן לְזְכוּת
אֶת אַחֲרִים, שְׁזֶה עוֹלָה עַל כָּל הַזְּכוּת, כְּמֵאמָרָם ז"ל (בְּכֹא בַתְּרֵא ט.) גְּדוּל
הַמְּעֻשָׁה יוֹתֵר מִן הָעוֹשָׁה; וְלִכֵּן תִּרְאֶה לְעֵסֵק בְּזֶה, וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר
לָךְ בְּזְכוּת זֶה שִׁיְהִי לָךְ פְּרֻנְסָה בְּשִׁפְעָה.

נֹא וְנֹא תַעֲשֶׂה כָּל מָה שְׁבִיכְלִתְךָ לְהַרְגִיל אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא, וְכֹל מָה שְׁאַתָּה צָרִיךְ תִּבְקֶשׁ רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְאֶת הַמַּתְנָה הַזֶּה
קִבְּלֵנוּ מִרְבֵּנוּ ז"ל, וּבְפִרּוּשׁ גְּלַה לָנוּ (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן קנ"ד) שְׁעָקֵר מָה שְׁהִגִּיעַ
לְמַדְרַגְתּוֹ הוּא רַק עַל יְדֵי עֲנִיָּן פְּרֹאסְטִיק (פְּשִׁיטוֹת) שְׁהִיָּה מְדַבֵּר הַרְבֵּה. וּמִשִּׁיחַ
הַרְבֵּה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ, וְאָמַר תְּהִלִּים הַרְבֵּה בְּפְשִׁיטוֹת. וְעַל יְדֵי זֶה דִּיקָא הִגִּיעַ
לְמָה שְׁהִגִּיעַ, וְאָמַר: אִם הִיִּיתִי יוֹדֵעַ שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יַעֲשֶׂה מִמֶּנִּי מָה שְׁאֲנִי
עָתָה, דְּהִינּוּ חֲדוּשׁ כְּזֶה, הִיִּיתִי עוֹשֶׂה בְּיוֹם אֶחָד מָה שְׁעֲשִׂיתִי בְּשָׁנָה כְּלָה
(כְּלוּמַר שְׁהִיָּה מְזוּדְרוּ כָּל כֶּף בְּעִבּוּדָתוֹ עַד שְׁמָה שְׁהִיָּה עוֹשֶׂה וְעוֹבֵד הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּשָׁנָה כְּלָה
הִיָּה עוֹשֶׂה בְּיוֹם אֶחָד), וְהִיָּה מִתְגַּעְגַּע מְאֹד אַחֵר מְעַלֵּת הָעִבּוּדָה שֶׁל פְּרֹאסְטִיק
(פְּשִׁיטוֹת) בְּאָמַת, וְאָמַר אִי, אִי פְּרֹאסְטִיק. גַּם אָמַר שְׁדַבֵּר עִם כְּמָה צְדִיקִים
גְּדוּלִים וְאָמְרוּ גַם כֵּן שְׁלֹא הִגִּיעוּ לְמַדְרַגְתָּם כִּי אִם עַל יְדֵי עֲנִיָּן פְּרֹאסְטִיק,
שְׁעָסְקוּ בְּעִבּוּדָתָם עִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּפְשִׁיטוֹת גְּמוּר בְּהַתְּבוּדוֹת וְשִׁיחָה
בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ וְכוּ'. וְעַל יְדֵי זֶה דִּיקָא הִגִּיעוּ לְמָה שְׁהִגִּיעוּ.

הָעָקֵר רֹאֵה לְמִסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשְּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת שְׁחֲרִית, מְנַחָה,
עֲרֵבִית בְּמִנְיַן דִּיקָא, כִּי כֶּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: (בְּרִכּוֹת ח.) מֵאֵי דְכָתִיב
(תְּהִלִּים ס"ט) "וְאֲנִי תְּפִלְתִּי לָךְ הוֹי"ה עַת רְצוֹן" - אֵימְתִי עַת רְצוֹן? בְּשַׁעֲרֵה
שְׁהַצְּבוּר מִתְּפַלְלִין; וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה לְעֲצֻמְךָ הַרְגֵּל לְכוּא לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְאִז טוֹב
לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלְתִּי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמֵּאֲחֵל לְךָ שֶׁבַת שְׁלוֹם

א.ת.ל.ב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שֶׁבַת קָדֵשׁ לְסֹדֵר שְׁמוֹת, כ"ב טַבַּת הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... שְׂיִחְיֶי נִצָּח
לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתְּבְּכֶם.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שֶׁהַכֹּל יַעֲבֹר בְּקַלּוֹת וְתוֹלִידֵי בְּקַלּוֹת, וְיִתְבַּשְּׂרוּ
לִי בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת בְּקָרוֹב מְאֹד.

... נֵרוֹ יֵאִיר אֶתְּךָ צְרִיף לְבָדֵק אֶת הַלַּחֲץ דָּם שְׁלֹךְ וְאֵת הַסֶּכֶר אִם אֵין לְךָ
סִכְרָת, וְאֶתְךָ מְכָרַח לַעֲשׂוֹת אֶת זֶה תִּכְף וּמִידָה, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַח לְכֶם
רְפוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם, וְיִתְרַחֵב לְכֶם בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנְיּוֹת, וְתִהְיֶינָה הַכִּי
מְאֻשְׂרִים בְּחַיֵּיכֶם, רַק תִּשְׁמְרוּ עַל הַשְּׁלוֹם בֵּית שְׁלֹכֶם, וְתִכְבְּדוּ וְתִאָּהָבוּ אֶחָד
אֶת הַשְּׁנִי, כִּי: (סוֹטָה יז.) אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׂכִינָה בֵּינֵיהֶן, וְאָמְרוּ: (ירושלמי בְּרֻחוֹת,
פֶּרֶק ט', הַלָּכָה ח') אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה, וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ, אִי
אֶפְשָׁר לְשְׁנֵיהֶן בְּלֹא שְׂכִינָה, וּבְמִקּוֹם שֶׁהַשְּׂכִינָה נִמְצָא - שֵׁם הַבְּרָכָה מִצוּנְיָה,
רַק שְׂיִהְיֶינָה בֵּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאֶהְבֶּה גְדוּלָה מְאֹד, כִּי "שְׁלוֹם", אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְדוּשִׁים (שֶׁבַת י.) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן אִם מְכַנְּסִים אֶת
הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בַּיִת, הֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלְתִּי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְכֶם שְׂיִהְיֶה לְכֶם הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶוּ תִשְׁכִּילוּ
וְתִצְלִיחוּ.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם שֶׁבַת שְׁלוֹם

אתלג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֵדֶר שְׁמוֹת, כ"ב טַבַּת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... שְׁיַחֲיוּ נִצָּח

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת הַהוֹדָעָה.

בְּאֵתִי לְבָרוּךְ אֲתַכֶּם בְּבִרְכַת מִזֵּל טוֹב חֲמָה וּלְכַבִּית עַל הַלְדַת הַבַּת, אֲנִי
מְאֹד מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכִּי טוֹב, וְתִהְיֶי
בְּרִיאָה, וְתִרְוֶי רַב נַחַת דְּקֹדֶשׁה מְמֻנָה וּמְכַל יוֹצֵאֵי חֲלָצִיכֶם.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁמַח אֲתַכֶּם וַיִּשְׁרַה אֶת הַשְּׁלוֹם וְאֶהְבֶּה בֵּינֵיכֶם,
וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם

אתלד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֵדֶר שְׁמוֹת, כ"ב טַבַּת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נִרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָה.

תּוֹדָה רַבָּה עַל הָאֲחוּלִים, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁגִם אֶצְלֶךָ יִהְיֶה
תְּמִיד שְׁמֻחוֹת.

רְצִיתִי מְאֹד מְאֹד שֶׁתְּדַוּח לִי אֵיךְ הוֹלֵךְ הַחֲנוּת, וְאֵיךְ הַכֵּל מְסַתְּדֶה, כִּי
זֶה חֲלָקִי מְכַל עֲמָלִי לְזִכּוֹת אֶת עַם יִשְׂרָאֵל עִם תְּשֻׁמֵי שֵׁי קֹדֶשׁה, כְּמוֹ צִיצִית,
תְּפִלִּין, מְזוּזוֹת וְכוּ' וְכוּ'.

לְדַעֲתִי צְרִיכִים כְּבֹר לְהַתְחִיל לַעֲשׂוֹת פְּרֻסְמַת לְקִרְאָת ט"ו בְּשַׁבָּט, וְכֵן
לְמַכֵּר סֵל פְּרוֹת לְקִרְאָת ט"ו בְּשַׁבָּט.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.
המאחל לך שבת שלום

אתלה.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר שמות, כ"ב טבת התשע"ג
שלום וברכה אל ... גרו יאיר
לנכון קבלתי את מכתבך.

אין מלים בפני להודות לך על המסירות נפש שאתה מוסר את נפשך
בשביל שהמקום יהיה נקי, שתי הכוללים שיהיו נקיים, יעזר הקדוש ברוך
הוא שיתרחב לך גם בגשמיות וגם ברוחניות, רק תתחזק להיות בשמחה
תמיד והקדוש ברוך הוא לא יעזב אותך.

המאחל לך שבת שלום

אתלו.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר שמות, כ"ב טבת התשע"ג
שלום וברכה אל... שיהיו נצח
לנכון קבלתי את מכתבכם.

אני מברך אתכם לקראת יום הנשואין שלכם, יעזר הקדוש ברוך הוא
שתתחזקו יחד יותר ויותר באהבה והבנה הדדית, ועל ידי זה תצלחו
בגשמיות וברוחניות גם יחד, ומי יתן שנשמע אצלכם בשורות משמחות
תמיד, רק תחזיקו מעמד ולא להשבר משום דבר, והקדוש ברוך הוא יעזר
שיהיה הברכה מצויה בביתכם תמיד.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש

וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שִׁיְהִיָּה לָכֶם הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנוּ תִשְׁכִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שִׁבְת שְׁלוֹם

אתלו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשִׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסִדְר שְׁמוֹת, כ"ב טַבַּת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכֵּי טוֹב, וְנוֹכַח לְקִשְׁר בִּינֵיהֶם עַד שִׁיְהִיָּה בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ חֲתֻנָּה, וְתָרוּו רַב נַחַת דְּקִדְשָׁה מִמֶּנּוּ וּמְכַל יוֹצְאֵי חֲלָצִיכֶם, וַיֵּשׁ לָכֶם בְּמָה לְשִׂמְחָה עִם יְלָדִים מְצַלְחִים כְּאֵלוֹ בְּלִי עֵינַי הָרַע.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שִׁבְת שְׁלוֹם

אתלח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשִׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסִדְר שְׁמוֹת, כ"ב טַבַּת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְצִינִי שֶׁתִּכְתַּב לִי עוֹד פְּעַם אֶת הַרְשִׁימָה שֶׁל שְׁמוֹת הַבַּחֲוָרִים שְׁאֲנִי צָרִיךְ לְכַתֵּב לָהֶם מִכְתָּב כִּי זֶה נֶעְלַם מִמֶּנִּי.

אֵין מִלִּים בְּפִי לְהִסְבִּיר לָךְ אֶת גְּדֵל הַזְּכוּת שִׁישׁ לָךְ שְׁאֲתָהּ מְחֻזַּק וּמְעוֹדָד

אֶת הַבְּחוּרִים, וּמְלַמֵּד אוֹתָם תּוֹרָה, שְׂזָה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב בְּשָׂמִים, כִּי מִי שְׂמֻזְכָּה אֶת הָרַבִּים גְּדוֹל זְכוּתוֹ בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, וְכַמוֹבָא בְּזוֹהַר (תְּרוּמָה קכ"ח:) תָּא חֲזִי כָּל מָאן דְּאֶחִיד בִּידָא דְחִיבָא, וְאֶשְׁתַּדַּל בֵּיהּ לְמִשְׁבַּק אַרְחָא בִּישָׂא, אִיהוּ אֶסְתַּלַּק בְּתַלְת סְלוּקִין, מַה דְּלֹא אֶסְתַּלַּק הֵכִי בַר נֶשׁ אַחְרָא, וְגַרִים לְאֶכְפְּיֵיא סְטָרָא אַחְרָא, וְגַרִים דְּאֶסְתַּלַּק קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא בִּיקְרִיָה, וְגַרִים לְקִימָא כָּל עֲלָמָא בְּקִיּוּמִיהּ לְעֵילָא וְתַתָּא, וְעַל הַאי בַר נֶשׁ כְּתִיב: (מְלָאכִי ב) "בְּרִיתִי הִיִּתְהּ אִתּוּ חַיִּים וְהַשְּׁלוֹם" וְזָכִי לְמַחְמֵי בְּנִין לְבִנּוּי, וְזָכִי בְּהַאי עֲלָמָא וְזָכִי לְעֲלָמָא דְאַתִּי, כָּל מְאָרִי דִּינִין לֹא יְכַלִּין לְמִידָן לִיהּ בְּהַאי עֲלָמָא וּבְעֲלָמָא דְאַתִּי, עָאֵל בְּתַרִיסַר תַּרְעֵי וְלִית מָאן דִּימְחֵי בִידֵיהּ. וְעַל דָּא כְּתִיב (תְּהִלִּים קי"ב) "גְּבוּר בְּאָרְץ יִהְיֶה זֶרְעוֹ דוֹר יִשְׂרָאֵל יְבָרְךָ הוּן וְעֵשֶׂר בְּבֵיתוֹ וְצַדִּיקְתּוֹ עֲמַדַת לְעַד זֶרַח בַּחֲשֶׁךְ אֹר לְיִשְׂרָאֵל" וְגו'; וְדַע לָךְ שְׁגַם הַבְּחוּרִים הָאֵלוּ צְרִיכִים לְהַחְזִיר אוֹתָם לְמוֹטֵב יוֹתֵר וְיוֹתֵר, כִּי הֵם הִילְדִים שְׁלֵנוּ, וְאִם הִזְהֵר מְדַבֵּר לְקָרֵב רְחוּקִים, עַל אַחַת כְּמָה וְכְמָה שְׂאֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְקָרֵב קְרוּבִים שְׁהֵם הִילְדִים שְׁלֵנוּ, וּמִי יִתֵּן שְׂנוּזְכָה לְהֵקִים דוֹר כְּזֶה, שְׁלֹא נִצְטַרְךָ לְהַתְּבַשֵּׁשׁ מִמְּשִׁיחַ צַדִּיקְנוּ.

צְרִיכִים לְהַחְדִּיר בְּהִילְדִים הַרְבֵּה אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוּ יִתְבָּרַךְ, כִּי אִם אֲדָם חֲזַק בְּאֲמוּנָה, אֲזִי הָאֲמוּנָה בְּעַצְמוֹ שׁוֹמֵרַת אוֹתוֹ שְׁלֹא יִתְדַרְדֵּר, כִּי כָּל הַהִתְדַרְדְּרוֹת זֶה רַק מַחְמַת חֻלְשַׁת הָאֲמוּנָה.

רְצִיתִי מְאֹד שְׂתַדַּבֵּר פַּעַם לְפָנַי אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמְנוּ בְּרַבִּים, וְלִהְסַבִּיר לְהֵם אִיךְ שְׂצְרִיכִים לְשִׁמֵּר אֵיזָה אֶכֶּל שְׂאוּכְלִים, כִּי כְּשֶׁרוֹת הַמְּאָכְלִים זֶה יְסוּד גְּדוֹל בִּיְהוּדוֹת, וְהַרְמַב"ם אוֹמֵר (אֲגַרַת תִּימָן) שְׂכְּשִׂאוּכְלִים מְאָכְלִים טְרַפּוֹת וּנְבִלוֹת, הֵדָם מִתְעַכֵּר וּכְבָר קָשָׁה לְקַבֵּל אֶת הָאֲמוּנָה, יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂנוּזְכָה לְזַכּוֹת אֶת הָרַבִּים כִּי יִמְיָנוּ וּשְׁנוֹתֵינוּ כְּצֵל עוֹבֵר, כְּמֵאֲמָרְם ז"ל (בְּרַאשִׁית רַבָּה, פְּרָשָׁה צ"ו, סִימָן ב) "כְּצֵל יִמְיָנוּ עַל הָאָרֶץ וְאִין מְקוּנָה", וְהַלּוֹאִי כְּצֵלוֹ שֶׁל כְּתָל אוֹ כְּצֵלוֹ שֶׁל אֵילָן, אֵלָא כְּצֵלוֹ שֶׁל עוֹף בְּשַׁעָה שְׁהוּא עָף, דְּכְתִיב: (תְּהִלִּים ק"ד) "כְּצֵל עוֹבֵר", "וְאִין מְקוּנָה", וְאִין מִי שְׂיִקְנֶה שְׁלֹא יְמוֹת הַכֵּל, יוֹדְעִים וְאוֹמְרִין בְּפִיהֶם שְׁהֵן מַתִּים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח. המאחל לך שבת שלום

אתלט.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר שמות, כ"ב טבת התשע"ג
שלום רב אל ... תחיה
לנכון קבלתי את מכתבך.

אין את יכולה לתאר ולשער את גדל השמחה שעשית עמדי שאת דאגת להחתיים שמות עבור "ברסלב למען ש"ס", יעזר לך הקדוש ברוך הוא בזכות זה ישמח את לבך וישמח את לב הבנות.

רק חזקי ואמצי מאד להיות בשמחה, ותכריחי את עצמך רק להיות בשמחה, כי השמחה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאשה שמחה ועליזה, מתרחבת דעתה ויכולה להחזיר בעצמה אמונה פשוטה בו יתברך, והרגע שחזקה באמונה שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, על ידי זה נפתח פיה לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו, אשר זה התענוג הכי גדול, וטועמת טעם עולם הבא בעולם הזה, וכמו שכתוב: (ויקרא כ"ו י"ב) "והתהלכתי בתוכם והייתי לכם לאלקים ואתם תהיו לי לעם", ופרש רש"י: "אטיל עצמכם בגן עדן כאחד מכם, ולא תהיו מזדעזעים ממני" וכו', איזה תענוג שאשה מרגישה שמלא כל הארץ כבודו והוא נמצא ואין בלעדו נמצא, והיא יכולה לדבר עמו יתברך פנים אל פנים, ואל מדרגה זו רבנו ז"ל רוצה להביא אותנו, וזה זוכים על ידי תקף השמחה, ולכן תמסרי את נפשך להיות בשמחה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצלחי. המאחל לך שבת שלום

אתמ.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר שמות, כ"ב טבת התשע"ג
שלום וברכה אל ... גרו יאיר
לנכון קבלתי את מכתבך.

אין מלים להודות לך על מה שאתה עושה בשביל הכולל "שומרים לבקר" שאני רואה אותם כל לפנות בקר איך שיושבים בבית הכנסת ולומדים, ואחר כך מתפללים ותיקין, וזה נחת רוח גדול מאד מאד, יעזר הקדוש ברוך הוא שתמיד תעסק במדת החסד, וכן לעזר לאברכי הכולל "תפארת בנימין" אלו שלא מאחרים.

תעשה כל מה שביקלתך רק להיות בשמחה, כי הסמ"ך מ"ם עובד על כל אדם כל כך חזק להפילו בעצבות ובמרירות ובדפאון וכו', רק על ידי הדמיונות שמכניס בו וכו' וכו', כל אחד כפי בחינתו וענינו, ולכן אתה מרחח לעשות כל מיני פעולות שבעולם רק להיות בשמחה, והרגע שתהיה בשמחה, זה ירחיב לך את הדעת לגמרי, וכמו שאמר רבנו ז"ל: (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן י') מה שבני אדם רחוקים מהקדוש ברוך הוא, זה מחמת חסרון ישוב הדעת, ולמה אין ישוב הדעת? כי חסר מהשמחה, ולכן תמסר את נפשך להיות בשמחה, ואז תזכה לגדלות המוחין, וכבר לא יחסר לך שום דבר.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלחי. המאחל לך שבת שלום

אתמא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסֵדֶר שְׁמוֹת, כ"ב טבת התשע"ג
שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר
לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַנַּחַת רוּחַ שְׁאֵתָה גּוֹרֵם לְמַעֲלָה
בְּשָׁמַיִם בְּזֶה שְׁאֵתָה מְקָרֵב יְהוּדִים אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּמַחְדִּיר בֵּהֶם אֲמוּנָה
פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ וְאֲמוּנַת חֲכָמִים, וְעַל זֶה אַתָּה צָרִיךְ לְהִיּוֹת מְאֹד מְאֹד חָזֵק
וְשׁוֹם דָּבָר לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, יֵשׁ סֵךְ הַכֹּל עוֹד שְׁבוּעִים עַד הַבְּחִירוֹת,
תַּעֲשֶׂה כָּל מַה שְׁבִיכִלְתָּךְ לְפָרֶסֶם יוֹתֵר וְיוֹתֵר אֶת "בְּרִסְלָב לְמַעַן ש"ס", וְהַזְכּוֹת
הַזֶּה יִגַּן עֲלֶיךָ בְּכָל מְקוֹם, וְלָכֵן תִּמְשִׁיךְ בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוּלָה, וְהַקְּדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ, וְתִרְאֶה שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכִּי טוֹב.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֵנִי מְבַקֵּשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמְאֲחֵל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם

אתמב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסֵדֶר שְׁמוֹת, כ"ב טבת התשע"ג
שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר
לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

מוֹהַרְנ"ת ז"ל הַנִּיחַ לָנוּ צוּאָה אַרְבָּעָה יָמִים לְפָנֵי הַסְּתַלְקוֹתוֹ וְאָמַר אָז
לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ: "הַעֲבָדָה שְׁלָכֶם יִהְיֶה יְפוּצוֹ מְעִינּוֹתֶיךָ חוּצָה", הֵינּוּ לְהַפְיִץ
אֶת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, וְכֵן בְּפִרוּשׁ אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (שיחות-הַר"ן, סימָן ר"ט)
שְׁכַל הַתּוֹרוֹת וְהַשִּׁחוֹת שֶׁלוֹ אֵינָם בְּשִׁבְלֵנוּ לְחוּד. כִּי אִם "אֶת אֲשֶׁר יִשְׁנּוּ
פֹה.. וְאֵת אֲשֶׁר אֵינְנוּ פֹה" (דְּבָרִים כ"ט י"ד) (וְעֵין בְּרִש"י שְׁפָרַשׁ "וְאֵת אֲשֶׁר אֵינְנוּ פֹה",
וְאֵף עִם דּוֹרוֹת הַעֲתִידִים לְבוֹא, וְהַבּוֹן). וְכַמָּה פְּעָמִים דְּבַרְנוּ עִמּוֹ מְעַנֵּן זֶה וְרַמְזוּ לָנוּ

בְּדַבְרֵי הַהוֹדִיעַ לְדוֹרוֹת הַבָּאִים אֶת כָּל מַעֲשֵׂי הַשֵּׁם הַגָּדוֹל שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ. וּפְעַם אַחַת אָמַר בְּפְרוּשׁ: גַּם לְבַנְיָכֶם תּוֹדִיעוּ אֶת כָּל הַתּוֹרוֹת וְהַשִּׁיחוֹת הַנִּפְלְאוֹת וְהַנּוֹרְאוֹת וְהַמַּעֲשִׂיּוֹת וְכִיּוֹצֵא בָהֶם אֲשֶׁר גָּלָה לָנוּ, וְאָמַר אַז זֶה הַפְּסוּק בְּהַתְּלֵהבוֹת גְּדוֹל כַּגְּחֲלֵי אֵשׁ, (דְּבָרִים ד' ט') "וְהוֹדַעְתֶּם לְבַנְיָד וּלְבַנְי בְּנֵיךְ" (וְאָמַר בְּזוֹ הַלְשׁוֹן: אֵייעֶרַע קִינְדֶר זַאֲלַט אִיר מוֹדִיעַ זִיין וואס דא האט זיך גִּיטאַן) וְאָמַר בְּרַתֵּת זֹזִיעַ בְּהַתְּלֵהבוֹת נוֹרָא "וְהוֹדַעְתֶּם לְבַנְיָד וּלְבַנְי בְּנֵיךְ"; וְאִין עוֹד דְּבָר יוֹתֵר חָשׁוּב אֲצִלוֹ יִתְבָּרַךְ כְּמוֹ לְקָרֵב רְחוּקִים, כְּמוּכָא בְּזֵהָר (תְּרוּמָה כ"ח:): תָּא חֲזִי כָּל מָאן דְּאֶחִיד בִּידָא דְּחִיבָא, וְאֶשְׁתַּדַּל בֵּיהּ לְמִשְׁבַּק אֶרְחָא בִּישָׂא, אִיהוּ אֶסְתַּלַּק בְּתַלַּת סְלוּקִין, מַה דְּלָא אֶסְתַּלַּק הֵכִי בַר נִשׁ אַחְרָא, גְּרִים לְאֶכְפִּיָּא סְטָרָא אַחְרָא, וְגְרִים דְּאֶסְתַּלַּק קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בִּיקְרִיָּה, וְגְרִים לְקִימָא כָּל עֲלָמָא בְּקִיּוּמִיָּה לְעִילָא וְתַתָּא, וְעַל הַאי בַר נִשׁ כְּתִיב: (מְלָאכִי ב') "בְּרִיתִי הִיִּתְהָ אִתּוּ חַיִּים וְהַשְּׁלוֹם" וְזִכִּי לְמַחְמֵי בְּנִין לְבַנּוּי, וְזִכִּי בְּהַאי עֲלָמָא וְזִכִּי לְעֲלָמָא דְּאִתִּי, כָּל מְאִרֵי דִּינִין לֹא יִכְלִין לְמִידֵן לִיָּה בְּהַאי עֲלָמָא וּבְעֲלָמָא דְּאִתִּי, עָאֵל בְּתַרִּיסַר תְּרַעֵי וְלִית מָאן דִּימְחֵי בִּידֵיהּ. וְעַל דָּא כְּתִיב (תְּהִלִּים ק"ב) "גְּבוּר בְּאָרְץ יְהִיָּה זִרְעוֹ דּוֹר יִשְׂרָאֵל יִבְרַךְ הוּן וְעֶשֶׂר בְּבֵיתוֹ וְצִדְקָתוֹ עֲמַדַּת לְעַד זִרַח בַּחֲשֶׁךְ אִוֵּר לְיִשְׂרָאֵל" וְגו', וְכֵן סִפֵּר רַבְּנוּ ז"ל מִשָּׁל לְמָה צְרִיכִים לְקָרֵב אֲנָשִׁים (תִּי-מוֹהֲר"ן, סִימָן תמ"ז) פְּעַם אַחַת הָיָה עֶשֶׂר גְּדוֹל שֶׁהָיוּ לוֹ כְּמָה אֲלָפִים וּרְבָבוֹת וְכו', וְיָהִי הַיּוֹם עָשָׂה הָעֶשֶׂר כְּרוּז וְאָמַר, כָּל מִי שֶׁצָּרִיךְ לְלוֹוֹת כֶּסֶף, יָבוֹא אֲצִלוֹ וְהוּא יְלוֹוֵהוּ, מִסְתַּמָּא הָיוּ עַל זֶה קוֹפְצִים רַבִּים, וְכֵאֵלּוּ הִרְבֵּה אֲנָשִׁים וְלוֹוּ אֲצִלוֹ כֶּסֶף, וְהָעֶשֶׂר הַזֶּה הָיָה אֲצִלוֹ פְּנִקְס עַל כָּל הַחוֹבוֹת וְכו', מִי שֶׁלֹּוֹה אֲצִלוֹ, וּמִי שֶׁחִיב לוֹ וְכו', פְּעַם אַחַת לָקַח אֶת הַפְּנִקְס בִּידוֹ וְהִתְחִיל לְעִין בּוֹ, וְרָאָה שֶׁהוֹצִיא הִרְבֵּה כֶּסֶף עַל עֶסֶק הַהֲלוֹאוֹת שֶׁהֲלוֹה לְכָל כֶּף הִרְבֵּה אֲנָשִׁים וְכו', וְאִין אִישׁ שָׁם עַל לֵב שֶׁיָּבוֹא לְהַחְזִיר וּלְפָרַע לוֹ מִה שֶׁלֹּוֹה מִמָּנוּ. וְחָרָה לוֹ עַל זֶה, וְהָיָה לוֹ עֲגַמַּת נַפְשׁ וְיִסּוּרִים גְּדוֹלִים, בְּתוֹךְ הַלוֹוִים הָיָה אִישׁ אַחַד שֶׁלֹּוֹה גַּם כֵּן אֲצִל הָעֶשֶׂר, וְאֶבֶד וְהִפְסִיד אֶת הַכֶּסֶף שֶׁהֲלוֹה בְּאִיזָה מִשָּׂא וּמִתָּן וְכו', עַד שֶׁלֹּא הָיָה לוֹ מִמָּה לְפָרַע חוֹבוֹ, וְהָיוּ לוֹ יִסּוּרִים גְּדוֹלִים מְזֵה, הִינּוּ שֶׁהָאִישׁ הַזֶּה שֶׁאֶבֶד אֶת הַכֶּסֶף בְּאִיזָה עֶסֶק שֶׁעָשָׂה וְלֹא הִצְלִיחַ וְכו', הָיָה לוֹ יִסּוּרִים גְּדוֹלִים מְזֵה שֶׁאִין לוֹ לְפָרַע חוֹבוֹ, וְהִתְיַשֵּׁב הָאִישׁ הַזֶּה בְּדַעְתּוֹ, שֶׁעַל כָּל פְּנִים צְרִיךְ לְהִתְרַאוֹת פְּנִים עִם הָעֶשֶׂר וּלְסַפֵּר לוֹ כָּל לְבוֹ, בְּאֲשֶׁר שֶׁהוּא

אָנוֹס בְּדָבָר וְאֶבֶד אֶת הַכֶּסֶף, וְאֵין לוֹ מֵאִיפָה לְשֵׁלֶם וְכוּ'. וְכֵּן אֶצֶל הָעֵשִׂיר וְהִתְחִיל לְסַפֵּר לְפָנָיו לְבוֹ בְּאִשְׁרֵי שְׂאִיף שֶׁקָּבַל אֶצְלוֹ כֶּסֶף בְּהִלּוּאָה וְהִגִּיעַ זְמַן פְּרֻעוֹן וְאֵין לוֹ מִמָּה לְשֵׁלֶם כִּי הִפְסִיד אֶת כָּל הַכֶּסֶף וְכוּ', וְאֵינוֹ יוֹדֵעַ כְּלָל לְשִׁית עֲצוֹת בְּנִפְשׁוֹ מַה לַעֲשׂוֹת בְּזֶה וְכוּ', עֲנָה הָעֵשִׂיר וְאָמַר לוֹ, מַה אִכְפַּת לִי הַכֶּסֶף שְׂאֵתָה חֵיב לִי וְכוּ', כִּי מַה כָּבֹד נִחְשָׁב אֶצְלִי סֶךְ קָטָן כְּזֶה שְׂאֵתָה חֵיב לִי כְּשֶׁתַּחְזִיר לִי אֶת זֶה, אוֹ לְהִפְךָ נֶגֶד סֶךְ הַכּוֹלָל מֵהִלּוּאוֹת אֲשֶׁר עוֹלָה לְאֻלְפִים וְלִרְכָבוֹת וְכוּ', עַל כֵּן רְצוֹנִי שֶׁתִּלְךָ אֶצְלִי כָּל הַלוּוִים שְׁלִי וְתִתְבַּע אוֹתָם, וְתִזְכִּיר אוֹתָם שֶׁהֵם חֵיבִים לִי כָּל כֶּף הַרְבֵּה כֶּסֶף, וְלָמָּה לֹא מְשַׁלְּמִים לִי חֲזָרָה מַה שְׁלוֹו אֶצְלִי? וְאֶפְלוֹ אִם לֹא יִפְרְעוּ וְיַחְזִירוּ אֶת הַכָּל, רַק כָּל אֶחָד יִתֵּן וְיַחְזִיר אֶפְלוֹ מַעֲט מִחֻבוֹ וְכוּ', גַּם כֵּן יַעֲלֶה אֻלְפִים פְּעָמִים כְּמוֹ הַסֶּךְ כָּל הַחוֹב וְהִלּוּאָה שְׁלֶךְ; הֵינּוּ כְּשֶׁאָדָם חוֹטֵא וְכוּ', וְכֵּן לִבְכוֹת לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא מֵאֵד מִתְחַרֵּט לָמָּה חָטָא וְלָמָּה עָשָׂה שְׁטִיּוֹת בְּהַחַיִּים, וְרוֹצֵה לְחַזֵּר בְּתִשׁוּבָה, אֲבָל קָשָׁה לוֹ, כִּי הָרַע מִתְגַּבֵּר עָלָיו וְכוּ', אוֹמֵר לוֹ הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, לָךְ תִּגְבֶּה אֶת הַחֻבוֹת אֶצְלִי שְׂאֵר אֲנָשִׁים, הֵינּוּ תַעֲוֹרֵר אוֹתָם בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה שְׁיַחְזְרוּ אֵלַי וְכוּ', וְאֶפְלוֹ שְׁלֵא יַחְזְרוּ בְּשִׁלְמוֹת, רַק כָּל אֶחָד יִקִּים כְּמָה מְצוּוֹת, זֶה כָּבֹד שְׁוֵה אֶצְלִי פִי מִלִּיּוֹנִים מִמָּה שְׂאֵתָה חֵיב לִי וְכוּ', וְאִם תִּגְבֶּה לִי חֻבוֹת אֲחֵרִים, אֲזִי אֲנִי אֲמַחֵל גַּם אֶת הַחוֹב שְׁלֶךְ, הֵינּוּ אִם תַּחְזִיר בְּנֵי אָדָם בְּתִשׁוּבָה, אֲזִי אֲנִי אֲמַחֵל גַּם אֶת הָעוֹנוֹת שְׁלֶךְ, רוֹאִים מִזֶּה אֶת גְּדֹל הַמַּעֲלָה שֶׁל מִי שֶׁהוֹלֵךְ לְהַפִּיץ אֶת אוֹר רַבְּנוֹ ז"ל בְּעוֹלָם, וְלִקְרֹב רְחוּקִים.

הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שְׁיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.
הַמְּאֵחַל לָךְ שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם

אתמג.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שִׁבְתֵי קִדְשׁ לְסִדְרֵי שְׁמוֹת, כ"ב טַבַּת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מה אמר לך! המַחֲשֵׁב (מכשף) הִזָּה כָּבֵד שֶׁבֶר הַמוֹן בְּתִים, מִי שֶׁמְרַגֵּיל אֶת עֲצָמוֹ לְצַפּוֹת בְּלִכְלוּף וּבְזָבֵל וּבְזִהְמָה שְׂיִכּוּלִים לְרֵאוֹת שְׁמָה וְכוּ' וְכוּ', הוּא בָּא לְפָנֶם הַבְּרִית וְשׁוֹפֵף זֶרְעוֹ לְבִטְלָה רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן וְכוּ' וְכוּ', וּכְבָר לֹא מְעַנֵּין אוֹתוֹ אֲשֶׁתּוֹ וְכוּ', וְהַמַּחֲשֵׁב (מכשף) הִזָּה הוּא בְּדִיוֹק כְּמוֹ סָמִים, כִּי מִי שֶׁנוֹפֵל בְּזֶה קָשָׁה לוֹ מְאֹד מְאֹד לְצַאת מִזֶּה, כִּי הַפּוֹנוֹגְרַפְיָה שְׂרוּאִים שְׁמָה הוֹרֵס לְאָדָם אֶת תְּאֵי הַמַּח, עַד שֶׁאָדָם נֶעֱשֶׂה מְשַׁעֲבֵד לְזֶה וְקָשָׁה לוֹ מְאֹד לְצַאת מִזֶּה, אוֹי לוֹ וְאוֹי לְנַפְשׁוֹ שֶׁל אָדָם שֶׁמְכוּר לְמַחֲשֵׁב (מכשף), זֶה פְּשוּט כְּמוֹ כְּשׁוּף שֶׁהוּא מְאָבֵד אֶת עֲשֵׁתוֹנוֹתָיו, וְקָשָׁה לוֹ אַחַר כֵּךְ לְצַאת מִזֶּה, כְּמוֹ שְׂכוּר אֲלֻכוֹהוּלִיסֵט שֶׁמְכוּר אֶל אֲלֻכוֹהוּל, וְכְמוֹ מְסָמֵם שֶׁמְכוּר לְסָמִים, בְּדִיוֹק כָּכָה זֶה מִי שֶׁמְכוּר לְמַחֲשֵׁב (מכשף), שְׁזֶה כְּשׁוּף פְּשוּטוֹ כְּמִשְׁמָעוֹ, עַד שֶׁנִּתְקַרֵּר אֲצֵלוֹ הָאֱמוּנָה לְגַמְרִי, כִּי בְּאֵמֶת מִי שֶׁפּוֹגֵם בְּבְרִית רַחֲמָנָא לְצִלְן נִפְגָּם אֲצֵלוֹ הָאֱמוּנָה, כְּמוֹבָא בְּדְבָרֵי רַבְּנוֹ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ל"א) שְׁבְרִית וְאֱמוּנָה תְלוּיִים זֶה בְּזֶה, כְּמוֹ שֶׁפְּתוּב: (תְּהִלִּים פ"ט) "וּבְרִיתִי נֶאֱמַנְתָּ לוֹ", וְלִכֵּן צְרִיכִים לְעוֹרֵר אֶת הַבַּעַל כִּי יוֹם אֶחָד הוּא יִמְצָא אֶת עֲצָמוֹ בְּבֵית חוֹלִים עִם הַתְּקַפָּת לִב רַחֲמָנָא לְצִלְן מְרַב תְּבַעֲרַת נְאוּף שְׂבוֹעֵר בּוֹ וְכוּ', הוּא יִשְׂרָף לְגַמְרִי רַחֲמָנָא לְצִלְן, כִּי הִדְמִים בּוֹעֲרִים בְּאָדָם שֶׁמְסַתְּכָל עַל פּוֹנוֹגְרַפְיָה עַד שֶׁמִּשְׁתַּגֵּעַ לְגַמְרִי.

הַעֲקָר רֵאִי לְזֶרֶק מֵהַבֵּית אֶת הַמַּחֲשֵׁב שֶׁמְחַבֵּר אֶל אֵינְטֵרְנֵט, כִּי כֵךְ אֶמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סְנֵהֲדִין מ"ה). אֵין יִצֵּר הָרַע שׁוֹלֵט אֲלָא בְּמִי שֶׁעִינָיו רוֹאוֹת; וְאָמַר הַחֶכֶם "אֵין חוֹצֵץ בְּפָנָי הַתְּאֻוָּה כַּעֲצִימַת הָעֵינַיִם" וְאָמַר "אֵין לָךְ אֶבֶר בְּאֶבְרֵי הָאָדָם שִׁיגְרָם לוֹ מְכָשׁוּל כְּמוֹ הָעֵינַיִם". וְאֵנִי מְכָרַח לְהַגִּיד לָךְ שֶׁהַרְבֵּה בְּתִים נִהְרָסוּ לְגַמְרִי רַק מִפְּנֵי שֶׁהָיָה לָהֶם מַחֲשֵׁב שֶׁמְחַבֵּר אֶל אֵינְטֵרְנֵט בְּבֵית, וְאֵף שְׁזֶה נִדְמָה כְּאִלוֹ הַגְּזֵמָה וְכוּ', אֲבָל רַבִּים נִפְלוּ בַּפֶּח בְּשִׁבִיל הַכְּלִי הָאֲרוּרָה הַזֶּה וְכוּ', וְנִשְׁבַּר בֵּיתָם, וְלִבְסוּף הַתְּגַרְשׁוֹ רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וְלִכֵּן אֲסוּר בְּהַחֲלֵט שִׁיְהִיָּה בְּבֵית מַחֲשֵׁב שֶׁמְחַבֵּר אֶל אֵינְטֵרְנֵט, כִּי זֶה הוֹרֵס אֶת כָּל חֵלְקָה טוֹבָה שֶׁל הַיְהוּדוּת, וּמוֹרִידָה אֶת הַיְרֵאת שָׁמַיִם עַד הַשְּׂאוֹל רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצלחי. המאחל לך שבת שלום

אתמד.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר שמות, כ"ב טבת התשע"ג
שלום וברכה אל ... גרו יאיר
לנכון קבלתי את מכתבך.

הרגע שאתה מסכים והיא מסכימה, כבר שניכם תדברו פתוח עם ההורים שאתם רוצים לעשות על כל פנים ארוסין, לא לחכות על עוד פגישות וכו' וכו', כי אם אתם מעונינים אחד בהשני, זה סימן שאתם צריכים לגמר מה שיותר מהר את השדוך, והכל יסתדר על צד הכי טוב, וחבל מאד על הסחבת וכו'.

רבנו ז"ל הקפיד מאד מאד מהרגע שעושים ארוסין, שכבר יתכננו על חתנה, הוא לא רצה שיעשו הפסק גדול בין הארוסין להחתנה, ומכל שכן וכל שכן שבחור ובחורה שלא יסתובבו כל כך הרבה זמן בלי ארוסין ובלי נשואין, כי הסמ"ך מ"ם יעשה כל מיני פעולות שבועולם להפריד בין הזוג, ובפרט כשיש משיכה אחד להשני, צריכים לדעת שזה בן זוגי, או זאת בת זוגי, ותכף ומיד לקבע זמן על חתנה, ויתחתנו ויחיו חיים באשר, וזה הדרך האמתית של יהודי מאמין בהקדוש ברוך הוא וכו', ומתנהג על פי התורה וכו', אבל מה עשו אלו שהלכו ועזבו את הקדוש ברוך הוא ואת התורה וכו', שהם מסתובבים ככה כמה שנים וכו', וחיים ביחד באסור וכו', ולבסוף נכנס עין רעה ביניהם וכו', ונפרדים וכו', ולכן אשרי מי שהולך בדרך התורה, שתכף ומיד כשיש משיכה בין הבחור והבחורה ומפירים אחד את השני וכו', שכבר יעשו ארוסין וידברו על נשואין, ויקבעו זמן הכי קצר לנשואין, ולא לחכות עד שיהיה כסף וכו', עד שיהיה חכמה וכו', כי כבר אמר החכם

מִכָּל אָדָם: (קהלת א' י"ח) "כִּי בָרַב חֲכָמָה רַב כְּעֵס וַיִּוֹסֵף דַּעַת יוֹסֵף מְכָאוֹב", וְדָרְשׁוּ עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (קהלת רבה, פְּרָשָׁה א', סִימָן ל"ז) "בָּרַב חֲכָמָה רַב כְּעֵס" כָּל זְמַן שְׂאָדָם מְרַבָּה בְּחֲכָמָה מְרַבָּה בְּכַעַס, וְכָל זְמַן שֶׁהוּא מְרַבָּה בְּדַעַת מְרַבָּה בְּיִסּוּרִין, אָמַר שְׁלֹמֹה: עַל יְדֵי שֶׁהִרְבִּיתִי בְּחֲכָמָה הִרְבִּיתִי בְּכַעַס, וְעַל יְדֵי שֶׁהִרְבִּיתִי בְּדַעַת הִרְבִּיתִי בְּיִסּוּרִין; הֵרִי שֶׁלֶף לְפָנָיִךְ אִם אָדָם חוֹשֵׁב שֶׁהוּא חָכָם וְכֹרֵךְ דַּעַת, וּמוֹשֵׁף אֶת הַזְּמַן וְכוּ', עַל יְדֵי זֶה לְבַסּוֹף מִתְּפוּצֵץ הַכֹּל וְכוּ', וְנִעְשָׂה בִּינֵיהֶם רִיב וְכַעַס וְנִפְרָדִים, וְלָכֵן אֲשָׁרֵי הַבְּחוּר אוֹ הַבְּחוּרָה שְׂמוֹצָאִים אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וַיֵּשׁ בִּינֵיהֶם מְשִׁיכָה וְהִבְנָה הַדְּדִית, שֶׁכָּבֵר יָרְאוּ לְסַגֵּר אֶת הַכֹּל, וְהַכָּלל הַזֶּה טוֹב לְכָל אֶחָד וְאַחַת, אֲשָׁרֵי מִי שִׁיַּצִּית וַיִּקְיַם אֶת כָּל זֶה, וְאִזּוּ יִהְיֶה לָהֶם חַיִּים מְאֻשְׁרִים מְאֹד.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׂיִגְמַר בְּכִי טוֹב, וְתַעֲשׂוּ אַרְוִסִין, וְכִכְּר אַחַר כֶּךָ תִּתְאַרִיף לְנִשְׂוֹאֵיךָ, וְתִהְיֶה שְׂתִּיכֶם חֲזָקִים וְעַקְשָׁנִים בְּזֶה, וּבֵינָן כֶּךָ אַתֶּם יְכוּלִים לְדַבֵּר יַחַד בְּטַלְפוֹן שֶׁיִּהְיֶה בֵּינֵיכֶם קְרוֹב לְכַבּוֹת, וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יוֹלִיף אַתְּכֶם עַל דְּרָךְ הַנְּכֻנָּה.

הַמְּאַחַל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם

אתמה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִאשׁוֹן לְסִדְר וְאָרָא, כ"ד טַבַּת הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גִּירוּ יֵאִיר

הַיּוֹם הוּא יוֹם הַהִלּוּלָא שֶׁל הַבַּעַל הַתְּנַיָּא זי"ע, וַיְדוּעַ אֵיךְ שֶׁרַבְּנוּ ז"ל מְאֹד מְאֹד כִּפְדוּ אוֹתוֹ, וְקָרָא אוֹתוֹ שֶׁר הָאֵלֶף, וְאֵת הַמְּאָמֵר בְּלִקּוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֲלֵק ב', סִימָן ע"ב אָמַר רַבְּנוּ ז"ל לְפָנָיו, שְׁזֵה דְּבָר גְּדוֹל מְאֹד לְרֵאוֹת אֶת עֲצָמוֹ עִם הַצְּדִיק, בְּוֹדָאֵי לְשִׁמְעַת תּוֹרָה מִהַצְּדִיק זֶה דְּבָר גְּדוֹל מְאֹד, אָבָל גַּם לְרֵאוֹת אֶת עֲצָמוֹ עִם הַצְּדִיק, זֶה גַּם כֵּן טוֹב, כִּי הַצְּדִיק מַחְדִּיר בְּאָדָם גְּדוּלָה, וְעַקֵּר הַגְּדוּלָה הוּא שְׁפָלוּת, שְׂאָדָם צָרִיךְ תְּמִיד לְהִסְתַּכַּל עַל עֲצָמוֹ וְכוּ', וּבְאֵמַת אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לִקּוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֲלֵק ב', סִימָן ס"ז) שֶׁהַצְּדִיק פּוֹתַח אֶת הָעֵינַיִם, וְהַעֲקֵר לְהִסְתַּכַּל עַל עֲצָמוֹ אֵיךְ שֶׁהוּא אוֹחֵז בְּהַד' יְסוּדוֹת שְׁלוֹ, כִּי אָדָם כְּלוּל מֵאַרְבָּעָה

יסודות, אש, רוח, מים, עפר, שמשם באים כל התאוות, כמוכא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ד') עצבות ומרירות ודכאון בא מיסוד העפר, תאוות רעות באים מיסוד המים, דברים בטלים ולשון הרע ורכילות באים מיסוד הרוח, וכעס ורציחה בא מיסוד האש, ואדם צריך לראות לזכך את הד' יסודות שלו, וזה זוכים על ידי שמרבים לדבר אל הקדוש ברוך הוא, ואז מאיר לו שם הוי"ה ברוך הוא וברוך שמו, שרואה תמיד לפני עיניו את שמו יתברך, ואמר הרבי רבי אלימלך מליזענסק זי"ע (נעם אלימלך - נח) "זה סימן לבעל תשובה גמור כשהשם הקדוש שם הוי"ה ברוך הוא עומד לנגד עיניו הוא סימן שתקן ביראתו כל חטאיו", ואמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ב') כשאדם זוכה ומתבודד הרבה להקדוש ברוך הוא, על ידי זה נטהר מח מחשבתו, עד שמאיר לפני עיניו השמות של נוקבא דפרדשקא, שהם השמות של הד' עולמות, ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן, והפתרים שלהם, וככל שמתבודד יותר, אז מאיר לפניו תמיד השמות האלו לפני עיניו, ולכן אל תהיה בטלן! תרגיל את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא, ואז תראה איך שכל החיים שלך ישתנו לטובה, וכבר ספר רבנו ז"ל (שיחות-ה"ן, סימן קנ"ד) שעקר מה שהגיע למדרגתו הוא רק על ידי ענין פראסטיק (פשיטות) שהיה מדבר הרבה. ומשיח הרבה בינו לבין קונו, ואמר תהלים הרבה בפשיטות. ועל ידי זה דיקא הגיע למה שהגיע, ואמר: אם הייתי יודע שהשם יתברך יעשה ממני מה שאני עתה, דהינו חדוש כזה, הייתי עושה ביום אחד מה שעשיתי בשנה כלה (כלומר שהיה מזדרז כל כך בעבודתו עד שמה שהיה עושה ועובר השם יתברך בשנה כלה היה עושה ביום אחד), והיה מתגעגע מאד אחר מעלת העבודה של פראסטיק (פשיטות) באמת, ואמר: איי, איי פראסטיק. גם אמר שדבר עם כמה צדיקים גדולים ואמרו גם כן שלא הגיעו למדרגתם כי אם על ידי ענין פראסטיק, שעסקו בעבודתם עבודת השם יתברך בפשיטות גמור בהתבודדות ושיחה בינו לבין קונו וכו'. ועל ידי זה דיקא הגיעו למה שהגיעו.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתמו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וְאָרָא, כ"ד טבת התשע"ג
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחִּיהָ

מָאד מָאד אָנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שְׂתַעֲשִׂי כָּל מִינֵי מְאֻמְצִים שְׁבַעוּלָם רַק לְהִתְחַזֵּק בְּאֻמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְכֵן בְּאֻמוּנַת חֻכְמִים, אֲשֶׁר זֶה הָעֵקֶר, כִּי מְצִינּוּ שְׁכֵתוֹב: (שְׁמוֹת א' ח') "וַיִּקָּם מִלֶּךְ חֲדָשׁ עַל מְצָרִים אֲשֶׁר לֹא יָדַע אֶת יוֹסֵף", וְאַחַר כֵּךְ אָמַר פְּרַעֲוֶה: (שְׁמוֹת ה' ב') "לֹא יָדַעְתִּי אֶת הַוַּי"ה", וְאָמְרוּ עַל זֶה חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׁמוֹת רַבָּה, פְּרָשָׁה א') קֹדֶם עֲשֵׂה אֶת עֲצֻמוֹ שְׁלֹא יָדַע אֶת יוֹסֵף, וְאַחַר כֵּךְ אָמַר "לֹא יָדַעְתִּי אֶת הַוַּי"ה", כִּי מִי שְׁכּוֹפֵר בְּהַצְדִּיק שֶׁהוּא יוֹסֵף, אַחַר כֵּךְ כּוֹפֵר רַחֲמֵנָא לִישׁוּבָן בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק בִּיתֵר שְׂאֵת בִּיתֵר עַז בְּאֻמוּנַת חֻכְמִים, וְעַל דְּבָר זֶה הַסֵּמ"ך מ"ם נִלְחַם מָאד שְׁלֹא יִהְיֶה לְאֵדָם אֻמוּנַת חֻכְמִים, וְלִכֵּן אָנִי מָאד מָאד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שְׂתַתְּחַזְּקִי בִּיתֵר שְׂאֵת בִּיתֵר עַז לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה שְׂאֵת נִמְצְאָת בְּקַהְלָה קְדוּשָׁה כְּזוֹ, קַהְלָה שְׂהִיא חֻמְמָה שֶׁל אֻמוּנָה, קַהְלָה שְׂהִיא מְלֵאָה חֶסֶד, וְאִין כְּמוֹ הַקַּהְלָה הַקְּדוּשָׁה שְׁלֵנוּ בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְתַהְלָה לְאֵל, יֵשׁ לָךְ חֵלֶק בְּהַקַּהְלָה הַקְּדוּשָׁה הַזֹּאת, וְזָכְרִי הֵיטֵב מֶה שְׂאָמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (קְדוּשִׁין ל'): יִצְרוּ שֶׁל אָדָם מִתְגַּבֵּר עָלָיו בְּכָל יוֹם וּמִבְּקֵשׁ הִמִּיתוּ שְׁנֵאֲמַר: (תַּהֲלִים ל"ז) "צוּפָה רִשָּׁע לְצַדִּיק וּמִבְּקֵשׁ לְהִמִּיתוֹ" וְאַלְמֵלֵא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹזְרוֹ אִין יְכוּל לוֹ, וְאָמַר עַל זֶה מוֹהֲרַנְת' ז"ל אִיךְ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, עוֹזְרוֹ? עַל יְדֵי שְׁשׁוּלַח בְּכָל דּוֹר וְדוֹר צַדִּיקִים שֶׁהֵם מְחַזְּקִים וּמְעוֹדְדִים וּמְשַׁמְּחִים אֶת נְשֵׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְלִכֵּן עָלֵינוּ לְהִתְחַזֵּק בְּאֻמוּנַת חֻכְמִים שְׁזֶה הִיסוּד בִּיְהוּדוּת, כִּי בְּלִי אֻמוּנַת חֻכְמִים אִין אֻמוּנָה בְּהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כְּמוֹ שְׁכֵתוֹב: (שְׁמוֹת ט"ז) "וַיֹּאמְרוּ בְּהַוַּי"ה וּבַמִּשָּׁה עֲבָדוּ", וְאָמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (מְכִילֵתָא, בְּשַׁלַּח) אִם בַּמִּשָּׁה הָאֵמְנוּ בְּהַוַּי"ה לֹא כָּל שְׁכֵן, אֶלֶּא אִי אֶפְשָׁר לְבוֹא לְאֻמוּנָה בְּהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶלֶּא עַל יְדֵי "מִשָּׁה עֲבָדוּ", אֲשֶׁרִינוּ מֶה טוֹב חֵלְקֵנוּ וּמֶה נְעִים גּוֹרְלֵנוּ שִׁישׁ לָנוּ אֶת רַבְּנוּ ז"ל, וְאַנְחֵנוּ מְאֻמְיָנִים בְּכַחוֹ הַגְּדוֹל, וְאָמַר מוֹהֲרַנְת' ז"ל כְּכַחוֹ אִזְ כֵּן כַּחוֹ עֲתָה וְיִוְתֵר וְיִוְתֵר.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְּלִיחִי.
הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתמוז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וָאֵרָא, כ"ד טַבַּת הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

מִסְפָּר אֲנָשִׁים מְאֻנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ מִתְלוֹנְנִים עָלֶיךָ שְׂאֵתָה מִתְפַּלֵּל וְתִיקִין
בְּקוֹלֵי קוֹלוֹת כְּמוֹ מְטֻרָף, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֶשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּפְסִיק, כִּי אִם לֹא אֲנִי
אֲצִוֶּה לְהוֹצִיא אוֹתָךְ מִשָּׁם, מַה זֶה צָרִיךְ לְהִיּוֹת? אֲצַל רַבֵּנוּ ז"ל הִיָּה הַעֲקָר
דְּרַף אֶרֶץ, עַד שֶׁהוּא אָמַר שֶׁקִּיסָרִים וּמְלָכִים אִם הִיוּ יוֹדְעִים אִיךָ אֲנִי מְלַמֵּד
אֵת הָאֲנָשִׁים דְּרַף אֶרֶץ, הִיוּ שׁוֹלְחִים אֵת בְּנֵיהֶם לְלַמֵּד אֲצִלֵי דְרַף אֶרֶץ.

וְלִכֵּן דַּע לְךָ שֶׁהַצְּעָקוֹת הַפְּרוּעוֹת זֶה לֹא דִרְכְּנוּ, וְלִכֵּן אִם אֵתָה לֹא תִפְסִיק
עִם הַצְּעָקוֹת הַמְטֻרְפוֹת בְּאֲמֻצֵּי הַתְּפִלָּה, אֵין לְךָ מַה לְחַפֵּשׂ יוֹתֵר בְּהַקְהֵלָה
שְׁלָנוּ, וְאֲנִי אוֹמֵר לְךָ אֵת זֶה חַד מִשְׁמַעִית.

מַה טוֹב וּמַה נָּעִים שֶׁתִּקַּח אִיזָה חֶבֶר וְתִלְמַד אֵתוֹ כָּל יוֹם הִלְכוֹת.

אֲקַנְהָ מְאֹד שֶׁתִּצְיֵית אוֹתִי וְלֹא תִגְרַם לִי בּוֹשׁוֹת וְעִגְמַת נִפְשׁ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתמח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וָאֵרָא, כ"ד טַבַּת הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלוּתִי אֵת מִכְתָּבְךָ.

תשואת חן לך על האחוליים לרפואה שלמה, וכל המברך מתברך מפי אל עליון.

אין לתאר ואין לשער את גדל הזכות שיש לך שזכית לחזר בתשובה שלמה, כי אצלו יתברך מאד מאד חשוב תשובה, עד כדי כך שאמרו חכמינו הקדושים (ברכות ל"ה) במקום שבְּעֵלֵי תְּשׁוּבָה עוֹמְדִים, שָׁם אֵין צְדִיקִים גְּמוּרִים יְכוּלִים לַעֲמֹד, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (פְּסִיקְתָּא דְּרַב כְּהֵנָּא) גְּדוּל כְּחֵה שֶׁל תְּשׁוּבָה שְׁפִינֵן שְׂאָדָם מְהֵרָה בְּלָבוּ לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה, מִיָּד הִיא עוֹלָה לֹא עַד עֶשְׂרֵה יָמִים וְלֹא עַד עֶשְׂרִים וְלֹא עַד מֵאָה, אֲלֵא עַד מֵהֶלֶךְ חֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנִים, וְלֹא עַד רִקִיעַ רֵאשׁוֹן וְשָׁנִי, אֲלֵא שֶׁהִיא עוֹמֶדֶת לְפָנֵי כֶּסֶף הַכְּבוֹד, וְהַסְמִיךְ מ"ם מֵאֵד מֵאֵד מִפְּחַד מִבֵּן אֲדָם שְׁחוֹזֵר בְּתְּשׁוּבָה, כִּי כִּיּוֹן שְׂאָדָם בֶּאֱלֵה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶפְלוּ שֶׁהוּא עֹשֶׂה עַד עַכְשָׁו מֵהַ שֶׁהוּא עֹשֶׂה, וּמִתְּוֹדָה וּמִתְחַרֵּט עַל כָּל מֵה שֶׁעֲשָׂה, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּבֵר מְקַבְּלוֹ, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּמִדְבָר רַבָּה, פְּרָשָׁה כ', סִימָן י"ג) בְּלַעַם הִיָּה רָשָׁע עָרוּם וַיִּדַע שְׂאִין עוֹמֵד בְּפָנֵי הַפְּרַעַנּוֹת אֲלֵא תְּשׁוּבָה, שְׁכָל מִי שְׁחוּטָא וְאוּמֵר "חֲטָאֵתִי", אֵין רְשׁוּת לְמַלְאָךְ לַגַּע בּוֹ, בְּשִׁבִיל זֶה הוּא מְסִית אֶת כָּל אֲדָם מֵהַ לֵךְ לַחֲזוֹר בְּתְּשׁוּבָה? וּמֵה לֵךְ לְהִתְוֹדוֹת? כִּי הוּא יוֹדֵעַ שְׁמִי שְׁחוֹזֵר בְּתְּשׁוּבָה וּמִתְוֹדָה לְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֵין רְשׁוּת לְמַלְאָךְ הַמְּוֹת לַגַּע בּוֹ, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תְּנַחֲוּמָא נח) אֵין מְכָה בְּעוֹלָם שְׂאִין לָהּ רְפוּאָה, רְפוּאָתוֹ שֶׁל יֵצֵר הָרַע תְּשׁוּבָה, וְלִכְּן אֲתָה צְרִיךְ לַעֲשׂוֹת כָּל מִיָּנִי פְּעֻלוֹת שְׁבַע עוֹלָם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי תִכְףּ וּמִיָּד שְׁחוֹזְרֵת בְּתְּשׁוּבָה, אֲתָה מֵאֵד מֵאֵד חָשׁוּב בְּעֵינָיו יִתְבָּרַךְ, אֵךְ כְּשֶׂאָדָם חוּטָא בְּפֶרֶט בְּפָנֵם הַבְּרִית הוֹצֵאת זֶרַע לְבִטְלָה, הוּא בּוֹרָא קְלָפוֹת וּמְשַׁחִיתֵם שְׁנוּקָמִים בּוֹ, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרַכּוֹת ו.) אֲבָא בְּנִימִין אוּמֵר: אֲלֵמְלִי נִתְּנָה רְשׁוּת לַעֲיִן לְרֵאוֹת אֵין כָּל בְּרִיָּה יְכוּלָה לַעֲמֹד מִפְּנֵי הַמְּזִיקִין וְכוּ', אָמַר רַב הוּנָא כָּל חַד וְחַד מִיָּנִן אֲלָפָא מְשַׁמְאֲלִיָּה וּרְבַבְתָּא מִיָּמִינִיָּה, וְאֵלוּ הַקְּלָפוֹת שְׁמִסְבָּבִים אוֹתוֹ מְכַנְּסִים בּוֹ עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדְכָאוֹן, עַד שְׁמַרְגִישׁ כְּבִדּוֹת גְּדוּלָה מֵאֵד וְכוּ', וְנִשְׁבֵּר לְגַמְרִי, וְנִדְמָה לוֹ כְּאֵלוֹ הוּא רְחוּק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ וְכוּ', וְאָמַר רַבְּנֵי ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ד') בְּזֶה שְׂאָדָם מְרַגֵּל אֶת עַצְמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּמִתְוֹדָה עַל עֲוֹנוֹתָיו, עַל יְדֵי זֶה עֲוֹנוֹתָיו יוֹצֵאִים מִעַצְמוֹתָיו, כִּי כְּשֶׂאָדָם חוּטָא הֵם נִחְקָקִים בְּתוֹךְ הַעַצְמוֹת שְׁלוֹ, וְהֵם בְּעַצְמָם רוֹדְפִים אוֹתוֹ

ונוקמים בו, כמו שכתוב: (תהלים ל"ד) "תמותת רשע רעה", ועל ידי ודוי דברים יוצא מעצמותיו האותיות החקוקים עליהם, ולכן איעצף שתרגיל את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא, שמלא כל הארץ כבודו, ושומע אותך, ותספר לו כל מה שעובר עליך, ודע לך שכל דבור ודבור שמדברים אליו יתברך נשמע ונתקבל בכל העולמות, ואתה לא יכול לתאר ולשער את גדל הזכות שיהיה לך כשתדבר אל הקדוש ברוך הוא, ועל ידי זה לא תצטרך אפלו לחשב מחשבות של התאבדות חס ושלום, כי מה כבר תפעל כשתתאבד? הרי רבנו ז"ל אמר (שיחות-הר"ן, סימן פ"ד) על מאמרם ז"ל: (אבות, פרק ד') "ואל תאמר שהשאול והקבר בית מנוס לך", - כי בעולם הזה שיש להאדם טרדות ועל הפרנסה, יכול להיות שיעקץ וינשף אותו פרעוש והוא לא ירגיש, מחמת שמחשבתו טרודה באיזה מחשבה של פרנסה וכיוצא. אבל שם בקבר, שאז אין להאדם שום טרדא ושום מחשבה אחרת, אז הוא שומע אפלו הרחישה וההלוח של התולעים איך הם רוחשים ובאים אליו, ומרגיש הצער של כל נשיכה ונשיכה. ואין שום דבר שיטרידהו וימנעהו מגדל צערו הקשה, רחמנא לצלן, מה אתה כל כך ממהר למות ולהכניס בקבר? ששמה לא תשמע שום דבר, רק עכברי השדה וכו', התולעים והעקרבים והנחשים שייסבבו אותך וכו', עדיף שתחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם ותהיה שמח ותקים את מצוותיו יתברך בשמחה עצומה, ועל ידי זה תרגיש ענג ורחמי בחייה.

בודאי תמשיך לקחת את הכדורים וטפול פסיכיאטרי וכו' וכו', כי זה בודאי יעזר לך, עם כל זאת תעשה מה שאני מבקש אותך, שתהיה רק בשמחה, כי בפרוש אמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן כ"ד) שגם חכמי הרופאים אומרים שכל המחלות והחלאים רעים באים לאדם רק מחמת חסרון השמחה, ולכן תעשה כל מה שבדרךך רק להיות בשמחה, וזה יביא לך רפואה שלמה בגשמיות וברוחניות גם יחד, ומה טוב ומה נעים שתרגיל את עצמך לשמע קלטות של שמחה, וזה יגביה את רוחך שנפלה, יעזר הקדוש ברוך הוא שתבשר לי בשורות משמחות תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתמט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וְאָרָא, כ"ד טבת התשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּדֶרֶךְ כָּלֵל הַצְדִּיק הָאֲמֵת שְׁמַנְהִיג אֶת אֲנָשָׁיו עַל דֶּרֶךְ הַתּוֹרָה וְהִירָאָה, והוא מְגַדֵּל אוֹתָם מִגִּיל קִטְנוֹת בְּתַלְמוּד תּוֹרָה שְׁלוֹ, וְכֵן הַבְּנוֹת בְּבֵית סֵפֶר שְׁלוֹ, שֶׁבָּהֶם לומדים תּוֹרָה וִירָאת שְׁמַיִם וְצַנִּיעוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְכֵן מוֹלִיךְ אֶת הַבְּחוּרִים וְהָאֲבָרְכִים, הַגְּבֹרִים וְהַנְּשִׁים עַל דֶּרֶךְ יִשְׂרָאֵל סְבָא, הֵם יִלְדוּ מִמֶּשׁ, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (סנהדרין יט): כָּל הַמְּלַמֵּד בֶּן חֵבְרוֹ תּוֹרָה מְעַלָּה עָלָיו הַכֶּתוּב כְּאֵלוֹ יִלְדוּ, וְלִכֵּן כְּשֶׁהָאָבָא מַחֲתֵן בֶּן אוֹ נֶכֶד, אוֹ בַת אוֹ נֶכֶדָה וְכוּ', אֲזִי זֶה הַשְּׂמִיחָה שֶׁל כָּלֵם, כִּי כָלֵם מְרַגִּישִׁים כְּמוֹ מִשְׁפָּחָה אַחַת, וְלִכֵּן אֵין פְּלֵא שְׂיֵשׁ שְׂמִיחָה כָּל כֶּף גְּדוּלָה, וְכֶף צְרִיף לְהִיּוֹת כִּי צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְאַהֵב אֶת הַצְדִּיק הָאֲמֵת שְׂדוּאָג לְאֲנָשָׁיו עַל כָּל פֶּרֶט וּפְרָט בְּדִיוֹק כְּמוֹ אָבָא שְׂדוּאָג לִילְדָיו, וְהַשְּׂמִיחָה שֶׁהֵם שְׂמִיחִים זֶה מְגַלֵּה אֶת טֵהַר לְבָבָם שֶׁל אֲנָשָׁיו וְתַלְמִידָיו, וְלִכֵּן אֵין פְּלֵא שֶׁהֵם גַּם בֶּן שְׂמִיחִים בְּשְׂמִיחָתוֹ, וְיִכְבֵּר אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים: (תנחומא וִירָא) אֲשֶׁרֵיהֶם הַצְדִּיקִים וְאֲשֶׁרֵיהֶם דְּבִקִּיָּהֶם.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשְּׂמַיִם

אתנ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וְאָרָא, כ"ד טבת התשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רַבְנוּ ז"ל אָמַר (ספֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת בְּנִיִּים, חֶלֶק ב', סִימָן ח') ה' הַנִּעֲשֶׂה מִכֶּסֶף

מִסְגָּל לְפָרְיָה וּרְבִיָּה; וְלִכְן הַפְּרוּשׁ הַפְּשוּט הוּא לְלַכֵּת אֶל צוּרָף וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ שְׂיִחְתּוֹךְ מִכֶּסֶף צוּרֵת ה', וּלְתִלּוֹת אֶת זֶה עִם שְׂרָשֶׁרֶת, וְזֶה מִסְגָּל לְהוֹלִדָּה, בְּסוּד (בְּרֵאשִׁית מ"ז כ"ג) "הָא לְכֶם זֶרַע", צְרִיכִים רַק לְכַתֵּב אוֹת ה' זֶה הַפֶּל, וְהַיּוֹם כְּבָר זֶה מְצוּי בְּכָל חֲנִיּוֹת שֶׁל תְּכַשִּׁיטִים.

הָאֲרִיז"ל אָמַר אֲשֶׁר לֹאֵה, בְּלִהָה וְזִלְפָּה, הִיָּה לְהֵן ה' בְּשִׁמוֹתֵיהֶם, וְלִכְן הוֹלִידוּ בְּקִלּוֹת, מֵה שְׂאִין בֶּן רַחֵל - לֹא הִיָּה לָהּ ה' בְּשִׁמָּה, וְלִכְן לֹא יִלְדָּה, עַד שֶׁלְקַחָהּ ה' מִשְׁפָּחָתָהּ בְּלִהָה, שְׁלָה הִיָּתָה שְׁתֵּי הַהִיָּן, וְעַל יָדֵי זֶה גַּם הִיא הוֹלִידָה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי. הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתנא.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרָה וְאָרָא, כ"ד טַבַּת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֶת צְרִיכָה לְהִבִּין שֶׁהַחַיִּים לֹא קָלִים לְאָף אַחַד, וּבְפֶרֶט לְרוּקִים וּלְרוּקוֹת, הֵם נִמְצָאִים כְּמוֹ בְּמֵאָסָר, כְּמֵאָמָרם ז"ל (סְנֵהֲדִירִין כ"ב). עַל הַפְּסוּק: (תְּהִלִּים ס"ח ז') "אֲלֵקִים מוֹשִׁיב יְחִידִים בֵּיתָהּ מוֹצִיא אֲסִירִים בְּכוֹשְׁרוֹת", אֵל תִּקְרִי "מוֹצִיא אֲסִירִים" אֵלָּא "כְּמוֹצִיא אֲסִירִים", אֵל תִּקְרִי "בְּכוֹשְׁרוֹת" אֵלָּא "בְּכִי וְשִׁירוֹת", כִּי רוּק וְרוּקָה הֵם כְּמוֹ אֲסוּרִים בְּבֵית סֵהַר מִמֶּשׁ, וְאַחַר כֵּךְ כְּשִׁמְתַחְתְּנִים יֵשׁ לָהֶם בְּחִירָה, אוֹ בְּכִי וְכו', שֶׁהֵם בּוֹכִים: אוֹי נִפְלְנוּ בְּפַח וְכו', לֹא אֵל זֶה הַתְּפוֹנוּ וְכו', אוֹ בְּשִׁירוֹת וְכו', שֶׁהֵם שָׂרִים מְרַב שְׂמִחָה: אִיךְ זְכִינוּ לְמַצָּא אֶת מֵה שֶׁחִפְּשָׁנוּ וְכו', הַכֹּלֵל הַבְּחִירָה הוּא בִּיַּדֵי הָאָדָם, לְכָל אַחַד וְאַחַת יֵשׁ לוֹ בֶּן אוֹ בַת זוּג, וְצְרִיכִים רַק לְמַצָּא אוֹתוֹ, וְאֵז כְּשִׁמְתַחְתְּנִים צְרִיכִים לְדַעַת שְׁנֵה הַזּוּג שְׁלִי, וְלִשְׁמַח עִמוֹ מְאֹד מְאֹד.

עם כל זאת עד שמוצאים זה לוקח הרבה זמן, ועל זה אני תמיד אומר וכותב לרוקים ולרוקות מה שאמרו חכמינו הקדושים: (יבמות סג.) "נחית דרגא נסיב אתתא", צריכים לדרת מדרגה ואז מוצאים את הזווג, כי בדרך כלל בחור או בחורה הם גאונתנים וכו', ולא מתאים להם לקחת את זאת או את זה וכו', אני הכי חכם והכי יפה וכו', אקח את זו? או אני הכי חכמה והכי יפה והכי משפלת וכו', אקח את זה? והם מסתובבים ומחפשים את הזוג שלהם כפי הדמיון שנכנס בכל אחד ואחת כאלו מי יודע מה הוא, והם מחיבים שיבואו להם זוג משהו שעדיין לא נברא וכו', ועל ידי זה מחפשים וכו', ומסתובבים ויוצאים לפגישות פן ואולי אמצא את בחיר לבבי שיבוא אלי על סוס לבן עם שקים מלאין כסף וכו', ובשביל זה הבחור או הבחורה מחכים עד שיולד זוג כזה, ובין כך הם לא קולטים שהזמן לא מחכה, כמאמר החכם: "הזהר מן הזמן כי הוא אויב רע מאד", עד שתופסים את עצמם רואים שאנחנו כבר בגיל שלשים, מה עושים עכשו? על זה באים חכמינו הקדושים ונותנים לנו עצה: (יבמות סג.) "נחית דרגא נסיב אתתא", תרדו מדרגה ואל תחזיקו מעצמכם כל כך בגדול וכו', ואז תמצאו בקלות זוג מה שיתאים לכם.

הקדוש ברוך הוא יעזור לך שתזכי למצא את בן זוגך האמתי מה שיותר מהר, ואם זה לא רצה אותך, לדעתי תברחי ממנו כמו שבורחים מאש, ותשכחי ותעבירי אותו מדעתך וכו', כי כלל זה צריכים לדעת ולומר לעצמו, מי שלא צריך אותי, אני לא צריך אותו אלה פעמים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתנב.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר וארא, כ"ד טבת התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

רבנו ז"ל הזהירנו מאד מאד לבוא אליו על ראש השנה, והצווי היה רק על ראש השנה, עד כדי כך שאמר (חיי-מוהר"ן, סימן ת"ג) הראש השנה שלי עולה על הכל, והיה פלא אצלי מאחר שהמקרבים שלי מאמינים לי, ולמה לא יזהרו כל האנשים המקרבים אלי שיהיו כלם על ראש השנה איש לא יעדר, כי כל ענין שלי הוא רק ראש השנה, והזהיר לעשות כרוזי שכל מי שסר אל משמעתו ומקרב אליו יהיה על ראש השנה אצלו לא יחסר איש, ומי שזוכה להיות על ראש השנה ראוי לו לשמח מאד מאד, כמו שכתוב: (נחמיה ח') "אכלו משמנים ושתו ממתקים... כי חרות כי חרות הוי"ה היא מצדכם", וזה נאמר על ראש השנה, ואמר (חיי-מוהר"ן, סימן ת"ה) הראש השנה שלי הוא חדוש גדול, והשם יתברך יודע שאין הדבר הזה בירשה מאבותי, רק השם יתברך נתן לי זאת במתנה, שאני יודע מהו ראש השנה, לא מבטיא אתם כלכם, בודאי תלויין בראש השנה שלי, אלא אפלו כל העולם בלו תלוי בראש השנה שלי; ואמר רבנו ז"ל לענין ראש השנה שלו (חיי-מוהר"ן, סימן ת"ו) שיכולין אז אנשים לקבל תקונים מה שבכל השנה לא היה באפשר שיהיה להם תקון בשום אופן, אף על פי כן בראש השנה יכולין אפלו הם לקבל תקון. אף על פי שבכל השנה אפלו הוא בעצמו ז"ל לא היה יכול לתקנם, אבל בראש השנה גם הם יכולים לקבל תקונים. כי אמר שהוא עושה בראש השנה ענינים ותקונים מה שבכל השנה גם הוא אינו יכול לעשות.

רואים מכל זה שהעקר רק לנסע בראש השנה לאומן אל ציון רבנו ז"ל, אז זה חובה ואי אפשר ואסור להתחמק מזה בשום פנים ואופן, כי זה לטובתנו הנצחי, כי רבנו ז"ל עושה אז תקונים כאלו לנו ולכל העולם בלו, מה שאי אפשר לתאר ולשער כלל, ואמר מוהר"ן ז"ל שכל אחד שבא בראש השנה אל רבנו ז"ל באומן, יש לו חלק בהגאלה, אבל שאר ימות השנה זה רק בחירה חפשית, אפלו שבת חנכה וחג השבועות שנוסעים אנשי שלומנו זה רק מחמת בחירה חפשית, אבל מחמת הצווי שרבנו ז"ל צוה, כי הוא לא צוה והזהיר רק על ראש השנה, ולכן הסמך מ"ם עושה כל מיני פעולות שבעולם להחליש את הענין של ראש השנה לבוא אל רבנו ז"ל אל ציונו הקדוש באומן, ומקים כל מיני בעלי דמיונות וכו', שמסיתים ומדיחים לא לבוא אל רבנו ז"ל באומן על ראש השנה וכו', אבל האמת

עד לעצמו שרבנו ז"ל רצה שנבוא אליו רק בראש השנה, מי שיכול לבוא באמצע השנה אשרי לו ואשרי חלקו, אבל לא בתור חובה בשום פנים ואופן, כל התאריכים שעשו לאחרונה כגון בראש חדש ניסן וכו', זה הפל תעמולה של סוכני נסיעות שפשוט צריכים את הכסף וכו', הם צריכים פרנסה, אבל אין בזה ענין פרטי וכו', בודאי מי שיכול לנסע מתי שמתחשק לו, אשרי לו, כי אין דבר גדול מלהיות אצל ציון רבנו ז"ל, עם כל זאת אדם צריך לעשות חשבון, מה עדיף ראש השנה או באמצע השנה וכו', הינו שלא יכול להראות את זה כספית וכו', עדיף שיחכה עד ראש השנה, ומי שאף פעם לא היה צדין, הוא צריך תכף ומיד לנסע, כי כדי לקבל את התקון מרבנו ז"ל פדאי למסר את נפשו ולנסע מסוף העולם ועד סופו להגיע אל ציון רבנו ז"ל.

אני מאד מקווה להקדוש ברוך הוא שבעלך יבין את זה, והעקר תשמרו מאד לא לריב ביניכם, כי כך אמרו חכמינו הקדושים: (סוטה יז.) איש ואשה זכו שכינה ביניהן, ואמרו: (ירושלמי ברכות, פרק ט', הלכה ח') אי אפשר לאיש בלא אשה, ואי אפשר לאשה בלא איש, אי אפשר לשניהן בלא שכינה, ובמקום שהשכינה נמצא - שם הברכה מצויה, רק שיהיה ביניהם שלום ואהבה גדולה מאד, כי "שלום", אמרו חכמינו הקדושים (שבתי.) זה שמו של הקדוש ברוך הוא, ולכן אם מכניסים את הקדוש ברוך הוא בתוך הבית, זה נקרא שלום בית, הינו שמו של הקדוש ברוך הוא בתוך הבית, העקר שהבעל שיצית את רבנו ז"ל ויתחיל להתבודד להקדוש ברוך הוא בכל יום, כי הוא יתברך נמצא ואין בלעדו נמצא, ורק צריכים לפתח את הפה ולדבר אליו יתברך, ואז טוב לו כל הימים, וכן שיקבע לעצמו שעורים כסדרן במקרא, במשנה, בגמרא ובמדרש, אשר אין למעלה מזה, כי ימינו כצל עובר, ואמרו חכמינו הקדושים: (בראשית רבה, פרשה צ"ו, סימן ב') "כצל ימינו על הארץ ואין מקווה", והלואי כצלו של כתל או כצלו של אילן, אלא כצלו של עוף בשעה שהוא עף דכתיב: (מהלים ק"ד) "כצל עובר", "ואין מקווה", ואין מי שיקנה שלא ימות הכל, יודעים ואומרים בפיהם שהן מתים; ולכן אם אדם מקרב אל רבנו ז"ל, והוא היה אצלו בראש השנה, הוא צריך לנצל את הזמן היקר ולהתמיד בשיחה בינו לבין קונו, ובלמוד שלחן ערוך, שרבנו ז"ל הקפיד על זה מאד, ואמר (שיחות-הר"ן, סימן כ"ט) ועל למוד הפוסקים הזהיר מאד מאד

ביותר מכל הלמודים. וראוי ללמד כל הארבעה "שלחן ערוך" כלם מראשם עד סופם כסדר, אם יכול ללמד כל הארבעה שלחן ערוך עם כל הפרושים הגדולים מה טוב. ואם לאו על כל פנים ילמד כל הארבעה "שלחן ערוך" הקטנים וכו', ואמר: שכל איש ישראל מחייב ללמד בכל יום ויום פוסקים ולא יעבר. ואף אם הוא אנוס ואין לו פנאי, ילמד על כל פנים איזה סעיף "שלחן ערוך" באיזה מקום שהוא אפלו שלא במקומו שהוא עומד עתה בשלחן ערוך. כי צריך ללמד איזה דין ב"שלחן ערוך" בכל יום ויום כל ימי חייו. וכשאינו אנוס ילמד כסדר כל הארבעה "שלחן ערוך" מדי יום ביומו וכשיגמר ויסיים הארבעה "שלחן ערוך" יחזור ויתחיל ללמדם כסדר. וכן ינהג כל ימי חייו.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתנג.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר וארא, כ"ד טבת התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לך! אין עוד עברה כל כך חמורה כמו הבא על גויה רחמנא לישזבן, עד שאמרנו חכמינו הקדושים (סוטה ג): רבי אליעזר אומר קשורה בו ככלב, שנאמר (בראשית ל"ט י) "ולא שמע אליה לשכב אצלה להיות עמה", לשכב אצלה בעולם הזה להיות עמה לעולם הבא; ומכל שכן מי שבא על כל כך הרבה גויות וכו', רחמנא לצלן כמה כלבים וקלפות ומשחיתים ברא וכו', שמשכבים אותו ומוליכים אותו שולל וכו', והוא סובל סבל גדול מאד, ולא יודע ממה הוא סובל וכו', ואמרנו חכמינו הקדושים: (סנהדרין פ"ב.) הבא על הגויה חייב עליה משום נדה, שפחה, גויה, זונה, וכאלו התחתן עם עבודה

זָרָה מִמֶּשׁ וְכוּ', עִם כָּל זֹאת עָלֶיךָ לְדַעַת שֶׁתְּשׁוּבָה מוֹעִיל תְּמִיד, וּכְמֵאמָרָם ז"ל (בְּרֻכּוֹת ל"ה) בְּמָקוֹם שֶׁבַעֲלֵי תְּשׁוּבָה עוֹמְדִים, שֶׁם אֵין צְדִיקִים גְּמוּרִים יְכוּלִים לַעֲמֹד, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (פְּסִיקְתָּא דְּרַב כְּהֵנָא) גְּדוּל כְּחֵזָה שֶׁל תְּשׁוּבָה שְׁפִינן שְׂאָדָם מְהֵרָה בְּלָבוּ לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה, מִיָּד הִיא עוֹלָה לֹא עַד עֲשָׂרָה יָמִים וְלֹא עַד עֶשְׂרִים וְלֹא עַד מֵאָה, אֲלֵא עַד מֵהֶלֶךְ חֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנִים, וְלֹא עַד רְקִיעַ רֵאשׁוֹן וְשָׁנִי, אֲלֵא שֶׁהִיא עוֹמְדַת לְפָנֵי כֶּסֶף הַכְּבוֹד, וְהַסְמָךְ מ"ם מֵאֵד מֵאֵד מִפְּחַד מִבֶּן אָדָם שֶׁחֹזֵר בְּתְּשׁוּבָה, כִּי בִּינָן שְׂאָדָם בֹּא אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֲפֹלוּ שֶׁהוּא עֹשֶׂה עַד עַכְשָׁו מַה שֶׁהוּא עֹשֶׂה, וּמִתּוֹדָה וּמִתְחַרֵּט עַל כָּל מַה שֶׁעָשָׂה, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כָּבֵר מְקַבֵּל, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּמִדְבָר רַבָּה, פְּרָשָׁה כ', סִימָן י"ג) בְּלָעָם הֲיָה רִשָּׁע עָרוֹם וְיָדַע שֶׁאֵין עוֹמֵד בְּפָנֵי הַפְּרָעָנוֹת אֲלֵא תְּשׁוּבָה, שְׂכָל מִי שֶׁחֹטֵא וְאוֹמֵר "חֲטָאתִי", אֵין רְשׁוּת לְמַלְאָךְ לִגַּע בּוֹ, בְּשִׁבִיל זֶה הוּא מְסִית אֶת כָּל אָדָם מַה לָּךְ לְחֹזֵר בְּתְּשׁוּבָה? וּמַה לָּךְ לְהִתְדוּדוֹת? כִּי הוּא יוֹדַע שְׁמִי שֶׁחֹזֵר בְּתְּשׁוּבָה וּמִתּוֹדָה לְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֵין רְשׁוּת לְמַלְאָךְ הַמָּוֶת לִגַּע בּוֹ, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תְּנַחֲמוּא נח) אֵין מִכָּה בְּעוֹלָם שֶׁאֵין לָהּ רְפוּאָה, רְפוּאָתוֹ שֶׁל יֵצֵר הָרַע תְּשׁוּבָה, וְכֵן כָּתַב הַרְמְב"ם (פָּרָק א' מֵהַלְכוֹת תְּשׁוּבָה, הִלְכָה א') כָּל מִצְוֹת שֶׁבִּתְּוֹרָה בֵּין עֹשֶׂה בֵּין לֹא תַעֲשֶׂה אִם עֵבֵר אָדָם עַל אַחַת מֵהֶן בֵּין בְּזוּדוֹן בֵּין בְּשִׁגְגָה כְּשִׁיעֲשֶׂה תְּשׁוּבָה וַיֵּשׁוּב מִחֲטָאוֹ חֵיב לְהִתְדוּדוֹת לְפָנֵי הָאֵל בְּרוּךְ הוּא שְׁנֵאמַר: (בְּמִדְבָר ה') "אִישׁ אוֹ אִשָּׁה כִּי יַעֲשׂוּ" וְגו', "וְהִתְדוּ אֶת חֲטָאתָם אֲשֶׁר עָשׂוּ" - זֶה וְדוּי דְּבָרִים, וְדוּי זֶה מִצְוֹת עֹשֶׂה, כִּיצַד מִתְדוּדִין? אוֹמֵר: אֲנֵא הַשֵּׁם, חֲטָאתִי, עֲוִיתִי פִּשְׁעָתִי לְפָנֶיךָ וְעֲשִׂיתִי כֶּךָ וְכוּ, וְהָרִי נַחֲמָתִי וּבִשְׁתִּי בְּמַעֲשֵׂי, וְלַעֲוֹלָם אֵינִי חוֹזֵר לְדַבֵּר זֶה וְזֶהוּ עֲקָרוֹ שֶׁל וְדוּי וְכָל הַמְרַבָּה לְהִתְדוּדוֹת וּמֵאֲרִיךְ בְּעֵנֵן זֶה הָרִי זֶה מְשַׁבַּח; וְכֵן מוֹבָא בְּרַמְב"ם (פָּרָק ב' מֵהַלְכוֹת תְּשׁוּבָה, הִלְכָה ב') וּמַה הִיא הַתְּשׁוּבָה? הוּא שִׁיעֲזֹב הַחֹטֵא חֲטָאוֹ וַיִּסִּירוֹ מִמֶּחֱשָׁבְתוֹ וַיִּגְמַר בְּלָבוּ שֶׁלֹּא יַעֲשֶׂהוּ עוֹד שְׁנֵאמַר: (יִשְׁעִיָה נ"ה) "יַעֲזֹב רִשָּׁע דְּרֻכּוֹ" וְגו' וְכֵן יִתְנַחֵם עַל שֶׁעֵבֵר שְׁנֵאמַר: (רִמְיָה ל"א) "כִּי אַחֲרַי שׁוֹבֵי נַחֲמָתִי" וַיַּעֲיֵד עָלָיו יוֹדַע תַּעֲלוּמוֹת שֶׁלֹּא יֵשׁוּב לְזֶה הַחֲטָא לְעוֹלָם שְׁנֵאמַר: (הוֹשֵׁעַ י"ד) "וְלֹא נֹאמַר עוֹד אֱלֹהֵינוּ לְמַעֲשֶׂה יְדִינוּ" וְגו' וְצָרִיךְ לְהִתְדוּדוֹת בְּשִׁפְתָיו וְלוֹמַר עֲנִינּוֹת אֵלוּ שִׁגְמַר בְּלָבוּ; וְלִכְּן הִרְגַל אֶת עֲצֻמָּה לְהִתְדוּדוֹת בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְלִסְפָּר לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ כָּל מַה שֶׁעֲשִׂיתָ, כִּי

אין דְּבַר גְּדוֹל מוֹדוּי דְּבָרִים, כִּי כֹּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (תורת כהנים, בחקותי) אָמַר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׁמִיד שְׁהֵם מִתְוַדִּים עַל עֲוֹנוֹתֵיהֶם מִיַּד אֲנִי חוֹזֵר וּמְרַחֵם עֲלֵיהֶם שְׁנֹאֲמַר (ויקרא כ"ו) "וְהִתְוַדּוּ אֶת עֲוֹנֵם וְאֶת עֲוֹן אֲבֹתֵם בְּמַעַלְם אֲשֶׁר מַעַלְוּ"; וְלָכֵן תִּהְיֶה עֲקֻשָׁן גְּדוֹל מְאֹד בְּעִנְיַן שִׁיחָה בֵּינוּ לְבֵינֵי קוֹנֵה, שְׁתִּדְבַר הַרְבֵּה עִם הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּתְבַקֵּשׁ וְתִתְחַנֵּן אֵלָיו שְׁיִוְצִיא אוֹתָךְ מֵהַקְּלָפוֹת וְהַמְשַׁחִיתִים שְׁמִסּוּבָבִים אוֹתָךְ וְכוּ', אֲשֶׁר בְּשִׁבִיל זֶה מֵר וְחֻשְׁף לָךְ הַחַיִּים וְכוּ', וְדַע לָךְ שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה, וְשֹׁאֵף אֶחָד לֹא יִשְׁבַר אוֹתָךְ וַיַּגִּיד לָךְ שְׂאִין לָךְ תְּקוּהָ, כָּל זְמַן שְׂאָדָם חַי יְכוּל לְתַקֵּן אֶת הַכֹּל, וּכְבָר אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל: (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן קי"ב) אִם אֶתָּה מֵאֲמִין שְׁיִכּוּלִים לְקַלְקֵל תֵּאֲמִין שְׁיִכּוּלִים לְתַקֵּן, וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן רנ"ט) כְּשֹׁאָדָם מִתְבּוֹדֵד וּמְפָרֵשׁ שִׁיחָתוֹ וְצִעְרוֹ לְפָנֵי הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, וּמִתְוַדֶּה וּמִתְחַרֵּט עַל גְּדֹל הַפְּגָמִים שֶׁעָשָׂה, אֲזִי גַם הַשְׂכִּינָה כְּנִגְדוֹ מְפָרֶשֶׁת לְפָנָיו שִׁיחָתָה וְצִעְרָה וּמִנְחָמַת אוֹתוֹ, כִּי כָּל פָּגָם וּפְגָם שְׁפָגָם בְּנִשְׁמָתוֹ, פָּגָם אֲצִלָּה גַם כֵּן כְּבִיכּוּל, וְזֶה בְּחִינַת: (דְּבָרִים כ"ו) "אֶת הַיְוָיָה הָאֲמֵרָתָ... וְהַיְוָיָה הָאֲמִירָךְ" וְכוּ', וְהִיא מְנַחֵמַת אוֹתוֹ שֶׁתְּבַקֵּשׁ תְּחִבּוּלוֹת לְתַקֵּן כָּל הַפְּגָמִים; וְלָכֵן אֲשֶׁרֵי מִי שֵׁישׁ לוֹ שָׁכַל וּבָא בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, וְשׁוֹפֵף אֶת כָּל לְבוֹ לְפָנָיו יִתְבַּרְךָ אֲפֵלוֹ שֶׁעָשָׂה כְּבָר מַה שֶׁעָשָׂה וְכוּ', יִזְכַּר שֶׁהוּא בֵּן שֵׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּכְמוֹ שֶׁהֵבֵן לֹא מִתְבַּיֵּשׁ מֵהָאָבָא, כֹּף אָדָם לֹא צְרִיךְ לְהִתְבַּיֵּשׁ לְבוֹא הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְסַפֵּר לוֹ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ, וְתִהְיֶה עֲקֻשָׁן גְּדוֹל עַל דְּבַר זֶה, וְזֶה עֵקֶר תְּקוּנָה.

עִם כָּל זֹאת תִּשְׁתַּדֵּל מֵהַיּוֹם וְהַלָּאָה לְקַיֵּם אֶת כָּל הַמְצוּוֹת מַעֲשִׂיּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וּבִפְרָט בָּא שְׁבַת בָּא מְנוּחָה, אֲזִי תִהְיֶה מְאֹד מְאֹד שְׂמִחַת כָּל הַשְּׁבֵת, כִּי כֹּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (תנחומא בראשית) כְּבוֹד שְׁבַת עֲדִיף מֵאֵלֶּף תְּעִיּוֹת; וּכְשֶׁבֵר יִשְׂרָאֵל שָׁשׁ וְשִׂמְחַת כָּל הַשְּׁבֵת, מוֹחֲלִין לוֹ עַל כָּל עֲוֹנוֹתָיו, כְּמֵאֲמָרֵם ז"ל (שְׁבַת קי"ח:) כָּל הַמְשַׁמֵּר שְׁבַת כְּהִלְכָתוֹ אֲפֵלוֹ עוֹבֵד עֲבוּדָה זָרָה כְּדוֹר אֲנוֹשׁ מוֹחֲלִין לוֹ, שְׁנֹאֲמַר: (ישעיה נ"ו ב') "אֲשֶׁרֵי אָנוֹשׁ יַעֲשֶׂה זֹאת וּבֵן אָדָם יִחְזִיק בָּהּ שֹׁמֵר שְׁבַת מִחֲלָלוֹ וְשֹׁמֵר יְדוֹ מַעֲשׂוֹת כָּל רַע", אֵל תִּקְרֵי "מִחֲלָלוֹ" אֵלָּא "מְחוּל לוֹ"; וְלָכֵן תִּשְׁתַּדֵּל כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ לְקַבֵּל אֶת הַשְּׁבֵת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְתִרְקַד כָּל הַשְּׁבֵת, וְתֵאכַל אֶת הַשֶּׁלֶשׁ סְעוּדוֹת בְּשְׂבַת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, כִּי כֹּף אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן נ"ז)

אכילת שבת בלה קדש בלה אלקות, ומי יתן שתאמר בכל יום כל ימי חייך את ה"תקון הכללי" שהם העשרה מזמורי תהלים שגלה רבנו ז"ל תקון לפגם הברית, והלואי הלואי שתזכה להיות אצל ציון רבנו ז"ל, אם עדין לא היית, כי רבנו ז"ל לקח על עצמו שהוא יתקן את כל מי שיבוא אל ציונו הקדוש ויתן פרוטה לצדקה עבורו, ויאמר שם את העשרה מזמורי תהלים הנקראים "תקון הכללי", אפלו אם עצמו וגבהו חטאיו ופשעיו, יוציאו מהשאל תחתית ומתחתיו, והעולה על הכל אם יזכה להיות אצל ציון רבנו ז"ל בכל שנה וְשנה בראש השנה, שאז אין למעלה מזה, כמו שאמר בפרוש לענין ראש השנה שלו (תי-מוהר"ן, סימן ת"ו) שיכולין אז אנשים לקבל תקונים מה שבכל השנה לא היה באפשר שיהיה להם תקון בשום אופן, אף על פי כן בראש השנה יכולין אפלו הם לקבל תקון. אף על פי שבכל השנה אפלו הוא בעצמו ז"ל לא היה יכול לתקנם, אבל בראש השנה גם הם יכולים לקבל תקונים. כי אמר שהוא עושה בראש השנה ענינים ותקונים מה שבכל השנה גם הוא אינו יכול לעשות.

מה טוב ומה נעים באם תרגיל את עצמך לומר את מסכת תענית מאה פעמים ואחד, שזה תקון נורא ונפלא מאד, כי האריז"ל נותן על כל חטא וְחטא מספר תעניות, אשר אין אדם יכול לעמוד בזה, על כל פנים כשזוכים לסים מסכת תענית מאה פעמים ואחד, בזה הוא זוכה למרק את עוונותיו וכו' וכן תהיה רגיל לומר בכל יום הרבה פרקים משניות, אם תזכה לומר בכל יום ח"י פרקים משניות, אין למעלה מזה בתקון הברית.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתנד.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר וארא, כ"ד טבת התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

כפי דבריך נראה שמתנכלים לך רק מפני שאת מציתת את הרבי מלובאוויטש זי"ע, כי הרי יש עוד גיסות ובנות משפחה שהולכות עם פאה, והם לא מוחים בעדם, ודוקא עליך יצא הקצף, אזי אני רואה שלא הולך להם בחיים שאת הולכת עם פאה, אלא שאת מציתת את הרבי מלובאוויטש זי"ע, ולכן אין לך מה לדאג כלל, כי יש להצדיק הזה מספיק כתפים רחבות לסמוך עליו, ואם הוא הורה את הנשים שמציתות אותו שילכו דוקא עם פאה, צריכים לצית אותו, כי תלמיד או תלמידה של צדיק צריכים לשמע בקול הצדיק, ולא להתיחס מה שאחרים אומרים וכו', ובפרט שראים אצלך שמתנכלים לך רק מחמת שאת הולכת לפי הדעת של הרבי מלובאוויטש זי"ע, ולכן אין לך להתיחס כלל, ולא לותר כלל.

עכשו בענין פאה בכלליות, אני מכרח להגיד לך שאפלו בין חכמי הספרדים יש המון מתירים ללכת עם פאה נכרית, כמו רבי שלום משאש זצ"ל שכתב בשו"ת "שמש ומגן" (חלק ב', אבן העזר, סימן ט"ז) "רבני ודיני הספרדים ואבות בתי הדין בארץ ובחוץ לארץ, כלם נשיהם יוצאות בפאה נכרית, ורק מעט מזעיר מהאברכים הספרדים של היום, או מחמת ענים או מחמת תמימותם, קימו: "ויאמר לאוסרים ה' עמכם", ונמנעו מזה, ומובטחני שעוד זמן גם הם יפקחו עיניהם ודעתם ויחזרו ללבש פאה נכרית; עין שם, הגאון הספרדי רבי יהושע בעז ברוך זצ"ל, בעל "עין משפט" על הש"ס, בספרו "שלטי הגבורים" על הרי"ף (שבת כ"ט: מדפי הרי"ף), התיר לבישת פאה נכרית לנשים נשואות, וכתב ששער תלוש אינו ערוה, ואין בו משום פריעת ראש: "שער המכסה שערה - אין כאן משום שער באשה ערוה וגם לא משום פרועת ראש וכו', לא שנא שערות דידה לא שנא שערות של חברתה, כל עוד דעבידי לכסוי השער והן תלושות, אף על פי דקשוט הוא לה כדי

שֶׁתִּרְאֶה בְּעֵלְת שַׁעַר, אֵין בְּכֶךָ כְּלוּם וְשִׁפִּיר דְּמִי". עֵין שָׁם, עִם כָּל זֹאת אֲנִי תָּמִיד מְעוֹרֵר שֶׁהַפֶּאֶה תִּהְיֶה פֶּאֶה צְנוּעָה וְכוּ', לֹא אֶרְכֶּה כְּמוֹ שְׂדֵה וְכוּ', וְלֹא עִם צְמוֹת וְכוּ', שְׁזֶה בְּאֵמֶת לֹא צְנוּעַ, וְרֹאוּי לְבֵית יִשְׂרָאֵל לְהִתְרַחֵק מִזֶּה, וְאֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּשְׁמְרֵי עַל דְּבַר זֶה מְאֹד מְאֹד, וְדַעֵי לָךְ שֶׁהַסְּמ"ק (מִצְוָה ג"ז) כּוֹתֵב שֶׁהַצְּנִיעוּת בְּהֶאֱשָׁה הִיא מִצְוָה דְּאוֹרִיתָא, וְזֶה לֹא רַק חֲמָרָא, וְלִכְּן תִּשְׁמְרֵי מְאֹד מְאֹד לֹא לְלַכֵּת עִם בְּגָדִים קְצָרִים אוֹ צְמוּדִים אוֹ שְׁקוּפִים וְכוּ' וְכוּ', וְכִבֵּר אֲמַרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תַּנְחוּמָא וְיִשְׁלַח) אָמַר רַבִּי יוֹסִי כְּשֶׁהֶאֱשָׁה מְצַנַּעַת אֶת עֵצְמָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת רְאוּיָהּ לְהִנָּשֵׂא לְכַהֵן גְּדוֹל וְתַעֲמִיד כְּהֻנִּים גְּדוֹלִים שְׁנֵאמַר: (תְּהִלִּים מ"ה י"ד) "כָּל כְּבוֹדָה" וְגו' אִם תִּכְבֵּד עֵצְמָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת "מִמִּשְׁבְּצוֹת זָהָב לְבוֹשָׁה" תִּנָּשֵׂא לְמִי שֶׁכָּתוּב בָּהֶן: (שְׁמוֹת כ"ח ל"ט) "וְיִשְׁבְּצֶתָּ הַכֶּתֶנֶת שֶׁשׁ" - אָמַר רַבִּי פִּנְחָס הַכֹּהֵן בַּר חֲמָא: בְּזִמְנָן שֶׁהִיא צְנוּעָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת כְּשֶׁם שֶׁהַמְּזַבֵּחַ מְכַפֵּר כֶּךָ הִיא מְכַפֶּרֶת עַל בֵּיתָה שְׁנֵאמַר: (תְּהִלִּים קכ"ח) "אֲשֶׁתָּךְ כִּגְפֵן פְּרִיָה בִּירְכָתִי בֵיתְךָ", וְאֵין "יִרְכָתִי" אֲלֵא מְזַבֵּחַ שְׁנֵאמַר: (וַיִּקְרָא א') "וְשָׁחַט אֹתוֹ עַל יַרְךְ הַמְּזַבֵּחַ" דְּבַר אַחַר "אֲשֶׁתָּךְ כִּגְפֵן פְּרִיָה" - אֵימָתִי הִיא 'כִּגְפֵן פְּרִיָה'? בְּזִמְנָן שֶׁהִיא 'בִּירְכָתִי בֵיתְךָ'! וְאִם עֲשֵׂתָהּ כֵּן "כִּגְפֵן כְּשֶׁתְּלִי זֵיתִים" תַּעֲמִיד בָּנִים נִמְשָׁחִין בְּשֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה סָבִיב; וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּצִּיטֵי אוֹתִי בְּזֶה, כִּי עַכְשָׁו הַדּוֹר מְאֹד מְאֹד פְּרוּץ, וְאֶשָּׂה שֶׁהוֹלַכְתָּ בְּצְנִיעוּת דִּיקָא בְּזִכּוֹתָהּ נִגְאָל.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שֶׁיְהִי לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי. הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתנה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וְאָרָא, כ"ד טַבַּת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל הַמְּסִירוֹת נִפְשׁ שְׁאֵתָה מוֹסֵר אֶת נַפְשִׁיךָ בְּשִׁבִיל הַכוֹלָל "תְּפָאֶרֶת בְּנִימִין", וְאֲנִי מְאֹד מוֹדֶה לָךְ עַל שֶׁהִשְׁגַּת עוֹד אֲלֵפִים

דולר עבור הכולל, יעזר הקדוש ברוך הוא שבזכות זה יתרחב לך המוחין, ותהיה תמיד שש וששמח על נעם חלקך שיש לך חלק בלעזר ללומדי תורה.

זכור וגם זכור מה שאמרו חכמינו הקדושים (ברכות ו): פל הרגיל לבא לבית הכנסת ולא בא יום אחד הקדוש ברוך הוא משאיל בו; הינו בזה שאדם רגיל לבוא להתפלל את השלש תפלות מדי יום ביומו, על ידי זה הוא ממשיך על עצמו השגחתו הפרטי פרטית, שהקדוש ברוך הוא משגיח עליו, ואם יום אחד הוא לא בא, כבר הקדוש ברוך הוא מתענין כביכול למה הוא לא בא? ומשלים לו את חסרונו וכו', הרי שמשתלם להתפלל במנין, שעל ידי זה ממשיך על עצמו השגחה עליונה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתנו.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר וארא, כ"ד טבת התשע"ג
שלום רב אל ... תחיה
לנכון קבלתי את מכתבך.

מאד מאד נחוץ שתכתבי לי כל פרט ופרט מה שקורה בהבית ספר, כי חכמינו הקדושים אמרו (קדושין פ): ונשים דעתן קלות עליהן; ואמרו (במדבר רבה, פרשה י"א, סימן ה) "וישמרן" - בבנות שצריכות שמירה; ולכן הולך לי בחיים שתכתבי לי כל פרט ופרט בפרט מה שקורה בהסמינר, כי סוף כל סוף הן בנות שצריכות בקרוב מאד להתחתן, ואני רוצה מאד מאד לשמר עליהן.

תהלה לאל, נתתי שדוך טוב ל... תחיה, עם הבן של ... תחיה, וכך אני אשדוך את כל הבנות, אבל צריכים להזהיר אותן שמוהרא"ש ידאג להן

רק אם יהיו צנועות, ולא יתחברו אל כל מיני ארחי פרחי שרוצים להוריד אותן מהדרך.

בענין לצאת לחוץ מיכנאל לערב הופעה בטבריה, על ידי בעל תשובה אחד וכו', לדעתי בשום פנים ואפן שלא ילכו שמה, ותגידי לכל הבנות בשמי שאם ישמרו על עצמן לא יקח הרבה זמן שאני אשדך את כלן עם חתנים יראי השם, ובחורים מאד מאד מצלחים, ממש יהלומים שלטשתי אותם, אכל הן צריכות לקחת את עצמן בידיהן.

אני כותב להן כבר מכתב גם כן, ואני מאד מקנה להקדוש ברוך הוא שאפעל אצלן.

בענין לנסע לטיול כדי להתאורר וכו', אם יהיה להן שמירה טובה להבנות, תעשי פטוב בעיניך, כי צריכים לתת להן צ'אנס להתאורר וכו' וכו', כי זה מאד נחוץ.

הקדוש ברוך הוא יעזר שנזכר להצליח עם הבנות בגדול, רק את תתחזקי ושום דבר שלא יוכל להלחיץ אותך, ומכל שכן לשבר אותך, תהיי חזקה והקדוש ברוך הוא יצליח את דרכך.

המאחל להן ברכה והצלחה מן השמים

אתנז.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר וארא, כ"ד טבת התשע"ג

שלום רב אל הבת היקרה לי מאד ... תחיה תלמידה סמינר "בית מלכה"

מאד מאד אני מבקש אותך, את הגעתי כבר לגיל בגרות, ובקרוב מאד אני אמצא לה חתן ירא שמים ומצלח מאד, בחור זריז ועם ראש על הכתפיים, ממש מה שמתאים לה, אבל את צריכה להבין שאני לא אקח בחור ויפיל אותו בפח עם בת שמתחברת עם בנות מקלקלות שיש להן דעות נפסדות וכו', והראש שלהן מלא בתוך זבל ולכלוף וכו', ולכן אני מאד מבקש אותך

ומתחנן אליה, שתקחי את עצמך בידיה, ותשמרי על הצניעות שלך, הן צניעות הבגדים לא לקצר את ארך החצאיות וכו', ושלא יהיה צמודות וכו', ושלא להתאפר וכו', וכן שאר האפנות של הפרוצות וכו', שלא מתאים לבת ישראל, וכן לשמר מאד מאד על צניעות הדבור, כי כך אמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות נבול פה, סימן א) מי שמדבר נבול פה, בידוע שלבו חושב מחשבות און; ודעי לך שעל ידי הפה של אדם, יכולים להפיר את מהות האדם, כמו שאמר החכם מכל אדם: (משלי ב' ו) "מפיו דעת ותבונה", מהפה של האדם יכולים להפיר את כל האדם, כי כך אמר החכם: "הלשון הוא קלמוס הלב", וכן אמר "הלשון שער המטמון", הינו הלשון מגלה מה שיש בלב וכו', ותכונות הנפש של האדם, ולכן אני מאד מבקש אותך שלא כדאי לך לדבר נבול פה, כי בזה משרים טמאה וזהמא על עצמו וכו'.

דעי לך שמסרתי את נפשי פשוטו כמשמעו שיהיה לנו סמינר לבנות בוגרות, כדי שיקבלו אצלנו חנוך של יראת שמים, ולכן אני מאד מבקש אותך שאל תלכי אל שום הופעות מחוץ ליבנאל וכו', שבדרך כלל זה לא שייך אל הבנות שלנו וכו', ומכל שכן כשיש איזה אדם שנקרא בעל תשובה וכו', עם גיטרה וכו', מטפוסים מוזרים כאלו צריכים מאד מאד לשמו, כי הם סתם נואפים גדולים רחמנא לישזבן, ולכן אני מאד מבקש אותך תשארי ביבנאל, והמנהלת היקרה לי מאד גברת ... תחיה תעשה לכן כל מיני הופעות בתוך המסגרת של הבית ספר, ואני מבקש אותך שתצייתי את המנהלת, כי כל מה שהיא אומרת ומדברת כל זה בשמי, אני מאד מאד מקוה להקדוש ברוך הוא שתצייתי אותי, ולא יקח הרבה זמן תתחנני עם בחור שאני אשדך לך, ותהיי הכי מאשרת בחינה, כי כל הרצון והחשק שלי שתהיי מאשרת בגשמיות וברוחניות גם יחד, ושלא יחסר לך שום דבר, כמו שכל הזוגות שהתחננו דרכי, הם הכי מאשרות וכו', ואלו שהיו חכמולוגיות והלכו אחר שכל עצמן וכו', לבסוף הזוג לא החזיק מעמד וכו', או שהתגרשו, או שהם רבים ביום ובלילה וכו', ולכן אני מאד מאד רוצה רק את הטוב שלך, אבל אני מבקש אותך שגם את תקחי את עצמך בידיך ותצייתי אותי ולא תתחרטי. אני מאד רוצה שתכתבי לי מכתב ולספר אודותיך את הכל, כדי שיהיה

לי תמונה ברורה וכו', יעזור הקדוש ברוך הוא שאזכה לרוות ממך הרבה נחת וקדושה.

תכתבי את השם שלך למעלה ולמטה מהמכתב, כדי שאדע ממי המכתב.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתנח.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר וארא, כ"ד טבת התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

את צריכה לדעת שאדם צריך להשתמש עם השכל הקר וכו', לא עם הרגש החם וכו', את סף הכל בת עשרים וארבע, והגרוע עם הילדה הוא בן ארבעים וכו', את לא רואה שאת הולכת עם הראש בקיר? הרי כשאת תהיי בת ארבעים, הוא יהיה כבר בן חמשים ויש, ואז תראי את ההפרש הגדול וכו', בודאי כל המשפחה צודקים למה את צריכה להכנס במטה חולה? אם מתק שפתים יכולים לקנות ולפתות מאד בקלות בחורה צעירה כמוך וכו', ולכן תחשבי פעמים אל איזה בור את יכולה לפל וכו', תזכרי טוב לא תמיד המלים הטובים והיפים אומרים הכל וכו', אדם שהוא בגיל ארבעים, הוא כבר די מבגר לבחורה צעירה בת עשרים וארבע.

אם את כבר מתפללת להקדוש ברוך הוא שיתן לך מהשמים את הזוג הנכון השידך לך, למה את צריכה לפל בפח כזה? יותר טוב תבקשי גם את הקדוש ברוך הוא שיתן לך שכל ודעת להבין איך להתנהג וכו'.

הקדוש ברוך הוא יוליך אותך על דרך הנכונה, ויזמין לך את הבחור הנכון, ולא זה שיכול להיות כבר האבא שלך וכו'.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתנט.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר וארא, כ"ד טבת התשע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נֵרוּ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךָ.

רבנו ז"ל אומר (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ס') שזה שלומד ברכים הוא צריך לשמר לא ללמד לתלמיד שאינו הגון וכו', ורבנו ז"ל אומר (ספר-המדות, אות למוד, סימן מ"ג) הלומד תורה לתלמיד שאינו הגון, נופל לגיהנום, והוי כזורק אבן למרקוליס; וכן אמר (שם, אות צדיק, סימן ח') הלומד תורה לתלמיד שאינו הגון נקרא רשע; ומה זה תלמיד שאינו הגון? זה שמקדיח תבשילו ברכים, הינו שעושה צחוק תחת גב רבו, ממנו צריכים מאד מאד להזהר, עד כדי כך שאמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות צדיק, סימן פ"ג) כשאחד בא לקרב את עצמו לצדיק, מתר לו להרחיקו כששואל קשיות שאינו צריך; זאת אומרת שבא סתם לקנטר ולהציק להרב וכו', או להתלוצץ ממנו וכו', או שאחר כך יוצא בחוץ ומחרף ומגדף, מתלמידים כאלו צריכים מאד מאד לשמר, כי הם מאד מסכנים שאדם יחשב שהוא תלמיד של הצדיק, ובאמת הוא רקוב מאד מאד מבפנים, וצריכים לשמר ממנו, כי בקלות הוא יכול לקרר אחרים וכו', וכן אמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות צדיק, סימן פ"ז) צדיק שקרב את האדם, והאדם הזה לא רצה לקרב את עצמו, מתר לו לדחות בידים; כי הצדיק הוא רחמן ומוסר את נפשו בשביל כל תלמיד ותלמיה, ואם רואים שאחד סתם מתלוצץ ואינו רוצה לקבל את דברי הצדיק, צריכים לדעת שזה תלמיד שאינו הגון, ואמר רבנו ז"ל (שם, סימן קנ"ג) מי שמקרב את עצמו להצדיק, וקרבתו אינו בתמימות, על ידי זה נתהפך אחר כך לרודף; וזה יכולים לראות בחוש שאחד שקבל מהצדיק כל כך הרבה, והצדיק מסר את נפשו בשבילו

בְּגִשְׁמֵיּוֹת וּבְרוּחַנִּיּוֹת, וּלְבִסּוּף נִתְהַפֵּךְ עַל הַצַּדִּיק וּמְדַבֵּר עָלָיו כָּל דְּבַר אָסוּר, צָרִיכִים לְדַעַת שְׁזֵה רָשָׁע גָּמוּר, וְכָל קִרְבָּתוֹ הִיָּה עִם שָׂקֵר וְכוּ', אוֹי לוֹ וְאוֹי לְנַפְשׁוֹ.

בְּיָדָאֵי צָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֹר מִמֵּי שְׂמֻקְבָּלִים וּמֵי הָרֵב הַמְשַׁפִּיעַ וְכוּ', כִּי הַיּוֹם יֵשׁ כָּל מִינֵי שְׂקָרָנִים, ר'מָאִים, צִבּוּעִים שְׁעוֹבָדִים עַל בְּנֵי אָדָם, וְכִמוּ שְׂאֵמֶר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּשִׁי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ס"א) שֵׁשׁ מְפָרְסְמִים וּמְנַהֲיָגִים שְׂאֵינָם יְכוּלִים לְהִנְהִיג אֶת עַצְמָם, וְאִיךָ יִנְהִיגוּ אֶת אֲחֵרִים? וְלָכֵן צָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֹר מֵאֲנָשִׁים כְּאֵלוֹ וְכוּ', וּבִפְרָט אֶחָד שֶׁשָּׁלְשׁוּם עָבַר עַל כָּל הַעֲבֵרוֹת שֶׁבְּעוֹלָם וְכוּ', וְאֶתְמוּל חֲזַר בְּתִשׁוּבָה וְכוּ', וְהַיּוֹם הוּא כְּבָר מְנַהֵיג אֶת אֲחֵרִים וְכוּ', הֵאֵם זֶה לֹא צָחוּק מִצָּחִיק? וְהוּא כְּבָר גַּם כֵּן אוֹמֵר דַּעוֹת וְכוּ', וְלָכֵן צָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֹר מִי הָרֵב הַמְשַׁפִּיעַ, כִּי הוּא יְכוּל לְהוֹלִיךְ אוֹתָךְ שׁוֹלָל לְגַמְרֵי.

זָכַר גַּם זָכַר מֵה שְׂחַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ: (אֲבוֹת, פֶּרֶק א') "עֲשֵׂה לָךְ רֵב", וְצָרִיכִים לְשָׁמֹר מְאֹד מִי הוּא הָרֵב, כִּי כִּף אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (שִׁיחֻת-הֶר"ן, סִימָן י') הֵיצֵר הָרַע דּוֹמֵה כְּמוֹ מִי שֶׁהוֹלִיךְ וְרִץ בֵּין בְּנֵי אָדָם, וְיָדוּ סְגוּרָה וְאֵין אָדָם יוֹדֵעַ מֵה בְּתוֹכָהּ. וְהוּא מְרַמֵּה בְּנֵי אָדָם וְשׁוֹאֵל לְכָל אֶחָד, מֵה אֲנִי אוֹחֲזוֹ? וְלְכָל אֶחָד נִדְמָה כְּאֵלוֹ הוּא אוֹחֲזוֹ מֵה שֶׁהוּא מִתְאַוֶּה. וְעַל כֵּן הִכַּל רְצִים אֲחֵרָיו כִּי כָּל אֶחָד סוֹבֵר שֵׁשׁ בְּיָדוֹ מֵה שֶׁהוּא חִפֵּץ וְכוּ'. וְאַחַר כֵּף הוּא פּוֹתַח אֶת יָדוֹ וְאֵין בָּהּ כְּלוּם וְכוּ', כְּמוֹ כֵּן מִמֶּשׁ הֵיצֵר הָרַע שֶׁהוּא מְרַמֵּה כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְהִכַּל רְצִים אֲחֵרָיו, וּמְרַמֵּה לְכָל אֶחָד וְאֶחָד, עַד שֶׁנִּדְמָה לְכָל אֶחָד וְאֶחָד כְּאֵלוֹ יֵשׁ בְּיָדוֹ מֵה שֶׁהוּא חִפֵּץ, כָּל אֶחָד כְּפִי שְׁטוּתוֹ וְתַאֲוָתוֹ, וְאַחַר כֵּף בִּסּוּף הוּא פּוֹתַח אֶת יָדוֹ וְאֵין בָּהּ כְּלוּם, כִּי אֵין מִי שֶׁיִּמְלֵא תַאֲוָתוֹ אֲצָלוֹ; וְכֵן הוּא אֲצָל רַבָּנִים וְכוּ', אָדָם רִץ אַחַר מִיִּשְׁהוּ יָמִים וְשָׁנִים וְכוּ', וְהוּא מְכוּר אֵלָיו לְגַמְרֵי וְכוּ', וְנִדְמָה לוֹ שִׁישׁוּעָתוֹ תְּלוּי בְּרַב זֶה וְכוּ', וְהוּא עוֹבֵד עָלָיו וּמוֹרִיק לוֹ אֶת הַכִּיסִּים וְכוּ', אוֹ מֵהַפְּנֵט אוֹתוֹ לְגַמְרֵי, וּמוֹצִיא לוֹ אֶת הַשְּׂכָל מֵהַדַּעַת וְכוּ', וּלְבִסּוּף הֵהוּא פּוֹתַח אֶת הַיָּד וְרוֹאֵה שֶׁהִכַּל כְּלוּם וְכוּ', וּסְתָם בְּלִיתִי אֶת הַיָּמִים וְהַשְּׁבוּעוֹת וְהַחֲדָשִׁים וְהַשָּׁנִים הִכִּי טוֹבוֹת שְׁלִי בִימֵי חַיִּי, וּמֵאוּמָה אֵין בְּיָדִי וְכוּ' וְכוּ', אֲבָל זֶה כְּבָר מְאֻחָר וְכוּ', וְלָכֵן כְּשֶׁאָדָם מִתְקַרֵּב אֶל אֵיזָה רַב יִהְיֶה

מי שיהיה, צריך תמיד לזכור מה שאמר רבנו ז"ל (שיחות-הר"ן, סימן נ"א) את זה תקבלו ממני שלא יטעה אתכם העולם, כי העולם מטעה מאד מאד, אם לא מקבלים מהרב תכף ומיד מה שהוא צריך וכו', צריכים לדעת שהוא חי בדמיון ובטעות גדולה וכו', ומה צריך אדם? שכל ודעת, ועקר הדעת והשכל הוא: (דברים ד) "אתה הראת לדעת כי הוי"ה הוא האלקים אין עוד מלבדו", שייחדייר בו אמונה פשוטה בו יתברך, וילמד אותו איך מדברים אל הקדוש ברוך הוא, שזה יש לו תכף ומיד ביד, "ומה שבפיד בטוח", כי למדתי אצל הצדיק הזה איך לדבר אל הקדוש ברוך הוא, ולדעת שאני עצמאי ואין לי אף אחד בזה העולם רק הקדוש ברוך הוא, ורק הוא יתברך יכול לעזר לי, וכן הרב צריך להכניס בו תשוקה עצומה ללמד תורה הקדושה, ולכן צריך לזכור "מה שבפיד בטוח", אם אני התחלתי ללמד בכל יום מקרא, משנה, גמרא וכו', בזכות הרב הזה, ולא החסרתי יום אחד מבלי למוד תורה הקדושה וכו', אזי עלי לדעת: "מה שבפיד בטוח", וכן אם הרב מוסר את נפשו שיהיה שלום בית בינו לבין אשתו, צריכים לזכור: "מה שבפיד בטוח", ואם חס ושלום לא מקבלים את זה מהרב, צריכים לדעת שהכל דמיון גדול מאד, ולבסוף יפתח את היד ויראו שאין ביד שום דבר, וסתם רצתי אחריו ימים ושנים, ואבדתי את שנותי היקרים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתם.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר וארא, כ"ד טבת התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה צריך לדעת שקהלנו הקדושה ביבנאל היא קהלה פתוחה מאד,

כָּל אֶחָד יְכוּל לְבוֹא וְלִרְאוֹת אֵיךְ קֵהֵלְתָנוּ הַקְדוּשָׁה מִתְנַהֲגָת, וּמִי וּמִי שְׂיָכִים לְהַקְהִילָה הַקְדוּשָׁה הַזֹּה, בְּוִדְאֵי צְרִיכִים לְזַכֵּר מַה שְּׁאָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (פְּרָכוֹת ג'ח.). שְׂאִין דְּעַתָּם דּוֹמָה זֶה לְזֶה, וְאִין פְּרָצוּפֵיהֶן דּוֹמִים זֶה לְזֶה; שְׂאִין שְׁנֵי בְנֵי אָדָם שְׁוִים וְכוּ', וְכָל אֶחָד יֵשׁ לוֹ אֶת הַמַּעֲלוֹת וְהַחֲסָרוֹנוֹת שְׁלוֹ, וְאִי אֶפְשָׁר לְדוֹן בְּנֵי אָדָם כָּלֵל וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אֲנַחְנוּ מְאֹד מְאֹד מְקַפִּידִים שְׁבַקְהִילָה שְׁלָנוּ לֹא יִהְיֶה אֲנָשִׁים תְּמַהוֹנִים וְכוּ', אֲלֵימִים וְכוּ', מְסַמְמִים וְכוּ', וְעַם רְקַע פְּלִילִי וְכוּ', וְעַם רְבוּי אֹר שְׁזָה מְבִיא לָהֶם אַחַר כֶּךָ רְבוּי חֲשָׁךְ וְכוּ', וְלִכֵּן קָדָם תְּבוֹא עִם אֲשֶׁתְּךָ וְתִתְרַשְׁמוּ מִהַקְהִילָה, אֲצַלְנוּ הַכָּל פְּתוּחַ וְלֹא מִתְבִּישִׁים מֵאֵף אֶחָד, אֲדַרְבָּה זֶה הַגְּאוּרָה וְהַגְּאוּן שֶׁל קֵהֵלְתָנוּ הַקְדוּשָׁה שֶׁהִיא פְּתוּחָה וְשִׁקּוּפָה לְכֻלָּם.

תְּהִלָּה לְאֵל, שְׁבַנִּינוּ קֵהֵלָה קְדוּשָׁה, חֲמָמָה שֶׁל אַמוּנָה, מְקוֹר שֶׁל חֶסֶד, מִמַּשׁ לְתַפְאֲרַת בְּיַבְנָאֵל, שְׁעַד עַכְשָׁו הִיָּה שֵׁם מְדַבֵּר שְׁמֵם מִהִיָּדוּת, וּמֵאֲזַ שְׂיָסְדוּ אֶת יַבְנָאֵל בְּשֵׁנַת תַּרְס"א עַד שְׁבָאֲנוּ לְשֵׁם בְּשֵׁנַת תַּשְׁמ"ח לֹא הִיָּה זָכַר שֶׁל יְהוּדוּת כָּלֵל וְכוּ', וְאֲדַרְבָּה פֹּה הִיָּה הַמְקוֹם שֶׁהַעֲבִירוּ עַל הַדַּת אֶת עֲדַת הַתּוֹנִיסָאִים וְאֶת עֲדַת הַתִּימָנִים וְכוּ' וְכוּ', וּמִמַּשׁ הַמְקוֹם הִיָּה שׁוֹמֵם לְגַמְרֵי מִיְהוּדוּת וְכוּ', וְהִיָּה הַמְקוֹם פֹּה שְׁמֵם לְגַמְרֵי בְּלֵי שׁוּם זָכַר שֶׁל יְהוּדוּת, וְתִהְיֶה לְאֵל, הַיּוֹם הַמְקוֹם פּוֹרַח בְּרוּחַנִיּוֹת, מִי שֶׁרַק נִכְנָס שָׁמָּה לֹא יְכוּל לְהֶאֱמִין מַה שְׂרׁוּאָה לְפָנָי מְרָאָה עֵינָיו, חוֹשֵׁב שֶׁהוּא נִמְצָא בִּירוּשָׁלַיִם, אוֹ בְּבִנְי בְּרַק, אוֹ בְּבִרוּקְלִין, אוֹ בְּבִנְי בְּרַק, אוֹ בְּבִרוּקְלִין, בְּלֵי שׁוּם הַגְּזֻמָּה, קָדָם יֵשׁ מְנִינְיִם מוֹתִיקִין עַד חֲצוֹת לַיְלָה, שְׁחֲרִית, מְנַחָה, עֶרְבִית - מְנִינְ אַחַר מְנִינְ, שְׁדַבֵּר כְּזֶה אִין רַק בְּעִירוֹת הַגְּדוּלוֹת, אֲבָל לֹא בְּאִיזָה מוֹשְׁבָה נְדַחַת, שְׁלֹא יִדְעוּ אִי פַעַם אִיפֹה זֶה עַל הַמַּפֶּה וְכוּ', אַחַר כֶּךָ יֵשׁ לָנוּ מְקוּהָ מְפֹאֲרַת עֲנָקֵי לְגַבְרִים עִם שְׁלִשָּׁה בּוֹרוֹת לְטְבִילָה, וְכֵן יֵשׁ לָנוּ מְקוּהָ טְהוּרָה מְפֹאֲרַת לְנָשִׁים (אֲגַב שְׁמִסְגֵּלַת מְאֹד לְפַקִּידַת עֲקָרוֹת, כִּי נִבְנְהָ בְּמִסִּירוֹת נַפְשׁ הַכִּי גְדוּלָה בְּמַחְתָּרַת כְּמוֹ בְּרוּסְיָה לְפָנָי שְׁבַעִים שָׁנָה, כִּי זֶה שְׁצָרִיךְ לְהִיּוֹת מְמַנָּה עַל הַדַּת, הוּא אֲשֶׁר עַכְבֵּ אֶת בְּנֵי הַמְקוּהָ בְּכָל מִינֵי מִסִּירוֹת אֲשֶׁר לֹא יֵאֱמָן כִּי יִסַּפֵּר וְכוּ'), וְכֵן יֵשׁ לָנוּ מְעַרְכַת חֲנוּךְ שְׁלֵמָה, הֵינּוּ שְׂיָשׁ לָנוּ פְּעוּטוֹנִים, גְּנִים לְבָנִים וְלְבָנוֹת, בֵּית סֵפֶר לְבָנוֹת, וְסִמְיָנָר לְבָנוֹת, תְּלִמוּד תּוֹרָה לְבָנִים, וְיִשִּׁיבָה קִטְנָה, וְיִשִּׁיבָה גְדוּלָה לְבַחֲוִרִים מְצִינִים, וְכֵן יֵשׁ לָנוּ יִשִּׁיבָה שֶׁל בְּעֵלֵי תְּשׁוּבָה, וּמְדַרְשִׁיָה לְבַעֲלוֹת תְּשׁוּבָה, אֲשֶׁרֵי עֵין רְאֵתָה זֹאת בְּמוֹ

עִנְיֹו, מְלֻבֵד זֹאת יֵשׁ לָנוּ כּוֹלָל לְבַעֲלֵי בְתִים "אֹר הַמַּאִיר", שְׁלוֹמֵדִים שָׁמָּה קָרוֹב לְמֵאָה אֲבָרְכִים, וְכֵן כּוֹלָל לְהוֹרָאָה "תַּפְאֶרֶת בְּנֵימִין", שְׁלוֹמֵדִים שָׁמָּה חֲמִשִּׁים אֲבָרְכִים אֶת הַהוֹרָאָה, וְתַהֲלָה לְאֵל, יֵשׁ לָנוּ "בֵּית הוֹרָאָה" עִם גַּאֲב־ד וְעִם שְׁלֹשָׁה דִּינִים, שֶׁהֵם פּוֹסְקֵי הַלְכוֹת הַמְצוִיּוֹת וְכוּ', וְשׂוֹאֲלִים אוֹתָם אֶת כָּל הַשְּׁאֵלוֹת שֶׁיֵּשׁ לְכָל אֶחָד, וְהַמְקוֹם שׁוֹקֵק בִּיהֲדוּת, וְעַל כָּלֵם יֵשׁ לָנוּ בֵּית הַתַּבְּשִׁיל – "אֵהָל אֲבָרְהָם", שֶׁמְחַלֶּקֶת אֶכָּל בַּחֲנָם לְכָל מִי שֶׁרוֹק רֶעֶב, וּבְכָל יוֹם מִתְפַּלֵּת וְתִיקֵין עַד עֶשֶׂר בְּעָרֵב זֶה פְתוּחַ לְכָלֵם, גְּבָרִים וְנָשִׁים וְיִלְדִים, וּבְכָל יוֹם מַחְלָקִים לְמַעְלָה מֵאֶלְף מְנוֹת אֶכָּל טְרִי וְטָעִים, יֵשׁ לָנוּ בְּמִשְׁךְ הַיּוֹם שֶׁשָּׂה שְׁעוּרִים נִפְרָדִים בְּדֶף הַיּוֹמִי, וּפֶה מְדַבְּרִים מֵאִיזָה מוֹשְׁבָה נְדַחַת, שְׂאֵף אֶחָד לֹא יֵדַע אִי פַעַם אֵיפֶה שְׂזָה נִמְצָאת וְכוּ', וְעַכְשָׁו, תַּהֲלָה לְאֵל, יֵשׁ כְּכֹר לְמַעְלָה מֵאַרְבַּע מֵאוֹת מִשְׁפָּחוֹת שֶׁל חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב כֵּן יִרְבוּ, וְזֶה לְמַעְלָה מִשְׁנַתִּים שֶׁפְתַחְנוּ פֶה חֲנוּת יוֹדְאִיקָה "בְּרֶסֶלֶב סְנַטְר" כָּל מֵה שֶׁיְהוּדֵי צָרִיף בְּנִקְדָּה אַחַת, וְתַהֲלָה לְאֵל, יֵשׁ מִהֶפְכָּה בִּיבְנָאֵל בִּיהֲדוּת, זֶה אַרְבַּעִים שָׁנָה שְׁמוֹנְעִים מִתּוֹשְׁבֵי הַמְקוֹם לְהַכְעִים וּבִרְשָׁעוֹת כָּל הַקְּשׁוֹר לִיהֲדוּת וְכוּ', וְתַהֲלָה לְאֵל, מִהֶרְגַע שֶׁנִּפְתַּח הַחֲנוּת הַתַּחֲלִילוֹ תוֹשְׁבֵי הַמְקוֹם לְהַכְנִס, וְכָל אֶחָד קוֹנֵה: זֶה מְזוּזָה, זֶה צִיצִית, זֶה תַּפְלִין, זֶה טְלִית, זֶה כַּפּוֹת וְכוּ' וְכוּ', מִי כַעֲמֵךְ יִשְׂרָאֵל גּוֹי אֶחָד בְּאַרְצֵךְ, לֹא יֵאֱמַן כִּי יִסְפֹּר קִדְשֶׁת כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁרֵי עֵין רְאֵתָה זֹאת, וְכֵן רוֹאִים אֵיךְ שֶׁיֵּשׁ דּוֹ קִיּוֹם בֵּין תוֹשְׁבֵי הַמְקוֹם חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב, לֹא מִפְרִיעִים לְאַף אֶחָד וְכוּ', הֵם קֵהֵלָה פְתוּחָה וְכוּ', בְּבַחֲיִנַת: חֲיָה וְתֵן לְחִיּוֹת וְכוּ', לֹא מִתְעַרְבִים בְּחַיֵּי אֵף אֶחָד וְכוּ', יִבְנָאֵל יִהְיֶה דְגָמָא וּמוֹדֵל מֵה קִמְץ קִטְן שֶׁל יְהוּדִים עִם מְסִירוֹת נֶפֶשׁ יְכוֹלִים לְהַפְךָ מְדַבֵּר שְׁמֵם מִיהֲדוּת וְכוּ', לְמְקוֹם פּוֹרַח, וְעוֹד רְבוֹת יִסְפְרוּ עַל זֶה, אַחַר חֲצִי יוֹבֵל שָׁנִים שֶׁל רְדִיפוֹת וּמְסִירוֹת וְכוּ' וְכוּ', שְׁרוּדֶף וּמוֹסֵר אוֹתָנוּ מִי שְׁרוּדֶף וּמוֹסֵר וְכוּ' וְכוּ', וְשֵׁם מְקוֹלוֹת בְּהַגְלָלִים וְכוּ', וּמוֹנֵעַ וּמְעַכֵּב כָּל דְּבַר הַשֶּׁיֶךְ לְקַדְשָׁה, וְאַף עַל פִּי כֵן בְּכַח הַרְצוֹן הַחֲזֵק, שֶׁהַכְּנִיס בְּנוֹ רַבְּנוּ ז"ל, הַצְּלַחְנוּ לְהַקִּים אִמְפֵּרִיָּה כְּזוֹ, וְלֹא בַּחֲנָם שְׂרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (תַּיִי-מוֹהַר"ן, סִימָן ר"ח) "בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם אֵיךְ הָאֵב אוֹיִסְגַּעֲפִירֵט אֵיךְ וְעַל אוֹיִס פִּירֵן", "נִצַּחְתִּי וְאַנְצַח", וְתַהֲלָה לְאֵל, אֹר הַקְּדוּשָׁה רַק עוֹלָה, וְחִשְׁךְ הַטְּמָאָה רַק מִתְעַלְמַת עַד שֶׁיִּתְבַטֵּל לְגַמְרֵי, וִיקָיִם: (זַכְרִיָּה י"ג ב') "וְאֵת רִיחַ הַטְּמָאָה אַעֲבִיר מִן הָאָרֶץ".

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתסא.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר וארא, כ"ד טבת התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

תשובות חן על האחולים והברכות, וכל המברך מתברך מפי אל עליון.

ענין ליל ששי עוד מובא בכתבי האריז"ל שהם תקון פרת מי שער אָז כָּל הַלַּיְלָה, וְהַעֲנִין הוּא כִּי עָרַב שַׁבָּת הוּא נֶגֶד סְפִירַת הַיְסוּד, וְלִכְּנֵן זֶה דָּבָר גָּדוֹל מְאֹד לְשֹׁמֵר אֶת הָעֲרָבִי שַׁבָּתוֹת, כִּי לַיִל שְׁשִׁי וַיּוֹם הַשְּׁשִׁי מְסֻגָּלִים מְאֹד לְתַקּוּן הַבְּרִיּוּת, וְלִכְּנֵן כָּל דָּבָר קָטָן שְׁעוֹשִׁים אֲזִי בְּשִׁבִיל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּבְשִׁבִיל נִשְׁמָתוֹ, מְאֹד מוֹעֵלֶת לְמַעְלָה.

בענין ספר "חמדת הימים" - רב רבם של גדולי הצדיקים הרחיקו את זה מבתיהם, כי אמרו שהמחבר היה נתן העזתי, שפרסם את הש"ץ, עם כל זאת יש ספר בשם "כבוד חקמים" מרבי מנחם מענקין הלפרין זצ"ל שהיה מקבל גדול מאד, שיצא להוכיח שהספר "חמדת הימים" כן בא ממקור קדוש, ולא מהארוור וכו', אבל הרב הקדוש ממונקאטש זי"ע, כתב מאמר שלם נגדו, ונקרא "משיב מפני הכבוד", שמברר שזה כן מהארוור וכו'.

תהלה לאל, יש לי ספריה גדולה מאד, ועוד לפני ארבעים שנה היה לי הספר הזה, אבל לא ראיתי ברכה בביתי אז הרחקתי את זה, כי חליתי בשביל הספר הזה, והיה לי על זה הרבה סימנים וכו', ולפני שנתים הדפיסו את זה עוד פעם בהדפסה חדשה עם אותיות חדשות, ועוד פעם קניתי את זה, ועוד פעם ראיתי נזק גדול, ולכן הרחקתי את זה מביתי, וידוע שהמון

צדיקים שְהֵלְכוּ בְדֶרֶךְ הַבַּעַל שֵׁם טוֹב הַקְדוֹשׁ זי"ע, הִרְחִיקוּ אֶת הַסֵּפֶר הַזֶּה מִבֵּיתָם, וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שְׁמַרְחִיק אֶת זֶה מִבֵּיתוֹ, וַתְּהַלֵּךְ לְאֵל, לֹא חָסַר סִפְרִים לְעֵינַי וְלִלְמַד בָּהֶם, וּבִפְרָט שֵׁשׁ עֲדוֹת מִצְדִּיקִים גְּדוֹלִים שֶׁהַעֲדִדוּ שְׁצַרִּיכִים לְהִרְחִיק אֶת הַסֵּפֶר הַזֶּה מִהַבֵּית, רְאוּי לַעֲשׂוֹת כֵּן.

הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בַּתְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלַח. הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתסב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וְאָרָא, כ"ד טבת התשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

דַּע לְךָ שֶׁשּׁוֹם תְּפִלָּה שְׁאָדָם מִתְפַּלֵּל אֵינָה הוֹלֵךְ לְאִבּוֹד, אֲדַרְבָּה כָּל תְּפִלָּה, כָּל תַּחֲנֻנָּה, כָּל בְּקֶשֶׁה שְׁאָדָם מִתְפַּלֵּל וּמִתַּחֲנֵן לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, עוֹשֶׂה רָשָׁם בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, וְסוּף כָּל סוּף יִרְאֶה יְשׁוּעָה גְּדוּלָּה מְאֹד, כִּי הַתְּפִלוֹת שְׁאָדָם מִתְפַּלֵּל לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל דְּבַר אֶחָד, וּבִפְרָט עַל מִצִּיאַת הַזּוּג בּוֹנוֹת כָּלִי, וּמִי יוֹדֵעַ אוֹלֵי בַת זוּגָה הִיא עֲדִין צְעִירָה וְכוּ', וְאַתָּה צָרִיךְ לַחֲכוֹת וְכוּ', וְלִכֵּן אֵל תִּתְיַאֵשׁ מִתְפִּלָּה, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוֹשִׁים (בְּרֻכּוֹת ל"ב:) אִם רָאָה אָדָם שֶׁהַתְּפִלָּל וְלֹא נִעְנֶה יַחֲזֹר וְיִתְפַּלֵּל שְׁנֵאמַר: (תְּהִלִּים כ"ז י"ד) "קִוְיָה אֶל הוֹי"ה חֲזַק וְיֵאמָר לְבָךְ וְקִוְיָה אֶל הוֹי"ה", כִּי בּוֹדָאִי אִם מִתְעַקְשִׁים אֲצִלוּ יִתְבָּרַךְ פַּעַם אַחַר פַּעַם וְלֹא מִתְעַיִפִים בַּתְּפִלָּה, אֲזִי רוֹאִים יְשׁוּעוֹת גְּדוֹלוֹת, כִּי מֵה שֶׁתְּפִלָּה פּוֹעֵל שׁוֹם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא יְכוּל לַפְעֵל.

אָדָם צָרִיךְ לְהַתְפַּלֵּל לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּלְבַקֵּשׁ הָעֶקֶר מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ עַל דַּעַת וְשִׁכְל, "אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת וּמִלְמַד לְאֲנוּשׁ בֵּינָה", כִּי עֲדִין אֵין בֵּית חֲרֻשֶׁת שְׁמִיָּצָר שְׁכָל וְדַעַת וְכוּ', וְכֵן אֵין חֲנוּת אוֹ קִנְיוֹן וְכוּ', שְׁמוּכָרִים שְׁמָה שְׁכָל וְדַעַת וְכוּ', וְעַל כֵּן צָרִיכִים לְכוֹן בְּכָל יוֹם שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בְּיוֹם בְּעַת

שְׁמֵתפִלְלִים אֶת הַבְּרָכָה "אֲתָה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת וּמְלַמֵּד לְאֲנוּשׁ בִּינָה" וְכוּ', לְבַקֵּשׁ אֶז עַל דַּעַת וְשִׁכְלָה, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (נְדָרִים מ"א). "דַּעַת קִנִּית - מָה חִסְרָתָ, דַּעַת חִסְרָתָ - מָה קִנִּיתָ", אִם יֵשׁ לְאָדָם דַּעַת יֵשׁ לוֹ הַכֹּל, וְאִם אֵין לוֹ דַּעַת אֵין לוֹ כְּלוּם.

תַּתְחִיל לְלַמֵּד הַרְבֵּה הַלְכָה, אוֹ בְקִצּוֹר שְׁלַחַן עֲרוּף, אוֹ בִּילְקוּט יוֹסֵף, כְּדֵי שְׁתִּהְיֶה בְּקֵי בְהִלְכָה לְדַעַת אֵיךְ יְהוּדֵי צָרִיף לְהִתְנַהֵג, כִּי זֶה לְמוֹד שְׂאֲתָה פֶּן מִבִּין, כִּי זֶה מְאֹד מְאֹד קָל לְכָל אַחָד, מִי שְׁחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה צָרִיף לְהִתְחִיל לְלַמֵּד הַרְבֵּה הַלְכָה קִדְּם לְפָנָי שְׁלוֹמֵד לְמוֹדִים אַחֲרִים, וְרַבְּנוּ ז"ל הַקְּפִיד עַל זֶה מְאֹד מְאֹד, וְאָמַר (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן כ"ט) וְעַל לְמוֹד הַפּוֹסְקִים הַזֵּהִיר מְאֹד מְאֹד בְּיוֹתֵר מִכָּל הַלְמוּדִים. וְרֵאוּי לְלַמֵּד כָּל הָאֲרַבְעָה "שְׁלַחַן עֲרוּף" בְּלֵם מֵרֵאשִׁים עַד סוֹפֵם כְּסֻדָּה, אִם יְכוֹל לְלַמֵּד כָּל הָאֲרַבְעָה שְׁלַחַן עֲרוּף עִם כָּל הַפְּרוּשִׁים הַגְּדוּלִים מֵה טוֹב. וְאִם לֹאוֹ עַל כָּל פְּנִים יְלַמֵּד כָּל הָאֲרַבְעָה "שְׁלַחַן עֲרוּף" הַקְּטָנִים.

וְהוּא תְקוּן גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד. כִּי עַל יְדֵי חֲטָאִים נִתְעַרַב טוֹב וְרַע, וְעַל יְדֵי לְמוֹד פּוֹסֵק שְׁמִבְרַר הַכָּשֵׁר וְהַפְּסוּל, הַמְּתָר וְהָאֶסוּר, הַטְּהוֹר וְהַטְּמֵא עַל יְדֵי זֶה נִתְבָּרַר וְנִפְרָשׁ הַטוֹב מִן הַרַע.

וְאָמַר: שְׁכָל אִישׁ יִשְׂרָאֵלִי מְחִיב לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם וַיּוֹם פּוֹסְקִים וְלֹא יַעֲבֹר. וְאֵף אִם הוּא אָנוּס וְאֵין לוֹ פְּנָאֵי, יְלַמֵּד עַל כָּל פְּנִים אֵיזָה סְעִיף "שְׁלַחַן עֲרוּף" בְּאֵיזָה מְקוֹם שֶׁהוּא אָפְלוֹ שְׁלֹא בְּמְקוֹמוֹ שֶׁהוּא עוֹמֵד עִתָּה בְּשְׁלַחַן עֲרוּף. כִּי צָרִיף לְלַמֵּד אֵיזָה דִּין בְּ"שְׁלַחַן עֲרוּף" בְּכָל יוֹם וַיּוֹם כָּל יְמֵי חַיָּיו. וְכִשְׂאִינוֹ אָנוּס יְלַמֵּד כְּסֻדָּר כָּל הָאֲרַבְעָה "שְׁלַחַן עֲרוּף" מְדֵי יוֹם בְּיוֹמוֹ וְכִשְׂיִגְמֹר וַיִּסֵּים הָאֲרַבְעָה "שְׁלַחַן עֲרוּף" יִחְזֹר וַיִּתְחִיל לְלַמֵּד כְּסֻדָּר. וְכֵן יִנְהַג כָּל יְמֵי חַיָּיו.

אָדָם צָרִיף לְעַבֵּד אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּף הוּא בְּקִיּוּם מְצוּוֹת מְעֻשׂוֹת דִּיקָא, וּבְלְמוֹד תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְלְעִסֵּק הַרְבֵּה בְּתַפְלָה, וְהַכֹּל לְשֵׁם שְׁמַיִם, לֹא לְקַבֵּל שׁוּם תְּמוּרָה עֲבוּר זֶה, זֶה שְׁלֵמוֹת הָעֲבוּדָה, לְעַבֵּד אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּף הוּא בְּלֵי קַבְּלַת שְׁכָר כְּלָל, רַק מֵאֲהַבַת הַבוּרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, אֲשֶׁרֵי לוֹ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתסג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וְאָרָא, כ"ה טבת התשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

מָאד מָאד אָנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּרְאֶה לְהִתְחַזֵּק בִּיתֵר שְׂאֵת בִּיתֵר עֵז, וְתִשְׁתַּדֵּל לְמַסֵּר אֶת נַפְשֶׁךָ עַל מֵדַת הַשְּׂמֵחָה, כִּי הַסֵּמ"ךְ מ"ם מְנִיחַ אֶת עֲצָמוֹ לְאָרְכוֹ וְלִרְחִיבוֹ לֹא לֵתֵת לְאָדָם לְשִׂמְחָה, כִּי הַשְּׂמֵחָה שׁוֹרֶפֶת אֶת כָּל הַקְּלָפוֹת וְהַמְשַׁחִיתִים, כִּי אֲצִלוּ יִתְבָּרַךְ שׁוֹרֶה רַק שְׂמֵחָה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: (דְּבָרֵי הַיָּמִים א' ט"ז כ"ז) "הוֹדוּ וְהִדְרִי לִפְנֵי עֵז וְחִדְוֶה בְּמִקְמוֹ", וְלִכֵּן מֵאַחַר שֶׁעוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד כָּךְ הִרְבֵּה צְרוּת וְיִסוּרִים וּמְרִירוֹת וּמְכַאֲבִים וְכוּ', וְכוּ', חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת וְעִגְמַת נֶפֶשׁ וְכוּ' וְכוּ', עֲנִיּוֹת וְדַחְקוֹת וְכוּ', חוֹבוֹת עֲצוּמִים וְכוּ', עִם כָּל זֹאת מְכַרְחִים לְעֵשׂוֹת כָּל מֵה שֶׁבִּיכְלָתְנוּ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי רַבְנוּ ז"ל הִזְהִירְנוּ עַל זֶה בְּיוֹתֵר מֵהַכֵּל, וְאָמַר בְּפִרוּשׁ (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן כ"ד) מִצְוָה גְּדוּלָה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, וְלִהְיֶה גֹבֵר לְהִרְחִיק הָעֲצָבוֹת וְהַמְרָה שְׁחוּרָה בְּכָל פְּחוּ, כִּי כָּל הַחֲלָאוֹת הַבָּאִים עַל הָאָדָם כֻּלָּם בָּאִים רַק מִחֲמַת קְלָקוּל הַשְּׂמֵחָה, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ בְּשִׁבִיל לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (תְּנַחֲמוּא שְׁמִינִי) לְפִי שֶׁאֵין הַשְּׂמֵחָה מִמְתַּנֵּת לְאָדָם, לֹא כָּל מִי שֶׁשִּׂמַּח הַיּוֹם שִׂמַּח לְמַחֵר, וְלֹא כָּל מִי שֶׁמְצַר הַיּוֹם מְצַר לְמַחֵר, לְפִי שֶׁאֵין הַשְּׂמֵחָה מִמְתַּנֵּת לְאָדָם.

וְדַע לָךְ שֶׁתְּכַף וּמְיָד כִּשְׁתַּהִיֶּה בְּשִׂמְחָה, אֲזִי יִתְרַחֵב לָךְ דַּעְתָּךְ לְלַמֵּד תּוֹרָה, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, וְאָמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (וַיִּקְרָא רַבָּה, פְּרָשָׁה ל', סִימָן ב') עַל הַפְּסוּק: (תְּהִלִּים ט"ז) "תּוֹדִיעֵנִי אֵרַח חַיִּים שְׁבַע שְׂמֻחוֹת", "שְׁבַע שְׂמֻחוֹת", שְׁבַענוּ בְּחִמְשָׁה שְׂמֻחוֹת - מִקְרָא, מְשֻׁנָּה, תְּלֻמוּד, תּוֹסֵפֶתָא וְאֶגְדוֹת; תְּאֵמִין לִי שֶׁאֵין עוֹד שְׂמֵחָה יוֹתֵר גְּדוּלָה מִזֶּה שֶׁאָדָם זוֹכֵה לְקַבֵּעַ לְעֲצָמוֹ שְׁעוֹר קְבוּעַ בְּכָל יוֹם, בְּמִקְרָא בְּפִרְשַׁת הַשְּׁבוּעַ, בְּמִשְׁנֵה כְּסֵדְרוֹן, בְּתְלֻמוּד גְּמָרָא בְּבַלְי, יְרוּשְׁלָמִי, תּוֹסֵפֶתָא, וְאֶגְדוֹת עֵין יַעֲקֹב וּמְדַרְשׁ רַבָּה וְתְנַחֲמוּא, שְׁזֵה הַשְּׂמֵחָה הַכִּי גְּדוּלָה שָׂרָק יְכוּלִים לְשִׂמַּח בָּהֶם, וְאָמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (יְרוּשְׁלָמִי, רֵאשׁ הַשְּׁנָה, פָּרָק ד', הִלְכָה ח') כִּיִּן שֶׁקְּבַלְתֶּם עֲלֵיכֶם עַל תּוֹרָה מַעַלָּה אָנִי עֲלֵיכֶם כְּאֵלוֹ לֹא חֻטְאתֶם מִיְמֵיכֶם, אָדָם שֶׁנִּכְשַׁל עִם כָּל כָּךְ הִרְבֵּה עֲבֵרוֹת חֲמוּרוֹת וְכוּ' וְכוּ',

אָבֵל אִם הוּא לֹקַח אֶת עֲצָמוֹ וְנִכְנַס בְּתוֹךְ הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, אֲזִי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מוֹחֵל לוֹ עַל כָּל עֲוֹנוֹתָיו, וְלִכֵּן אֲנִי שׂוֹאֵל אוֹתָךְ הֲאִם זֶה לֹא כְּדַאי לְלַמֵּד תּוֹרָה, שְׂבֻזָּה נִתְכַפֵּר לוֹ כָּל עֲוֹנוֹתָיו? וְלִכֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטֻלְךָ! אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ כָּל יוֹם וַיּוֹם תַּחֲזִיק בְּלִמּוּד תּוֹרָה הַקְדוּשָׁה כִּי זֶה הִיָּה הַרְצוֹן שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל שְׂנִזְכָּה לְהִתְמִיד עַל פִּי סֵדֶר הַלְמוּד שֶׁנִּתֵּן לָנוּ (עֵין בְּאֵרֵיכוֹת שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן ע"ו), אֲשֶׁרֵי מִי שֵׁיָקִים אֶת זֶה בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת גְּמוּרָה, וְאִזּוֹ טוֹב לוֹ בְּזֶה וּבְכָא, כִּי רַבֵּנוּ ז"ל אָמַר הַתּוֹרָה מַעֲשֶׂרֶת גַּם בְּגִשְׁמִיּוֹת.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ אִף שֶׁהִמְזַג אֲוִיר עֲכָשׁוֹ סוֹעֵר וְכו', וּגְשָׁמִים יוֹרְדִים בְּזַעַף וְכו', עִם כָּל זֹאת תִּרְאֶה לְמַסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ לְהַתְפַּלֵּל בְּמַגִּין דִּיקָא, וְתִבּוֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת, כִּי כַּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרֻכוֹת ת). מֵאִי דְכַתִּיב: (תְּהִלִּים ס"ט) "וְאֲנִי תַפְלְתִי לָךְ הַיְיָ" עַת רְצוֹן" - אֵימַתִּי עַת רְצוֹן? בְּשַׁעָה שֶׁהַצְּבוּר מִתְפַּלְלִין.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלְתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ. הַמְּאַחַל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אֲתַסֵּד.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וְאָרָא, כ"ה טֵבֶת הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַחֲיָה

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתַּעֲשֶׂי כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׂבַעוּלָם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְתִתְעַסְקִי בְּמִדַּת הַחֶסֶד, וּמָה אַתָּה חוֹשֶׁבֶת זֶה מִדַּת הַחֶסֶד? רַק בְּזֶה שֶׁתַּקְבְּלִי אֶת זוּלְתָךְ עִם חֵיוֹף וְכו', זֶה כְּבָר הַחֶסֶד הַכִּי גְדוֹל שֶׁרַק יְכוּל לְהִיּוֹת, כְּמֵאמָרָם ז"ל (פְּתוּבוֹת קִיא): טוֹב הַמְּלַבֵּין שְׁנַיִם לְחֻבְרוֹ יוֹתֵר מִמִּשְׁקֵהוּ חֵלֶב, שְׂנֵאמַר: (בְּרֵאשִׁית מ"ט י"ב) "וְלִבֵּן שְׁנַיִם מִחֵלֶב" אֵל תִּקְרִי "לִבֵּן שְׁנַיִם" אֲלֵא "לִבּוֹן שְׁנַיִם"; הֵינּוּ כְּשֶׁאֲשֶׁה מְחִיכֶת לְזוּלְתָהּ וּמְקַבְּלָתָהּ בְּסִבָּר פְּנִים יְפוֹת וּמִרְאָה לָהּ אֶת שְׂנֵיָהּ הַלְבָנִים, זֶה יוֹתֵר חָשׁוּב מִלְּתֵת לָהּ לְשִׁתוֹת כּוֹס חֵלֶב,

כל כך יקר לקבל את פני חברתה עם חיוך ולהראות לה את השנים, כי בזה שאשה תמיד מחיכת יכולים לראות בתוך הפנים שלה את פני הצדיק, שהוא בן השמחה, המנחם הכל ומשמח הכל, כי לצערנו הרב יש כל כך הרבה נשים שעובר עליהן משברים וגלים, והן שבורות ורצוצות וכו', וכשבאה אשה עם פנים מאירות וחיוך וכו', ומדברת על לבה, אין עוד חסד יותר גדולה מזו, וזה לא עולה כסף וכו', ואת לא צריכה להשקיע בזה כלום וכו', רק לחיך ולגלות את השנים שלך אל זולתך וכו', את כבר תחיי אותה, וזכרי היטב שיש היום נשים קשות יום וכו', שעובר עליהן משברים וגלים וכו', הבעל משגע וכו', אלים וכו', משפיל וכו', והאשה מסכנה, גלמודה, שבורה, רצוצה באין עוזר וכו', ואת באה עם פנים מחיכות ומתחילה לדבר אתה על לבה, מתחזקת אותה וכו', אין עוד חסד יותר גדול מזה, ורבנו ז"ל רצה מאד מאד שנעסק בעבודה הקדושה הזו לשמח אחרים, ולכן אני מאד מבקש אותך תכניסי בעצמך את הדבורים האלו שאני מדבר מקירות לבי, ורוצה רק את הטובה שלך כי בזה שתחזקי נשים אחרות, גם את יהיה לך חזוק גדול ועצום מאד, כי כשמדברים עם אחרות, נעשה אור ישר ואור חזון, וזה שמדבר חזון אליו הדבורים, וגם הוא מתחזק מאלו הדבורים, ולכן אל תהיי בטלנית! תחזקי את מי שרק את יכולה, והקדוש ברוך הוא ירחיב לך בגשמיית וברוחניות גם יחד.

נא ונא תעזרי לי בבית התבשיל - אהל אברהם, כי כל החיים שלי תלויים רק בזה, כל עזרה שרק תוכלי זה לטובתי.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתסה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וְאָרָא, כ"ה טבת התשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחִּיָּה

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל הָעֶזְרָה שְׁאַתָּ עֲזָרְתָּ לִי בְּדֶרֶךְ הַמְּשֻׁרָד לְהַשִּׁיג תּוֹרְמִים לְקַהֲלֵתְנוּ הַקְּדוּשָׁה, שְׁאַנְחֵנוּ נִמְצָאִים בְּמַצֵּב כִּסְפֵי מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, הַרְבֵּה חוֹבוֹת הַצֵּטְבָּרוֹ, וְאַנְחֵנוּ צְרִיכִים בְּקְרוֹב לְשֵׁלֶם סְכוּם אֲדִיָּה, וְלָכֵן בְּזָה שְׁאַתָּ עֲוֹבֶדֶת בַּמְּשֻׁרָד בְּתוֹר טִלְפָּנִית וְכוּ', אֶת עֲזָרְתָּ לִי מְאֹד מְאֹד.

חֲזִקִי וְאַמְצִי מְאֹד בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְתִדְעִי שֶׁכָּל מַה שְּׁעוֹשִׂים בְּשִׁבִיל הַקְּדוּשָׁה בְּרוּךְ הוּא, זֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב בְּשָׂמִים, וְהַצְדָּקָה וְהַחֲסֵד שְׁעוֹשִׂים וּמְזַכִּים אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, זֶה מוֹרִיד אֶת הַשְּׂכִינָה בְּעוֹלָם, וּבְמִקּוֹם שֶׁהַשְּׂכִינָה נִמְצָא - שֵׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה.

הַקְּדוּשָׁה בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׁאַנִּי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׁיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְלִיחִי. הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתסו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וְאָרָא, כ"ה טבת התשע"ג

חֲזִיתִי אִישׁ מְהִיר בְּמִלְאַכַּת שָׁמַיִם, הֵלֵא הוּא הָרַב הַגָּאוֹן הָאֲבֵרֵךְ אָב בְּחֻמְכָּה וְרוּךְ בְּשָׁנִים, מְפִלָּא וּמְפִלֵּג בְּהַפְּלֵגַת חֻמְמִים וּנְבוֹנִים, מִשְׁנֵתוֹ קָב וּנְקִי, שְׁסֵדֶר סִפֵּר נִפְלָא בְּשֵׁם "גִּדְרֵי טְהָרָה" עַל הַלְּכוֹת נִדְהָ, שְׁנֵתְחַבֵּר בְּחֻמְלַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ עָלָיו, בְּדַבּוּק חֲבָרִים, וּבְפִלְפוּל הַתְּלַמִּידִים, בְּכוֹלֵל לְהוֹרָאָה "תְּפִאֲרַת בְּנֵימִין" בְּיַבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב, וְסֵדֶר בְּסֵדֶר נִפְלָא מְאֹד, בְּדֶרֶךְ קֵל לְהַבִּין לְאֲבָרְכִים צְעִירִים שְׁאֵךְ הִתְחַתְּנוּ, וְהוּא חַיּוּב גְּדוּל עַל כָּל אֲבָרֵךְ שְׁיִהְיֶה בְּקִי בְּהַלְּכוֹת אֵלוֹ, הַגּוֹבְלוֹת עִם אֲסוּרֵי כְּרִיתוֹת רַחֲמֵנָא לִישׁוּבָן, וְיָדוּעַ אֶת גְּדֵל מַעֲלַת יְקָרַת עֲרֵךְ הַקְּצוּרִים, שְׁכָךְ כָּל אֶחָד יְכוּל לְלַמַּד בְּקִלּוֹת אֶת הַהַלְּכוֹת הַכִּי חֲמוּרוֹת, וְיִהְיֶה בְּקִי בָהֶם הוּא וְאַשְׁתּוֹ, וְיִהְיֶה שְׁגוּר עַל לְשׁוֹנָם.

וְזֶה יֵצֵא רֵאשׁוֹנָה שֶׁהִדְפִּיס עֲכָשׁוּ "קצור הלכות שבִּעֵה נְקִיִּים", שְׁזֶה
מָאד מָאד חָשׁוּב שֶׁכָּל אֲבָרָךְ וְאֲשֶׁתּוֹ יִחְזְרוּ בָּהֶם תְּמִיד, וְכוּ מְבַאֵר הַלְכָה
לְמַעֲשֵׂה כְּדַת אֵיךְ לְהִתְנַהֵג, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְשִׁיךְ עָלֵינוּ טְהִרָה מְמֹרֹם,
וְנִזְכָּה בִּיחַד שְׁשִׁכִּינַת עֲזוֹ יִתְבָּרַךְ יִשְׂרָאֵל בְּתוֹכֵנוּ.

הַפּוֹתֵב וְחוֹתֵם לְמַעַן הַתּוֹרָה וְלוֹמְדֶיהָ

אתסז.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וְאָרָא, כ"ה טבת התשע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל הַיְקָרִים לִי מָאד ... שְׁיִחִיו

מָאד מָאד אָנִי מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם שֶׁתַּעֲשׂוּ כָּל מִינֵי מְאֻמְצִים שֶׁבְּעוֹלָם לְשֹׁמֵר
עַל הַיְלָדִים, כִּי הַיּוֹם צְרִיכִים מָאד מָאד לְשֹׁמֵר עַל הַיְלָדִים כְּמוֹ שְׁשׁוֹמְרִים
עַל אִישׁוֹן עֵינֵינוּ, כִּי בְּעוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים יֵשׁ כָּל מִינֵי תְּמָהוֹנִים וְכוּ', כָּל מִינֵי
אֲנָשִׁים מְסֻכָּנִים וְכוּ', שְׁאוֹרְבִים עַל הַיְלָדִים, וְלִכֵּן צְרִיכִים מָאד מָאד לְשֹׁמֵר
עַל יְלָדֵינוּ, וְכֵן לְבַדֵּק תְּמִיד עִם מִי הֵם מִתְחַבְּרִים, וְאִיפֹה הֵם נִמְצָאִים, וְאִנִּי
מְכַרְחַ לְהַגִּיד לְכֶם שֶׁהוֹרִים שֶׁמְפַקִּירִים אֶת יְלָדֵיהֶם וְלֹא אֲכַפֵּת לָהֶם מֵהֵם
וְכוּ', הֵם פְּשוֹט רוֹצְחִים בְּלִי שׁוּם הַגְּזֵמָה, כִּי כָּל אֲבָא וְאִמָּא צְרִיכִים לְשֹׁמֵר
עַל יְלָדֵיהֶם, וְצְרִיכִים לְהִרְבּוֹת בְּתַפְלָה מְדִי יוֹם בְּיוֹמוֹ שֶׁנִּזְכָּה לִיְלָדִים יִרְאִי
הַשֵּׁם, כִּי בְּלִי תַפְלָה זֶה לֹא הוֹלֵךְ, תַּפְלָה זֶה הַשְּׁמֵן לְהַמְנוֹעַ שֶׁל הַחֲנוּךְ, צְרִיכִים
לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ לְחַנּוּךְ אֶת הַיְלָדִים בְּדֶרֶךְ אֲהָבָה וְקְרוֹב לְבָבוֹת, לֹא לְאִים
עֲלֵיהֶם, וְלֹא לְלַכֵּת אֶתְם בְּיַד קֶשֶׁה בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּו, רַק בְּאֲהָבָה וּבְהַסְבְּרָה
כְּפִי דַעְתָּם וְשׁוֹכְלָם, וְעַל כָּלֵם צְרִיכִים לְהִרְבּוֹת בְּתַפְלָה וּבִקְשָׁה, וְלִשְׁפֹּךְ דַּמְעוֹת
כְּמִים שֶׁהַיְלָדִים יִהְיוּ שְׁמוֹרִים מֵהַחֲטָא, וְאִנִּי מָאד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם אֶל תִּקְחוּ
אֶת זֶה בְּקִלּוֹת, כִּי רַבִּים חָלְלִים הִפִּילָה אֱלוֹ הַהוֹרִים שֶׁנִּתְּנוּ לַעֲשׂוֹת לְהַיְלָדִים
מֵה שְׁרוּצִים, לְבַסּוֹף הַיְלָדִים פָּרְקוּ עַל לְגִמְרֵי וְכוּ', וְנַעֲשׂוּ לוֹקְחֵי סְמִים וְכוּ',
וְגִמְרוּ בְּבֵית סֵהר וְכוּ', וְהַהוֹרִים מוֹרְטִים אֶת שְׁעָרוֹת רֵאשֵׁם עַל קִלּוֹת דַּעְתָּם
שֶׁהִיָּה לָהֶם וְכוּ', וְלִכֵּן אָנִי מָאד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם שְׁאֵל תִּהְיוּ מֵהַצּוֹעְקִים וְאִינָם
נַעֲנִים, אִנִּי רַק רוֹצֵה אֶת הַטוֹב שֶׁל הַיְלָדִים שְׁלָכֶם, בָּא לִי בְּמִסִּירוֹת נַפְשׁ מִמֶּשׁ

בְּיִוֵדְעִים וּבְלֹא יוֹדְעִים לְהַחְזִיק אֶת הַתְּלִמּוּד תּוֹרָה, שְׁבוּ יֵשׁ לָנוּ מְנַהֵל נִפְלֵא
 הָרֵב ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְכֵן אֶת הַבַּיִת סִפֵּר שְׁבוּ יֵשׁ לָנוּ מְנַהֵלֵת מִיְחַדֵּת
 גְּבֻרַת ... תַּחֲזִיחַ, וְהֵם עוֹשִׂים כָּל מַה שְׁבִיכְלָתָם וְלִמְעֻלָּה מִיְכַלְתָּם לְהַצְלִיחַת
 יְלָדֵיכֶם, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד רוֹצֵה שֶׁתִּשְׁתַּפְּטוּ פְעֻלָּה אִתְּם, וְאֵל תִּקְחוּ אֶת זֶה בְּקִלּוֹת,
 כִּי בְּנַפְשְׁכֶם הִדְבַּר תְּלוּי.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ
 וּמִתְפַּלֵּל שֶׁהֵילָדִים שֶׁמִּתְחַנְּכִים בְּמוֹסְדוֹתֵינוּ הַקְדוּשִׁים שִׁיגְדְלוּ יִרְאֵי הַשֵּׁם
 וְחוֹשְׁבֵי שְׁמוֹ, וְיִקְדְּשׁוּ אֶת שְׁמוֹ יִתְבָּרַךְ בְּרַבִּים.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרֻכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתסח.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר וְאָרָא, כ"ה טַבַּת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר

לִנְכוּן שֶׁמַּעֲתִי אֶת הַהוֹדְעָה שֶׁהִשְׁאֲרַתְּ לִי כַּמָּה פְּעָמִים שְׂאֵתָה מְחַפֵּשׁ
 אוֹתִי.

אַתָּה צָרִיף לְהַבִּין שְׂאֲנִי לֹא נִמְצָא בְּחֵדָה, וְיִכּוֹל לְעֵבֵר יוֹם יוֹמִים עַד שְׂאֲנִי
 שׁוֹמֵעַ אֶת כָּל הַהוֹדְעוֹת, וְלִכֵּן אִם אַתָּה צָרִיף מְשֻׁהוּ דְחוּף מִמֶּנִּי, הֲכִי טוֹב עַל
 יְדֵי דָאֵר אֶלְקָטְרוֹנִי, שְׁזֵה אֲנִי רוֹאֶה כָּל יוֹם.

יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂאֲשַׁתֵּף תַּעֲבֹר אֶת הַהֲרִיזוֹן בְּקִלּוֹת מְאֹד, וְנִשְׁמַע
 וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתְּלַמֵּד בְּכֹל יוֹם דָּף גְּמָרָא בְּסִדְרַת דָּף הַיּוֹמִי
 שְׁזֵה חִיוֹת לְהַנְפִּישׁ, הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם זֶה שְׁבַת צ"ו, תֵּאֱמִין לִי אִם תִּרְגִּיל
 אֶת עֲצֻמָּה לְלַמֵּד בְּכֹל יוֹם דָּף גְּמָרָא, תִּרְגִּישׁ קֶשֶׁר רוֹחֲנִי שְׂאִי אֶפְשֵׁר לְהַסְבִּיר,
 וְאִף שֶׁלְּפַעְמַיִם זֶה יְבוֹא לְךָ מְאֹד מְאֹד קֶשֶׁה, תַּעֲשֶׂה לְעֲצֻמָּה חֵק וְלֹא יַעֲבֹר
 שְׂאֵת הַדָּף הַיּוֹמִי אַתָּה לֹא תַחְסִיר, וּמִי יִתֵּן שֶׁתִּקַּח גַּם חֲבֵרוֹתָא לְלַמֵּד אִתּוֹ אֶת

הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה הַצִּלְחַת הָאָדָם, וְאֶפְלוּ שְׂאֵתָהּ לֹא מִבֵּין אֶת הַכֵּל, עִם כָּל זֹאת תִּגְרַס אֶת הַדָּף, כְּמֵאֲמָרָם וְ"ל (עֲבוּדָה זָרָה י"ט). לְעוֹלָם לְגִרְסֵי אֵינִישׁ וְאֵף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאֵף עַל גַּב דְּלֹא יָדַע מֵאֵי קָאָמַר, אֲשֶׁרִי מִי שְׂאִינוּ מִטְעָה אֶת עֲצָמוֹ, וְכִבֵּר אָמַר הַחֲכָם מִכָּל אָדָם: (מִשְׁלֵי ט') "אִם חֲכָמָה חֲכָמָה לָךְ וְלִצְחָת לְבַדְךָ תִּשָּׂא".

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעִדְךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצִּלְחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצִּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתסט.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וְאֵרָא, כ"ה טַבַּת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּירוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלִיתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

אֲנִי לֹא יָכוֹל לְהִסְבִּיר לָךְ בְּמֵלִים אֶת גְּדֹל זְכוּתְךָ בְּשָׁמַיִם, שְׂאֵתָהּ מוֹסֵר אֶת נַפְשְׁךָ בְּשִׁבְלִי, עֲבוּר שְׂאֲצִלִּיחַ עִם הַמְּשִׁימָה הַקְּדוּשָׁה שְׁלִקְחָתִי עַל עֲצָמֵי לְעִשׂוֹת רִצּוֹן צְדִיק מִן הַגָּאוֹן הַנִּפְלֵא רַבִּי עוֹבְדֵיָה יוֹסֵף זְצוּק"ל, וְהַקְּמִתִּי אֶת מִטָּה הַבְּחִירוֹת שְׁלֵנוּ "בְּרִסְלָב לְמַעַן ש"ס", וְלִכֵּן אֲנִי מִבְּקֶשׁ אוֹתְךָ יַעַן שֶׁנִּשְׂאָרוֹ עוֹד כְּשִׁבּוּעִים, שְׁתַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מֵאֲמָצִים שְׁבַעוֹלָם שִׁיְהִיָּה מֵה שְׁיוֹתֵר רִכְבִּים עִם מְדַבְּקוֹת "בְּרִסְלָב לְמַעַן ש"ס", וְכֵן תִּשְׁיֵג עוֹד מִשְׂאִיֹּת, וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִצְלִיחַ אֶת דְּרָכְךָ, וְתִרְאֶה אֵיךְ שֶׁהַמְּצוּהָ הַזֹּאת תִּלָּךְ לְפָנֶיךָ.

אֲנִי מְאֹד מִבְּקֶשׁ אוֹתְךָ שְׁתִּלְמַד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא בְּסִדְרַת דָּף הַיּוֹמִי שְׁזֶה חַיּוֹת לְהַנְפִּישׁ, הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם זֶה שְׁבַת צ"ו, תִּאֲמִין לִי אִם תִּרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, תִּרְגִּישׁ קֶשֶׁר רוּחְגִי שְׂאֵי אֶפְשֶׁר לְהִסְבִּיר, וְאֵף שְׁלִפְעָמִים זֶה יְבוֹא לָךְ מְאֹד מְאֹד קִשָּׁה, תַּעֲשֶׂה לְעֲצָמְךָ חֶק וְלֹא יַעֲבֹר שְׂאֵת הַדָּף הַיּוֹמִי אֶתָּה לֹא תַחֲסִיר, וּמִי יִתֵּן שְׁתַּקַּח גַּם חֲבֵרוֹתָא לְלַמֵּד אֶתָּה הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה הַצִּלְחַת הָאָדָם, וְאֶפְלוּ שְׂאֵתָהּ לֹא מִבֵּין אֶת

הכל, עם כל זאת תגרס את הדף, כמאמרם ז"ל: (עבודה זרה יט.) לעולם לגרס איניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר, אשרי מי שאינו מטעה את עצמו, וכבר אמר החכם מכל אדם (משלי ט) "אם חכמת חכמת לך ולצת לבדך תשא".

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתע.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר וארא, כ"ה טבת התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

את צריכה לדעת שכל דבר יש בו מחיר, כשחיים באסור משלמים על זה מחיר כבד מאד, קדם כל כפי דבוריך כשהוא רצה להתחתן את לא רצית, ועכשו כשאת רוצה להתחתן הוא לא רוצה להתחתן.

מה אמר לך! אנחנו יהודים מאמינים בהקדוש ברוך הוא, והוא צנה אותנו להתחתן בדת משה וישראל בחפה וקדושין, וצריכים לשמר טהרת המשפחה, וזה רצונו יתברך, וכשהולכים כפי התורה הקדושה אף פעם לא מפסידים.

לדעתי שתיכם צריכים לחזור בתשובה שלמה להקדוש ברוך הוא, והוא יוליך אתכם בדרך האמת.

איזה יפי ואיזה חן יש לעם ישראל כשמתנהגים על פי התורה בדרך ארץ ובצניעות, אשר אין למעלה מזה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתעא.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר וארא, כ"ה טבת התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

תשובות חן על הברכות והאחולים, והמברך מתברך מפי אל עליון.

לא ראינו ולא שמענו מנהג כזה וכו', ואין לחשש על זה כלל וכו', ואדרבה זה גמילות חסד גדול ששכנות משאילות אחת מהשניה ביצים, ספר, מלח או קמח ושאר דברים, כי בדיוק עכשו אזל מהבית של השכנה והיא באה לשאל אצל חברתה או אצל שכנתה, וזה דבר גדול מאד, שאשה עוזרת לשכנותיה, כי כל העולם כלו עומד על מדת החסד, כמאמרם ז"ל: (ילקוט תהלים, רמז תתל"ד) אמר רבי סימון בשעה שבא הקדוש ברוך הוא לברא אדם הראשון, נעשו המלאכים כתות כתות, מהם אומרים: "יברא", ומהם אומרים "אל יברא", חסד אומר "יברא" שהוא גומל חסדים; כי זה עקר היפי של כלל ישראל שהם גומלי חסדים, ועוזרים אחד להשני, ואמרו חכמינו הקדושים (ילקוט הושע, רמז תקכ"ב) אמר הקדוש ברוך הוא חביב עלי חסד שאתם גומלים זה עם זה יותר מאלף עולות שהקריב לפני שלמה, הינו שלמה המלך הקריב אלף עולות בכל יום, ואף על פי כן חסד אחד שיהודי עושה עם השני, זה יותר שנה מהכל, כי אצלו יתברך מאד מאד חשוב חסד, כי: (תהלים פ"ט ג) "כי אמרתי עולם חסד יבנה" - כל העולם לא נברא רק על חסד, ולכן אין לחשש על זה כלל, רק להמשיך לעשות חסד אחד עם השניה, והקדוש ברוך הוא יעזר שבזכות החסד שיש בין עם ישראל נזכה להגאל גאלת עולם.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלֹתַי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְּלִיחִי.
הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתעב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וְאָרָא, כ"ה טבת התשע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קַבְּלֹתַי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲסוּר לְהוֹסִיף סֵתֶם כָּכָה שֵׁם לְעֲצֻמוֹ מִפְּנֵי שְׂמֵת־חֶשֶׁק לוֹ לְהַקְרִאות
"נַחֲמָן", אֲסוּר לְשַׁחֵק עִם שְׁמוֹת, כִּי הַשְּׁמוֹת שֶׁנִּתְּנוּ בְּעַת הַבְּרִית זֶה הַשֵּׁם
שָׁבוּ תְלוּי הַנֶּפֶשׁ, וְלִכֵּן אֲסוּר לְשַׁחֵק עִם שְׁמוֹת כָּלֵל, כִּי זֶה מְאֹד מִסְכָּן, תִּרְאֶה
לְהוֹרִיד אֶת הַשֵּׁם הַזֶּה תַּכְּף וּמִיָּד.

רְאֵה לְבִדֵּק אֶת הַמְּזוּזוֹת בְּדִירַת בֵּיתְךָ, כִּי הֵם בְּוֹדָאֵי פְּסוּלוֹת, וְכֵן לְבִדֵּק
אֶת הַתְּפִלִּין שְׁלֹךְ, כִּי עַל פִּי רַב כְּשֶׁאָדָם לֹא מְרַגֵּישׁ טוֹב אוֹ מִשְׁהוּ קוֹרָה אֹתוֹ,
הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן צְרִיכִים לְבִדֵּק אֶת מְזוּזוֹת בֵּיתוֹ וְכֵן אֶת הַתְּפִלִּין שְׁלוֹ, וְאַחַר
כֵּן צְרִיכִים לְבִדֵּק אֵיזָה בְּשׂוֹר אוֹכְלִים? הָאֵם יֵשׁ בְּזֶה הַכֶּשֶׁר טוֹב? הָאֵם זֶה לֹא
נִבְלוֹת וּטְרֵפוֹת וְכוּ' וְכוּ', כְּשֶׁקוֹרָה עִם אָדָם מִשְׁהוּ הוּא צְרִיךְ לְחַפֵּשׁ וּלְבַקֵּשׁ
בְּעֲצֻמוֹ עַל מָה וְלָמָּה עָשָׂה לוֹ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כָּכָה? כִּי כִּבְר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְדוּשִׁים (בְּרֻכּוֹת ה'): מִי חָשִׁיד קָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְעָבִיד דִּינָא בְּלֵא דִּינָא;
כְּשֶׁעוֹבֵר מִשְׁהוּ בְּבְרִיאוֹת בְּאָדָם, הוּא צְרִיךְ לְחַטֵּט וּלְחַפֵּשׁ וְכוּ' עַל מָה וְלָמָּה
כָּא לוֹ הַדְּבָר הַזֶּה, וְיִשְׁתַּדֵּל לְתַקֵּן אֶת מַעֲשָׂיו וְכוּ', וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַח
לוֹ רְפוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלֹתַי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְּלִיחִי.
הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתעג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וְאָרָא, כ"ה טבת התשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֶת צְרִיכָה לְהִתְחַזֵּק בִּיתֵר שְׂאֵת וּבִיתֵר עַז שְׁזָכִית לְחֹזֵר בְּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה, כִּי אֶצְלוּ יִתְבָּרֵךְ מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב בְּעַל תְּשׁוּבָה, עַד כְּדֵי כֶּף שְׁאֲמָרוּ (בְּרִכּוֹת ל"ד). בְּמָקוֹם שֶׁבְּעָלֵי תְשׁוּבָה עוֹמְדִים, שֶׁם אֵין צְדִיקִים גְּמוּרִים יְכוּלִים לַעֲמֹד, וְאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (פְּסִיקְתָּא דְּרַב כְּהֵנָא) גְּדוּל כַּחַה שֶׁל תְּשׁוּבָה שְׁכִינֹן שְׂאֲדָם מְהֵרָה רַבְּלוּ לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה, מִיָּד הִיא עוֹלָה לֹא עַד עֶשְׂרֵה יָמִים וְלֹא עַד עֶשְׂרִים וְלֹא עַד מֵאָה, אֲלֵא עַד מֵהַלֵּךְ חֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנִים, וְלֹא עַד רִקְיעַ רֵאשׁוֹן וְשָׁנִי, אֲלֵא שֶׁהִיא עוֹמֶדֶת לְפָנַי כִּסָּא הַכְּבוֹד; וְלִכֵּן אֶסוּר לָךְ לְהִתְחַרֵּט שְׁחֲזַרְתָּ בְּתְשׁוּבָה, אֲדַרְבָּה הַתְּנָא הַקְּדוּשׁ אָמַר: (אֲבוֹת, פְּרָק ה') לְפָנַי צַעֲרָא אֲגָרָא; כִּפִּי הַצַּעַר שְׁסוֹבְלִים בְּעַת קִיּוֹם מִצְוָה וְכוּ', אוֹ בְּעַת חֲזָרָה בְּתְשׁוּבָה וְכוּ', כֵּן מְקַבְּלִים אֶת הַשְּׂכָר וְלִכֵּן חֲזָקִי וְאֲמָצִי מְאֹד, כִּי גְדוּל אֲדוּוּנֵינוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

הַעֲקָר אֶת צְרִיכָה לְרֵאוֹת שְׁיִהְיֶה בִּינֵךְ וּבֵינֵךְ בְּעֵלְךָ שְׁלוֹם בֵּית אֲמַתִּי, וְתֵאָהֲבוּ אֶחָד אֶת הַשְּׁנַי, וְשְׁיִהְיֶה בֵּינֵיכֶם הַבְּנָה הַדְּדִית, כִּי כֶּף אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: (סוֹטָה יז.) אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׁכִינָה בֵּינֵיהֶן, וְאֲמָרוּ: (ירושלמי בְּרִכּוֹת, פְּרָק ט', הַלְכָה ח') אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה, וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ, אִי אֶפְשָׁר לְשְׁנֵיהֶן בְּלֹא שְׁכִינָה, וּבְמָקוֹם שֶׁהַשְּׁכִינָה נִמְצָא - שֶׁם הַבְּרָכָה מִצְוִיָּה, רַק שְׁיִהְיֶה בֵּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאֵהָבָה גְּדוּלָה מְאֹד, כִּי "שְׁלוֹם", אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׁבֹט י) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן אִם מְכַנְּסִים אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבֵּית, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בֵּית, הֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבֵּית.

בְּעֵינֵי חֲמוּתֶךָ וְכוּ', אֲנִי מְכַרַח לְהַגִּיד לָךְ שְׁכֵלָה וְחֲמוּתָה אֵף פַּעַם לֹא מִשְׁתּוֹת, וְזֶה טֵבַע רַע שֶׁנִּכְנָס בְּדַמְיוֹן שֶׁל חֲמוּת כְּאֵלוֹ הַכֵּלָה גְּנָבָה אֶת הַבֵּן שְׁלָה וְכוּ', וְאִם הַכֵּלָה פְּקַחִית וְלֹא מְשִׁיבָה שׁוֹם דְּבָר לְהַחֲמוֹת וְכוּ', עַל יְדֵי

זֶה תְּמִיד יִשְׂרָאֵל הַשְּׁלוֹם בִּינָה לְבֵין בְּעֵלְהָ וְכוּ', כִּי סוּף כָּל סוּף זֶה הָאָמָא שְׁלוֹ וְכוּאָב לוֹ אִם אֶת תְּדַבְרֵי עֲלֵיהָ וְכוּ', וְלָכֵן תִּהְיֶי פִקְחִית וְאֵל תְּדַבְרֵי לְפָנַי בְּעֵלְךָ נִגְדָה הָאָמָא שְׁלוֹ וְכוּ', תִּשְׁחַקֵי אֶת הַמִּשְׁחָק וְכוּ', וְכֵן הִכַּל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכִּי טוֹב, אֲנִי מֵאֵד מְקוּהָ לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂאֵת מְבִינָה אֵל מָה אֲנִי מִתְּכַוֵּן.

עִם כָּל זֹאת כְּדָאֵי לָךְ לְדַבֵּר עִם בְּעֵלְךָ וְלִהְסָבִיר לוֹ שְׁקִשָּׁה לָךְ מֵאֵד מֵאֵד הַהִתְנַהֲגוּת שְׁלָה נִגְדָךְ וְשִׁיבִין אוֹתָךְ, כִּי אֲנִי בְּטוֹחַ שִׁישׁ בֵּינֵיכֶם אֶהְבֶּה גְדוּלָה, וְכֵן צְרִיךְ לִהְיוֹת, אָבֵל מָה שְׁנוֹגֵעַ בֵּינָךְ לְחֻמוֹתָ, בְּזָה אֶת צְרִיכָה לַעֲשׂוֹת עִם שִׁכָּל, וְלִהְתַּחַמֵּק מִמֶּנּוּ, כְּדֵי שְׁלֵא יִהְיֶה חֶסֶד וְשְׁלוֹם מְרִיבוֹת בֵּינֵיכֶם, וְשְׁלֵא יִגְרַם חֶסֶד וְשְׁלוֹם מִחֻלְקֵת בֵּינָךְ לְבֵין בְּעֵלְךָ.

חֻזְקֵי וְאִמְצֵי מֵאֵד, כִּי אֶת מֵאֵד מֵאֵד חֲשׂוּבָה בְּעֵינָיו יִתְבָּרֵךְ, וְאֵל תְּחִי בְּדַמְיוֹנוֹת וְאִשְׁלִיּוֹת וְכוּ' וְכוּ', כְּאֵלוֹ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא רוֹצֵה אֶת הָרַע שְׁלָךְ וְכוּ', אֲדַרְבֶּה מְנַסִּים אוֹתָךְ מִן הַשָּׁמַיִם לְרֵאוֹת אִם הִתְשׂוּבָה שְׁלָךְ זֶה עִם אֲמַת, וְתִרְאֵי לְהִתְחַזֵּק לִהְיוֹת רַק בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשְּׁמִחָה הוּא רְפוּאָה לְכָל, בֵּין בְּגִשְׁמֵי וּבֵין בְּרוּחָנִי, וְהַשְּׁמִחָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ מְגַלָּה אֶת טֵהַר לְכָבוֹ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, כְּמוֹ שְׂאֵמֵר רַבְּנוּ ז"ל (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת שְׁמִחָה, סִימָן א') כְּשֶׁאֲדָם עוֹשֶׂה מִצְוָה בְּשִׁמְחָה בְּיָדוֹעַ שְׁלֵבוֹ שְׁלֵם עִם אֱלֹקָיו; וְאֲצִלוֹ יִתְבָּרֵךְ שְׂרוּי רַק הַשְּׁמִחָה, כְּמוֹ שְׁכַתּוּב: (דְּבָרֵי הַיָּמִים א' ט"ז) "עֲזֹ וְחֻדְוָה בְּמִקְמוֹ".

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שִׁיִּהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי. הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אֲתַעֲד.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר וְאֵרָא, כ"ה טַבַּת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

את צריכה לרעת שעליך לְדַאג קְדָם לְהַמְשִׁיכָה שְׁלָךְ, אֲנַחְנוּ יְהוּדִים מְאֻמִּינִים בּוּ יִתְבָּרַךְ וּבְמִצְוֹתָיו שֶׁהֵם רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלִכֵּן כְּבוֹד אָב וְאִם זֶה מִצְוָה מְאֹד מְאֹד חֲשׂוּבָה, עִם כָּל זֹאת אֵת צְרִיכָה לְהַסְבִּיר לְהֵאמָא שְׁלִצְעֵרְנוּ הָרַב עֲדִין הָאֲחִיּוֹת רְחוּקוֹת לְגַמְרֵי מְקִיּוֹם מִצְוֹת מְעֻשְׂיוֹת, וּמַחֲמַת חֶסְרוֹן יְדִיעָה וְכוּ' הֵם מְזַלְזָלוֹת בְּמִצְוֹת וְכוּ', וְלִכֵּן אֵת לֹא יְכוּלָה לְהַפְקִיר אֵת הַיְלָדִים שְׁלָךְ בְּשִׁבִיל זֶה, אֵת תְּבוּאֵי עִם הַמְשִׁיכָה שְׁלָךְ בְּשַׁעַה שֶׁהֵם לֹא יִהְיוּ, וְתִהְיֶי חֲזָקָה בְּזֶה כִּי חֲיִיךְ קְדָם לְחִיּוּתָם, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַחְזִיר אֵת הָאֲחִיּוֹת בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, שְׂיִתְחִילוּ לְהִרְגִישׁ אֵת הַטַּעַם הַנִּפְלֵא שֶׁיֵּשׁ בְּקִיּוֹם מִצְוֹת מְעֻשְׂיוֹת וְאֵז יִתְאַחֲדוּ הַמְשִׁיכָה בְּשִׁלְמוֹת.

רק תשמרי ממחלקת, לא להכנס בוכוחים, את לא חייבת לאף אחד תשובה וכו', רק להסביר בהסברה נכונה לאמא את הנקודה שלך וכו', שאת לא עושית את זה כדי לצער אותה, אלא מפני שהם מזלזלות בקיום מצוות מעשיות, ועושות צחוק ממך, ולכן את לא מחייבת להיות אתם ביחד.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצלחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתעה.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר וארא, כ"ה טבת התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

הצדיק האמת שבדור הזה הוא רבנו ז"ל בעצמו, וצריכים לזכור מה שאמר רבנו ז"ל (לקויט-מוהר"ן, חלק א', סימן קכ"ג) העקר והיסוד שהכל תלוי בו, לקשר עצמו להצדיק שבדור, ולקבל דבריו על כל אשר יאמר כי הוא זה, דבר קטן ודבר גדול. ולבלי לנטות, חס ושלום, מדבריו ימין ושמאל, כמו שאמרנו חכמינו הקדושים (ספרי, פ'שת שופטים) 'אפלו אומר לך על ימין שמאל ועל

שְׂמַאל יְמִין תְּצִיַת אוֹתוֹ, וְלִהְשִׁלֶּיךְ מֵאֵתוֹ כֹּל הַחֲכָמוֹת, וְלִסְלַק דַּעְתוֹ כְּאֵלוֹ
 אֵין לוֹ שׁוֹם שְׁכָל, בְּלַעֲדֵי אֲשֶׁר יִקְבַּל מֵהַצְדִּיק וְהָרַב שְׁבִדוּה. וְכֹל זְמַן שֶׁנִּשְׁשָׂאָר
 אֲצִלוֹ שׁוֹם שְׁכָל עֲצוּמוֹ, אֵינוֹ בְּשִׁלְמוֹת, וְאֵינוֹ מְקַשֵּׁר לֵהַצְדִּיק; כִּי הָעֵקֶר לִבְטֹל
 אֶת שְׁכָלוֹ הַמְדַמָּה וְהַבְדּוּי לְגַמְרִי, וְלַצִּיַּת אֶת הַצְדִּיק עַל כָּל אֲשֶׁר אוֹמֵר, וְרַק
 זֶה נִקְרָא הַתְקַרְבוֹת אֲמַתִּי, וּמוֹבָא בְּדַבְרֵי מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל (לְקוּטֵי הַלְכוֹת, שְׁלוּחִין,
 הַלְכָה ה') שֶׁהַצְדִּיק הָאֲמַת מִשְׁאִיר תַּלְמִידִים מְדוּר לְדוּר, וּבְכָל דוּר יֵשׁ תַּלְמִידִים
 שֶׁהֵם בְּבַחֲנֵינָת רֹאשׁ בֵּית, כְּמוֹ שֶׁיְדוּעַ שְׁאַחֲרֵי הַסְתַּלְקוֹת מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל אָמְרוּ
 אֲנִשִּׁי שְׁלוּמְנוּ וְכֵן הָרַב הַקְדוֹשׁ מִטְשַׁעְרֵין זצ"ל אָמַר שְׁבִדוּר הַזֶּה רַבִּי נַחֲמָן
 טוֹלְטְשֵׁינְעֵר ז"ל הוּא הָרֹאשׁ בֵּית, וְכֵן הוּא בְּכָל דוּר וְדוּר הַתַּלְמִידִים הָאֲמַתִּים
 שֶׁל רַבְנוּ ז"ל שֶׁקְבְּלוּ בְּשִׁלְמוֹת אֶת דַּעְתוֹ הַקְדוֹשָׁה נִקְרָאִים רֹאשׁ בֵּית, שֶׁהֵם
 דוֹאֲגִים שֶׁיְהִיָּה לְעוֹלָם בֵּית, הֵינּוּ שְׁלֵא יְהִיָּה בְּבַחֲנֵינָת: (אִיכָה ד') "תִּשְׁתַּפְּכֶנָּה
 אֲבֵי קִדְשׁ בְּרֹאשׁ כָּל חוּצוֹת", כִּי כְּשֶׁאֵין בְּעַל הַבַּיִת בְּעוֹלָם וְכוּ' אֲזִי הַנְּשָׁמוֹת
 הוֹלְכוֹת לְאֲבוּד וְכוּ', כְּמוֹ שְׁרוֹאִים בְּדוּר הַזֶּה בַּחוּשׁ וְכוּ' אֲשֶׁר בְּנֵי הַנְּעוּרִים
 מִסְכְּנִים יוֹצֵאִים לְתַרְבוֹת רַעָה רַחֲמָנָא לִישׁוּכֵן, וְאֵין מִי שֶׁיִּדְאָג בְּעַדָם כָּלָל,
 וְהֵם נֹאֲבָדִים לְגַמְרֵי וְכוּ', וְלִכֵּן צְרִיכִים רֹאשׁ בֵּית שֶׁיִּרְחַם עֲלֵיהֶם, וְיִקְבֹּץ אֶת
 כָּל הַנְּשָׁמוֹת הַנִּדְחוֹת הָאֵלוֹ, וְעַל זֶה מִתְפַּלֵּל וּמְקוֹנֵן מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל בְּתַפְלָה
 הַנּוֹרְאָה (לְקוּטֵי-תַפְלוֹת-חֶלֶק ב'- תַּפְלָה ל"ג) וְזַכְּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הָעֲצוּמוֹים, שֶׁנִּזְכָּה לִידַע
 בְּאֲמַת מִי הוּא הָרֹאשׁ בֵּית שֶׁל הָעוֹלָם עֵתָה, אֲשֶׁר מְקַבֵּל כַּח מֵהַצְדִּיקִים
 הָאֲמַתִּים הָאֵלֶּה וְכוּ', כִּי תַכְּף וּמִיד כְּשֵׁיִשׁ רֹאשׁ בֵּית וְהוּא מְגַלֶּה אֶת הַחֵן
 וְהִיפִי שֶׁל הָעוֹלָם, שֶׁזֶה הַצְדִּיק הָאֲמַת שֶׁל הַדוּר הַזֶּה, שֶׁהוּא רַבְנוּ ז"ל, עַל
 יְדֵי זֶה כָּלֵם מִתְקַרְבִּים אֵלָיו וְאֵף נִשְׁמָה לֹא נִשְׁאַרְתַּ בַּחוּץ, אֲשֶׁרִי מִי שֶׁעוֹסֵק
 לְגַלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת הַצְדִּיק הָאֲמַת שֶׁהוּא רַבְנוּ ז"ל, וְעַל יְדֵי זֶה יִתְגַּלֶּה הַקְדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא בְּעוֹלָם, כְּמוֹבָא בְּדַבְרֵי רַבְנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲרַ"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ס"ז) כִּי
 הַצְדִּיק הָאֲמַתִּי הוּא הַהַדוּר וְהִיפִי שֶׁל כָּל הָעוֹלָם, וְכִשְׁזֶה הִיפִי וְהַפָּאָר מִתְגַּלֶּה
 בְּעוֹלָם, דֵּהֵינּוּ כְּשֶׁזֶה הַצְדִּיק שֶׁהוּא הִיפִי שֶׁל כָּל הָעוֹלָם נִתְפָּרְסֵם וְנִתְגַּדֵּל
 בְּעוֹלָם אֲזִי נִפְתַּחֲחִין הָעֵינַיִם שֶׁל הָעוֹלָם, וְיִכּוֹל לְרֹאוֹת וְכוּ', וְהָעֵקֶר לְהַסְתַּכֵּל
 עַל עֲצוּמוֹ אֵיךְ הוּא אוֹחֵז בְּכָל הַמְדוֹת שֶׁנִּמְשָׁכִין מֵהָאֲרַבְעָה יְסוּדוֹת, וְעַל יְדֵי
 זֶה נִתְגַּלֶּה גְדֻלָּתוֹ יִתְבָּרַךְ.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתעו.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר וארא, כ"ה טבת התשע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... וְ... שִׁיחִיו
לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם.

מה אמר לכם! רבנו ז"ל אמר (שיחות-הר"ן, סימן רס"ג) מענין בני הנעורים ששכיח מאד שנעשה קלקול ביניהם ובין נשותיהם ונפרדים זה מזה איזה זמן, ולפעמים נעשה מזה פרווד לגמרי חס ושלום. ואמר שזה מעשה בעל דבר שמניח את עצמו על זה מאד לקלקל השלום של בני הנעורים כדי שיתפסו במצודתו חס ושלום על ידי זה. פי הוא אורב על זה מאד לתפסם בנעוריהם על ידי קלקול השלום בית חס ושלום שגורם בערמומיותו לקלקל השלום שביניהם והאריך בשיחה זאת כי זה מאד נחוץ לאברכים לדעת איך להתנהג עם האשה, כי לצערנו הרב היום יש כל מיני אנשים פגומים וכו', שהם אומרים שמתמחים בעניני שלום בית וכו', ולוקחים הרבה כסף וכו', ונקראים מפרסמים לעניני שלום בית וכו', ובאמת נתקים אצלם מה שאמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ס"א) שיש מפרסמים ומנהיגים שאינם יכולים להנהיג את עצמם, ואיך ינהיגו את אחרים? ולכן צריכים מאד מאד לשמר מאנשים כאלו וכו', וכלל זה יהיה בידיכם, אם אחד רוצה כסף עבור לעשות שלום בית, הוא כבר שקרן גדול מאד, והוא לא מענין שיהיה אצלה שלום בית, כי הוא ימשך את זה לכל הפחות לחצי שנה או לשנה, כי הרי זה הפרנסה שלו, וככה אם הוא יגמר עם זה אחת שנים וכו', אז לא יחזור אליו, ולכן צריכים מאד מאד לשמר מאנשים כאלו.

כלל גדול צריכים לדעת, אשר איש ואשה צריכים להיות ותרנים אחד

להשני, ולתת תשומת לב אחד להשני, וזה שלמות הבית, ועל ידי זה ממילא יש אהבה והבנה הדדית, אבל הרגע שרוצים אחד להשתלט על הזולת, דעו לכם שזה הסמ"ך מ"ם שבא לשבר את הבית, הזהר הקדוש קורא איש לבדו פלג גופא, חצי גוף, נמצא כשאדם מתחתן זה גוף שלם, כמו שכתוב: (בראשית ב' כ"ד) "וַדַּבַּק בְּאִשׁוֹ וְהָיוּ לְבָשָׂר אֶחָד", הינו שניהם חצי חצי, וביחד הם שלם, מה שאין כן כשאחד רוצה להשתלט על הזולת, זה הסמ"ך מ"ם, הינו ששים על ארבעים, אני יותר ממך וכו', והרגע שהבעל או האשה חושבים שאחד יותר מהשני עם עשרה אחוזים, והוא פחות ממני עם עשרה אחוזים, זה כבר נקרא סמ"ך מ"ם ששים על ארבעים, ולכן כל מי שרוצה שלום בית אמתי, צריך לדעת שהאיש והאשה הם גוף אחד, וכמו שאמר החכם מכל האדם: (קהלת ד') "טובים השנים מן האחד אשר יש להם שכר טוב בעמלם: כי אם יפלו האחד יקים את חברו ואילו האחד שיפול ואין שני להקימו: גם אם ישכבו שנים וחם להם ולאחד איך יחם", ולכן אם רוצים שלום בית אמתי, צריך להיות משני הצדדים, הן מהבעל והן מהאשה, לוותר אחד להשני, ואז הם חצי חצי שתפים שלמים, ותמיד יחיו ביחד באהבה ובבנה הדדית, ויצליחו בחיי נשואיהם.

ולכן כל זוג צריכים לזכר טוב טוב אם הם רוצים לבנות בית נאמן בישראל, עליהם לכתחלה להיות ותרנים, ולוותר אחד להשני, ואז אף פעם לא יצטרכו ללכת אל שום בן אדם שעוסק בשלום בית וכו', כדי שהשלום ישרה בתוך ביתם, צריכים רק שכל ודעת איך להתנהג הבעל והאשה, והיות שעדין אין בית חרשת שמיצר שכל ודעת וכו', וכן אין חנות או קניון וכו', שמוכרים שמה שכל ודעת וכו', ועל כן צריכים לכוון בכל יום שלש פעמים ביום בעת שמתפללים את הברכה "אתה חונן לאדם דעת ומלמד לאנוש בינה וכו', לבקש אז על דעת ושכל, כי כך אמרו חכמינו הקדושים: (נדרים מ"א.) "דעת קניית - מה חסרת, דעת חסרת - מה קניית", אם יש לאדם דעת יש לו הכל, ואם אין לו דעת אין לו כלום, ולכן כל זוג צריכים לבקש הרבה ממנו יתברך על דעת ושכל, אשר השכל היבש אומרת שצריכים להיות ותרנים, ואז השלום שורה בבית.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם שיהיה לכם הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנו תשפילו ותצליחו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

אתעז.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר וארא, כ"ו טבת התשע"ג
שלום וברכה אל ... גרו יאיר

ראה להחדיר בך אמונה פשוטה בו יתברך, אשר אין שום מציאות בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, והוא יתברך מנהיג את עולמו בחסד וברחמים, בצדק ובמשפט, ודבר גדול ודבר קטן אינו נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, עד כדי כך שאמרו חכמינו הקדושים (חלין ז): אין אדם נוקף אצבעו מלמטה אלא אם כן מכריזין מלמעלה; שאדם לא מקבל מכה קטנה באצבע קטנה אם לא מכריזין על זה קדם מלמעלה, וזה נקרא אצל רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר, חלק ב, סימן ע"א) נעם העליון, כי בזה שאדם מכניס בידעתו את אמתת מציאותו יתברך, על ידי זה שורה בו נעם ואהבה אמתית, הן לו יתברך, והן לכל בר ישראל, אבל אומר רבנו ז"ל (שם) צריכים כלי לקבל על ידו שפע נעם העליון, ודע שעל ידי צדקה נעשה הכלי לקבל על ידה נעם העליון, כי עצם שיהודי נותן צדקה ועושה חסד עם הזולת, זה פותח לו את הלב שיהיה לו כלי לקבל בו את הנעם העליון הזה שירגיש תמיד את אמתת מציאותו יתברך, ושום דבר לא יוכל לשבר אותו אפלו שנפל כבר במקום שנפל וכו', וכו', שזה סוד: (דניאל ד' כ"ד) "וַחֲטָאָךְ בְּצַדָּקָה פָּרַק", כי בזה שאדם נותן צדקה, בזה הוא מגלה את טהר לבבו שבאמת הוא רוצה להכלל באין סוף ברוך הוא, מה שמפריע לו זה העוונות שמכסים ומעלימים את אמתת מציאותו יתברך ממנו, ועל ידי שנותן צדקה על ידי זה פותח לעצמו פתחים מלמעלה וכו', ויורד עליו שפע אלקי, נעם העליון, שזה סוד: (דברים ט"ו י"א) "פֶּתַח תִּפְתַּח אֶת יַדְךָ לְאֲחִיךָ", ולכן אני מאד מאד מבקש

אותך לטובתך הנצחית, לפני שאתה הולך להתפלל כל תפלה שחרית, מנחה, ערבית, תעשה כל מיני מאמצים שבעולם להכניס רק כמה פרוטות בקפת הצדקה שבבית הכנסת, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (בבא בתרא דף י) רבי אלעזר יהיב פרוטה לעני והדר מצלי אמר דכתיב (תהלים י"ז ט"ו) "אני בצדק אחזה פניך", וכן נפסק ברמב"ם (פרק י' מהלכות מתנות עניים, הלכה ט"ו) גדולי החכמים היו נוטנין פרוטה לעני קדם כל תפלה ואחר כך מתפללין שנאמר (תהלים י"ז ט"ו) "אני בצדק אחזה פניך", וכן נפסק בשלחן ערוך: (ארח חיים, סימן צ"ב, סעיף י) "טוב לתן צדקה קדם תפלה": ולכן אשרי ואשרי מי שנוהר לפני כל תפלה להכניס כמה פרוטות לצדקה, שאז נכון יהיה לבו בטוח שלא יחזר תפלתו ריקם, וכן לפני שאתה נוסע לאיזה דרך, תתן צדקה, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ל"א) שקדם שהולכים לדרך צריכים לתת צדקה, ועל ידי זה ינצל מכל מיני תאוונות דרכים, כי כל הדרכים בחזקת סכנה וכו', וכן באמצע האכל גם כן כדאי להכניס כמה פרוטות לצדקה, ואם תרגיל את עצמך לתת צדקה בכל יום, זה ירחיב את לבך בגשמיות וברוחניות גם יחד, ותהלה לאל, שקהלתנו הקדושה שהיא חממה של אמונה נבנתה רק על חסד, ואני מוסר את נפשי פשוטו כמשמעו שאנשי שלומנו היקרים יהיו אנשי חסד, כי אנחנו אנשי הבעל תפלה שיושבים מחוץ לישוב, אשרינו מה טוב חלקנו ומה נעים גורלנו ומה יפה ירושתנו, טוב להודות להקדוש ברוך הוא על כל החסד חנם שעשה עמנו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתעה.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר וארא, כ"ו טבת התשע"ג

שלום רב אל תחיה

מאד מאד אני מבקש אותך שתעשי כל מה שביתך רק לעשות צדקה וחסד אחת עם השנאה, שזה היסוד אצלנו, ואת זה קבלנו מרבנו ז"ל רק לעשות חסד עם הזולת, ורבנו ז"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ע"א)

שְׁבַכְל יוֹם וְיוֹם יוֹרֵד נַעַם הָעֲלִיּוֹן שֶׁפַע אֱלֹקֵי שָׁמַי שֶׁנִּשְׁפַּע עָלָיו שֶׁפַע אֱלֹקֵי, הוא תָּמִיד בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וּמִתְעַנֵּג בְּעֲרֻבוֹת נַעַם זֵו שְׂכִינַת עֲזוֹ יִתְבָּרֵךְ, כִּי אֵינן עוֹד נַעַם וְעֲרֻבוֹת יוֹתֵר מִזֶּה כְּשֶׁאֲדָם רַק מִרְגִּישׁ אֵת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּמִדְּבַר אֱלֹו כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו, אֲבָל צְרִיכִים כָּלִי לְקַבֵּל אֵת הַשֶּׁפַע הַזֶּה, וְהַכְּלִי הַזֶּה נַעֲשֶׂה עַל יְדֵי צְדָקָה, וְלִכֵּן אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד רוֹצֶה שֶׁתַּעֲזוּרֵי לִי בְּבֵית הַתְּבַשִּׁיל – אֵהֵל אֲבָרְהָם שְׂזֶה הַצְּדָקָה הַכִּי גְדוּלָה, לַעֲזוֹר לְתַת לְאֹכֵל לְרַעֲבִים וְצָמְאִים, שְׂאִין לְמַעַלָּה מִזֶּה, וְזֶה מֵאֵד מֵאֵד חֶשׁוֹב בְּשָׂמִים.

וְהַעוֹלָה עַל הַכֵּל רַבְּנוּ ז"ל הַזֶּה־יִרְנוּ מֵאֵד מֵאֵד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וּבִכְפֻּרוֹשׁ גְּלָה לָנוּ שְׂכַפֵּי פְגָעֵי וּמִקְרֵי הַזְּמַן שֶׁעוֹבְרִים עַל כָּל אֶחָד צְרוּת וְיִסּוּרִים, מְרִירוֹת וּמְכַאוּבִים, הַהֲכָרַח לְהַכְרִיחַ אֵת עֲצָמוֹ בְּכָל הַכַּחוֹת רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְלִכֵּן אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד רוֹצֶה שֶׁהַיּוֹם בְּלִילָה תִּלְכִּי אֶל אוֹלָם הַשְּׂמֻחוֹת לְשִׂמְחַת בִּיחָד עִם נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, וּבְזָכוֹת הַשְּׂמֻחָה הַזֹּו יִמְתְּקוּ כָּל הַדֵּינִים מֵעַם יִשְׂרָאֵל, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן י') שֶׁעַל יְדֵי הַמְּחִיאַת כֶּף וְרַקוּדִים מִמְּתִיקִים כָּל הַדֵּינִים, וְלִכֵּן תַּעֲשִׂי חֶסֶד עִם כָּל הַנָּשִׁים שְׁלֵא בְּאוֹת, שֶׁתִּסְחָבֵי אוֹתָן שֶׁכֵּן יְבוֹאוּ, וְהַעֲקֵר שִׁיְהִיָּה אֲצִלְכֵּן שְׂמֻחָה כְּזוֹ שֶׁעוֹד לֹא הִיָּה שְׂמֻחָה כְּזוֹ מִימֵינוּ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדוּךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְלִיחִי. הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתעט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וְאָרָא, כִּי טַבַּת הַתְּשַׁע"ג שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סִלָּה יִגְיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כְּלָלִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב" תְּלִמִּידֵי "הַיִּכָּל הַקֹּדֶשׁ" הַגָּרִים בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב", הַיּוֹ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד

מָאד מָאד אָנִי מִבְּקֵשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, לְאוֹר קְרִיאַת הַגָּאוֹן הַמְּפָלָא מְרֵן הָרַב עוֹבְדֵיהַּ יוֹסֵף זְצוּק"ל, שְׁאָמַר שֶׁהוֹלֵךְ לוֹ בְּנִפְשׁוֹ וַיֵּשׁ לוֹ נְדוּדֵי שְׁנָה מַה יִּהְיֶה עִם תְּלִמִּידֵי הַיְשִׁיבוֹת וְכוּ', וְרוֹצֵה מָאד שְׁנַעֲשֶׂה לְמַעַן תְּנוּעַת ש"ס, וְלִכְן הִקְמַתִּי בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוֹלָה אֶת מִטָּה הַבְּחִירוֹת שְׁלֵנוּ "בְּרִסְלָב לְמַעַן ש"ס", הַיּוֹת שְׁנִשְׁאַרוּ עוֹד פְּחוֹת מִשְׁבוּעִים לְהַבְּחִירוֹת, שְׁכָל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכָּלָל, יִרְתֵּם וַיִּחְתִּימֵם מַה שְׁיִוֹתֵר אֲנָשִׁים לְמַעַן תְּנוּעַת ש"ס דֶּרֶךְ הַמִּטָּה שְׁלֵנוּ "בְּרִסְלָב לְמַעַן ש"ס", וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁנַצְלִיחַ דְּרַכְנוּ בְּגְדוּל.

אָנִי מָאד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם שֶׁתָּרֹאוּ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דֶּף גְּמָרָא בְּסִדְרַת דֶּף הַיּוּמִי, כִּי דֶף גְּמָרָא לְיוֹם, זֶה הַצֵּלַת נַפְשׁוֹת מִמֵּשׁ, כִּי הַנֶּפֶשׁ מִשְׁתּוֹקֶקֶת אֶל דֶּף גְּמָרָא, וְהַסְמָ"ךְ מ"ם מָאד מִפְּחָד מִלְמוּד גְּמָרָא, כִּי רַבְנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּשֵׁי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ר"ד) שֶׁתְּלַמוּד גִּימְטְרִיא שֶׁל הַקְּלָפָה הַמַּחְטָטָא אֶת הָאָדָם בְּפָגַם הַבְּרִית, וְלִכְן הוּא מָאד מִפְּחָד מִזֶּה שְׁלּוּמֵד גְּמָרָא בְּכָל יוֹם, וְלִכְן אִם אַתֶּם רוֹצִים לְהַצִּיל אֶת נַפְשְׁכֶם, תִּגְרְסוּ אֶת הַדֶּף הַיּוּמִי אֶפְלוּ אִם אַתֶּם לֹא מְבִינִים, כִּי כֶּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (עֲבוּדָה זָרָה יט.) לְעוֹלָם לְגָרַס אִינִישׁ וְאִף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאִף עַל גַּב דְּלֹא יָדַע מֵאִי קָאָמַר; וְדַעו לָכֶם שְׁכָל זְמַן שְׁאָדָם לּוֹמֵד דֶּף גְּמָרָא לְיוֹם, הוּא יִשְׂאֵר יְהוּדֵי מְאָמִין בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכְן אֲשַׁרִּי מִי שְׁמַצְטַרֵף אֶל אֱלוֹ שְׁלוֹמֵדִים בְּכָל יוֹם אֶת הַדֶּף הַיּוּמִי.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שְׂיִהְיֶה לָכֶם הַצֵּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנוּ תִשְׁפִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצֵּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתפ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וְאָרָא, כ"ו טבת התשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נִרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אִמַּר לָךְ! יֵשׁ סֵפֶר "רַב פְּעָלִים" מֵהַגְּאוֹן רַבִּי אַבְרָהָם ז"ל בֶּן הַגֵּר"א זי"ע, שְׁשֵׁמָה מִבֵּיא מֵהַרְבֵּה מִדְרָשִׁים שֶׁהָיוּ וּבִמְשָׁךְ הַדְּוֵרוֹת נֶעְלְמוּ, עִם כָּל זֹאת יְדוּעַ שְׁגַם זָרִים מִשְׁמָשׁוּ בְּסִפְרוֹ זֶה (כְּאֵלוֹ הַדְּפִיסוֹ אֶת זֶה מִחֵדָשׁ מֵהַכְּתָב יָד שְׁלוֹ) אָבֵל יְדוּעַ שְׁזָרִים הִכְנִיסוּ שָׁמָּה כָּל מִינֵי שְׁקָרִים וְדִמְיוֹנוֹת, וְכֵן מִשְׁאָר סִפְרֵים הֶעֱתִיקוּ כְּאֵלוֹ הֵם מִדְרָשִׁים וְכוּ', וְהִכַּל הֵבֵל וְרַעוּת רוּחַ, וּלְצַעֲרָנוּ הֵרַב הַמְשֻׁפְּלִים הָאָרוּרִים הִכְנִיסוּ שָׁם כָּל מִינֵי שְׁקָרִים וְדִמְיוֹנוֹת וְגַם נְבוּל פֶּה וְנֹאפֵה, וְהִכַּל לְקוֹחַ מִסְפּוּרֵי אֲגָדוֹת הָעַמִּים וְכַתְבֵי חֲכָמֵי כְּמֵרֵי הָאֲמוֹת שָׂרַב רַבָּם מֵהַסְּפּוּרִים הַבְּדוּיִים הָאֵלוֹ בְּלוּלִים בְּזִמְזָה וְנֹאפֵה וּמְקוֹרָם טָמֵא, וְהִכַּל כְּדֵי לְטַמְטֵם אֶת הַמוֹן עִם הַנְּבָעָרִים כְּדֵי לְהַצְדִּיק מֵעֲשִׂיהֶם הַנְּלוּזִים, אָבֵל הִכַּל הֵבֵל וְרַעוּת רוּחַ, וְהַמְשֻׁפְּלִים הָאָרוּרִים כָּתְבוּ אֶת זֶה בְּצַוָּרָה כְּזוֹ כְּדֵי לְהַחֲלִישׁ אֶת הָאֲמוּנָה מֵעַם יִשְׂרָאֵל, כְּגוֹן הַסְּפּוּר שֶׁל תּוֹלְדוֹת יְהוֹשֻׁעַ בֶּן נוֹן, שְׁזֶה סְפּוּר טְפָשִׁי וְהוֹזִי, כְּאֵלוֹ בְּלָעוּ דָג וְכוּ', וְהוּא הֵרַג אֶת אָבִיו וְכוּ', שֶׁהִכַּל שְׁקָר וּמְלֵא נֹאפֵה שְׁמִי שְׁעִין אֲמַת לוֹ, תוֹפֵס וְקוֹלֵט תַּכְּף וּמִיד שֶׁהִכַּל בְּדוּי, וִידֵי זָרִים, מִינִים וְאַפִּיקוֹרְסִים שֶׁלְטוּ בָּהֶם, וּלְצַעֲרָנוּ הֵרַב טְפַשׁ שְׁקוּרָא אֶת עֲצָמוֹ מְקַבֵּל שְׁמַטְעָה אֶת הַבְּרִיּוֹת עִם סִפְרָיו וְדִמְיוֹנוֹתָיו, כְּתַב עַל זֶה פְּרוּשׁ... כְּאֵלוֹ יֵשׁ בְּזֶה סוּדוֹת, חֵס מְלֵהֲזָכִיר דְּבָרִים כְּאֵלוֹ עַל יְהוֹשֻׁעַ בֶּן נוֹן, שְׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סִפְרֵי, וְאַתְחַנֵּן) יְהוֹשֻׁעַ לֹא קָרָא עֲצָמוֹ עֶבֶד, וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא קָרָא אוֹתוֹ עֶבֶד; וְאֲמָרוּ (סִפְרֵי, נֶצְבִּים) עַל הַפְּסוּק: (בַּמִּדְבָּר כ"ו י"ח) "קַח לָךְ אֶת יְהוֹשֻׁעַ בֶּן נוֹן", גְּבַרְתָּן כְּמוֹתֶךָ; הֲרֵי שֶׁלָּךְ לְפָנֶיךָ שֶׁיְהוֹשֻׁעַ הָיָה גְדוֹל מְאֹד, וְכָל הַסְּפּוּר שֶׁמִּסְפְּרִים כְּאֵלוֹ הֵרַג אֶת נוֹן אָבִיו וְכוּ', הוּא מְלֵא הַזְיוֹת וְזִמְזָה, וְהִכַּל יְדֵי הַמְשֻׁפְּלִים הָאָרוּרִים שֶׁלְטוּ בָּהֶם, כְּדֵי לְהַחֲלִישׁ אֶת הָאֲמוּנָה מֵעַם יִשְׂרָאֵל עַל יְדֵי סְפּוּרִים בְּדוּיִים, וְלָכֵן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשַׁמֵּר מֵאֵלוֹ הַמְּדַרְשִׁים שְׁאִין לָהֶם שׁוֹם שַׁחַר וּמְקוֹר כָּלֵל, וְכֵן הַסְּפּוּרִים שֶׁנִּדְפְּסוּ בְּשֵׁם רַבִּי נָסִים גְּאוֹן, גַּם כֵּן הִכְנִיסוּ בָּהֶם סְפּוּרִים שְׁאִין לָהֶם שׁוֹם שַׁחַר, וְאִין לָהֶם שׁוֹם מְקוֹר, וְאִין לְהַבִּיא

רְאִיָּה מִשָּׁם, וּמְכַל שְׂכָן לְסִפְרֵי סְפוּרִים מִשָּׁם, כִּי הַכֹּל תַּחַת שְׁאֵלוֹן גְּדוֹל מִי עוֹמֵד תַּחַת הַסְּפוּרִים הָאֵלוּ וְכוּ', וְכִלְלֵה זֶה תִּקַּח בְּיַדְךָ שְׂכָל דְּבַר שֶׁהוּא נֶגְדַד דְּבָרֵי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים, יְהִיָּה מֵה שִׁיְהִיָּה וְיִהְיֶה אִיךָ שִׁיְהִיָּה, זֶה כְּפִירוֹת וְאַפִּיקוֹרְסוֹת, שִׁיְדֵי הַמְּשֻׁכְּלִים הָאֲרוּרִים נִגְעוּ בָּהֶם.

אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמִּתְרַחֵק עֲצָמוֹ מִכָּל אֵלוּ הַסְּפָרִים הַבְּדוּיִים וְהַהֲזוּיִים, וְלֹא בְּחֻנָּם שֶׁחִבֵּר הָאִישׁ אֱלֹקֵי הַחֵיד"א זי"ע אֶת סִפְרוֹ "שֵׁם הַגְּדוֹלִים" מִעֲרַכַת סְפָרִים וְכַתְּבֵי יְדוּת, שֶׁשָּׁם הוּא מְבִיא אֶת כָּל הַסְּפָרִים שֶׁהָיוּ לְמֵרָאֵי עֵינָיו, וּבִדְאִי מֵה שֶׁהוּא מְבִיא, יֵשׁ עַל זֶה מְקוֹר, אֲבָל סֵתֵם כָּכָה וְכוּ', זֶה צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשֹׁמֵר מֵהֶם, כִּי הַמְּשֻׁכְּלִים הָאֲרוּרִים יְדִיָּהֵם שְׁלֹטָה בְּהַרְבֵּה סְפָרִים, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְדַבֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּסִפְרֵי תַלְמִידֵי הַבַּעַל שֵׁם טוֹב הַקְּדוּשׁ זי"ע, שֶׁשָּׁם יִרְאֶה גְלוּי אֱלֹקוֹת בְּמִדְרָגָה עֲלִיוֹנָה מְאֹד, וְיִתְרַחֵק מִכָּל אֵלוּ הַבַּעֲלֵי דְמִיוֹנוֹת שֶׁקּוֹרְאִים אֶת עֲצָמָם מְקַבְּלִים וְכוּ', שֶׁרְבוּ וְצָצוּ כִּהְיוּם כְּפִטְרִיּוֹת אַחַר הַגֶּשֶׁם וְכוּ'.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אֲתַפֵּא.

בְּעִזְרוֹת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסִדְרֵי וְאֵרָא, כ"ו טַבַּת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

מֵה אִמַר לָכֶם! לְצַעֲרֵנוּ הָרַב רַבּוֹ כִּמוֹ שֶׁרְבוּ זוּגוֹת צְעִירִים כְּמוֹכֶם שֶׁחֲזָרוּ בְּתִשׁוּבָה וְלֹא הָיָה לָהֶם הַדְּרָכָה נְכוֹנָה וְכוּ', וּמִזֵּה בָּא שְׂאֲתֵם נִכְנָסְתֶם בְּדְמִיוֹנוֹת וְרוֹצִים לְהַתְּגַרֵּשׁ, חֵס מְלֵהֲזִכִּיר, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא זָכָה אֶתְכֶם לְהַתְּחַתֵּן כְּבָר שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה, וְנִתַּן לָכֶם בְּנִים וּבָנוֹת חֲמוּדִים, אִךְ בְּנִרְאָה שֶׁלֹּא קַבְּלָתֶם הַדְּרָכָה נְכוֹנָה, מִזֵּה יוֹצֵא שְׁבַמְשַׁךְ הַזְּמַן נִכְנָס לָכֶם דְּמִיוֹן כְּאֵלוּ

את לא אוהבת את בעלך וכו', וכאלו בעלך לא אוהב אותך וכו', ומחמת שבעלך לא קבל הדרכה נכונה, ולכן הוא שרוי בעצבות ובמרירות ובדפאון וכו', שזה בעצמו מביא אותו בלחץ וכו', והעניות חוגג אצלכם שזה גם כן לא עוזר להשלום בית שלכם וכו' וכו', ולכן לדעתי הייתם צריכים עכשו לקבל הדרכה נכונה מאיש ירא שמים וישראלים ביניכם, ויכניס את השכינה בתוך ביתכם, כי כך אמרו חכמינו הקדושים: (סוטה יז.) איש ואשה זכו שכינה ביניהן, ואמרו: (ירושלמי ברכות, פרק ט', הלכה ח') אי אפשר לאיש בלא אשה, ואי אפשר לאשה בלא איש, אי אפשר לשניהן בלא שכינה, ובמקום שהשכינה נמצא - שם הברכה מצויה, רק שיהיה ביניהם שלום ואהבה גדולה מאד, כי "שלום", אמרו חכמינו הקדושים (שבת י.) זה שמו של הקדוש ברוך הוא, ולכן אם מכניסים את הקדוש ברוך הוא בתוך הבית, זה נקרא שלום בית, הינו שמו של הקדוש ברוך הוא בתוך הבית.

אני מכרח להגיד לכם מאחר שאתם קוראים את עצמכם על שם רבנו ז"ל, פשוט אתם לא יודעים את הא' ב' של חסידות ברסלב, שרבנו ז"ל רצה כל כך שיהיה שלום בית בין הזוג, והזהירנו מאד (שיחות-הר"ן, סימן רס"ד) לכבד וליקר את אשתו. כי אמר: הלא הנשים הם סובלים צער ויסורים גדולים מאד מאד מילדיהם, צער העבור והלדה והגדול, כאשר ידוע לכל עצם מכאובם וצערם ויסוריהם בכמה אפנים הקשים וכבדים מאד מאד וכו' וכו', על כן ראוי לרחם עליהם וליקרם, ולכבדם. וכן אמרו חכמינו הקדושים (בבא מציעא נט.) 'אוקירו לנשייכו כי היכי דתתערתו', [תכבדו ותיקרו את נשותיכם כדי שתהיו עשירים], וכן אמרו (יבמות סג.) 'דינו שמגדלות את בנינו ומצלת אותנו מן החטא', ולכן צריכים לכבד וליקר אותם מאד מאד, וזה יסוד גדול בחסידות ברסלב, שהבעל מכרח לעזר לאשתו, ואם הוא רוצה להיות מקרב אל רבנו ז"ל ולצית אותו, עליו הדבר הראשון לעזר לאשתו בכל המובנים, וכנראה שבעלך עדין רחוק מאד מהלמוד העמק של רבנו ז"ל, שזה למוד נפלא ונעים איך לעבר את זה העולם בשלום ובאהבה ובהבנה הודית, ואמר רבנו ז"ל (שיחות-הר"ן, סימן רס"ג) מענין בני הנעורים ששכיח מאד שנעשה קלקול ביניהם ובין נשותיהם ונפרדים זה מזה איזה זמן, ולפעמים נעשה מזה פרוד לגמרי חס ושלום. ואמר שזה מעשה בעל

דָּבָר שְׂמַנִּיחַ אֶת עֲצָמוֹ עַל זֶה מְאֹד לְקַלְקֵל הַשְּׁלוֹם שֶׁל בְּנֵי הַנְּעוּרִים כְּדֵי שְׂיִתְפָּסוּ בְּמִצְוֹתָיו חֵס וְשְׁלוֹם עַל יְדֵי זֶה. כִּי הוּא אוֹרֵב עַל זֶה מְאֹד לְתַפְסֹם בְּנְעוּרֵיהֶם עַל יְדֵי קְלָקוּל הַשְּׁלוֹם בֵּית חֵס וְשְׁלוֹם שְׂגוּרִם בְּעִרְמוּמִיּוּתוֹ לְקַלְקֵל הַשְּׁלוֹם שְׂבִינֵיהֶם וְהָאִרְיָךְ בְּשִׂיחָה זֹאת כִּי זֶה מְאֹד מְאֹד נְחוּץ לְאַבְרָכִים לְדַעַת אִיךָ לְהִתְנַהֵג עִם הָאִשָּׁה.

וְלָכֵן לְדַעַתִּי אִם אַתֶּם נִקְרָאִים עַל שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל, אַתֶּם צְרִיכִים לְהִתְחַיֵּל מִחֻדָּשׁ, הֵן אַמֵּת שְׂחֻזְרַתְּם בְּתוֹשׁוּבָה אַרְבַּע עֶשְׂרֵה שָׁנָה, וְאַתֶּם נִקְרָאִים עַל שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב, אָבֵל כְּנֶרְאָה שְׂאַתֶּם לֹא מִתְחַיִּלִים לְדַעַת בְּכָלֵל מִה שְׂרַבְּנוּ ז"ל רוֹצֵה מְאַתְנוּ וְכו', וְלָכֵן הִיָּה טוֹב מְאֹד שְׂתִלְכוּ אֶל יְהוּדֵי יִרְא שָׁמַיִם שְׂיִעֲזוּר לָכֶם בְּחַיֵּי נְשׂוּאֵיכֶם וְכו', וְיִדְרִיךְ אֶתְכֶם עַל כָּל פֶּרֶט וּפְרֶט וְכו', וְחֵס מְלֵהֲזֹכִיר לְהִתְגַּרֵּשׁ, יֵשׁ לָכֶם יְלָדִים וְאַנִּי בְּטוֹחַ שְׂבִפְנִימִיּוּת לְבַכְכֶם אַתֶּם אוֹהֲבִים אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, כִּי עָלְיוֹ הִרְאִיָּה הִתְחַתְּנַתֶּם יַחַד וְכו', וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שְׂאֵל תַּעֲשֵׂי מַעֲשֵׂה פְזִיז וְאֵל תִּתְגַּרְשֵׁי, כִּי כָךְ אֶמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (גט"ו ז:): כָּל הַמְּגַרֵּשׁ אֲשֶׁתוֹ רֵאשׁוֹנָה אֶפְלוּ מִזְבַּח מוֹרִיד עָלָיו דְּמָעוֹת, נִשְׂאָלָה הַשְּׂאֵלָה לְמָה דִּיקָא מִזְבַּח מוֹרְדָת דְּמָעוֹת, לְמָה לֹא שְׂאָר כְּלֵי הַמְּקַדָּשׁ, כְּגוֹן הַכִּיּוֹר, הַשְּׁלֶחֶן, הַמְּנוֹרָה, הָאֲרוֹן וְכו'? אֵלָּא הַמִּזְבֵּחַ מוֹרְדָת דְּמָעוֹת מִסְפִּיק קְרַבְנוֹת הַבֵּיאוּ עָלַי, וְלָכֵן אֲנִי לֹא צְרִיךְ יוֹתֵר קְרַבְנוֹת, כִּי בְּגֵרוּשֵׁין מִי הַקְּרַבְנוֹת? הַיְלָדִים, וְלָכֵן הַמִּזְבֵּחַ דִּיקָא מוֹרְדָת דְּמָעוֹת, כִּי יֵשׁ עָלַי מִסְפִּיק קְרַבְנוֹת, אֲנִי לֹא צְרִיךְ שְׂיִבִיאוּ עָלַי עוֹד קְרַבְנוֹת.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאַנִּי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי. הַמְּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתפב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וְאָרָא, כ"ו טבת התשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תְּשׁוּאַת חֵן לְךָ עַל הַבְּרָכוֹת וְהָאֲחוּלִים, וְכָל הַמְּבָרָךְ מִתְבָּרָךְ מִפִּי אֵל
עֲלִיוֹן.

בְּיָדָי אֶתָּה צָרִיךְ לְעֹזֵב תַּכְף וּמִיָּד אֶת הַגּוֹי הָאָרוּר הַטָּמֵא הַזֶּה, כִּי
צָרִיכִים לְהִתְרַחֵק מִמֵּינִים כְּמוֹ שְׁמִתְרַחֵקִים מֵאֵשׁ שׁוֹרֵף, וְאֵל תִּשְׁכַּח שְׁאֲנַחְנוּ
מִתְפַּלְלִים בְּכָל יוֹם בְּרַכַּת הַמֵּינִים, כְּדִי לְהִתְרַחֵק מֵהֶם בְּתַכְלִית הַרְחוֹק,
וְהִרְבּוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים לְדַבֵּר אִיךְ שְׁצָרִיכִים לְהִתְרַחֵק מִכָּל כְּתוֹת הַמֵּינִים
הָאֵלוֹ וְכוּ', וּבִפְרָט אֵלוֹ שְׁמִתְלַבְּשִׁים אֶת עַצְמָם עִם שְׁמוֹ יִתְבָּרָךְ וְכוּ', הֵם
מְאֹד מְסֻכָּנִים, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (עֲבוּדָה זָרָה כ"ז): שְׂאֲנֵי מֵינּוֹת דְּמִשְׁכָּא,
בְּקִלוֹת הוּא יְכוֹל לְמַשֵּׁךְ אוֹתָךְ אֲצִלוֹ, אִז מָה אֶתָּה צָרִיךְ אוֹתוֹ?

אֶתָּה צָרִיךְ לְדַעַת שְׂאָדָם צָרִיךְ לְהֶאֱמִין בְּהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא אֶחָד,
יְחִיד וּמִיָּחָד, וְאֵין שְׁנֵי לוֹ, וּמִנְהִיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצִדֵּק וּבְמִשְׁפָּט,
וְדָבָר גְּדוֹל דְּבָר קָטָן אֵינוֹ נַעֲשֶׂה מֵעַצְמוֹ אֲלֵא בְּהַשְׁגַּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיוֹן, וְכָל
הָעֲבוּדָה זְרוֹת הַפֶּל בְּשִׁבִיל הַבְּחִירָה וְהַנְּסִיוֹן, וְיִשְׂרָאֵל קְדוֹשִׁים הֵם, מוֹסְרִים
אֶת נַפְשָׁם עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם לְהַחֲזִיק בְּאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, וּפֶה עָרַל, גּוֹי, טָמֵא
הוּא הַחֶבֶר שְׁלֵךְ? וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (דֶּרֶךְ אֶרֶץ רַבָּה, פָּרָק ב') הַצְּדוּקִים
וְהַמְּסוּרוֹת וְהַרְשָׁעִים וְהַחֲנֻפִים וְהָאֶפִיקוֹרְסִין, עֲלִיֵּהֶן הַכְּתוּב אוֹמֵר: (אֵיּוֹב י"ג)
"כִּי לֹא לְפָנָיו חֲנַף יְבוֹא", אֲשֶׁרֵי מִי שְׁמִתְרַחֵק מֵהֶם וּמִהֶמוֹנָם.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנֵי מִבְּקֵשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיִּהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלַח.
הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתפג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וְאָרָא, כ"ו טבת התשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אני תמיד רגיל לומר ששני דברים אדם צריך לשמר מאד מאד, על משקפים ועל נעלים, לא יכולים לתת את המשקפים שלו להזולת, כי אתה יכול לעשות אותו בעל מום, וכמו כן לא יכולים לתת את הנעלים של קטן לגדול, והוא דרך משל שאדם צריך מאד מאד לשמר לא להטעות את עצמו, אלא ללכת עם הגלוי שגלה לנו רבנו ז"ל על הפסוק: (יחזקאל ל"ג) "אחד היה אברהם" שאברהם עבד השם רק על ידי שהיה אחד, שחשב בדעתו שהוא רק יחידי בעולם, ולא הסתכל כלל על בני העולם, שסרים מאחרי השם ומונעים אותו, ולא על אביו ועל אמו ושאר המונעים, רק כאלו הוא אחד בעולם; וכן כל הרוצה להכנס בעבודת השם, אי אפשר לו להכנס כי אם על ידי בחינה זו שיחשב שאין בעולם כי אם הוא לבדו יחידי בעולם, ולא יסתכל על שום אדם המונעו, כגון אביו ואמו או חותנו ואשתו ובניו וכיוצא, או המניעות שיש משאר בני העולם, המלעיגים ומסיתים ומונעים מעבודתו יתברך. וצריך שלא יחוש ויסתכל עליהם כלל, רק יהיה בבחינת: "אחד היה אברהם", כאלו הוא יחיד בעולם; והמציאות מראה שהמשקפים שטובים בשבילה, אם תתן את זה להשני אתה יכול להזיק לעיניו וכו', וכמו כן אם השני יתן לך נעלים קטנים, יעשה אותך בעל מום על הרגלים וכו', ולכן כל אחד צריך רק לדאג ולהסתכל על עצמו, ולא לבלבל את עצמו מאחרים, זה המשל שאני נותן תמיד.

וכנראה שמוזה צץ שיחה כאלו אמרתי שלא להעביר זוג נעלים מאחד להשני וכו', אמת בעל שכל צריך מאד מאד לשמר על דבר זה, אם הוא רוצה לחסוף כסף ויתן להבין הקטן את הנעלים של אחיו הגדול, או את המשקפים שלו וכו', ואם זה לא מתאים, הרי עושים אותו בעל מום וכו'.

העקר לבקש את הקדוש ברוך הוא על דעת ושכל, והיות שעדין אין

בית חרשת שמיצר שכל ודעת וכו', וכן אין חנות או קניון וכו', שמוכרים שמה שכל ודעת וכו', ועל כן צריכים לכוון בכל יום שלש פעמים ביום בעת שמתפללים את הברכה "אתה חונן לאדם דעת ומלמד לאנוש בינה" וכו', לבקש אז על דעת ושכל, כי כף אמרו חכמינו הקדושים (גדרים מ"א). "דעת קנית - מה חסרת, דעת חסרת - מה קנית", אם יש לאדם דעת יש לו הכל, ואם אין לו דעת אין לו כלום.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתפד.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר וארא, כ"ו טבת התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

היות שהסבא כתב את הבית בשבילכם, ואני מבין ששאר הילדים כל אחד קבל את חלקו, ולכן לאחר ארוך ימים ושנים של הסבא, אתם יכולים למכר את זה, ועכשו אתם לא צריכים לדבר מזה כדי לא לצער אותו חס ושלום.

את צריכה מאד מאד לשמח שבחרת בטוב וחרת בתשובה, ורואים את ההפרש כשיהודי חי על פי דרך התורה והאמונה, איזה דורות נפלאות הוא מקים, ואיך הקשר המשפחתי מתהדקים יחד, וכל החיים הולך בצורה אחרת לגמרי, יעזר הקדוש ברוך הוא שכל עם ישראל יחזרו בתשובה שלמה, ויתנהגו על פי דרך התורה והאמונה הקדושה, ויתענגו מערבות וזיו שכינת עזו יתברך.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצלחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתפה.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר וארא, כ"ו טבת התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני הצעתי להוסיף את השם שמעון, כי הוא גר במושב "בר יוחאי" שזה קרוב להתנא האלקי רבי שמעון בן יוחאי, וכדאי רבי שמעון לסמך עליו בשעת הדחק, ופרשו צדיקים שכשאדם נמצא בצרה ובדחק, כדאי רבי שמעון לסמך עליו, ולכן היות שיש לו כבר שם, להוסיף בסוף גם את השם שמעון, ורבנו ז"ל אמר (שיחות-ה"ר, סימן מ"ד) שמעון היא צרוף עו"ן מ"ש, ואמר רבנו ז"ל (שם, סימן צ"ה) דע שהשם שנותנין לו לאדם הוא לפי הפעלה שיש לו לאדם לעשות בעולם, ויש אחד שעושה הפעלה שלו בחצי שנים שיש לו וצריך לקרא לו שם אחר דהינו שם חדש. כי השם שנותנין לאדם הוא לאחר מותו לבושין שלו, כי השם הוא בחינת לבושין, כמו שכתוב: (ישעיה מ"ב ח) "אני הוי"ה הוא שמי וכבודי" וכו' 'כבודי' זה בחינת לבושין, כי (שפת ק"ג): 'רבי יוחנן קרא למאנה מכבודתא'; וזה הענין שמוסיפים לאדם שם בעת חליו וכו'.

העקר לא להתיאש, כי כל זמן שאדם חי יש לו תקנה לתקן את הכל, ויש ענין שיתהפך הכל לטובה, צריכים רק להרבות בתפלה ובתחנונים, ולהרבות בצדקה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתפו.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר וארא, כ"ו טבת התשע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר
לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה צריך להבין שהבחירה בידי אדם, לא יכולים להכריח בני אדם שיעשו כמוך וכו', הן אמת שזה מפריע לך מאד מאד, אבל מה אתה יכול לעשות כשהם לא רוצים לשנות את הנהגותיהם וכו', ואל תאמר שהם רוצים וכו', כי כך אמר הבעל שם טוב הקדוש ז"ע, אם רוצים יכולים, תרצה ותוכל, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן ק"י) לאחד ששאל אותו כיצד הוא הבחירה, השיב לו בפשיטות: שהבחירה היא ביד האדם בפשיטות, אם רוצה עושה, ואם אינו רוצה אינו עושה וכו', ונכתב מוהר"ן ז"ל ודבר זה הוא נצרך מאד לדעת, כי כמה בני אדם נבוכים בזה מאד, מחמת שהם מרגלים במעשיהם ובדרכיהם מנעוריהם מאד, על כן נדמה להם שאין להם בחירה, חס ושלום, ואינם יכולים לשנות מעשיהם. אבל באמת אינו כן, כי בודאי יש לכל אדם בחירה תמיד על כל דבר, וכמו שהוא רוצה עושה, ולכן העצה היעוצה שתמשיך לבקש אותם ולהתחנן לפניהם שיפסיקו לעשן, ואולי יציתו אותך.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתפז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וְאָרָא, כ"ו טבת התשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֶצֶל רַבְּנוּ ז"ל הָיָה הָעֵקֶר הַדְּבוּר, כָּל מָה שְׁצָרִיכִים עֲלֵינוּ לְבַקֵּשׁ רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְאִי אֶפְשֶׁר לְהַגִּיעַ אֶל אֲהַבָּה וְיִרְאָה, רַק עַל יְדֵי הַתְּקַרְבוּת אֶל הַצַּדִּיק הָאֲמֵת, וְהָעֵקֶר מֵה שְׁמִקְבָּלִים מֵהַצַּדִּיק הָאֲמֵת הוּא שְׁפּוֹתַח אֶת לְבָנוּ וּמַעֲוֹרֵר אוֹתָנוּ מֵהַשָּׁנָה כְּדֵי לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְזֶה יְסוּד הַיְסוּדוֹת בְּחִסְדוֹת בְּרִסְלָב לְהַרְבוֹת בְּשִׂיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנֵנוּ בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת גָּמוּר, וּכְכֹל שְׂאֵדָם מְרַבֵּה בְּשִׂיחָה וּבַתְּפִלָּה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנֵנוּ, יוֹתֵר הוּא מְטַהֵר אֶת מַחַ מַחֲשַׁבְתּוֹ, עַד שְׁמַגִּיעַ לְאַהֲבָה וְיִרְאָה, וְלִכֵּן הִרְגַל אֶת עֲצָמָךְ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת כָּלֵל, וְהָעֵקֶר לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ שְׁתִּזְכֶּה לְטְהָרַת הַמּוֹחִין וְכוּ', וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (שִׂיחוֹת-הַר"ן, סִימָן קנ"ד) שְׁעָקֵר מֵה שְׁהִיגַע לְמַדְרַגְתּוֹ הוּא רַק עַל יְדֵי עֲנִיָּן פְּרָאסְטִיק (פְּשִׁיטוֹת) שֶׁהִיא מְדַבֵּר הַרְבֵּה. וּמְשִׁיחַ הַרְבֵּה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנֵנוּ, וְאָמַר תַּהֲלִים הַרְבֵּה בַּפְּשִׁיטוֹת. וְעַל יְדֵי זֶה דִּיקָא הִגִּיעַ לְמָה שְׁהִיגַע, וְאָמַר: אִם הִיִּיתִי יוֹדֵעַ שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יַעֲשֶׂה מִמֶּנִּי מָה שְׂאֵנִי עֹתָה, דִּהְיִינוּ חֲדוּשׁ כְּזֶה, הִיִּיתִי עוֹשֶׂה בְּיוֹם אֶחָד מֵה שְׁעֲשִׂיתִי בַּשָּׁנָה כְּלָה (כְּלוּמַר שֶׁהִיא מְזַדְרֵז כֹּל כֶּף בְּעִבּוּדָתוֹ עַד שֶׁמָּה שֶׁהִיא עוֹשֶׂה וְעוֹבֵד הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בַּשָּׁנָה כְּלָה הָיָה עוֹשֶׂה בְּיוֹם אֶחָד), וְהָיָה מִתְגַּעְגַּע מְאֹד אַחֵר מְעַלֵּת הָעִבּוּדָה שֶׁל פְּרָאסְטִיק (פְּשִׁיטוֹת) בְּאֲמֵת, וְאָמַר אִי, אִי פְּרָאסְטִיק. גַּם אָמַר שְׁדַבֵּר עִם כְּמָה צַדִּיקִים גְּדוֹלִים וְאָמְרוּ גַם כֵּן שֶׁלֹּא הִגִּיעוּ לְמַדְרַגְתָּם כִּי אִם עַל יְדֵי עֲנִיָּן פְּרָאסְטִיק, שְׁעַסְקוּ בְּעִבּוּדָתָם עִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בַּפְּשִׁיטוֹת גָּמוּר בְּהַתְּבוּדוֹת וְשִׂיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנֵנוּ וְכוּ'. וְעַל יְדֵי זֶה דִּיקָא הִגִּיעוּ לְמָה שְׁהִיגַעוּ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בַּתְּפִלָּתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכָּיִל וְתִצְלִיחַ. הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתפח.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר וארא, כ"ו טבת התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה צריך להבין שפקוח נפש בא לפני הכל, ואם אשתך תצטרך להכנס בבית חולים בשבת, אזי אין שום ספק שתכף ומיד תקח אותה לפוריה, בכלל לאחרונה כל גשות אנשי שלומנו שמולידות בפוריה מאד מאד מרצות שם, פי החליפו את כל הצוות ונותנים יחס מאד מאד טוב לכל היולדות, ולכן אתם לא צריכים להכנס בלחץ, יעזר הקדוש ברוך הוא שהכל יעבר בקלות ותוליד בקלות, ואתה צריך מאד מאד לשמח עם המתנה שהקדוש ברוך הוא יתן לכם, העקר תבשרו לי בשורות משמחות, ותתחזקו יחד להיות בשמחה, פי השמחה זה יסוד היסודות בחיי האדם.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתפט.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר וארא, כ"ו טבת התשע"ג

שלום וברכה אל ... שיחיו נצח

לנכון קבלתי את מכתבכם.

אין לתאר ואין לשער את גדל השמחה שיש לי שעבר הברית בסופן טוב ובמזל טוב, יעזר הקדוש ברוך הוא שתרוו רב נחת דקדשה מפל יוצאי חלציתם, ויהיה לכם בית דירה משלכם, ולא תצטרכו לגור בשכירות.

רק חזקו ואמצו מאד להיות בשמחה שניכם ביחד, ותכריחו את עצמכם רק להיות בשמחה, פי השמחה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאדם

שָׁמַח מִתְרַחֵב דַּעְתּוֹ וַיְכוּל לְהַחֲדִיר בְּעֵצְמוֹ אֱמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהִרְגַע שִׁחְזָק בְּאֱמוּנָה שְׂאִין בִּלְעָדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, עַל יְדֵי זֶה נִפְתַּח פִּי לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, אֲשֶׁר זֶה הַתַּעֲנוּג הַכִּי גָדוֹל, וְטוֹעַם טַעַם עוֹלָם הֵבֵא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְכִמּוֹ שִׁכְתוֹב: (ויקרא כ"ו י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לָכֶם לְאֱלֹקִים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעַם", וּפִרְשׁ רַש"י: "אֲטִיל עִמָּכֶם בְּגֵן עֵדֶן כְּאֶחָד מִכֶּם, וְלֹא תִהְיוּ מְזַדְעָזְעִים מִמֶּנִּי" וְכוּ', אֵיזָה תַּעֲנוּג שְׂאָדָם מְרַגֵּשׁ שְׁמֵלָא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאִין בִּלְעָדוֹ נִמְצָא, וְהוּא יְכוּל לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ פְּנִים אֶל פְּנִים, וְאֵל מְדַרְגָּה זוֹ רַבְּנֵי ז"ל רּוֹצֵה לְהִבִּיא אוֹתָנּוּ, וְזֶה זּוֹכִים עַל יְדֵי תַקְּףָה הַשְּׂמַחָה, וְלָכֵן תִּמְסְרוּ אֶת נַפְשְׁכֶם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שִׁיְהִיָּה לָכֶם הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנוּ תִשְׁכִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

א.ת.צ.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר וְאָרָא, כ"ו טַבַּת הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוּ יְאִיר
לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מַכְתְּבָךָ.

אֲנִי מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהַשְּׂדוּף יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכִּי טוֹב, וְנוֹכַח לְחַתֵּן אֶת בְּנֵי מֵה שִׁיּוֹתֵר מֵהָ, רַק חֲזַק וְאַמֵּץ מְאֹד לְהַמְשִׁיךְ עִם הַבַּחּוּרִים לְחֲזֻקָם, לְאַמְצָם וּלְעוֹדָדָם וּלְשִׂמְחָתָם, וְאֲנִי אֶכְתֵּב לְכֻלָּם מַכְתָּב, הַעֲקֵר תַּגִּיד לְכֻלָּם כִּי אִם יִחְזִיקוּ אֶת הַזְּמַנִּים, וְיִהְיוּ בַחּוּרִים טוֹבִים, לְבִסּוּף אֲנִי אֶקַּח אוֹתָם לְפָה, וְתַעֲוֹרֵר אוֹתָם עַל נִקְדָּה זוֹ שֶׁזֶה הֵם רּוֹצִים מְאֹד, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁנִּזְכָּה לְחֲזֻקָם וּלְאַמְצָם וּלְעוֹדָדָם וּלְהַנְהִיגָם עַל דְּרָף הַיְשָׁרָה.

אני מאד מבקש אותך שתלמד בכל יום דף גמרא בסדרת דף היומי שזה חיות להנפש, הדף היומי של היום זה שבת צ"ו, תאמין לי אם תרגיל את עצמך ללמד בכל יום דף גמרא, תרגיש קשר רוחני שאי אפשר להסביר, ואף שלפעמים זה יבוא לך מאד מאד קשה, תעשה לעצמך חק ולא יעבר שאת הדף היומי אתה לא תחסיר, ומי יתן שתקח גם חברותא ללמד אתו את הדף היומי, כי דף גמרא ליום זה הצלחת האדם, ואפלו שאתה לא מבין את הכל, עם כל זאת תגרס את הדף, כמאמרם ז"ל (עבודה זרה ט). לעולם לגרס איניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר, אשרי מי שאינו מטעה את עצמו, וכבר אמר החכם מפל אדם: (משלי ט) "אם חכמת חכמתך לך ולצת לבדך תשא".

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתצא.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר וארא, כ"ו טבת התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לך! אם יש ביניכם משיכה, תגמרי את זה בכי טוב, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות.

רק תראי שיהיה ביניכם שיחה משתפת ותסתכלי על המדות שלו, והקדוש ברוך הוא יוליך אותך על הדרך הנכונה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתצב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר וְאָרָא, כ"ו טַבַּת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁתֹּזֵכָה לַעֲזֹר לָנוּ לְרִשֵּׁם מִה שֵׁיּוֹתֵר אֲנָשִׁים עֲבוּר
"בְּרִסְלָב לְמַעַן ש"ס".

חֹזֵק וְאִמֵץ מְאֹד בְּעִבּוּדַת הַקְדֵּשׁ הַזֶּה כִּי זֶה זְכוּת הַרְבִּים לְדוּרוֹת, כִּי אֲנִי
יודע כָּל מִי שִׁירְשֵׁם דְּרַכְנוּ לְבִסּוּף יְבוֹא לְאוֹמֵן.

אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שְׁתִּלְמַד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא בְּסִדְרַת דָּף הַיּוֹמִי
שְׁזֶה חַיּוֹת לְהִנְפֹּשׁ, הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם זֶה שְׁבַת צ"ז, תִּאֲמִין לִי אִם תִּרְגִּיל
אֶת עֲצֻמְךָ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, תִּרְגִּישׁ קֶשֶׁר רוּחַגְנִי שְׂאִי אֶפְשֹׁר לְהִסְבִּיר,
וְאִף שְׁלִפְעָמִים זֶה יְבוֹא לָךְ מְאֹד מְאֹד קֶשֶׁה, תַּעֲשֶׂה לְעֲצֻמְךָ חֵק וְלֹא יַעֲבֹר
שְׁאֵת הַדָּף הַיּוֹמִי אֶתָּה לֹא תַחֲסִיר, וּמִי יִתֵּן שְׁתִּקַּח גַּם חִבְרוּתָא לְלַמֵּד אֶתּוֹ אֶת
הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָּף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה הַצְּלָחַת הָאָדָם, וְאֶפְלוּ שְׁאֶתָּה לֹא מִבֵּין אֶת
הַכֹּל, עִם כָּל זֹאת תִּגְרַס אֶת הַדָּף, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (עֲבוּדָה זָרָה ט). לְעוֹלָם לְגִרְס
אִינִישׁ וְאִף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאִף עַל גַּב דְּלֹא יָדַע מֵאִי קָאָמַר, אֲשֶׁרִי מִי שְׂאִינוּ
מִטְעָה אֶת עֲצָמוֹ, וּכְבָר אָמַר הַחֲכָם מִכָּל אָדָם: (מִשְׁלֵי ט) "אִם חֲכַמְתָּ חֲכַמְתָּ
לָךְ וְלִצְתָּ לְבַדְּךָ תִּשָּׂא".

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאִנִי מִבְּקֵשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׁיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתצג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וְאָרָא, כ"ו טבת התשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֵיךְ אֶת חוֹשְׁבֶת לְרַגַע שְׁאֵנִי שׁוֹכַח מִמֶּנִּי, רְצִיטִי מֵאֵד מֵאֵד לְמִצָּא בְּשִׁבְלֶךְ
בְּחוֹר טוֹב יֵרָא שְׁמַיִם, שְׁתוּכְלִי לְהִתְחַתֵּן וְלִהְיוֹת הַכִּי מְאֻשְׁרֵת בְּחַיֶּיךָ, וְלִכְן
חִזְקִי וְאַמְצִי מֵאֵד וְשׁוּם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
יַעֲזֹר לְךָ שֶׁנִּשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תְּמִיד בְּשׁוֹרֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרֻכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתצד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וְאָרָא, כ"ו טבת התשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד מוֹדָה לְךָ שְׁאֵת מְצִיַּתֵּת אוֹתִי לְהַמְשִׁיךְ עִם הַמְּפָגֵשׁ גְּבוּשׁ
לְנִשּׁוֹת אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְצְרִיכִים לְעוֹרֵר אוֹתָן שְׁיִכּוּאוּ לְשִׁמְעַ שְׁעוֹר אֶצֶל הָרַב
... נְרוּ יֵאִיר בְּעֵינַי טְהָרֵת הַמְּשַׁפָּחָה, כִּי הֵהֲלֹכוֹת כָּל כֶּךָ מְסַבְּכוֹת, שְׁעַל פִּי
רַב אֵינָן יוֹדְעוֹת כָּלָל, וּבְיָדַי אִם לֹא לומְדִים לֹא יוֹדְעִים.

בְּעֵינַי הַזּוּג ... שְׁיַחֲיוּ, תְּמַשִּׁיכִי לְחֻזֵק וּלְעוֹדֵד וּלְשִׁמַּח אוֹתָם.

וּבְעֵינַי ... תַּחֲיָה, תְּגִידִי לָהּ שְׁאֵנִי לֹא שׁוֹכַח מִמֶּנָּה, וְאֲנִי חוֹשֵׁב
הָרַבָּה עַל שְׁדוּכִים בְּשִׁבְלָהּ וְכוּ', רַק אֶת תַּתְּחֻזְקִי בְּיָתֵר שְׁאֵת בְּיָתֵר עוֹז וְכוּ',
עַל אִף גְּדֹל הַחֲלִישׁוֹת הַדַּעַת וְהַקְּטִנוֹת שְׁנוּפֵל עֲלֶיךָ בְּכָל פַּעַם וְכוּ' וְכוּ', אֵל

תִּסְתַּכְּלִי עַל זֶה, רַק תִּמְשִׁיכִי קַדִּימָה וְכוּ', וְאַף פַּעַם לֹא לְהִסְתַּכַּל אַחֲרֵינִי, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בּוֹדֵאי יוֹלִיךְ אוֹתְךָ עַל דְּרָךְ הַנְּכוּנָה.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתצה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וְאַרְא, כ"ו טַבַּת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

מָאֵד מָאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע עַל גְּדוּל הַנֵּס שֶׁעָשָׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, יַעֲזוֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂתַמִּיד תִּרְאֵי נִסִּים נִגְלִים בְּכָל פֶּרֶט וּפְרָט מֵהַחַיִּים שְׁלֶךְ, רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת אֲמוּנָה, סִימָן ג') בְּרֵאוֹתְךָ שְׁנוּי מַעֲשֵׂה אֵל תֹּאמַר מִקֶּרֶה הוּא, אֲלֵא תֵאֱמִין כִּי זֶה הַשְּׂגָחַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ; וְלִכֵּן דְּעִי לְךָ שְׁהִיָּה לְךָ נֵס גְּדוֹל מָאֵד, תִּתְחַזְּקִי בִּיתֵר שְׂאֵת בִּיתֵר עַז בְּאֲמוּנַת חֻקִּים, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתצו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וְאַרְא, כ"ו טַבַּת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֲנִי מָאֵד מִבְּקַשׁ אוֹתְךָ שְׂאֵתָה תִּהְיֶה חֲזָק, וְשְׁלֵא יִשְׁבְּרוּ אוֹתְךָ הַהוֹרִים, בְּהַנְקֵדָה שְׁלֶךְ תִּהְיֶה חֲזָק כַּפְלָדָה.

בְּעֵינַי הָאֵבֶא שְׁלֵא מְרַצָּה מִהַקְהֵלָה וְכוּ', תִּגִּיד לוֹ פְּתוּחַ מִי מַחֲזִיק אוֹתוֹ בְּרַגְלִים אוּ בְּיָדַיִם? שְׁיִלְךָ עַל אַרְבַּע מַה שִּׁיּוֹתֵר מִהוּ, וְיַעֲזֹב אֶת הַקְהֵלָה שְׁלֵנּוּ.

חֹזֵק וְאַמֵץ מְאֹד מְאֹד בְּעִבּוּדַת הַחַנּוּךְ, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּבֹא
 בַתְּרַא ח:): עַל הַפְּסוּק: (דְּנִיאל י"ב) "וּמִצְדִּיקֵי הָרַבִּים כְּכּוֹכְבִים לְעוֹלָם וָעֶד" - אֵלוּ
 מְלַמְדֵי תִינוּקוֹת; וְהַפְּרוּשׁ הַפְּשׁוּט הוּא: כְּמוֹ שֶׁלֹּא יְכוּלִים לְסַפֵּר אֶת הַכּוֹכְבִים,
 כִּי הֵם לְאִין סְפוּר, כִּף אִי אֶפְשֶׁר לְהַסְבִּיר אֶת גְּדֻלַּת הַשֶּׁכֶר שֶׁל מְלַמְדֵי תִינוּקוֹת
 שְׂמִחָדִירִים בָּהֶם אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְיִרְאֵת שָׁמַיִם שְׁלֵמָה, וּבִפְרָט
 עֲכָשׁוּ שֶׁהָעֶרֶב רַב לְקַחוּ עַל עֲצָמָם לְעַקֵּר אֶת הָאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה מִנְעָרֵי וּמִבְּנוֹת
 יִשְׂרָאֵל, וְלִכְן אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁהוּא עֹשֶׂה מְלַמֵּד תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן, וּמִחְדָּדֵי
 בָּהֶם אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּזְכוּתוֹ גְּדוּלָה בְּשָׁמַיִם, עַד שֶׁאֵין יְכוּלִין לְסַפֵּר
 אֶת הַזְּכוּיּוֹת שֶׁלוֹ, כְּמוֹ שֶׁאֵי אֶפְשֶׁר לְסַפֵּר אֶת הַכּוֹכְבִים.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בַּתְּפִלָּתִי שְׁאֵנִי מִבְּקֶשׁ
 וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדָף שִׁיְהִיָּה לָּךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.
 הַמֵּאֲחֵל לָּךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתצו.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וָאֵרָא, כ"ו טֵבֵת הַתְּשַׁע"ג
 שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... נִרוֹ יֵאִיר

אֲנִי שׁוֹמֵעַ שֶׁאַתָּה רוֹדֵף אֶת הַבֵּן שְׁלִיךְ עַד חֲרָמָה וְכוּ', וְאַתָּה מְמַלֵּא אֶת
 הָרֹאשׁ שֶׁל הַיְלָדִים שֶׁחָבַל שְׁלֵא שְׁמַעְתָּ לְאִמָּא לְעִזּוֹב אֶת יְבִנְאֵל וְכוּ', אֲנִי שׁוֹאֵל
 אוֹתָךְ הֲאֵם אֲנַחְנוּ מִחְזִיקִים אוֹתָךְ קְשׁוּר בְּרַגְלִים? אוֹ קֶשְׁרוֹ אוֹתָךְ בְּיָדֵים?
 אִם לֹא טוֹב לָּךְ כִּפֵּן בְּיְבִנְאֵל, תְּעוּף מֵה שִׁיּוֹתֵר מֵהָר לְמִקּוּם שְׁטוֹב לָּךְ, מִי
 מִחְזִיק אוֹתָךְ פֹּה? וְלִכְן תִּסְתַּכֵּל בְּרֹאֵי אֵיךְ אַתָּה נִרְאָה, אַתָּה מְקַצֵּץ אֶת הַזְּקֵן,
 הַפְּאוֹת שְׁלִיךְ זֶה תַּחַת הָאֲזֵן שֶׁאַתָּה מִתְבַּיֵּשׁ מֵהֶם, חָבַל שֶׁאַתָּה לֹא מִתְבַּיֵּשׁ
 עִם הָאֵף שְׁלִיךְ, כִּי כִּף הֵייתָ מִחְבִּיֵּא אֶת זֶה תַּחַת הָאֲזָנִים... אַתָּה הוֹלֵךְ עִם
 חֲלָצוֹת צְבָעוֹנוּיּוֹת בַּחוּץ וְכוּ', נוֹסַע עַל אוֹפְנִים שְׁזָה לֹא חֲנוּכֵי הַיְלָדִים, אֲז
 מֵה יֵשׁ לָּךְ לְחַפֵּשׁ פֹּה... אֲנִי מִזְמֵן קְבִלְתִּי עַל עֲצָמֵי לֹא לְכַתֵּב לָּךְ וְלֹא לְעִנּוֹת
 עַל הַמְּכַתְּבִים שְׁלִיךְ, אֲבָל עֲכָשׁוּ מְסַפְּרִים לִי שֶׁאַתָּה הוֹרֵס אֶת הַבֵּן שְׁלִיךְ, וְלִכְן
 אֲנִי מִבְּקֶשׁ אוֹתָךְ תִּרְחַם עַל הַיְלָדִים שְׁלִיךְ, מִיֵּלֵא אַתָּה אֲכֹזְרֵי עַל עֲצָמָךְ וְכוּ',

תַּעֲשֶׂה מִה שְׂאֵתָהּ רוּצָה, אֲבָל אֶתָּה הוֹרֵס אֶת הַבֵּן שֶׁלָּךְ לְגַמְרֵי וְרוֹדֵף אוֹתוֹ
עַל חֲרָמָה, עַד שֶׁהַבֵּן שֶׁלָּךְ לֹא יִכּוֹל יוֹתֵר, אֲזִי פָּשוּט אֲמַרְתִּי לָבוֹא בְּשׁוֹרוֹתַיִם
אֵלַי אוֹלֵי אֲזַכֶּה לְהַעֲמִיד אוֹתָךְ בְּמָקוֹם!!!

אם לא טוב לך ביבנאל, תצא מה שיותר מהר, אף אחד לא מחזיק אותך
ברגלים או בידים!!!

ראיתי את טהר לבבך טוב טוב כשבקשתי סך הכל סכום פעוט של
עשרים וחמשה ש"ח לשמירה, עבור מי? עבור אשתך וילדיך, ואתה היית
האחרון שנענית לבקשתי אחר שהצרכתי לבקש ממך כמה פעמים, האם פעם
בקשתי ממך כסף? האם אני צריך את הכסף שלך? אלא היה לי ענין לבקש
את הסכום הזה מכל אחד, ולכן אני רואה שאתה כל כך ממרמר ומוציא את
העצבים שלך על הילדים שלך וכו' וכו', אזי אני שואל אותך: למה אתה
צריך להתיסר נפשית? תחפש לך קהלה אחרת ותגאל מהצרות שלך...

חסדי השם יתברך אין לנו מה להתביש משום ישיבה שבועולם, ותהלה
לאל, בהכתה של הבן שלך לומדים בעיון רב גמרא, הלואי שאתה תפתח
בכל יום גמרא ולומר דיקא את הדרך היומי בגרסא בעלמא, גם את זה אתה
לא עושה, אז מה אתה מתלונן?

הלואי שתתעורר כבר, כי ימינו כצל עוכר, ואמרו חכמינו הקדושים:
(בראשית רבה, פרשה צ"ו, סימן ב') "כצל ימינו על הארץ ואין מקוה", והלואי כצלו
של כתל או כצלו של אילן, אלא כצלו של עוף בשעה שהוא עף דכתיב:
(תהלים ק"ד) "כצל עובר", "ואין מקוה", ואין מי שיקוה שלא ימות הכל,
יודעים ואומרים בפיהם שהן מתים.

המאחל לך תשובה שלמה

אתצה.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר וארא, כ"ו טבת התשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין מלים בפיי להודות לך מה שאתה עושה בענין מטה הבחירות שלנו "ברסלב למען ש"ס" בבת ים, ותגיד לכל הבנות הפעילות שבְּעֶזְרָתוֹ יתברך שמו אני בא שבוע הבא, ואני אמצא זמן לדבר אתן, ולכן תחזק אותן שימשיכו, כי נשארו סך הכל עוד כעשרה ימים, יעזר הקדוש ברוך הוא שתצליחו בגדול.

תגיד להרב ... גרו יאיר שאני מבין אותו, ושייתחזק ויחזק מה שיותר אנשים להיות בשמחה ולדבר אל הקדוש ברוך הוא.

בענין מה שכתבת, אני אטפל בענין, אבל גם אתה תדבר אתה עוד ועוד, כדי שתדע שאם היא נופלת עכשו וכו', אין לה תקנה, כי לא יאבה הקדוש ברוך הוא לסלח לה אם היא תכשיל את מישהו.

רק חזק ואמץ להיות תמיד בשמחה ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתצט.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר וארא, כ"ו טבת התשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שְׁיִחִיו

אין אתם יכולים לתאר ולשער את גדל הצער והעגמת נפש שיש לי שאתם רבים ביניכם יומם ולילה, והבית נעשה כמו אש רחמנא לישזבן וכו', עד מתי תריבו? עד הקבר?

אתם צריכים לדעת אשר איש ואשה צריכים להיות ותרגנים אחד

להשני, ולתת תשומת לב אחד להשני, וזה שלמות הבית, ועל ידי זה ממילא יש אהבה והבנה הדדית, אבל הרגע שרוצים אחד להשתלט על הזולת, דעו לכם שזה הסמ"ך מ"ם שבא לשבר את הבית, הזהר הקדוש קורא איש לבדו פלג גופא, חצי גוף, נמצא כשאדם מתחתן זה גוף שלם, כמו שכתוב: (בראשית ב' כ"ד) "וַדַּבַּק בְּאִשׁוֹ וְהָיוּ לְבָשָׂר אֶחָד", הינו שניהם חצי חצי, וביחד הם שלם, מה שאין כן כשאחד רוצה להשתלט על הזולת, זה הסמ"ך מ"ם, הינו ששים על ארבעים, אני יותר ממך וכו', והרגע שהבעל או האשה חושבים שאחד יותר מהשני עם עשרה אחוזים, והוא פחות ממני עם עשרה אחוזים, זה כבר נקרא סמ"ך מ"ם ששים על ארבעים, ולכן כל מי שרוצה שלום בית אמתי, צריך לדעת שהאיש והאשה הם גוף אחד, וכמו שאמר החכם מכל האדם: (קהלת ד') "טובים השנים מן האחד אשר יש להם שכר טוב בעמלם: כי אם יפלו האחד יקים את חברו ואילו האחד שיפול ואין שני להקימו: גם אם ישכבו שנים וחס להם ולאחד איך יחס", ולכן אם רוצים שלום בית אמתי, צריך להיות משני הצדדים, הן מהבעל והן מהאשה, לוותר אחד להשני, ואז הם חצי חצי שתפים שלמים, ותמיד יחיו ביחד באהבה ובבנה הדדית, ויצליחו בחיי נשואיהם.

ולכן כל זוג צריכים לזכר טוב טוב אם הם רוצים לבנות בית נאמן בישראל, עליהם לכתחלה להיות ותרגים, ולוותר אחד להשני, ואז אף פעם לא יצטרכו ללכת אל שום בן אדם שעוסק בשלום בית וכו', כדי שהשלום ישרה בתוך ביתם, צריכים רק שכל ודעת איך להתנהג הבעל והאשה, והיות שעדין אין בית חרשת שמיצר שכל ודעת וכו', וכן אין חנות או קניון וכו', שמוכרים שמה שכל ודעת וכו', ועל כן צריכים לכוון בכל יום שלש פעמים ביום בעת שמתפללים את הברכה "אתה חונן לאדם דעת ומלמד לאנוש בינה" וכו', לבקש אז על דעת ושכל, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (נדרים מ"א). "דעת קניית - מה חסרת, דעת חסרת - מה קניית", אם יש לאדם דעת יש לו הכל, ואם אין לו דעת אין לו כלום, ולכן כל זוג צריכים לבקש הרבה ממנו יתברך על דעת ושכל, אשר השכל היבש אומרת שצריכים להיות ותרגים, ואז השלום שורה בבית.

אני מאד מקנה להקדוש ברוך הוא שהדבורים האלו יכנסו בלבכם ותשלימו ביניכם, ואז טוב לכם כל הימים.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

אתק.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר וארא, כ"ז טבת התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

חסדי השם יתברך שיש לנו רבי כזה שלא נותן לנו לישן, יום אחר יום מעורר ומחזק אותנו, וכזה ראוי לנו לשמח מאד מאד, כי מה היינו עושים בלי רבנו ז"ל? ולכן ידוע האמרה שאמר מוהר"ן ז"ל לתלמידו ר' נחמן טולטשינר ז"ל, אם לא מציתים את רבנו ז"ל למה אתה נוסע אליו? והשאלה הזו אנחנו צריכים לשאל לעצמנו, אם אנחנו לא מציתים את רבנו ז"ל במה אנחנו מקשרים אליו? הרי רבנו ז"ל רצה מאד מאד שנהיה תמיד בשמחה, והזהירנו על שמחה יותר מהכל, ובפרוש גלה לנו (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן כ"ד) מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד, ולהתגבר להרחיק העצבות והמרה שחורה בכל כחו, כי כל החלאות הבאים על האדם כלם באים רק מחמת קלקול השמחה, ולכן צריכים למסר את נפשו בשביל להיות תמיד בשמחה, וחכמינו הקדושים אמרו (תנחומא, שמיני) לפי שאין השמחה ממתנת לאדם, לא כל מי ששמח היום שמח למחר, ולא כל מי שמצר היום מצר למחר, לפי שאין השמחה ממתנת לאדם; ולכן יעזר הקדוש ברוך הוא שתמיד יהיה השמחה מצויה אצלך, כי אין טוב מזה, ועל ידי שמחה מתרחב הלב ויכולים אחר כך לדבר אל הקדוש ברוך הוא, ולספר לפניו יתברך את כל אשר עם לבבו בתמימות ובפשיטות גמור, כי מה שאין האדם מתחזק לדבר אל הקדוש ברוך הוא, הוא מפני שנופל על לבו עצבות ומרירות ודפאון, אבל תכף ומיד שמכריח את עצמו להיות בשמחה, אזי נפתח לבו לדבר אל הקדוש ברוך הוא, ורואים שדיקא על שתי הדברים האלו, הסמ"ך מ"ם מתלבש על האדם מאד מאד, לא להיות בשמחה, ולא להתבודד עמו יתברך,

שֶׁהֵם שְׁתֵּי הַיְסוּדוֹת הָעֵקְרִיּוֹת בַּחֲסִידוֹת בְּרֶסֶלֶב, וְעַל זֶה רִבְנוּ ז"ל הַזְהִירוֹנוּ יוֹתֵר מֵהַכֵּל.

מָה אָמַר לָךְ! כָּל הַצָּרוֹת וְהַבְּעֵיּוֹת שֶׁלָּךְ זֶה רַק מַחֲמַת חֶסְרוֹן הַשְּׂמֻחָה, כִּי אִם אָדָם הֵיךָ תְּמִיד שְׂמַח, הֵיךָ מִמְּשִׁיךְ עָלָיו אִוְרוֹת נִשְׁגָּבִים מִלְּמַעְלָה, כִּי כִּף מוּכָא בְּזֵהר (תְּצַוָּה קפ"ד): תָּא חֲזִי עֲלֵמָא תַּתְּאָה קִימָא לְקַבְּלָא תְּדִיר, [בּוֹא וְרֵא הָעוֹלָם הַזֶּה עוֹמֶדֶת לְקַבֵּל תְּמִיד] וְהוּא אֶקְרִי אֶבֶן טָבָא, [וְהִיא נִקְרָאת אֶבֶן טוֹב כְּמוֹ אֶבֶן מוֹשְׁכַת שְׁנִקְרָא מִגִּנּוּט] וְעֲלֵמָא עֲלָאָה לֹא יְהִיב לִיה אֵלָא כְּגוֹנָא דְאִיהוּ קִימָא, [וְהָעוֹלָם הַבָּא לֹא נוֹתֵן אֵלָא כְּמוֹ שְׂמֻכִּינִים אֶת עֲצָמוֹ מִלְּמַטָּה] אִי אִיהוּ קִימָא בְּנֵהִירוֹ דְאֶנְפִּין מִתְּתָא, [אִם נִמְצָאִים תְּמִיד בְּפָנִים שְׂמֻחִים מִלְּמַטָּה] כְּדִין הֵכִי נִהְרִין לִיה מְעִילָא, [כִּף מְאִירִים לוֹ מִלְּמַעְלָה אִוְרֵי וְזִיו וְחַיּוֹת וְדַבָּקוֹת וְכוּ'] וְאִי אִיהוּ קִימָא בְּעֲצִיבוּ, [אֲבָל אִם אָדָם עוֹמֵד בְּעֲצָבוֹת וּבְמָרָה שְׁחוֹרָה] יְהִיב לִיה דִּינָא בְּקַבְּלִיה. [אִזִּי מִמְּשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ דִּינִים] כְּגוֹנָא דָּא: (תְּהֵלִים ק' ב') "עֲבָדוּ אֶת הוִי"ה בְּשְׂמֻחָה", חֲדוּה דְבַר נִשְׁ מְשִׁיךְ לְגַבִּיָּה חֲדוּה אַחְרָא עֲלָאָה, [הַשְּׂמֻחָה שֶׁל אָדָם בְּזֵה הָעוֹלָם, מִמְּשַׁכַּת עָלָיו שְׂמֻחָה מְעוֹלָם הַבָּא] הֵכִי נִמִּי הָאִי עֲלֵמָא תַּתְּאָה, כְּגוֹנָא דְאִיהִי אֲתַעֲטָרַת הֵכִי אִמְשִׁיךְ מִלְּעִילָא, [כִּף הוּא הָעוֹלָם הַזֶּה, כְּפִי שְׂאָדָם מִתְּנַהֵג בְּזֵה הָעוֹלָם, כִּף מִמְּשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ מְעוֹלָם הַבָּא], וְלִכְן כְּשֶׁאָדָם רַק בְּשְׂמֻחָה וּמְכַרִּיחַ אֶת עֲצָמוֹ בְּכָל הַכַּחוֹת לְהִיּוֹת בְּשְׂמֻחָה, עַל יְדֵי זֶה הוּא מִמְּשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ שְׂמֻחָה מְעוֹלָמוֹת הָעֲלִיוֹנִים, וְלִכְן אַל תְּהִיָּה בְּטֵלָן! וְאִף שְׂאֵנִי יוֹדַע שְׂעוּבָר עָלֶיךָ מֵהַ שְׂעוּבָר צָרוֹת וְיִסוּרִים, מְרִירוֹת וּמְכַאוּבִים, תִּשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת בְּשְׂמֻחָה עִם כָּל הַכַּחוֹת, וְאִז תִּרְאֶה שְׂכָל מִזְלָךְ יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, הַלּוֹאִי שֶׁתִּכְנִיס אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלּוּ בְּלִבְךָ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתקא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר וְאָרָא, כ"ז טבת התשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

אני מאד מאד מבקש אותך שתתחזקי בכל מיני אפנים שבעולם רק להיות בשמחה, כי השמחה הוא רפואה לכל בין בגשמי בין ברוחני, ורב הצרות שבני אדם סובלים, זה רק מחמת העצבות והמרירות והדפאון שתופס אותם, ורבנו ז"ל שהוא הבן השמחה האמתית, בא לעקר את העצבות מאתנו וכו', אבל אנחנו צריכים לציית אותו, ולכן אני מאד מבקש אותך תעשי כל מה שביכולתך רק להיות בשמחה, ותמיד תדברי רק משמחה, הן עם בעלך, הן עם הילדים, והן עם השכנות, וכשמדברים עם אחרים משמחה, ומחזקים אותם, על ידי זה הדבורים חוזרים אל עצמם, הינו כשמחזקים את אחרים, מקבלים חזרה התחזקות, ולכן מה טוב ומה נעים כשאחת תמיד מחזקת את אחרות, על ידי זה היא תהיה תמיד מחזקת, וזה דבר גדול מאד מאד, כי עובר על כל אחד ואחת משברים וגלים, צרות ויסורים, מרירות ומכאובים וכו', ואי אפשר להפטר מזה רק על ידי שמחה, ולכן אני מאד מאד מבקש אותך, תעשי כל מה שביכולתך למצא את הטוב שיש בך, ותדוני את עצמך תמיד לכף זכות, ותזכרי כמו שיש לאו לא לשנא את הזולת "לא תשנא את אחיך בלבבך", כך אסור לשנא את עצמו, כי יש בני אדם שהם שונאים את עצמם וכו', ודנים את עצמם תמיד לכף חוב וכו', והם ממרמרים וכו', ולכן שונאים את אחרים וכו', ודנים את אחרים לכף חוב וכו', וזורקים את המרירות שלהם על אחרים וכו', ולכן קדם אדם צריך להיות בעצמו שמח, ולאהב את עצמו, ולדון את עצמו לכף זכות, וכך יוכל לאהב גם את הזולת ולדון אותו לכף זכות, אשרי מי שמציית את רבנו ז"ל בתמימות ובפשיטות גמורה, ומקים את כל הדבורים האלו, ואז יעבר את זה העולם בטוב ובנעימים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתקב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וָאֵרָא, כ"ז טבת התשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת שְׁחֻכְמִינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (תָּנָא דְבֵי אֲלִיָּהוּ רַבָּה, פְּרָק י', סִימָן ה') אֵין אִשָּׁה כְּשֶׁרָה אֶלָּא הַעוֹשֶׂה רְצוֹן בַּעֲלָהּ; נִשְׂוֵאִין אֲמַתִּים וּמְסוּרִים וְכוּ' וְכוּ', צְרִיךְ לְהִיּוֹת שְׁתַּפּוֹת שֶׁל שְׁתִּיָּהֶם, הֵינּוּ הַבַּעַל וְהָאִשָּׁה צְרִיכִים לְהִיּוֹת שְׁתַּפִּים מִלְּאִים בְּכָל פֶּרֶט וּפְרֵט מֵהַחַיִּים, וְזֶה נִשְׂוֵאִין בְּרִיאִים וּמְצַלְחִים, אֲבָל הַרְגַע שֶׁהָאִשָּׁה מִתְחִילָה לְהִתְחַמֵּק מֵהַתְּפַקִּידִים שֶׁלָּהּ בְּבֵית וְכוּ' וְכוּ', אַזִּי גַם הַבַּעַל מִתְחִיל לְהִתְחַמֵּק מֵהַתְּפַקִּידִים שֶׁלוֹ וְכוּ' וְכוּ', וְזֶה פְּשוּט מְאֹד.

וְלִכֵּן אִישׁ וְאִשָּׁה צְרִיכִים לְהִיּוֹת וּתְרַנִּים אֶחָד לְהַשְׁנִי, וְלִתַּת תְּשׁוּמַת לֵב אֶחָד לְהַשְׁנִי, וְזֶה שְׁלֵמוֹת הַבֵּית, וְעַל יְדֵי זֶה מִמִּילָא יֵשׁ אֶהְבָּה וְהַבְּנָה הַדְּדִית, אֲבָל הַרְגַע שְׂרוּצִים אֶחָד לְהַשְׁתַּלֵּט עַל הַזּוּלַת, דַּעוּ לָכֶם שְׁזֶה הַסְּמ"ךְ מ"ם שְׂבָא לְשֹׁבֵר אֶת הַבֵּית, הַזֶּהֱרֵה הַקְדוּשׁ קוֹרָא אִישׁ לְבַדּוֹ פְּלַג גּוּפָא, חֲצִי גּוּף, נִמְצָא כְּשֶׁאָדָם מִתְחַתֵּן זֶה גּוּף שְׁלָם, כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב: (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ד) "וְדַבֵּק בְּאִשְׁתּוֹ וְהָיוּ לְבָשָׂר אֶחָד", הֵינּוּ שְׁנֵיהֶם חֲצִי חֲצִי, וּבִיחַד הֵם שְׁלָם, מַה שְׂאִין כֵּן כְּשֶׁאֶחָד רוֹצֶה לְהַשְׁתַּלֵּט עַל הַזּוּלַת, זֶה הַסְּמ"ךְ מ"ם, הֵינּוּ שְׁשִׁים עַל אַרְבָּעִים, אֲנִי יוֹתֵר מִמֶּךָ וְכוּ', וְהַרְגַע שֶׁהַבַּעַל אוֹ הָאִשָּׁה חוֹשְׁבִים שְׂאֶחָד יוֹתֵר מֵהַשְׁנִי עִם עֲשָׂרָה אַחוּזִים, וְהָהוּא פְּחוֹת מִמֶּנִּי עִם עֲשָׂרָה אַחוּזִים, זֶה כְּכַר נִקְרָא סְמ"ךְ מ"ם שְׁשִׁים עַל אַרְבָּעִים, וְלִכֵּן כָּל מִי שְׂרוּצֶה שְׁלוֹם בֵּית אֲמַתִּי, צְרִיךְ לְדַעַת שֶׁהָאִישׁ וְהָאִשָּׁה הֵם גּוּף אֶחָד, וְכִמוֹ שְׂאֵמֶר הַחֶכֶם מְכַל הָאָדָם: (קֹהֶלֶת ד') "טוֹבִים הַשְּׁנַיִם מִן הָאֶחָד אֲשֶׁר יֵשׁ לָהֶם שְׂכָר טוֹב בַּעֲמָלָם: כִּי אִם יִפְלוּ הָאֶחָד יָקִים אֶת חֲבֵרוֹ וְאִילוֹ הָאֶחָד שִׁיפּוֹל וְאִין שְׁנֵי לְהַקִּימוֹ: גַּם אִם יִשְׁכְּבוּ שְׁנַיִם וְחָם לָהֶם וְלֹאֶחָד אֵיךְ יַחֵם", וְלִכֵּן אִם רוֹצִים שְׁלוֹם בֵּית אֲמַתִּי, צְרִיךְ לְהִיּוֹת מְשֻׁנֵי הַצְּדָדִים, הֵן מֵהַבַּעַל וְהֵן מֵהָאִשָּׁה, לוֹתֵר אֶחָד לְהַשְׁנִי, וְאִז הֵם חֲצִי חֲצִי שְׁתַּפִּים שְׁלָמִים, וְתִמִּיד יַחֲיוּ בִיחַד בְּאַהֲבָה וּבְהַבְּנָה הַדְּדִית, וַיְצַלְיָחוּ בַחַיִּי נִשְׂוֵאֵיהֶם.

כְּשֶׁהִבְעֵל מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ וְכוּ', וְתוֹבֵעַ אוֹתָךְ וְכוּ', אֲסוּר לְהִתְחַמֵּק מִמֶּנּוּ וְכוּ', אֶפְלוּ שְׁתֵּהִי צוֹדְקֵת בְּמֵאָה אַחוּזוֹ, אָבֵל כְּשֶׁהִבְעֵל מִבְּקֵשׁ וְכוּ', וְהָאִשָּׁה מְסֻרְבֵּת, זֹאת כָּבֵר נִקְרָאת אִשָּׁה רְעָה וְכוּ', כָּל הַכְּבוֹד לָךְ וְכוּ', אָבֵל לֹא מְאִימִים אֶת הַבֵּעַל עִם דְּבָר זֶה, חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (יבמות ס"ג): הֵיכִי דְמֵי אִשָּׁה רְעָה אָמַר אֲבִי מְקַשְׁטָא לִיהַּ תִּכָּא וּמְקַשְׁטָא לִיהַּ פּוּמָא, רַבָּא אָמַר מְקַשְׁטָא לִיהַּ תִּכָּא וּמֵהֲדַרָּא לִיהַּ גַּבָּא; הֵינּוּ אִשָּׁה שֶׁהִיא מִתְקַשְׁטֶת לְפָנַי בַּעֲלָהּ, וְהִיא מֵהַפְּכֶת אֶת פְּנֵיהָ לְפָנָיו, הֵינּוּ שְׂלֵא רוּצָה לְהִיּוֹת אִתּוֹ וְכוּ', עוֹשֶׂה בְּרָגוּז וְלֹא רוּצָה לֵאכֹל אִתּוֹ וְכוּ', וְלֹא עוֹד אֲלֵא הִיא פּוֹתַחַת אֶת פִּיהָ וּמְקַלְלֶת וּמַגְדִּיפֶת אוֹתוֹ וְכוּ', אֲזִי אֲנִי שׂוֹאֵל אוֹתָךְ לְמָה שֶׁבַעֲלָךְ לֹא יַעֲדֵר מֵהֵבִית? מַה יֵּשׁ לוֹ בְּבֵית? רַק קִלְלוֹת וְהַשְּׁפָלוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְגַם אֵת לֹא רוּצָה לְהִיּוֹת אִתּוֹ כְּשֶׁמִּבְּקֵשׁ אוֹתָךְ וְכוּ', אֲזִי מַה אֵת רוּצָה מִבַּעַל כְּזֶה? תֹּאמִינִי לִי זֶה בַּעַל צְדִיק שֶׁעֲדִין נִשְׁאַר אִתָּךְ אֶפְלוּ שְׁעָה אַחַת תַּחַת גַּג אֶחָד וְכוּ'.

אִשָּׁה צְרִיכָה לְהִיּוֹת מְסוּרָה לְבַעֲלָהּ, אֲזַי גַּם בַּעֲלָהּ יִהְיֶה מְסוּר אֲלֶיהָ, הַחַיִּים הוֹלְכִים דּוּ סְטֵרִי, אֵל תִּשְׁכַּחֵי בַּעֲלָךְ עוֹבֵד מְאֹד מְאֹד קָשָׁה לְהַשִּׁיג פְּרֻנְסָה, וּמְקַבֵּל בַּעֲבוּדָה עֲלֻבוּנוֹת, בְּזִיוּנוֹת, הַשְּׁפָלוֹת וְכוּ', וְהַכֹּל הוּא סוּפֵג כְּדֵי שִׁיְהִי לָךְ אָכֵל בְּשִׁפְעַ, וְשִׁיְהִי לְשֵׁלֵם אֶת הַמְשַׁכְּנָתָא וְכוּ', וּלְבִסּוּף סֵף הַכֹּל מַה שֶׁהוּא מִבְּקֵשׁ זֶה אוֹתָךְ וְכוּ', וְאֵת עוֹשֶׂה לוֹ דוֹקָא וְכוּ', מַה אֵת רוּצָה שְׂלֵא יִבְרַח מֵהֵבִית? וְלִכֵּן אִם אֵת רוּצָה שֶׁהִבְעֵל יֵאָהֵב אוֹתָךְ וְיִהְיֶה אִתָּךְ תְּמִיד בְּבֵית, תְּמַסְרִי אֶת כָּל כְּלָךְ אֲלָיו וְכוּ', וְתִרְאִי לוֹ תְּמִיד אֶהְבֶּה, וְאֵל תְּקַמְּצִי מִחֲמָאוֹת אֲלָיו וְכוּ', וְאֲזַי תִּרְאִי אִיזָה בַּעַל נִפְלֵא יִהְיֶה לָךְ, שְׂאָף פַּעַם לֹא יִבְרַח לָךְ בְּלִילוֹת מֵהֵבִית, וּכְבָר אָמַר הַחֲכָם מִפֶּל אָדָם: (מְשַׁלֵּי כ"ז י"ט) "כַּמִּים הַפְּנִים לְפָנִים כֵּן לֵב הָאָדָם לְאָדָם", וּפִרְשׁ רַש"י: כַּמִּים הִלְלוּ הַפְּנִים שְׂאֵתָה מְרָאָה לְתוֹכֵן הֵן מְרָאוֹת לָךְ. כֵּן לֵב הָאָדָם לְאָדָם חִבְרוּ לְפִי מַה שְׂאָדָם יוֹדֵעַ שֶׁחִבְרוּ אוֹהֲבוּ כֵּן הוּא מְרָאָה לוֹ פָּנִים, אֲנִי מְאֹד מְקוּנָה לְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּצִיִּתִי אוֹתִי, וְאֲזַי תִּרְאִי שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל צֵד הַכִּי טוֹב בְּבֵיתָךְ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ שִׁיְהִי לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתקג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר וָאֵרָא, כ"ז טבת התשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

חֲכַמֵּינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (אבות, פֶּרֶק ב') יָפָה תִּלְמוּד תּוֹרָה עִם דֶּרֶךְ אֶרֶץ שִׁיגִיעַת שְׁנֵיהֶם מְשַׁכַּחַת עוֹז, הֵינּוּ שֹׁצְרִיכִים אֶת שְׁנֵיהֶם, לְמִצָּא לְעַצְמוֹ אֵיזָה עֲבוּדָה לְעַבְדוֹ, וְכֵן לְקַבֵּעַ עֵתִים לַתּוֹרָה, וְהֵם לֹא סוֹתְרִים אֶחָד אֶת הַשְּׁנַי, אֲדַרְבָּה רַבְנּוּ ז"ל אָמַר (תִּי-מוֹהֲר"ן, סִימָן תַּק"א) שְׁחַפֵּץ מְאֹד שִׁיְהִיָּה לָנוּ פְּרִנְסָה, אִף עַל פִּי שְׁבִטְחוֹן גַּם כֵּן טוֹב מְאֹד, אִף עַל פִּי כֵן טוֹב מְאֹד כְּשֹׁזְכִיךְ שִׁישׁ לֹא מְעַמֵּד פְּרִנְסָה, כִּי בְּמִקּוֹם עֲבוּדַת הַבִּטְחוֹן בְּמִקּוֹם זֶה יַעֲשֶׂה עֲבוּדָה אַחֶרֶת, כְּלוּמַר כִּי אִם לֹא יִהְיֶה לוֹ מְעַמֵּד פְּרִנְסָה וִיְהִיָּה לוֹ בְּלִבּוֹל הַדַּעַת מֵהַפְּרִנְסָה, וַיִּצְטַרֵּף בְּכָל פַּעַם לְחֹזֶק עֲצָמוֹ בְּמִדַּת הַבִּטְחוֹן, בְּמִקּוֹם זֶה יַעֲסֹק בְּעֲבוּדָה אַחֶרֶת וְהַתְּחִזְקוֹת אַחֶרֶת בְּשֵׁאֵר עֲנִינֵי עֲבוּדַת הַשֵּׁם, וְלִכֵּן הֵייתִי מֵיַעֵץ לָךְ עַל פִּי דַעַת רַבְנּוּ ז"ל שֶׁתִּמְצָא לְעַצְמְךָ אֵיזָה פְּרִנְסָה קְבוּעָה, אִם תּוּכַל לְהִיּוֹת עֲצָמָאֵי אֵין לְמַעְלָה מְזָה, וְאִם לֹא, אֲזִי תִקַּח אֵיזָה עֲבוּדָה שֶׁרַק יְבוֹא תַּחַת יְדֶיךָ, לֹא לְהַתְּבִישׁ מִשׁוּם דְּבָר, כִּי כֵּךְ אָמְרוּ חֲכַמֵּינוּ הַקְדוּשִׁים (פְּסָחִים ק"ג.) פֶּשֶׁט נְבִילָתָא בְּשׁוּקָא, וְשָׁקֵל אַגְרָא, וְלֹא תִימָא כִּהְנָא אָנָּא, וְגַבְרָא רַבָּא אָנָּא, וְסַנְיָא בִּי מִלְתָּא; תּוֹרִיד אֶת הַעוֹר שֶׁל הַנְּבִילָה בְּתוֹךְ הַשׁוּק, וְתִקַּבֵּל עַל זֶה שְׁכָרְךָ, וְאֵל תֹּאמַר: אֲנִי כֹהֵן, אוֹ אֲנִי אָדָם גָּדוֹל, וְזֶה לֹא מִתְּאִים לִי, הֵינּוּ אָדָם צָרִיךְ לְקַחַת כָּל מַה שֶׁרַק מְצִיעִים לוֹ עֲבוֹר פְּרִנְסָה, וְכִמּוֹ שֶׁסָּפַר לָנוּ רַבְנּוּ ז"ל בְּהַסְפּוֹר שֶׁל הַבַּעַל בְּטְחוֹן שְׁבָכָל יוֹם יֵצֵא עַל הָרְחוֹב וּמִצָּא לְעַצְמוֹ עֲבוּדָה חֲדָשָׁה, פַּעַם נִקָּה רַפְתּוֹ וְכוּ', פַּעַם תִּקַּן דְּבָרִים וְכוּ', כָּל יוֹם הֵייתָה לוֹ עֲבוּדָה אַחֶרֶת וְלֹא הֵייתָה מְסַתְּפֵל אֶפְלוּ שְׂזָה בְּזוּיָה וְכוּ', הֵייתָ תְּמִיד שְׂמֵחַ וְלִקַּח כָּל עֲבוּדָה שֶׁרַק הִצִּיעוּ לוֹ, וְהַתְּפָרְנֵס בְּכַבוֹד, וְלִכֵּן אִם אַתָּה תַּעֲשֶׂה אוֹתוֹ דְּבָר, תַּחֲפֹשׁ לְעַצְמְךָ אֵיזָה עֲבוּדָה שֶׁרַק יִצִּיעוּ לָךְ, וְתִקַּח אֶת זֶה וְאֵל תִּגִּיד שְׂזָה לֹא מִתְּאִים לָךְ, אֵין דְּבָר כְּזֶה צְרִיכִים לְפָרְנֵס אֶת הָאִשָּׁה וְהַיְלָדִים בְּכַבוֹד, וְחֲכַמֵּינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּתוּבוֹת נ.) עַל הַפְּסוּק: (תְּהִלִּים ק"ג) "אֲשֶׁרִי שְׁמַרִי מִשְׁפָּט עֲשֵׂה צְדָקָה בְּכָל עֵת", וְכִי אֶפְשֶׁר לַעֲשׂוֹת צְדָקָה בְּכָל עֵת? דְּרָשׁוּ רַבּוֹתֵינוּ שְׁבִיבְנָה

ואמרי לה רבי אליעזר: זה הזן בְּנֵינוּ וּבְנוֹתָיו כְּשֶׁהֵן קִטְנִים; הֲרִי שֶׁלֶךְ לְפָנֶיךָ שֶׁהֲצַדִּיקָה הָרֵאשׁוֹנָה צְרִיכִים לְתַתּ לְהָאִשָּׁה וּלְהִילָדִים, וְלִכְן תִּמְצָא לָךְ עֲבוּדָה קְבוּעָה, וְכֵן תִּקְבַּע עֵתִים לְתוֹרָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מְדֻרָשׁ, מִכָּל לְמוֹד שְׁעוֹר אַחַד, וְעַל כָּלֵם לְמוֹד שֶׁלַּחַן עֲרוּךְ שְׁמַאד מְאֹד הַזֶּה יִרְנוּ רַבְנֵינוּ ז"ל עַל זֶה, וְאָמַר (שיחות-ה"ר, סימן כ"ט) שֶׁכָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל מִחַיִּב לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם הַלֵּכָה בְּשֶׁלַּחַן עֲרוּךְ, אִם תִּתְנַהֵג כְּכֹה אֲזִי טוֹב לָךְ בְּעוֹלָם הַזֶּה וּמִכָּל שָׁפָן בְּעוֹלָם הַבָּא,

חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (נדה ע:): מַה יַעֲשֶׂה אָדָם וַיִּתְעַשֵּׂר? אָמַר לָהֶן יִרְבֶּה בְּסַחֲוֵרָה וַיִּשָּׂא וַיִּתֵּן בְּאַמוּנָה, אָמְרוּ לוֹ הַרְבֵּה עָשׂוּ כֵן וְלֹא הוֹעִילוּ, אֲלֹא יִבְקֹשׁ רַחֲמִים מִמִּי שֶׁהֲעִשֵּׂר שְׁלוֹ, שְׁנֵאמַר: (חגי ב' ח) "לִי הַכֶּסֶף וְלִי הַזֶּהָב", מֵאִי קָא מִשְׁמַע לָן דְּהָא בְּלֹא הָא לֹא סָגִי; הֵינּוּ שְׁצָרִיכִים שְׁנִיָּהֶם, הֵן פְּרִנְסָה וְהֵן תְּפִלָּה לְבִקְשׁ מִמִּי שֶׁהַכֶּסֶף אֲצִלוּ, הֵינּוּ לְבִקְשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, כִּי בְּלִי תְּפִלָּה זֶה לֹא יִלָּךְ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֹשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעַדְךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתקד.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעִי לְסֵדֶר וְאָרָא, כ"ז טַבַּת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... נִרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (נדה י"ג): כָּל הַמוֹצִיא זֶרַע לְבִטְלָה חַיִּב מִיָּתָה; וְהַסְּבָרָה לָזֶה, כִּי חֲכָמֵי הַטֵּבַע אוֹמְרִים בְּאֵם לּוֹקָחִים זְכוּכִית מִגְּדֵלֶת, אֲזִי רוֹאִים שֵׁשׁ בְּכָל טֶפֶה זֶרַע גּוֹפָה שְׁלֵמָה, רֵאשׁ, גּוֹף, יָדַיִם וְרַגְלַיִם זְכוּ, נִמְצָא כְּשֶׁאָדָם מְאוּנָן וּמוֹצִיא זֶרַע לְבִטְלָה, הוּא הוֹרֵג אֶת בְּנֵו אוֹ אֶת בַּתּוֹ, וְהוּא פְּשוֹט רוֹצֵחַ גְּמוּר, וּבְנֵי אָדָם לֹא יוֹדְעִים מְזֵה, וְלֹא חוֹשְׁבִים עַל זֶה, חוֹשְׁבִים

שְׁאוֹנְנוֹת זֶה תֵּאָדָה אוֹ הַנָּאָה, זֶה רַחֲמָנָא לְצִלְן רְצִיחָה, וְלֹא עוֹד אֶלָּא מִחְלִישׁ אֶת כַּח הָאָדָם לְגַמְרִי, וְכֵן הוֹרְסִים לוֹ אֶת הַבְּרִיאוֹת וּמִחְלִישִׁים לוֹ אֶת הָרְאִיָּה וְכוּ', וּמִי שְׁפֹגֵם בְּדָבָר זֶה וּמֵאוּנָן, הוּא הוֹרֵס אֶת הַדְּעוּת וְהַשְׂכָּל שְׁלוֹ, וְנַעֲשֶׂה עֲצָבִי, וְהוּא מְלֵא סִפְקוֹת וְקִשְׁיוֹת עָלָיו יִתְבָּרַךְ, וְזֶה הוֹרֵס לוֹ אֶת כָּל הַחַיִּים, וְאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (שיחות-הֲר"ן, סימן רמ"ט) שְׂכַעַס וְרְצִיחָה וְאֶלִּימוֹת שֵׁישׁ בְּאָדָם, זֶה בָּא מֵהַחֲטָא הַמְּגַנֶּה הַזֶּה, כִּי כְּתִיב: (בְּרֵאשִׁית ל"ח ז') "וַיְהִי עַר בְּכוֹר יִהְיֶה רַע בְּעֵינֵי הַיְוָיָה וַיִּמְתְּהוּ הַיְוָיָה", וְשׂוֹאֵל רַבְּנּוּ ז"ל לָמָּה נִקְרָא הַחֲטָא הַזֶּה "רַע בְּעֵינֵי הַיְוָיָה"? אֶלָּא מִי שְׂחוֹטָא בְּחֲטָא הַמְּגַנֶּה הַזֶּה שֶׁל אוֹנְנוֹת וְהוֹצֵאת זֶרַע לְבִטְלָה, הוּא נַעֲשֶׂה אִישׁ רַע וּבִלְיַעַל וְהוּא תְּמִיד בְּכַעַס, וְלִכֵּן כְּשֵׁרוֹאִים אָדָם עֲצָבִי וְתְּמִיד בְּכַעַס וְרְצִיחָה, זֶה כָּבֵר מְגַלֶּה שֶׁהוּא פָּגוּם מְאֹד בְּחֲטָא הָאוֹנְנוֹת וְהוֹצֵאת זֶרַע לְבִטְלָה, וְכֵן אָמַר (שיחות-הֲר"ן, סימן קפ"ד) כִּי בְּחֲטָט יְכוּלִין לְהַפִּיר הַנוֹאֶף, עֵין שָׁם, הֵינּוּ כַּעַס בָּא מֵהַחֲטָט שֶׁהוּא הָאֵף, וְרוֹאִים אָדָם כַּעֲסָן שְׂמוּצִיא אֶת הָעֲצָבִים שְׁלוֹ עַל הַזּוּלָת, סִימָן שֶׁהוּא נוֹאֶף.

כְּדִי לְתַקֵּן אֶת הַחֲטָא הַזֶּה, הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן כְּדֹאֵי לְנִסְעֵ אֲצֵל צִיּוֹן רַבְּנּוּ ז"ל, וְלָתֵת פְּרוּטָה לְצַדֻּקָה וּלְהַגִּיד אֶת הָעֲשָׂרָה מְזֻמּוֹרֵי תְּהִלִּים הַנִּקְרָאִים "תִּקְוֵן הַכְּלָלִי", כִּי אִם רַבְּנּוּ ז"ל הִבְטִיחַ עִם שְׁתֵּי עֲדִים צְדִיקִים קְדוּשִׁים שְׂכָל מִי שְׂיִבּוֹא אֶל הַצִּיּוֹן שְׁלוֹ וַיִּתֵּן פְּרוּטָה לְצַדֻּקָה וַיַּגִּיד אֶת הָעֲשָׂרָה מְזֻמּוֹרֵי תְּהִלִּים הָאֵלּוּ: ט"ז, ל"ב, מ"א, מ"ב, נ"ט, ע"ז, צ', ק"ה, קל"ז, ק"נ, אֶפְלוֹ אִם עֲצָמוּ וּגְבָהוּ חֲטָאֵיו וּפְשָׁעָיו, יוֹצֵיא אוֹתוֹ מֵהַשְּׂאוֹל תַּחֲתִית וּמִתַּחֲתָיו, וְלִכֵּן כָּל מִי שְׂיִוְדַע שְׂפָגָם וְחֲטָא בְּחֲטָא הַזֶּה, עָלָיו לַעֲשׂוֹת כָּל מַה שְׂבִיכָלְתוּ לְהִיּוֹת עַל כָּל פָּנִים פַּעַם אַחַת אֲצֵל צִיּוֹן רַבְּנּוּ ז"ל, וּמַה לֹּא יַעֲשֶׂה אָדָם בְּשִׁבְלִיל לְהַצִּיל אֶת נַפְשׁוֹ מִרְדַּת שַׁחַת.

עָלֶיךָ לְהַקְפִּיד לְהַנִּיחַ תְּפִלִּין כְּשֵׁרוֹת, וְלִלְכֹת לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת בְּבֵית הַפְּנִסָּת וּבְמִנְיֵן דִּיקָא חַק וְלֹא יַעֲבֹר, וְכֵן לְהַקְפִּיד מְאֹד לְבָרֵךְ בְּרִכּוֹת הַנְּהַנִּינֵן עַל כָּל מַה שְׂאוּכַל, וְלִשְׁמֹר מְאֹד שְׂכָל מַה שְׂאוּכַל שְׂיַהֲיֶה לָזֶה הַכֶּשֶׁר שֶׁל בְּד"ץ יְרֵאֵי הַשָּׁם, וּבְפִרְט לְהַקְפִּיד לְבָרֵךְ בְּרִכַּת הַמְּזוּן מִתּוֹךְ הַסְּדוּר דִּיקָא, וְכֵן לומר קְרִיאַת שְׁמַע שְׁעַל הַמְּטָה כְּפִי גִסַח הָאֲרִיז"ל, שְׁזֶה תִּקְוֵן גְּמוּר לְפָגָם הַבְּרִית הוֹצֵאת זֶרַע לְבִטְלָה.

מה טוב ומה נעים אם תוכל לגרס הרבה משניות, הינו להתחיל מהתחלת ברכות ולסיים פּרָק אחר פּרָק מסכתא אחר מסכתא, עד שתזכה לסיים ששה סדרי משנה תתחיל עוד פעם, וכך תתנהג כל ימי חייה, כי אין טוב מזה לתקון הברית, ואשרי מי שזוכה לומר בכל יום ח"י פּרָקים משניות, שזה תקון גמור לפגם הברית והורג את היצר הרע.

אני מכרח להגיד לך שרבנו ז"ל אמר (ספר-המדות, אות נאוף, סימן מ"א) תקון להוצאת זרע לבטלה שישתדל להחזיר בני אדם בתשובה, ולכן זה צריך להיות התקון שלך לקחת חבילה של ספרי רבנו ז"ל ולהפיצם לכל עובר ושב, וזה כבר יעשה את העבודה, כי ידוע אשר ספרי רבנו ז"ל ובפרט החוברות הם המחזירים בתשובה את נשמות ישראל, ורב רבם מאנשי שלומנו שנתקרו בו אל רבנו ז"ל בלמעלה מחצי יובל הזה, הנה רק על ידי הקונטרסים והחוברות וכו', ואפלו אלו שכבר נקראים משפיעים בין אנשי שלומנו, גם כן חזרו בתשובה על ידי החוברות והקונטרסים, ולכן תראה להפיץ אותם וזה יהיה התקון שלך.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתקה.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר וארא, כ"ז טבת התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

עצה לקום מקדם וכו', הוא ללכת לישן מקדם וכו', וזה פשוט.

מה אמר לך! אם תתבונן על עצמך תראה איך שהסמך מ"ם עובר עליך ועל כמותך דיקא בלילות לבלות את הזמן היקר בהבל הבליים, לדבר

וּלְפִטְפֹט עִם זֶה אוֹ עִם זֶה וְכוּ' וְכוּ', אוֹ לְהִסְתוּבֵב אֶל מְקוֹם זֶה אוֹ אֶל מְקוֹם זֶה וְכוּ' וְכוּ', הַכֹּל הוּא עוֹשֶׂה הָעֵקֶר שְׁלֵא יִלְךְ לִישָׁן, כִּי הַסֵּמ"ךְ מ"ם הוּא עָרוֹם וְיודֵעַ שְׁאֵם יִתְפַּס אֶת הָאָדָם בְּלֵילוֹת וְכוּ', וְלֹא יִתֵּן לָהֶם לְלַכֵּת לִישָׁן, אִזּוּ מִמִּילָא תְּפַס אוֹתוֹ עַל כָּל הַיּוֹם הַבֹּא, וְלִכְּן הִחָכֵם עֵינָיו בְּרֹאשׁוֹ הוֹלֵךְ לִישָׁן בְּלִילָה תַּכְףּ וּמֵיד וְאֵינוֹ מִבְטֵל אֶת הַזְּמַן בְּשִׁטּוֹת וּבִהְבֵּלִים, וְעַל יְדֵי זֶה יוֹכֵל לָקוֹם עוֹד קֶדֶם אוֹר הַיּוֹם וְלְלַכֵּת לַמְקוֹה וְלִהְתְּבוֹדֵד עִמוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְלִלְמַד שְׁעוּרִים בַּתּוֹרָה, וְאַחַר כֵּךְ יִתְפַּלֵּל וְתִקֵּין וְכוּ' וְכוּ'.

הַכֹּל תְּלוּי כְּפִי הַהֲכֵנָה שְׁאָדָם מִכִּין אֶת עֲצָמוֹ בְּלֵילוֹת, וְיודֵעַ שְׁאֲצֵל הַרְבִּי רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ מְלִיזְעַנְסֵק זי"ע, הִיָּה אֲצֵלוֹ הַחֲצִי לִילָה הָרִאשׁוֹנָה סָגוּר וּמְסוּגָר וְכוּ', וְלִכְּן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מֵאֲמָצִים שֶׁבְּעוֹלָם שֶׁבְּלִילָה תִּלְךְ לִישָׁן מֵה שְׁיוֹתֵר מְקֵדָם, וְתִרְאֶה אֵיךְ שֶׁהַמְטָה תִּזְרַק אוֹתָךְ אַחַר שְׁבַע שְׁעוֹת שְׁנָה, וְתוֹכֵל אַחַר כֵּךְ לָקוֹם מְקֵדָם.

אֲנִי מְכַרַח לְהַגִּיד לָךְ שְׁעַל פִּי רַב זֶה שְׁאָדָם לֹא יִכּוֹל לָקוֹם מֵהַשְּׁנָה הַעֲמָקָה שִׁישָׁן בָּהּ, זֶה נוֹבֵעַ מֵעֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדִכְאוֹן פְּנִימִי שִׁישׁ בּוֹ וְכוּ', וְלִכְּן חֲזוֹק וְאֲמִץ מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְעֵקֶר הַשְּׁמִחָה הוּא שְׁמִחַת הַמְצוּוֹת, וְרַבְּנוֹ ז"ל אָמַר (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת שְׁמִחָה, סִימָן א') כִּשְׁאָדָם עוֹשֶׂה מְצוּהַ בְּשִׁמְחָה זֶה סִימָן שֶׁלְּבוֹ שְׁלֵם עִם אֱלֹקָיו, וְצָרִיכִים הַרְבֵּה לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, עַל שְׁמִחָה, כִּי שְׁמִחָה הִיא אוֹר כָּל כֵּךְ גְּדוּלָה שְׁאֵי אֶפְשֶׁר לְקַבֵּלָהּ אֶלָּא עַל יְדֵי רַבּוּי תְּפִלָּה, לְבַקֵּשׁ וְלִהְתַּחֲנֵן מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ בְּכָל יוֹם: רַבְּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, חוּס וְחַמֵּל עָלַי וְזַכְּנִי לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה תְּמִיד, וְאַזְכֶּה לְרַקֵּד מְרַב שְׁמִחָה, שֶׁהַשְּׁמִחָה יַעֲבֹר דְּרוֹךְ רַמ"ח אֲבָרֵי וּשְׁס"ה גִּידֵי, וְאַזְכֶּה לְהַרְגִּישׁ אֶת אֲמַתַּת מְצִיאוֹתָךְ יִתְבַּרֵךְ, שְׂאֵתָה נִמְצָא וְאֵין בְּלַעֲדָךְ נִמְצָא, וְרַק בְּשִׁבִיל זֶה נִבְרָאתִי וְיִרְדָּה נִשְׁמַתִּי אֶל הָעוֹלָם הַגִּשְׁמִי וְהַחֲמָרִי הַזֶּה, הַכֹּל כְּדֵי שְׁאֲזַכֶּה לְהַכִּיר אוֹתָךְ מְכַל פָּרֹט מִפְּרִטֵי הַבְּרִיאָה, אֲבָל אֵתָה יוֹדֵעַ שֶׁפִּגְמַתִּי בְּמַחְשָׁבָה, דְּבוּר וּבְמַעֲשֵׂי שְׁעַל יְדֵי זֶה נִמְשָׁךְ עָלַי עֲצָבוֹת וְעֲצָלוּת, שֶׁמִּשָּׁם נִמְשָׁךְ עָלַי כָּל הַצְּרוּת וְהַדִּינִים וְהַעֲנִיּוֹת וְהַדְּחָקוֹת, וְלִכְּן אֲבִי שֶׁבְּשָׂמַיִם, חוּס וְחַמֵּל עָלַי שְׁאֲזַכֶּה לְנַתֵּק אֶת עֲצָמִי מִגִּשְׁמִיּוֹתַי, וְאַזְכֶּה לְהִיּוֹת רַק בְּשִׁמְחָה, וְאַשְׁמַח אֶת עֲצָמִי, וְכֵן אֲזַכֶּה לְשִׁמַּח אֶת אַחֲרָיִם, אֲשֶׁר אֵין עוֹד מְצוּהַ יוֹתֵר גְּדוּלָה מְזוֹ מִלְּחֻזֵק שְׁבוּרֵי לֵב,

ותן בלבי שמחה שאוכל לשמח בעצמי עם נקדת יהדותי, וכן אוכל לשמח את כל בר ישראל כל ימי חיי, עד היום שאצטרך לעזוב את זה העולם, וגם אז אזכה להכלל לגמרי באין סוף ברוך הוא, ואחזר אל שרשי הנצחי אמנ סלה. כך תתפלל כל יום וזה יועיל לך מאד.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתקו.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר וארא, כ"ז טבת התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

קדם אתה צריך לעבד הרבה על שמחה, כי כך אמר רבנו ז"ל (לקויטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן י') מה שבני אדם רחוקים מהקדוש ברוך הוא, זה מחמת חסרון ישוב הדעת, ולמה אין ישוב הדעת? כי חסר מהשמחה, ולכן תמסר את נפשך להיות בשמחה, ואז תזכה לגדלות המוחין, וכבר לא יחסר לך שום דבר, כי העניויות והדחקות באים מחמת חסרון הדעת, כמאמרם ז"ל (נדרים מ"א). "דעת קניית - מה חסרת, דעת חסרת - מה קניית", אם יש לאדם דעת יש לו הכל, ואם אין לו דעת אין לו כלום.

ולכן הדבר הראשון תעשה כל מה שביקלתך להתחזק להיות בשמחה, כי השם של פרנסה שהוא חת"ך היוצא מפסוק: (תהלים קמ"ה) "פותח את ידך", יוצא גם מפסוק: (דברים ט"ז ט"ו) "והיית אף שמח", ולכן אתה צריך להשתדל להיות מאד מאד בשמחה, ולשמח את עצמך, ואף שאני יודע שמאד מאד קשה לך ומר לך החיים ממות, עם כל זאת עם עצבות ומרירות ודאגות לא תבוא לשום דבר, אלא תסתבך יותר, ולכן הדבר הראשון רק להיות בשמחה, ואם תאמר: במה יש לי לשמח? הרי אני עני ואביון ומלא

חובות? אלא דע לך שחכמינו הקדושים אמרו (גדרים מא.) אין עני אלא מדעת, עקר הענינות תלוי בחסרון דעת, כי המאמין האמתי שמאמין שאין בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, והוא יתברך מנהיג את עולמו בקסד וברחמים, בצדק ובמשפט, ודבר גדול ודבר קטן אינו נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, עד כדי כך שאמרו חכמינו הקדושים (חלין ז:): אין אדם נוקף אצבעו מלמטה אלא אם כן מכריזין מלמעלה; שאדם לא מקבל מכה קטנה באצבע קטנה אם לא מכריזין על זה קדם מלמעלה, האדם הזה הוא תמיד שמח, ואמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות ממון, סימן פ"ג) אמונה הוא טוב לפרנסה; ולכן בזה שתשמח עם נקדת יהדותך שנובראת יהודי ושלא עשני גוי כגויי הארצות, השמחה והאמונה הזאת, יפתח לך כל צנורי השפע והפרנסה.

מה טוב ומה נעים באם תחפש לעצמך איזה עבודה, או משרה בפרנסה, כי בפרוש אמרו חכמינו הקדושים (אבות, פרק ב') יפה תלמוד תורה עם דרך ארץ שיגיעת שניהם משפחת עוון, הינו שצריכים את שניהם, למצא לעצמו איזה עבודה לעבד, וכן לקבע עתים לתורה, והם לא סותרים אחד את השני, אדרבה רבנו ז"ל אמר (תני-מוהר"ן, סימן תק"א) שחפץ מאד שיהיה לנו פרנסה, אף על פי שבטחון גם כן טוב מאד, אף על פי כן טוב מאד כשזוכין שיש לו מעמד פרנסה, כי במקום עבודת הבטחון במקום זה יעשה עבודה אחרת, כלומר כי אם לא יהיה לו מעמד פרנסה ויהיה לו בלבול הדעת מהפרנסה, ויצטרך בכל פעם לחזק עצמו במדת הבטחון, במקום זה יעסק בעבודה אחרת והתחזקות אחר בשאר עניני עבודת השם, ולכן הייתי מיעץ לך על פי דעת רבנו ז"ל שתמצא לעצמך איזה פרנסה קבועה, אם תוכל להיות עצמאי אין למעלה מזה, ואם לא, אזי תקח איזה עבודה שרק יבוא תחת ידיך, ואל תתביש ואל תתפעל משום בריה שבעולם, זה לא נורא אם תקח לעצמך עבודה, כי יש לך כבר ארבעה ילדים והחמישי בדרך יעזר הקדוש ברוך הוא שתמצא עבודה טובה, ותקבע עתים בתורה אשר אין למעלה מזה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלְתִּי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתקז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר וָאָרָא, כ"ז טַבַּת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַבְּחֹר שְׁאֵת מִכִּירָה אוֹתוֹ זֶה אֵיזָה זְמַן וְכוּ', וְהוּא לֹא מִתְנַגֵּד עַל דְּרָךְ
רַבְּנוּ ז"ל, תַּקְחִי אוֹתוֹ, וְדַעִי לְךָ שֶׁלֹּא הַכֹּל זֶה כֶּסֶף וְכוּ', הָעֵקֶר זֶה אֱהָבָה וְהַבְּנָה
הַדְּדִית וְהִירָאת שָׁמַיִם שֶׁל אָדָם, כִּי בְּלִי יִרְאת שָׁמַיִם אֵין לְאָדָם כְּלוּם, וְתִזְכְּרִי
שֶׁכֶּסֶף הוּא עָגַל, פְּעַם אָדָם לְמִטָּה וּפְעַם הוּא לְמַעְלָה, וְלִכֵּן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְדוּשִׁים (שְׁמוֹת רַבָּה, פְּרָשָׁה ל"א, סִימָן ג') שֶׁגִּלְגַּל הוּא בְּעוֹלָם לֹא מִי שֶׁהוּא עֹשִׂיר
הַיּוֹם עֹשִׂיר לְמַחֵר, וּמִי שֶׁהוּא עֹנִי הַיּוֹם עֹנִי לְמַחֵר, אֲלֵא לְזֶה מוֹרִיד וְלְזֶה
מַעְלָה, שְׁנֵאָמַר: (תְּהִלִּים ע"ה) "כִּי אֱלֹקִים שִׁפְטָה זֶה יִשְׁפִּיל וְזֶה יָרִים".

הָעֵקֶר תְּבַדְּקִי עַל הַמְּדוּת שְׁלוֹ, כִּי אִם יֵשׁ לְאָדָם מְדוּת טוֹבוֹת, זֶה סִימָן
שֶׁהוּא יָרָא שָׁמַיִם, כִּי עֵקֶר הָאָדָם זֶה הַמְּדוּת.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלְתִּי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתקה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר וָאֵרָא, כ"ז טֶבֶת הַתּוֹשֵׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְכַרַח לְהַגִּיד לְךָ שׁ"קֶרֶן אֹר" זֶה לֹא שֵׁם, וְעַדִּיף שְׁתוֹסִיף שֵׁם תַּנְ"כִי, צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשֹׁמֵר עַל הַשְּׁמוֹת אֵיזָה שֵׁם נוֹתְנִים לְהִילָדִים, וּבְאֵיזָה שֵׁם נִקְרָאִים, כִּי הַשֵּׁם זֶה עֵקֶר הָאָדָם, כְּמוֹ שִׁפְתוֹב: (בְּרֵאשִׁית ב') "וְכָל אֲשֶׁר יִקְרָא לוֹ הָאָדָם נֶפֶשׁ חַיָּה הוּא שְׁמוֹ" כִּי הַשֵּׁם הוּא הַנֶּפֶשׁ, וְלִכְּנֹן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשֹׁמֵר לֹא לְתַת שְׁמוֹת בְּדוּיִים לְהִילָדִים שְׂאִין לְזֶה שׁוֹם עַרְף וְכוּ'.

הַלּוֹאֵי שְׁבָנֵי אָדָם הֵיוּ מְכַנְיָסִים בְּדַעְתָּם אֲשֶׁר צְרִיכִים לְשֹׁמֵר מְאֹד אֵיזָה שֵׁם נוֹתְנִים לְהִילָדִים, כִּי כְּפִי הַשֵּׁם כֶּף נִמְשָׁף נִשְׁמַת וּמִזֵּל הִילָדִים, לְכֹן מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים לְתַת שֵׁם אַחַר צְדִיק אוֹ אֶחָד מִשְׁמוֹת הָאֲבוֹת וְהָאֲמָהוֹת הַקְּדוּשִׁים, אוֹ הַנְּבִיאִים וְהַנְּבִיאוֹת וְכוּ', כְּמוֹבֵא מִהַצְדִּיק הַקְּדוּשׁ הַרְבִּי רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ מְלִיזְעַנְסְק זי"ע (נַעַם אֱלִימֶלֶךְ - בַּמְדָּבָר) שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּרוּךְ הוּא גָזַר בְּבְרִיאת הָעוֹלָם שֶׁיְהֵא כֶּף וְכֶף שְׁמוֹת רְאוּבֵן וְכֶף וְכֶף שְׁמוֹת שְׁמַעוֹן וְעַתָּה כְּשֶׁנִּתְגַּלְגַּל אֵיזָה אָדָם בְּעוֹלָם וְנוֹתְנִין לוֹ שֵׁם בְּשֵׁם צְדִיק אֶחָד שֶׁיְהִי כְּבָר בְּעוֹלָם זֶה גּוֹרֵם לְאִישׁ הַלְזָה שֶׁיְהִי גַם כֵּן צְדִיק מַחְמַת שְׁנִתְעוֹרֵר הָאוֹר שֶׁל הַצְדִּיק שֶׁהוּא בְּעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שֶׁיְהִי לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתקט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר וָאֵרָא, כ"ז טבת התשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תִּשְׁמֹר מְאֹד עַל הַבַּת שֶׁלְךָ ... תַּחֲיָה, כִּי שְׁמֵעֲתִי שְׁמוֹעוֹת שְׁמֵאֲחֹרֵי הַגֵּב שֶׁלְךָ הִיא מְסֻתּוֹכְכֶת עִם הָאֲבָרָךְ ... נְרוּ יֵאִיר, וְאֵל תִּקַּח אֶת זֶה בְּקִלּוֹת, כִּי כָּבֵר אָמַר הַחֶכֶם מִכָּל אָדָם: (קהלת י"ז) "כִּי עוֹף הַשָּׁמַיִם יוֹלִיךְ אֶת הַקּוֹל וּבַעַל כְּנָפַיִם יִגִּיד דְּבָר", אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּפְסִיק לִהְיוֹת נְאִיבִי וְתִתְחִיל לִשְׁמֹר עַל הַיְלָדִים שֶׁלְךָ, רְאֵה אֵיךְ שֶׁהֲצַלְתִּי לְךָ אֶת הַשְּׁלֵשָׁה בָּנִים, וְעֲשִׂיתִי אוֹתָם עֲצָמָאִים, וְתִהְיֶה לָאֵל, הַתַּחֲתָנוּ בְּשִׂמְחָה רַבָּה מְאֹד, וְאַתָּה לֹא יְכוּל לְתָאֵר וּלְשַׁעַר אֵיזֶה עֲבוּדָה קָשָׁה הַשְּׁקַעְתִּי בָּהֶם, וְאַתָּה יְכוּל לְפָרֵסֵם אֶת זֶה בֵּין אֲנִשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְסֹתָם אֶת הַפְּיוֹת שֶׁל אֱלוֹ שְׁנוּבָחִים עַל אֱלוֹ הַבַּחֲוֵרִים שְׁנִמְצָאִים אֲצִלִּי, תִּהְיֶה לָאֵל, אֲצִלִּי הַבַּחֲוֵרִים נַעֲשִׂים עֲצָמָאִים לְגַמְרֵי וְהֵם מוֹכְנִים לְהַתְחַתֵּן בְּגִיל צָעִיר מֵה שְׁאִין בְּכָל הָעוֹלָם דְּבַר כְּזֶה.

אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּלְמַד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא בְּסִדְרַת דָּף הַיּוֹמִי שְׁזֶה חַיּוֹת לְהִנְפֹּשׁ, הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם זֶה שֶׁבַת צ"ח, תִּאֲמִין לִי אִם תִּרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, תִּרְגִּישׁ קֶשֶׁר וּרְחִנֵי שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְהַסְבִּיר, וְאֵף שֶׁלְּפַעְמִים זֶה יְכוּא לְךָ מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, תַּעֲשֶׂה לְעֲצָמְךָ חֶק וְלֹא יַעֲבֹר שְׂאֵת הַדָּף הַיּוֹמִי אֶתָּה לֹא תַחֲסִיר, וּמִי יִתֵּן שֶׁתִּקַּח גַּם חֲבֵרוֹתָא לְלַמֵּד אֶתָּה אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָּף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה הַצְּלַחַת הָאָדָם, וְאֶפְלוּ שְׂאֵתָה לֹא מִבֵּין אֶת הַכָּל, עִם כָּל זֹאת תִּגְרַס אֶת הַדָּף, כְּמֵאֲמָרֵם ז"ל (עֲבוּדָה זָרָה ט"ו) לְעוֹלָם לְגַרֵס אֵינִישׁ וְאֵף עַל גֵּב דְּמִשְׁכַּח וְאֵף עַל גֵּב דְּלֹא יָדַע מֵאֵי קָאָמַר, אֲשֶׁרִי מִי שְׂאִינוּ מְטַעָה אֶת עֲצָמוֹ, וּכְבָר אָמַר הַחֶכֶם מִכָּל אָדָם: (משלי ט') "אִם חִכְמָתָ חִכְמָתָ לְךָ וְלִצְטָתָ לְבַדְּךָ תִּשְׂא" .

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאִנִּי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלַחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתקי.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר וָאֵרָא, כ"ז טבת התשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

אני מאד מאד בצער גדול שאני שומע שאתה לא מתבייש תחת הגב של אשתך לבגד בה עם ... תחיה, דע לך כי אם לא תפסיק מרה תהיה לך באחרונה, כי את הכל הקדוש ברוך הוא יכול לסבל, אבל לא את הזמה, אני מכרח להגיד לך שחכמינו הקדושים אמרו (בראשית רבה, פרשה כ"ו, סימן ה') על הכל הקדוש ברוך הוא מאריך אפו חוץ מן הזנות; ואמרו: (במדבר רבה, פרשה ט', סימן ז') אמר הקדוש ברוך הוא: על הכל אני כובש, ועל הזמה אני כועס; ואמרו: (תנחומא בראשית) על הכל הקדוש ברוך הוא מותר, חוץ מן הזמה והזנות; תהלה לאל, יש לך אשה וילד, מה אתה צריך לחפש במקום אחר וכו'? ולכן תראה לחזור בתשובה לפני שיתגלה הדבר ברבים ויהיה לך בושות, אני יודע מה שאני מדבר, כי כבר אמר החכם מכל אדם: (קהלת י"ב) "כי עוף השמים יוליך את הקול ובעל כנפים יגיד דבר", כל זה בא מחמת שעמום, אתה לא בא להתפלל את השלש תפלות במנין, ואתה לא פותח ספר, אז מה אתה רוצה? ולכן ראה מה לפניך ומרה יהיה לך באחרונה, הקדוש ברוך הוא לא ישתק לך ויתגלה קלוניך ברבים.

תראה למסר את נפשך להתפלל את השלש תפלות שחרית, מנחה, ערבית במנין דיקא, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (ברכות ח.) מאי דכתיב: (תהלים ס"ט) "ואני תפילתי לך הוי"ה עת רצון" - אימתי עת רצון? בשעה שהצבור מתפללין; ולכן תעשה לעצמך הרגל לבוא לבית הכנסת ואז טוב לך כל הימים, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ח') על מאמרם ז"ל (בבבבב נד): מחנה ישראל כמה הוי, תלתא פרסא, הינו כל זמן שאדם מתפלל את השלש תפלות בכל יום, הוא נמצא במחנה ישראל, ואיך שהוא רק מתקנר ומתחיל להתרשל מאיזה תפלה לא להתפלל במנין, זה כבר קלפת עוג מלך הבשן שיעקר אותו מהיהדות.

המאחל לך תשובה שלמה

אתקיא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר וְאָרָא, כ"ז טבת התשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי שׁוֹמֵעַ שְׁמוּעוֹת מְגִנּוֹת שֵׁישׁ לְךָ קֶשֶׁר עִם הָאֲבִירָה ... נָרוּ יְאִיר, דְּעִי לְךָ שֶׁעַל הַכֹּל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מוֹחֵל, אֲבָל לֹא עַל זְנוּת וְכוּ', וְאֵין עַל זֶה תְּרוּץ שְׂמֵתִגְבֵּר עָלַי יִצְרִי וְכוּ', כִּי הַבְּחִירָה חֲפְשִׁית, אִם רוֹצִים עוֹשִׂים, וְאִם לֹא רוֹצִים לֹא עוֹשִׂים, וְלִכֵּן אֶת מִכְרָחָה לְחִזּוֹר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, כִּי אַחֲרַת אֲנִי מִכְרָח לְהַגִּיד לְךָ שְׂחֻכְמִינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פְּרָשָׁה כ"ו, סִימָן ה') עַל הַכֹּל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְאָרִיךְ אִפּוֹ חוּץ מִן הַזְּנוּת; וְאָמְרוּ (בְּמִדְבָר רַבָּה, פְּרָשָׁה ט', סִימָן ז') אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הַכֹּל אֲנִי כּוֹבֵשׁ, וְעַל הַזְּמָה אֲנִי כּוֹעֵס; וְאָמְרוּ (תַּנְחוּמָא, בְּרֵאשִׁית) עַל הַכֹּל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מוֹתֵר, חוּץ מִן הַזְּמָה וְהַזְּנוּת; וְלִכֵּן דְּעִי לְךָ שְׂמֵרָה יְהִיָּה לְךָ בְּאַחֲרוֹנָה אִם אֶת לֹא חוֹזֵר בְּתִשׁוּבָה תִּכְפֵּי וּמֵידָ, אֲשֶׁה חוֹשֶׁבֶת שֶׁהַכֹּל הַפֶּקֶר וְלִית דִּין וְלִית דִּין וְכוּ' וְכּוּ', וּפְתָאוּם הִיא מִקְבֵּלֶת אֶת הַמִּכָּה בְּצוּרָה כְּזוֹ שֶׁהִיא לֹא חֲלָמָה, וְלִכֵּן רְאִי לְחִזּוֹר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה וְלִבְרוּחַ מֵהַזְּבֵל וְהַלְכִלוּךָ הַזֶּה, לְפָנַי שֶׁכָּבֵר לֹא תוּכְלִי לְחִזּוֹר.

הַמְּאַחֵל לְךָ תִּשׁוּבָה שְׁלֵמָה

אתקיב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר וְאָרָא, כ"ז טבת התשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שִׂיחִיו נִצַּח

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

הַנְּנִי מְבָרֵךְ אֶתְכֶם לְקִרְאָת יוֹם נִשְׁוֹאֵיכֶם, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שִׂיחֵיהִי בִּינֵיכֶם אֲהַבָּה וְהַבְּנָה הַדְּדִית, וְתַעֲזְרוּ אֶחָד לְהַשְׁנִי, שְׂרַק בְּזֶה תְּלוּי סוּד הַצִּלְחַת הַנִּשְׁוֹאֵינִי.

כל זוג צריכים לזכור טוב טוב אם הם רוצים לבנות בית נאמן בישראל, עליהם לכתחלה להיות ותרגים, ולותר אחד להשני, ואז אף פעם לא יצטרכו ללכת אל שום בן אדם שעוסק בשלום בית וכו', כדי שהשלום ישרה בתוך ביתם, צריכים רק שכל ודעת איד להתנהג הבעל והאשה, והיות שעדין אין בית חרשת שמיצר שכל ודעת וכו', וכן אין חנות או קניון וכו', שמוכרים שמה שכל ודעת וכו', ועל כן צריכים לכוון בכל יום שלש פעמים ביום בעת שמתפללים את הברכה "אתה חונן לאדם דעת ומלמד לאנוש בינה" וכו', לבקש אז על דעת ושכל, כי כף אמרו חכמינו הקדושים (נדרים מ"א). "דעת קנית - מה חסרת, דעת חסרת - מה קנית", אם יש לאדם דעת יש לו הכל, ואם אין לו דעת אין לו כלום, ולכן כל זוג צריכים לבקש הרבה ממנו יתברך על דעת ושכל, אשר השכל היבש אומרת שצריכים להיות ותרגים, ואז השלום שורה בבית.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם שיהיה לכם הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

אתקיג.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר וארא, כ"ז טבת התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

תעשה כל מה שביקלתך שנצליח בגדול דרך המטה שלנו "ברסלב למען ש"ס", העקר בעשרה ימים האלו צריכים לעשות מהפכה גדולה מאד, ולכן רציתי שאתה ו... נרו יאיר תעשו כל מיני תכניות לגייס את אנשי שלומנו על שבוע הבא ביום שני בלילה במשך הלילה והיום לעשות מבצע חרום

בְּנִיתִיבוֹת אֶצֶל הַצִּיּוֹן הַקְּדוֹשׁ שֶׁל הַבְּבֵא סְאֵלִי זִי"ע "בְּרִסְלָב לְמַעַן ש"ס",
וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִתֵּן לָנוּ הַצְּלָחָה מְפֹלָגָת.

אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּלְמַד בְּכָל יוֹם דָּךְ גְּמָרָא בְּסִדְרַת דָּךְ הַיּוֹמִי
שְׂזָה חַיּוֹת לְהַנְפֹּשׁ, הַדָּךְ הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם זֶה שֶׁבֶת צ"ח, תְּאַמֵּין לִי אִם תִּרְגִּיל
אֶת עֲצָמְךָ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּךְ גְּמָרָא, תִּרְגִּישׁ קֶשֶׁר רוּחַנִי שְׂאִי אֶפְשֶׁר לְהִסְבִּיר,
וְאִף שֶׁלְפָעֲמִים זֶה יָבוֹא לָךְ מְאֹד קָשָׁה, תַּעֲשֶׂה לְעֲצָמְךָ חֶק וְלֹא יַעֲבֹר
שְׂאֵת הַדָּךְ הַיּוֹמִי אֲתָה לֹא תַחֲסִיר, וּמִי יִתֵּן שֶׁתִּקַּח גַּם חִבְרוּתָא לְלַמֵּד אֶתְּךָ
הַדָּךְ הַיּוֹמִי, כִּי דָךְ גְּמָרָא לְיוֹם זֶה הַצְּלָחַת הָאָדָם, וְאֶפְלוּ שְׂאֲתָה לֹא מִבִּין אֶת
הַכֹּל, עִם כָּל זֹאת תִּגְרַס אֶת הַדָּךְ, כְּמֵאָמְרָם ז"ל (עֲבוּדָה זָרָה י"ט) לְעוֹלָם לְגִרְס
אִינִישׁ וְאִף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאִף עַל גַּב דְּלֹא יָדַע מְאִי קְאָמַר, אֲשֶׁרִי מִי שְׂאִינוּ
מִטְעָה אֶת עֲצָמוֹ, וְכִבֵּר אָמַר הִחֲכַם מִכָּל אָדָם: (מִשְׁלֵי ט') "אִם חֲכַמְתָּ חֲכַמְתָּ
לָךְ וְלִצְתָּ לְבַדְּךָ תִּשָּׂא".

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעִדְךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתקיד.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסִדְרֵי וְאָרָא, כ"ז טַבַּת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אִם בְּעִלְךָ מִסְפִּים לְקִנּוּת אֶת הַדִּירָה, תִּקְנֶנּוּ אֶת זֶה מֵה שְׁיֹוֹתֵר מֵהָר, כִּי
יְהִיָּה לָכֶם הַצְּלָחָה גְּדוֹלָה בְּחַיִּיכֶם, רַק תִּשְׁתַּדְּלִי מְאֹד מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה
וּלְשִׂמְחָה אֶת בְּעִלְךָ. תּוֹצִיאִי אֶת הַמְרִירוֹת וְהַדְּכָאוֹן מִלְבָּךְ וְכו', אֶת צְרִיכָה
לְהִיּוֹת שְׂמִחָה וְעֲלִיזָה מְאֹד מְאֹד שֶׁקַּבְלַתָּ בְּעַל כָּל כֶּךָ טוֹב וּנְפִלָא, וְלָכֵן חֲזָקִי
וְאִמְצִי מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה כְּמוֹ שֶׁהִזְהִירְנוּ רַבְּנֵנוּ ז"ל עַל זֶה בְּיוֹתֵר, וְאָמַר
(לְקוּטִי-מוֹהָר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן כ"ד) מִצְוָה גְּדוֹלָה לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה תָּמִיד, וְלִהְתְּגַבֵּר

להרחיק העצבות והמרה שחורה בכל כחו, כי כל החלואות הבאים על האדם כלם באים רק מחמת קלקול השמחה, ולכן צריכים למסר את נפשו בשביל להיות תמיד בשמחה, וחכמינו הקדושים אמרו: (תנחומא שמניי) לפי שאין השמחה ממתנת לאדם, לא כל מי ששמח היום שמח למחר, ולא כל מי שמצר היום מצר למחר, לפי שאין השמחה ממתנת לאדם; ולכן יעזר הקדוש ברוך הוא שתמיד יהיה השמחה מצויה אצלו, כי אין טוב מזה, ועל ידי שמחה מתרחב הלב ויכולים אחר כך לדבר אל הקדוש ברוך הוא, ולספר לפניו יתברך את כל אשר עם לבבו בתמימות ובפשטות גמור, כי מה שאין האדם מתחזק לדבר אל הקדוש ברוך הוא, הוא מפני שנופל על לבו עצבות ומרירות ודכאון, אבל תכף ומיד שמכריח את עצמו להיות בשמחה, אזי נפתח לבו לדבר אל הקדוש ברוך הוא.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתקטו.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר וארא, כ"ז טבת התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין מלים בפני להודות לך על מה שאת עוזרת לי במטה הבחירות "ברסלב למען ש"ס", יעזר הקדוש ברוך הוא שתעשי כהנה וכהנה, כי הולך לי בחיים להצליח בגדול.

תוציאי את המרירות והדכאון מלבך וכו', את צריכה להיות שמחה ועליזה מאד מאד, ולכן חזקי ואמצי מאד להיות בשמחה כמו שהזכירנו רבנו ז"ל על זה ביותר, ואמר (לקוטי-מורה"ן, חלק ב', סימן כ"ד) מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד, ולהתגבר להרחיק העצבות והמרה שחורה בכל כחו,

כי כל החלואות הבאים על האדם כלם באים רק מחמת קלקול השמחה, ולכן צריכים למסר את נפשו בשביל להיות תמיד בשמחה, וחכמינו הקדושים אמרו: (תנחומא שמיני) לפי שאין השמחה ממתנת לאדם, לא כל מי ששמח היום שמח למחר, ולא כל מי שמצר היום מצר למחר, לפי שאין השמחה ממתנת לאדם; ולכן יעזר הקדוש ברוך הוא שתמיד יהיה השמחה מצויה אצלך, כי אין טוב מזה, ועל ידי שמחה מתרחב הלב ויכולים אחר כך לדבר אל הקדוש ברוך הוא, ולספר לפניו יתברך את כל אשר עם לבבו בתמימות ובפשטות גמור, כי מה שאין האדם מתחזק לדבר אל הקדוש ברוך הוא, הוא מפני שנופל על לבו עצבות ומרירות ודפאון, אבל תכף ומיד שמכריח את עצמו להיות בשמחה, אזי נפתח לבו לדבר אל הקדוש ברוך הוא.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתקטז.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר וארא, כ"ז טבת התשע"ג
 שלום רב אל ... תחיה תלמידת סמינר "בית מלכה"
 לנכון קבלתי את מכתבך.

לדעתי לא כדאי לך ללכת לפנימיה, ותתרחקי מהבת הזאת שמסיתה אותך ללכת שמה, כי היא בת מקלקלת לגמרי וכו' וכו'.

תשארי פה והקדוש ברוך הוא יעזר שבמשך הזמן אמצא לך חתן טוב ותוכלי להתחתן ולעשות נחת רוח להורים.

רק חזקי ואמצי מאד להיות בשמחה, ולכבד את אבא ואמא, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (תנא דבי אליהו רבה, פרשה כ"ו) כל העולם כלו של הקדוש ברוך הוא, ואין הקדוש ברוך הוא מבקש מהאדם רק שיכבד אב

וְאָמְרוּ (פְּסִיקְתָּא רַבְתִּי) חֲמוּרָה שְׁבַחְמוֹרוֹת "כִּבְדֵּךְ אֶת אָבִיךָ וְאֶת אִמֶּךָ";
וְאָמְרוּ (קְדוּשֵׁין ל'): שְׁלֹשָׁה שְׁתַּפִּין הֵן בְּאָדָם, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאָבִיו וְאִמּוֹ,
בְּזִמְן שְׂאָדָם מְכַבֵּד אֶת אָבִיו וְאֶת אִמּוֹ, אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מַעֲלָה אָנִי
עָלֵיהֶם כְּאִלוֹ דְרָתִי בִּינֵיהֶם וְכַבְדוּנִי; וְרַאִים מַזְהָ אִם מְכַבְּדִים אָבָא וְאִמָּא בְּזָה
מְכַבְּדִים אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.
הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתקיוז.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רִבְעֵי לְסֹדֵר וְאָרָא, כ"ז טַבַּת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבָךָ.

מָאד מָאד אָנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שְׁבִשְׁבַת זוֹ תִלְךָ מִמְּנִין לְמִנִּין וְתִגִּיד דְרָשָׁה
קְצָרָה מִמַּעַלַת אַמוּנַת חַכְמִים, וְשָׁכַל אֶחָד יִשְׁמַע בְּקוֹל מְרֵן הַגָּאוֹן הַנִּפְלָא רַבִּי
עוֹבְדֵיהּ יוֹסֵף זְצוּק"ל, וְיַעֲשֶׂה כָּל מַה שְׁבִיכְלָתוֹ לְהַבִּיא לְכָל הַפְּחוֹת עֲשָׂרָה
שְׁמוֹת לְמִטָּה הַבְּחִירוֹת שְׁלֵנוּ "בְּרִסְלָב לְמַעַן ש"ס", כִּי עוֹד לֹא רָאִיתִי אוֹתוֹ
בְּמַצֵּב כָּל כֶּף עָגוּם וְשָׁבוּר וְכוּ', כְּמוֹ שְׂרָאִיתִי בְּמוֹצָאֵי שְׁבַת הַזֶּה, שְׂדַבֵּר בְּקוֹל
נְמוּךְ וְחֶלֶשׁ וְכוּ', וְאוֹמֵר שֵׁישׁ לוֹ נְדוּדֵי שְׁנָה, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מְאֲמָצִים
שְׁבַעוּלָם בְּשַׁבַּת הַזֶּה לְדַבֵּר הֵן בְּעָרֵב בְּמִנִּין זֶה, אוֹ בְּמִנִּין זֶה, וְכֵן בְּבַקֵּר בְּכָל
הַמִּנְיָנִים, הָעֵקֶר לְעוֹרֵר אֶת כָּלל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ שִׁיתְעוֹרְרוּ מֵהַשְׁנָה וְיִתְחִילוּ
לַעֲשׂוֹת, כִּי סֵךְ הַכַּל נִשְׂאָר עוֹד עֲשָׂרָה יָמִים, וְהוֹלֵךְ לִי בַחֲיִים לַעֲשׂוֹת אֶת
הַרְצוֹן שֶׁל מְרֵן הַגָּאוֹן זְצוּק"ל.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתקיה.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר וארא, כ"ז טבת התשע"ג

שלום וברכה אל ... שיחיו נצח

לנכון קבלתי את מכתבכם.

לדעתי זה רעיון טוב שתבואו סביבות פורים לחפשה לשבוע.

רק חזקו ואמצו מאד להיות בשמחה שניכם ביחד, ותכריחו את עצמכם רק להיות בשמחה, כי השמחה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאדם שמח מתרחב דעתו ויכול להחדיר בעצמו אמונה פשוטה בו יתברך, והרגע שחזק באמונה שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, על ידי זה נפתח פיו לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו, אשר זה התענוג הכי גדול, וטועם טעם עולם הבא בעולם הזה, וכמו שכתוב (ויקרא כ"ו י"ב) "והתהלכתי בתוכם והייתי לכם לאלקים ואתם תהיו לי לעם", ופרש רש"י: "אטיל עצמכם בגן עדן כאחד מכם, ולא תהיו מזדעזעים ממני" וכי, איזה תענוג שאדם מרגיש שמלא כל הארץ כבודו והוא נמצא ואין בלעדו נמצא, והוא יכול לדבר עמו יתברך פנים אל פנים, ואל מדרגה זו רבנו ז"ל רוצה להביא אותנו, וזה זוכים על ידי תקף השמחה, ולכן תמסרו את נפשכם להיות בשמחה.

... נרו יאיר אני מאד מבקש אותך שתלמד בכל יום דף גמרא בסדרת דף היומי שזה חיות להנפש, הדף היומי של היום זה שבת צ"ח, תאמין לי אם תרגיל את עצמך ללמד בכל יום דף גמרא, תרגיש קשר רוחני שאי אפשר להסביר, ואף שלפעמים זה יבוא לך מאד מאד קשה, תעשה לעצמך חק ולא יעבר שאת הדף היומי אתה לא תחסיר, ומי יתן שתקח גם חברותא ללמד

אתו את הדרך היומי, כי דף גמרא ליום זה הצלחת האדם, ואפלו שאתה לא מבין את הכל, עם כל זאת תגרס את הדרך, כמאמרם ז"ל (עבודה זרה יט.) לעולם לגרס איניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר, אשרי מי שאינו מטעה את עצמו, וכבר אמר החכם מפל אדם: (משלי ט) "אם חכמת לך ולצת לבדך תשא".

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם שיהיה לכם הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנו תשפילו ותצליחו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

אתקיט.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר וארא, כ"ז טבת התשע"ג

שלום וברכה אל ... שיחיו נצח

לנכון קבלתי את מכתבכם.

אשריכם ואשרי חלקכם שאתם מתחזקים באמונת חכמים, יעזר הקדוש ברוך הוא שיאיר לכם המזל, ותהיו תמיד שמחים ועליזים עד מאד, ובבית שלכם יהיה אוירה של שמחה, וזה יביא לכם מזל טוב.

... נרו יאיר אני מאד מבקש אותך שתלמד בכל יום דף גמרא בסדרת דף היומי שזה חיות להנפש, הדרך היומי של היום זה שבת צ"ח, תאמין לי אם תרגיל את עצמך ללמד בכל יום דף גמרא, תרגיש קשר רוחני שאי אפשר להסביר, ואף שלפעמים זה יבוא לך מאד מאד קשה, תעשה לעצמך חק ולא יעבר שאת הדרך היומי אתה לא תחסיר, ומי יתן שתקח גם חברותא ללמד אתו את הדרך היומי, כי דף גמרא ליום זה הצלחת האדם, ואפלו שאתה לא מבין את הכל, עם כל זאת תגרס את הדרך, כמאמרם ז"ל: (עבודה זרה יט.) לעולם לגרס איניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר, אשרי מי

שְׁאִינוּ מְטֵעָה אֶת עֲצָמוֹ, וּכְבָר אָמַר הַחֲכָם מִכָּל אָדָם: (משלי ט) "אִם חֲכָמָה חֲכָמָה לָךְ וְלִצְתָּ לְבַדְךָ תִּשָּׂא".

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שְׂיִהְיֶה לָכֶם הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנוּ תִשְׁכִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתקב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעִי לְסֹדֵר וְאָרָא, כ"ז טבת התשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי לֹא מִפְסִיק לְהִתְפַּלֵּל עַל הַבֵּן, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַח לוֹ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ וְרְפוּאָת הַגּוּף גַּם יַחַד, רַק תִּתְחַזְקוּ יַחַד וְתִרְאוּ שְׁסוּף כָּל סוּף אַחַר הָרַע יָבוא הַטּוֹב, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁחָחוֹת.

מַה טוֹב וּמַה נְעִים שְׂאֵם בְּעֵלְךָ יְבַדֵּק אֶת הַמְּזוּזוֹת בְּבֵית, וְכֵן יְבַדֵּק אֶת הַתְּפִלִּין שְׁלוֹ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שְׂיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתקבא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר וָאֵרָא, כ"ז טבת התשע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל תְּלַמִּידֵי הַיְקָר לִי מֵאֵד מֵאֵד ... נִרְוֵי יְאִיר

הִנֵּה יוֹם וְהִנֵּה לִילָה וְהִנֵּה שְׁבוּעַ וְהִנֵּה חֲדָשׁ וְכוּ', וְהַכֵּל פּוֹרַח, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים: (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פָּרָשָׁה צ"ו, סִימָן ב') "כִּצֵּל יְמִינוּ עַל הָאָרֶץ וְאִין מְקוּהָ", וְהִלּוּאֵי כִצְלוּ שֶׁל כֹּתֵל אוֹ כִצְלוּ שֶׁל אֵילָן, אֶלְא כִצְלוּ שֶׁל עוֹף בְּשַׁעָה שֶׁהוּא עָף, דְּכִתִּיב: (תְּהִלִּים ק"ד) "כִּצֵּל עוֹבֵר", "וְאִין מְקוּהָ", וְאִין מִי שִׁיקְנָה שְׁלֵא יְמוֹת, הַכֵּל יוֹדְעִים וְאוֹמְרִין בְּפִיהֶם שֶׁהֵן מֵתִים.

אֲתָה בּוֹדָאֵי זוֹכֵר כְּשֶׁלְּמַדְתָּ אֶצְלֵי אֵיךְ הֵלֵךְ לִי בְּחַיִּים שֶׁתְּלַמֵּד בְּכֵל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גְּמָרָא בְיוֹם זֶה הַצֵּלַת הַנֶּפֶשׁ מִלְטַבַּע בְּמִים הַזִּידוּנִים וְרוּחוֹת הַזְרוּת שְׁנוֹשְׁבוֹת בַּחוּץ וְכוּ', חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (יְלֻקוּט שְׁלַח, רמז תשמ"ט) רַבִּי נְהוֹרָאֵי אוֹמֵר כָּל שְׁאֶפְשֵׁר לוֹ לַעֲסֹק בַּתּוֹרָה וְאִינוּ עוֹסֵק; זֶה בְּכֵלֵל אֶפִּיקוֹרְס, וְלִכְּן תַּעֲשֶׂה כָל מָה שְׁבִיכְלֵתָךְ לְלַמֵּד בְּכֵל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי אֶפְלוּ בְּגֵרְסָא, כִּי כָל זְמַן שֶׁתְּלַמֵּד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי בְּכֵל יוֹם, נִכּוֹן לְבָךְ יִהְיֶה בְּטוֹחַ שֶׁתִּהְיֶה שְׁמוֹר מְכַל הַמְזִיקִים וְכוּ', כִּי כִשְׁבֵר יִשְׂרָאֵל חוּטָא רַחֲמָנָא לִישְׁזֹבֵן, הוּא מְסוּבָב עִם קְלָפוֹת וּמְזִיקִים וְכוּ', שֶׁהֵם הַמְכַנְיָסִים בּוֹ עֲצָבוֹת וּמְרָה שְׁחוּרָה וּמְרִירוֹת וּדְכָאוֹן וְכוּ', וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרֵכוֹת ו') אֲבָא בְּנִימִין אוֹמֵר אֶלְמֵי נִתְנָה רְשׁוֹת לַעֲזִין לְרֵאוֹת אִין כָּל בְּרִיָּה יוֹכֵלָה לַעֲמֹד מִפְּנֵי הַמְזִיקִין וְכוּ', אָמַר רַב הוּנָא כָּל חַד וְחַד מִיֵּן אֶלְפָּא מִשְׁמַאֲלִיָּה וּרְבַבְתָּא מִימִינִיָּה, וְאֵלוּ הַקְלָפוֹת שֶׁמְסַבְבִּים אוֹתוֹ מְכַנְיָסִים בּוֹ עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וּדְכָאוֹן, עַד שֶׁמְרָגִישׁ כְּבִדּוֹת גְּדוּלָה מֵאֵד וְכוּ', וְנִשְׁבֵּר לְגַמְרֵי, וְנִדְמָה לוֹ כְּאֵלוֹ הוּא רְחוֹק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ וְכוּ', וְלִכְּן בִּזְהָ שֶׁתִּהְיֶה חֲזָק מֵאֵד מֵאֵד לְלַמֵּד בְּכֵל יוֹם דָּף גְּמָרָא, אֶפְלוּ שְׁזָה כָּאֵלְךָ בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ, דַּע לָךְ שְׁזָה יִצִּיל אוֹתָךְ מִפְּגַעֵי וּמְקַרֵי הַזְּמַן, וְלִכְּן תִּתְחִיל עוֹד מֵהַיּוֹם הַזֶּה לְגַרְסֵי אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי חֵק וְלֹא יַעֲבֵר, אֲנִי רוֹצֶה רַק אֶת הַטּוֹבָה שְׁלָךְ, וְדַע לָךְ כָּל זְמַן שְׁאֵדָם פּוֹתַח בְּכֵל יוֹם דָּף גְּמָרָא, הוּא יִשְׁאֵר יְהוּדֵי מֵאֲמִין בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲבָל הַרְגַע שְׁלֵא יִפְתַּח אֶת הַגְּמָרָא בְּכֵל יוֹם חֵק וְלֹא יַעֲבֵר, יִהְיֶה מֵאִיזָה תְרוּץ שִׁיְהִיָּה וְכוּ', לְבַסּוּף יִתְקַרֵּר מֵהֶאֱמוּנָה לְגַמְרֵי וְלֹאט לֹאט יַעֲזֹב אֶת הַיְהוּדוּת רַחֲמָנָא לִישְׁזֹבֵן, וְזֶה בְּרוּר,

ולכן אני מאד מבקש אותך תעשה למען טובתך הנצחית שתהיה בזה חזק מאוד מאד לגרס את הדף היומי, ואפלו שאתה לא מבין, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (עבודה זרה י"ט) לעולם ליגרים איניש והדר ליסבר, ואף על גב דלא ידע מאי קאמר, ופרש המהר"ל מפראג ז"ע (חדושי אגדות) וכן החיד"א ז"ע (פתח עינים) הינו שאמירת אותיות התורה תזכך את נשמתו.

זכור וגם זכר מה שאמרו חכמינו הקדושים (ברכות ו): כל הרגיל לבא לבית הכנסת ולא בא יום אחד הקדוש ברוך הוא משאיל בו; הינו בזה שאדם רגיל לבוא להתפלל את השלש תפלות מדי יום ביומו, על ידי זה הוא ממשיך על עצמו השגחתו הפרטי פרטית, שהקדוש ברוך הוא משגיח עליו, ואם יום אחד הוא לא בא, ככר הקדוש ברוך הוא מתענין כביכול למה הוא לא בא? ומשלים לו את חסרונו וכו', הרי שמשתלם להתפלל במנין, שעל ידי זה ממשיך על עצמו השגחה עליונה.

תן תודה להקדוש ברוך הוא על החסד חנם שעשה עמך שזכית להתחתן והקמת בית משלך, ולכן אני מאד מאד מבקש אותך שתשמר על השלום בית שלך, כמו שלמדת אצלי, כי רבנו ז"ל הזהיר (שיחות הר"ן, סימן רס"ד) לכבד וליקר את אשתו. כי אמר: הלא הנשים הם סובלים צער ויסורים גדולים מאד מאד מילדיהם, צער העבור והלדה והגדול, כאשר ידוע לכל עצם מכאובם וצערם ויסוריהם בכמה אפנים הקשים וכבדים מאד וכו' וכו', על פן ראוי לרחם עליהם וליקדם, ולכבדם. וכן אמרו חכמינו הקדושים: (בבא מציעא נט.) 'אוקירו לנשייכו כי היכי דתתעתרו', [תכבדו ותיקרו את נשותיכם כדי שתהיו עשירים], וכן אמרו: (יבמות סג.) 'דינו שמגדלות את בנינו ומצלת אותנו מן החטא', ולכן צריכים לכבד וליקר אותם מאד מאד, וזה יסוד גדול בחסידות ברסלב, שהבעל מרחח לעזר לאשתו, ואם הוא רוצה להיות מקרב אל רבנו ז"ל ולצית אותו, עליו הדבר הראשון לעזר לאשתו בכל המוכבנים.

כבר עוררתי כמה וכמה פעמים שיש היום כלי משחית מחשב (מכשף) שיכול להתחבר אל אינטרנט, שמי שנכנס בזה, מאבד את עולמו כרגע, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (סנהדרין מ"ה.) אין יצר הרע שולט אלא במי שעניו רואות; ואמר החכם: "אין חוצץ בפני התאוה כעצימת העינים", ואמר: "אין

לך אבר באברי האדם שיגרום לו מכשול כמו העינים". ואני מכרח להגיד לך שהרבה בתים נהרסו לגמרי רק מפני שהיה להם מחשב שמחבר אל אינטרנט בבית, ואף שזה נדמה כאלו הגזמה וכו', אבל רבים נפלו בפח בשביל הפלי הארוכה הזו וכו', ונשבר ביתם, ולבסוף התגרשו רחמנא לישזבן, ולכן אסור בהחלט שהיה בבית מחשב שמחבר אל אינטרנט, כי זה הורס את כל חלקה טובה של היהדות, ומורידה את היראת שמים עד השאול רחמנא לישזבן, ומה גם כשיש כלי משחית כזה בתוך הבית, האשה מתחילה להתכתב בפייסבוק וכו', עם כל מיני מגנלים ומשחיתים וכו' וכו', ולבסוף היא בוגדת בבעלה רחמנא לצלן, וזה לא צחוק, וכן להפך הבעל מתחיל להתכתב בפייסבוק וכו', עם כל מיני קלפות ומכשפות וכו', ועוזב את אשתו וילדיו ובורח לכל הרוחות וכו', וזה מעשים בכל יום, זה לא סתם ספורים, ולכן אני מאד מבקש אותך שאם יש לך כלי משחית כזה תוציאו מבידתך לפני שיהיה מאחר.

תאמין לי שאני כותב לך את כל השורות האלו עם דם לבכי לא עם דיו, כי הולך לי בחיים שיהיה לך רק טוב בחייה, ולכן אני מאד מבקש אותך שתצית אותי, ותראה שלא תתחרט.

זכור גם זכור כמה ימים ולילות, כמה שבועות וחדשים, וכמה שנים בליית אצלי, ואיך יגעתי וטרחתי לעשות אותך עצמאי, שלא תצטרך לטובות של שום בן אדם, ולכן ראה להרגיל את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא, וכל מה שאתה צריך תבקש רק ממנו יתברך ואז טוב לך כל הימים.

אני מאד מקנה להקדוש ברוך הוא שתהיה מקשר אלי כל ימי חייה, בעולם הזה ובעולם הבא גם יחד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתקב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר וָאֵרָא, כ"ז טבת התשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... שִׁיחִיו נֶצַח

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

אני מאד מאד מבקש אתכם שיתחזק אצלכם האהבה והבנה הדדית, ותתחילו דף חדש בהחיים, ודעו לכם שהקדוש ברוך הוא נמצא ואין בלעדו נמצא, וכתיב: (תהלים ל"ג י"ח) "הִנֵּה עֵין הוֹי"ה אֵל יִרְאוּ", ופרש רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן צ"ח) שהצדיקים יש להם עיני השם, שהם יכולים לראות את הכל וכו', ולכן דעו לכם שאני יודע את הכל וכו' וכו'.

דעו לכם אשר איש ואשה צריכים להיות ותרנים אחד להשני, ולתת תשומת לב אחד להשני, וזה שלמות הבית, ועל ידי זה ממילא יש אהבה והבנה הדדית, אבל הרגע שרוצים אחד להשתלט על הזולת, דעו לכם שזה הסמ"ך מ"ם שבא לשבר את הבית, הזהר הקדוש קורא איש לבדו פלג גופא, חצי גוף, נמצא כשאדם מתחתן זה גוף שלם, כמו שכתוב: (בראשית ב' כ"ד) "וַדַּבַּק בְּאִשְׁתּוֹ וְהָיוּ לְבָשָׂר אֶחָד", הינו שניהם חצי חצי, וכיחד הם שלם, מה שאין כן כשאחד רוצה להשתלט על הזולת, זה הסמ"ך מ"ם, הינו ששים על ארבעים, אני יותר ממך וכו', והרגע שהבעל או האשה חושבים שאחד יותר מהשני עם עשירה אחוזים, וההוא פחות ממני עם עשירה אחוזים, זה ככר נקרא סמ"ך מ"ם ששים על ארבעים, ולכן כל מי שרוצה שלום בית אמת, צריך לדעת שהאיש והאשה הם גוף אחד, וכמו שאמר החכם מכל האדם: (קהלת ד') "טובים השנים מן האחד אשר יש להם שכר טוב בעמלם: כי אם יפלו האחד יקים את חברו ואילו האחד שיפול ואין שני להקימו: גם אם ישכבו שנים וחס להם ולאחד איך יחס", ולכן אם רוצים שלום בית אמת, צריך להיות משני הצדדים, הן מהבעל והן מהאשה, לותר אחד להשני, ואז הם חצי חצי שתפים שלמים, ותמיד יחיו ביחד באהבה ובהבנה הדדית, ויצליחו בחיי נשואיהם.

ולכן כל זוג צריכים לזכר טוב טוב אם הם רוצים לבנות בית נאמן

בְּיִשְׂרָאֵל, עֲלֵיהֶם לְכַתְחֹלָה לְהִיּוֹת וְתַרְנִים, וְלוֹתֵר אֶחָד לְהַשְׁנִי, וְאִז אִף פַּעַם לֹא יִצְטָרְכוּ לְלַכֵּת אֶל שׁוֹם בֶּן אָדָם שְׁעוֹסֵק בְּשָׁלוֹם בֵּית וְכוּ', כְּדֵי שֶׁהַשְּׁלוֹם יִשָּׁרָה בַּתּוֹךְ בֵּיתָם, צָרִיכִים רַק שְׁכָל וְדַעַת אִיךָ לְהַתְנַהֵג הַבַּעַל וְהָאִשָּׁה, וְהִיּוֹת שְׁעַדִּין אֵין בֵּית חֲרָשֶׁת שְׁמִיּאֵר שְׁכָל וְדַעַת וְכוּ', וְכֵן אֵין חֲנוּת אוֹ קְנִיּוֹן וְכוּ', שְׁמוּכָרִים שְׁמָה שְׁכָל וְדַעַת וְכוּ', וְעַל כֵּן צָרִיכִים לְכוֹן בְּכָל יוֹם שֶׁלֹּשׁ פַּעְמִים בְּיוֹם בַּעַת שְׁמַתְפַּלְלִים אֶת הַבְּרָכָה "אֶתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת וּמַלְמֵד לְאִנּוּשׁ בֵּינָה" וְכוּ', לְבַקֵּשׁ אִז עַל דַּעַת וְשְׁכָל, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים: (נְדָרִים מ"א). "דַּעַת קְנִיַת - מָה חֲסָרְתָּ, דַּעַת חֲסָרְתָּ - מָה קְנִיַת", אִם יֵשׁ לְאָדָם דַּעַת יֵשׁ לוֹ הַכֵּל, וְאִם אֵין לוֹ דַּעַת אֵין לוֹ כְּלוֹם, וְלִכֵּן כָּל זוּג צָרִיכִים לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מִמֵּנוּ? יִתְבָּרֵךְ עַל דַּעַת וְשְׁכָל, אֲשֶׁר הַשְּׁכָל הֵיבֵשׁ אוֹמַרְת שְׁצָרִיכִים לְהִיּוֹת וְתַרְנִים, וְאִז הַשְּׁלוֹם שׁוֹרָה בְּבֵית.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בַּתְּפִלָּתִי שְׁאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שְׁיִהְיֶה לְכֶם הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנוּ תִשְׁפִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אֶתְקַבֵּג.

בְּעִזְרוֹת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֵר וְאָרָא, כ"ח טַבַּת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גִּירוֹ יֵאִיר

מָאֵד מָאֵד אֵנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שְׁתַּמְסֵר אֶת נַפְשִׁי עַל מֵדַת הַשְּׁמִיחָה לְהִיּוֹת רַק בְּשְׁמִיחָה עֲצוּמָה עַל נַעַם חִלְקָה, עַל "אֲשֶׁר בְּנַחֵל" שֶׁם גּוֹרְלָהּ, וּמִי יִתֵּן שֶׁהַשְּׁמִיחָה הַזֹּאת תִּבְיָא אוֹתָךְ אֶל יְשׁוּב הַדַּעַת אֲמַתִּי, כִּי כִּף אָמַר רַבְנוּ ז"ל (לְקוּיֵט-מוֹתֵר ז', חֵלֵק ב', סִימָן י') מָה שֶׁהַעוֹלָם רְחוּקִים מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ וְאֵינָם מִתְקַרְבִּים אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ? הוּא רַק מִחֲמַת שְׁאֵין לָהֶם יְשׁוּב הַדַּעַת, וְאֵינָם מִיִּשְׁבִּין עֲצָמָן, וְהַעֲקָר לְהַשְׁתַּדֵּל לְיִשׁוּב עֲצָמוֹ הַיָּטֵב, מָה הַתְּכִלִּית מְכָל הַתְּאוּוֹת וּמְכָל עֲנִיּוֹת הַעוֹלָם הַזֶּה, הֵן תְּאוּוֹת הַנְּכַנְסוֹת לַגּוֹף, הֵן תְּאוּוֹת שְׁחוּץ לַגּוֹף, כְּגוֹן כְּבוֹד, וְאִז בְּיָדָאֵי יְשׁוּב אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ.

אך דע, שׁעל ידי מְרָה שְׁחוּרָה אי אפְשָׁר לְהַנְהִיג אֶת הַמַּח כְּרָצוֹנוֹ, ועל כֵּן קָשָׁה לוֹ לִישָׁב דַּעְתּוֹ. רק על ידי הַשְׁמָחָה יוכל לְהַנְהִיג הַמַּח כְּרָצוֹנוֹ, ויוכל לִישָׁב דַּעְתּוֹ, כִּי שְׁמָחָה הוּא עוֹלָם הַחַרוּת, כְּמוֹ שְׁכַתּוּב: (ישעיה נ"ה) "כִּי בְשִׂמְחָה תִצְאוּ", שׁעל ידי שְׁמָחָה נַעֲשִׂין בֵּן חוֹרִין וְיוֹצֵאִין מִן הַגְּלוּת. ועל כֵּן כְּשִׁמְקָשֶׁר שְׁמָחָה אֶל הַמַּח, אֲזִי מַחוּ וְדַעְתּוֹ בֵּן חוֹרִין מִמֶּשׁ, וְאִינוּ בְּבַחֲיִנַת גְּלוּת, וְאֲזִי יוּכַל לְהַנְהִיג אֶת מַחוּ כְּרָצוֹנוֹ וְלִישָׁב כְּלָל וְכוּ', מֵאַחַר שְׁמַחוּ בְּחַרוּת וְאִינוּ בְּגְלוּת. כִּי עַל יְדֵי גְלוּת אֵין הַדַּעַת מִישָׁב כְּלָל וְכוּ', וְלָבוֹא לְשִׁמְחָה הוּא עַל יְדֵי מָה שְׁמוֹצֵא בְּעַצְמוֹ אֵיזָה נִקְדָּה טוֹבָה, כִּי אֵיךְ שָׂרָק יִהְיֶה, יֵשׁ אֲצֵל כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל נִקְדוֹת טוֹבוֹת מְנַקְדֵת יְהוּדוֹתוֹ, כְּמֵאַמְרָם ז"ל (בְּרִכּוֹת נ"ז.) עַל הַפְּסוּק: (שיר השירים ד') "כְּפֶלַח הָרֶמּוֹן רִקְתָּךְ" - מֵאֵי רִקְתָּךְ? אֲפֹלוּ רִיקְנִין שְׁבָךְ מְלֵאִים מִצְוֹת כְּרֶמּוֹן, וְעַל כָּל פְּנִים יֵשׁ לְכָל בַּר יִשְׂרָאֵל לְשִׁמּוּחַ בְּמָה שְׂזָכָה לְהִיּוֹת מִזְרַע יִשְׂרָאֵל, וְשֵׁלָא עֲשִׂנִי גוֹי כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת, כִּי הַשְׁמָחָה הַזֶּה עוֹלָה עַל כָּל הַשְׁמָחוֹת, וְעַל יְדֵי שְׁמָחָה מְתַרְחַב מַחוּ וְדַעְתּוֹ וְכִבְרֵי יֵשׁ לוֹ יֵשׁוּב הַדַּעַת אַחֲרַת לְגַמְרֵי.

דע לָךְ שְׁהַסְמַ"ךְ מ"ם יִמַח שָׁמוּ וְזָכְרוּ כָּל הַעֲנִינִן שְׁלוֹ זֶה רַק פְּרוּדִים, "הַפֶּרֶד וּמְשָׁל", וְהַסִּסְמָא שְׁלוֹ תְּמִיד "אֲנִי לֹא מִשְׁאִיר עֲקוּבוֹת", וּמִסִּית וּמִדִּיחַ אֶת תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם נִגְדְנוּ בְּיודָעִים וּבְלֹא יוֹדָעִים, וְהוּא מוֹסֵר אוֹתָנוּ בְּכָל מִינֵי מִסִּירוֹת כְּאַחַד הַרִיקִים וְהַרְשָׁעִים וְכוּ', וְאַחַר כֵּךְ הוּא מְחַיֵּךְ וְצוֹחֵק כְּאִלוֹ לֹא קָרָה שׁוּם דְּבָר, וְהוּא חוֹשֵׁב שֶׁהוּא יוֹכֵל לְעַבֵּד עֲלֵינוּ וְכוּ' וְכוּ', וְלָכֵן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְבָרַח מֵהַטְּמָאָה הַזֶּה שְׁמִסִּיתִים אַחַד נֶגֶד הַשְּׁנִי, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקָשׁ אוֹתָךְ אִישִׁית שְׁאֵל תִּתְעַרֵּב בְּשׁוּם מַחְלָקַת שְׁבַעֲוֹלָם, וְשֵׁלָא יִהְיֶה לָךְ שׁוּם שְׂיָכוֹת עִם אַף מִפְּלָגָה, אֲנַחְנוּ הוֹלְכִים רַק עִם מֶרֶן הַגְּאוּן הַנִּפְלֵא הַבְּקִי בְּכָל חֲדָרֵי תוֹרָה, וְרוֹצִים לַעֲשׂוֹת רַק אֶת רָצוֹנוֹ, כְּדִי לְהַגְדִּיל תוֹרָה וְלְהַאֲדִירָהּ, וְלְהַחְזִיר אֶת עֲטֻרָה לִישְׁנָה, וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מִבְּקָשׁ שְׁאַף אַחַד לֹא יִתְעַרֵּב בְּשׁוּם פּוֹלִיטִיקָה וּמִפְּלָגָה אַחֲרַת, מְלַבֵּד מֵהַ שְׁמֶרֶן הַגְּאוּן מִבְּקָשׁ אוֹתָנוּ.

נא וְנָא תְּמַסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ עַל מַדַּת הַשְּׁלוֹם וְהַאֲהָבָה, וּבִפְרָט בְּבִיתְךָ, תְּשׁוּר עַל הַשְּׁלוֹם בֵּית שְׁלֹךְ, כִּי כֵךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים: (בְּבֵא מִצִּיעָא נט.) לְעוֹלָם יִהְיֶה אָדָם זֶהִיר בְּכּוּד אִשְׁתּוֹ, שְׁאִין בְּרָכָה מִצְוִיָּה בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ שֶׁל אָדָם

אֵלָא בְּשָׁבִיל אַשְׁתּוּ, שְׁנֵאמַר: (בְּרֵאשִׁית י"ב) "וְלֹא־אֲבָרֵם הַיְטִיב בְּעַבְדְּכֶם", וְהִינּוּ דְאָמְרֵי לְהוּ רַבָּא לְבַנְי מְחוּזָא, "אוֹקִירֵי לְנַשְׁיֵיכוּ כִּי הִיכִי דְתַתְּעַתְּרוּ", (תְּכַבְּדוּ וְתִיקְרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדִי שְׁתַּתְּעִשְׂרוּ) וְאָמַר רַבִּנּוּ ז"ל (לְקוּי־מִוֶּהֲרָן, חֶלֶק א', סִימָן ס"ט) שְׁעָקֵר הַעֲשִׂירוֹת בְּאֵ בְזֻכוֹת הָאִשָּׁה, וְכֵן תִּמְסַר אֶת נַפְשָׁךְ שִׁיְהִיָּה שְׁלוֹם וְאֶהְבֶּה בֵּין אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, וְאָמַר רַבִּנּוּ ז"ל (חִי־מִוֶּהֲרָן, סִימָן רצ"ב) הָעוֹלָם רְאוּי שְׂתִמְתְּהוּ עִצְמָן עַל אֶהְבֶּה שְׁבִינֵינוּ; וְלִכְן צְרִיכִים לְמַסַּר אֶת נַפְשׁוֹ שִׁיְהִיָּה שְׁלוֹם וְאֶהְבֶּה בֵּין נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, כִּי כָלֵם הֵם חֶלֶק אֱלֹהִים מִמַּעַל, נְשָׁמוֹתֵיהֶם הֵם צְנוּרוֹת שְׁמוּרִידִים אֶת שְׂכִינַת עֲזוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (אֲבוֹת דְּרַבֵּי נֶתוּן, פֶּרֶק י"ב, סִימָן ג') אוֹהֵב שְׁלוֹם - כִּי־צַד? מְלַמֵּד שִׁיְהֵא אָדָם אוֹהֵב שְׁלוֹם בִּישְׂרָאֵל בֵּין כָּל אֶחָד וְאֶחָד כְּדֶרֶךְ שִׁהְיָה אֶהְרָן אוֹהֵב שְׁלוֹם בֵּין כָּל אֶחָד וְאֶחָד שְׁנֵאמַר: (מְלָאכִי ב') "תּוֹרַת אֱמֶת הִיְתָה כְּפִיהוּ וְעוֹלָה לֹא נִמְצָא בְּשִׁפְתָיו בְּשְׁלוֹם וּבְמִישׁוֹר הַלֶּךְ אֵתִי וְרַבִּים הִשִּׁיב מֵעוֹן", כְּשִׁהְיָה אֶהְרָן מְהַלֵּךְ בְּדֶרֶךְ פְּגַע בּוּ בְּאָדָם רָשָׁע וְנָתַן לוֹ שְׁלוֹם, לְמַחַר בְּקָשׁ אוֹתוֹ הָאִישׁ לְעֵבֵר עֲבָרָה אָמַר: אוּי לִי, הִיאֵךְ אֲשָׂא עֵינַי אַחַר כֶּךָ וְאֶרְאֶה אֶת אֶהְרָן בְּשִׁתִּי הִימְנוּ שְׁנָתַן לִי שְׁלוֹם, נִמְצָא אוֹתוֹ הָאִישׁ מוֹנֵעַ עִצְמוֹ מִן הָעֲבָרָה. וְכֵן שְׁנֵי בְנֵי אָדָם שְׁעָשׂוּ מְרִיבָה זֶה עִם זֶה - הַלֵּךְ אֶהְרָן וַיֵּשֶׁב אֶצְלָא אֶחָד מֵהֶם אָמַר לוֹ: בְּנִי, רְאֵה חֲבֵרְךָ - מֵהוּ אוֹמֵר? מְטָרְךָ אֶת לְבוֹ וְקוֹרַע אֶת בְּגָדָיו אוֹמֵר: אוּי לִי, הִיאֵךְ אֲשָׂא אֶת עֵינַי וְאֶרְאֶה אֶת חֲבֵרִי? בְּשִׁתִּי הִימְנוּ שְׁאֲנִי הוּא שְׁפָרַחְתִּי עָלָיו, הוּא יוֹשֵׁב אֶצְלוֹ עַד שְׁמִסִּיר קְנָאָה מִלְּבוֹ. וְהוֹלֵךְ אֶהְרָן וַיֵּוֹשֶׁב אֶצְלָא הָאֶחָד, וְאָמַר לוֹ: בְּנִי, רְאֵה חֲבֵרְךָ מֵהוּ אוֹמֵר? מְטָרְךָ אֶת לְבוֹ וְקוֹרַע אֶת בְּגָדָיו וְאָמַר: אוּי לִי, הִיאֵךְ אֲשָׂא אֶת עֵינָיו וְאֶרְאֶה אֶת חֲבֵרִי, בְּשִׁתִּי הִימְנוּ שְׁאֲנִי הוּא שְׁפָרַחְתִּי עָלָיו, הוּא יוֹשֵׁב אֶצְלוֹ עַד שְׁמִסִּיר קְנָאָה מִלְּבוֹ, וּכְשֶׁנִּפְגְּשׁוּ זֶה בְּזֶה גִּפְפוּ וְנִשְׁקוּ זֶה לְזֶה, לְכֶךָ נֵאמַר: (בְּמִדְבָר כ') "וַיִּכְבְּדוּ אֶת אֶהְרָן שְׁלֹשִׁים יוֹם כֹּל בֵּית יִשְׂרָאֵל", וְלִכְן אֲשָׁרִי מִי שִׁילֵךְ בְּדֶרֶךְ זֶה רַק לְהִרְבוֹת בְּשְׁלוֹם בֵּין אִישׁ לְרֵעֵהוּ וּבֵין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ, כִּי כֶךָ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׁבֵת י) שְׁמוּ שֵׁל הַקְּדוּשׁ כְּרוּךְ הוּא שְׁלוֹם, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (עֲקִיצִין, פֶּרֶק ג') לֹא מְצָא הַקְּדוּשׁ כְּרוּךְ הוּא כְּלִי מְחֻזָּק בְּרִכָּה לְיִשְׂרָאֵל אֵלָא הַשְׁלוֹם. שְׁנֵאמַר: (תְּהִלִּים כ"ט) "הַיְוָי"ה עֲזוֹ לְעַמּוֹ יִתֵּן הַיְוָי"ה יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם".

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתקבד.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר וארא, כ"ח טבת התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

אין את יכולה לתאר ולשער את גדל הנחת רוח שאת גורמת לי בזה שאת מתחזקת בכל מיני אפנים שבעולם להיות בשמחה, ואת משמחת גם נשים אחרות, וכן מה שאת עוזרת לי בבית התבשיל - אהל אברהם, וכן במטה וכו', כדי שנצליח בגדול, ואני מאד מאד מבקש אותך שתשמרי מאד מאד על השלום בית שלך, את צריכה לדון את בעלך לכף זכות, ואז תראי איזה בעל נפלא יש לך, וכבר אמר החכם מכל אדם: (משלי י"ד א) "חכמות נשים בנתה ביתה ואולת בידיה תהרסנו", כי אשה יש לה כחות הנפש בלתי רגילות, היא יכולה לבנות את בעלה וכו', והיא יכולה להרס את בעלה וכו', ולכן תהיי אשה פקחית, ותתאזרי במדת הסבלנות שאין מדה יותר יפה מזו, ואפלו שזה בא לך מאד מאד קשה, זכרי מה שאמר התנא הקדוש (אבות פ"ק ה) לפום צערא אגרא, ודעי לך כשאשה עוצרת עצמה לא לכעס וכו', בזה אפלו שהיא נמצאת במדור הקלפות וכו', היא עולה עד עולם האצילות, שהיא בטלה לגמרי אל האין סוף ברוך הוא, כי הכל תלוי כפי מדת הסבלנות ולא להכניס בכעס, שבדרך כלל בא מגאות וישות, אשה צריכה לבטל את עצמה כל כלה אליו יתברך, ושלא תהיה לה שום תרעמת על בעלה, כי האשה היא חלק מבעלה, כמו שכתוב: (בראשית ב' כ"ג) "עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת", ולכן אשרי האשה שקנתה לעצמה את מדת הסבלנות לגבי בעלה וכו', ומוחלת לו על הכל, ומתחזקים לאהב אחד את השני, שאז השכינה תשרה בתוך הבית.

אני מאד מאד מבקש אותך שתראי להתפלל עבור בריאותי, כי עדין אני זקוק לרחמי שמים מרבים, ודעי לך שכל תחנה וכל תפלה וכל בקשה שתתפללי ותבקשי ותתחנני עבור בריאותי, זה רק עוזר לי, יעזר הקדוש ברוך הוא שתמיד תתפללי עבור הצלחתי.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.
הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתקחה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וְאָרָא, כ"ח טבת התשע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... שִׁיחִיו נֶצַח
לְנֶכֶךְ קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

אם אתם מרגישים בכחכם לעוד ילדים וכו', מדוע לא? יְעֹזֵר הַקְדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא שֶׁהַכֹּל יִהְיֶה בְּהַצְּלָחָה, וְהַעֲקָר תִּשְׁמְחוּ עִם הַמִּתְנָה שֶׁנִּתֵּן לָכֶם
הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁזֶה הִיָּה נֶס גְּלוּי, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲשֶׂה אֶתְכֶם עוֹד
הַרְבֵּה נְסִים, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תָּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

ראו למסר את נפשכם על מדת השמחה כי אין דבר יותר חשוב כמו
שמחה, וְכָל כֶּף קָשָׁה לְאָדָם לְהַגִּיעַ לְמִדַּת הַשְּׂמֵחָה יוֹתֵר מִכָּל הָעֲבוֹדוֹת הַכִּי
קָשׁוֹת, קָל יוֹתֵר לְצוּם וְכוּ', וְלִסְגָּף אֶת עֲצָמוֹ עִם סְגוּפִים קָשִׁים וּמְרִים וְכוּ',
הַעֲקָר לֹא לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְלִכֵּן עַל שִׂמְחָה צָרִיכִים מְסִירוֹת נֶפֶשׁ גְּדוּלָה,
וְאִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים: (תנחומא שמיני) לְפִי שְׂאִין הַשְּׂמֵחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם,
לֹא כָּל מִי שֶׁשָּׂמַח הַיּוֹם שִׂמַּח לְמָחָר, וְלֹא כָּל מִי שֶׁמָּצָר הַיּוֹם מָצָר לְמָחָר,
לְפִי שְׂאִין הַשְּׂמֵחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם, וְאִם תִּהְיֶה בְּשִׂמְחָה כָּל הַחַיִּים שְׁלָכֶם יִלְכוּ
כְּבָר בְּצוּרָה אַחֲרַת לְגַמְרִי, כִּי תִזְכּוּ לִישׁוּב הַדַּעַת כְּמוֹ שְׂאֵמֶר רַבְּנוּ ז"ל (לקיט"ו-
מוה"ר ז"ן, חלק ב', סימן י') מֶה שְׂבָנִי אָדָם רְחוּקִים מִהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה מִחֲמַת
חֲסָרוֹן יִשׁוּב הַדַּעַת, וְלָמָּה אֵין יִשׁוּב הַדַּעַת? כִּי חָסַר מִהַשְּׂמֵחָה, וְלִכֵּן תִּמְסְרוּ
אֶת נַפְשְׁכֶם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִז תִּזְכּוּ לְגְדֻלוֹת הַמּוֹחִין, וּכְבָר לֹא יִחְסַר לָכֶם
שׁוּם דָּבָר.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ

ומתפלל בעדכם שיהיה לכם הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנו תשכילו ותצלחו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

אתקרו.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר וארא, כ"ח טבת התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אל תדאגי הקדוש ברוך הוא יעזר לך שבקרוב מאד תמצאי את בן זוגך, ותהיי הכי מאשרת בחייה, רק תמשיכי להתפלל כי מה שתפלה פועלת שום דבר בעולם לא פועל, יעזר הקדוש ברוך הוא שתבשרי לי בשורות משמחות תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתקכו.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר וארא, כ"ח טבת התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מאד שמח שמביאים בכל פעם רבנים חדשים ללמד את אנשי שלומנו הלכות נחוצות, כגון למתנדבי מד"א וכו', וכן בעניני טהרה שאשה חרדית תלמד את הנשים וכו', כי אני מאד מאד רוצה שהקהלה שלנו תהיה קהלה של תורה, ואי אפשר לתאר ולשער את גדל הצער שיש לי עד שאני רואה תהלה לאל, את קהלתנו פורחת, יעזר הקדוש ברוך הוא שנוזכה להרחיב את פעילות קהלתנו תמיד.

על כל מקרה וכו', על כל דבר חריג וכו', אני רוצה שתתקף ומיד תודיע לי, כדי שאוכל לעמוד על המשמרה, כי עדיף לי איכות מאשר כמות, ואני אעמוד על זה מאד מאד חזק, אבל אתה יודע שבקהלה פתוחה תמיד באים דברים שלא צפו, וכמה שלא נעמד על המשמרה, צריכים עוד הרבה רחמי שמים שלא יפנסו משפחות בלתי רצויות, עם כל זאת כשאני מסתכל אחורנית, אני רואה שתהלה לאל, הגענו להשגים גדולים מאד, יעזר הקדוש ברוך הוא הלאה.

ראה לכתב לי כל מה שצריכים לתקן ברוחניות, כי הולך לי בחיים שקהלתנו תהיה הקהלה בה' הידיעה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתקח.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר וארא, כ"ח טבת התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את כל מכתבך.

מה אמר לך! מרב חלשתי לא יכלתי לענות לך תכף ומיד.

אין לתאר ואין לשער את גדל השמחה שיש לי שאני שומע איך שאתה מחזיק את הבחורים, צריכים רק לחזקם, לעודדם ולשמחם, וללכת אתם בידי קלה וכו', ואני מאד מבקש אותך שאת הבחורים שבאו מהתלמוד תורה שלנו, עליהם צריכים להשגיח מאד שלא יאבדו לנו.

אין לתאר ואין לשער זכותך בשמים, בזה שאתה מלמד את הדף היומי ברבים, הן אמת שרק צבור קטן באים, אבל אם תהיה חזק לא להזניח את השעור יום יום, תראה שלבסוף יהיה קהל גדול מאד, צריכים רק סבלנות עם אנשים, וכבר אמר רבנו ז"ל יש ענין שהכל יתהפך לטובה.

תעשה כל מה שביקלתך רק להיות בשמחה, כי הסמך מ"ם עובד על כל אדם כל כך חזק להפילו בעצבות ובמרירות ובדפאון וכו', רק על ידי הדמיונות שמכניס בו וכו' וכו', כל אחד כפי בחינתו וענינו, ולכן אתה מרחח לעשות כל מיני פעולות שבעולם רק להיות בשמחה, והרגע שתהיה בשמחה, זה ירחיב לך את הדעת לגמרי, וכמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן י) מה שבני אדם רחוקים מהקדוש ברוך הוא, זה מחמת חסרון ישוב הדעת, ולמה אין ישוב הדעת? כי חסר מהשמחה, ולכן תמסר את נפשך להיות בשמחה, ואז תזכה לגדלות המוחין, וכבר לא יחסר לך שום דבר.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתקט.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר וארא, כ"ח טבת התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מאד שמח שאתה הולך לקנות בית דירה משלך, ולא תצטרך לגור בשכירות, יעזר הקדוש ברוך הוא שיהיה בקלות ובסימן טוב ובמזל טוב.

אני מאד מבקש אותך שתלמד בכל יום דף גמרא בסדרת דף היומי שזה חיות להנפש, הדרך היומי של היום זה שבת צ"ט, תאמין לי אם תרגיל את עצמך ללמד בכל יום דף גמרא, תרגיש קשר רוחני שאי אפשר להסביר, ואף שלפעמים זה יבוא לך מאד מאד קשה, תעשה לעצמך חק ולא יעבר שאת הדרך היומי אתה לא תחסי, ומי יתן שתקח גם חברותא ללמד אתה את הדרך היומי, כי דף גמרא ליום זה הצלחת האדם, ואפלו שאתה לא מבין את הכל, עם כל זאת תגרס את הדרך, כמאמרם ז"ל (עבודה זרה יט.) לעולם לגרס

איניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר, אשרי מי שאינו מטעה את עצמו, וכבר אמר החכם מפל אדם: (משלי ט) "אם חכמת חכמת לך ולצת לבדך תשא".

תראה למסר את נפשך להתפלל את השלש תפלות שחרית, מנחה, ערבית במנין דיקא, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (ברכות ח). מאי דכתיב: (תהלים ס"ט) "ואני תפלתי לך הוי"ה עת רצון" - אימתי עת רצון? בשעה שהצבור מתפללין; ולכן תעשה לעצמך הרגל לבוא לבית הכנסת ואז טוב לך כל הימים, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר"ן, חלק ב', סימן ח') על מאמרם ז"ל (ברכות נד:) מחנה ישראל כמה הוי, תלתא פרסא, הינו כל זמן שאדם מתפלל את השלש תפלות בכל יום, הוא נמצא במחנה ישראל, ואיך שהוא רק מתקרב ומתחיל להתרשל מאיזה תפלה לא להתפלל במנין, זה כבר קלפת עוג מלך הבשן שיעקר אותו מהיהדות.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפלתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתקל.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר וארא, כ"ח טבת התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

חזק ואמץ מאד להמשיך במנהגך הטוב לעשות סעודת מלוה מלכה עם מנין מאנשי שלומנו, שזה דבר גדול מאד מאד.

אני מאד מבקש אותך שתלמד בכל יום דף גמרא בסדרת דף היומי שזה חיות להנפש, הדף היומי של היום זה שבת צ"ט, תאמין לי אם תרגיל את עצמך ללמד בכל יום דף גמרא, תרגיש קשר רוחני שאי אפשר להסביר, ואף

שְׁלִפְעָמִים זֶה יָבוֹא לָךְ מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, תַּעֲשֶׂה לְעֶצְמְךָ חֶק וְלֹא יַעֲבֹר שְׂאֵת הַדֶּף הַיּוֹמִי אֶתְּהָ לֹא תַחְסִיר, וּמִי יִתֵּן שֶׁתִּקַּח גַּם חֲבֵרוֹתָא לְלִמַּד אֶת הַדֶּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה הַצְּלַחַת הָאָדָם, וְאֶפְלוּ שְׂאֵתָה לֹא מִבֵּין אֶת הַכֹּל, עִם כָּל זֹאת תִּגְרַס אֶת הַדֶּף, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (עֲבוּדָה זְרָה יט.) לְעוֹלָם לְגִרְסֵי אֵינִישׁ וְאִף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאִף עַל גַּב דְּלֹא יָדַע מֵאֵי קָאָמְר, אֲשֶׁרִי מִי שְׂאִינוּ מְטַעָה אֶת עֶצְמוֹ, וּכְבָר אָמַר הַחֲכָם מְכַל אָדָם: (מִשְׁלֵי ט) "אִם חֲכַמְתָּ חֲכַמְתָּ לָךְ וְלִצְתָּ לְבַדְךָ תִּשָּׂא".

הָעֶקֶר רָאָה לְמִסַּר אֶת נַפְשָׁךְ לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת שַׁחֲרִית, מִנְחָה, עֶרְבִית בְּמִנְיַן דִּיִּקְא, כִּי כָף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרֻכּוֹת ח.) מֵאֵי דְכַתִּיב: (תְּהִלִּים ס"ט) "וְאֲנִי תְּפִלְתִּי לָךְ הָיוּ" עַת רְצוֹן" - אֵימְתִי עַת רְצוֹן? בְּשַׁעָה שֶׁהַצְּבוּר מִתְּפַלְלִין; וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה לְעֶצְמְךָ הַרְגֵל לְבוֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתְּפִלְתִּי שְׂאִנִּי מִבְּקֶשׁ וּמִתְּפַלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלַחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתקלא

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֻדְר וְאָרָא, כ"ח טַבַּת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

אֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ שְׂאוּכַל לְקַנּוֹת אֶת הַשֵּׁטַח הַצְּמוּד ל"הֵיכַל הַקְּדוֹשׁ", וְנַעֲשֶׂה תְּכִנּוּיּוֹת לְבִנּוֹת שְׁמָה בֵּית הַתְּבַשִּׁיל - אֵהֵל אֲבָרְהָם מְרוּחַ, הֵן לְהַגְבְּרִים וְהֵן לְהַנְשִׁים, וְעַל זֶה לְבִנּוֹת יְשִׁיבָה, וְכֵן כְּמָה דִּירוֹת קְטַנּוֹת לְהַשְׁכְּרָה.

וְכֵן אֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ שְׁעַכְשׁוּ כְּשְׂאִנִּי בְּאֵ בְּעֶזְרַתוֹ יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, יְהִיָּה לִי כְּבָר אֶת הַתְּכִנּוּיּוֹת עַל הַבְּנֵיהָ מִמּוּל, כְּדִי שְׂנוּכַל לְהַתְּחִיל לְבִנּוֹת, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שִׁיְהִיָּה בְּסִימָן טוֹב וּבְמִזֵּל טוֹב.

אני מאד מבקש אותך שתלמד בכל יום דף גמרא בסדרת דף היומי שזה חיות להנפש, הדף היומי של היום זה שבת צ"ט, תאמין לי אם תרגיל את עצמך ללמד בכל יום דף גמרא, תרגיש קשר רוחני שאי אפשר להסביר, ואף שלפעמים זה יבוא לך מאד מאד קשה, תעשה לעצמך חק ולא יעבר שאת הדף היומי אתה לא תחסיר, ומי יתן שתקח גם חברותא ללמד אתו את הדף היומי, כי דף גמרא ליום זה הצלחת האדם, ואפלו שאתה לא מבין את הכל, עם כל זאת תגרס את הדף, כמאמרם ז"ל (עבודה זרה ט). לעולם לגרס איניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר, אשרי מי שאינו מטעה את עצמו, וכבר אמר החכם מפל אדם: (משלי ט) "אם חכמת חכמתך לך ולצת לבדך תשא".

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתקלב.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר וארא, כ"ח טבת התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

מאד מאד אני מצטער שבגוף לא רוצה כבר ללמד, אני בא בשבוע הבא בעזרתו יתברך שמו ואני אראה לסדר לו איזה עבודה, כי חבל מאד מאד שילך לנו לאבוד.

חזקי ואמצי מאד, יעזר הקדוש ברוך הוא שנשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתקלג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וְאָרָא, כ"ח טבת התשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחִּיָּה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת שְׁכָל אֶחָד יֵשׁ לוֹ אֶת הַתְּפִקִּיד שְׁלוֹ, וְלִכְן אֲסוּר לָךְ
לְהִצְטַעַר וּלְהִתְחַרֵּט עַל שׁוֹם דְּבַר וְכוּ' וְכוּ', בְּזֶה שְׂאֵת מְחֻלָּקֵת אֶת הַמִּכְתָּבִים
לְנִשׁוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנו, אֵין מִצְוָה יוֹתֵר גְּדוּלָה מִזֶּה, כִּי זֶה הַפְּצָה הִכִּי גְדוּלָה,
וְלִכְן תִּשְׁאַרִי בְּזֶה, וְדַעִי לָךְ שְׂאֵת מְחֻזָּקֵת אֶת כָּל נִשׁוֹת הַקְּהֵלָה, כִּי לוֹלִי
הַמִּכְתָּבִים הָאֵלוֹ הֵיוּ שְׁבוּרוֹת וּמִתְיַאֲשׁוֹת לְגַמְרִי, וְלִכְן שְׁלֵא יִהְיֶה לָךְ שׁוֹם
חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת, אֲדַרְבָּה תִּשְׁמַחִי מְאֹד מְאֹד עַל הַתְּפִקִּיד, וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
יַעֲזֹר שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתקלד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וְאָרָא, כ"ח טבת התשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שִׁיחִיו נֶצַח

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

רְאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֵר שְׂאֵת בְּיָתֵר עֵז, וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם,
וְתִרְוּ עוֹד הַרְבֵּה הַרְבֵּה נַחַת, רַק לְהִתְחַזֵּק וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִשׁוֹם דְּבַר, וְאִף שְׂאֵנִי
יִוֹדַע שְׁקִשָּׁה לְכֶם עַכְשָׁיו וְכוּ', עִם כָּל זֹאת תִּזְכְּרוּ "סוּף כָּל סוּף אַחֵר הָרַע
יָבוֹא הַטּוֹב", וְצְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק עִם זֶה מְאֹד מְאֹד, כִּי כִּף עוֹבֵר הַחַיִּים עֲלֵיוֹת
וִירִידוֹת, וְהַעֲקֹר לֹא לְהִשָּׁבֵר, וְזֶה גְדֻלַּת בֵּר יִשְׂרָאֵל שֶׁמְחַזֵּק מִעֲמֵד וְלֹא נִשָּׁבֵר
מִשׁוֹם דְּבַר.

רְצִיתִי מְאֹד לְדַעַת מַה שְׁלוֹם הַבַּת? נָא לְהוֹדִיעַ לִי וּמִמֶּשׁ תַּחִּיו אוֹתִי.

רַק חֲזָקוּ וְאִמְצוּ מְאֹד לְהִיֹּת בְּשֻׁמָּחָה כְּמוֹ שֶׁהִזְהִירְנוּ רַבְּנוּ ז"ל עַל זֶה

ביותר, ואמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן כ"ד) מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד, ולהתגבר להרחיק העצבות והמרה שחורה בכל כחו, כי כל החלאות הבאים על האדם כלם באים רק מחמת קלוקל השמחה, ולכן צריכים למסר את נפשו בשביל להיות תמיד בשמחה, ונחמנינו הקדושים אמרו (תנחומא שמיני) לפי שאין השמחה ממתנת לאדם, לא כל מי ששמח היום שמח למחר, ולא כל מי שמצור היום מצר למחר, לפי שאין השמחה ממתנת לאדם; ולכן יעזר הקדוש ברוך הוא שתמיד יהיה השמחה מצויה אצלכם, כי אין טוב מזה, ועל ידי שמחה מתרחב הלב ויכולים אחר כך לדבר אל הקדוש ברוך הוא, ולספר לפניו יתברך את כל אשר עם לבבו בתמימות ובפשטות גמורה, כי מה שאין האדם מתחזק לדבר אל הקדוש ברוך הוא, הוא מפני שנופל על לבו עצבות ומרירות ודכאון, אבל תכף ומיד שמכריח את עצמו להיות בשמחה, אזי נפתח לבו לדבר אל הקדוש ברוך הוא.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם שיהיה לכם הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

אתקלה.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר וארא, כ"ח טבת התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

חזק ואמץ ללמד ספרות, והקדוש ברוך הוא יתן לך הצלחה גדולה בזה.

אני מאד מבקש אותך שתלמד בכל יום דף גמרא בסדרת דף היומי שזה חיות להנפש, הדף היומי של היום זה שבת צ"ט, תאמין לי אם תרגיל את עצמך ללמד בכל יום דף גמרא, תרגיש קשר ורוחני שאי אפשר להסביר,

וְאֵף שֶׁלְפַעֲמִים זֶה יָבוֹא לָךְ מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, תַּעֲשֶׂה לְעֶצְמְךָ חֶק וְלֹא יַעֲבֹר שְׁאֵת הַדָּף הַיּוֹמִי אֲתָה לֹא תַחֲסִיר, וּמִי יִתֵּן שֶׁתִּקַּח גַּם חִבְרוּתָא לְלַמַּד אֶתְּךָ הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גַּמְרָא לְיוֹם זֶה הַצְּלַחַת הָאָדָם, וְאִפְלוּ שְׁאֲתָה לֹא מִבֵּין אֶת הַכֹּל, עִם כָּל זֹאת תִּגְרַס אֶת הַדָּף, כְּמֵאֲמָרְךָ ז"ל (עֲבוּדָה זְרָה יט). לְעוֹלָם לְגִרְסָא אֵינִישׁ וְאֵף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאֵף עַל גַּב דְּלֹא יָדַע מֵאֵי קָאָמַר, אֲשֶׁרִי מִי שְׁאֵינִי מְטַעָה אֶת עֶצְמוֹ, וּכְבָר אָמַר הַחֲכָם מִכָּל אָדָם: (מְשָׁלִי ט) "אִם חֲכַמְתָּ חֲכַמְתָּ לָךְ וְלִצְּתָ לְבַדְּךָ תִּשָּׂא".

זְכוֹר וְגַם זְכוֹר מֵה שְׁאֲמַרוּ חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרָכוֹת ו:). כָּל הַרְגִיל לְבוֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְלֹא בָּא יוֹם אֶחָד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִשְׁאִיל בּוֹ; הֵינּוּ בְּזֵה שְׁאָדָם רְגִיל לְבוֹא לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת מְדֵי יוֹם בְּיוֹמוֹ, עַל יְדֵי זֶה הוּא מִמְּשִׁיךְ עַל עֶצְמוֹ הַשְּׁגָחָתוֹ הַפְּרָטִי פְּרָטִית, שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִשְׁגִּיחַ עָלָיו, וְאִם יוֹם אֶחָד הוּא לֹא בָּא, כְּבָר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִתְּעַנֵּן כְּבִיכּוֹל לְמָה הוּא לֹא בָּא? וּמִשְׁלִים לוֹ אֶת חֲסָרוֹנוֹ וְכוּ', הֲרִי שְׁמִשְׁתַּלֵּם לְהַתְּפַלֵּל בְּמִנְיָן, שְׁעַל יְדֵי זֶה מִמְּשִׁיךְ עַל עֶצְמוֹ הַשְּׁגָחָה עָלֵינוּהָ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׁאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְּפַלֵּל בְּעַדְךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלַחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתקלו.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וְאָרָא, כ"ח טבת התשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲנִיחַ

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֶת צְרִיכָה מְאֹד מְאֹד לְשִׁמּוֹחַ עַל הַמִּתְנַה שְׁנָתֵן לָךְ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּדַרְךָ גַּם מִמֶּשׁ, וְלָכֵן חֲזָקִי וְאִמְצִי מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְתַכְרִיחִי אֶת עֶצְמְךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְּׂמִחָה זֶה רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמֵי בֵּין בְּרוּחָנִי, וְכִשְׂאִשָּׁה שְׂמִחָה וְעַלִּיזָה, מִתְּרַחֶבֶת דַּעְתָּה וִיכוּלָה לְהַחֲדִיר בְּעֶצְמָה אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ

יתברך, והרגע שחזקה באמונה שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, על ידי זה נפתח פיה לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו, אשר זה התענוג הכי גדול, וטועמת טעם עולם הבא בעולם הזה, וכמו שכתוב: (ויקרא כ"ו י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לָכֶם לְאֱלֹקִים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעַם", ופרש רש"י: "אטיל עמכם בגן עדן כאחד מכם, ולא תהיו מזדעזעים ממני" וכו', איזה תענוג שאשה מרגישה שמלא כל הארץ כבודו והוא נמצא ואין בלעדו נמצא, והיא יכולה לדבר עמו יתברך פנים אל פנים, ואל מדרגה זו רבנו ז"ל רוצה להביא אותנו, וזה זוכים על ידי תקף השמחה, ולכן תמסרי את נפשך להיות בשמחה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתקלוז.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר וארא, כ"ח טבת התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין מלים להודות לך על כל המסירות נפש שאת מוסרת בשביל הקהלה, יעזר הקדוש ברוך הוא שיהיה לך רק טוב בחייהך.

תתאזרי במדת הסבלנות שאין מדה יותר יפה מזו, ואפלו שזה בא לך מאד מאד קשה, זכרי מה שאמר התנא הקדוש: (אבות פ"ק ה') לפום צערא אגרא, ודעי לך כשאשה עוצרת עצמה לא לכעס וכו', בזה אפלו שהיא נמצאת במדור הקלפות וכו', היא עולה עד עולם האצילות, שהיא בטלה לגמרי אל האין סוף ברוך הוא, כי הכל תלוי כפי מדת הסבלנות ולא להכנס בכעס, שבדרך כלל בא מגאות וישות, אשה צריכה לבטל את עצמה כל כלה אליו יתברך, ושלא תהיה לה שום תרעמת על בעלה, כי האשה היא

חלק מבעלה, כמו שכתוב: (בראשית ב' כ"ג) "עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת", ולכן אשרי האשה שקנתה לעצמה את מדת הסבלנות לגבי בעלה וכו', ומוחלת לו על הכל, ומתחזקים לאהב אחד את השני, שאז השכינה תשרה בתוך הבית.

תחזיקי מעמד, הקדוש ברוך הוא יעזר לך שתצליחי בחייהך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתקלה.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר וארא, כ"ח טבת התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

בענין התלמוד תורה, כדאי לך לדבר עם הרב ... גרו יאיר ולהסביר לו את הבעיה שיש לך שמה, אני מאד מקווה להקדוש ברוך הוא שיוכל לסדר הכל.

אני מאד מבקש אותך שתלמד בכל יום דף גמרא בסדרת דף היומי שזה חיות להנפש, הדרך היומי של היום זה שבת צ"ט, תאמין לי אם תרגיל את עצמך ללמד בכל יום דף גמרא, תרגיש קשר רוחני שאי אפשר להסביר, ואף שלפעמים זה יבוא לך מאד מאד קשה, תעשה לעצמך חק ולא יעבר שאת הדרך היומי אתה לא תחסיר, ומי יתן שתקח גם חברותא ללמד אתה את הדרך היומי, כי דף גמרא ליום זה הצלחת האדם, ואפלו שאתה לא מבין את הכל, עם כל זאת תגרט את הדרך, כמאמרם ז"ל (עבודה זרה ט). לעולם לגרט איניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר, אשרי מי שאינו מטעה את עצמו, וכבר אמר החכם מפל אדם: (משלי ט) "אם חכמת חכמת לך ולצת לבדך תשא".

תראה למסר את נפשך להתפלל את השלש תפלות שחרית מנחה

עֲרֵבִית בְּמִנְיֵן דִּיקָא, כִּי כֶּךָ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרִכּוֹת ח.) מֵאֵי דְכִתִּיב: (תהלים ס"ט) "וְאֲנִי תַפְלְתִי לָךְ הַיְיָ הַיְיָ עֵת רְצוֹן" - אֵימְתִי עֵת רְצוֹן? בְּשַׁעֲהָ שֶׁהַצְבוּר מִתְפַּלְלִין; וְלִכֵּן תַעֲשֶׂה לַעֲצֻמְךָ הַרְגֵל לְבוֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים, וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ח') עַל מֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרִכּוֹת נד:) מִחֲנֵה יִשְׂרָאֵל כַּמָּה הָיִי, תִלְתָּא פְרָסָא, הֵינּוּ כָּל זְמַן שְׂאָדָם מִתְפַּלֵּל אֶת הַשְּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת בְּכָל יוֹם, הוּא נִמְצָא בְּמַחְנֵה יִשְׂרָאֵל, וְאִיךָ שֶׁהוּא רַק מִתְקַרֵּר וּמִתְחִיל לְהִתְרַשֵּׁל מֵאִיזָה תְּפִלָּה לֹא לְהִתְפַּלֵּל בְּמִנְיָן, זֶה כְּכַר קִלְפַת עוֹג מְלִךְ הַבְּשָׁן שֶׁיַּעֲקֹר אוֹתוֹ מִהֵיהָדוּת.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלְתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֶשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ. הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתקלט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וְאָרָא, כ"ח טַבַּת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַחֲוִיָּה

לִנְכוּן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַצְלִיחַ אֶת דְּרָכְךָ, וּבְכָל אֶשֶׁר תִּפְנֵי תִשְׁכִּילִי וְתַצְלִיחִי.

רַק חֲזָקִי וְאִמְצִי מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה כְּמוֹ שֶׁהִזְהִירֵנוּ רַבֵּנוּ ז"ל עַל זֶה בְּיוֹתֵר, וְאָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן כ"ד) מִצְוָה גְדוֹלָה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, וּלְהִתְגַּבֵּר לְהִרְחִיק הָעֲצָבוֹת וְהַמְרָה שְׁחוּרָה בְּכָל כַּחוֹ, כִּי כָּל הַחֲלָאוֹת הַבָּאִים עַל הָאָדָם כֻּלָּם בָּאִים רַק מִחֲמַת קִלְקוּל הַשִּׂמְחָה, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְמַסַּר אֶת נַפְשׁוֹ בְּשִׁבִיל לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְחֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ: (תַּנְחוּמָא שְׁמִינִי) לְפִי שְׂאִין הַשִּׂמְחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם, לֹא כָּל מִי שֶׁשִּׂמַּח הַיּוֹם שִׂמַּח לְמַחֵר, וְלֹא כָּל מִי שֶׁמִּצַּר הַיּוֹם מִצַּר לְמַחֵר, לְפִי שְׂאִין הַשִּׂמְחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם; וְלִכֵּן יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּמִּיד יְהִיָּה הַשִּׂמְחָה מְצוּיָה אֲצִלְךָ, כִּי אִין טוֹב מְזָה, וְעַל יְדֵי שִׂמְחָה מִתְרַחֵב הַלֵּב וְיִכּוּלִים אַחַר כֶּךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלְסַפֵּר

לפניו יתברך את כל אשר עם לבבו בתמימות ובפשטות גמור, כי מה שאין האדם מתחזק לדבר אל הקדוש ברוך הוא, הוא מפני שנופל על לבו עצבות ומרירות ודפאון, אבל תכף ומיד שמכריח את עצמו להיות בשמחה, אזי נפתח לבו לדבר אל הקדוש ברוך הוא.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתקמ.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר וארא, כ"ח טבת התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה לא יכול לתאר ולשער את גדל הזכות שיש לך בזה שהקלטת את ספרי "אשר בנחל" וכו', כי הרבה מאנשי שלומנו אומרים שזה מחיה אותם מאד, כי הם רגילים לשמע בזה על הדרך, וכן את הספר "פעלת הצדיק" זה מחיה אותם מאד הקלטת שהקלטת, יעזר הקדוש ברוך הוא שיתן לך כחות הנפש ותזכה לחזק ולעודד ולשמח את אנשי שלומנו היקרים שאין דבר יותר חשוב מזה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתקמא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וְאָרָא, כ"ח טבת התשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רק תהיה בשמחה כי רבנו ז"ל אָמַר (לקויט-מוהר"ן, חלק ב', סימן כ"ד) שְׂגָם חֲכָמֵי הָרוֹפְאִים אָמְרוּ שְׁכָל הַמַּחְלוֹת וְהַחֲלָאִים רַעִים בְּאִים לְאָדָם רַק מִחֲמַת חֶסְרוֹן הַשְּׂמֵחָה, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְהִתְאַמֵּץ בִּיטֵר שְׂאֵת בִּיטֵר עֲזוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְּׂמֵחָה הִיא רְפוּאָה לְכָל, וְלִהְפֹּךְ הָעֲצָבוֹת וְהַמְרָה שְׁחוּרָה זֶה מְבִיא לְאָדָם אֶת כָּל הַמַּחְלוֹת, וְלִכֵּן תְּכַרִּיחַ אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְחֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ: (תנחומא שמיני) אֵין הַשְּׂמֵחָה מִמֵּתֵנָת לְאָדָם, לֹא כָּל מִי שֶׁשְּׂמַח הַיּוֹם שְׂמַח לְמַחֵר, וְלִכֵּן רְאוּהָ לְחֹטֵף שְׂמֵחָה וְלְהִיּוֹת תְּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְעַל יְדֵי זֶה יִמְשֹׁף עָלֶיךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדִיךָ.

רְצִיתִי מְאֹד שֶׁתְּכִיֵּן לִי אֶת הַמַּקְוֵה, וְכֵן אֶת הַדִּירָה, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂנֹכֵה תְּמִיד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְלְהִתְבּוֹדֵד עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר אֵין טוֹב מִזֶּה.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מְבַקֵּשׁ וּמְתַפְּלֵל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתַצְּלִיחַ. הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתקמב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וְאָרָא, כ"ח טבת התשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֶת הַבְּעִיָּה שְׁלֹךְ בַּכֶּתֶה וְכוּ', תְּדַבֵּר עִם הָרַב ... גְּרוּ יְאִיר, וְלְהִתְיַעֵץ כְּדַת מָה עוֹשִׁים.

תאמין לי שיש בעולם דברים כאלו שלא יודעים כלל, כמו שאמר רבנו ז"ל נעשים בזה העולם דברים הנעלמים ונסתרים מעין כל חי, ואף אחד לא קולט ומבין וכו', כן אנחנו צריכים לעבד עם מטה הבחירות שלנו למען ש"ס, לבסוף תראה מה יצא מזה.

אין מלים בפני להודות לך על המסירות נפש שאתה מוסר את נפשך להעביר שעורים לאנשי שלומנו ולנשותיהם, כי זה מאד מאד חשוב, כי אני רוצה שהקהלה שלנו יהיה קהלה של תורה.

אני מאד מאד מבקש אותך שתתאזר במדת הסבלנות, ואפלו שזה בא לך מאד מאד קשה, זכר מה שאמר התנא הקדוש: (אבות פרק ה') לפום צערא אגרא, ודע לך כשאדם עוצר את עצמו לא לכעס, בזה אפלו שנמצא במדור הקלפות וכו', הוא עולה עד עולם האצילות, שהוא בטל ומבטל אל האין סוף ברוך הוא, כי הכל תלוי כפי מדת הסבלנות ולא להפגס בכעס, שבדרך כלל בא מגאות וישות, אדם צריך לבטל את עצמו כל בלו אליו יתברך.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתקמג.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר וארא, כ"ח טבת התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

הקדוש ברוך הוא ירחיב לך בגשמינות וברוחניות, ותהיי הכי מאשרת בחייה, רק תתחזקי להיות בשמחה, ולהרבות בתפלה להקדוש ברוך הוא שיהיה לכם בית דירה משלכם, ולא תצטרכו לגור בשכירות, ואז טוב לכם כל הימים.

הַעֲקָר תַּתְחַזְקִי עִם בְּעַלְךָ יַחַד, כִּי תִהְיֶה לְאֵל, יֵשׁ לְךָ בְּעַל נִפְלֵא מְאֹד, וַחֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ: (סוֹטָה יז.) אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׂכִינָה בִּינֵיהֶן, וְאָמְרוּ (ירושלמי בְּרֻכּוֹת, פָּרָק ט', הַלְכָה ח') אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה, וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ, אִי אֶפְשָׁר לְשִׁנְיָהֶן בְּלֹא שְׂכִינָה, וּבִמְקוֹם שֶׁהַשְׂכִּינָה נִמְצָא - שָׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שִׁיחֵיהֶן בִּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה גְדוּלָה מְאֹד, כִּי "שְׁלוֹם", אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׁבַת י) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן אִם מִכְּנִיסִים אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בַּיִת, הֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדוּךָ שִׁיחֵיהֶן לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אִשָּׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי. הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתקמד.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וְאָרָא, כ"ח טַבַּת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נִרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשֹׁמֵר מְרֻבּוּי אוֹר, כִּי רַבּוּי אוֹר מְבִיא אַחַר כֵּךְ רַבּוּי חֹשֶׁךְ, וּכְדֵי לְהַנְצִיל מִזֶּה הַעֲצָה הַכִּי קִלָּה רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מִה שְׁבִיכְלָתְךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַסֵּמ"ךְ מ"ם עוֹבֵד עַל כָּל אָדָם כָּל כֵּךְ חִזָּק לְהַפִּילוֹ בְּעֲצָבוֹת וּבִמְרִירוֹת וּבִדְכָאוֹן וְכוּ', רַק עַל יְדֵי הַדְּמִיוֹנוֹת שֶׁמִּכְּנִיס בּוֹ וְכוּ' וְכוּ', כָּל אֶחָד כְּפִי בְּחִינָתוֹ וְעֲנִינּוֹ, וְלִכֵּן אֶתְּךָ מְכָרַח לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבָעוּלָם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְהִרְגַע שְׂתִּהְיֶה בְּשִׁמְחָה, זֶה יִרְחִיב לְךָ אֶת הַדַּעַת לְגַמְרִי, וְכִמּוֹ שְׂאֲמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן י') מִה שְׁבִינִי אָדָם רְחוּקִים מִהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה מִחֲמַת חֲסָרוֹן יְשׁוּב הַדַּעַת, וְלָמָּה אֵין יְשׁוּב הַדַּעַת? כִּי חֲסַר מִהַשְׂמָחָה, וְלִכֵּן תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאִז תִּזְכֶּה לְגַדְלוֹת הַמּוֹחִיזִין, וּבְכָבֵר לֹא יִחְסַר לְךָ שׁוֹם דְּבָר.

אני מאד מבקש אותך שתלמד בכל יום דף גמרא בסדרת דף היומי שזה חיות להנפש, הדף היומי של היום זה שבת צ"ט, תאמין לי אם תרגיל את עצמך ללמד בכל יום דף גמרא, תרגיש קשר רוחני שאי אפשר להסביר, ואף שלפעמים זה יבוא לך מאד מאד קשה, תעשה לעצמך חק ולא יעבר שאת הדף היומי אתה לא תחסיר, ומי יתן שתקח גם חבירותא ללמד אתו את הדף היומי, כי דף גמרא ליום זה הצלחת האדם, ואפלו שאתה לא מבין את הכל, עם כל זאת תגרס את הדף, כמאמרם ז"ל (עבודה זרה ט). לעולם לגרס איניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר, אשרי מי שאינו מטעה את עצמו, וכבר אמר החכם מפל אדם: (משלי ט) "אם חכמת חכמתך לך ולצת לבדך תשא".

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתקמה.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר וארא, כ"ח טבת התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אל תדאגי אתי יכולה לדחף לעור שנה, כי היום העצבים מאד חלשים, וגדולי הרבנים נותנים הטר וכנ' וכנ', ולכן אל תדאגי הקדוש ברוך הוא יעזר שיהיה לך כחות הנפש לגדל את הילדים, והעקר רק להיות בשמחה, כי רבנו ז"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן כ"ד) שגם חכמי הרופאים אמרו שכל המחלות והחלאים רעים באים לאדם רק מחמת חסרון השמחה, ולכן צריכים להתאמץ ביותר שאת ביתר עז להיות בשמחה, כי השמחה היא פנואה לכל, ולהפך העצבות והמרה שחורה זה מביא לאדם את כל המחלות, ולכן תכריחי את עצמך להיות בשמחה, וחכמינו הקדושים אמרו: (תנחומא

שמיני) אין השמחה ממתנת לאדם, לא כל מי ששמח היום שמח למחר, ולכן ראי לחטף שמחה ולהיות תמיד בשמחה, ועל ידי זה ימשך עליך ברכה והצלחה בכל מעשה ידיך.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתקמו.

בעזרת השם יתברך, יום חמשי לסדר וארא, כ"ח טבת התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראי להתחזק ביתר שאת ביתר עז בבטחון עצמי, ואל תכנס בשום פנים ואפן בשום לחץ וכו' וכו'.

העצה הכי קלה להגיע לבטחון עצמי, להרגיל את עצמו לדבר אל הקדוש ברוך הוא, ולהוציא מהפה כל הרצונות והכסופים שרק רוצים, והקדוש ברוך הוא יעזר לך בכל התחומים, ודעי לך שיש לך בעל נפלא מאד מאד, יעזר הקדוש ברוך הוא שיהיה ביניכם אהבה והבנה הדדית, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתקמו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וְאָרָא, כ"ח טבת התשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְכוּת שֶׁיֵּשׁ לְךָ שְׂאֵתָה נִמְצָא בְּכָל חֲצוֹת לַיְלָה אֲצֵל צִיּוֹן הַתְּנַא הַקְּדוּשׁ רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, וְאַתָּה צָרִיף לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמְךָ עִם הַזְכוּת הַגְּדוֹל הַזֶּה שֶׁנִּפְלָה בְּחֻלְקָךָ. בְּכֻלּוֹ טוֹב מְאֹד מְאֹד שֶׁתִּתְחִיל לְשַׁמַּח עִם הַנִּקְדָּה שְׁלֹךְ, וְאֵל תִּסְתַּכַּל עַל אַחֲרִים כָּלֵל, וְתִלְוֶךָ עִם הַגְּלוּי שֶׁגָּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל עַל הַפְּסוּק: (יחזקאל ל"ג) "אֶחָד הָיָה אַבְרָהָם" שְׂאִבְרָהֶם עֶבֶד הַשֵּׁם רַק עַל יְדֵי שֶׁהָיָה אֶחָד, שֶׁחָשַׁב בְּדַעְתּוֹ שֶׁהוּא רַק יְחִידִי בְּעוֹלָם, וְלֹא הִסְתַּכַּל כָּלֵל עַל בְּנֵי הָעוֹלָם, שְׁפָרִים מֵאַחֲרֵי הַשֵּׁם וּמוֹנְעִים אוֹתוֹ, וְלֹא עַל אָבִיו וְעַל אִמּוֹ וְשְׂאֵר הַמוֹנְעִים, רַק כְּאִלוֹ הוּא אֶחָד בְּעוֹלָם; וְכֵן כָּל הַרוֹצֵה לְהַכְנִס בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם, אֵי אִפְשָׁר לוֹ לְהַכְנִס כִּי אִם עַל יְדֵי בְּחִינָה זֹו שֶׁיִּחְשַׁב שְׂאֵין בְּעוֹלָם כִּי אִם הוּא לְבַדּוֹ יְחִידִי בְּעוֹלָם, וְלֹא יִסְתַּכַּל עַל שׁוֹם אָדָם הַמוֹנְעוֹ, כְּגוֹן אָבִיו וְאִמּוֹ אוֹ חוֹתָנוּ וְאַשְׁתּוֹ וּבְנָיו וְכִיּוֹצֵא, אוֹ הַמְּנִיעוֹת שֶׁיֵּשׁ מִשְׂאֵר בְּנֵי הָעוֹלָם, הַמְּלַעֲיָגִים וּמְסִיתִים וּמוֹנְעִים מִעִבּוּדַת יִתְבָּרֵךְ. וְצָרִיף שְׁלֹא יַחּוֹשׁ וְיִסְתַּכַּל עֲלֵיהֶם כָּלֵל, רַק יִהְיֶה בְּבַחֲיַנַּת: "אֶחָד הָיָה אַבְרָהָם" כְּאִלוֹ הוּא יְחִיד בְּעוֹלָם.

אָדָם צָרִיף לְשַׁמַּח בְּמָקוֹם שֶׁהוּא נִמְצָא, וּבִפְרוּשׁ גָּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ו, חֵלֶק א', סִימָן ל"ד) אֲשֶׁר יֵשׁ לְכָל אֶחָד נִקְדָּה מֵה שְׂאֵין בְּחִבְרוֹ, וְלִכְּנֵן מִי יוֹדֵעַ אִם תִּמְצָא חִבּוּרָה כְּזוֹ וְכוּ', מֵה שְׂאֵתָה חוֹשֵׁב וּמְדַמֵּן לְעֲצָמְךָ וְכוּ', אַתָּה צָרִיף לְדַעַת שֶׁהַיּוֹם עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִשְׁבָּרִים וְגִלִּים אַחֲרִים, וְאַשְׁרֵי מִי שֶׁמְחִיָּה אֶת עֲצָמוֹ עִם סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְצָרִיכִים לְשַׁמַּח עִם מֵה שֶׁיֵּשׁ לוֹ, וְלֹא לְחָשַׁב שֶׁבְּמָקוֹם אַחַר יִהְיֶה לִי יוֹתֵר טוֹב, וְלִכְּנֵן אַתָּה צָרִיף לְהִתְחַזֵּק עִם עֲצָמְךָ, וְהַעֲקֵר תְּרֻבָּה בְּשִׁיחָה בֵּינְךָ לְבֵין קוֹנֶה, וְכֵן תִּזְכֶּה לְמַצָּא אֶת הַמָּקוֹם שְׁלֹךְ, וְזֶה מֵה שְׂאֵמֵר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְמַשָּׁה: (שְׁמוֹת ג' ה') "וַיֹּאמֶר אֵל תִּקְרַב הַלֵּם שֶׁל נַעֲלִיף מֵעַל רַגְלֶיךָ כִּי הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אַתָּה עוֹמֵד עָלָיו אֲדַמַּת קֹדֶשׁ

הוא, "תכף ומיד כשָׁאֵדָם מוֹרִיד מֵעֲצָמוֹ אֶת הַהֶעֱלָמוֹת וְהַסְתָּרוֹת שֶׁמֵּעֲלִימִים ומסתירים אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, כְּכֹר נִתְגַּלָּה שֶׁאֶפְלוּ בְּתוֹךְ הַסֵּנָה, שֶׁם נִמְצָא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּכְמֵאֲמָרָם ז"ל (שַׁבַּת ס"ז.) הַסֵּנָה לֹאֹ מִשּׁוֹם דְּגִבְיַתָּה מִכָּל אֵילָנֵי אֲשֶׁרֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁכִינְתָּיָה עֲלֶיךָ, אֲלֵא מִשּׁוֹם דְּמִיִּכַת מִכָּל אֵילָנֵי אֲשֶׁרֵי קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא שְׁכִינְתָּיָה עֲלֶיךָ; תַּכְּף וּמִיד כְּשֶׁאֵדָם מִבְּטַל אֶת עֲצָמוֹ אֶל הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, מִתְגַּלָּה אֵלָיו הַשְּׁכִינָה, אֶפְלוּ בְּמָקוֹם שֶׁהוּא נִמְצָא שָׁם.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתקמח.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וְאָרָא, כ"ח טבת התשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן שְׁאֵנִי מְכַרְח לְהַגִּיד לְךָ שֶׁאֵת צְרִיכָה לְהַתְחִיל לְהַסְתַּכֵּל עַל עֲצָמְךָ, לְרַחֵם עַל עֲצָמְךָ, לְדַאֵג עַל עֲצָמְךָ, וְאֵל תְּבַלְבְּלֵי אֶת עֲצָמְךָ מִשּׁוֹם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם, עֲבַרְתָּ טְרָאוּמָה מְאֹד קָשָׁה בְּחַיִּים וְכוּ' וְכוּ', לְמָה אֵת צְרִיכָה לְהַתְחַבְּאוֹת וְלְהַסְגֵּר בְּבֵית פֶּן וְאוֹלֵי תִפְגְּשִׁי אוֹתוֹ וְכוּ', אֲדַרְבֶּה שֶׁהוּא יִתְחַבֵּא וְהוּא יִסְגֵּר בְּבֵית, אֵת צְרִיכָה לְבָנוֹת אֶת הַבְּטָחוֹן עֲצָמֵי שְׁלֹךְ, וְאֵם אָדָם מִסְּגֵל לְעִשׂוֹת אֶת זֶה בְּשִׁבִיל אֵיזָה מְטַמְטֵם שְׁקוֹרָא אֶת עֲצָמוֹ רַב וְכוּ', אֲזִי הוּא לֹא שׁוֹה אוֹתָךְ כָּלֵל, וְלִכֵּן עֲשֵׂי זֹאת קִדְשׁ כָּל לְבָנוֹת אֶת הַבְּטָחוֹן עֲצָמֵי שְׁלֹךְ, וְאֵת זֶה יְכוּלִים לְעִשׂוֹת רַק עַל יְדֵי שְׁמַרְגִּילִים אֶת עֲצָמָם לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשִׁפְתַּי הָאֵם, שִׁזֶּה נִקְרָא הַתְּבוּדוּת, וְתִדְעֵי לְךָ שֶׁכָּל דְּבִירוֹ שְׁמַדְבְּרִים אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נִשְׁמַע וְנִתְקַבֵּל בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, וְאֲשֶׁרֵי אָדָם שְׁמַרְגִּיל אֶת עֲצָמוֹ בְּעִבּוּדָה הַקְּדוֹשָׁה הַזֶּה, תְּמִיד לְהִיּוֹת רְגִיל לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא,

ותהיי חזקה בזה, וזה יבנה לך את הבטחון עצמי, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ס"ב) ובאמת אם היה יודע האדם ידיעה בלב שלם שמלא כל הארץ כבודו (ישעיה ו') והקדוש ברוך הוא עומד בשעת התפלה ושומע התפלה, בודאי היה מתפלל בהתלהבות גדול, והיה מדקדק מאד לכוון את דבריו, ומחמת שאין לבן אדם אמונה, בשביל זה הוא מתרשל בעבודה הקדושה הזו.

ואמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ס"א) כמו שאדם צריך להאמין בהקדוש ברוך הוא, כך אדם צריך להאמין בעצמו שהוא גם כן חשוב בעיניו ותברך, ולכן תתחזקי ואל תכנסי בתוך עצמך בשביל רשעות ואכזריות שעשו לך.

הדבר השני צריכים מאד מאד לשמר מאלו הרע-בנים שעובדים על בני אדם, הלוואי היה מתגלה פרצופם האמתי איך שהם סתם שקרנים, רמאים, צ'בועים - ש'רץ' השורץ על הארץ, מפרסמים של שקר, שאמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ס"א) יש שנקראים מנהיגים שלא יכולים להנהיג את עצמם, איך הם יכולים להנהיג את אחרים, והלוואי היו מתחילים לבדק אצל רע-בנים כאלו אם בכלל יש להם סמיכה לרבנות? היום עובדים כל כך על בני אדם תמימים, ושוכרים להם את הבתים על לא דבר, רק על בצע כסף, יש עירות ששמה יש רע-בנים שלא יודעים מימינם ושמאלם, וכל הראש שלהם זה רק איך להשיג כסף וכו', ואיך להוציא מבני אדם כספים במרמה ובערמה, ויש נוקלים כאלו שיש להם עמדות פיקטיביות ומוציאים מזקנים וזקנות חתימה שהדירה שלהם אחר מותם יעבר אליו על שם העמטה וכו', ועוד כל מיני נוקלות של נוקלים כאלו שנקראים רע-בנים שעובדים על בני אדם, והורסים בתים שלמים, ולכן אל תהיי שבורה משום דבר, כי גדול אדונינו ורב להושיע, וכלל זה תקחי בידך מה ששיך לך לא יוכלו לקחת, רק חזקי ואמצי מאד, והקדוש ברוך הוא יעזר לך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתקמט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וָאֵרָא, כ"ח טַבַּת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי לֹא יוֹדַע מֵאִיפֹה לְקַחַת דְּבַר כְּזֶה שֶׁרַבְנוּ ז"ל בִּטַּל אֶת הָעֲנִיָּן וְכוּ', אֲדַרְבֶּה מִי עוֹד לָנוּ כְּמוֹ רַבְנוּ ז"ל שֶׁמְרַבֵּה לְדַבֵּר עַל אַמוּנַת חֲכָמִים, שֶׁכָּל הַתּוֹרָה כְּלוּלָה רַק בְּאַמוּנַת חֲכָמִים, וְאָמַר בְּפִירוּשׁ (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ס"א) שֶׁעַל יְדֵי אַמוּנַת חֲכָמִים אָדָם יָכוֹל לְדַעַת אֵיךְ לְהַתְנַהֵג בְּכָל פֶּרֶט וּפְרָט בְּחַיָּיו, וְכִי שְׂפוּגָם בְּאַמוּנַת חֲכָמִים, סִימָן שְׂצוּאָה וְלִכְלוּף וְטַנּוּף בְּרֹאשׁוֹ וְכוּ', וְלִכְּן אֲנִי לֹא יוֹדַע מִי לְמַד אוֹתָךְ דְּבַר כְּזֶה, אֲדַרְבֶּה רַבְנוּ ז"ל הוּא הַצַּדִּיק הָאֱמֵת שֶׁמְגַלֶּה אֶת מַעֲלַת אַמוּנַת חֲכָמִים, שֶׁצָּרִיכִים לְהַתְחַזֵּק בְּזֶה מְאֹד מְאֹד, וְכָל הַתּוֹרָה תְּלוּיָה רַק בְּזֶה, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל עַל הַפְּסוּק: (שְׁמוֹת יד) "וַיֹּאמְרוּ בְּהוֹי"ה וּבַמִּשֶׁה עַבְדּוֹ", וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (מְכִילֵתָא, בְּשַׁלַּח) אִם בְּמִשֶׁה הָאֱמֵינִי קָל וְחִמְרָה בְּהוֹי"ה? בָּא זֶה לְלַמֶּדְךָ שֶׁכָּל מִי שֶׁמֵּאֲמִין בְּרוּעָה נֶאֱמָן כְּאֵלוֹ מֵאֲמִין בְּמֵאֲמָר מִי שֶׁאָמַר וְהִיא הָעוֹלָם; וְלִכְּן אִם אָדָם אֵין לוֹ אַמוּנַת חֲכָמִים סִימָן שְׂאִין לוֹ גַם אַמוּנָה בְּהַקְּדוּשׁ בְּרוּף הוּא.

וְאָמַר רַבְנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן נ"ב) מֵה שֶׁקָּשָׁה קְשִׁוֹת עַל הַצַּדִּיקִים, זֶהוּ מְכַרְח לְהִיּוֹת. כִּי הַצַּדִּיקִים מִתְדַּמִּים לְיוֹצְרָם, וְכְמוֹ שֶׁקָּשָׁה קְשִׁוֹת עַל הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, כְּמוֹ כֵּן בְּהַכְרַח שִׁיְהִיָּה קְשָׁה קְשִׁוֹת עַל הַצַּדִּיק, כִּי הוּא מִתְדַּמֶּה אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וּבְעֲנִין הַקְּשִׁוֹת שֶׁקָּשָׁה עַל הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, מְגַלֵּא בְּפּוּמִיָּה רַבְנוּ ז"ל לּוֹמַר, אֲדַרְבֶּא, כִּךְ רְאוּי לְהִיּוֹת דִּיקָא, שִׁיְהִי קְשִׁוֹת עַל הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, וְכִךְ נֹאֵה וַיִּפֶּה לוֹ יִתְבַּרֵךְ לְפִי גְדֻלְתּוֹ וְרוּמָמוֹתוֹ. כִּי מַעֲצָם גְּדֻלְתּוֹ וְרוּמָמוֹתוֹ, שֶׁהוּא מְרוֹמָם מְאֹד מִדַּעַתְנוּ, עַל כֵּן בּוֹדָאִי אִי אֶפְשָׁר שֶׁנִּבְּחִין וְנִשְׁיָג בְּשִׁכְלָנוּ הַנְּהַגְתּוֹ יִתְבַּרֵךְ. וְעַל כֵּן בְּהַכְרַח שִׁיְהִי עֲלֵיו יִתְבַּרֵךְ קְשִׁוֹת, כִּי כִּךְ נֹאֵה וַיִּפֶּה לְהַבּוֹרָא יִתְבַּרֵךְ, שִׁיְהִיָּה מְרוֹמָם וְנִשְׂאָ מִדַּעַתְנוּ, שֶׁעַל יְדֵי זֶה קְשָׁה קְשִׁוֹת, וְאִם הָיָה הַנְּהַגְתּוֹ כְּפִי חַיּוֹב דַּעַתְנוּ, אִם כֵּן הָיָה, חַס וְשָׁלוֹם, דַּעַתּוֹ כְּדַעַתְנוּ, וְלִכְּן אֲנִי לֹא יוֹדַע מֵאִיפֹה אֶתָּה לוֹקַח שֶׁרַבְנוּ ז"ל בִּטַּל אֶת הָעֲנִיָּן שֶׁל

אמונת חכמים וההתבטלות לצדיקים, וללכת אליהם בעת צרה, לא יודע מי הכניס לך את הדמיון הזה וכו'.

בענין צדיקים שבדור הזה, כבר אמר רבנו ז"ל למוהרנ"ת ז"ל (שיחות-הר"ן, סימן קצ"ב) בשעה שספר מוהרנ"ת ז"ל לפניו ז"ל, מענין זה שאין העולם רוצים להאמין שיהיו נמצאים עכשו צדיקים גדולים במעלה מאד כמו בדורות הראשונים. ענה ואמר רבנו ז"ל, אם מאמינים בהשם יתברך צריכים להאמין שיש צדיקים גם כן. כי כמו שהשם יתברך נמצא בודאי כמו כן נמצאים צדיקים בודאי בכל דור ודור; והרב הקדוש מראדומסק זי"ע, פ"ש בזה מה שאומרים בברכת ההפטר"ה "צור כל עולמים צדיק בכל הדורות", הינו כמו שהקדוש ברוך הוא נמצא, כף יש צדיקים בכל דור ודור, ואמר רבנו ז"ל (שיחות-הר"ן, סימן קי"א) על הפסוק: (משלי י"ט ג) "אולת אדם תסלף דרכו ועל הוי"ה יזעף לבו", פרוש מי שאינו מקשר ומקרב לצדיק אמתי, אזי כל עבודתו הוא רק כמו מי שמעקם עצמו ומתדמה לחברו כקוף בפני אדם, וזהו "אולת אדם תסלף דרכו". הינו שהאדם על ידי אולתו כל עבודתו היא רק בבחינת "תסלף דרכו" כמו מי שמסלף ומעקם עצמו אחר חברו, והטעם כי "ועל הוי"ה יזעף לבו" הינו להצדיק שהוא בחינת "על הוי"ה" כי "מי מושל בי צדיק". "יזעף לבו" הינו שחולק על הצדיק ואינו מקרב אליו, על ידי זה "תסלף דרכו" שהוא רק כמי שמעקם עצמו, כי אין ממש בעבודה כי אם על ידי הצדיק האמתי.

בודאי נמצאים צדיקים בכל דור ודור, והאריך בזה מוהרנ"ת ז"ל (לקוטי-הלכות, שלוחי"ן-הלכה ה') איך שצריכים לחפש ולבקש אחר הצדיק הגדול במעלה נודאה ונפלאה מאד, ואם מחפשים מוצאים אותו.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתקנ.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר וארא, כ"ח טבת התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין עצה אחרת רק להיות בקשר עם "יד לאחים" שהם מתעסקים עם דברים כאלו וכו', מה לעשות שבשביל הבחירה והנסיון נתנו כח להסטרא אחרא והקלפות שהם המסיונרים להפיץ את השקרים שלהם, שזה צחוק מכאיב לצערנו הרב, ותהלה לאל, הקדוש ברוך הוא שלח שליחים יקרים מארגון "יד לאחים" שהם מפרסמים את המגנולים האלו וכו' וכו'.

הנוצרים לא מתבישים לבוא אל כלל ישראל וללמד אותנו אמונה וכו', בשעה שבמשך אלפים שנה הם הרוצחים הכי גדולים שרק נמצאים על פני האדמה, רצחו מילי מיליונים יהודים במשך כל הדורות, עם כל מיני מיתות משנות, מיתות אכזריות, שכל מי שרק שומע את הספורים, תסמנה שערות ראשו וכו', ועדין מסתובבים בינינו רבבות אנשים עם מספר על היד שעברו את השואה, וראו במו עיניהם אל מה מסגלים חיות בצורת אדם לעשות לגברים, נשים, ילדים ויונקי שדים חפים מפשע, והכל בשם האליל וכו', והם מסגלים לבוא וללמד עם עם ישראל את אמונתם התפלה? ולא מתבישים? ולצערנו הרב יכולים לעבד על אנשים תמימים, ומי יתן שכל בית ספר יקח לכל הפחות פעם בשנה את כל התלמידים והתלמידות אל "יד ושם", ושם יראו במו עיניהם מי אלו הנוצרים וכו', ואל מה הם מסגלים לעשות וכו', ואת זה עשו במשך אלפים שנה כל הפוגרומים שעם ישראל עברו במשך כל הדורות, וכן לפני חמש מאות שנה מה שעם ישראל סבלו בספרד ובפורטוגל מהאינקוויזיציה שענו בכל מיני ענויים ויסורים מרורים את אחינו בני ישראל, שלא רצו לקבל את אמונתם התפלה, וכדאי לקרא את מעלליהם את אשר עשו לאחינו בני ישראל, והיום הם לא מתבישים לבוא אל עם ישראל שימירו את דתם וכו', הלוואי הלוואי היו לומדים בכל בתי ספר את מעלליהם הרצחניים של אלו הנוצרים וכו', שבאים אלינו היום

בְּשִׁפְהָ "אֲהִבָּה", "שְׁלוֹם", "חֻבְרַיִם", וְכַדוּמָה, אֲשֶׁרִי מִי שִׁירְחַק אוֹתָם מִמַּחְנֵה יִשְׂרָאֵל, וְשֵׁלָא יְהִיָּה לְשׁוֹם בְּרִי יִשְׂרָאֵל שִׁיכּוֹת אֲלֵיהֶם, כִּי הֵם לֹא הִשְׁתַּנוּ כָּלֵל.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁנֹזְכָה לְגִלּוֹת אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְיִקְיַם מֵהַ שְׁאֲנַחְנוּ אוֹמְרִים שֶׁלֹּשׁ פְּעָמִים בְּכָל יוֹם, "וְעַל כֵּן נִקְוָה לָךְ הַיְיָ" אֲלֵקִינוּ, לְרֵאוֹת מְהֵרָה בְּתַפְאֶרֶת עֲזָךְ, לְהַעֲבִיר גְּלוּלִים מִן הָאָרֶץ, וְהַאֲלִילִים כְּרוֹת יִכְרֹתוּן, לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שְׂדֵי. וְכָל בְּנֵי בְּשָׂר יִקְרָאוּ בְּשִׁמְךָ, לְהַפְנוֹת אֲלֵיךְ כָּל רְשָׁעֵי אָרֶץ. יִפְרִירוּ וְיִדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תְּבֵל, כִּי לָךְ תִּכְרַע כָּל בְּרָךְ, תִּשְׁבַּע כָּל לְשׁוֹן. לְפָנֶיךָ הַיְיָ" אֲלֵקִינוּ יִכְרְעוּ וְיַפְלוּ, וְלִכְבוֹד שְׁמֶךָ יִקְרִי יִתְנוּ, וְיִקְבְּלוּ כָּלֵם אֶת עַל מַלְכוּתְךָ, וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלָּךְ הִיא, וְלְעוֹלָמֵי עַד תִּמְלֹךְ בְּכַבוֹד."

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְּלִיחִי. הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתקנא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וָאֵרָא, כ"ח טַבַּת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

תִּשׁוּאָת חַן עַל הַתְּפִלוֹת וְהָאֲחוּלִים לְבְרִיאֹתַי, וְכָל הַמְּבָרֵךְ מִתְבָּרֵךְ מִפִּי אֵל עֲלוּן.

לְדַעֲתִי לֹא כְּדַאי לָךְ לְהַלְחִיץ וְלְהַלְחִץ וְכו', אֲלֵא לְשַׁמַּח עִם מֵה שֵׁיִשׁ לָכֵם, וְלֹא לְדַחַק אֶת הַשְּׁעָה, מֵאַחַר שֶׁהִיָּה לָךְ הַרְיוֹן קָשָׁה מְאֹד, וְהִיָּה גַם גְּדוֹל שְׁנִשְׂאֶרֶת בְּחַיִּים וְכו' וְכו', מֵה אֶת צְרִיכָה לְדַחַק וְלְהַלְחִץ וְכו' וְכו'.

הַעֲקֵר תַּהְיִי שְׁמִחָה וְעֲלִיזָה עִם בְּעֲלֶךָ וְעִם הַיְלָדִים שֶׁחָנַן אֶתְכֶם הַקְדוּשׁ

ברוך הוא, ותרוו רב נחת דקדושה מהם, ותשתדלו מאד מאד שבייתכם יהיה בית של שמחה.

תרגילו את עצמכם תמיד להודות ולהלל ולשבח את הקדוש ברוך הוא על כל החסדים שהוא עשה אתכם.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתקנב.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר וארא, כ"ח טבת התשע"ג

שלום וברכה אל היקר לי מאד ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

תשואת חן לך על האחולים, וכל המברך יתברך מפי אל עליון.

אני עדין צריך הרבה רחמים לחזר אל הכחות וכו', יש הרבה דברים שאדם לא מבין בשכל האנושי, ועליו להתחזק באמונה פשוטה בו יתברך בתמימות ופשיטות גמור, אמונה מתחילה מאיפה שהשכל נגמר, כי יש דברים שעל פי שכל לא יכולים להבין וצריכים להאמין שהכל לטובה, כמו שאמר התנא רבי עקיבא (ברכות 10): לעולם יהא אדם רגיל לומר כל מה דעביד רחמנא לטב עביד; אף שלא מבינים את זה בשכל האנושי כלל.

בעזרתו יתברך אני נוסע בשבוע הבא לארץ ישראל, ואשבת ביבנאל שתי שבתות, פרשת בא ופרשת בשלח, יתן לי הקדוש ברוך הוא את הבריאות וירפא את חולי ישראל, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

מה אמר לך! ההכרח להתחזק בזה העולם בכל מיני אפנים וכו', ולא להשבר וכו', ואף שעובר דברים שמאד מאד קשה לקבל וכו', עם כל זאת

זֶה גְּדֹלַת בַּר יִשְׂרָאֵל שֶׁיְכוּלִים לְהִתְחַזֵּק, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ד') כְּשֶׁאָדָם יוֹדֵעַ שְׂכָל מְאֻרְעוּתוֹ הֵם לְטוֹבָתוֹ, זֹאת הַבְּחִינָה הוּא מַעִין עוֹלָם הַבָּא.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדָךְ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ. הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתקנג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וָאָרָא, כ"ח טבת התשע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַבַּחֲוֹר הַיְקָר לִי מְאֹד ... נְרוּ יְאִיר

חֶסֶר, (כָּאֵן הָיוּ מְכַתְּבִים בִּיִּדְיִשׁ, הַנִּ"ל יִדְפְּסוּ בְּעֶזְרַת ה' בְּחֻלְקֵי אֲשֶׁר בַּנַּחַל בִּיִּדְיִשׁ).

חֶסֶר, (פֶּאָן הָיִו מִכְתָּבִים בִּיִּידִישׁ, הַנִּ"ל יִדְפֶּסוּ בַּעֲזֶרֶת ה' בְּחֻלְקֵי אֲשֶׁר
בְּנַחַל בִּיִּידִישׁ).

אתקנוז.

בַּעֲזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֵר וָאָרָא, כ"ח טבת התשע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אִין אַתָּה יוֹדֵעַ אֶת גְּדוּל זְכוּתְךָ בַּשָּׁמַיִם שְׂאֵתָהּ מִפִּיץ אֶת סִפְרֵי רַבְּנֵנוּ ז"ל
בְּכָל הַשָּׁפוֹת, כִּי בְּאַמַּת רַבְּנֵנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן י"ט) מַה זֶה
לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ? כְּשֶׁאָדָם מְקַדֵּשׁ אֶת הַלְשׁוֹן שְׁלוֹ, זֶה נִקְרָא לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ, וְלִכֵּן
אָפְלוּ שְׂנֵאתָב הָאָמוּנָה הַקְּדוּשָׁה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ וְקִיּוּם מִצְוֹת מַעֲשִׂוֹת בְּאִיזָה שְׁפָה
שָׂרָק יִהְיֶה, זֶה נִקְרָא לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ, שְׂמִקְדָּשִׁים אֶת הַלְשׁוֹן, וְרַבְּנֵנוּ ז"ל אָמַר
בְּפִירוּשׁ (תִּי-מוֹהַר"ן, סִימָן רנ"א) שְׂאָפְלוּ גוֹיִים אֲנִי יִכּוֹל לְקַרֵּב וּלְהִבִּיא סְמוּךְ לְדַת
יִשְׂרָאֵל, וְלִכֵּן אֵל תְּבַלְבֵּל אֶת עֲצֻמָּךְ מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׂבַעוּלָם, וְתַמְשִׁיךְ לְהַפִּיץ
אֶת סִפְרֵי רַבְּנֵנוּ ז"ל, וְהַיּוֹם יֵשׁ הַמּוֹן יְהוּדִים צְרֻפְתִּים שְׁלֹא מְבִינִים שׁוּם שְׁפָה
אַחֲרֵת רַק צְרֻפְתִּית, וְכֵן יֵשׁ יְהוּדִים אַמְרִיקָאִים שְׁלֹא מְבִינִים שׁוּם שְׁפָה אַחֲרֵת
רַק אַנְגְּלִית, וְכֵן יֵשׁ הַמּוֹן יְהוּדִים רוֹסְיִים שְׁלֹא מְבִינִים שׁוּם שְׁפָה אַחֲרֵת רַק
רוֹסִית, הָאֵם אַחַד דּוֹאָג שְׂהֵם יַחֲזֵרוּ בַתְּשׁוּבָה? שְׂהֵם יִתְקַרְבוּ אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא? שְׂיִתְעוֹרֵר הַנִּקְדָּה הַפְּנִימִית שְׂלָהֶם שְׂזָה עֲצָם עֲצֻמִּיּוֹת אֶלְקוּתוֹ יִתְבָּרֵךְ?
וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שְׂמִדְפִּיס אֶת דְּבָרֵי רַבְּנֵנוּ ז"ל בְּכָל הַשְּׂבָעִים לְשׁוֹנוֹת, כְּדִי שְׂכָלֵל

עם ישראל מכל הארצות גם כן ישמעו את קול הצדיק שהכריז בקול עמק
 "אסור להתיאש, אין שום יאוש בעולם כלל", וכלם יחזרו אל הקדוש ברוך
 הוא ולעבדו ותברך שכם אחת, עד שנזכה לראות במו עינינו בגלוי שכינה,
 ובביאת משיח צדקנו, ובבנין בית המקדש במהרה בימינו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתקנח.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר וארא, כ"ח טבת התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אדם צריך למסור את כל כלו אל הקדוש ברוך הוא, כמו שאמרו חכמינו
 הקדושים (אבות, פרק ב') בטל רצונך מפני רצונו, כדי שיבטל רצון אחרים מפני
 רצונך; ואמר הבעל שם טוב הקדוש זי"ע "וילסט ווי ס'איז, וועט זיין ווי די
 וילסט", [תרצה כמו שהוא, אזי יהיה כמו שאתה רוצה], מה שאתה צריך
 זה בטחון עצמי שחסר לך, רבנו ז"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ס"א) כמו
 שאדם צריך להאמין בהקדוש ברוך הוא, כך הוא צריך להאמין גם בעצמו,
 שיש לו את היכולת להכל, ולכן מה אתה צריך ללכת אל יועצים וכו', שרק
 יקחו ממך כסף, ולבסוף לא יועיל שום דבר, יותר טוב שתשמר מאד מאד
 להניח תפלין בכל יום, ולשמר שבת פהלכתה, ותתפלל את השלש תפלות
 במנין דיקא, ועל ידי זה יפתח לך החסימה שיש לך בלב ובמח וכו', ותזכה
 שיאיר לך מלך הכבוד בעצמו, והרגע שיהיה לך אמונה בו ותברך, אז תראה
 שהכל ילך לך בקלות, ולכן חזק ואמן מאד ושום דבר בעולם שלא יוכל
 לשבר אותך.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש
 ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתקנט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וְאָרָא, כ"ח טבת התשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תֵּאֱמִין לִי אִם הֵייתָ בְּשִׂמְחָה, לֹא הִיָּה חֶסֶר לְךָ שׁוֹם דְּבַר, כָּל הַצְּרוֹת וְהִיסוּרִים וְהַמְרִירוֹת וְהַסְּפָקוֹת וְהַבְּלוּלִים שֵׁישׁ לְאָדָם, הוּא רַק מִחֲמַת חֶסְרוֹן הַשִּׂמְחָה, כִּי אִם בַּר יִשְׂרָאֵל תְּמִיד שֶׁשׁ וְשִׂמְחָה, אָזִי לֹא אֶכְפַּת לוֹ אִיפֹה הוּא גֵר, וְכִמּוֹ שֶׁגֵּלָה לָנוּ רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן כ"ד שֶׁשָּׁאֲלוּ הַסְּבִי דְבֵי אֲתוֹנָא אִיפֹה הָאֲמַצְעָ שֶׁל הָעוֹלָם? וְהִרָאָה רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן חֲנַנְיָה עִם אֲצַבְעוֹ "פֹּה", שָׁאֲלוּ אוֹתוֹ: "מִי אוֹמֵר שְׂכָף הוּא?" אָמַר לָהֶם רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן חֲנַנְיָה: "תְּבִיאוּ חֲבָלִים וְתַמְדְּדוּ וְתִרְאוּ שֶׁאֲנִי צוֹדֵק", וּמִגֵּלָה רַבְּנּוּ ז"ל שֵׁישׁ בְּזֶה סוּד נִפְלָא מְאֹד: כְּשִׁמְתַּחִיל הַבְּלוּלִים עִם הָאָדָם אִיפֹה הַמְּקוֹם שֶׁלוֹ לֵהיוֹת וְלָגוּר?! אָזִי הָעֶצֶה לְהַגִּיד לוֹ: "פֹּה!" אִיפֹה שֶׁאֲנִי נִמְצָא שָׁם אֲמַצְעָ הָעוֹלָם, וְעַם כָּל זֹאת כְּשֶׁהַקְּלָפוֹת וְהַמְּשַׁחִיתִים שֶׁבָּרָא מִחֲמַת עֲוֹנוֹתָיו מִבְּלָבָלִים אוֹתוֹ וְשׁוֹאֲלִים: "מִי אוֹמֵר שֶׁאֲתָה צְרִיף לָגוּר פֹּה, אוֹלֵי אֲתָה צְרִיף לָגוּר בְּמְקוֹם אַחֵר?! " וְאַחֵר כֵּךְ כְּשֵׁיִלְךָ לְמְקוֹם אַחֵר וְכוּ', גַּם שָׁמָּה יִגִּידוּ לוֹ: "מִי אוֹמֵר שֶׁאֲתָה צְרִיף לָגוּר פֹּה, אוֹלֵי אֲתָה צְרִיף לָגוּר בְּמְקוֹם אַחֵר?! " כִּי כְּשֶׁאָדָם חוֹטֵא בַּפֶּגֶם הַבְּרִית וְכוּ', אָזִי הוּא בּוֹרָא קְלָפוֹת וּמְשַׁחִיתִים, וְהֵם מִבְּלָבָלִים אֶת דַּעְתּוֹ וּמַעֲקָמִים אֶת לְבוֹ וְכוּ', בְּקִשְׁיוֹת וּסְפָקוֹת, וְלֹא מוֹצֵא אֶת הַמְּקוֹם שֶׁלוֹ, אֲבָל אִם אָדָם מֵאֱמִין בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּמְכַנֵּס בְּדַעְתּוֹ אֶת אֲמַתַּת מְצִיאָאוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, עַל יְדֵי זֶה אִיפֹה שָׂרָק תְּשִׁים אוֹתוֹ הוּא יִהְיֶה רַק שִׂמְחָה, כִּי אֵין עוֹד שִׂמְחָה כְּשִׁמְחַת הָאֲמוּנָה בְּהֶשֶׁם יִתְבָּרֵךְ, שֶׁאֲזִי אִיפֹה שָׂרָק יִהְיֶה, יִהְיֶה שֶׁשׁ וְשִׂמְחָה, כִּי מֵאֲחֵר שֶׁמוֹצֵא אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכְּנֵן אֲנִי מֵאֲד מִבְּקֶשׁ אוֹתְךָ שֶׁתַּתְחִיל לֵהיוֹת בְּשִׂמְחָה, וְתִשְׂמַח אֶת אִשְׁתְּךָ, כִּי כֵךְ אֲמַרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: (רֵאשׁ הַשְּׁנָה ו.) אִשָּׁה - בַּעֲלָה מְשִׁמְחָה", וְתַכְּךָ וּמְיָד כְּשִׁיְהִיָּה בֵּינֵיכֶם שִׂמְחָה, אָזִי יִהְיֶה לְךָ פְּרָנְסָה בְּנִקְלָה, וְחֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּבֹא מְצִיעָא נט.) לְעוֹלָם יִהְיֶה אָדָם זֶהִיר בְּכַבוֹד אִשְׁתּוֹ, שֶׁאֵין בְּרָכָה מְצוּיָה בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ שֶׁל אָדָם אֲלֹא בְּשִׁבִיל אִשְׁתּוֹ, שֶׁנֶּאֱמַר: (בְּרֵאשִׁית י"ב) "וְלֹאֲבָרֶם הִיטִיב בְּעַבְוֹרָה", וְהִינּוּ דְאָמַר

להו רבא לבני מחוזה, "אוקירו לנשיכו כי היכי דתתעטרו", (תכבדו ותיקרו את נשותיכם כדי שתתעשרו) ואמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ס"ט) שעקר העשירות בא בזכות האשה.

ולכן תעשה כל מה שביקלתך להתחזק להיות בשמחה, כי השם של פרנסה שהוא חת"ך היוצא מפסוק: (תהלים קמ"ה) "פותח את ידך", יוצא גם מפסוק: (דברים ט"ז ט"ו) "והיית אף שמח", ולכן הדבר הראשון אתה צריך להשתדל להיות מאד מאד בשמחה, ולשמח את עצמך, ואף שאני יודע שמאד מאד קשה לך ומר לך החיים ממות, עם כל זאת עם עצבות ומרירות ודאגות לא תבוא לשום דבר, אלא תסתבר יותר, ולכן הדבר הראשון רק להיות בשמחה, ואם תאמר: במה יש לי לשמח? הרי אני עני ואביון ומלא חובות? אלא דע לך שחכמינו הקדושים אמרו (גדרים מא.) אין עני אלא מדעת, עקר העניות תלוי בחסרון דעת, כי המאמין האמתי שמאמין שאין בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, והוא יתברך מנהיג את עולמו בחסד וברחמים בצדק ובמשפט, ודבר גדול ודבר קטן אינו נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, עד כדי כך שאמרו חכמינו הקדושים (חלין ז:) אין אדם נוקף אצבעו מלמטה אלא אם כן מכריזין מלמעלה; שאדם לא מקבל מכה קטנה באצבע קטנה אם לא מכריזין על זה קדם מלמעלה, האדם הזה הוא תמיד שמח, ואמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות ממון, סימן פ"ג) אמונה הוא טוב לפרנסה; ולכן בזה שתשמח עם נקדת יהדותך שנגברת יהודי ושל א עשני גוי כגויי הארצות, השמחה והאמונה הזאת, יפתח לך כל צגורי השפע והפרנסה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתקס.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וְאָרָא, כ"ח טבת התשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחִּיהַ

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מִכְרַח לְהַגִּיד לְךָ שְׂאֵת עֲשִׂית טְעוֹת מִתַּחֲלַת הַנְּשׂוֹאִין וְכו', הֲרַגְע שְׁבַעֲלֶךָ קוֹרֵא אוֹתְךָ שְׁמוֹת וּמִשְׁפִּיל אוֹתְךָ וְכו', הִיִּית צְרִיכָה תַּכְּךָ וּמִיָּד לְהַעֲמִיד אוֹתוֹ עַל הַמְּקוֹם, אֵין דְּבַר כְּזֶה שְׁבַעֲל יִקְרָא לְאִשְׁתּוֹ "שְׁפָחָה", אוּ לְזֹרֵק מַלִּים "לְכִי מִפֶּה" אוּ שְׂאָר כְּנוּיִים וְעַלְבוּנוֹת וּבְזִיוּנוֹת, תַּכְּךָ וּמִיָּד כְּשֶׁהִבְעַל מִתַּחִיל עִם שְׁמוֹת שֶׁל גְּנָאִי וּלְשׁוֹנוֹת שֶׁל הַשְּׁפָלָה וְכו' וְכו', צְרִיכִים לְהַעֲמִיד אוֹתוֹ עַל הַמְּקוֹם.

אֲשֶׁה צְרִיכָה לְדַעַת שֶׁהִיא שְׁתַּפָּה בְּחַיֵּי הַנְּשׂוֹאִין כְּמוֹ הִבְעַל, וְכִמוֹ בְּשְׁתַּפּוֹת גְּשָׁמִיּוֹת מְתֵי מִצְלִיחִים? כְּשֵׁישׁ חֲמָשִׁים חֲמָשִׁים, הִינּוּ חֲצִי חֲצִי, זֶה נִקְרָא שְׁתַּפּוֹת אֲמִתִּית, אֲבָל הֲרַגְע שְׂאֵחָד רוּצָה לְהַתְּנַשֵּׂא עַל הַשְּׁנִי וְכו', כְּכַר מִתַּחִיל לְהַתְּרוּעַע הַשְּׁתַּפּוֹת וְכו', וְכִמוֹ כֵּן הוּא בְּנְשׂוֹאִין, הֲרַגְע שְׂאֵחָד רוּצָה לְהַתְּנַשֵּׂאוֹת עַל הַשְּׁנִי, הִבְעַל עַל אִשְׁתּוֹ, אוּ הָאִשָּׁה עַל בַּעְלָהּ, כְּכַר מִתַּחִיל לְהִיּוֹת בְּעִיּוֹת בְּשְׁלוֹם בֵּית, וְאִם לֹא תוֹפְסִים אֶת זֶה עַל הַמְּקוֹם, גּוֹרְמִים לְעִצְמָם צָרוֹת בְּחֻנָּם וְכו', עַד גְּרוּשִׁין חֵס וְשְׁלוֹם וְכו', בְּשַׁעָה שֶׁהִיוּ יְכוּלִים לְהַצִּיל אֶת הַמַּצָּב תַּכְּךָ וּמִיָּד.

כָּלֵל גְּדוֹל שְׂאִישׁ וְאִשָּׁה צְרִיכִים לְדַעַת אֲשֶׁר עֲלֵיהֶם לְהִיּוֹת וּתְרַנִּים אֶחָד לְהַשְּׁנִי, וּלְתַת תְּשׁוּמַת לֵב אֶחָד לְהַשְּׁנִי, וְזֶה שְׁלֵמוֹת הַבֵּית, וְעַל יְדֵי זֶה מִמִּילָא יֵשׁ אֶהְבָּה וְהַבְּנָה הַדְּדִית, אֲבָל הֲרַגְע שְׂרוּצִים אֶחָד לְהַשְׁתַּלֵּט עַל הַזּוּלַת, דְּעִנו לְכֶם שְׁזֶה הַסֵּמ"ךְ מ"ם שְׁבָא לְשֹׁבֵר אֶת הַבֵּית, הַזֶּהר הַקְּדוּשׁ קוֹרֵא אִישׁ לְבַדּוֹ פְּלַג גּוּפָא, חֲצִי גּוּף, נִמְצָא כְּשֶׁאָדָם מִתַּחַתֵּן זֶה גּוּף שְׁלָם, כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב: (בְּרַאשִׁית ב' כ"ד) "וְדַבַּק בְּאִשְׁתּוֹ וְהָיוּ לְבָשָׂר אֶחָד", הִינּוּ שְׁנֵיהֶם חֲצִי חֲצִי, וּבִיחַד הֵם שְׁלָם, מַה שְּׂאֵין כֵּן כְּשֶׁאֶחָד רוּצָה לְהַשְׁתַּלֵּט עַל הַזּוּלַת, זֶה הַסֵּמ"ךְ מ"ם, הִינּוּ שְׁשִׁים עַל אַרְבָּעִים, אֲנִי יוֹתֵר מִמֶּךָ וְכו', וְהֲרַגְע שְׁהִבְעַל אוּ הָאִשָּׁה חוֹשְׁבִים שְׂאֵחָד יוֹתֵר מִהַשְּׁנִי עִם עֲשָׂרָה אַחוּזִים, וְהֵהוּא פָחוֹת מִמֶּנִּי עִם עֲשָׂרָה אַחוּזִים,

זֶה כְּבֹר נִקְרָא סְמ"ך מ"ם שְׁשִׁים עַל אַרְבָּעִים, וְלִכְּנֵן כָּל מִי שְׁרוּצָה שְׁלוֹם בֵּית אִמְתִּי, צְרִיף לְדַעַת שְׁהָאִישׁ וְהָאִשָּׁה הֵם גּוּף אָחָד, וּכְמוֹ שְׁאָמַר הַחֶכֶם מְכַל הָאָדָם: (קְהֵלֶת ד') "טוֹבִים הַשָּׁנִים מִן הָאָחָד אֲשֶׁר יֵשׁ לָהֶם שָׂכָר טוֹב בְּעַמְלָם: כִּי אִם יִפְלוּ הָאָחָד יָקִים אֶת חֲבֵרוֹ וְאֵילוֹ הָאָחָד שְׁיִפּוֹל וְאִין שְׁנֵי לְהִקִּימוּ: גַּם אִם יִשְׁכְּבוּ שְׁנַיִם וְחַם לָהֶם וְלָאָחָד אֵיף יָחַם", וְלִכְּנֵן אִם רוּצִים שְׁלוֹם בֵּית אִמְתִּי, צְרִיף לְהִיוֹת מִשְׁנֵי הַצְּדָדִים, הֵן מִהַבְּעַל וְהֵן מִהָאִשָּׁה, לוֹתֵר אָחָד לְהַשְׁנִי, וְאִזּוּ הֵם חֲצֵי חֲצֵי שְׁתַּפְּיִם שְׁלָמִים, וְתָמִיד יִחִיו בְּיַחַד בְּאַהֲבָה וּבְהִבְנָה הַדְּדִית, וְיִצְלִיחוּ בַחַיִּי נִשְׁוֹאִיֵהֶם.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי. הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתקסא

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וְאָרָא, כ"ח טַבַּת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מִכְרַח לְהַגִּיד לְךָ, לְסִדֵּר אֶת הַזְּקָן זֶה לֹא נוֹרָא וְכוּ', אֲבָל לְקַצֵּץ אֶת הַזְּקָן וּמְכַל שְׂכֵן לְהוֹרִיד אֶת הַזְּקָן, זֶה נוֹרָא נוֹרָאוֹת וְכוּ' וְכוּ', כִּי כִּף אָמַר מוֹהֲרַנ"ף ז"ל (לְקוּטֵי-הַלְכוֹת, גְּלוּת, הַלְכָה ג', אוֹת ב') עַקֵּר הַדַּת יִשְׂרָאֵל וְעַקֵּר הַיְהוּדוּת תְּלוּי בַזְּקָן וּפְאוֹת וּבִהֶם נִכְרַ הַיְהוּדִי, כִּי הוּא מְזַרַע בְּרַךְ הַשֵּׁם, מְזַרַע יִשְׂרָאֵל. וְמִי שְׁרוּחַ אַחֲרֵת עֲמוֹ, חַס וְשְׁלוֹם, וְרוּצָה לְכַפֵּר, חַס וְשְׁלוֹם, בְּאֵלֶיךָ יִשְׂרָאֵל, תַּחֲלַת הַכְּפִירָה הוּא, שְׁמִשְׁלִיךְ חַס וְשְׁלוֹם מְעֲלִיו הַזְּקָן וְהַפְּאוֹת, כִּי בְּאִמְתָּ כָּל דַּת יִשְׂרָאֵל הַקְדוּשׁ הוּא תְּלוּי בַזְּקָן וּפְאוֹת, כִּי כָּל דְּבָרֵי תוֹרַתְנוּ הַקְדוּשָׁה וְכָל הַמְצֻוֹת כְּלָם הֵם בְּחִינַת צְמֻצוּמִים לְהַשְׁגַּת אֱלֹקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי כָּל אוֹת וְאוֹת וְכָל תְּבָה וְתַבָּה מִתּוֹרַתְנוּ הַקְדוּשָׁה שְׁבַכְתָּב וּבְעַל פִּה וְכָל מְצוּהָ וּמְצוּהָ וְכָל מְנַהֵג כְּשֶׁר שֶׁל יִשְׂרָאֵל עִם הַקְדוּשׁ וְהַנְּבָחָר, כְּלָם הֵם שְׁעוֹרִין וְצְמֻצוּמִין, שְׁעַל

יָדָם יִזְכּוּ לְהַשִּׁיג הַשְּׂגַת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, כָּל חֵד לְפִיּוֹם מֵה דְמַשְׁעַר בְּלִבִּיהָ, כְּפִי אֲשֶׁר יִזְכֶּה עַל יְדֵי עֲבוּדָתוֹ וְיִגִּיעֵתוֹ בַּתּוֹרָה וּמַצּוּוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים, וַיִּפְרָשׂ מִמַּעֲשִׂים רָעִים. וְכָל אֵלּוֹ שְׁמוֹרִידִים אֶת הַזְקֵן וְהַפְּאוֹת בְּשֹׂאֵט נִפְשׁ וּבְזָדוֹן וּבְמַעַל, אִוִּי לוֹ וְאִוִּי לְנַפְשׁוֹ, כִּי עוֹקֵר עֲצָמוֹ וְנַפְשׁוֹ מֵאֲלֵקֵי יִשְׂרָאֵל וְאִין לוֹ חֵלֶק בַּתּוֹרַת מֹשֶׁה, אִוִּי לְנַפְשָׁם כִּי גָמְלוּ לָהֶם רָעָה. וּבִשְׁבִיל זֶה נִתְפַּשְׁטָה בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים מְאֹד חֻכְמַת הַפִּילוֹסוֹפִיָּה וְהַאֲפִיקוֹרְסוֹת בְּמִדֵּינַת אֲשַׁכְנָז וּסְבִיבוֹתֵיהֶם, שֶׁפָּרְקוּ מֵעֲלֵיהֶם בְּאֵלּוֹ הַדּוֹרוֹת עַל מַלְכוּת שְׁמַיִם לְגַמְרֵי וְהַשְׁלִיכוּ זְקָנָם וְהַפְּאוֹת וּמַלְבָּשִׁים בְּמַלְבוּשֵׁיהֶם וְכוּ', וּבְאֵמַת אֵינָם עוֹבְרִים עַל חֻמְשָׁה לְאוּיִן בְּלִבָּהּ, כִּי כְּשֶׁמְשַׁחִיתִין פְּאוֹת זְקָנָם כְּאֵלּוֹ עוֹבְרִים עַל כָּל הַתּוֹרָה כְּלָהּ, כִּי כָּל הַתּוֹרָה כְּלָהּ תְּלוּיָהּ בְּזֶה כִּי עַל יְדֵי הַתַּעַר וְהַסְכִּין שְׁמַרְיָמִין עַל הַדִּיקְנָא קְדִישָׁא לְהַשְׁחִיתָהּ, חֵס וְשָׁלוֹם, עַל יְדֵי זֶה מִתְגַּבֵּר מַלְכוּת עַמְלָק.

וְדַעֲי לָךְ שֶׁכָּל הַפְּרֻנְסָה שֶׁל הָאָדָם בָּא רַק עַל יְדֵי הַזְקֵן שְׁלוֹ, שֶׁהֵם צְנוּרוֹת לְהוֹרִיד שְׁפַע מִמְקוֹר הַבְּרָכָה, כִּי הַזְקֵן הוּא עַל פִּי קְבֻלָּה מִי"ג תְּקוּנֵי דִיקְנָא עֲלָאָה וְכוּ', וְהַרְגַע שְׁחוֹתְכִים אוֹ מְקַצְצִים אֶת הַזְקֵן וְכוּ', עַל יְדֵי זֶה חוֹתְכִים אוֹ מְקַצְצִים אֶת הַפְּרֻנְסָה וְזֶה בְּרוּר, וְלִכֵּן אֶת יְכוּלָּה לְבַקֵּשׁ אֶת בְּעַלְךָ רַק שֶׁיִּסְדֵּר אֶת הַזְקֵן, אֲבָל לֹא לְקַצֵּץ וּמְכַל שְׁכֵן לֹא לְחַתֵּךְ, כִּי בְּזֶה אֶת גּוֹרְמַת לָךְ וְלוֹ אֶת כָּל הַצְּרוֹת הַשֵּׁם יִשְׁמֶר.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בַּתְּפִלַּתִּי שְׂאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדוּךָ שְׁיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשְּׁמַיִם

אֶתְקַסֵּב.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עָרֵב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסִדְר וְאָרָא, כ"ט טַבַּת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּרְחַם עָלַי עֲצָמָךְ, וְתַעֲשֶׂה כָּל מֵה שְׁבִידִיךָ לְקַבֵּל אֶת הַשַּׁבַּת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, כִּי אִי אֶפְשָׁר לְהַסְבִּיר לָךְ מֵה זֶה לְשִׁמְרַת אֶת

השבת כהלכתה? ומה זה להיות בשמחה כל השבת? כי שבת הוא עצם גלוי אלקותו יתברך בלי שום לבושים, ויכולים לזכות שהקדוש ברוך הוא ימחל לאדם את כל עוונותיו, כמאמרם ז"ל (שבת ק"ח:): כל המשמר שבת כהלכתו אפלו עובד עבודה זרה כדור אנוש מוחלין לו, שנאמר: (ישעיה נ"ו ב) "אשרי אנוש יעשה זאת וכן אדם יחזיק בה שמר שבת מחללו ושמר ידו מעשות כל רע", אל תקרי "מחללו" אלא "מחול לו"; כמה אדם מצפה ומיחל שימחלו כל עוונותיו, ושיתגלה אליו הקדוש ברוך הוא בעצמו, ושירגיש ענג ורוחני וכו' וכו', אך הסמך מ"ם מטפס לו את המח ואת הדעת, מעקם לו את הלב בקשיות וספקות ורהורים רעים, ונכנס בדכאון פנימי, ובין כך השבת פורח ואינו מקבלו בשמחה, ולכן אני מאד מבקש אותך, אל תהיה בטלן! כי רבנו ז"ל אמר לנו (לקוטי-מורה"ן, חלק ב', סימן י"ז) צריך להזהר מאד להיות שמח וטוב לב בשבת, כי מעלת וקדשת שבת גדולה ויקרה מאד, שאי אפשר לתאר ולשער כלל, וצריך לנהוג שמחה גדולה בשבת קדש, ולכלי להראות שום עצבות ודאגה כלל, רק להתענג על השם, ולהרבות בתענוגי שבת בכל מיני תענוג, הן באכילה ושתיה, הן מלבושים כפי מה שיוכל, כי אכילת שבת כלה רוחנית כלה קדש, ועולה למקום אחר לגמרי מאכילת חול, ואם היית יודע מה זה להיות בשמחה בשבת, לא היית מפסיק לרקד כל השבת מרב שמחה שאתה יהודי מאמין בו יתברך, והיה השבת יקר בעיניך, ואמרו חכמינו הקדושים (תנחומא בראשית) כבוד שבת עדיף מאלף תעניות; ולכן אל תהיה בטלן! רק חזק ואמץ מאד לקבל את השבת בשמחה עצומה, ואל תריב עם אשתך בשום פנים ואופן, ותשמר על ילדיך כל השבת.

מה אמר לך! אהובי, ידידי היקר לי מאד, מובא מהגאון החיד"א זי"ע (בספרו "עבודת הקדש" מורה באצבע, אות ק"מ) בערב שבת בעלות המנחה הוא עת מסכן למחלקת בין איש לאשתו ומשרתיו וכו', והסטרך אחרא טורח מאד לסכסך ולחרחר ריב וכו', ולכן כל איש ירא השם יכף את יצרו, וימנע מכל הקפדה וכעס ומחלקת, ואדרבה יאיר פניו לבקש שלום, עיני שם, ואמרו (גטין נ"ב) "הנהו בי תרי דאגרי בהו שטן דכל בי שמשי הוו קא מנצו בהדי הדרי, איקלע רבי מאיר להתם עכבינהו תלתא בי שמשי עד דעבד להו שלמא, שמעיה דקאמר ווי דאפקיה רבי מאיר לההוא גברא מביתה"; הרי שלך

לפְּנֵיךָ אֵיךְ שְׁצַרִּיכִים לְשַׁמֵּר כְּבוֹד בְּעָרֵב שַׁבַּת שְׁלֵא יִהְיֶה שׁוּם מְרִיבוֹת אוֹ וּכְוָחִים עִם אֶף אָחָד, וּמְכַל שְׁכָן עִם אֲשֶׁתּוֹ וְיִלְדֵיו וְכוּ', וְלִכֵּן זֶה צָרִיךְ לִהְיוֹת הַכֵּנָה עַל שַׁבַּת קֹדֶשׁ לֹא לְרִיב עִם אֲשֶׁתְּךָ אוֹ עִם יִלְדֵיךָ, רַק תִּהְיֶה בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְיִתְרַחֵב לְךָ דַּעְתְּךָ, וְעַל יְדֵי זֶה תִּרְגִּישׁ נֵעַם הַשַּׁבַּת.

הַמְּאַחַל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם

אַתְּקִסְג.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי וְאָרָא, כ"ט טַבַּת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲוִיָּה

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּקְבְּלִי עַל עֲצֻמָּךְ בְּעַת הַדְּלָקַת הַנְּרוֹת לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, כִּי אִזּוֹ הוּא עֵת רְצוֹן גְּדוֹל בְּשָׁמַיִם לְהַאֲשִׁיחַ, כָּל מֵה שֶׁהִיא תְּבַקֵּשׁ הִיא תִּקְבָּל, וְלִכֵּן תִּהְיֶי חֲזָקָה בְּזֶה מְאֹד מְאֹד, כִּי הַתְּפִלוֹת שֶׁהִיא מִתְפַּלֵּלַת בְּעַת הַדְּלָקַת הַנְּרוֹת, מְאֹד מְקַבֵּלַת בְּשָׁמַיִם, וּמְכַל שְׁכָן שְׁמוּרִידָה גַם כְּמֵה דְמַעוֹת וְכוּ', זֶה שׁוֹבֵר אֶת כָּל הַמְּנַעְעוּלִים הַסְּגוּרִים, וְלִכֵּן תְּבַקֵּשִׁי אִזּוֹ עַל עֲצֻמָּךְ וְעַל שְׁלוֹם בֵּית, וְעַל פְּרִנְסָה, וְעַל הַיִּלְדִּים, וְאִם הֵיית יוֹדַעַת אִיזֶה עֵת רְצוֹן זֶה לְהַאֲשִׁיחַ בְּעַת הַדְּלָקַת הַנְּרוֹת, לֹא הֵיית זְזָה מִהַנְּרוֹת וּמְבַקֵּשֶׁת וּמִתְחַנֶּנֶת מִלְּפָנָיו יִתְבָּרֵךְ כָּל מֵה שֶׁאַתְּ צָרִיכָה וְכוּ' וְכוּ'.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּתְאַזְרִי בְּמִדַּת הַסְּבִלְנוֹת שְׁאִין מְדָה יוֹתֵר יְפָה מִזֹּו, וְאֶפְלוֹ שְׁזֶה בָּא לְךָ מְאֹד מְאֹד קֶשֶׁה, זְכָרִי מֵה שֶׁאֲמַר הַתְּנָא הַקְּדוֹשׁ: (אָבוֹת פָּרָק ה') לְפִינֵים צַעֲרָא אֲגָרָא, וְדַעֲי לְךָ כְּשֶׁאֲשִׁיחַ עוֹצְרַת עֲצֻמָּה לֹא לְכַעַס וְכוּ', עַל יְדֵי זֶה הִיא מְצַלַת אֶת חַיֵּי הַנְּשׂוֹאִין שְׁלָה וְכוּ', כִּי הַכֵּל תְּלוּי כְּפִי מִדַּת הַסְּבִלְנוֹת וְלֹא לְהַכְנִס בְּכַעַס וּקְנָאָה וְכוּ' וְכוּ', וְהִיא צָרִיכָה לְרִאוֹת שְׁלֵא תִהְיֶה לָהּ שׁוּם תְּרַעַמַת עַל בַּעֲלָהּ, כִּי הִיא הִיא חֵלֶק מִבַּעֲלָהּ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ג) "עֲצֻם מִעֲצָמִי וּבֶשֶׁר מִבְּשָׂרִי לִזְאֵת יִקְרָא אִשָּׁה כִּי מֵאִישׁ לְקַחְהָ זֹאת", וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי הִיא שֶׁקְנָתָה לְעֲצֻמָּה אֶת מִדַּת הַסְּבִלְנוֹת לְגַבִּי בַּעֲלָהּ וְכוּ', וּמוֹחֶלֶת לוֹ עַל הַכֵּל, וּמִתְחַזְּקִים לְאַהֲבֵי אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, שְׁאִזּוֹ הַשְּׁכִינָה תִשְׁרָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת, וְעַל יְדֵי זֶה יִצְלִיחוּ בְּחַיֵּי נְשׂוֹאֵיהֶם.

חזקי ואמצי מאד ותעשי התחלה חדשה מהשבת הזו, ותראי אידך שהכל יסתדר על צד הכי טוב.

המאחל לך שבת שלום

אתקסד.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר וארא, כ"ט טבת התשע"ג

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים "חסידי ברסלב" הגרים ב"בנאל עיר ברסלב", הוי"ה עליהם לשרה שכינתו תמיד

מאד מאד אני מבקש את אנשי שלומנו היקרים, אל תהיו בטלנים, תנצלו את השבת קדש כמו שצריך, כי עם ישראל הם בן זוגה של השבת, כמאמרם ז"ל (בראשית רבה, פרשה י"א, ח) "תני רבי שמעון בן יוחאי, אמרה שבת לפני הקדוש-ברוך-הוא, רבונו של עולם, לכלן יש בן זוג ולי אין בן זוג, אמר לה הקדוש-ברוך-הוא: כנסת ישראל היא בן זוגך, וכיון שעמדו ישראל לפני הר סיני, אמר להם הקדוש-ברוך-הוא: זכרו הדבר שאמרתי לשבת, כנסת ישראל היא בן זוגך, הינו דבור: (שמות כ) "זכור את יום השבת לקדשו"; ולכן דעו לכם שלמעלה מסתכלים אידך תנצלו את השבת קדש, אם תהיו כל השבת בשמחה עצומה, אזי ימשך עליכם שפע פרנסה על כל השבוע, כי כל ההשפעות מתחילות לבוא לאדם משבת קדש, שאז מאיר עצם עצמיות אלקותו יתברך בלי שום לבושים כלל וכו' וכו', ואם חס ושלום מפספסים את השבת קדש ורבים עם האשה או עם הילדים, או עם שאר בני אדם, בזה דוחים את השכינה ואת ההשפעה ממנו בששת ימי החול, ולכן אל תהיו בטלנים, אגחנו מקרבים אל רבי כל כך גדול שהזהיר אותנו, ובקש מאתנו, ואמר לנו (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן י"ז) צריך להזהר מאד להיות שמיח וטוב לב בשבת, כי מעלת וקדשות שבת גדולה ויקרה מאד, שאי אפשר לתאר ולשער כלל, וצריך לנהג שמחה גדולה בשבת קדש, ולכלי להראות שום עצבות ודאגה כלל, רק להתענג על השם, ולהרבות בתענוגי שבת בכל

מיני תענוג, הן באכילה ושתייה, הן מלבושים כפי מה שיוכל, כי אכילת שבת כלה רוחנית כלה קדש, ועולה למקום אחר לגמרי מאכילת חול, ואם הייתם יודעים מה זה להיות בשמחה בשבת, לא הייתם מפסיקים לרקוד כל השבת מרב שמחה שזכינו להיות יהודים מאמינים בו יתברך, והיה השבת יקר בעינינו, ולכן בואו נעשה התחלה חדשה מהשבת הזו רק להיות בשמחה כל השבת, ולהשלים עם האשה, ולשמור על הילדים שלא יסתובבו על הרחובות, אשרי אדם שמכניס את הדבורים האלו בתוך לבו, ואז נכון לבו יהיה בטוח שיצליח כל השבוע.

המאחל לכם שבת שלום

אתקסה.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר וארא, כ"ט טבת התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

מאד מאד אני מבקש אותך שתראה שהשבת הזו ר' ... גרו יאיר יעבר ממנין למנין הן בליל שבת והן בשבת בבקר, לדבר עם אנשי שלומנו בענין הבחירות שיהיה בעוד עשרה ימים, ואני מאד מאד רוצה שהוא יעורר את אנשי שלומנו ויגיד להם את הנחיצות לזה.

העקר ראה שהמקום יהיה נקי, ואם צריכים משהו תקון וכו', תגיד לי, כי אני רוצה מאד מאד שהקהלה הקדושה שלנו יהיה יחידה במינה בכל העולם כלו.

המאחל לך שבת שלום

חָסֵר, (כָּאֵן הָיוּ מִכְתָּבִים בְּיִיִדִישׁ, הַנִּלְיָד פִּסּוּ בַעֲזֵרַת ה' בְּחֻלְקֵי אֲשֶׁר
בְּנַחַל בְּיִיִדִישׁ).

אתקסה.

בַּעֲזֵרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסִדֵּר וְאָרָא, כ"ט טַבַּת הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... תַּחֲוִיהַ תְּלַמִּידַת הַסְּמִינָר "בֵּית מַלְכָּה"

אַתְּ צָרִיכָה לְדַעַת שְׁאֵנִי מְסֵרְתִי אֶת נַפְשִׁי לְהַקִּים פֶּה בִּיבְנָאֵל סְמִינָר
לְהַבְנוֹת, וּתְהִלָּה לְאֵל, אֲנִי מְשַׁדְּךְ אֶת כְּלֵן, וּמִי שָׁרֵק לְמַד אֲצִלְנוּ, דְּאֶגְתִּי
שְׁיִהְיֶה לָּךְ שְׂדוּךְ טוֹב מְאֹד, (כְּמוֹכֵן מִי שְׁלֹא צִיַּת אוֹתִי נִפְל בַּפֶּח וְכוּ), וְלִכֵּן אֲנִי מְכַרְח
לְהַגִּיד לָךְ שְׁיֵשׁ בַּת אַחַת שְׁהִיא מְקַלְקֶלֶת וְכוּ, וּמְסִיִתָּה אֶת הַבְּנוֹת שֶׁל הַסְּמִינָר
שְׁתַּצְאוּ לַפְּנִימִיָּה וְכוּ, וְלִכֵּן אֲנִי מְכַרְח לְהַגִּיד לָךְ אֲנִי לֹא לוֹקַח שׁוּם אַחֲרִיּוֹת
עַל בְּנוֹת כְּאֵלוֹ שְׁיוֹצְאוֹת לַפְּנִימִיָּה, כִּי אֲצִלִּי אֶלְךָ אַחוּז שְׁהֵן יִתְקַלְקְלוּ בַּחוּץ,

וְלִכְּנֵן תִּפְקַחִי אֶת עֵינֶיךָ בְּאִיזָה בּוֹר הַבַּת הַמְקַלְקֶלֶת הַזֹּאת וְכוּ', רוֹצֶה לְהַפִּיל אוֹתָהּ, וְאַחַר כֵּךְ אֵין לָזֶה תִּקְנָה וְכוּ', כִּי אֵין חֲזָרָה אֲצַלְנוּ וְכוּ'.

נָא וְנָא תִתְעוֹרְרִי כְּכֹר וְתִתְחִילִי לְהִסְתַּכֵּל עַל הָעֵתִיד שְׁלֹךְ, סוֹף כֹּל סוֹף אֶת כְּכֹר בַּת גְּדוּלָה, וְאֶת צְרִיכָה לְדָאג עַל הָעֵתִיד, וְלִכְּנֵן שְׁלֵא יַעֲבֹדוּ עֲלֶיךָ, תִּשְׁתַּדְּלִי מֵאֵד מֵאֵד לְתַקֵּן אֶת הַמַּדּוֹת שְׁלֹךְ, וְלִשְׁמַר מֵאֵד מֵאֵד עַל כְּבוֹד אָב וְאִם לְצִיַּת אוֹתָם, כִּי כֵךְ אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (תְּנָא דְבִי אֱלֹהֵינוּ רַבָּה, פְּרָשָׁה כ"ו) כֹּל הָעוֹלָם כְּלוּ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאֵין הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִבְּקֵשׁ מֵהָאָדָם רַק שִׁיכְבֵּד אָב וְאִם; וְאָמְרוּ (פְּסִיקְתָא רַבְתִּי) חַמּוּרָה שְׁבַחַמּוּרוֹת "כְּבֹד אֶת אָבִיךָ וְאֶת אִמְךָ"; וְאָמְרוּ (קְדוּשִׁין ל'): שְׁלֹשָׁה שְׁתַּפִּין הֵן בְּאָדָם, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאָבִיו וְאִמּוֹ, בְּזִמְנֵן שְׁאָדָם מְכַבֵּד אֶת אָבִיו וְאֶת אִמּוֹ, אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מַעֲלָה אֲנִי עֲלֵיהֶם כְּאֵלוֹ דְרַתִּי בִּינֵיהֶם וְכַבְּדוּנִי; רוֹאִים מְזֶה אִם מְכַבְּדִים אָבָא וְאִמָּא בְּזֶה מְכַבְּדִים אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

תִּשְׁתַּדְּלִי לוֹמַר בְּכָל יוֹם "יוֹם תְּהִלִּים", כִּי תְהִלִּים נְחַלְקַת לְשַׁבְּעָה נְחַלְקִים כְּפִי יְמֵי הַשָּׁבוּעַ, וְאִי אֶפְשָׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת הַזְּכוֹת שֶׁל בַּת שְׂאוּמֶרֶת בְּכָל יוֹם "יוֹם תְּהִלִּים", סוֹף כֹּל סוֹף מְחַכָּה עֲלֶיךָ חַיִּים אַרְכִּים וְכוּ', וְאֶת צְרִיכָה לְכַנּוֹת בֵּית מִשְׁלֹךְ וְכוּ', וְלִכְּנֵן רְאוּי לְהַקְדִּים בַּתְּפִלָּה לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהַכֵּל יִלֵּךְ כְּשׁוֹרָה, וְשִׂאצְלִיחַ לְעוֹר לָךְ, אָבֵל כֹּל זֶה רַק כְּשִׂאֶת לוֹמְדַת בְּמַסְגֶּרֶת שֶׁל הַסְּמִינָר שֶׁהַקְּמַתִּי, אָבֵל הָרַגַע שִׂאֶת יוֹצֵאת מִפֶּה, אֲזִ אֲנִי לֹא לוֹקַח בְּכֻלָּל אַחֲרִיּוֹת, אֲצִלִּי אֵין חֲזָרָה, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהַדְּבוּרִים הָאֵלוֹ שְׁאֲנִי כוֹתֵב עִם דֵם לְבִי, יִכְנַס בְּלִבֵּךְ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מִשְׁמַחוֹת.

הַמְּאַחֵל לָךְ שֶׁבַת שְׁלוֹם

אתקסט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי וְאָרָא, כ"ט טַבַּת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

פֶּה תִקְבְּלִי מִכְּתָבִים לְמָסֵר לְבָנוֹת הַסְּמִינָר, כִּי כַּמָּה בָּנוֹת כְּבָר פָּנוּ אֵלַי
שָׁ... מְסִיתָה אוֹתָן לְעֹזֵב אֶת הַסְּמִינָר וְלְעֹבֵר לְפָנֵימִיָּה וְכוּ', וְאֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁזֶּה
הַתְּאֵבְדוֹת וְכוּ', כִּי הִרְגַע שִׁיִּצְאוּ מִכָּאן, הֵן יִתְקַלְקְלוּ, וְלָכֵן מְאֹד מְאֹד חָשׁוֹב
לִי שֶׁתִּמְסְרִי לְכָל אַחַת אֶת הַמְּכַתֵּב הַזֶּה.

תִּהְיִי מְאֹד חֲזָקָה וְאֵל תִּפְחָדִי, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְחַפֵּץ הַשֵּׁם
בְּיָדֵינוּ יִצְלִיחַ עִם הַבָּנוֹת, שֶׁהֵן הָאֲמֵהוֹת הַעֲתִידוֹת שֶׁל קְהֵלְתֵּנוּ הַקְּדוּשָׁה.

הַמְּאֵחַל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם

אתקע.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי וְאָרָא, כ"ט שַׁבַּת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְּתָבְךָ.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל כָּל הַמְּסִירוֹת נֶפֶשׁ שֶׁאַתָּה מוֹסֵר אֶת נַפְשְׁךָ
הֵן בְּשִׁבִיל הַבְּחוּרִים שֶׁזֶה אֲצִלִּי יוֹתֵר מֵהַכֹּל, כִּי סוּף כָּל סוּף צְרִיכִים לְשׁוֹמֵר
עֲלֵיהֶם שְׁלֵא יִצְאוּ לְתַרְבוֹת רְעָה הַשֵּׁם יִשְׁמֵר, כִּי הַיּוֹם יֵשׁ רוּחוֹת רְעוֹת נוֹשְׁבוֹת
בַּחוּץ, וְצְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשׁוֹמֵר עַל בְּנֵי הַנְּעוּרִים, וְלָכֵן אִם אַתָּה יְכוֹל לְחַזֵּק
אֶת הַבְּחוּרִים שֶׁעָלוּ מִיִּשְׁבַּת "בֵּית מְנַחֵם" אֵלֶיךָ, כְּדִי שְׁלֵא יִצְאוּ לְתַרְבוֹת
רְעָה, כִּי אֲנִי שׁוֹמֵעַ שֶׁאַחַד אוֹ שְׁתֵּים כְּבָר מִתְקַרְרִים מִיָּרֵאת שָׁמַיִם וּמִיְהוּדוֹת
לְגַמְרִי.

בְּעֵינֵי הַמְּטָה "בְּרִסְלָב לְמַעַן ש"ס", אֲנִי מְאֹד מְאֹד מוֹדָה לָךְ, וּמִי יִתֵּן
שֶׁתִּאֲסָף כָּל הַפְּעִילוֹת שֶׁנִּשְׁאַרוּ עוֹד עֲשָׂרָה יָמִים, שִׁימְסְרוּ אֶת נַפְשָׁן, וְנִרְאָה
אִיךָ לְעֲשׂוֹת כָּל מָה שֶׁבִּיכְלֵתֵנוּ לְהַצְלִיחַ בְּגְדוֹל.

תעשה כל מה שביכולתך רק להיות בשמחה, כי הסמ"ך מ"ם עובד על כל אדם כל כך חזק להפילו בעצבות ובמרידות ובדפאון וכו', רק על ידי הדמיונות שמכניס בו וכו' וכו', כל אחד כפי בחינתו וענינו, ולכן אתה מכרח לעשות כל מיני פעולות שבעולם רק להיות בשמחה, והרגע שתהיה בשמחה, זה ירחיב לך את הדעת לגמרי, וכמו שאמר רבנו ז"ל: (לקוט-מוהר"ן, חלק ב', סימן י') מה שבני אדם רחוקים מהקדוש ברוך הוא, זה מחמת חסרון ישוב הדעת, ולמה אין ישוב הדעת? כי חסר מהשמחה, ולכן תמסר את נפשך להיות בשמחה, ואז תזכה לגדלות המוחין, וכבר לא יחסר לך שום דבר.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח. המאחל לך שבת שלום

אתקעא.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר וארא, כ"ט טבת התשע"ג

שלום וברכה אל ... שיחיו נצח

לנכון קבלתי את מכתבכם.

אני מאד מקנה שהכל יסתדר עם התינקת, יעזר הקדוש ברוך הוא שיהיה לה רפואה שלמה, ותרוו נחת דקדשה מכל יוצאי חלציתכם.

רק חזקו ואמצו מאד מאד לא להשבר מכל דבר, כי הנסיונות הקשים והמרים וכו' וכו', עובר על כל אחד ואחד, ועקר גדלת בר ישראל מי שזוכה להחזיק מעמד ולא נשבר משום דבר.

אני מאד מאד מבקש אתכם שתהיו ותרנים אחד להשני, כי איש ואשה צריכים להיות ותרנים אחד להשני, ולתת תשומת לב אחד להשני, וזה שלמות הבית, ועל ידי זה ממילא יש אהבה והבנה הדדית, אבל הרגע שרוצים אחד להשתלט על הזולת, דעו לכם שזה הסמ"ך מ"ם שבא לשבר את הבית, הזהר

הַקְדוּשׁ קוֹרָא אִישׁ לְבַדּוֹ פֶּלַג גּוֹפֵא, חֲצִי גּוֹף, נִמְצָא כְּשֶׁאֲדָם מִתְחַתֵּן זֶה גּוֹף שְׁלֵם, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב: (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ד) "וְדַבַּק בְּאִשְׁתּוֹ וְהָיוּ לְבָשָׂר אֶחָד", הִינּוּ שְׁנֵיהֶם חֲצִי חֲצִי, וּבִיחַד הֵם שְׁלֵם, מֵה שְׂאִין כֵּן כְּשֶׁאֲחָד רוֹצֵה לְהִשְׁתַּלֵּט עַל הַזּוּלָּת, זֶה הַסֵּמֶךְ מ"ם, הִינּוּ שְׁשִׁים עַל אַרְבָּעִים, אֲנִי יוֹתֵר מִמֶּךָ וְכוּ', וְהִרְגַע שֶׁהִבְעֵל אוֹ הָאִשָּׁה חוֹשְׁבִים שֶׁאֲחָד יוֹתֵר מֵהַשְּׁנַיִם עִם עֲשָׂרָה אַחֲזוּזִים, וְהֵהוּא פְחוֹת מִמֶּנִּי עִם עֲשָׂרָה אַחֲזוּזִים, זֶה כְּבָר נִקְרָא סֵמֶךְ מ"ם שְׁשִׁים עַל אַרְבָּעִים, וְלִכְּנֵן כָּל מִי שֶׁרוֹצֵה שְׁלוֹם בֵּית אֲמָתִי, צָרִיךְ לְדַעַת שֶׁהָאִשׁ וְהָאִשָּׁה הֵם גּוֹף אֶחָד, וְכִמוֹ שֶׁאָמַר הַחֲכָם מִכָּל הָאָדָם: (קֹהֶלֶת ד') "טוֹבִים הַשְּׁנַיִם מִן הָאֶחָד אֲשֶׁר יֵשׁ לָהֶם שָׂכָר טוֹב בְּעַמְלָם: כִּי אִם יִפְלוּ הָאֶחָד יָקִים אֶת חֲבֵרוֹ וְאִילוּ הָאֶחָד שִׁפּוּל וְאִין שְׁנַיִם לְהַקִּימוֹ: גַּם אִם יִשְׁכְּבוּ שְׁנַיִם וְחָם לָהֶם וְלֹאֲחָד אֵיךְ יִחָם", וְלִכְּנֵן אִם רוֹצִים שְׁלוֹם בֵּית אֲמָתִי, צָרִיךְ לְהִיּוֹת מִשְׁנַיִם הַצְּדִידִים, הֵן מֵהִבְעֵל וְהֵן מֵהָאִשָּׁה, לְוֹתֵר אֶחָד לְהַשְׁנִי, וְאִזּוֹ הֵם חֲצִי חֲצִי שֶׁתְּפִים שְׁלָמִים, וְתַמִּיד יַחֲיוּ בְּיַחַד בְּאַהֲבָה וּבִהְבֵּנָה הַדְּדִית, וְיִצְלִיחוּ בַחַיִּי נְשׂוֹאִיהֶם.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שִׁיְהִיָּה לָכֶם הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנוּ תִשְׁכִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמֵּאחַל לָכֶם שֶׁבֵּית שְׁלוֹם

אתקעב.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עָרַב שֶׁבֵּית קִדְשׁ לְסִדֵּר וְאָרָא, כ"ט טַבַּת הַתְּשַׁע"ג שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

אִין מַלִּים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל הַהִשְׁתַּדְּלוֹת שֶׁעָשִׂיתָ לְהַשִּׁיג גַּם לְהַחֲדֹשׁ הַזֶּה אֶת הַכֶּסֶף עֲבוּר כּוֹלָל לְאַבְרָכִים "תְּפַאֲרַת בְּנִימִין", יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שִׁיְהִיָּה לָךְ הַרְבֵּה נַחַת מִכָּל יוֹצְאֵי חִלְצִיךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֶשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּתְאָזֵר בְּמַדַּת הַסְּבִלְנוּת, וְאִפְלוּ שְׂזָה בָּא לָךְ מְאֹד מְאֹד קֶשֶׁה, זָכַר מֵה שֶׁאָמַר הַתְּנָא הַקְדוּשׁ: (אָבוֹת, פָּרָק ה') לְפּוּם צַעֲרָא

אגרא, וְדַע לָךְ כְּשֶׁאַדָּם עוֹצֵר אֶת עֲצָמוֹ לֹא לְכַעַס, בְּזֶה אֶפְלוּ שְׁנַמְצָא בַּמְדוּר
הַקְּלֹפּוֹת וְכוּ', הוּא עוֹלָה עַד עוֹלָם הָאֲצִילוֹת, שֶׁהוּא בָטֵל וּמְבֹטֵל אֶל הָאֵין
סוֹף בְּרוּךְ הוּא, כִּי הַכֹּל תְּלוּי כְּפִי מֵדַת הַסְּבִלְנוֹת וְלֹא לְהַפְנִס בְּכַעַס, שְׁבִדְרָךְ
כָּלֵל בָּא מִגִּאוֹת וַיִּשׁוּת, אָדָם צָרִיךְ לְבֹטֵל אֶת עֲצָמוֹ כֹּל כְּלוֹ אֱלֹיו יִתְבָּרֵךְ, וְשִׁלָּא
יְהִי לּוֹ אֶפְלוּ מִשְׁהוּ תַרְעֻמַּת עַל אֲשֶׁתּוֹ וְכוּ', כִּי הָאִשָּׁה הִיא חֵלֶק מִבְּעֻלָּה,
כְּמוֹ שְׁכַתּוּב: (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ג) "עֲצָם מֵעֲצָמֵי וּבְשָׂר מִבְּשָׂרֵי לְזֹאת יִקְרָא אִשָּׁה כִּי
מֵאִישׁ לָקַחְתָּהּ זֹאת", הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא זָכָה אוֹתָךְ עִם אִשָּׁה נִפְלְאָה מְאֹד, וְלִכְן
תִּרְאֶה לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אוֹתָהּ מְאֹד מְאֹד, וְכִמוֹ שְׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּבֵא
מִצִּיעָא טו.) לְעוֹלָם יִהְיֶה אָדָם זֹהִיר בְּכַבוֹד אֲשֶׁתּוֹ, שְׁאֵין בְּרָכָה מִצִּוְיָה בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ
שֶׁל אָדָם אֲלֵא בְשִׁבִּיל אֲשֶׁתּוֹ, שְׁנֶאֱמַר: (בְּרֵאשִׁית י"ב) "וּלְאֲבָרְם הֵיטִיב בְּעִבּוּרָהּ"
וְהֵינּוּ דְאָמַר לְהוּ רְבָא לְבָנֵי מַחוּזָא, "אוֹקִירוּ לְנִשְׁיֵיכוֹ כִּי הֵיכִי דִתְתַעְתְּרוּ",
(תַּכְבְּרוּ וְהִיקְרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדֵי שֶׁתַּתְּעִשְׁרוּ) וְאָמַר רַבִּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק א', סִימָן
ס"ט) שְׁעַקֵּר הָעֲשִׁירוֹת בָּא בְּזִכּוֹת הָאִשָּׁה.

תִּרְאֶה לְמִסַּר אֶת נַפְשְׁךָ לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת שַׁחְרִית, מִנְּחָה,
עֶרְבִית בְּמִנְיַן דִּיקָא, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרֵאשִׁית ח.) מֵאִי דְכַתִּיב
(תְּהִלִּים ס"ט) "וְאֲנִי תְּפִלְתִּי לָךְ הוֹי"ה עַת רְצוֹן" - אֵימַתִּי עַת רְצוֹן? בְּשַׁעֲה
שֶׁהַצְּבוּר מִתְּפַלְלִין; וְלִכְן תַּעֲשֶׂה לְעֲצָמְךָ הַרְגֵּל לְבוֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְאִזּוּ טוֹב לָךְ
כָּל הַיָּמִים, וְאָמַר רַבִּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן ח') עַל מֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרֵאשִׁית
נד:) מִחֲנֵה יִשְׂרָאֵל כְּמָה הוֹי, תִּלְתָּא פְּרָסָא, הֵינּוּ כֹל זְמַן שְׁאָדָם מִתְּפַלֵּל אֶת
הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת בְּכָל יוֹם, הוּא נִמְצָא בְּמַחְנֵה יִשְׂרָאֵל, וְאִיךְ שֶׁהוּא רַק מִתְּקַרֵּר
וּמִתְחִיל לְהַתְּרַשֵּׁל מֵאִיזָה תְּפִלָּה לֹא לְהַתְּפַלֵּל בְּמִנְיַן, זֶה כְּכַר קִלְפַת עוֹג מֶלֶךְ
הַבְּשָׂן שְׁיַעֲקֵר אוֹתוֹ מִהֵיְהוּדוּת.

פֶּה תִקְבֵּל מִכְּתַב תּוֹדָה לְהַנְדִּיב שְׁנַתֵּן לָךְ אֶת הָעֲשָׂרִים וְשִׁשָּׁה אֶלְף ש"ח.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתְּפִלְתִּי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ
וּמִתְּפַלֵּל בְּעַדְךָ שְׁיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שִׁבְתָּ שְׁלוֹם

אתקעג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסִדְרֵי וְאָרָא, כ"ט טַבַּת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל הַמְּסִירוֹת נִפְשׁ שְׁאַתָּה מוֹסֵר אֶת נִפְשֶׁךָ כָּל חֹדֶשׁ, וּמְחִזִּיק כּוֹלָל שֶׁל אַבְרָכִים רְצִינִים שְׁלוֹמֵדִים אֶת הַהוֹרָאָה, בְּזִכּוֹת זֶה יַעֲזוֹר לָךְ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁיִרְחִיב לָךְ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִּיּוֹת, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ, וְיִהְיֶה הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ אִתָּךְ בְּכֹל מְקוֹם, וְיִשְׁמְרֶךָ מְכֹל רַע, וְתִתְבָּרֵךְ מִפִּי אֵל עֲלִיוֹן תְּמִיד.

הַמְּאַחַל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם

אתקעד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסִדְרֵי וְאָרָא, כ"ט טַבַּת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל הַמְּסִירוֹת נִפְשׁ שְׁאַתָּה מוֹסֵר אֶת נִפְשֶׁךָ לְתַת לְכַבוֹד שַׁבַּת סַל יְפֵה לְאֵלוֹ הָאֲבְרָכִים שְׁלֵא מְחַסְרִים בְּכוֹלָל, וְכֵן מֵה שְׁאַתָּה עוֹזֵר בְּכֹל עָרֵב שַׁבַּת לְאֲבְרָכִים שְׁבָאִים לְכוֹלָל "שׁוֹמְרִים לְבַקְר", הַכוֹלָל הַזֶּה זֶה נִפְלֵא מְאֹד מְאֹד, וְאֲנִי רוֹאֶה אוֹתָם אִיךְ שֶׁהֵם בָּאִים כָּל לְפָנוֹת בְּקָר אוֹמְרִים תִּקּוֹן חֲצוֹת, וְלוֹמְדִים בְּהַתְמָדָה עַד וְתִיקִין, הַזִּכּוֹת הַזֶּה יִגַּן עֲלֶיךָ וְעַל אֲשֶׁתְּךָ וְעַל יְלָדֶיךָ, וְתִזְכֶּה לְהַתְחַזֵּק בִּיתֵר שְׁאַתָּה בִּיתֵר עַז.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתְּלַמֵּד בְּכֹל יוֹם דָּךְ גְּמְרָא בְּסִדְרַת דָּךְ הַיּוֹמִי שְׁזֶה חַיּוֹת לְהַנְפִּישׁ, הַדָּךְ הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם זֶה שַׁבַּת ק', תְּאֲמִין לִי אִם תִּרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ לְלַמֵּד בְּכֹל יוֹם דָּךְ גְּמְרָא, תִּרְגִּישׁ קֶשֶׁר רוּחַנִּי שְׁאֵי אֲפָשֶׁר לְהַסְבִּיר, וְאִךְ שְׁלִפְעָמִים זֶה יָבוֹא לָךְ מְאֹד מְאֹד קֶשֶׁה, תַּעֲשֶׂה לְעֲצָמְךָ חֵק וְלֹא יַעֲבֹר שְׁאַתָּה הַדָּךְ הַיּוֹמִי אִתָּה לֹא תַחְסִיר, וּמִי יִתֵּן שֶׁתִּקַּח גַּם חֲבֵרוֹתָא לְלַמֵּד אִתּוֹ אֶת

הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה הַצְּלַחַת הָאָדָם, וְאֶפְלוּ שְׂאֵתָהּ לֹא מִבֵּין אֶת הַכֵּל, עִם כָּל זֹאת תִּגְרַס אֶת הַדָּף, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (עֲבוּדָה זָרָה י"ט). לְעוֹלָם לְגַרְסֵי אֲיִנִּישׁ וְאֵף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאֵף עַל גַּב דְּלֹא יָדַע מֵאֵי קֶאֱמֵר, אֲשֶׁרִי מִי שְׂאִינוּ מִטְעָה אֶת עֲצָמוֹ, וְכִבֵּר אָמַר הַחֲכָם מִכָּל אָדָם (מִשְׁלֵי ט') "אִם חֲכַמְתָּ חֲכַמְתָּ לָךְ וְלִצְתָּ לְבַדְּךָ תִּשָּׂא".

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שְׂיִהְיֶה לָךְ הַצְּלַחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמֵּאַחַל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם

אֲתַקְעָה.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסִדּוֹר וְאָרָא, כ"ט טַבַּת הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֵל ... גִּרוּ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחַ שֶׁסוּף כָּל סוּף קַבְּלָתָּ אֶת הַתְּעוּדָה, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁפִיעַ עָלֶיךָ שְׁפַע גְּדוֹל שְׁתּוּכַל לְהַתְפַּרְנֵס בְּכַבוֹד גְּדוֹל מְאֹד.
הַעֲקֵר הַרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ תְּמִיד לְתַת תּוֹדָה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הַחֶסֶד חֲנֻם שֶׁעָשָׂה עִמָּךְ שֶׁנָּתַן לָךְ אִשָּׁה נִפְלְאָה וְיִלְדִים חֲמוּדִים, וְעַכְשָׁו יִהְיֶה לָךְ פְּרִינְסָה בְּשִׁפְעָה, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּמִיד תַּעֲסֵק בְּתוֹדָה וְהוֹדָאָה.

אֲנִי מְאֹד מִבְּקֶשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּלְמַד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא בְּסִדְרַת דָּף הַיּוֹמִי שְׁזֶה חַיּוֹת לְהַנְפִּישׁ, הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם זֶה שַׁבַּת ק', תִּאֲמִין לִי אִם תִּרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, תִּרְגִּישׁ קֶשֶׁר רוּחָנִי שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְהַסְבִּיר, וְאֵף שֶׁלְּפַעֲמִים זֶה יְבוֹא לָךְ מְאֹד מְאֹד קֶשֶׁה, תַּעֲשֶׂה לְעֲצָמְךָ חֵק וְלֹא יַעֲבֹר שְׂאֵת הַדָּף הַיּוֹמִי אֶתָּה לֹא תַחֲסִיר, וּמִי יִתֵּן שֶׁתִּקַּח גַּם חֲבֵרוֹתָא לְלַמֵּד אֶתּוֹ אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה הַצְּלַחַת הָאָדָם, וְאֶפְלוּ שְׂאֵתָהּ לֹא מִבֵּין אֶת הַכֵּל, עִם כָּל זֹאת תִּגְרַס אֶת הַדָּף, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (עֲבוּדָה זָרָה י"ט). לְעוֹלָם לְגַרְסֵי

איניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר, אשרי מי שאינו מטעה את עצמו, וכבר אמר החכם מפל אדם: (משלי ט) "אם חכמת חכמת לך ולצת לבדך תשא".

זכר וגם זכר מה שאמרו חכמינו הקדושים (ברכות ו:): כל הרגיל לבוא לבית הכנסת ולא בא יום אחד הקדוש ברוך הוא משאיל בו; הינו בזה שאדם רגיל לבוא להתפלל את השלש תפלות מדי יום ביומו, על ידי זה הוא ממשיך על עצמו השגחתו הפרטי פרטית, שהקדוש ברוך הוא משגיח עליו, ואם יום אחד הוא לא בא, כבר הקדוש ברוך הוא מתענין בכיכול למה הוא לא בא? ומשלים לו את חסרונו וכו', הרי שמשתלם להתפלל במנין, שעל ידי זה ממשיך על עצמו השגחה עליונה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפלתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח. המאחל לך שבת שלום

אתקעו.

בעזרת השם יהברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר וארא, כ"ט טבת התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

חזקי ואמצי מאד, ויעזר הקדוש ברוך הוא שתחזרי אל הכחות שלך, ותתחזקי ביתר שאת ביתר עז.

אל תדאגי הבית יהיה שלכם, רק תעשו קצת מאמץ ותראו שהכל יסתדר על צד הכי טוב.

העקר מה שאני מבקש אותך ובעלך שתהיו ותרגים אחד להשני, כי איש ואשה צריכים להיות ותרגים אחד להשני, ולתת תשומת לב אחד להשני, וזה שלמות הבית, ועל ידי זה ממילא יש אהבה והבנה הדדית, אבל

הַרְגַע שְׂרוּצִים אֶחָד לְהַשְׁתַּלֵּט עַל הַזּוּלָּת, דְּעוּ לָכֶם שְׂזֵה הַסֵּמ"ךְ מ"ם שְׂבֵא לְשֹׁבֵר אֶת הַבֵּית, הַזֹּהֵר הַקְּדוֹשׁ קוּרָא אִישׁ לְבָדוּ פְּלַג גּוּפָא, חֲצִי גּוּף, נִמְצָא כְּשֶׁאָדָם מִתְחַתֵּן זֶה גּוּף שְׁלָם, כְּמוֹ שְׂכָתוּב: (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ד) "וְדַבַּק בְּאִשְׁתּוֹ וְהָיוּ לְבָשָׂר אֶחָד", הֵינּוּ שְׁנֵיהֶם חֲצִי חֲצִי, וּבִיחַד הֵם שְׁלָם, מֵה שְׂאִין כֵּן כְּשֶׁאֶחָד רוּצָה לְהַשְׁתַּלֵּט עַל הַזּוּלָּת, זֶה הַסֵּמ"ךְ מ"ם, הֵינּוּ שְׁשִׁים עַל אַרְבַּעִים, אֲנִי יוֹתֵר מִמֶּךָ וְכוּ', וְהַרְגַע שֶׁהַבַּעַל אוֹ הָאִשָּׁה חוֹשְׁבִים שְׂאֶחָד יוֹתֵר מֵהַשְּׁנֵי עִם עֲשָׂרָה אַחֲזִיזִים, וְהַהוּא פְּחוֹת מִמֶּנִּי עִם עֲשָׂרָה אַחֲזִיזִים, זֶה כְּבָר נִקְרָא סֵמ"ךְ מ"ם שְׁשִׁים עַל אַרְבַּעִים, וְלִכֵּן כָּל מִי שְׂרוּצָה שְׁלוֹם בֵּית אֲמָתִי, צָרִיךְ לְדַעַת שֶׁהָאִישׁ וְהָאִשָּׁה הֵם גּוּף אֶחָד, וְכֵמוֹ שְׂאָמַר הַחֶכֶם מִפֶּלֶא הָאָדָם: (קֹהֵל ד') "טוֹבִים הַשְּׁנַיִם מִן הָאֶחָד אֲשֶׁר יֵשׁ לָהֶם שְׂכָר טוֹב בְּעַמְלָם: כִּי אִם יִפְלוּ הָאֶחָד יָקִים אֶת חֲבֵרוֹ וְאֵילוֹ הָאֶחָד שִׁיפּוֹל וְאִין שְׁנֵי לְהַקִּימוֹ: גַּם אִם יִשְׁכְּבוּ שְׁנַיִם וְחָם לָהֶם וּלְאֶחָד אֵיךְ יָחָם", וְלִכֵּן אִם רוּצִים שְׁלוֹם בֵּית אֲמָתִי, צָרִיךְ לְהִיּוֹת מִשְׁנֵי הַצְּדָדִים, הֵן מִהַבַּעַל וְהֵן מִהָאִשָּׁה, לְוֹתֵר אֶחָד לְהַשְׁנִי, וְאִזּוּ הֵם חֲצִי חֲצִי שְׂתַפִּים שְׁלָמִים, וְתַמִּיד יִחִיו בִּיחַד בְּאֶהְבָּה וּבִהֲבֵנָה הַדְּדִית, וְיִצְלִיחוּ בַחַיֵּי נִשׁוּאֵיהֶם.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקַשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי. הַמְּאֹחַל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם

אֲתַקְעוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קָדֵשׁ לְסֹדֵר וְאָרָא, כ"ט טַבַּת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲנִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

כְּמָה שְׂאֲנִי לֹא אֶכְתֵּב לְךָ אֵיךְ שְׂאֲנִי מַעְרִיךְ אוֹתְךָ שְׂאֵת מִצִּיַּתְתָּ אוֹתִי, זֶה לֹא מִסְפִּיק וְכוּ', תֵּאֲמִינִי לִי שְׂאֲנִי יוֹדַע בְּדִיּוּק מֵה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ מִהַתְחַלֵּת הַנִּשׁוּאִין עַד עַכְשָׁיו וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אַחַר דְּרָךְ כָּל כֶּף אֶרְכָּה שְׁעַבְרָת וְכוּ',

לדעתי את צריכה להכניס את כל בלך רק לחזק את הנשים הצעירות, וזה תקונן הנצחי לפני היודע תעלומות, ומי יודע שלא הצרכת לעבר את כל הסבל הגדול הזה, רק כדי שיהיה לך דבורים לחזק ולעודד ולשמח נשים צעירות שגם פן עוברות נסיונות קשים מאד, וזה המצוה הכי גדולה לחזק את אחרים, וזה הצדקה הכי גדולה, כי אין עוד צדקה כצדקה רוחנית, ואם יש רוחניות יש כבר גשמיות גם כן, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (נדרים מ"א). "דעת קניית - מה חסרת, דעת חסרת - מה קניית", ולכן אשריך שאת מכניסה דעת בהנשים הצעירות, ומחזקת אותן באמונה בהקדוש ברוך הוא, ובאמונת חכמים, ומי יודע אם לא היית עוברת מה שעברת וכו', לא היה לך דבורים כאלו שאת מדברת וכו', כי לא היה לך את הידע וההבנה לדעת ולהבין מה קורה עם נשים צעירות אחרות.

חזקי ואמצי מאד מאד ושום דבר בעולם לא יוכל לשבר אותך, רק תברחי אליו יתברך, ודעי לך שאין לך אף אחד בזה העולם, כי לפעמים אדם בא במצב כזה שפתאום הוא רואה שאין לו אף אחד, לא ילדים, לא בעל או אשה וכו' וכו', נשאר לבד, ואז ההכרח לברח רק אליו יתברך, כמו שלמד אותנו רבנו ז"ל.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך שבת שלום

אתקעה.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר וארא, כ"ט טבת התשע"ג

שלום וברכה אל ... שיחיו נצח

לנכון קבלתי את מכתבכם.

בענין הבחירות וכו', צר לי לומר לכם כי בלם שקרנים, מבטיחים לפני

הבחירות ואחר כך לא מחזיקים מלה, ולכן אי אפשר לבטח עליהם כלל, לא אכפת איזה מפלגה זה, ככה הם כלם וכו'.

מה שאני הכנסתי את עצמי, פשוט לעזור לגר"ע יוסף זצוק"ל מפני כבוד התורה, וכן אני יודע שכל אלו שיבחרו דרך המטה שלנו "ברסלב למען ש"ס", כלם יבואו אחר כך בראש השנה אל ציון רבנו ז"ל באומן.

רק חזקו ואמצו מאד להיות בשמחה כמו שהזיחנו רבנו ז"ל על זה ביותר, ואמר (לקוטי-מוה"ר, חלק ב', סימן כ"ד) מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד, ולהתגבר להרחיק העצבות והמרה שחורה בכל כחו, כי כל החלאות הבאים על האדם כלם באים רק מחמת קלקול השמחה, ולכן צריכים למסר את נפשו בשביל להיות תמיד בשמחה, וחקמינו הקדושים אמרו (תנחומא שמיני) לפי שאין השמחה ממתנת לאדם, לא כל מי ששמח היום שמח למחר, ולא כל מי שמצער היום מצר למחר, לפי שאין השמחה ממתנת לאדם; ולכן יעזר הקדוש ברוך הוא שתמיד יהיה השמחה מצויה אצלכם, כי אין טוב מזה, ועל ידי שמחה מתרחב הלב ויכולים אחר כך לדבר אל הקדוש ברוך הוא, ולספר לפניו יתברך את כל אשר עם לבבו בתמימות ובפשטות גמור, כי מה שאין האדם מתחזק לדבר אל הקדוש ברוך הוא, הוא מפני שנופל על לבו עצבות ומרירות ודכאון, אבל תכף ומיד שמכריח את עצמו להיות בשמחה, אזי נפתח לבו לדבר אל הקדוש ברוך הוא.

... נרו יאיר אני מאד מבקש אותך שתלמד בכל יום דף גמרא בסדרת דף היומי שזה חיות להנפש, הדף היומי של היום זה שבת ק', תאמין לי אם תרגיל את עצמך ללמד בכל יום דף גמרא, תרגיש קשר ורחני שאי אפשר להסביר, ואף שלפעמים זה יבוא לך מאד מאד קשה, תעשה לעצמך חק ולא יעבר שאת הדף היומי אתה לא תחסיר, ומי יתן שתקח גם חברותא ללמד אתו את הדף היומי, כי דף גמרא ליום זה הצלחת האדם, ואפלו שאתה לא מבין את הכל, עם כל זאת תגרס את הדף, כמאמרם ז"ל (עבודה זרה יט.) לעולם לגרס איניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר, אשרי מי שאינו מטעה את עצמו, וכבר אמר החכם מכל אדם: (משלי ט') "אם חכמת לך ולצת לבדך תשא".

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם שיהיה לכם הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנו תשפילו ותצליחו.

המאחל לכם שבת שלום

אתקעט.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר וארא, כ"ט טבת התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אשריך ואשרי חלקך שאתה זוכה להיות מעמודי התוף של כולל "שומרים לבקר" ואתה זוכה ללמד כל כך הרבה תורה, יעזר הקדוש ברוך הוא שתתעלה ברוחניות, ובגשמיות ישפע עליך שפע בפרנסה ושלום בית, אמת,

... ו... שיחיו, אני מאד מאד מבקש מכם שתתאזרו במדת הסבלנות, ואפלו שזה בא לכם מאד מאד קשה, זכרו מה שאמר התנא הקדוש: (אבות פ"ה) לפום צערא אגרא, ודעו לכם כשאדם עוצר את עצמו לא לכעס, בזזה אפלו שנמצא במדור הקלפות וכו', הוא עולה עד עולם האצילות, שהוא בטל ומבטל אל האין סוף ברוך הוא, כי הכל תלוי כפי מדת הסבלנות ולא להכנס בכעס, שבדרך כלל בא מגאות וישות, אדם צריך לבטל את עצמו כל בלו אליו יתברך, ושלא יהיה לו אפלו משהו תרעמת על אשתו וכו' וכן האשה שלא יהיה לה משהו תרעמת על בעלה וכו', כי האשה היא חלק מבעלה, והבעל הוא חלק מאשתו, והילדים הם חלק משתייהם, ולכן למה צריכים להתעצבן ולריב בבית?

רק תהיו בשמחה כי רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוה"ר"ן, חלק ב', סימן כ"ד) שגם חכמי הרופאים אמרו שכל המחלות והחלאים רעים באים לאדם רק מחמת חסרון השמחה, ולכן צריכים להתאמץ ביתר שאת ביתר עז להיות בשמחה,

כִּי הַשְׁמָחָה הִיא רְפוּאָה לְכָל, וְלִהְפֹךְ הַעֲצָבוֹת וְהַמְרָה שְׁחוּרָה זֶה מְבִיא לְאָדָם אֶת כָּל הַמַּחְלוֹת, וְלִכְן תִּכְרִיחוּ אֶת עַצְמְכֶם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְחַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ: (תְּנַחֲמָא שְׁמִינִי) אֵין הַשְׁמָחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם, לֹא כָּל מִי שֶׁשָּׂמַח הַיּוֹם שָׂמַח לְמָחָר, וְלִכְן רְאוּ לְחַטֵּף שְׂמָחָה וְלְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְעַל יְדֵי זֶה יִמְשַׁךְ עֲלֵיכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שְׂיִהְיֶה לְכֶם הַצְלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנוּ תִשְׁכִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמְּאַחַל לְךָ שֶׁבֵּת שְׁלוֹם

אתקפ.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עָרַב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסֵדֶר וְאָרָא, כ"ט טֵבֵת הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֵין מַלִּים בְּפִי לְהוֹדוֹת לְךָ עַל הַמְּסִירוֹת נֶפֶשׁ שְׂאֵת מוֹסְרַת אֶת נַפְשִׁי בְּשִׁבִיל מִטָּה הַבְּחִירוֹת שְׁלֹנוּ, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂתַעֲלֵי מַעְלָה מַעְלָה בְּמִדַּת הַחֶסֶד וְהַהֲצִלָּה, וּבְזִכּוֹת זֶה תַעֲבִרֵי אֶת הַהֲרִיזוֹן בְּקִלּוֹת וְתוֹלִידֵי בְּקִלּוֹת, כִּי אֵין לְמַעְלָה מַעֲשֵׂית חֶסֶד לְהוֹלֵת, וְזֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב אֲצִלוּ יְתָבְרָךְ, וּרְבֵנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת יְשׁוּעָה, סִימָן י"ז) עַל יְדֵי בְּטַחוֹן יִזְכֶּה לְשִׂמְחַת בְּחֶסֶד הַשֵּׁם יְתָבְרָךְ; וְאָמַר (שָׁם, אוֹת דַּעַת, סִימָן ל"א) כְּשֶׁתַּעֲשֶׂה חֶסֶד שֶׁל אֲמַת עִם צְדִיקִים, תִּזְכֶּה לְדַעַת שְׁכָל הַדְּרָכִים הֵן תִּפְלֶה, הֵן אֲכִילָה, הֵן שְׂאָר תַעֲנוּגִים, כָּלֶם הֵם דְּרָךְ הַשֵּׁם.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמְּאַחַל לְךָ שֶׁבֵּת שְׁלוֹם

אתקפא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסֵדֵר וְאָרָא, כ"ט טַבַּת הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל הַיְיִנִּיק וְחַכְמִים ... נִרוּ יְאִיר תְּלֻמִּיד יְשִׁיבַת בֵּית
מְנַחֵם"

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

מָאד מָאד שְׂמַחְתָּנִי עִם הַסֵּדֵר דְּרַךְ הַלְמוּד שְׁלֵךְ, תִּרְאֶה לְהַתְמִיד גַּם
בְּמִדּוֹת טוֹבוֹת, וְתִצְלִיחַ בְּדַרְכְּךָ, רַק חֲזַק וְאַמֵץ לֹא לְהַמְשִׁיךְ אַחַר חֲבָרִים רְעִים,
שֶׁבְקָלוֹת יְכוּלִים לִפְלַעַל יְדֵיהֶם לְשֹׂאוֹל תַּחֲתִית וּמִתְחַתִּיו.

זְכֹר וְגַם זְכֹר מַה שְׂאַמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שַׁבַּת קַנְבִּי): יִנְקוּתָא כְּלִילָא
דְּוִרְדָא, עֵקֶר יִפִּי הַפְּרַח כְּשֶׁעֲדִין בְּצַעֲרֵירוֹתוֹ, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סְפָר-הַמִּדּוֹת, אוֹת
תְּשׁוּבָה, סִימָן ע"ג) הַעֲבֹדוֹת שְׂאָדָם עוֹבְדֵי אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּבַחֲרוּתוֹ, כָּל יוֹם
עָרְכוּ יָקָר מְשָׁנִים רַבּוֹת שֶׁל עֲבוּדָה לְעַת זְקֻנָתוֹ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמְּאַחֵל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם

אתקפב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסֵדֵר וְאָרָא, כ"ט טַבַּת הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נִרוּ יְאִיר
לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אַתָּה מְכַרַח לְבָנוֹת אֶת הַבְּטָחוֹן עֲצָמֵי שְׁלֵךְ, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּשִׁי-
מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ס"א) כְּמוֹ שְׂאָדָם צָרִיךְ לְהֶאֱמִין בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּי
צָרִיךְ לְהֶאֱמִין בְּעֲצָמוֹ שֶׁהוּא גַם כֵּן חָשׁוּב בְּעֵינָיו יִתְבָּרֵךְ, מִפְּנֵי שְׂאֵתָה לֹא
קַבְלַת תְּשׁוּמַת לֵב בְּעַת שְׁהִיַּת יָלֵד קֶטָן וְכוּ', אַתָּה לֹא צָרִיךְ לְהוֹצִיא אֶת
הַעֲצָבִים שְׁלֵךְ עַל אֲשֶׁתְךָ, מַה הִיא חִיבַת בְּכָךְ? וְלָכֵן אֲנִי מָאד מָאד מִבְּקֵשׁ

אותך שתתאזר במדת הסבלנות, ואפלו שזה בא לך מאד מאד קשה, זכר מה שאמר התנא הקדוש: (אבות פ"ק ה') לפום צערא אגרא, ודע לך כשאדם עוצר את עצמו לא לכעס, בזה אפלו שנמצא במדור הקלפות וכו', הוא עולה עד עולם האצילות, שהוא בטל ומבטל אל האין סוף ברוך הוא, פי הכל תלוי כפי מדת הסבלנות ולא להכנס בכעס, שבדרך כלל בא מגאות וישות, אדם צריך לבטל את עצמו כל כלו אליו יתברך, ושללא יהיה לו אפלו משהו תרעמת על אשתו וכו', פי האשה היא חלק מבעלה, כמו שכתוב: (בראשית ב' כ"ג) "עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת".

אני מאד מבקש אותך שתלמד בכל יום דף גמרא בסדרת דף היומי שזה חיות להנפש, הדף היומי של היום זה שבת ק', תאמין לי אם תרגיל את עצמך ללמד בכל יום דף גמרא, תרגיש קשר רוחני שאי אפשר להסביר, ואף שלפעמים זה יבוא לך מאד מאד קשה, תעשה לעצמך חק ולא יעבר שאת הדף היומי אתה לא תחסיר, ומי יתן שתקח גם חברותא ללמד אתו את הדף היומי, כי דף גמרא ליום זה הצלחת האדם, ואפלו שאתה לא מבין את הכל, עם כל זאת תגרס את הדף, כמאמרם ז"ל (עבודה זרה ט'). לעולם לגרס איניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר, אשרי מי שאינו מטעה את עצמו, וכבר אמר החכם מפל אדם: (משלי ט') "אם חכמת חכמת לך ולצת לבדך תשא".

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית. המאחל לך שבת שלום

אתקפג.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר וארא, כ"ט טבת התשע"ג
שלום וברכה אל ... שיחיו נצח
לנכון קבלתי את מכתבכם.

אני מאד מאד שמח שתקנו שטח ביבנאל, והקדוש ברוך הוא יעזר שתוכלו לבנות בית דירה משלכם, ותצליחו בגדול.

רק חזקו ואמצו מאד להיות בשמחה כמו שהזהירנו רבנו ז"ל על זה ביותר, ואמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן כ"ד) מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד, ולהתגבר להרחיק העצבות והמרה שחורה בכל כחו, כי כל החלאות הבאים על האדם כלם באים רק מחמת קלקול השמחה, ולכן צריכים למסר את נפשו בשביל להיות תמיד בשמחה, וחכמינו הקדושים אמרו (תנחומא שמיני) לפי שאין השמחה ממתנת לאדם, לא כל מי ששמח היום שמח למחר, ולא כל מי שמצר היום מצר למחר, לפי שאין השמחה ממתנת לאדם; ולכן יעזר הקדוש ברוך הוא שתמיד יהיה השמחה מצויה אצלכם, כי אין טוב מזה, ועל ידי שמחה מתרחב הלב ויכולים אחר כך לדבר אל הקדוש ברוך הוא, ולספר לפניו יתברך את כל אשר עם לבבו בתמימות ובפשטות גמורה, כי מה שאין האדם מתחזק לדבר אל הקדוש ברוך הוא, הוא מפני שנופל על לבו עצבות ומרירות ודכאון, אבל תכף ומיד שמכריח את עצמו להיות בשמחה, אזי נפתח לבו לדבר אל הקדוש ברוך הוא.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם שיהיה לכם הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם שבת שלום

אתקפד.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר וארא, כ"ט טבת התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

את צריכה להתחזק בכל הכחות להיות בשמחה, כי רבנו ז"ל אמר ששמחה זה רפואה לכל בין בגשמי בין ברוחני, אבל זה מאד מאד קשה

להגיע לשמחה, וצריכים להכריח את עצמו כל הכחות להיות בשמחה, והרגע שתהיי שמחה ועליזה, תראי שהכל יסתדר לך על הצד הכי טוב, ולכן ראי למסור את נפשך על מדת השמחה כי אין דבר יותר חשוב כמו שמחה, וכל כך קשה לאדם להגיע למדת השמחה יותר מכל העבודות הכי קשות, קל יותר לצום וכו', ולסגף את עצמו עם סגופים קשים ומרים וכו', העקר לא להיות בשמחה, ולכן על שמחה צריכים מסירות נפש גדולה, ואמרו חכמינו הקדושים (תנחומא שמיני) לפי שאין השמחה ממתנת לאדם, לא כל מי ששמח היום שמח למחר, ולא כל מי שמצר היום מצר למחר, לפי שאין השמחה ממתנת לאדם, ואם תהיי בשמחה כל החיים שלך ילכו כבר בצורה אחרת לגמרי, כי תזכי לישוב הדעת כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב, סימן י"א) מה שבני אדם רחוקים מהקדוש ברוך הוא, זה מחמת חסרון ישוב הדעת, ולמה אין ישוב הדעת? כי חסר מהשמחה, ולכן תמסרי את נפשך להיות בשמחה, ואז תזכי לגדלות המוחין, וכבר לא יחסר לך שום דבר.

יסוד היסודות בחיים לא לחטט ולחפש את החסרונות שלך אצלך וכו', אדרבה רבנו ז"ל למד אותנו (לקוטי-מוהר"ן, חלק א, סימן רפ"ב) לחפש אחר הנקודות טובות שיש בו, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (ברכות נ"ה) על הפסוק: (שיר השירים ד') "כפלח הרמון רקתך" - מאי רקתך? אפלו ריקנין שבך מלאים מצוות כרמון; ולכן חזקי ואמצי מאד ושום דבר בעולם לא יוכל לשבר אותך, ותראי איך שסוף כל סוף אחר הרע יבוא הטוב, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות, רק אל תכנסי בלחץ בשום פנים ואפן.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך שבת שלום

אתקפה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֵדֶר וְאָרָא, כ"ט טבת התשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲנִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אני מאד מאד מבקש אותך שתראי להתחזק ביתר שאת ביתר עז, ושום דבר בעולם לא יוכל לשבר אותך, רק תתחזקי מאד להיות בשמחה, כי השמחה זה ההצלחה של אדם, כמו שאמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות שמחה, חלק ב', סימן א') מי שהוא שמח תמיד על ידי זה הוא מצליח, ולכן אם את רוצה להצליח בחינה, תשתדלי עם הכחות להיות רק בשמחה, ואף שאני יודע שזה מאד מאד קשה לך להגיע לשמחה מרב הבלבולים שעובר עליך וכו' וכו', עם כל זאת תכריחי את עצמך להיות בשמחה, ותראי שיהיה לך הצלחה בהחיים.

אל תפחדי הכל יתהפך לטובה ותולידי בקלות, ותהיי רגילה לומר שמות הצדיקים שמאד מסגל ללדה קלה, ורבנו ז"ל אמר (ספר-המדות, אות צדיק, חלק ב', סימן כ') על ידי הזכרת שמות הצדיקים יכולין להביא שנוי במעשה בראשית כלומר לשנות הטבע; ולכן טוב שתאמרי בכל פעם את כל השמות של הצדיקים שאת יודעת בעל פה, כגון: אברהם, יצחק, יעקב, משה, אהרן, יוסף, דוד, שלמה, רבי שמעון בר יוחאי, רבי יצחק לוריא אשכנזי, רבי ישראל בעל שם טוב, רבי נחמן בן פייגא מברסלב, רבי נתן מברסלב וכו' עוד כל מיני שמות של הצדיקים, שאת רק זוכרת, תהיי רגילה לומר את זה מדי פעם, ואחר כך תאמרי את התפלה הזאת, ותראי שתולידי בקלות:

יהי רצון מלפניך, אבי שבשמים, שבזכות הזכרת שמות הצדיקים, שהזכרתי לפניך - בזכות צדקתם ותורתם ומסירות נפשם, שהיה להם בשבילך, שתעזור לי להוליד בקלות ולד בריא בחושיו ובאיבריו, ואזכה לעבר את ההריון בקלות, ותסיר ממני כל מיני עין הרע שלא יפגע בי משום אדם בזה העולם, ואזכה להוליד בנים ובנות חיים וקיימים שיעשו את רצונך,

וְאֶזְכָּה לְהִיּוֹת בְּרִיאָה כָּל יְמֵי חַיֵּי, וְלַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְפָנֶיךָ, יִהְיֶה לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיּוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי, אָמֵן כֵּן יִהְיֶה רָצוֹן.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל שְׁמַע בְּתַפְלְתֵי שְׁאֲנֵי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.
הַמְּאַחַל לְךָ שֶׁבַת שְׁלוֹם

אתקפו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסִדְרֵי וְאֵרָא, כ"ט טַבַּת הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֵל ... שְׂיִחִיו נִצַּח
לְנִכּוֹן קַבְלְתִּי אֶת מִכְתְּבְּכֶם.

נָא וְנָא תִרְאוּ לְהִתְחַזֵּק יַחַד, כִּי גְדוֹל אֲדוּנֵינוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, אֵל תִּכְנָסוּ
בְּלִחְץ, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָכֶם שֶׁתִּזְכּוּ לְזֶרַע שֶׁל קִימָא.

הַיּוֹם יֵשׁ כָּל כֶּף הַרְבֵּה הַתְּקַדְמוֹת בְּרִפּוּאָה וְכוּ', וְלִכֵּן כְּדֹאֵי לָכֶם לְפָנוֹת
אֵל רּוּפָא, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַח אֶת מְלָאָךְ רְפָאֵל שְׂיַעֲמַד לִימֵין הָרוּפָא
וְתִצְלִיחוּ.

רַק חֲזִקוּ וְאַמְצוּ מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה שְׂנִיכֶם בְּיַחַד, וְתִכְרִיחוּ אֶת עַצְמְכֶם
רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשִּׂמְחָה זֶה רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמֵי בֵּין בְּרוּחָנִי, וּכְשֶׁאֲדָם
שְׂמִיחַ מִתְרַחֵב דַּעְתּוֹ וְיִכּוֹל לְהַחֲדִיר בְּעַצְמוֹ אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהִרְגַע
שִׁחְזֵק בְּאֲמוּנָה שְׂאִין בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, עַל יְדֵי
זֶה נִפְתַּח פִּי לְדַבֵּר אֵל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֵל רַעְהוּ, אֲשֶׁר זֶה
הַתְּעַנּוּג הַכִּי גְדוֹל, וְטוֹעִים טַעַם עוֹלָם הֵבֵא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְכִמוֹ שֶׁכָּתוּב: (ויקרא
כ"ו י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לָכֶם לְאֱלֹקִים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעַם", וּפְרָשׁ
רַש"י: "אֲטִיל עִמְכֶם בְּגֵן עֵדֶן כְּאֶחָד מִכֶּם, וְלֹא תִהְיֶה מִזְדַּעְזְעִים מִמֶּנִּי" וְכוּ',
אִיזָה תְּעַנּוּג שְׂאֲדָם מְרַגֵּשׁ שְׂמֵלָא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאִין בְּלַעְדוֹ
נִמְצָא, וְהוּא יְכוֹל לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ פְּנִים אֵל פְּנִים, וְאֵל מְדַרְגָּה זוֹ רַבְּנוּ ז"ל

רוצה להביא אותנו, וזה זוכים על ידי תקף השמחה, ולכן תמסרו את נפשכם להיות בשמחה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם שיהיה לכם הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם שבת שלום

אתקפו.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר וארא, כ"ט טבת התשע"ג

שלום וברכה אל ... שיחיו נצח

לנכון קבלתי את מכתבכם.

אני מאד מאד מבקש מכם שתתאזרו במדת הסבלנות, ואפלו שזה בא לכם מאד מאד קשה, זכרו מה שאמר התנא הקדוש: (אבות פרק ה') לפום צערא אגרא, ודעו לכם כשאדם עוצר את עצמו לא לכעס, בזה אפלו שנמצא במדור הקלפות וכו', הוא עולה עד עולם האצילות, שהוא בטל ומבטל אל האין סוף ברוך הוא, כי הכל תלוי כפי מדת הסבלנות ולא להכנס בכעס, שבדרך כלל בא מגאות וישות, אדם צריך לבטל את עצמו כל כלו אליו יתברך, ושלא יהיה לו אפלו משהו תרעמת על אשתו וכו' וכן האשה שלא יהיה לה משהו תרעמת על בעלה וכו', כי האשה היא חלק מבעלה, והבעל הוא חלק מאשתו, והילדים הם חלק משתיים, ולכן למה צריכים להתעצבן ולריב בבית?

ואף שכתבתי לכם כבר, אני אכתב לכם עוד פעם, מה שאתם צריכים לדעת, איש ואשה צריכים להיות ותרנים אחד להשני, ולתת תשומת לב אחד להשני, וזה שלמות הבית, ועל ידי זה ממילא יש אהבה והבנה הדדית, אבל הרגע שרוצים אחד להשתלט על הזולת, דעו לכם שזה הסמך מ"ם שבא לשבר את הבית, הזהר הקדוש קורא איש לבדו פלג גופא, חצי גוף,

נמצא כְּשֶׁאָדָם מִתְחַתֵּן זֶה גּוֹף שְׁלֹם, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב: (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ד) "וַיִּדְבַק בְּאִשְׁתּוֹ וְהָיוּ לְבָשָׂר אֶחָד", הֵינּוּ שְׁנֵיהֶם חֲצִי חֲצִי, וּבִיחַד הֵם שְׁלֹם, מֵה שְׁאִין כֵּן כְּשֶׁאָחָד רוֹצֵה לְהִשְׁתַּלֵּט עַל הַזּוּלָתוֹ, זֶה הַסֵּמִיּוֹת מ"ם, הֵינּוּ שְׁשִׁים עַל אַרְבָּעִים, אֲנִי יוֹתֵר מִמֶּךָ וְכוּ', וְהִגַּע שֶׁהַבְּעַל אוֹ הָאִשָּׁה חוֹשְׁבִים שֶׁאָחָד יוֹתֵר מִהַשְּׁנִי עִם עֲשָׂרָה אַחוּזִים, וְהָהוּא פָחוֹת מִמֶּנִּי עִם עֲשָׂרָה אַחוּזִים, זֶה כְּכֹר נִקְרָא סֵמִיּוֹת מ"ם שְׁשִׁים עַל אַרְבָּעִים, וְלִכֵּן כָּל מִי שֶׁרוֹצֵה שְׁלוֹם בֵּית אִמְתִּי, צָרִיךְ לְדַעַת שֶׁהָאִישׁ וְהָאִשָּׁה הֵם גּוֹף אֶחָד, וְכִמוֹ שֶׁאָמַר הַחֶכֶם מִכָּל הָאָדָם: (קֹהֶלֶת ד') "טוֹבִים הַשְּׁנַיִם מִן הָאֶחָד אֲשֶׁר יֵשׁ לָהֶם שֶׁכָּר טוֹב בְּעַמְלָם: כִּי אִם יִפְלוּ הָאֶחָד יָקִים אֶת חֲבֵרוֹ וְאִילוּ הָאֶחָד שִׁיפּוֹל וְאִין שְׁנֵי לְהַקִּימוֹ: גַּם אִם יִשְׁכְּבוּ שְׁנַיִם וְחָם לָהֶם וְלָאֶחָד אֵיךְ יַחֵם", וְלִכֵּן אִם רוֹצִים שְׁלוֹם בֵּית אִמְתִּי, צָרִיךְ לְהִיּוֹת מִשְׁנֵי הַצְּדָדִים, הֵן מִהַבְּעַל וְהֵן מִהָאִשָּׁה, לוֹתֵר אֶחָד לְהַשְׁנִי, וְאִז הֵם חֲצִי חֲצִי שֶׁתְּפִים שְׁלָמִים, וְתִמִּיד יַחֲיוּ בִיחַד בְּאַהֲבָה וּבְהִבְנָה הַדְּדִית, וַיִּצְלִיחוּ בְּחַיֵּי נְשׂוּאֵיהֶם.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שִׁיְהִיָּה לָכֶם הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנּוּ תִשְׁכִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמֵּאחַל לָכֶם שֶׁבֵּית שְׁלוֹם

אתקפה.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר בֹּא ב' שְׁבֻט הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שֶׁתְּבוֹא עוֹד עַל שֶׁבֵּת זוֹ בִּיבְנָאֵל, וְתִצְלִיחַ הַשְּׁבוּעַ בְּגִדּוֹל, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׂר מִמֶּךָ בְּשׂוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתְּלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא בְּסִדְרַת דָּף הַיּוֹמִי שְׁזֶה חַיּוֹת לְהִנְפֹּשׂ, הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם זֶה שֶׁבֵּת ק"ב, תְּאֲמִין לִי אִם תִּרְגִּיל

אֶת עֲצֻמָּהּ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, תַּרְגִּישׁ קֶשֶׁר רוֹחֲנֵי שְׂאֵי אֶפְשֶׁר לְהִסְבִּיר, וְאֵף שְׁלִפְעָמִים זֶה יָבוֹא לָךְ מְאֹד מְאֹד קֶשֶׁה, תַּעֲשֶׂה לְעֲצֻמָּהּ חֶק וְלֹא יַעֲבֹר שְׂאֵת הַדָּף הַיּוֹמִי אֲתָה לֹא תַחֲסִיר, וּמִי יִתֵּן שְׂתַקַּח גַּם חִבְרוּתָא לְלַמֵּד אֶתְּוּ אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה הַצְּלַחַת הָאָדָם, וְאֶפְלוּ שְׂאֲתָה לֹא מִבֵּין אֶת הַכֵּל, עִם כָּל זֹאת תִּגְרַס אֶת הַדָּף, כְּמֵאֲמָרָם וְ"ל (עֲבוּדָה זָרָה י"ט) לְעוֹלָם לְיִגְרִיס אִינִישׁ וְאֵף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאֵף עַל גַּב דְּלֹא יָדַע מְאִי קְאָמַר, אֲשֶׁרִי מִי שְׂאִינוּ מְטַעָה אֶת עֲצֻמוֹ, וּבְכָר אָמַר הֶחָכֵם מִכָּל אָדָם (מִשְׁלֵי ט') "אִם חִכְמַתְּ חִכְמַתְּ לָךְ וְלִצְתָּ לְבַדְּךָ תִּשָּׂא".

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאִנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ שְׂיִהְיֶה לָךְ הַצְּלַחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תַּפְנֶה תִשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתקפט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרָא בֵּא ב' שְׁבֻט הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... גְּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלִיתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

תְּהִלָּה לְאֵל לִי יֵשׁ זְמַן לְכָל בְּרַיִשׁ וְכוּ', כְּשֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹזֵר וְהַמַּח דְּבוּק רַק בּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲזִי יֵשׁ זְמַן לְכָל דְּבַר וּלְכָל אָדָם וְכוּ'.

וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שְׂתִכְנִיס בְּדַעְתְּךָ אֲשֶׁר אֵין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּרָה הוּא, וּבְמַחֲשָׁבָה זוֹ תְּמִיד תִּלְךָ, וְזֶה יִטְהַר אוֹתְךָ מֵהַכֵּל, כִּי כְּשֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל רַק חוֹשֵׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, עַל יְדֵי זֶה נִדְבַק בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְנִצַּל מִכָּל רַע, אֲשֶׁרִי הָאָדָם שׁוֹזְכָה לְהַכְנִיס בְּמַחֲמַתְּוֹ תְּמִיד אֲשֶׁר אֵין בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וּמְצִיר לְפָנָיו אֵיךְ שֶׁהַכֵּל לְכָל הוּא אוֹר הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְהוּא נִמְצָא בְּתוֹךְ הָאוֹר אֲשֶׁר אֵין עוֹד תַּעֲנוּג כַּתַּעֲנוּג הַזֶּה.

אם תלמד ותעין בכל יום בכמה מכתבים בשו"ת "אשר בנחל", אז יהיה לך התחזקות, ואז תהיה על יד מוהרא"ש כל יום, ולכן אין תרוץ שאני בקטנות וכו', ואני בירידה וכו', הכל הבל ודמיון גדול שהס"מ עובד עליך וכו', תפסיק עם השטויות והדמיונות שלך פעם ולתמיד, ואז ילך לך כסדר וכו'.

העקר ראה לזרק מהבית מחשב (מכשף) שמחבר אל אינטרנט אם יש לך, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (סנהדרין מ"ה.) אין יצר הרע שולט אלא במי שעניו רואות; ואמר החכם "אין חוצץ בפני התאוה כעצימת העינים" ואמר "אין לך אבר באברי האדם שיגרם לו מכשול כמו העינים". ואני מכרח להגיד לך שהרבה בתים נהרסו לגמרי רק מפני שהיה להם מחשב שמחבר אל אינטרנט בבית, ואף שזה נדמה כאלו הגזמה וכו', אבל רבים נפלו בפח בשביל הכלי הארוה הזו וכו', ונשבר ביתם, ולבסוף התגרשו רחמנא לישזבן, ולכן אסור בהחלט שיהיה בבית מחשב שמחבר אל אינטרנט, פי זה הורס את כל חלקה טובה של היהדות, ומורידה את היראת שמים עד השאול רחמנא לישזבן.

תתחיל ללמד כל יום קצת חמש ורש"י עם התרגום מפרשת השבוע, פרק אחד משניות, דף גמרא כפי סדרת דף היומי, ותקפיד מאד להתפלל את השלש תפלות שחרית מנחה ערבית במנין דיקא, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (ברכות ח.) מאי דכתיב (תהלים ס"ט) "ואני תפילתי לך הוי"ה עת רצון" אימתי עת רצון בשעה שהצבור מתפללין; ולכן תעשה לעצמך הרגל לבוא לבית הכנסת ואז טוב לך כל הימים, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ח') על מאמרם ז"ל (ברכות נד.) מחנה ישראל כמה הוי, תלתא פרסא, הינו כל זמן שאדם מתפלל את השלש תפלות בכל יום, הוא נמצא במחנה ישראל, ואיך שהוא רק מתקרר ומתחיל להתרשל מאיזה תפלה לא להתפלל במנין, זה כבר קלפת עוג מלך הבשן שיעקר אותו מהיהדות, אם תקים את כל זה, ואז טוב לך הימים, ואל תגיד לי שאתה לא יכול, כי כבר אמר הבעל שם טוב הקדוש זי"ע, צריך להגיד אני לא רוצה, אל תגיד אני לא יכול, אם רוצים יכולים, תרצה ותוכל.

אני מאד מקווה להקדוש ברוך הוא שתצית אותי ואז טוב לך כל הימים.
המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתקצ.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר בא ב' שבט התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מאד שמח שאתה מתקבץ כל שבוע עם אנשי שלומנו במלגה
מלכה, יעזר הקדוש ברוך הוא שתקיים את זה כל ימי חייה, כי זה דבר גדול
מאד מאד.

אני מאד מבקש אותך שתלמד בכל יום דף גמרא בסדרת דף היומי
שזה חיות להנפש, הדף היומי של היום זה שבת ק"ב, תאמין לי אם תרגיל
את עצמך ללמד בכל יום דף גמרא, תרגיש קשר רוחני שאי אפשר להסביר,
ואף שלפעמים זה יבוא לך מאד מאד קשה, תעשה לעצמך חק ולא יעבר
שאת הדף היומי אתה לא תחסיר, ומי יתן שתקח גם חברותא ללמד אתו את
הדף היומי, כי דף גמרא ליום זה הצלחת האדם, ואפלו שאתה לא מבין את
הכל, עם כל זאת תגרס את הדף, כמאמרם ז"ל (עבודה זרה ט). לעולם ליגריס
איניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר, אשרי מי שאינו
מטעה את עצמו, וכבר אמר החכם מכל אדם (משלי ט) "אם חכמת חכמתך לך
ולצת לבדך תשא".

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש
ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.
המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתקצא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רִאשׁוֹן לְסֵדֶר בֵּא ב' שְׁבֻט הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שִׁיחִיו נִצַּח

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

מֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מְצִטְעֵר לְשִׁמְעַע דְּבַר כְּזֶה שֶׁאֶחָד מִבְּנֵי הַקְּהֵלָה לֹא רוֹצֵה לְלַכֵּת לְבֵית דִּין, בְּשַׁעָה שֶׁהוּא בְּעֵצְמוֹ הַסְּכִים, וְאֲנִי לֹא יוֹדַע מִמֶּה מְדַבֵּר, אֲבָל אֲנִי כָּבֵר כּוֹתֵב לוֹ מִכְתָּב חֲרִיף שִׁיִּשֵׁב אֶתְכֶם בְּבֵית דִּין, לֹא אֲכַפֵּת אֵיזֶה בֵּית דִּין, כִּי הִהְלַכְהָ הוּא הַתּוֹבֵעַ הוֹלֵךְ אַחַר הַנִּתְבָּע, וְלִכְּנֵן מִכְרַחִים לְלַכֵּת לְבֵית דִּין, אֵינִן תְּרוּץ לְהִתְחַמֵּק, אֲנִי כּוֹתֵב לוֹ תִּכְף וּמִידָה, אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד מְקַנֵּה שִׁיִּצִּית אוֹתִי.

רַק תִּזְקוּ וְאִמְצוּ מֵאֵד לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה כְּמוֹ שֶׁהִזְהִירוּנוּ רַבְּנֵנוּ ז"ל עַל זֶה בְּיוֹתֵר, וְאָמַר (לְקוּשֵׁי מוֹהֲר"ן חֵלֶק ב' סִימָן כ"ד) מִצְוָה גְּדוֹלָה לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה תָּמִיד, וְלִהְתְּגַבֵּר לְהִרְחִיק הָעֵצְבוֹת וְהַמְרָה שְׁחוּרָה בְּכָל כַּחוֹ, כִּי כָּל הַחֲלָאוֹת הַבָּאִים עַל הָאָדָם כֻּלָּם בָּאִים רַק מִחֲמַת קִלְקוּל הַשִּׁמְחָה, וְלִכְּנֵן צְרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ בְּשִׁבִיל לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׁמְחָה, וְחֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (תַּנְחוּמָא שְׁמִינִי) לְפִי שֶׁאֵינִן הַשִּׁמְחָה מִמְתַּנֵּת לְאָדָם לֹא כָּל מִי שֶׁשִּׁמַּח הַיּוֹם שִׁמַּח לְמָחַר וְלֹא כָּל מִי שֶׁמִּצַּר הַיּוֹם מִצַּר לְמָחַר לְפִי שֶׁאֵינִן הַשִּׁמְחָה מִמְתַּנֵּת לְאָדָם; וְלִכְּנֵן יַעֲזוּר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתָּמִיד יִהְיֶה הַשִּׁמְחָה מְצוּיָה אֲצִלְכֶם, כִּי אֵינִן טוֹב מְזֶה, וְעַל יְדֵי שִׁמְחָה מִתְרַחֵב הַלֵּב וִיכּוֹלִים אַחַר כֵּךְ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִסְפֹּר לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת גְּמוּרָה, כִּי מִה שֶׁאֵינִן הָאָדָם מִתְחַזֵּק לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, הוּא מִפְּנֵי שֶׁנּוֹפֵל עַל לְבוֹ עֵצְבוֹת וּמְרִירוֹת וְדַכְאוֹן, אֲבָל תִּכְף וּמִידָה שֶׁמְכַרִּיחַ אֶת עֵצְמוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, אֲזִי נִפְתַּח לְבוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שֶׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שֶׁיִּהְיֶה לְכֶם הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְּנוּ תִשְׁכִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמְּאַחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתקצב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִאשׁוֹן לְסִדְרָא בֵּא ב' שְׁבֻט הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

הִנֵּה כָּתַב לִי מִכְתָּב ... גֵּרוּ יֵאִיר מִיְבִנְאֵל שֵׁישׁ לוֹ דִּין וּדְבָרִים עֲמָךְ, וְאֲנִי
 לֹא יוֹדֵעַ מַה זֶה וְעַל מַה זֶה, אָבֵל הוּא הַזְמִין אוֹתְךָ לְבֵית דִּין וְאִתָּה לֹא רוּצָה
 לְלַכֵּת לְבֵית דִּין וְכוּ', וְהִסְפַּמְתָּ אֹתוֹ לְלַכֵּת לְבֵית דִּין אַחַר וְכוּ', אֲנִי מִכְרַח
 לְהַגִּיד לְךָ שִׁיהוּדִי מִכְרַח לְלַכֵּת לְבֵית דִּין אִם יֵשׁ לוֹ טְעָנוֹת עַל הַזּוּלָּת, שִׁיטְעֵן
 אֵת זֶה לְפָנַי הַרְבָּנִים, וְזָכוּתְךָ לְלַכֵּת לְאַיִזָּה בֵּית דִּין שְׂאִתָּה רוּצָה, אָבֵל אִתָּה
 מִכְרַח לְלַכֵּת לְבֵית דִּין, אֵין דְּבַר כְּזֶה לֹא לְלַכֵּת לְבֵית דִּין, כִּי זֶה נִגְדַּת הַתּוֹרָה.

יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂתַצִּיַּת אוֹתִי וְתַצְלִיַּח אֵת דְּרָכְךָ.

אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שְׂתִלְמַד בְּכֹל יוֹם דְּךָ גְּמָרָא בְּסִדְרַת דְּךָ הַיּוֹמִי
 שְׁזֶה חֵיוֹת לְהַנְפֹּשׁ, הַדְּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם זֶה שְׁבַת ק"ב, תִּאֲמִין לִי אִם תִּרְגִּיל
 אֵת עֲצֻמְךָ לְלַמַּד בְּכֹל יוֹם דְּךָ גְּמָרָא, תִּרְגִּישׁ קֶשֶׁר רוּחֲנִי שְׂאִי אֶפְשֶׁר לְהִסְבִּיר,
 וְאֵף שְׁלִפְעָמִים זֶה יָבוֹא לְךָ מְאֹד מְאֹד קֶשֶׁה, תַּעֲשֶׂה לְעֲצֻמְךָ חֶק וְלֹא יַעֲבֹר
 שְׂאֵת הַדְּף הַיּוֹמִי אִתָּה לֹא תַחֲסִיר, וּמִי יִתֵּן שְׂתַקַּח גַּם חִבְרוּתָא לְלַמַּד אֵת
 הַדְּף הַיּוֹמִי, כִּי דְּךָ גְּמָרָא לְיוֹם זֶה הַצְּלַחַת הָאָדָם, וְאֶפְלוּ שְׂאִתָּה לֹא מִבִּין אֵת
 הַכֹּל, עִם כָּל זֹאת תִּגְרַס אֵת הַדְּף, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (עֲבוּדָה זְרָה י"ט). לְעוֹלָם לִיגְרִיס
 אֵינִישׁ וְאֵף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאֵף עַל גַּב דְּלֹא יוֹדֵעַ מֵאִי קָאָמַר, אֲשֶׁרִי מִי שְׂאִינוּ
 מִטְעָה אֵת עֲצָמוֹ, וּבְכָר אֲמַר הַחֲכָם מִכָּל אָדָם (מְשַׁלִּי ט') "אִם חֲכַמְתָּ חֲכַמְתָּ לְךָ
 וְלַצֵּת לְכַדֵּךְ תִּשָּׂא".

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאִנִי מִבְּקֵשׁ
 וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלַחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁפִּיל וְתַצְלִיַּח.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתקצג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בַּא' ב' שְׁבֻט הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

קבלתי מכתב מאשתך שהיא מתלוננת נגדך וכו', ואני יודע שכל מה שהיא אומרת זה אמת, אני לא מבין איך אתה יכול להתאכזר נגד אשתך ונגד הילדים שלך לתת להם מכות רצח וכו', אני מקרח להזהיר אותך שאתה תאבד את אשתך בלי שום רחמנות, פי יבוא יום שהיא תעזב אותך ותקח עמה את הילדים ואתה תשב בבית סהר, אני מקרח להזהיר אותך לפני שיהיה מאחר, היו חכמים כמוך שלא רצו לצית אותי, וגמרו בבית סהר, והאשה והילדים עזבו אותי, ולכן אני מאד מבקש אותך אם אתה לא תשנה את הגישה שלך לאשתך, אתה בידים הולך לאבד את אשתך ואת ילדיך, זכור כי הזהרת, אני דברתי אתך כבר הרבה פעמים, והסברתי לך איך שהחיים צריך ללכת בשתפנות הבעל והאשה וכו', ואתה כמו קרש וכו', קרח וכו', לא יכולים לדבר אתך, ועוד זאת אתה נותן מכות רצח להילדים שלך, שזה אכזריות גדולה, ולכן אני מאד מבקש אותך ומזהיר אותך, אם אתה לא תשנה את הגישה שלך, אתה תשאר לבד על הרחוב, וכמובן ביבנאל לא תוכל להיות בכלל.

המאחל לך תשובה שלמה

אתקצד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בַּא' ב' שְׁבֻט הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תחי

לנכון קבלתי את מכתבך.

מאד מאד כואב לי כל מה שעובר עליך, וכתבתי לבעלך עכשו מכתב חריף מאד, אם הוא לא ישנה את הגישה אליך, את תעזבי אותו עם הילדים, אני מאד מקווה להקדוש ברוך הוא שהוא ישתנה לטובה, פי אחרת מרה יהיה

לו, וְאֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁהַהוֹרִים שֶׁלֶךְ צוֹדְקִים מְאֹד מְאֹד, וְלִכְּנָן אֶת תּוֹדִיעֵי לִי בִּיבְנֵאֵל דְּרַף הַגַּבְּאִי ... נְרוּ יֵאִיר, בְּמִכְתָּב חֲתוּם הָאֵם הוּא הַשְּׁתַּנָּה אוֹ לֹא, כִּי מִסְפִּיק סְבֻלַת וְאֲנִי לֹא יִתֵּן יוֹתֵר שְׁתַּסְבִּילִי וְכוּ' וְכוּ'.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלֵחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתקצה.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בֵּא ב' שְׁבֻט הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִי

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֶת כּוֹתֵבַת שְׂאֵת עִם בֶּן זוּגָף בִּיחַד שְׁלֹשׁ שָׁנִים, וְאַתֶּם אוֹהֲבִים אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, וְאַתֶּם שׂוֹאֵלֵת אוֹתִי הָאֵם מֵתַאִים לָךְ לְהִתְחַתֵּן אִתּוֹ וְכוּ', לְדַעֲתִי תַכְּף וּמִיֵּד תִּתְחַתְּנִי אִתּוֹ, וְשָׁנִיכֶם תִּחְזְרוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, כִּי אֲנִי מִכְרַח לְהַגִּיד לָךְ שֶׁעַל הַכֹּל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מוֹחֵל, אָבָל לֹא עַל נְאוּף וְכוּ', וְאִין עַל זֶה תְּרוּץ שְׁמִתְגַּבֵּר עָלַי יִצְרִי וְכוּ', כִּי הַבְּחִירָה חֲפְשִׁית, אִם רוֹצִים עוֹשִׂים, וְאִם לֹא רוֹצִים לֹא עוֹשִׂים, וְלִכְּנָן אֶת מִכְרַחָה לְחִזּוֹר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, כִּי אַחֲרַת אֲנִי מִכְרַח לְהַגִּיד לָךְ שֶׁחֲכַמֵּינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פְּרָשָׁה כ"ו סִימָן ה') עַל הַכֹּל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מֵאָרִיךְ אִפּוֹ חוּץ מִן הַזְּנוּת; וְאָמְרוּ (בְּמִדְבָר רַבָּה פְּרָשָׁה ט' סִימָן ז') אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הַכֹּל אֲנִי כּוֹבֵשׁ, וְעַל הַזְּמָה אֲנִי כּוֹעֵס; וְלִכְּנָן תַּכְּף וּמִיֵּד תַּעֲשׂוּ תְּאָרִיךְ לְנִשְׂוֹאִין וְתִתְחַתְּנוּ לְשֵׁם שָׁמַיִם, וְאִם הִיָּה טוֹב אִתְּךָ שְׁלֹשׁ שָׁנִים, אַתֶּם מִכְרַחִים לְהִתְחַתֵּן תַּכְּף וּמִיֵּד, כִּי אִין הָעוֹלָם הַפְּקָר, וּמְשֻׁלְּמִים עַל זֶה אַחַר כֶּף מְחִיר כְּבֵד, וְלִכְּנָן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתֵּרְאִי לְהִתְחַתֵּן, וְשָׁנִיכֶם תִּחְזְרוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְתַצְּלִיחוּ בְּתַיִיכֶם.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלֵחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְּלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלֵחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתקצו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בַּא' ב' שְׁבֻט הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִי

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אני בטוח שבעלך יבין אותך מאחר שקשה לך עכשו לעבד פי את בהריון, אז הוא יותר על העבודה שלך, העקר מה שאתם צריכים שניכם להיות שמחים ועליזים, ולעזור אחד להשני, את צריכה לחזק את בעלך בכל מיני התחזקות, ותתאזרי במדת הסבלנות שאין מדה יותר יפה מזו, ואפלו שזה בא לך מאד מאד קשה, זכרי מה שאמר התנא הקדוש (אבות פרק ה') לפום צערא אגרא, ודעי לך כשאשה עוצרת עצמה לא לכעס וכו', בזה אפלו שהיא נמצאת במדור הקלפות וכו', היא עולה עד עולם האצילות, שהיא בטלה לגמרי אל האין סוף ברוך הוא, כי הכל תלוי כפי מדת הסבלנות ולא להכנס בכעס, שבדרך כלל בא מגאות וישות, אשה צריכה לבטל את עצמה כל כלה אליו יתברך, ושלא תהיה לה שום תרעמת על בעלה, כי האשה היא חלק מבעלה, כמו שכתוב (בראשית ב' כ"ג) "עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת", ולכן אשרי האשה שקנתה לעצמה את מדת הסבלנות לגבי בעלה וכו', ומוחלת לו על הכל, ומתחזקים לאהב אחד את השני, שאז השכינה תשרה בתוך הבית, ובמקום שהשכינה שורה, שם הברכה מצויה, ולכן אם את מרגישה שקשה לך עכשו לעבד כשאת בהריון, לא נורא שתפסיקי לעבד, והקדוש ברוך הוא יעזור לבעלך שיתרחב בפרנסה, העקר שיהיה ביניכם אהבה גדולה מאד, כי רק בזה תלוי הפרנסה של האדם.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצלחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתקצו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בַּא' ב' שְׁבֻט הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רַבְנוּ ז"ל אָמַר (חיי מוה"ר"ן סימן ר"ל) שֶׁהַעֲקָר תְּלוּי רַק בִּיגִיעוֹת וְעִבּוּדוֹת וְכוּ', וְעַל יְדֵי זֶה יִכּוֹל כָּל אָדָם לְבּוֹא לְמַדְרָגוֹת גְּדוּלוֹת וְכוּ', וְאָמַר "אֲנִי יִכּוֹל לַעֲשׂוֹת אִישׁ כְּשֶׁר כְּמוֹנֵי מִמֶּשׁ", אֵתָּה צָרִיךְ לְהִבִּין שְׁכָל אֶחָד יֵשׁ לוֹ שֶׁרֵשׁ נִשְׁמָה אַחֲרֵת וְכוּ', וְכָל אֶחָד בָּא מֵעוֹלָם אַחֵר לְגַמְרֵי וְכוּ', וְלָכֵן רַבְנוּ ז"ל יִכּוֹל לְהִבְיֵא אֶת כָּל אֶחָד לְהַמְדַּרְגָּה שֶׁלוֹ כְּפִי שֶׁרֵשׁ נִשְׁמָתוֹ, הֵינּוּ עַד יַחֲדָה דִּיחֲדָה כְּמוֹנֵי מִמֶּשׁ, הֵינּוּ כְּמוֹ שֶׁרַבְנוּ ז"ל הוּא חֲדוּשׁ בְּשֵׁלוֹ, כִּף כָּל אֶחָד יִכּוֹל לְהִיּוֹת חֲדוּשׁ בְּשֵׁלוֹ, וְהַכֵּל בְּכַח רַבְנוּ ז"ל, וְלָכֵן תִּקַּח אֶת עֲצָמְךָ בְּיַדֶּיךָ וְתִתְחַיֵּל לְהִתְבַּדֵּד לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכָל יוֹם וְיוֹם, וְתִחַזֵּר בְּתִשְׁבּוּכָה שְׁלֵמָה וְכוּ' וְכוּ', וְתִתְמַיֵּד בְּלִמּוּד תּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, וְלִהְיוֹת לְהַתְפַּלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת בְּמַגִּין דִּיקָא, וְתִתְמַיֵּד בְּלִמּוּד שְׁלַחַן עָרוּף, וְתִבְקֵשׁ אֶת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתּוֹצֵא לְקִים כָּל הַלְכָה בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁטוּת גְּמוּרָה, וְתִצִּיֵּת אֶת רַבְנוּ ז"ל בְּכָל מָה שֶׁהוּא אוֹמֵר, כִּי זֶה עֲקָר הַהִתְקַרְבוּת, כְּמוֹבָא בְּדַבְּרֵי ז"ל (לְקוּשֵׁי מוה"ר"ן חֵלֶק א' סִימָן קכ"ג) הַעֲקָר וְהִיּוֹד שֶׁהַכֵּל תְּלוּי בּוֹ, לְקִשְׁר עֲצָמוֹ לְהַצְדִּיק שְׁבִדוֹר, וְלִקְבַל דְּבָרָיו עַל כָּל אֲשֶׁר יֵאמֵר כִּי הוּא זֶה, דְּבַר קַטָּן וְדָבָר גְּדוֹל. וְלִבְלִי לְנִטּוֹת, חֵס וְשְׁלוֹם, מְדַבְּרֵי יְמִין וְשְׂמָאל, כְּמוֹ שֶׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (סְפָרֵי פִרְשַׁת שׁוֹפְטִים) 'אֲפֹלוֹ אוֹמֵר לָךְ עַל יְמִין שְׂמָאל וְעַל שְׂמָאל יְמִין תִּצִּיֵּת אוֹתוֹ', וְלִהְיוֹת לְמֵתוֹ כָּל הַחֲכָמוֹת, וְלִסְלַק דַּעְתוֹ כְּאֵלוֹ אֵין לוֹ שׁוֹם שְׁכָל, בְּלַעֲדֵי אֲשֶׁר יִקְבַּל מֵהַצְדִּיק וְהָרַב שְׁבִדוֹר. וְכָל זְמַן שֶׁנִּשְׁאַר אֲצִלוֹ שׁוֹם שְׁכָל עֲצָמוֹ, אֵינּוּ בְּשִׁלְמוֹת, וְאֵינּוּ מְקַשֵּׁר לְהַצְדִּיק; כִּי הַעֲקָר לְבַטֵּל אֶת שְׁכָלוֹ הַמְדָּמָה וְהַבְדוּי לְגַמְרֵי, וְלִצִּיֵּת אֶת הַצְדִּיק עַל כָּל אֲשֶׁר אוֹמֵר, וְרַק זֶה נִקְרָא הַתְקַרְבוּת.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתְפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתקצה.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר בא ב' שבט התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

דע לך שאצל רבנו ז"ל היה העקר אמונה, ובפרוש אמר (שיחות הר"ן סימן ל"ג) שאצל העולם אמונה הוא דבר קטן, אבל אצלי העקר הוא אמונה, ועקר האמונה הוא בתמימות ובפשיטות לסלק את השכל לגמרי, ולדעת שאין לו שכל, כי במקום שהשכל נגמר שם מתחיל האמונה, כי יש דברים שאדם לא יכול להבין, ואמר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן ל"ב) צריך לחזק את עצמו באמונה ולבלי להפנס בחקירות כלל, ולבלי לעיין כלל בספרים של מחקרים, רק להאמין בהשם יתברך באמונה לבד בלי שום חקירות כלל. ואף על פי שנדמה לנו שההמוץ עם הם רחוקים מחקירות ואינם מחקרים כלל, אף על פי כן באמת כלם הם מערבים בחקירות. כי כל אחד ואחד יש לו חקירות ואפלו קטנים באים על מחשבתם חקירות ובלבולים. אבל באמת צריך כל אחד ואחד להזהר מאד להרחיק החקירות ובלבול, ולהשליכם מלבו לגמרי לבלי להיות חס ושלום שום חקרן כלל, רק להאמין בהשם ובצדיקים אמתיים באמונה לבד בלי שום חקירות כלל. כי כבר זכינו לקבל תורתנו הקדושה על ידי משה רבנו עליו השלום, וכבר היה לנו צדיקים רבים גדולים ונוראים בכל דור ודור וראוי לנו לסמך עליהם בלי שום חקירות, ולילך בעקבותם להאמין בהשם יתברך בפשיטות ולקיים תורתו ומצוותיו כאשר מסרו לנו אבותינו הקדושים.

וכשאדם הולך בתמימות באמונה לבד בלי שום חקירות, יכול לזכות שיעזר לו השם יתברך שיבוא לבחינת רצון שהוא למעלה מחכמה. כי באמת חכמה דקדושה הוא למעלה מאמונה, אבל אף על פי כן אנו צריכים לבלי לילך בחכמות וחקירות, רק באמונה לבד, כי אמונה הוא דבר חזק מאד, ואזי כשהולך באמונה לבד בלי חקירות וחכמות, אזי זוכה לבוא לבחינת רצון שהוא למעלה אפלו מחכמה, דהינו שיזכה שיהיה לו רצון מפלג חזק מאד

אֵלָיו יִתְבַרֵךְ בְּהִשְׁתַּקְקוֹת נַמְרָץ מֵאֵד, עַד שְׁלֵא יִדַע מֵה לַעֲשׂוֹת כָּלֵל מִגְדֵּל
הַהִשְׁתַּקְקוֹת. וַיִּצְעַק וְכוּ'. אִךְ יֵשׁ חֻקְרָן שֶׁהוּא בְּתוֹךְ לֵב בְּנֵי אָדָם. דְּהֵינּוּ
הַבַּעַל דְּבָר שֶׁהוּא מְכַנֵּס חֻקִּירוֹת בְּלֵב הָאָדָם, וְצָרִיכִין לְהַכְנִיעוֹ וּלְגַרְשׁוֹ,
לְגַרֵשׁ מִלְּבוֹ כָּל הַחֻקִּירוֹת וּלְחַזֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּאַמוּנָה;

וְדַע כִּי יֵשׁ עֲבֻרוֹת שֶׁהֵם מְכַנְסִים כְּפִירוֹת בְּאָדָם. וַיֵּשׁ שְׂבָאִים עֲלֵיהֶם
מִחֲשָׁבוֹת עַל הָאַמוּנָה מִחֲמַת שְׁלֵא נוֹלְדוּ בְּקִדְשָׁה כְּרָאוּי. וַיֵּשׁ שְׁהוֹסִיפוּ עַל
זֶה מַעֲשֵׂיהֶם הָרַעִים שֶׁעָשׂוּ בַעֲצָמָם, כִּי יֵשׁ עֲבֻרוֹת שֶׁהֵם מְזִיקִים וּפּוֹגְמִים אֶת
הָאַמוּנָה, וְלִזְה צָרִיכִין בּוֹשֵׁה וְלֵב נִשְׁבֵּר, שְׂמִי שֵׁישׁ לוֹ חֻקִּירוֹת וּמִחֲשָׁבוֹת אֵלּוּ
חֵס וְשְׁלוֹם, רְאוּי לוֹ לְהִתְבַּיֵּשׁ מֵאֵד עַל אֲשֶׁר נוֹלַד בְּגִשְׁמִיּוֹת כְּזֶה אוֹ שֶׁעָשָׂה
מַעֲשִׂים כְּאֵלּוֹ שְׂבָא לִזְה שֵׁיבֹאוּ לוֹ מִחֲשָׁבוֹת כְּנִגְדַּ אַמוּנַתְנוּ הַקְּדוּשָׁה, כִּי
(בַּמְדַּבֵּר י"ד כ"א) "וּכְבוֹד הַיְי"ה מְלֵא אֶת כָּל הָאָרֶץ", כִּי (ישעיהו ג') "מְלֵא כָּל
הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ", וְעֲלֵיו בָּאִים מִחֲשָׁבוֹת חֵס וְשְׁלוֹם לְגַרְשׁוֹ וּלְעַקְרוֹ חֵס וְשְׁלוֹם
מֵאֲלֻקִּים חַיִּים אֲשֶׁר הוּא חַי הַחַיִּים יִתְבַרֵךְ וַיִּתְעַלֶּה שְׁמוֹ. וְאִין צָרִיךְ לְבָאֵר גְּדֵל
הַבוֹשֵׁה שְׂרָאוּי שֶׁיְהִיָּה לוֹ כְּשְׂבָאִים עֲלָיו מִחֲשָׁבוֹת כְּאֵלּוֹ חֵס וְשְׁלוֹם. וְעַל יְדֵי
בוֹשֵׁה וְלֵב נִשְׁבֵּר עַל יְדֵי זֶה מְגַרֵשׁ וּמְשַׁבֵּר הַחֻקִּירוֹת וְהַמִּחֲשָׁבוֹת,

וּבְאַמַּת אַמוּנָה הוּא עֲנִיָן חֻזַק מֵאֵד וְחַיָּיו חֻזְקִים מֵאֵד עַל יְדֵי אַמוּנָה. כִּי
כְשֵׁישׁ לוֹ אַמוּנָה אֶפְלוֹ כְּשְׂבָאִים עֲלָיו יִסּוּרִים חֵס וְשְׁלוֹם, אַזִּי יוּכַל לְנַחֵם עֲצָמוֹ
וּלְהַחֲיֹת אֶת עֲצָמוֹ, כִּי הַשֵּׁם יִתְבַרֵךְ יְרַחֵם עֲלָיו וַיִּיטִיב אַחֲרֵיתוֹ, וְהַיִּסּוּרִים
הֵם לוֹ לְטוֹבָה וּלְכַפְרָה, וּבִסּוּף יִיטִיב לוֹ הַשֵּׁם יִתְבַרֵךְ בְּעוֹלָם הַזֶּה אוֹ בְּעוֹלָם
הַבָּא. אָבֵל מַחֲקֵר שְׂאִין לוֹ אַמוּנָה, כְּשְׂבָא עֲלָיו אִיזָה צָרָה אִין לוֹ לְמִי לְפָנוֹת,
וְאִין לוֹ בְּמָה לְהַחֲיֹת אֶת עֲצָמוֹ וּלְנַחֵם אֶת עֲצָמוֹ. וְהַמְשַׁכֵּיל יִבִּין דְּבָרִים אֵלּוּ
מֵאֲלָיו וַיִּבִּין דְּבָר מִתּוֹךְ דְּבָר, כִּי אִי אֶפְשָׁר לְבָאֵר הַכֵּל בְּכַתֵּב. וְהַכֵּלֵל שֶׁעָקֵר
הוּא הָאַמוּנָה בְּלִי שׁוּם חֻקִּירוֹת כָּלֵל, וּבְזֶה יְהִיָּה חֻזַק לְעוֹלָם בְּעוֹלָם הַזֶּה
וּבְעוֹלָם הַבָּא וּלְעוֹלָם לֹא יִמַט אֲשֶׁרֵי לוֹ:

גַּם זֹאת צָרִיךְ לְדַעַת, שֵׁישׁ נְשָׁמוֹת כְּשֵׁרוֹת שְׁנוּלְדוּ בְּכִשְׁרוֹת וְגַם לֹא
קִלְקְלוּ מַעֲשֵׂיהֶם שְׂאִין בָּאִים עֲלֵיהֶם כָּלֵל מִחֲשָׁבוֹת כְּאֵלּוֹ, וְאֶפְלוֹ כְּשִׂמְדֻבְרִים
בְּפִנְיָהֶם מַעֲנִינִים אֵלּוֹ לֹא אֶכְפַּת לָהֶם כָּלֵל וְאִינוּ מְבַלְבֵּל דַּעְתָּם כָּלֵל. וְזֶה דּוּמָה
כְּמוֹ שְׂמִדְבְּרִים מִתְאַוֶּה הִידוּעַ בְּפִנְי סָרִיס שְׂבּוּדָאֵי אִינוּ מְבַלְבֵּל דַּעְתּוֹ כָּלֵל,

כֵּן אֱלוֹ הָאֲנָשִׁים כְּשֵׁרִים אֵינָם שׁוֹמְעִים כָּלֵל וְאֵינּוּ נִכְנָס בְּאֲזוּנֵיהֶם כָּלֵל עֲנִינִי חֲקִירוֹת וּבִלְבוּלִים.

וְלִכֵּן רָאָה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמָךְ בֵּיתֶר שְׂאֵת בֵּיתֶר עֲזוֹ, וְתִרְבֶּה לְדַבֵּר מֵאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן מ"ד) כִּי אֲמוּנָה תּוֹלָה בְּפֶה שֶׁל הָאָדָם, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (תְּהִלִּים פ"ט) "אֹדֵיעַ אֲמוּנָתְךָ בְּפִי", הֵינּוּ עַל יְדֵי שֶׁמְדַבְּרִים אֲמוּנָה בְּפֶה זֶה בְּעֲצָמוֹ אֲמוּנָה, וְגַם עַל יְדֵי זֶה בָּאִים לְאֲמוּנָה, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁחֲזַק בּוֹהַ, וְאֵז טוֹב לוֹ כֹּל הַיָּמִים.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שֶׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתקצט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בֹּא ב' שָׁבֵט הַתְּשַׁע"ג
שָׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

מֵה אָמַר לְךָ בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים הִרְבֵּה הַתְּחִזְקוֹת לְהִתְחַזֵּק עִם כָּל הַכּוֹחוֹת, וְעַקֵּר הַהִתְחַזְקוֹת הוּא לְהַגִּיעַ לְסִבְלָנוּת, כִּי אִם אָדָם הוּא סִבְלָן, עַל יְדֵי זֶה הוּא עוֹבֵר עַל הַפֶּל וְכוּ', וְכִשְׁאָדָם נִכְנָס בְּעֲצָבִים וְכוּ', אֵזִי עוֹבֵר עָלָיו מֵה שְׁעוֹבֵר וְכוּ', וְלִזְכוּת לְאֲרִיכוּת אַפְּיִם שֶׁזֶה מִדַּת הַסִּבְלָנוּת, גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן קנ"ה) זֶה עַל יְדֵי תִקְוָה הָאֲמוּנָה, שְׂאָדָם צָרִיךְ לְהַחֲדִיר בְּעֲצָמוֹ אֲשֶׁר אֵין שׁוֹם מְצִיאָתוֹ בְּלִעְדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהוּא יִתְבָּרַךְ מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים בְּצִדְקָה וּבְמִשְׁפָּט, וְדָבָר גְּדוֹל וְדָבָר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מִעֲצָמוֹ אֲלֵא בְּהַשְׁגָּחַת הַמְּאַצִּיל הָעֲלִיּוֹן, עַד כְּדֵי כֶּף שְׂאֲמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (חֲלִילֵי ז:!) אֵין אָדָם נוֹקֵף אֲצָבָעוֹ מִלְּמַטָּה אֲלֵא אִם כֵּן מְכַרְיִזִין מִלְּמַעְלָה; שְׂאָדָם לֹא מְקַבֵּל מִכָּה קִטְנָה בְּאֲצָבַע קִטְנָה אִם לֹא מְכַרְיִזִין עַל זֶה קִדָּם מִלְּמַעְלָה, וְכִשְׁמַחֲדִירִים בְּעֲצָמוֹ תִקְוָה הָאֲמוּנָה הַזֹּה, אֵזִי אָדָם אֵף פַּעַם לֹא יִתְעַצֵּבֵן וְלֹא יִכְנָס בְּלִחָץ, אֲלֵא יְהִיָּה שֶׁשׁ וְשִׁמְחָה עִם כָּל נִקְדָּה וּנְקָדָה טוֹבָה שִׁישׁ בּוֹ, וְתַהֲלָה

לְאֵל יֵשׁ לְכֹל בַּר יִשְׂרָאֵל הַמּוֹן מִצְוֹת בְּיֹדָעִים וּבְלֹא יוֹדָעִים, כְּמֵאמָרָם ז"ל (ירושלמי בְּרֻכּוֹת פֶּרֶק ט' הַלָּכָה ה') תִּגְי בְּשֵׁם רַבִּי מְאִיר אֵין לָךְ אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל שְׂאִינוּ עוֹשֶׂה מֵאָה מִצְוֹת בְּכָל יוֹם. קוֹרֵא אֶת שְׁמֵעַ וּמְבָרֵךְ לְפָנֶיהָ וּלְאַחֲרֶיהָ וְאוֹכֵל אֶת פֶּתוֹ וּמְבָרֵךְ לְפָנֶיהָ וּלְאַחֲרֶיהָ וּמִתְפַּלֵּל שְׁלֹשָׁה פְּעָמִים שֶׁל שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה וְחוֹזֵר וְעוֹשֶׂה שְׁאָר מִצְוֹת וּמְבָרֵךְ עֲלֵיהֶן. וְכֵן הָיָה רַבִּי מְאִיר אוֹמֵר אֵין לָךְ אָדָם בְּיִשְׂרָאֵל שְׂאִין הַמִּצְוֹת מְקִיפּוֹת אוֹתוֹ. תְּפַלֵּין בְּרֵאשׁוֹ וְתִפְלִין בְּזֵרוּעוֹ וּמְזוֹזָה בְּפִתְחוֹ מִלֵּה בְּבִשְׂרוֹ אַרְבַּע צִיצִיּוֹת בְּטִלִּיתוֹ מְקִיפִין אוֹתוֹ. הוּא שְׂדוּד אָמַר (תהלים קי"ט) "שָׁבַע בְּיוֹם הַלְלָתִיךָ עַל מִשְׁפָּטֵי צְדָקָךָ". וְכֵן הוּא אוֹמֵר (תהלים ל"ד) "חֲנֵה מְלֶאךְ הַיְי"ה סָבִיב לִירְאִיו וַיִּחַלְצֵם", וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שְׁתִּהְיֶה שְׂמִיחַ עִם הַנְּקֻדּוֹת טוֹבוֹת הָאֵלוֹ, כִּי רַב בְּנֵי אָדָם מְאַבְדִים אֶת הַנְּקֻדּוֹת טוֹבוֹת הָאֵלוֹ, רַק עַל יְדֵי הַעֲצָבוֹת וְהַמְרִירוֹת וְהַדְּפֹאוֹן הַפְּנִימִי שֶׁנִּכְנָס בָּהֶם, שְׂזָה מְלַחֵץ אוֹתָם וְכוּ', וְנִכְנָסִים בְּעֲצָבִים וְכוּ', וְכֹל הַחַיִּים נִהְרָס לְגַמְרִי, וְלִכֵּן תִּקַּח אֶת עֲצָמְךָ בְּיַדְךָ וְתִהְיֶה שֶׁשׁ וְשְׂמִיחַ עִם כָּל נִקְדָּה וְנִקְדָּה טוֹבָה שֶׁיֵּשׁ בָּךְ, כִּי זֶה חֲלָקְךָ לְנִצְחַח, וְעַל יְדֵי זֶה תִּזְכָּה לְהַגִּיעַ אֶל הַמְּדָה הַיְקָרָה שֶׁל סְבָלְנוֹת, שְׂאִין עוֹד מְדָה יוֹתֵר יְקָרָה מְזוֹ.

הַעֲקֵר רְאֵה לְמִסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת שְׁחֵרִית מְנַחֵה עַרְבִית בְּמִנְיֵן דִּיקָא, כִּי כָךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרֻכּוֹת ח.) מְאִי דְכָתִיב (תהלים ס"ט) "וְאֲנִי תְּפַלְתִּי לָךְ הַיְי"ה עֵת רְצוֹן" אֵימְתִי עֵת רְצוֹן בְּשַׁעַה שֶׁהַעֲבוּר מִתְּפַלְלִין; וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה לְעֲצָמְךָ הַרְגֵל לְבוֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְאֵז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתְּפִלְתִּי שְׂאִנִּי מְבַקֵּשׁ וּמִתְּפַלֵּל בְּעַדְךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתר.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בֵּא ב' שְׁבֻט הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִי

מָאד מָאד אָנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּתְחַזְּקִי בְּיָתֶר שְׂאֵת בְּיָתֶר עֵז, וְתִתְפַּלְלִי
שְׂאֲזֻכָּה לְהִיּוֹת בְּרִיא, כִּי עֲדִין אָנִי בְּחֻלְשָׁה מָאד גְּדוֹלָה, וְאָנִי מָאד מְקוּנָה
לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהַגִּיעַ מִחֵר לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל, וְנִזְכָּה לְשִׂמְחַ יַחַד עִם כָּל אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, כִּי תִהְיֶה לְאֵל יֵשׁ לָנוּ קֵהְלָה חֲמֻמָּה שֶׁל אַמוּנָה, וְאַנְחָנוּ
צְרִיכִים מָאד מָאד לְשִׁמּוֹר עַל הַחֲמֻמָּה הַזֹּאת, שֶׁלֹּא יִכָּנַס בָּהּ שׁוֹם שְׂרָצִים וְכו', אוֹ
תוֹלְעִים וְכו', כִּי רַק בְּשִׁבִיל זֶה עוֹשִׂים חֲמֻמָּה, שִׁישְׁמֹר מִכָּל דְּבָרִים הַמְזִיקִים
וְכו', וְכַךְ צְרִיכִים לְשִׁמּוֹר עַל קֵהְלָה, וְאַפְלוּ הַמְשֻׁפָּחוֹת הַחֲדָשׁוֹת שֶׁנִּכְנָסִים לְגוֹר
אַצְלָנוּ, צְרִיכִים לְדַעַת שֶׁעַכְשָׁו צְרִיכִים לְשׁוֹנוֹת אֶת הַנְּהַגוֹתֵיהֶם אִם הֵם רוֹצִים
לְהִשָּׂאֵר בְּהַקְהֵלָה שְׁלָנוּ שֶׁמִּתְנַהֲגֵת רַק עַל פִּי דַעַת רַבְּנוּ ז"ל וְעַל הַצְּנִיעוּת
הַכִּי גְדוֹלָה.

נָא וְנָא תַעֲשִׂי כָּל מִינֵי הַשְּׁתַדְלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם רַק לְשִׂמְחָה וְלְשִׂמְחָה אֶת נְשִׁים
אַחֵרוֹת, שֶׁזֶה הַמְצָנָה הַכִּי גְדוֹלָה, וּבְזֶה שֶׁתְּדַבְּרִי עִם הַזּוֹלָת, בְּזֶה תִּבְנִי אֶת
הַבְּטָחוֹן עִצְמִי שְׁלֹךְ, וְאָנִי מָאד מָאד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתְּדַבְּרִי עִם הַמְשֻׁפָּחוֹת
הַחֲדָשׁוֹת שֶׁאַצְלָנוּ צְרִיכִים לְהַקְפִּיד מָאד מָאד עַל צְנִיעוּת הַלְבוּשׁ וְהַדְּבוּר
וְכו', וְכו', כִּי אַחֲרַת לֹא מַחְזִיקִים מֵעַמֵּד אַצְלָנוּ, וְכַבֵּר אֲמַר הַחֲכָם "חֲבֵר שִׁיגִיד
לָךְ מוֹמֵךְ בֵּינוּ לְבִינָךְ בְּכָל עַת שִׁיפְגַעָה, טוֹב לָךְ מִחֲבֵר שִׁיתֵן לָךְ בְּכָל עַת
שִׁיפְגַעָךְ דִּינֵר זָהָב", הֵינּוּ מַה טוֹב וּמַה נְעִים אֲשֶׁה שֶׁמְעוֹרְרַת אוֹתִי עַל חֶסֶר
צְנִיעוּת וְכו', אוֹ עַל חֶסֶר הַמְדוּת וְכו', מֵאֲשֶׁר אֲשֶׁה מַחְנִיפָה אוֹתִי וְאוֹמְרַת הַכָּל
בְּסֵדֶר וְכו', וְלֹא צְרִיכִים לְדַאֵג וְכו', אֲדַרְבֶּה תוֹכְחָה זֶה דְּבַר גְּדוֹל מָאד, כְּמוֹכֵן
שֶׁצְרִיכִים לְדַעַת אִיךָ לְהוֹכִיחַ, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ח')

תוֹכְחָה רַק בְּדֶרֶךְ אֲהַבָּה, וְזֶה עוֹלָה עַל הַכָּל, וְאָנִי מָאד מָאד רוֹצֶה שֶׁבְּהַקְהֵלָה
שְׁלָנוּ תִשָּׁרֶה הָאֲחָדוּת וְהָאֲהָבָה וְהַבְּנָה הַדְּדִית בֵּין נְשׁוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וּמָאד
מָאד מַחְיָה אוֹתִי כְּשֶׁנְּשׁוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ מִתְקַבְּצוֹת יַחַד בְּאוֹלָם הַשְּׁמֻחָת
לְלִילֵי שְׂמֵחָה, וּמְשֻׁמְחוֹת אַחַת אֶת הַשְּׁנִיָּה, כִּי זֶה הִיָּה הַרְצוֹן שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל,

יעזור הקדוש ברוך הוא שהכל יסתדר על צד הכי טוב, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתרא.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר בא ב' שבט ה'תשע"ג

שלום וברכה אל ... תחי'

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לך, נשים אחרות במקומך היו הכי מאשרות לצאת כמה פעמים בשנה מהבית כדי להתאונן, וכנראה שזה נובע אצלך מקנאה שבעלך מצליח ומקבל הרבה תשומת לב, ואת מדמינת שאת לא מקבלת את אותו יחס כמו בעלך וכו', ובאמת זו טעות מצדך, כי בעלך היה מאד מאד שמח וגאה עמך אם היית מצטרפת עמו בנסיעותיו, ואדרבה היו לך גם הרבה מכות וידידות וגם לך היה מאד נעים וכו'.

מה לעשות, לדעתי זו בעיה נפשית שיש לך ונכנס בך דמיון כאלו אם תצטרפי עמו אזי ירד הערך שלך וכו' אבל זו טעות גדולה, ואני לא מצדיק אותך בכלל, הרי סוף כל סוף בעלך הוא המפרנס בבית וכו' ואני בטוח שגם לו החיים מאד מאד קשים, כי הרגע שיש לו עסק עם צבור הוא לא מלקק דבש וכו'. ולכן, במקום שאת תתני לו גב ותמיכה וכו' את עוד עושה לו מניעות בכל נסיעה ונסיעה שהוא נוסע וכו'.

את בכלל לא צודקת ואת צריכה לעבד על עצמך ולקנות לעצמך בטחון עצמי יותר ויותר, והעקר לבקש על דעת ושכל, שתפתח דעתך ותראי ותביני ותשפילי שאת לא צודקת בכלל, כי כל המניעות שלך זה נובע מקנאה שאת מקנאה בבעלך שהוא מקבל יותר תשומת לב ממך, וזה לא נכון זה רק דמיון שונכנס בך.

תִּאֲמִינִי לִי, בְּאֵם הָיִית מְצַטְרֶפֶת עִם בְּעֵלְךָ הָיִית הָאִשָּׁה הַכִּי מֵאֲשֶׁרֶת
בְּחַיִּים וְהָיִית קוֹנָה לְעֶצְמְךָ הַמוֹן מִכִּירוֹת וְחִבְרוֹת וְכוּ'.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִצְלִיחַ אֶת דְּרָכְךָ וְתִתִּישְׁבִי הֵיטֵב בְּכָל מָה שֶׁכָּתַבְתִּי
וְתִרְאִי שְׂאֵת גּוֹרְמֵת לְעֶצְמְךָ וּלְבְּעֵלְךָ עֲגַמֵת נִפְשׁ בְּחַנָּם.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתרב.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר בֵּא ב' שְׁבֻט ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נִרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אָמַר לְךָ, רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק ב' סִימָן כ"ד) "מִצְוָה גְדוֹלָה
לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד" הֵינּוּ רַבְּנוּ ז"ל לֹא נוֹתֵן עֲצָה שְׁצָרִיכִים לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה,
אֲלָא הוּא מְגַלֵּה שְׁזוֹ מִצְוָה גְדוֹלָה עַד מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי כְּשֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל
תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, הוּא מְגַלֵּה אֶת טְהוֹר לְבָבוֹ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כִּי אֲצִלוּ יִתְבָּרַךְ שׁוֹרָה
רַק שִׂמְחָה, וְכִשְׁבֶּר יִשְׂרָאֵל מְדַבֵּק עֲצָמוֹ בּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲזִי הוּא תָּמִיד שֵׁשׁ וְשִׂמְחָה.
וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת, אוֹת שִׂמְחָה סִימָן א') כְּשֶׁאָדָם עוֹשֶׂה מִצְוָה בְּשִׂמְחָה
בִּידוּעַ שְׁלֵבוֹ שְׁלֵם עִם אֱלֹקָיו.

נִמְצָא שְׁזֶה בְּעֲצָמוֹ שְׁאָדָם שֵׁשׁ וְשִׂמְחָה עִם כָּל נִקְדָּה טוֹבָה שְׁזוֹכָה לְעִשׂוֹת
בְּשִׁבִילוֹ יִתְבָּרַךְ זֶה מְרָאָה אֶת טְהוֹר לְבָבוֹ, וּבְזֶה הוּא זוֹכָה לְהִיּוֹת הַכִּי מֵאֲשֶׁר
בְּחַיָּיו, וְאֵין עוֹד אֲשֶׁר וְשִׂמְחָה כְּמוֹ בְּזִמְן שְׁאָדָם מִתְבּוֹנֵן עַל גְּדֹל חֲסָדָיו יִתְבָּרַךְ,
שְׁזֶכָה לְהִבְרָאוֹת מְזוּרַע יִשְׂרָאֵל וְלֹא עֲשֵׂנִי גוֹי כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת, זוֹהִי הַשִּׂמְחָה
הַכִּי גְדוֹלָה שְׂרַק יֵשׁ, נִשְׁמָה שִׁירְדָה מְרוּם גְּבֵהִי מְרוּמִים וְהִתְלַבְּשָׁה בְּגוֹנֵף
עָכוּר וּמְגִשֵׁם וְכוּ' זוֹכָה לְחֻשֵׁב בְּזֶה הָעוֹלָם הַגִּשְׁמִי וְהַחֲמָרִי הַמְּלֵא הָעֲלָמוֹת
וְהַסְתָּרוֹת הַמַּעֲלִימִים וּמְסַתִּירִים אֶת אֲמַתַּת מִצִּיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהוּא בּוֹרֵחַ
מֵהַכֵּל וְרַק חוֹשֵׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ וּמְדַבֵּר רַק עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, הֵיִשׁ אֲשֶׁר יוֹתֵר גְּדוֹל

מִזֶּה? וּמִכֵּל שֶׁכֵּן שָׁגַם זֹכֶה לַעֲשׂוֹת אִיזוֹ מִצְוָה שֶׁהִיא רְצוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּזֶה רְאוּי לֹא לְרַקֵּד וּלְקַפֵּץ מְרַב שִׁמְחָה, כִּי זֶה חֲלָקְנוּ לְנִצַּחַת.

וְלָכֵן הִרְגַל עֲצָמָךְ לְהִסְתַּכֵּל תְּמִיד רַק אַחֵר הַטּוֹב שְׁבָךְ כִּי כָּל מִצְוָה שְׂזוֹכִים לְקִים זֶה חַיּוֹת לְנַפֵּשׁ וְזִכּוֹת נִצְחִית.

וְכָל זֹאת קִבְּלָנוּ מִרְבֵּנוּ ז"ל שֶׁלְּמַד אֹתָנוּ לְמוֹד עֲמַק עֲמַק (לְקוּשֵׁי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן רפ"ב) שֶׁאָדָם צָרִיךְ תְּמִיד לְחַפֵּשׁ וּלְבַקֵּשׁ וּלְמַצֵּא אֶת הַנִּקְדָּה טוֹבָה שֵׁישׁ בּוֹ שְׁזֵה נְקוּדַת חַיּוֹת אֱלֻקוֹת הַמְּחִיָּה אוֹתוֹ (עֵין לְקוּשֵׁי הַלְכוֹת הַשְּׁכֵמֶת הַבִּקְרָה הַלְכָה א') כִּי הַטּוֹב שֵׁישׁ בְּכָל אֶחָד זֶה הָאֱלֻקוֹת שְׁבוּ.

וְלָכֵן אִם אָדָם תְּמִיד מַחְפֵּשׁ רַק אַחֵר הַטּוֹב שֵׁישׁ בּוֹ, עַל יְדֵי זֶה יִהְיֶה הַכִּי מְאֹשֵׁר בְּעוֹלָם. אָדָם צָרִיךְ תְּמִיד לְמַסֵּר אֶת כָּל כְּלוֹ אֱלֹוֵי יִתְבָּרֵךְ, וְלֹא יִרְאֶה וְלֹא יִבִּין וְלֹא יִשְׁכִּיל כְּלוּם רַק אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ שְׁזֵה הַנֶּעֱם וְהַזִּיו וְהַחַיּוֹת וְהָאֵשֶׁר הַכִּי גְדוֹל שָׂרַק אֶפְשָׁר לְהַשִּׁיג. אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמוֹסֵר אֶת כָּל כְּלוֹ רַק אֱלֹוֵי יִתְבָּרֵךְ תְּמִיד.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתרג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רִאשׁוֹן לְסֵדֶר בֵּא ב' שִׁבְט ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכוּן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבָךְ.

"תּוֹרָה בְּכֹחַ" כּוֹנֵנוּ בְּפִשְׁטוּת שְׁצָרִיכִים לְהִתְאַזֵּר בְּכַחוֹת גְּדוּלִים לְשִׁבְתָּ עַל מְקוֹם אֶחָד וּלְלַמֵּד תּוֹרָה, כִּי הַתּוֹרָה הִיא רוֹחַנִית וְכֻלָּה שְׁמוֹתָיו יִתְבָּרֵךְ, וְהַגּוֹף הוּא גִשְׁמִי וְקִשָּׁה מְאֹד לְהִתְאַזֵּר עִם כַּחוֹת עֲצוּמִים וּבְעַקְשָׁנוּת גְּדוּלָה לְיִשֵּׁב עַל מְקוֹם אֶחָד וּלְהַכְרִיחַ עֲצָמוֹ לְלַמֵּד מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא וּמְדַרְשׁ וְכוּ' וְכִי הֵיזָר הָרַע יוֹדֵעַ שְׂאִין דְּבָר שֶׁיִּכּוֹל לְשַׁבֵּר אוֹתוֹ כִּי אִם לְמוֹד תּוֹרָה כְּמֵאמָרָם ז"ל (קְדוּשֵׁין ל.) אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּרָאֵתִי יִצַּר הָרַע בְּרָאֵתִי תּוֹרָה

תְּבַלִּין כְּנַגְדּוֹ, וְהוּא יוֹדֵעַ זֹאת וְלָכֵן מִתְלַבֵּשׁ עֲצָמוּ בְּמַצּוֹת הָעֶקֶר לֹא לְלַמַּד תּוֹרָה.

וְלָכֵן צְרִיכִים פְּשוּט כַּח וְעַקְשָׁנוּת גְּדוֹלָה לְקַבֵּעַ עֲצָמוּ בְּמִקּוּם אֶחָד, וַיֵּאמֶר לְעֲצָמוּ עַד שֶׁאֵינִי לֹא מְסִים כֶּךָ וְכָךְ פְּרָקִים מְשַׁנּוֹת אוֹ גְּמָרָא אוֹ מִדְרָשׁ וְכוּ' וְכוּ' אֵינִי לֹא קָם מִהַמְּקוֹם הַזֶּה, וְאִז כְּשִׁיחִיָּה עֵקֶשׁן כִּזָּה וְלֹא יָקוּם מִמְּקוֹמוֹ עַד שֶׁיִּלְמַד מַה שֶּׁסֹּדֵר לְעֲצָמוּ, בְּכַח הַזֶּה הוּא נוֹתֵן כַּח לְמַלְכוּת דְּקַדְשָׁה גְלוּי אֱלֻקוֹת לְהִתְגַּבֵּר עַל מַלְכוּת דְּסִטְרָא אַחְרָא שְׂרוּצִים לְכַסוֹת אֶת נְקוּדַת הָאֱלֻקוֹת שָׁבוּ.

וְלָכֵן כָּל מִי שֶׁיּוֹדֵעַ שֶׁחֲטָא וְעַל יְדֵי זֶה נִכְנָסָה בּוֹ רוּחַ שְׁטוּת וְכוּ' עָלָיו לְהִשְׁתַּדֵּל לְלַמַּד תּוֹרָה בְּכַח גְּדוֹל וְלִהְיוֹת עֵקֶשׁן לֹא לְזוּז מִמְּקוֹמוֹ עַד שִׁיזְכֶּה לְלַמַּד כֶּךָ וְכָךְ כְּפִי שֶׁקָּצַב לְעֲצָמוּ.

אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁיִּכּוֹל לְהִרְאוֹת אֶת זֶה כִּי עַל לְמוּד תּוֹרָה צְרִיכִים אֶת כָּל הַכּחוֹת וְהַעֲקָשָׁנוּת שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי הַתּוֹרָה הִיא אֶחָד עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ, קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְאוֹרֵיתָא חַד, וְלָכֵן כָּל מִי שְׂרוּצָה שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁרָה בּוֹ, שִׁירְבָה בְּלְמוּד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה בְּעַקְשָׁנוּת גְּדוֹלָה, אֲשֶׁרֵי לוֹ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתרד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרָא בֵּא ב' שְׁבַט ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מַכְתְּבָךָ.

רְבִנּוּ ז' ל' גְּלָה לָנוּ (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִימָן ע"ו) מַעֲלַת הַבְּטָחוֹן הוּא כְּשֶׁמְסַתְּפֵל רַק אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, וּמִבְקֵשׁ רַק מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ, וְהוּא מְבַטֵּל עֲצָמוּ רַק אֵלָיו יִתְבַּרְךָ בְּסוּד (תְּהִלִּים קמ"ה) "עֵינֵי כָל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יִשְׁבְּרוּ" שֶׁכָּל תְּקוּנָתוֹ וּבְטָחוֹנוֹ זֶה רַק עָלָיו יִתְבַּרְךָ, אִז "וְאִתָּהּ נוֹתֵן לָהֶם אֶת אֲכֻלָּם בְּעֵתוֹ". כִּי בּוֹדֵאֵי כָל קוּוֵי

וְצפוי עבור פְּרִנְסָה, מְכַל שְׁכֵן תִּפְלָה הוּא נְעִנָּה, אֲבָל יָכוֹל לְקַחַת זְמַן כְּמוֹ
ב' או ג' שָׁנִים וְכוּ', אֲבָל אִם אָדָם מְבַטֵּל אֶת עֲצָמוֹ כָּל כְּלוֹ אֱלִיו יִתְבָּרֵךְ, וְאִין
לְפָנֵי מְרָאָה עֵינָיו רַק הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, אֲזִי תִכְףּ וּמִיד כְּשֶׁרַק מִצְפָּה אֱלִיו יִתְבָּרֵךְ
אֲזִי יִזְכֶּה שְׂיִתְנֶנּוּ לוֹ פְּרִנְסָתוֹ.

הַכֹּלֵל, שְׂאָדָם צָרִיךְ לְבַטֵּל עֲצָמוֹ כָּל כְּלוֹ רַק אֱלִיו יִתְבָּרֵךְ וְכֹל מֵה שְׂצָרִיךְ
הוּא יִבְקֵשׁ רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, אֲזִי נִכּוֹן לְבוֹ יִהְיֶה בְּטוֹחַ שְׂאוּחֵז בְּשִׁלְמוֹת מִדַּת
הַבְּטָחוֹן וְיִקְבַּל אֶת אֲשֶׁר מִגִּיעַ לוֹ, וְלֹא יִפְחַד מִשׁוֹם בְּרִיָּה שְׂמֵאִימַת עָלָיו
שֶׁתִּתְחַרְהָ עִמוֹ, כִּי הַמֵּאֲמִין וְהַבּוֹטֵחַ הָאֲמִתִּי הוּא יוֹדֵעַ שֶׁמָּה שְׂמִגִּיעַ לוֹ אִף
אֶחָד לֹא יָכוֹל לְקַחַת מִמֶּנּוּ, וְכַעֲיִן שְׂאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (יּוֹמָא לַח.) בְּשִׁמְךָ
יִקְרָאוּךָ וּבִמְקוֹמְךָ יוֹשִׁיבוּךָ אִין אָדָם נוֹגֵעַ בְּמָה שְׂמוּכָן לְחִבְרוֹ, וְאִין מְלָכוֹת
נוֹגַעַת בְּמְלָכוֹת חִבְרָתָהּ כְּמֵלֵא נִימָא, וְהָאָדָם הַזֶּה חַי בְּבִטָּח וּבְשִׁלְוָה, כִּי הוּא
לֹא מִפְּחַד מִשׁוֹם בְּרִיָּה שְׂבַעוּלָם מֵאֲחֵר שֶׁהוּא כָּל כְּלוֹ מְסוּר אֱלִיו יִתְבָּרֵךְ.

מִסְפָּר עַל הָרַב הַקְּדוּשׁ רַבִּי צְבִי מְלִיֶּסְקָא זי"ע בְּעַל מַחְבֵּר "אִף פְּרִי
תְּבוּאָה" שְׂפַעֵם נִסַּע אֶל הָרַב הַקְּדוּשׁ מִצְאָנֻז זי"ע בְּעַל "דְּבָרֵי חַיִּים" וּבָא
אֱלִיו יְהוּדִי וּבִקֵּשׁ, רַבִּי בְּרַצְוִנִי לְהַתְּלוֹת עִמְכֶם, הַתְּקַחוּ אוֹתִי? עֲנֶה הָרַב
הַקְּדוּשׁ מְלִיֶּסְקָא זי"ע, אִף בְּתַנְאִי שְׂבִאֲמַצַּע הַדְּרִךְ אִם תְּהִיָּה רַעַב לֹא תִבְקֵשׁ
אֲכַל, כִּי דְרָכֵי לֹא לְבִקֵּשׁ מֵאִף אֶחָד אֲכַל, אֲנִי מְבִקֵּשׁ אֲכַל רַק מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ
וְאִם אֲנִי לֹא מְקַבֵּל אֲנִי נִשְׂאָר רַעַב וְלֹא מְבִקֵּשׁ מִשׁוֹם בֶּן אָדָם, וְהַסִּכִּים הֶבֶן
אָדָם הַזֶּה וְנִסְעוּ יַחְדָּו.

וְהִנֵּה עָבְרוּ יוֹמִים וְעַדִּין לֹא אֲכָלוּ וְהִרְגִישׁוּ שְׂנִיָּהֶם רַעֲבוֹן גְּדוֹל, אִף
הַצְּדִיק הַקְּדוּשׁ לְפִי דְרָכוֹ לֹא בִקֵּשׁ מִשׁוֹם בֶּן אָדָם רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ שְׂיִתֵּן לוֹ
אֲכַל וְיִמְצִיא לוֹ בְּמָה לְהַחֲיֹת אֶת עֲצָמוֹ. וְהִנֵּה הִגִּיעוּ לְאִיזָה כְּפָה, וְיוֹצֵא יְהוּדִי
מִפְּתַח בֵּיתוֹ וְצוֹעֵק לְקִרְאָת הָעֲגָלָה, יְהוּדִי הוֹנִגְרִי בֵּא בְרוּךְ הַשֵּׁם לְבֵיתִי וְאֲתָן
לָךְ אֲכַל לְאֲכַל כִּי הִכְנֵתִי סְעֵדָה שְׁלָמָה עֲבוּרָךְ, וְעַצֵּר הַצְּדִיק וְנִכְנַס לְבֵיתוֹ שֶׁל
הַיְהוּדִי וְנִטֵּל יָדָיו וְאֲכַל, וּבִאֲמַצַּע הַסְּעֵדָה מִסְפָּר הַיְהוּדִי, אֲנִי מִצְאָצְאִי רַבְּנוּ
הַשִּׁ"ן, וְהִלְיָלָה חִלְמַתִּי שְׂבָא אֱלִי רַבְּנוּ הַשִּׁ"ךְ וְאָמַר לִי דַע לָךְ כִּי הַיּוֹם יִסַּע
דְּרִיךְ בֵּיתְךָ צְדִיק שְׁלוֹמֵךְ אֶת סְפָרֵי הַשִּׁ"ךְ בְּהַתְּמָדָה רַבָּה, תוֹרָה לְשִׁמָּה לְשֵׁם
אֵל עֲלִיוֹן, תִּזְמִין אוֹתוֹ לְבֵיתְךָ וְתַעֲשֶׂה סְעֵדָה גְּדוֹלָה עֲבוּרוֹ וְכֵן עֲשִׂיתִי. עֲנֶה

הצדיק הקדוש להאיש שלוה אותו, הלא אמרתי לך שאסור לבקש מבן אדם כלום רק לבקש ממנו יתברך לבד.

הרי שלך לפניך, ששלמות הבטחון רק למסר את כל כלו אליו יתברך. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתרה.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר בא ג' שבט התשע"ג
שלום וברכה אל ... גרו יאיר

היום בלילה זה ההלולא של הבבא סאלי זי"ע, וידוע שכל כחו היזה תפלה, ואני בטוח שאת כל הכח הזה הוא לקח מספרי רבנו ז"ל שהפליג מאד מאד במעלתם, ולכן מאחר שאנחנו מקרבים אל רבנו ז"ל, למה שלא נצית אותו, שהזהירנו כל כך על שיחה בינו לבין קונו, ואמר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ה) הנהתבודדות הוא מעלה עליונה וגדולה מן הכל. דהיינו לקבע לו על כל פנים שעה או יותר להתבודד לבדו באיזה חדר או בשדה, ולפרש שיחתו בינו לבין קונו בטענות ואמתלאות בדברי חזן ורצוי ופיוס, לבקש ולהתחנן מלפניו יתברך, שיקרבו אליו לעבודתו באמת. ותפלה ושיחה זו יהיה בלשון שמדברים בו וכו', והנהגה זו הוא גדולה במעלה מאד מאד, והוא דרך ועצה טובה מאד להתקרב אליו יתברך, כי זאת היא עצה כללית, שפולל הכל. כי על כל מה שיחסר לו בעבודת השם, או אם הוא רחוק לגמרי מכל וכל מעבודתו יתברך, על הכל יפרש שיחתו ויבקש מאתו יתברך, ואפלו אם לפעמים נסתתמין דבריו, ואינו יכול לפתח פיו לדבר לפניו יתברך כלל, אף על פי כן זה בעצמו טוב מאד. דהיינו ההכנה שהוא מוכן ועומד לפניו יתברך, וחפץ ומשתוקק לדבר, אך שאינו יכול, זה בעצמו גם כן טוב מאד, וגם יוכל לעשות לו שיחה ותפלה מזה בעצמו. ועל זה בעצמו יצעק ויתחנן לפניו יתברך, שנתרחק כל כך, עד שאינו יכול אפלו לדבר. ויבקש מאתו יתברך רחמים ותחנונים, שיחמל עליו ויפתח פיו, שיוכל לפרש שיחתו לפניו, תאמין לי אם אתה תרגיל את עצמך לדבר זה, אפלו לדבר דבור אחד

אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כָּל הַחַיִּים שֶׁלָּךְ יִשְׁתַּנוּ לְגַמְרִי, כִּי כְּשֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל מְרַגֵּיל אֶת עַצְמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּמְסַפֵּר לוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּל מֵה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו, אֲזִי הוּא נֶעֱשֶׂה בֶּן חוֹרִין לְגַמְרִי, וְכִבֵּר לֹא צָרִיךְ אֶת אֶף אַחַד, כָּל מֵה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו הוּא בָּא וּבוֹרַח רַק אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְאֲזִי אֵין אָדָם יוֹתֵר מֵאֲשֶׁר מִמֶּנּוּ, וְלִכֵּן תִּהְיֶה מְאֹד חִזֵּק בְּזֶה.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּקַּח אֶת עַצְמְךָ בִּידֶיךָ, וְתִמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לַהֲיוֹת רַק בְּשִׂמְחָה, וְתִרְחִיק אֶת הָעֲצָבוֹת לְגַמְרִי, כִּי עֲצָבוֹת זֶה הִטְמָאָה הַכִּי גְדוּלָה וְכו', וְלִהְפֹךְ שִׂמְחָה זֶה הַקְּדוּשָׁה הַכִּי גְדוּלָה וְכו', וְלִכֵּן הַבוֹחֵר יִבְחַר בְּאִיזָה צַד הוּא רוֹצֵה לַהֲיוֹת.

אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְרֹאוֹת אוֹתָךְ הַיּוֹם בְּלִילָה בְּאוֹלָם הַשְּׂמֵחוֹת, שֶׁאֲנַחֲנוּ עוֹשִׂים אֶת הַהֲלוּלָא שֶׁל הַצְּדִיק הַקְּדוֹשׁ הַבְּכָא סְאֵלִי זִי"ע, שֶׁכָּל עֲנִינּוֹ הִיָּה תְּפִלָּה וּבִקְשָׁה, וְכֵן הַהֲלוּלָא שֶׁל הַצְּדִיק הַקְּדוֹשׁ רַבִּי מֹשֶׁה לִיב מְסָאֶסוּב זִי"ע, שֶׁכָּל עֲנִינּוֹ הִיָּה רַק לַעֲזֹר לְהַזוּלָת, וְכֵן הַהֲלוּלָא שֶׁל הַצְּדִיק הַקְּדוֹשׁ רַבִּי אַבְרָהָם מְקַלִּיֶסֶק זִי"ע, שֶׁרַבְּנוּ ז"ל אָמַר עָלָיו בְּזֶה הַלְשׁוֹן, "שְׁלֵמוֹת רְאִיתִי רַק אֶצְלוֹ", וְזִכּוֹת הַחוּט הַמְשָׁלֵשׁ הָאֵלוּ יִגַּן בְּעֵדְנּוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתרו.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר בֵּא ג' שְׁבֻט הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲוִי

הַיּוֹם בְּלִילָה אֲנַחֲנוּ עוֹשִׂים בְּאוֹלָם הַשְּׂמֵחוֹת אֶת הַהֲלוּלָא הַמְשָׁלֵשׁ לְשֵׁלֵשׁ צְדִיקִים עָלְיוֹנִים, הַהֲלוּלָא שֶׁל הַצְּדִיק הַקְּדוֹשׁ הַבְּכָא סְאֵלִי זִי"ע, שֶׁכָּל עֲנִינּוֹ הִיָּה תְּפִלָּה וּבִקְשָׁה, וְכֵן הַהֲלוּלָא שֶׁל הַצְּדִיק הַקְּדוֹשׁ רַבִּי מֹשֶׁה לִיב מְסָאֶסוּב זִי"ע, שֶׁכָּל עֲנִינּוֹ הִיָּה רַק לַעֲזֹר לְהַזוּלָת, וְכֵן הַהֲלוּלָא שֶׁל הַצְּדִיק הַקְּדוֹשׁ רַבִּי אַבְרָהָם מְקַלִּיֶסֶק זִי"ע, שֶׁרַבְּנוּ ז"ל אָמַר עָלָיו בְּזֶה הַלְשׁוֹן, "שְׁלֵמוֹת רְאִיתִי רַק אֶצְלוֹ", וְזִכּוֹת הַחוּט הַמְשָׁלֵשׁ הָאֵלוּ יִגַּן בְּעֵדְנּוּ, וְאֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לַהֲקְדוֹשׁ

ברוך הוא שגם את תבואי לאולם השמחות, ונשמע ונתבשר תמיד בשורות משמחות.

עלינו לשבח לאדון הכל, על כל הנסים והנפלאות שעושה איתנו, בכל יום ובכל שעה ובכל רגע, ואמרו חכמינו הקדושים (נדה ל"א) לעולם אפלו בעל הנס אינו מכיר בנסו, כי הקדוש ברוך הוא עושה נסים ונפלאות עם כל אחד ואחד מאתנו, ואנחנו אפלו לא שמים לב אל הנסים האלו שעושה אתנו, ולכן יש לנו טענות כביכול כלפי מעלה וכו', לא כן הצדיקים הקדושים הם רואים את גדל הנסים שהקדוש ברוך הוא עושה עם כל אחד ואחד בכל יום בכל שעה ובכל רגע, ואדם אפלו לא יודע מזה, כמאמרם ז"ל (שמות רבה פרשה כ"ד סימן א') בוא וראה כמה נסים עושה הקדוש ברוך הוא עם האדם והוא אינו יודע, שאלולי היה אוכל פת כשהיא חיה, הייתה יורדת בתוך מעיו ומשרטת אותו, אלא ברא הקדוש ברוך הוא מעין בתוך גרגרתו שהוא מוריד את הפת בשלום; אדם חושב שזה טבע שאוכל וכולע את האכל וכו', ואינו שם לב את הרטיבות שיש בתוך פיו וכו', שעולה לו רק וכו', וזה כמו מעין שברא לו הקדוש ברוך הוא בגרונו, כדי שהאכל תרד בשלום, וזה נס בתוך נס, אדם חושב שזה טבע, ואמר רבנו ז"ל שעקר הגלות הוא מחמת חסרון האמונה, ומחמת שלא מאמינים בנסים שהקדוש ברוך הוא עושה אתנו, ולכן עלינו להתחזק ביתר שאת ביתר עז באמונה פשוטה בו יתברך, ולהתבונן על הנסים והנפלאות שעושה אתנו הקדוש ברוך הוא, יעזר הקדוש ברוך הוא שיסכף עלינו וישמרנו מכל רע.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתרו.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר בא ג' שבט ה'תשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

הגה חכמינו הקדושים אמרו (ערובין מ"א.) מי שיש לו אשה רעה אינו רואה פני גיהנם, למאי נפקא מינה לקבולי באהבה. ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן צ') אם היא אשה רעה תזהר לבל תבגד בה, רק תקבל באהבה, כי על ידי זה אינך רואה פני גיהנם. הרי שלך לפניך מה דעת רבנו ז"ל בענין כזה כשהאשה היא רעה וכעסנית וכו'.

ומענין לענין באותו ענין ידועה גדלתו של הרבי רבי זושא מאניפולי זי"ע שרבנו ז"ל הפליג מאד במעלתו, היתה לו אשה מאד מאד קנטרנית ורעה וכו' עד שפעם אחת אמר, רבנו של עולם עד כאן, אני לא יכול יותר וכו' והראו לו את הגיהנם מה קורה שם וכו', ענה ואמר, אם כן גינעדל (שם אשתו) תקללי יותר ויותר וכו', עדיף לשמע את הקללות והזלזולים והבזיונות מאשר לעבר את הגיהנם. וממי מדברים? מאיש אלקי נורא מאד שכל ימיו סבל מה שסבל והגיע למדרגה כזו שהעידו צדיקים שמלאכי מעלה קבלו גזיפות וכו' לכו ללמד מה זו יראה מהרבי רבי זושא זי"ע, הינו מלאכי מעלה צריכים ללמד מה ואיך יראים ומפחדים מבורא עולם כמו שהרבי רבי זושא זי"ע מפחד. ואם הוא השלים עם המצב שלו וכו' באין ערך שאתה צריך לומר ולהשלים עם המצב שלך, ותעשה כל מה שביכלתך לעשות שלום בית. כל זה אני כותב לך מה שרבנו ז"ל אומר במצב כמו שלך, וכן מה שאמר הרבי רבי זושא מאניפולי זי"ע.

עכשו אכתב לך מה שיש לי לומר לך. קדם כל אני לא כל כך בטוח שאתה הצדיק והיא המרשעת וכו' לכל סבה יש מסבב, הינו לא בחנם היא מקללת אותך וכו' אולי אתה בכלל לא מתיחס אליה כמו שצריכים, אולי אתה לא מכבד אותה כמו שצריך, כי רבנו ז"ל גלה בפרוש (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ר"ב) שנשים צריכות כבוד ורבנו ז"ל אמר (שיחות הר"ן סימן רס"ד) שצריכים לכבד וליקר מאד את האשה כי היא סובלת צער עבור, צער לדה, צער גדול וכו', וחכמינו אמרו (בבא מציעא נ"ט.) אוקירו לנשייכו כי היכא דתתעתרו, תכבדו ותיקרו את נשותיכם כדי שתתעשרו, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ס"ט) שעקר העשירות בא לאדם רק בזכות האשה.

וְלָכֵן בַּעַל צָרִיף לְדַעַת אֵיךְ לְהִתְנַהֵג עִם הָאִשָּׁה וְכוּ' וְלֹא לְלַכֵּת לָהּ עַל הָעֲצָבִים וְכוּ' לֹא לְהִקְנִיט אוֹתָהּ וְכוּ' לֹא לְהַשְׁפִּיל אוֹתָהּ וְכוּ', יֵשׁ אֲלֶיךָ וְאַחַת דְּרָכִים לְהוֹצִיא אֶת הָאִשָּׁה מֵהָעֲצָבִים עַד שֶׁתִּפְרָע וְהִיא תִקְלָל וְכוּ' וְלָכֵן כְּשֶׁאַתָּה כּוֹתֵב שְׂאִשְׁתְּךָ כְּעִסְנִית וְכוּ' צָרִיכִים לָרֶדֶת אֶל הַשָּׂרֵשׁ לָמָּה זֶה כָּכָה? וּמָה מְבִיא אוֹתָהּ לְהִיּוֹת כָּכָה? וְדַע לָךְ כִּי כָּל סִבָּה יֵשׁ לָהּ מִסִּבֵּב וְכוּ' וְלָכֵן קִדְּם שְׂאִתָּה הוֹלֵךְ לְהִצְהִיר שְׂאִשְׁתְּךָ הִיא כְּעִסְנִית וְעִצְלָה וְרָעָה וְכוּ' וְכוּ' תִבְדֹּק אֶת מַעֲשֵׂיךָ וְכוּ' וְתִבְחַן בְּעֲצֻמָּךְ אֵיךְ אִתָּה מִתְנַהֵג עִמָּה? הָאִם אִתָּה נוֹתֵן לָהּ יַחַס וְכוּ'? הָאִם אִתָּה בְּכֻלָּל מִתְאַמֵּץ לְקִנּוּת לָהּ שְׂמֵלָה אוֹ נִעְלִים וְכוּ' אוֹ עוֹזֵר לָהּ בְּמָה שֶׁהִיא צָרִיכָה וְכוּ'? וְאִזּוֹ עַל יְדֵי יֵשׁוּב הַדְּעַת אֲמַתִּי תִרְאֶה וְתִשְׁפִּיל וְתִבִּין כִּי הִיא לֹא כָּךְ רָעָה כְּמוֹ שְׂאִתָּה חוֹשֵׁב וְכְמוֹ שְׂאִתָּה מְצִיר אוֹתָהּ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִתֵּן לָךְ דַּעַת וְשִׁכְל וְתִשְׁלִים עִם אִשְׁתְּךָ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתרח.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בַּא' ד' שִׁבְט ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן רפ"ד) שְׂמָה שְׂאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שִׁבְת ל"א.) שְׂשׂוֹאֲלִין אֶת הָאָדָם קְבַעַת עֵתִים לְתוֹרָה? הֵינּוּ שְׂשׂוֹאֲלִים אֶת הָאָדָם אִם גִּנְבַת מֵהַזְמַן שֶׁלָּךְ לְלַמֵּד תּוֹרָה וְהוֹכִיחַ אֶת אַחַד שְׂאֲמַר לוֹ שֶׁהוּא כָּל כֶּף עֶסוֹק בְּמִשְׁאָ וּמִתֵּן עַד שֶׁאֵין לוֹ פְּנָאִי לְלַמֵּד וְעַל זֶה אָמַר לוֹ רַבְּנוּ ז"ל שְׂצָרִיכִים לְגַנֵּב זְמַן כְּדִי לְלַמֵּד תּוֹרָה.

וְהִנֵּה אֲנִי נוֹתֵן לְכָל אַחַד עֲצָה עֲבוּר הַדָּף הַיּוֹמִי שְׂזָה עֲנִין נִפְלָא לְחֻטֵּף בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא שְׂזָה שְׂמִירָה לְנַפְשׁ, שְׂתַכַּף וּמִיד אַחַר הַתְּפִלָּה בְּעוֹדוֹ עִם תְּפִלִּין דְּרַבְּנוּ תָם שְׂיֵאמַר וַיְגַרְס אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי שְׂזָה עֲנִין גְּדוּל כְּמוֹ שְׂאֲמָרוּ

חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (עבודה זרה י"ט). לְעוֹלָם לְגֵרִים אֵינִישׁ אֵף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאֵף עַל גַּב דְּלֹא יָדַע מַה קָּאָמַר, עַד כְּדֵי כֶּף חָשׁוּב לְלַמֵּד גְּמָרָא, וְאַחַר כֶּף בְּעֵרַב אוֹ כְּשִׁישׁ לֶךְ פְּנָאֵי תַלְמִיד עוֹד פַּעַם אֶת הַדָּף גְּמָרָא עִם רִשׁוּי וְכוּ' אֲבָל כֶּף לֹא יִחְסַר לֶךְ יוֹם מִבְּלֵי לְמוּד גְּמָרָא.

וְאַתָּה צְרִיךְ לְדַעַת כִּי כָּל זְמַן שְׁאָדָם פּוֹתַח אֶת הַגְּמָרָא הוּא יִהְיֶה יָרָא שְׁמַיִם, כִּי לְמוּד גְּמָרָא אֲפִלוּ בְּגֵרְסָא שׁוּמַר אֶת הָאָדָם, וְכָל זְמַן שְׁאָדָם פּוֹתַח אֶת הַגְּמָרָא נִכּוֹן לְבוֹ יִהְיֶה בְּטוּחַ שֶׁהוּא יִשְׁאַר בִּיְהוּדוּת וְכוּ' אֲבָל הַרְגַע שֶׁעוֹבֵר יוֹם אֶחָד מִבְּלֵי לְמוּד גְּמָרָא הוּא מִתְקַרֵּר מִיְרֵאת שְׁמַיִם וְכוּ' עַד שְׁלִכְסוּף הוּא עוֹזֵב רַחֲמָנָא לִיְצִלָן אֶת הַדָּת לְגַמְרֵי, הוּא מִפְסִיק לְהַתְפַּלֵּל בְּמַנְיָן וְכוּ' עַד שֶׁמִּפְסִיק לְגַמְרֵי מִלְּהַתְפַּלֵּל וְכוּ' וְכֵן מִתְקַרֵּר מִקִּיּוּם מִצְוֹת מַעֲשִׂיּוֹת.

וְלִכֵּן אֵי עֲצָף שֶׁתִּכְף וּמִיד בְּעוֹד הַתְּפִלִּין עָלֶיךָ תִּגְרַס אֶת הַדָּף וְכֶף לֹא יִחְסַר לֶךְ יוֹם מִבְּלֵי לְמוּד דֶּף גְּמָרָא שְׁזֵה שְׁמִירָה לְנַפְשׁ וְכָל חַיּוּתָהּ, וְתוֹגֵישׁ סְפוּק גְּדוּל לְנַפְשֶׁךָ כִּי אֲפִלוּ הַגְּרְסָא הוּא דְּבַר גְּדוּל מְאֹד וּמִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ אַרְבַּעַת מֵלָאכֵי הַשְּׁמִירָה שֶׁהֵם רֵאשֵׁי תְבוּת ג'מ'ר'א' ג'ב'ריאל מ'יכָאל ר'פָּאֵל א'וּרִיאל, אֲשֶׁרֵי שְׁנוּזָה בְּזֵה.

הַמֵּאחַל לֶךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשְּׁמַיִם

אתרט.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בֵּא ד' שְׁבַט ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... נִרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

דַּע לֶךְ שֶׁרַבְנוּ ז"ל הִבְטִיחֵנוּ בְּחַיֵּינוּ אֲשֶׁר מִי שְׁיָבוֹא אֲצִלוּ אַחַר הַסְּתַלְקוֹתוֹ הֵינּוּ אֵל צִיּוֹנוֹ הַקְּדוּשׁ בְּעִיר אוֹמֵן וְיִתֵּן פְּרוּטָה לְצַדִּיקָה עֲבוּרוֹ וַיֹּאמֶר אֶת הַעֲשָׂרָה מִזְמוּרֵי תְהִלִּים הַנִּקְרָאִים תְּקוּן הַכְּלָלִי, אֲפִלוּ אִם עֲצָמוֹ וּגְבַהוּ חֻטְאֵיו וּפְשָׁעָיו יוֹצִיאוּ מִהַשְּׁאוּל תַּחֲתִית, וְזֵה סוֹבֵב עַל כָּל מִינֵי פְגָמֵי הַבְּרִית רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן.

וְלָכֵן, הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן לְתַקוּן נִפְשָׁךְ תִּסַּע אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל וְתַקֵּים אֶת זֶה בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת וְהַשְׁכָּלוֹת, כִּי מֵה לֹא יַעֲשֶׂה אָדָם לְתַקוּן נַפְשׁוֹ וּבִפְרָטִיּוֹת כְּשֶׁאָדָם נִכְשַׁל עִם גּוֹיָה רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, הִיא קְשׁוּרָה בּוֹ כְּכֹלֵב וְהוֹלֶכֶת לְפָנָיו וְגָדֵל הַבּוֹשֶׁה שֶׁתְּהִיָּה לוֹ זֶה אֵין לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל, וְזָכִי הָרֵאוֹת רוֹאִים אֵיךְ שֶׁהַקְּלֵפָה שֶׁנִּבְרָאָה מֵהַעֲוֹן הַזֶּה מְסַבֶּכֶת אוֹתוֹ וְנוֹקְמֶת בּוֹ וְהוּא אֶפְלוּ לֹא יוֹדֵעַ כִּי חוֹשֵׁב כְּאֵלוּ פְלוֹנֵי אוֹ אֶלְמוֹנֵי מִצְעָרִים אוֹתוֹ וְכוּ' וְהוּא לֹא מִבִּין כִּי הוּא מְסַבֵּב עִם קְלֵפָה רַעָה אֲשֶׁר תַּחֲתֶיהָ יֵשׁ אֲלָפִים וְרַבָּבוֹת קְלָפוֹת וּמִשְׁחִיתִים שְׁנוּקָמִים וּמִצְעָרִים אוֹתוֹ.

וְלָכֵן אִם אַתָּה רוֹצֵה לְתַקֵּן אֶת הַחֲטָא הַזֶּה סַע קִדְּם אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל וְשָׁם תִּתְּוֹדָה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ שֶׁעַל יְדֵי זֶה יֵצְאוּ הַעֲוֹנוֹת מֵעֲצֻמוֹתֶיךָ הַחֲקוּקִים בָּהֶם, כִּי הַעֲוֹנוֹת חֲקוּקִים עַל עֲצֻמוֹתָיו כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן סִימָן ד') וְלָכֵן אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁעוֹשֶׂה כָּל מָה שֶׁבִּיכְלָתוֹ לַעֲשׂוֹת עֲבוּר תַּקוּן נַפְשׁוֹ, הָעֶקֶר לְבָרַח אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל וְהוּא כְּבָר יִנְהִיג אוֹתְךָ בְּהִנְהָגָה כְּפִי שְׂרָשׁ נִשְׁמָתְךָ.

הָעֶקֶר הַרְגֵל עֲצֻמָּךְ לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִמוֹ יִתְבָּרַךְ וְלִהְתְּוֹדוֹת לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ כִּי אֵין לָךְ דְּבָר הַעוֹמֵד בְּפָנָי הַתְּשׁוּבָה וְעֶקֶר הַתְּשׁוּבָה זֶה וְדוּי דְּבָרִים לְהִתְוֹדוֹת לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (תּוֹרַת כְּהָנִים בְּחֻקוֹתֵי) אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְיִשְׂרָאֵל מִיָּד כְּשֶׁמִּתְוֹדִים לְפָנָי אֲנִי חוֹזֵר וּמְרַחֵם עָלֵיהֶם.

וְכֹל יְמֵי חַיֶּיךָ תִּבְרַח מִגְּאֻוָּה וְיִשׁוּת, כִּי הַחוּטָא בַּחֲטָא הַמְּגַנֵּה שֶׁל פֶּגֶם הַבְּרִית וּבִפְרָט הַבָּא עַל גּוֹיָה רַחֲמָנָא לְיַצְלֵן נִכְנָסוֹת בּוֹ מִחֲשָׁבוֹת שֶׁל גְּאוֹת וְגִדְלוֹת וְיִשׁוּת וְעוֹד אוֹמֵר דְּעוֹת וְכוּ' וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת גְּאוּה סִימָן ל"ד) גְּאוּה בָּא עַל יְדֵי שְׁלֵא תַקְנַתְּ חֲטָאוֹת נְעוּרִים וְזֶה הוֹרֵס אוֹתוֹ לְגַמְרֵי, כִּי בַעַל גְּאוּה קָשָׁה לוֹ לְשׁוּב בַּתְּשׁוּבָה וְלָכֵן מִי שֶׁיּוֹדֵעַ נִגְעֵי לְבָבוֹ וּמִכְאוּבוֹ שֶׁיִּשְׁפִּיל עֲצֻמוֹ וְאֵף פֶּעַם לֹא יִתְעַרֵּב בְּמַחְלֶקֶת וְכוּ' וְאֵז וְשֵׁב וְרַפָּא לוֹ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתרי.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר בֵּא ד' שְׁבֻט ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... תחי'

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

עִם כָּל הַפְּכוּד לָךְ, אֶת צְרִיכָה לְדַעַת כִּי בַעַל זֶה לֹא "שִׁק חֲבָטוֹת",
 לֹא יְכוּלִים לְצַעֵק וְלְצַרַח עַל הַבַּעַל, לְחַרֵּף וּלְבַזוֹת אוֹתוֹ וּלְקַלֵּל אוֹתוֹ כְּאַחַד
 הַרִיקִים מִפְּנֵי שְׁאֵת עֲצָבִנִית וְכוּ' וּבִפְרָטִיּוֹת שֶׁהוּא חוֹלֵה לֵב וְגַם חוֹלֵה בְּמַחְלַת
 סִכְרַת חֲמוּרָה וְכוּ' אִיפֹה הַרְחַמְנוֹת שְׁלֹךְ? כִּךְ מִתְנַהֲגִים עַל בַּעַל? הֲרִי אֶת
 הֵיית צְרִיכָה לְעֹזֵר לוֹ, כָּל הַחַיִּים הוּא עֹבֵד קִשָּׁה לְפָרְנָס אֶת הַבַּיִת וְאֶת זְלוֹתָ
 בּוֹ, וְעִכְשָׁיו כִּשְׁהוּא כָּל כִּךְ חוֹלֵה וְכוּ' אֶת צְרִיכָה לְהִתְנַפֵּל עָלָיו וּלְקַלֵּל אוֹתוֹ
 בְּכָל מִינֵי קָלְלוֹת וְאֶת עוֹד רוּצָה שִׁישָׂאֵר בַּבַּיִת? מָה אֶת חוֹשֶׁבֶת, אֶת תְּצַעֲקִי
 עָלָיו בְּכָל יוֹם וּבְכָל שְׁעָה שְׁיִלֹךְ כְּבָר מִהַבַּיִת וְכוּ' וְהוּא עוֹד יִחְזֹר?

זֶה בְּכָלֵל לֹא יִפֹּה הַהִתְנַהֲגוֹת שְׁלֹךְ, אִיךְ שְׁאֵת מִתְנַהֲגַת עִם בַּעַלְךָ שֶׁהוּא
 הָאָבָא שֶׁל הַיְלָדִים שְׁלָכֶם.

אֶת צְרִיכָה לְחֹזֵר בְּתַשׁוּבָה שְׁלָמָה וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ סְלִיחָה, אַחֲרַת מַה יֵשׁ לוֹ
 עוֹד לְחֹזֵר לְבֵיתוֹ? אֶת צְרִיכָה לְהַבְטִיחַ לוֹ וּלְעֲצֹמֶךָ שֶׁתִּפְסְקִי עִם הַהִתְנַהֲגוֹת
 הַבְּרוּטָאֵלִית הַזֹּאת וְכוּ' וְאִז כּוֹלֵי הָאִי וְאוֹלֵי יִחְזֹר.

וְכָל זֶה יִהְיֶה לָךְ בֵּית סִפּוֹר שְׁכֵךְ לֹא מִתְנַהֲגִים עִם בַּעַל.

הַמֵּאֲחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתריא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר בֵּא ד' שְׁבֻט ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... נרו יאיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

כָּל צַדִּיק וְצַדִּיק שֵׁישׁ תַּחֲתֵי אֲנָשִׁים אָמַר רַבְּנֵי ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן א' וסימן ח) סימָן שֵׁישׁ לוֹ רוּחַ אַחֲרֵת מֵה שְׂאִין לַהֲמוֹן עִם וַיֵּשׁ לוֹ בַּחֲיִנַּת מַמְשָׁלָה, בְּלִבְד שְׁלֵא יִהְיֶה אִיזָה מִפְּרָסָם שֶׁל שְׁקָר, שְׁזָה בַּחֲיִנַּת עֲזוֹת מְלֻכוֹתָא בְּלֵא תְּגָא, "מְלֶךְ בְּלֵי כְּתָר", סְתָם הִתְקַבְּצוּ אֵלָיו אֲנָשִׁים שְׁטוּעִים בּוֹ וְהוּא מוֹלִיךְ אוֹתָם שׁוֹלֵל וְכוּ'.

אָבֵל אִם הוּא מִצַּד הַקַּדְשָׁה, הוּא בּוֹנֵה בַּחֲיִנַּת מִשְׁכָּן שְׁכָל אֵלֹהֵי אֲנָשִׁים שְׁמֻקְבָּלִים מִמֶּנּוּ נִכְנָסִים בְּהַמְשָׁכָן הַזֶּה, וְנִקְרָא בַּחֲיִנַּת מִשְׁכָּן שְׁשָׁם מִמְשִׁיךְ עֲלֵיהֶם אֱלֹקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְלִכֵּן כָּל אֵלֹהֵי שְׁהֶם תַּחֲתֵי הֵם בְּכֻלָּל תִּינוּקוֹת שֶׁל בַּיִת רַבֵּן וַיּוֹנְקִים מֵרַבֵּן עַל יְדֵי שֶׁהוּא מְקַבֵּץ אוֹתָם יַחַד.

וְהַצַּדִּיק הַגְּדוֹל בְּמַעֲלָה נוֹרָאָה וְנִפְלְאָה מְאֹד הוּא מְקַבֵּץ אֶת כָּל הַמְשָׁכְנוֹת הָאֵלוֹ, כָּל הַמְּנַהֲיָגִים הָאֵלוֹ וְהוּא בּוֹנֵה מִשְׁכָּן גְּדוֹל, שְׁזָה סוֹכֵב עַל רַבְּנֵי ז"ל שֵׁישׁ לוֹ מַמְשָׁלָה עַל כָּל הַמְּנַהֲיָגִים, אֶפְלוּ בְּלֵא יוֹדְעִים וְכֻלָּם מְקַבָּלִים עַל יְדוֹ אֶת הַהִתְעוֹרְרוֹת וְכוּ' כִּי הוּא מוֹצֵא אֶת הַנְּקֻדָּת חַיִּית אֱלֹקוֹת שֵׁישׁ בְּכָל אֶחָד וְאֶחָד וְכוּ' וְאֶפְלוּ אֵלֹהֵי שְׁנִמְצָאִים בְּהַסְתָּרָה שְׁבִתוֹף הַסְתָּרָה וְכוּ' כַּמּוּבָא בְּדַבְּרֵי רַבְּנֵי ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ג"ו) וְהוּא מַגְלֶה אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ לְכָל אֵלֹהֵי הַנְּשָׁמוֹת שְׁנִפְלוּ בְּתוֹף הַסְתָּרָה שְׁבִתוֹף הַסְתָּרָה וּמוֹצִיאֵם מִשָּׁם.

וְזָה פְּשוּט לְמִי שְׁמִבִּין בְּזָה אֵיךְ שְׁמַתְעוֹרְרִין נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל בְּכָל פְּעַם וּמַתְקַרְבִּים אֶל רַבְּנֵי ז"ל, עַד שְׁלִבְסוֹף כָּלָם יִתְקַרְבוּ, וַיֵּשׁ בְּזָה דְּבָרִים נְעֻלְמִים וְנִסְתָּרִים אֵיךְ שְׁרַבְּנֵי ז"ל בּוֹנֵה אֶת הַמְשָׁכָן הַגְּדוֹל וּמְקַבֵּץ אֶת כָּל הַנְּדַחִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אֲתַרִּיב.

בְּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֻדְר בַּא ד' שְׁבִט ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... תַּחֲוִי

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

את צריכה להבין, אם לא מנסים ולא בוחנים לבד וכו' אזי לא יוצא פלום ובפרט בעניני שדוכין את צריכה להתחתן, את צריכה לחיות עם הבחור וכו', ולכן את צריכה להיות הכי מאשרת.

ולכן הבחירה רק בידיך, את בעצמך צריכה לבדוק ואל תסמכי על אף אחד בעולם, כל אחד כשלעצמו הוא מלא אינטרסים אישיים וכו' ולכן את צריכה להסתכל מה טוב בשבילך.

הקדוש ברוך הוא יוליך אותך על הדרך הנכונה וימציא לך את הבחור לפי שרש נשמתך ותתחתני ותהיי הכי מאשרת בחייה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתריג.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר בא ד' שבט ה'תשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

תשואות חן על הברכות והאחולים וכל המברך מתברך מפי אל עליון.

נכון הוא שלכל בר ישראל תהיה דירה בארץ ישראל, כי יום יבוא שכל עם ישראל יחזרו לארץ ישראל בביאת גואל צדק, ואמרו חכמינו הקדושים (מגלה ט). עתידים בתי כנסיות ובתי מדרשות שבבבל שיקבעו בארץ ישראל, ולכן בודאי ראוי לכל בר ישראל שתהיה לו דירה משלו בארץ ישראל. ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קנ"ה) וצריך כל אדם לבקש מהשם יתברך שיהיה לו כסופין וגעגועים לארץ ישראל, וגם שיהיה געגועים לכל הצדיקים לארץ ישראל, והוא סגלה להכעס ולעצבות לבקש ממנו יתברך שתהיה לו דירה בארץ ישראל, ומה שתפלה פועלת שום דבר לא פועל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתריד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בֵּא ד' שְׁכַט הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

מָאד רְצִיתִי שֶׁתִּשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת מְחַר בְּעֶרֶב בְּבֵיתְךָ כְּדֵי שֶׁתִּתֵּן לְאַשְׁתְּךָ לְבֵית הַכְּנֶסֶת הַגָּדוֹל שֶׁיְהִיָּה שְׁעוֹר מָאד נַחוּץ לְנָשִׁים וְאֲנִי רוֹצֶה שְׂאִשָּׁה אַחַת לְבַל יַעֲדֵר מִפְּנֵי נְחִיצוֹת הָעֲנִין וְכֵן לְחֹזֵק אֶת בְּדָקֵי הַצְּנִיעוֹת כִּי עוֹבֵר עֲכָשׁוּ בְּעוֹלָם נְסִיווֹת קָשִׁים וּמְרִים בְּעֲנִינֵי קִדְשָׁה וַיֵּשׁ לִי הַרְבֵּה דְבָרִים לְדַבֵּר עִמָּהֶן מְזֶה, וְזֶה יְהִיָּה טוֹב גַּם לָךְ.

וְלָכֵן תַּעֲשֶׂה כָּל מָה שֶׁבִּיכְלֶתְךָ לְרְאוֹת שְׂאִשְׁתְּךָ תוֹפִיעַ בְּלִי שׁוֹם תְּרוֹצִים וְזָכֹר כִּי זֶה בְּנִפְשָׁךְ.

מָה אִמַּר לָךְ הַיּוֹם זֶה יוֹם הַלוּלָא שֶׁל הַצְּדִיק הַקְּדוֹשׁ הַמְּלַמֵּד בְּנִסִּים הַבְּאֵבָא סְאֵלִי שְׁפָרוּשׁוֹ "אָבִי הַתְּפִלוֹת" אֲשֶׁר כָּל יָמָיו עָסַק בְּתַפְלָה עֲבוּר נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל וְעַל יְדֵי זֶה זָכָה שֶׁנַּעֲשׂוּ נְסִים עָלָיו וְלָכֵן גַּם אֶתְּהָ הַרְגַּל אֶת עֲצָמְךָ לְהַתְּבוֹדֵד עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר זֶה הַצְּלָחָה נְצָחִית וְעוֹשֶׂה רָשָׁם גְּדוֹל בְּשָׂמִים וְלָמָּה אָדָם לֹא נִזְהָר בְּזֶה? כִּי נִדְמָה לוֹ מִה כָּבֵר יְהִיָּה אִם אֲנִי יְדַבֵּר דְּבוּר אֶחָד וְכוּ' מִה זֶה יוֹעִיל? אֲנִי צָרִיךְ לְדַבֵּר לְכָל הַפְּחוֹת שְׁעָה וְכוּ' וְעֲכָשׁוּ אֲנִי לֹא יִכּוֹל וְכוּ' וְלָכֵן הוּא דוֹחָה אֶת זֶה עַד שֶׁיִּכּוֹל לְעֵבֵר יָמִים וְשְׁבוּעוֹת וְכוּ' וְלֹא מְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ אֲבָל אִם יִדַּע הָאָדָם שֶׁכָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁהוּא רַק מְדַבֵּר בּוֹקֵעַ רְקִיעִים בְּכָל הַעוֹלָמוֹת אֲזִי הִיָּה מְדַבֵּר דְּבוּר וְעוֹד דְּבוּר.

וְלָכֵן אַל תְּהִיָּה בְּטֵלָן תְּתַחִיל עִם דְּבוּר אֶחָד וְתִרְאֶה נִפְלְאוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתרטו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בַּא' ד' שְׁבֻט הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... תְּחִי'

מֵאֵד רְצִיטִי שְׁמֹחַר בְּעָרֵב בְּשָׁעָה 9:30 תְּבוֹאִי לְדַרְשָׁה בְּבֵית הַכְּנֶסֶת
הַגָּדוֹל כִּי יֵשׁ לִי דְבָרִים נְחוּצִים לְדַבֵּר לְפָנַי כָּל נְשׂוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ וְזֶה מֵאֵד
נְחוּץ שְׁתְּבוֹאִי בְּזִמָּן .

נָא וְנָא רְאִי לְהִתְחַזֵּק בִּיטֵר שְׂאֵת וּבִיטֵר עֵז לֹא לְהִשְׁכֵּר מִשׁוֹם דְּבַר רַק
לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה שְׂאֵת נִמְצָאֵת בְּקִהְלָה קְדוֹשָׁה כְּזוֹ חֲמָמָה שֶׁל אֲמוּנָה.

דְּעִי שְׁכָל דְּבוּר שְׂרַק תְּדַבְּרִי אֵלָיו יִתְבָּרַךְ זֶה נִשְׁמַע וְנִתְקַבֵּל, וְלִכֵּן הִרְגִּילִי
עֲצֻמָּה לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ שְׂזֵה גוֹרֵם שְׁעֲשׂוּעִים גְּדוֹלִים בְּשָׁמַיִם.

הַיּוֹם זֶה הֵהֱלֹלָא שֶׁל הַבַּאבָּא סְאֵלִי שְׁפָרוּשׁוֹ "אָבִי הַתְּפִלָּה" כִּידוּעַ אִיךָ
שֶׁהִרְבֵּה לְהִתְפַּלֵּל כָּל יָמָיו עַל כָּלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְעַל יָדַי זֶה הָיָה מְחוּלָל
נְסִים וְנִפְלְאוֹת כִּי מִי שֶׁמִּתְפַּלֵּל עַל עַם יִשְׂרָאֵל בְּקִבְיֻעוֹת הוּא מֵאֵד חָשׁוּב
בְּשָׁמַיִם, וְלִכֵּן גַּם אֶת הִרְגִּילִי עֲצֻמָּה לְהִתְפַּלֵּל עֲבוּר כָּלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל שְׂזֵה
דְּבַר גְּדוֹל מֵאֵד, וְכֵן תְּתַפְּלִי עָלַי שְׁעֲדִין אֲנִי צְרִיךְ יְשׁוּעָה וְרִפּוּאָה גְּדוֹלָה .

נָא וְנָא תַעֲזְרִי לִי לְהִצְלִיחַ בְּעִנְיַן הַבְּחִירוֹת "בְּרִסְלָב לְמַעַן ש"ס" כִּי זֶה
קְדוּשׁ שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם וּפְרָסוּם דַּעְתּוֹ אֲשֶׁרִי הָאִשָּׁה שְׁעוֹזֶרֶת לִי בְּהִצְלַחַת
הַעֲנִינִן הַזֶּה.

הַמֵּאֲחַל לָךְ בְּרָכָה וְהִצְלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתרטז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בַּא' ד' שְׁבֻט הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

מֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שְׁתִּרְאֶה לְהִתְחַזֵּק בְּמִדַּת הַסְּבָלָנוּת, כִּי בְּזֶה
הָעוֹלָם אֵי אִפְשָׁר לְהִתְקִים אִפְלוּ שְׁעָה אַחַת בְּלִי מִדַּת הַסְּבָלָנוּת, כִּי עַל כָּל

אָחַד וְאָחַד עוֹבֵר מֵה שְׁעוֹבֵר צְרוּת וְיִסוּרִים מְרִירוֹת וּמְכַאוּבִים, וּמִמֶּשׁ אֵין אָדָם שְׁלֹא יַעֲבֹר אֵיזָה צַעַר וְיִסוּרִים וְכוּ', כְּמוֹ שְׁגָלָה לָנוּ רַבְנוּ ז"ל (לְקוּשֵׁי מוֹהֲר"ן חֵלֶק ב' סִימָן קי"ט) שְׁכָל בְּנֵי הָעוֹלָם כְּלָם מְלֵאִים יִסוּרִים, אֵין גַּם אָחַד שֶׁיְהִיָּה לוֹ עוֹלָם הַזֶּה, וְאֶפְלוּ הַעֲשִׂירִים הַגְּדוֹלִים וְאֶפְלוּ הַשְּׂרִים, אֵין לָהֶם שׁוּם עוֹלָם הַזֶּה כָּלָל, כִּי כָל יְמֵיהֶם כְּעַס וּמְכַאוּבוֹת, וְכָלֶם מְלֵאִים טְרָדוֹת וּדְאָגוֹת וְעֵצְבוֹת וְיִגּוֹן וְאִנְחָה תָּמִיד, וְכָל אָחַד יֵשׁ לוֹ יִסוּרִים מִיְחָדִים, וְאֵין גַּם אָחַד מְכָל הַעֲשִׂירִים וְהַשְּׂרִים, שֶׁיְהִיָּה לוֹ הַכֹּל כְּפִסְדֵּר כְּרָצוֹנוֹ תָּמִיד, וְכָלֶם כְּאָחַד מְלֵאִים יִסוּרִים וּדְאָגוֹת תָּמִיד, וְזֶה בְּרוּר וְיָדוּעַ לְכָל מִי שֶׁבָקִי קִצַּת בָּהֶם וּבִדְרָכֵיהֶם. וְאֶפְלוּ מִי שֶׁנִּדְמָה עָלָיו, שֶׁיֵּשׁ לוֹ הָעוֹלָם הַזֶּה בְּשִׁלְמוֹת וְיֵשׁ לוֹ כָּל הַתַּעֲנוּגִים, עֲשֶׂר וּנְכֻסִים וְכַבּוּד וְהוֹן רַב וְאַרְמוֹנוֹת גְּדוֹלִים וְכָלִים נְפִלְאִים וְתַכְשִׁיטִין וְסִגְלַת מְלָכִים וְכוּ' וְכוּ', אִם יִסְתַּכְּלוּ בּוֹ טוֹב טוֹב, יִרְאוּ שֶׁגַּם הוּא מְלֵא כְּעַס וּמְכַאוּבוֹת הַרְבֵּה תָּמִיד כְּכֶמָה מִיְנֵי אֶפְנִים וְעִנְיָנִים, וְכְמוֹ שֶׁאִמַּר שְׁלֵמָה הַמֶּלֶךְ (קֹהֶלֶת ב')? "גַּם כָּל יְמָיו כְּעַס וּמְכַאוּבוֹת", וְכִתִּיב (אֵיּוֹב י"ד) "אָדָם לְעֵמֶל יוֹלֵד... קֶצֶר יָמִים וְשִׁבְעֵה רִגְזוֹ", וְזֶה כּוֹלָל כָּל בְּנֵי אָדָם שֶׁבְּעוֹלָם מְקוּטָן וְעַד גְּדוֹל, כִּי כְּלָם נוֹלְדוּ לְעֵמֶל וּמְלֵאִים רִגְזוֹ וְיִסוּרִין, וְאֵין שׁוּם עֲצָה וְתַחֲבוּלָה לְהִנְצֵל מֵעֵמֶל וְיִגּוֹן הַזֶּה, כִּי אִם לְבָרַח לְהִשָּׁם יִתְבָּרַךְ וְלַעֲסֹק בַּתּוֹרָה. וְכְמוֹ שֶׁאִמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פָּרָשָׁה י"ג סִימָן ז') "אָדָם לְעֵמֶל יוֹלֵד" אֲשֶׁרִי מִי שֶׁעֵמְלוֹ בַּתּוֹרָה, הֵינּוּ מֵאֲחֵר שְׁכָל אָדָם נוֹלֵד לְעֵמֶל, וְאֵי אֶפְשֶׁר לְהַמְלִיט מִזֶּה בְּשׁוּם אֶפֶן, אֶפְלוּ אִם יְהִיָּה לוֹ כָּל חִלְלֵי דְעֵלְמָא, בּוֹדָאֵי יְהִיָּה לוֹ עֵמֶל וְיִסוּרִין וּדְאָגוֹת הַרְבֵּה, עַל כֵּן הַחֻכָּם עֵינָיו בְּרֵאשׁוֹ שֶׁיְהַפֵּךְ הָעֵמֶל לְעֵמֶל שֶׁל תּוֹרָה, אֲשֶׁר בְּשִׁבִיל זֶה נוֹלֵד שֶׁיַּעֲמַל בַּתּוֹרָה, וְאֵז אֲשֶׁרִי לוֹ, כִּי נִצַּל מֵעֵמֶל הָעוֹלָם הַזֶּה וְזוֹכֵה לַחַיֵּי עוֹלָם הַבָּא; וְכֵדִי לְהַבִּיא לָךְ אֵת זֶה יוֹתֵר קְרוֹב אֶל הַשְּׁכָל, הוּא פְּשׁוּט, מֵאֲחֵר שֶׁצְרִיכִים לְסַבֵּל יִסוּרִים וְאֵי אֶפְשֶׁר לְהִנְצֵל מִזֶּה, אֲזִי כְּדָאֵי לְבָרַח יוֹתֵר טוֹב אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, הֵינּוּ לְעִשׂוֹת לְעֵצְמוֹ קְבִיעוֹת עֲצוּם לְבוֹא שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּיּוֹם לְבֵית הַכְּנֶסֶת לְהַתְּפַלֵּל שְׁחֵרִית מְנַחֵה עֲרִבִית, שְׁמִי שְׁנוּזָהָר בְּזֶה כְּבֹר נִצַּל מִהַגִּיהֶנּוּם וְכוּ', וְכֵן כְּשֶׁקוֹבְעִים עֵתִים לַתּוֹרָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִקְרָא מִפְּרִשְׁתַּת הַשְּׁבוּעַ, פָּרָק אוֹ שְׁתֵּי פָּרָקִים מְשֻׁנְיּוֹת, דָּף גְּמָרָא כְּפִי סְדֵרֵת דָּף הַיּוֹמִי, וְהִלְכָה וְכוּ', וְהָעוֹלָה עַל הַכֹּל רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, לְעַבֵּד עַל נִקְדָּת

השִׁמְחָה, וְאִז תִּתְפַּטֵּר מֵהִגִּיהֶנּוּם שֶׁל זֶה הָעוֹלָם, וְתִהְיֶה תְּמִיד בְּגֵן עֵדֶן, וְאֵל תִּחְשַׁב שׁוֹזָה קָל, צְרִיכִים לַעֲבֹד עַל עֲצָמוֹ לְקַיֵּם אֶת כָּל זֶה, וְאִז תִּצְלִיחַ דְּרָכָךְ.

תִּאֲמִין לִי שְׁאֵנִי רוֹצֶה לְדַבֵּר אִתְּךָ וְעַם אֲשֶׁתְּךָ וְכוּ', אָבֵל הִחְלָשָׁה שְׁלִי מְאֹד מְאֹד מִתְגַּבְּרַת עָלַי, וְאָמַר הַחֶכֶם "מֵה שֶׁהֲרָצוֹן רוֹצֶה, הַכַּחוֹת עוֹשֶׂק וּמוֹנֵעַ", רַק תִּשְׁמַר אֶת כָּל הַמְּכַתְּבִים שְׁאֵנִי כוֹתֵב לְךָ כָּל יוֹם, וְאִז יִהְיֶה לְךָ עִם מֵה לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמְךָ כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתריז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בֵּא ד' שִׁבְט הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִי

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּתְאַזְרֶי בְּמִדַּת הַסְּבִלְנוּת, כִּי זֶה הַמִּתְנָה הַכִּי גְדוֹלָה בַּחַיִּים, כִּי עוֹבֵר עַל כָּל אִשָּׁה מֵה שְׁעוֹבֵר וְכוּ', וְעַקֵּר גְּדֹלַת אִשֶּׁת חֵיל שֶׁהִיא מְחִזְקָה מְעַמָּד וְלֹא נִשְׁבְּרַת מִשׁוּם דְּבָר, אֲדַרְבֶּה הִיא מְחִזְקַת אֶת בְּעֵלָה וְאֶת הַיְלָדִים שְׁלֶה, וְאֶת הַשְּׂכֵנוֹת וְהַחֲבֵרוֹת שְׁלֶה וְכוּ', וְזֶה נִקְרָא אִשֶּׁת חֵיל שֶׁהִיא עוֹבְדַת עַל עֲצָמָה וְהִיא תְּמִיד שְׁמִחָה וְעֲלִיזָה, וְהִיא מְשַׁמַּחַת אֶת אַחֵרִים, וְאִי אֶפְשֶׁר לְהַסְבִּיר אֶת זֶה כָּלֵל, כִּי כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכָּלֵל אֶפְלוּ הַעֲשִׂירִים הַכִּי גְדוֹלִים וְכוּ', שְׁלֹא חָסַר לָהֶם שׁוּם דְּבָר וְכוּ', תְּמִיד בּוֹכִים שְׁאִין לָהֶם וְכוּ', חָסַר לָהֶם וְכוּ', כָּלֵם בְּמִרְרוֹת וּבְדַכְאוֹן פְּנִימִי וְכוּ', וְאֵף שְׁלֹא יְכוּלִים לְרֹאוֹת אֶת זֶה מִבְּחוּץ, אָבֵל מִבְּפָנִים זֶה כָּאֵב עֲצוּם וְכוּ', רַק מִי שֵׁישׁ לוֹ אֶת הַהִקְדָּמוֹת שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, הוּא יְכוּל לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמוֹ וְעוֹד לְהַחֲיוֹת אֶת אַחֵרִים.

וְלָכֵן אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ תִּקְחִי אֶת עֲצָמְךָ בְּיַדֶּיךָ וְתַעֲזְרִי לִי הָעַקֵּר לַעֲשׂוֹת חֶסֶד עִם בְּנֵי אָדָם, וְאֶצְלִי הַחַיִּים שְׁלִי תְלוּיִים רַק בְּבֵית הַתְּבַשִּׁיל לַעֲזוֹר לְהַזוּלַת.

תִּאֲמִינִי לִי שְׁאֵנִי רוֹצֶה לְדַבֵּר אִתְּךָ וְעַם בְּעֵלְךָ וְכוּ', אָבֵל הִחְלָשָׁה שְׁלִי מְאֹד מְאֹד מִתְגַּבְּרַת עָלַי, וְאָמַר הַחֶכֶם "מֵה שֶׁהֲרָצוֹן רוֹצֶה, הַכַּחוֹת עוֹשֶׂק

וּמוֹנֵעַ, רַק תִּשְׁמְרֵי אֶת כָּל הַמִּכְתָּבִים שְׂאֲנִי כּוֹתֵב לָךְ כָּל יוֹם, וְאִזּוֹ יִהְיֶה לָךְ עִם מֵה לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמְךָ כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ.

הַקְדּוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי. הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתריח.

בְּעִזְרוֹת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בַּא' ד' שִׁבְט ה'תשע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נִרוּ יְאִיר
לְנֶכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אָמַר לָךְ, אֶתְּהָ צְרִיף לְהַתְחַזֵּק וְשׁוּם דְּבַר בְּעוֹלָם אֲסוּר שִׁישְׁבֵר אוֹתְךָ, אֶתְּהָ צְרִיף לְדַעַת אֲשֶׁר הוּא יִתְבָּרַךְ מַחְיָה וּמַהֲיָה וּמִקִּיָּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלֵה, וְדַבֵּר גְּדוֹל וְדַבֵּר קֶטָן לֹא נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ אֶלָּא בְּהַשְׁגַּחַת הַמֵּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, וְלִכֵּן מָה וְלָמָּה אֶתְּהָ צְרִיף לְבַלְבֵּל אֶת עֲצָמְךָ מֵאַחֲרִים בְּכָלֵל? מָה שְׂאֶתְּהָ צְרִיף תִּבְקֶשׁ יִשִּׁירוֹת מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, כִּי הוּא הַנּוֹתֵן לָךְ חַיִּל, הוּא הַבַּעַל בֵּית שֶׁל הָעוֹלָם, לָמָּה אֶתְּהָ צְרִיף לְרוּץ וּלְהַתְרוּצֵץ אַחֲרֵי בְּנֵי אָדָם שֶׁהֵם הֶבֶל מִמֶּשׁ, כִּי אָדָם וּבְהֵמָּה תוֹשִׁיעַ הַשֵּׁם, וּכְשֶׁבֵר יִשְׂרָאֵל מְכַנִּים אֶת זֶה בְּתוֹךְ לְבוֹ אִזּוֹ אִף פַּעַם לֹא יִשְׁעֲמֵם לוֹ, הוּא לֹא צְרִיף אֶת אִף אֶחָד, יֵשׁ לוֹ רַק אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּמוֹ שֶׁהֲרֵגִיל אוֹתְנוּ רַבְּנוּ ז"ל שֶׁכָּל דְּבַר שְׂאֲנוּ צְרִיכִים זֶה צְרִיף לְבוֹא רַק עַל יְדֵי תְּפִלָּה, כִּי גַם בְּהֵמָּה מִקַּבְּלַת אֶת מָה שֶׁהִיא צְרִיכָה אֲבָל מֵעֲלַת הָאָדָם עַל הַבְּהֵמָּה שֶׁהוּא מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ מָה שֶׁהוּא צְרִיף (עֵינִי שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן רל"ג).

וְלִכֵּן אֵל תְּהִיָּה בְּטֵלָן הַרְגֵל עֲצָמְךָ רַק לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ בְּעַקְשָׁנוֹת גְּדוֹלָה וְאִף שְׂאֶתְּהָ מִרְגִּישׁ שְׂאִיִן מִי שִׁישְׁמַע אוֹתְךָ וְכוּ' כָּל זֶה בָּא מִהַכְּפִירוֹת שֶׁנִּכְנָסוּ בְּךָ מִחַמַּת עֲוֹנוֹתֶיךָ, כִּי כִּף אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת אֲמוּנָה סִימָן כ"ב) הַפֶּשֶׁע מְכַנִּים כְּפִירָה בְּאָדָם, וְלִכֵּן כָּל אֶחָד בְּגִלְל עֲוֹנוֹתָיו נַעֲשֶׂה מִשְׁגַּע מִמֶּשׁ, כִּי

(סוטה ג.) אין אָדם עובר עברה אלא אם כן נכנס בו רוח שטות, והרוח שטות הזה הוא שנדמה לאדם כאלו הכל תלוי בו, ואז משעמם לו.

ואמרו חכמינו הקדושים (כתובות נט.) הבטלה מביאה לידי שעמום לידי זמה, ולכן הרגל עצמה לדבר רק עמו יתברך וכל מה שאתה רוצה תבקש רק ממנו יתברך והוא יכניס בך דעת ושכל שתדע אם אתה צריך דבר זה או לא, וכן תרבה בלמוד תורה הקדושה על פי סדר דרך הלמוד של רבנו ז"ל, אז אף פעם לא תהיה לבד.

חכמינו הקדושים אמרו (אבות פרק ו') אין מלויים לו לאדם לא כסף ולא זהב ולא אבנים טובות ומרגליות אלא תורה ומצוות ומעשים טובים בלבד, ואמרו (תנא דבי אליהו פרק ט"ו) לפי שכל המרבה שיחות ותפלות הם המלויים לו לאדם לבית עולמו, מי שרגיל לדבר עמו יתברך זה ילוה אותו כל ימי חייו עד הרגע האחרון.

אשרי מי שחי ככה ואז עולמו יראה בחייו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתריט.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר בא ד' שקט ה'תשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

עם כל הכבוד לרב שלך וכו' אני מרחח להגיד שרבנו ז"ל אמר אחרת, שאי אפשר להבין בזה ובתקונים ובכל כתבי האריז"ל אלא על ידי ההקדמות הנוראות והנפלאות שגלה לנו בלקוטי מוהר"ן, ובפרוש אמר (תני מוהר"ן סימן שס"ה) שבתוף דבריו כבר כלול כל ספרי הזהר והתקונים וכל כתבי האריז"ל, וכן כתב מוהרנ"ת ז"ל (לקוטי הלכות תפלין, הלכה ה' אות ל"ח) כי על פי הדברים האלה וכיוצא בהם המבארים בדברינו תוכל לעשות לך דרך להבין

מַעַט מִזְעִיר בְּדַרְכֵי הַקְּבֵלָה שֶׁל הַזֶּהֱרָה הַקְּדוּשׁ וְהָאֲרִיז"ל, לְהוֹצִיא מֵהֶם דְּרָכִים וְעִצּוֹת לְמַעֲשֵׂה עַל פִּי הַקְּדָמוֹת נוֹרָאוֹת וְעִצּוֹת אֲמִתּוֹת שֶׁל דְּבָרֵי תוֹרָתוֹ שֶׁל רַבְּנּוּ ז"ל, שֶׁכָּל תּוֹרָה וְתוֹרָה, וְכָל מַעֲשֵׂה וּמַעֲשֵׂה הֵם פּוֹתְחִים שְׁעָרִים רַבִּים שֶׁל הַשְּׂגָת אֱלֻקוֹת שְׁעַל יְדֵי זֶה יְכוּלִין לְהִבִּין גַּם כָּל דְּרָכֵי הַקְּבֵלָה, אִם תִּזְכֶּה לְשַׁקֵּד עַל תּוֹרָתוֹ הַקְּדוּשָׁה יוֹם יוֹם בְּשִׁקִּידָה רַבָּה, עַיִן שָׁם.

הָרִי שֶׁלְךָ לְפָנֶיךָ, שְׁצָרִיכִים לְהִתְמַיֵּד בְּיוֹתֵר בְּדַבְּרֵי רַבְּנּוּ ז"ל שֶׁהֵם פּוֹתְחִים פְּתָחִים לְהִבִּין בְּדַרְכֵי הַקְּבֵלָה שֶׁל הָאֲרִיז"ל וְשֶׁל הַמַּקְבָּלִים הַקְּדוּמִים, כִּי הָאוֹר שֶׁל רַבְּנּוּ ז"ל עוֹלָה עַל הַכֹּל.

תִּרְאֶה אֶת הַמַּכְתָּב לְרַבֵּךְ, וְשִׁיעוֹרֵר אֶת הַתְּלִמִּידִים לְהִתְמַיֵּד קֹדֶם הַרְבֵּה בְּדַבְּרֵי רַבְּנּוּ ז"ל עַד שִׁיְהִיָּה שְׂגוּר עַל פִּיו, כִּי צָרִיכִים כָּל כֶּף הַרְבֵּה לְלַמֵּד "לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן", "סִפּוּרֵי מַעֲשִׂוֹת", "סִפּוּר הַמַּדּוֹת", וְשִׁיחוּתֵי הַקְּדוּשׁוֹת שְׁבַסְפָּרֵי "שִׁיחוֹת הָר"ן" וְ"חֵי מוֹהֲר"ן", עַד שִׁיְהִיו שְׂגוּרִים עַל פִּיו מִמָּשׁ, וְזֶה הִיָּה הַרְצוֹן שֶׁל רַבְּנּוּ ז"ל שְׁבַפְרוּשׁ אָמַר (חֵי מוֹהֲר"ן סִמֵּן שִׁמ"ו) שְׁצָרִיכִים לְלַמֵּד בְּסִפּוּר שְׂעוֹר אַחַד פְּשוּט, לְלַמֵּד בְּמַהִירוֹת הַרְבֵּה מְאֹד כְּדֵי שִׁיְהִיָּה שְׂגוּר בְּעַל פֶּה, עַיִן שָׁם.

אֲתָה צָרִיךְ לְדַעַת אֲשֶׁר עָקַר הַהִתְקַרְבוֹת אֶל רַבְּנּוּ ז"ל הוּא רַק עַל יְדֵי לְמוּד סִפְרֵי רַבְּנּוּ ז"ל בְּשִׁקִּידָה עֲצוּמָה, אֲשֶׁר בְּפְרוּשׁ גְּלַה לְנוּ (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִמֵּן קצ"ב) פָּנְיוֹ שֶׁכָּלוּ וְנִשְׁמָתוֹ נִמְצָאִים בְּתוֹךְ הַסִּפּוּר, וְלִכֵּן כְּדֵי לְהַפִּיר אֶת רַבְּנּוּ ז"ל מִכְּרָחִים לְהִיּוֹת בְּקִיָּאִים קֹדֶם הֵיטֵב בְּסִפְרֵי רַבְּנּוּ ז"ל.

אֲשֶׁרֵי מִי שְׂמוּסֵר אֶת כְּלוּ בְּתוֹךְ סִפְרֵי רַבְּנּוּ ז"ל, אִזּוֹ יִזְכֶּה לְזַכֵּךְ אֶת הַמַּדְמָה שֶׁלוֹ וְיִבּוֹא אֶל הַשְּׂכָל הָאֲמִתִּי לְהַכִּירוֹ יִתְבָּרֵךְ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתרכ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר בַּא' ד' שִׁבְט ה'תשע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תְּחִי'
לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

לְתַת שֵׁם אַחַר אָבִא שְׁנַפְטֵר לְחִי נֶצַח אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה בְּכַבוֹד אָב וְזוֹ
מִצְוֹת כְּבוֹד אָב גְּדוּלָה מְאֹד, מְכַבְּדוּ בְּחִיּוֹ מְכַבְּדוּ בְּמוֹתוֹ.

וְהִנֵּה נוֹהֲגִים שְׂאֵם אֶחָד נִפְטֵר לְפָנַי גִּיל שְׁשִׁים, שְׁמוֹסִיפִים עוֹד שֵׁם,
כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (מוֹעֵד קָטָן כ"ח.) מִחֲמַשִּׁים שְׁנָה עַד שְׁשִׁים שְׁנָה
זוֹ הִיא מִיתַת כְּרַת, רַבִּי יוֹסֵף כְּשֶׁהִגִּיעַ לְשֵׁנַת הַשְּׁשִׁים שְׁלוֹ עָשָׂה סְעֻדַת חָג
לְתַלְמִידָיו וְאָמַר יִצְאָתִי מִכָּלֵל כְּרַת.

הָרִי שְׁלֶךְ לְפָנַי, שְׂאֵם אֶחָד נִפְטֵר לְפָנַי גִּיל שְׁשִׁים רְאוּי לְהוֹסִיף שֵׁם
נוֹסֵף כְּדִי שֶׁהִתִּינוּק יֶאֱרִיף יָמִים וְשָׁנִים טוֹבוֹת.

חֲנוּךְ מֵאֵלּוֹ שְׁנֵהֲרָגוּ בְּשׂוֹאָה הַשֵּׁם יִנְקֵם דָּמָם, יֵשׁ שְׂאוּמְרִים שְׂמֵאֲחַר שְׁלֵא
מִתּוֹ מִיתָה טְבֻעִית, אֲזִי לֹא צְרִיכִים לְהוֹסִיף שֵׁם, אֲבָל אַחֲרִים אוּמְרִים שְׁכָן
צְרִיכִים לְהוֹסִיף שֵׁם מֵאֲחַר שְׂמֵתוֹ קֵדָם שְׁשִׁים, וּבְעֵנִין אֵלּוֹ שְׂמֵתוֹ בְּשׂוֹאָה
אֲזִי זֶה רַק מְנַהֵג, יֵשׁ שְׂמוֹסִיפִים שֵׁם וְיֵשׁ שְׁלֵא מוֹסִיפִים שֵׁם, אֲבָל מִי שְׂמֵת
מִיתָה טְבֻעִית אוֹ עַל יְדֵי חֲלֵי קֵדָם שְׁשִׁים, נוֹהֲגִים לְהוֹסִיף שֵׁם כְּדִי שֶׁהִתִּינוּק
יֶאֱרִיף יָמִים.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שֶׁהִתִּינוּק יְבִיא בְּרָכָה בְּבֵית וְיִשְׁמַח וְיִנַּחֵם אֶתְכֶם.

הַמֵּאֲחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתרכא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֹדֵר בֵּא ה' שְׁבֹט ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תְּחִילָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (שְׁבַת קִיח): אָמַר אַבְיִי תִּיתִי לִי דְכִי חֲזִינָא צוּרְכָא מְרַבְנֵן דְּשְׁלִים מְסַכְתָּא עֲבִידְנָא יוֹמָא טָבָא לְרַבְנֵן, וּמוּכָא בְּשַׁלְחֵן עֲרוּךְ (יִוְרָה דְּעָה סִימֵן רמ"ו סְעִיף כ"ו) כְּשִׁמְסִים מְסַכְתַּ מְצִוָּה לְשִׁמְח וּלְעִשׂוֹת סְעֵדָה, וּנְקֵרָאֵת סְעֵדַת מְצִוָּה, וְהִנֵּה חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (עֲבוּדָה זָרָה י"ט). לְעוֹלָם לִיגְרִיס אִינִישׁ וְאִף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאִף עַל גַּב דְּלֹא יָדַע מֵאֵי קָאֵמַר. וְכַתֵּב עַל זֶה הַמְהַר"ל מִפְּרָאג (חֲדוּשֵׁי אֲגוּדַת) וְכֵן הַחֵיד"א (פֶּתַח עֵינַיִם) כִּי אוֹתִיוֹת הַתּוֹרָה מְזַכְכוֹת וּמְקַדְּשׁוֹת אֶת הַנְּשָׁמָה וּמְדַבְּקוֹת בּוּ יִתְבָּרַךְ.

הָרִי שְׁלֵף לְפָנֶיךָ שְׂזָה גַם נִקְרָא לְמוֹד, וְלִכֵּן גַּם כְּשִׁמְסִים מְסַכְתַּ בְּגֵרָסָא יְכוּלִים לְעִשׂוֹת סִיוָם וּלְעִשׂוֹת סְעֵדָה, וְתַהֲלָה לְאֵל כָּל הַתְּלַמִּידִים אֲצִלְנוּ רַגְלִים כָּל כַּף בְּסִיוָם מְסַכְתוֹת שְׁכָבֵר אֵין לְהֵם פְּנָאֵי לְעִשׂוֹת סְעֵדָה מְרַב חֲזָרָה שְׁחוּזָרִים עַל מְסַכְתַּ אַחַר מְסַכְתַּ וְכוּ'.

וְהִכְרַתִּי אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, אַחַר חֲתַנְתּוֹ אָמַר לְאַשְׁתּוֹ שֶׁהִכִּינָה לוֹ פֶּת שְׁחֲרִית, הַיּוֹם תּוֹסִיפִי לִי עוֹד מְשֻׁהוּ, וְהִיא שְׂאֵלָה לְמָה? עֲנָה וְאָמַר, הַיּוֹם עֲשִׂיתִי סִיוָם הַש"ס וְהִיא הַתְּפַעֲלָה מְאֹד עַל זֶה, אֵיךְ שְׂלֹא עוֹשֶׂה שׁוּם עֶסֶק מְכַל זֶה לְעִשׂוֹת בְּפִמְבִי רַעַשׁ גְּדוֹל וְסְעֵדָה גְּדוֹלָה שְׂזָכָה לְעִשׂוֹת סִיוָם הַש"ס, וְכָל זֶה מְרַב הַצְּנִיעוּת וְהַעֲנָוָה שֵׁישׁ בֵּין אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַתְּלַמִּידִים שְׁלַמְדוּ אֲצִלִּי.

הַמֵּאֲחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתרכב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר בֵּא ה' שֶׁבֶט הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גִּירוּ יֵאִיר

מָה אָמַר לָךְ כָּל רִגַע מִמַּשׁ שְׁאֵנִי נִמְצָא פֶה בִּיבְנֵינָא, אָנִי מְחִיָּה אֶת עֲצָמַי
אִיךְ שְׁאֵנִי רוֹאֶה קֵהֵלָה קֵהֵלָה קְדוּשָׁה כְּזוֹ חֲמֻמָּה שֶׁל אֲמוּנָה, שְׁאִין בְּכָל הָעוֹלָם
כְּלוּ, כְּכֹר רְאִיתִי הַמוֹן קֵהֵלוֹת בְּעוֹלָם, וְשִׁמְעֵתִי מִהַמוֹן קֵהֵלוֹת, וְאֵנִי יוֹדֵעַ
מָה שְׁעוֹבֵר בְּכָל קֵהֵלָה וְכו', עִם כָּל זֹאת קֵהֵלָה נִפְלְאָה כְּזוֹ שֵׁישׁ לָנוּ פֶה,
עִם צְרוּת וְיִסוּרִים כְּאֵלוּ שֵׁישׁ פֶּה ס"מ שְׁמַסִּית וּמְדִיחַ אֶת תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם
נִגְדָנוּ, כִּי הַכֹּל בֵּא מִמֶּנּוּ, וְהִסִּסְמָא שְׁלוֹ תְּמִיד הוּא "אָנִי לֹא מְנִיחַ עֲקָבוֹת",
וְהִרְשָׁע הַזֶּה עוֹד מִתְפָּאֵר עִם זֶה, אֲבָל כָּל מָה שְׁאֲנַחְנוּ סוּבְלִים זֶה רַק מִמֶּנּוּ,
מִהַמְסִירוֹת שְׁלוֹ וְכו', אֲבָל תֵּהֵלָה לְאֵל עִם כָּל הַצְּרוּת וְהִיִּסוּרִים שְׁאֲנַחְנוּ
סוּבְלִים פֶּה עֲשָׂרִים וְחָמֵשׁ שָׁנָה, בְּנִינוּ פֶה אִימְפֵרְיָה גְדוּלָה בְּלִי אָף עֲשִׂיר
שְׁעוֹר לָנוּ וְכו', וְזֶה חֲדוּשׁ שֶׁבְּחֵדוּשִׁים שְׁאֵף אֶחָד לֹא יִכּוֹל לְהִבִּין אֶת זֶה,
אִיךְ אֲנַחְנוּ מִתְקַיְמִים? אִיךְ אֲנַחְנוּ מִחֲזִיקִים מְעַמָּד תַּחַת מִשְׁטֵר רִשְׁעֵי כְּזֶה?
עִם כָּל זֹאת בְּכֹחַ רַבְּנוּ ז"ל אֲנַחְנוּ מִחֲזִיקִים מְעַמָּד וּמִתְפַּתְחִים יוֹתֵר וְיוֹתֵר,
וְנִכְנָסִים לְגוֹר עוֹד מִשְׁפָּחָה וְעוֹד מִשְׁפָּחָה, וְלֹאט לֹאט בּוֹנִים דִּירוֹת בְּכָל קִצּוֹי
יְבִנְאֵל, וְכִמוּ שֶׁהִבְטַחְתִּי שְׁיִכְנוּ פֶה בְּשִׁבְלֵנוּ אֶלְף דִּירוֹת, וְהִנֵּה בְּשִׁקֵּט בְּשִׁקֵּט
מְאֵתִים דִּירוֹת כְּכֹר בּוֹנִים, וּבִין כֵּךְ עוֹד מִשְׁפָּחוֹת חֲדָשׁוֹת מְצַטְרְפִים לְקֵהֵלְתָנוּ
הַקְּדוּשָׁה, בּוֹדָאֵי זֶה קְבוּץ גְּלִיּוֹת וְזֶה לֹא קֵל וְכו', אֲבָל עִם כָּל זֹאת כְּלָנוּ בְּנֵי
הַקְּדוּשָׁה הוּא, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (דְּבָרִים י"ד א') "בְּנִים אַתֶּם לַהוֹי"ָה אֱלֹקֵיכֶם",
וְאֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְשׂוֹף וְלַעֲקֹר אֶת הַגּוֹזְעֵנוֹת הָאֲרוּרָה, וְלִקְבֹּל אֶת כָּלֶם בְּשִׁמְחָה,
יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁנוֹזְפָה לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו תְּמִיד.

רַק חֲזַק וְאַמֵּץ בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִצִּיר בְּדַעְתְּךָ אִיךְ שְׁאִין
בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל וְהַכֹּל לְכָל אֱלֹקוֹת גְּמוֹר הוּא, וְדָבָר גְּדוּל דְּבָר קִטָּן לֹא
נִעֲשֶׂה מְעַצְמוֹ אֵלָּא בְּהַשְׁגַּחַת הַמְּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, וְצִרִיךְ שֶׁתִּדַּע שְׁבִידִיעָה זֶה
יְכַנֵּס בְּךָ שִׁמְחָה עֲצוּמָה, כִּי אִין עוֹד שִׁמְחָה כְּשִׁמְחַת הָאֲמוּנָה, וְכִשְׁיִתְבָּרַךְ לָךְ
בְּבוֹרֵר גְּמוֹר שְׁאִין בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וּבְכָל תְּנוּעָה וְתַנּוּעָה שֶׁם אֵלוֹפוֹ שֶׁל

עולם, אַז בקלות תוכל לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֲפֵלוּ כְּמֵה דְבוּרִים, וְזֶה מְאֹד מְאֹד יָקָר בְּעֵינָיו יִתְבָּרֵךְ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדָךְ תָּמִיד שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וּתְצַלִּיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתרכג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רִבְעִי לְסֹדֵר בֵּא ה' שְׁבֹט הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲוִי

תֵּאֲמִינִי לִי שְׁכַל יוֹם וְכָל שְׁעָה וְכָל רִגַע מִמֶּשׁ שְׂאֲנִי נִמְצָא פֹה בְּיִבְנָאֵל, אֲנִי נִהְנֶה מְאֹד, וְזֶה נוֹתֵן לִי חַיּוֹת לְחַיּוֹת, שְׂאֲנִי רוֹאֶה אַחַר צְרוֹת וְיִסּוּרִים וּמְרִירוֹת שְׁעֵבֵר עָלַי פֹה בְּיִבְנָאֵל בְּמִשְׁךְ חֲצִי יוֹבֵל שְׁנַיִם מֵהַס"מ הִרְשַׁע שֶׁהוּא מִסִּית וּמְדִיחַ אֶת תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם נִגְדָנוּ, כִּי הַכֹּל בֵּא מִמֶּנּוּ, וְהַסִּסְמָא שְׁלוֹ תָמִיד הוּא "אֲנִי לֹא מְנִיחַ עֲקֻבוֹת", וְהִרְשַׁע הַזֶּה עוֹד מִתְפָּאֵר עִם זֶה, אָבֵל כָּל מֵה שְׂאֲנַחְנוּ סוֹבְלִים זֶה רַק מִמֶּנּוּ, מֵהַמְסִירוֹת שְׁלוֹ וְכוּ', עִם כָּל זֹאת הַקְּמָנוּ פֹה קִהְלָה נִפְלְאָה מְאֹד מְאֹד, שְׂאִין בְּעוֹלָם קִהְלָה קְדוּשָׁה כְּזוֹ חֲמָמָה שֶׁל אֲמוּנָה, וְאֶת הַחֶסֶד שֶׁנִּשְׁוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוּמָנוּ עוֹשׂוֹת פֹה אַחַת עִם הַשְּׁנֵיָה, וּבִפְרֹט עִם יוֹלְדוֹת וְכוּ' וְכוּ', אִין בְּשׁוּם קִהְלָה בְּעוֹלָם דְּבַר כְּזֶה, וְלִכֵּן אֶת צְרִיכָה לְהִיֹּת גְּאָה וּשְׁמַחָה וְעֵלִיזָה שְׂאֵת נִמְצָאת בְּקִהְלָה קְדוּשָׁה כְּזוֹ.

מֵה אִמַּר לְךָ הַיְסוּד מוֹסֵד שֶׁל קִהְלָתָנוּ זֶה שְׁמַחָה, בְּשִׁבִיל זֶה הוֹלֵךְ לִי בַחַיִּים שְׁכַל אֲשֶׁה מִקִּהְלָתָנוּ הַקְּדוּשָׁה תְּבוּא בְּלִיל רֵאשׁוֹן וּבְלִיל שְׁלִישִׁי לְאוּלַם הַשְּׁמַחֹת, וְלִשְׁמַח בִּיחַד עַל נַעַם חֲלָקָנוּ עַל אֲשֶׁר בְּנַחֵל שָׁם גּוֹרְלָנוּ.

נֵא וְנֵא תִשְׁתַּדְּלִי לְפָרֵשׁ אֶת שִׁיחְתָּךְ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמִדְבָרִים אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ שְׂאִין לְתֵאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאֵל יִקַּל בְּעֵינֶיךָ דְבוּר אַחַד, כִּי אֲצֵלוּ יִתְבָּרֵךְ מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב

כָּל דְּבוּר שֶׁמְדַבְּרִים עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאִם בְּנֵי אָדָם הֵיוּ יוֹדְעִים מַעֲלַת כָּל דְּבוּר לְמַעֲלָה בְּשָׂמִים, הֵיוּ מִתְמַיְדִים בָּזֶה כָּל יוֹם וְיוֹם וּבְכָל שָׁעָה וְשָׁעָה וְכוּ', כִּי כָּל דְּבוּר שֶׁמְדַבְּרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ מְזַעְזַע אֶת כָּל הָעוֹלָמוֹת, שְׂזָה אֵי אֶפְשָׁר לְהִסְבִּיר בְּפֹה, וּמְכַל שֶׁכֵּן בְּכַתָּב.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי. הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתרכד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר בֵּא ה' שְׁבֹט ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הֵיטֵב הֵיטֵב חָרָה לִי עַל הַתְּנַהֲגוּתְךָ, אֵיךְ יָכוֹל אָדָם לְלַכֵּת וּלְבַיֵּשׁ בֶּן אָדָם וּלְנִסּוֹת לְגַרֵּשׁ אוֹתוֹ מִבֵּית הַכְּנִסֶּת? הֲאִם שָׁמוּ אוֹתְךָ לְשׁוֹטֵר? הֲאִם אֶתְּה אַחֲרָאִי? זֶה בֵּית כְּנִסֶּת אֲזוּרִי שְׂשִׁיךָ לְכָלֵל הַתּוֹשְׁבִים, לְכָלֵל הַצְּבוּר, וְאֶתְּה נִכְנָס לְהַתְּפַלֵּל וְרוֹאֶה בֶּן אָדָם מוֹזֵר וְכוּ', אֶתְּה מִתְּחִיל לְצַעֵק עָלָיו וְלְצַרַח עָלָיו וּלְבַיֵּשׁ אוֹתוֹ וְלְהַעֲיֵף אוֹתוֹ בַּחוּץ וְכוּ' מִי אֶתְּה לְגַמְרִי וְכוּ' וְאֵיךְ מְלֹאךְ לְבָךְ לְעִשׂוֹת דְּבַר כְּזֶה?

מָה אֶתְּה מְדַמָּה אֵל "הֵיכַל הַקֹּדֶשׁ" שְׂאוֹתוֹ בּוֹנֶה רַבְּנוּ ז"ל כְּמוֹכָא בְּדַבְּרֵיו ז"ל (לְקוּטִי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן נ"ט) שֶׁם אֲנִי מְזַהֵר מְאֹד מְאֹד שְׂאֲצַלְנוּ אֵין לְתַת מְשַׁגְעִים, מְסַמְמִים, אֵלִימִים, מְשֻׁנִּים וְכוּ' וְכוּ' לְהַכְּנִס שְׂמָה, זֶה מְקוֹם פְּרֻטִי אֲזִי רְשׁוֹתְנוּ לְשֹׁמֵר עַל הַמְּקוֹם שְׂזֹר לֹא יִתְעַרֵּב בֵּינֵינוּ, אֲבָל בֵּית הַכְּנִסֶּת אֲזוּרִי שְׂשִׁיךָ לְכָלֵם, שֶׁם אֵין אֵף אֶחָד בְּעַל הַבַּיִת, וְאֲסוּר לְכַזּוֹת בֶּן אָדָם, וְאֲסוּר לְגַרֵּשׁ שׁוֹם בֶּן אָדָם.

וְזֶה סוֹכֵב גַּם בְּאוּמָן אֲצַל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, צְרִיכִים לְדַעַת שְׂרַבְּנוּ ז"ל

הוא מתנהג לכלל נשמות ישראל ואין לאף אחד רשות לרחק את אף אחד משם, ומובא מהצדיק הקדוש מקרלין זי"ע (בית אהרן אמר) מה הקדוש ברוך הוא לכלל, כך רבי שמעון לכלל, וזה סובב גם על רבנו ז"ל שהוא מתנהג לכלל נשמות ישראל, ולכלל כל העולם כולו, והוא תקון כל הדורות.

ולכן אין לשום אדם רשות להשתלט על הציון הקדוש ויאמר שהוא בעל הבית, אדרבה, רבנו ז"ל הוא סוד הארון נושא את נושאיו, ורואים בחוש מי שרק רצה להשתלט על הציון בכל מיני שמות "הועד העולמי", "המרכז העולמי" וכו', לבסוף רבנו ז"ל העיף אותם משם, ונעשו ביניהם מריבות ונתבטלו, ולכן אין לאף אחד בעלות על ציון רבנו ז"ל, וכמו כן, בבית כנסת מרכזי אין רשות לאף אחד להוציא את השני, זה מקום צבורי.

אמת, אם אחד מתנהג לא נורמלי וכו' אחד מניח תפלין בערב וכו' או פדומה וכו' צריך הגבאי או השמש לגשת אליו בשקט ולעורר אותו על דבר זה וכו' אבל לא לביש ברבים, ואתה מכרח למצא את האדם ולבקש ממנו סליחה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתרכה.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר בא ה' שקט ה'תשע"ג

שלום רב אל ... תחי'

מאד מאד אני מבקש אותך שתראי תוך יום יומים לגמר את הספר, כי זה זכות הרבים גדול מאד, וביום ראשון הבא זה כבר צריך להכניס בדפוס, נא ונא אל תעכבי אפלו שיקח לך זמן, כי זה זכות הרבים שאין דגמתה.

תודה מראש

אתרכו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בֵּא ו' שְׁבֻט הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיָּקָר לִי מְאֹד ... נֵרוֹ יֵאִיר

מֵאֵד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּתְחַזֵּק וְתִחְזֹק מֵעַמְדִּי מִכָּל מָה שֶׁעוֹבֵר
עָלַיךָ.

רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִימָן ב') עֵקֶר כְּלֵי זֵינוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ הוּא
תְּפִלָּה וְכֹתֵב עַל זֶה מוֹהֲרַנ"ת ז"ל (קִצּוֹר לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן) עֵקֶר כְּלֵי זֵינוֹ שֶׁל הָאִישׁ
הַיִּשְׂרָאֵלִי הוּא תְּפִלָּה וְזֶה מָה שֶׁמְלַמֵּד אוֹתָנוּ רַבְּנוּ ז"ל אִיךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא אִיךָ לְהִשְׁתַּמֵּשׁ עִם הַנֶּשֶׁק שֶׁלָּנוּ כִּי הַצְּדִיק הָאֵמֶת מְעוֹרֵר מִהַשְׁנָה
(עֵינֵי לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִימָן ס') וּפּוֹתֵחַ לָנוּ אֶת הַפֶּה לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלִכְּן אֵל
תְּהִיָּה בְּטֶלֶן וְתִתְחַיֵּל לְהִשְׁתַּמֵּשׁ עִם נֶשֶׁק הַתְּפִלָּה וְתִדַּבֵּר בְּכָל יוֹם עִמוֹ יִתְבָּרַךְ
שֶׁכָּל דְּבוּר זֶה הַצְּלָחָה נְצָחִית.

הֶרֶב הַקְּדוֹשׁ רַבִּי אֲבָרָם מְקַאֲלִיסִיק זִי"ע הִיָּה מְגֹדוּלֵי תְּלִמִידֵי הַמַּגִּיד
מִמְעוֹרֵיטֵשׁ זִי"ע, בְּעִיר קְאֲלִיסִיק שְׁבִלִיטָא הִיָּה קֹדֶם רַב גְּדוֹל בִּישְׂרָאֵל בְּשֵׁם
רַבִּי שְׁמִשׁוֹן זִי"ע וְהִיָּה לְמֶדֶן גְּדוֹל וְאִישׁ אֱלָקִים וְכִשְׁנֹסְתֵלֶק לְקַחוּ אֶת רַבִּי
אֲבָרָהִם זִי"ע לְרֹב בְּמִקוּמוֹ, וּבִדְרָשָׁה הִרְאִישׁוֹנָה שְׁאָמַר לְבָנָי עִירוֹ הִיָּה דְּעוֹ
לְכֶם אֲשֶׁר רַבִּי שְׁמִשׁוֹן זִי"ע לָמַד אֶתְכֶם שִׁישׁ לְכָל אֶחָד נֶשֶׁק וְהוּא הַפֶּה
לְדַבֵּר וְלִהְתַּפְּלֵל אֵלָיו יִתְבָּרַךְ וְאֲנִי אָמַר רַבִּי אֲבָרָהִם זִי"ע, אֲלֵמֵד אֶתְכֶם אִיךָ
לְהִשְׁתַּמֵּשׁ עִם הַנֶּשֶׁק שֶׁתְּהִיֹּ קוֹלְעִים לְמִטְרָה הֵינּוּ לֹא לִירָה בְּעַצְמוֹ חֵס וְשְׁלוֹם
הֵינּוּ הַדְּבוּר זֶה הַנֶּשֶׁק הַסּוּדִי שֶׁל עִם יִשְׂרָאֵל, אִם מִשְׁתַּמְשִׁים עִם הַפֶּה כְּמוֹ
שְׁצָרִיךְ עַל יְדֵי זֶה יְכוּלִים לְהִתְעַלּוֹת מֵאֵד בְּרוּחַנִיּוֹת הֵן בַּתּוֹרָה וְהֵן בַּתְּפִלָּה
וְלַעֲלוֹת מֵעֵלָה מֵעֵלָה וְכוּ', אֲבָל יוֹרִים בְּעַצְמָם הֵינּוּ מִפְּקִירִים אֶת הַפֶּה לְדַבֵּר
בּוֹ לְשׁוֹן הֶרַע רְכִילוֹת לִיצְנוֹת וְכוּ' עַל יְדֵי זֶה יוֹרִים בְּעַצְמָם רַחֲמָנָא לִיצְלֵן
וְכוּ' וּפּוֹגְעִים בְּעַצְמָם בְּאִפְּן מֵר מְאֹד.

וְלִכְּן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשַׁמֵּר עַל הַדְּבוּר שֶׁרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן
חֵלֶק א' סִימָן ל"ח) שֶׁכָּל הַצְּרוֹת שְׁאֵדָם סוֹבֵל זֶה רַק מִחֲמַת הַדְּבוּר שֶׁמְפָקִיר כְּמוֹ
שֶׁכְּתוּב (תְּהִלִּים קמ"ז) "רוּחַ סֶעֱרָה עֲשָׂה דְּבָרוֹ".

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁנוֹזְכָה לְצִיַּת רַבְּנוּ ז"ל תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתרכז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בֵּא ו' שְׁבֹט הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... תַּחֲוִי

מָאֵד מָאֵד אָנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שְׁתִּזְכְּרִי טוֹב מֵה שְׁדַּבְּרָנוּ אֶתְמוּל בְּלִילָה
שְׁצָרִיכִים מָאֵד לְשֹׁמֵר בְּכַבוֹד הַזּוּלָת וְאֵף פְּעַם לֹא לְהִתְעַרֵּב בְּמַה שְׁקוֹרָה אֶצְלֵךְ
אֲחֵרִים כִּי אַחַר כֵּךְ בָּאִים לְיַדִּי לְשׁוֹן הֶרַע הַחֲמוּר.

רַבְּנוּ ז"ל לְמַד אוֹתָנוּ אָדָם צָרִיךְ תָּמִיד לְהִסְתַּכֵּל עַל עֲצֻמוֹ "אֶחָד הִיָּה
אֲבָרָה" אֲבָרָה עָבַד אֶת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּבַחֲיִנַת אֶחָד וְלֹא הִתְבַּלְּבַל מֵאֵף
אֶחָד בְּעוֹלָם, כִּךְ צָרִיכָה כָּל אִשָּׁה לֹא לְהִתְעַרֵּב מֵה שְׁקוֹרָה אֶצְלֵךְ אֲחֵרִים כִּי אֶת
הָאֲמַת אֵף פְּעַם לֹא יִדְעוּ.

מִיֵּלָא אִם יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת חֶסֶד עִם הַזּוּלָת אֵין לְמַעֲלָה מִזֶּה כִּי אֶצְלוֹ
יִתְבָּרֵךְ מָאֵד יָקָר חֶסֶד אֲבָל לְקַחַת צַד בְּאִיזָה מְרִיבָה שֵׁישׁ בֵּינֵי אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ
וְכוּ' מִזֶּה צָרִיכִים לְבַרַח כְּמוֹ שְׁבוֹרַחִים מֵאֵשׁ שׁוֹרֵף כִּי שְׁנוּא הַמַּחֲלָקֵת אֶצְלוֹ
יִתְבָּרֵךְ יוֹתֵר מֵהַכֵּל.

נָא וְנָא חֲזָקִי וְאֲמָצִי מָאֵד לְהַחֲזִיק מֵעַמֵּד וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִשׁוּם דְּבַר בְּעוֹלָם.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁפִיעַ עָלֶיךָ תָּמִיד חֶסֶדִים וְרַחֲמִים גְּמוּרִים וּבִפְרָט
כְּשֶׁתִּהְיֶי חֲזָקָה בְּעִנְיַן הַתְּפִלָּה שְׁזֶה דְּבַר גְּדוֹל מָאֵד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתרכה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בֵּא ו' שְׁבֻט ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּירוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

עָלֶיךָ לְדַעַת כִּי רַבְנּוּ ו'ל אֹמֵר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת עֲצָבוֹת סִימָן א') מִי שֶׁלֹּא תִקְרָן חֲטָאוֹת נְעוּרִים עַל יְדֵי זֶה בָּאִים לוֹ דְּאָגוֹת. וְחֲטָאוֹת נְעוּרִים מְאֹד מְאֹד מְצוּי לְצַעֲרֵנוּ הֶרֶב אֲצֶל הַנַּעַר שְׁמוּצִיאִים זָרְעַם לְבִטְלָה עַל יְדֵי אוֹנְנוֹת וְכוּ' וְזֶה מִכְּנִיס בְּאֵדָם דְּכֹאֵן פְּנִימִי עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְכוּ' וְקָשָׁה לְצִאת מִזֶּה. וְכֵךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (קְדוּשֵׁין כּוּט): בֵּין עֲשָׂרִים וְלֹא נִשְׂא אִשָּׁה כָּל יָמֶיהָ בְּעַבְרָה, כִּי מֵאַחַר שֶׁאֵדָם אֵינוֹ נְשׂוּי אָזִי הוּא בֹא לְיַדִּי חֲטָא שֶׁל הוֹצָאת זֶרַע לְבִטְלָה שֶׁהַחֲטָא הַזֶּה מְבִיא אֶת הָאֵדָם לְדְכֹאֵן פְּנִימִי וְקָשָׁה לְצִאת מִזֶּה וְכוּ' עַד כְּדֵי כֵךְ שֵׁישׁ בְּנֵי הַנְּעוּרִים שֶׁכָּבֵר כָּל כֵּךְ נִמְשָׁכִים אַחַר הַחֲטָא הַזֶּה, שֶׁקָּשָׁה לָהֶם לְצִאת מִהַחֲטָא הַמְּגַנֶּה הַזֶּה, וְהֵם מִתְעַנִּים בְּעֻנְיֵי כְּבֹד מְאֹד וְכוּ' כִּי הַחֲטָא הַזֶּה מְעַקֵּם אֶת הַמֶּחַ בְּסִפְקוֹת, וּמְכַנֵּס בּוֹ קִשְׁיוֹת וּסְפִקוֹת בְּאִמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, כִּי מִי שֶׁנִּכְשַׁל בְּהוֹצָאת זֶרַע לְבִטְלָה עַל יְדֵי אוֹנְנוֹת וְכוּ' זֶה קָשָׁה לְצִאת מִשָּׁם, וּמִמִּילָא נּוֹפְלוֹת עָלָיו דְּאָגוֹת וְעֲצָבוֹת וּמְרִים לוֹ חַיִּים מְאֹד מְאֹד. וּמוּבָא (רֵאשִׁית חֲכָמָה שַׁעַר הַתְּשׁוּבָה פָּרָק שְׁלִישִׁי) וּמִהַדְּבָרִים שֶׁצָּרִיךְ הַשֵּׁב לְתַקֵּן הוּא לְתַקֵּן אֶת אוֹת בְּרִית הַפְּגוּם בְּהוֹצָאת זֶרַע לְבִטְלָה, שֶׁאֵין אֵדָם בְּזִמְנֵנוּ נִצַּל מִמֶּנּוּ בְּבַחֲרוֹתוֹ עֵין שָׁם.

הַרִי שֶׁלֶךְ לְפָנֶיךָ שְׂדָבֵר זֶה עוֹבֵר עַל כָּל הַבַּחֲוֵרִים, וְלִכֵּן רוֹאִים בַּחֲוֵרִים כָּל כֵּךְ מִתְסַפְּלִים וְכוּ' וְהַלֵּב שֶׁלָּהֶם מְעַקֵּם בְּעַקְמִימוֹת וּסְפִקוֹת עָלָיו יִתְבָּרַךְ בְּכָל מִינֵי קִשְׁיוֹת וּסְפִקוֹת וְכוּ' שֶׁזֶה בְּעֻצְמוֹ מְכַנֵּס בְּאֵדָם מְרִירוֹת וְדְכֹאֵן וְכוּ' כִּי אֵין עוֹד שְׂמִחָה וְשִׁלוֹת הַנֶּפֶשׁ כְּמוֹ אֵדָם שְׂמֵאֵמִין בּוֹ יִתְבָּרַךְ.

וְלִכֵּן מִי שֶׁרוּצֶה לְצִאת מִהַסְּבוּף הַזֶּה שֶׁל פָּגַם הַבְּרִית שֶׁזֶה מְבִיא לְכַפִּירוֹת וְאִפְיֻקוּרְסוֹת וְעַקְמוּמִיּוֹת וְקִשְׁיוֹת וּסְפִקוֹת וְכוּ' וְכוּ' שִׁירְגִיל עֲצָמוֹ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ בְּשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלוֹ, וְיִרְבֶּה בַתְּפִלָּה וּבִקְשָׁה וּבַתְּחֻנוּנִים הַעֲקָר עַל שְׁנֵי דְבָרִים: שִׁיְהִיהָ תְּמִיד בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְּׂמִחָה זֹה הַקְּדוּשָׁה, וְהַעֲצָבוֹת זֶה

הַסְטָרָא אַחְרָא, וְלִכְּן כְּדֵי לְצַאֵת מֵהַסְטָרָא אַחְרָא וְהַקְלָפוֹת שְׁמִסְבּוֹת אוֹתוֹ בְּגִדּוֹל וְכוּ' כִּי עַל יְדֵי הוֹצָאת זֶרַע לְבִטְלָה בּוֹרָא קְלָפוֹת וּמִשְׁחִיתִים שְׁמִכְנִיסִים בּוֹ עֲצָבוֹת וְדִכְאוֹן פְּנִימִי וְכוּ' וְהַשְׁמָחָה מְבַעֲרַת וּמְבַטְלַת וְשׁוֹרְפַת אֵת כָּל הַקְלָפוֹת וְהַמִּשְׁחִיתִים הָאֵלּוּ, וְלִכְּן עוֹשֶׂה הַס"מ כָּל מַה שְׁבִיכְלָתוֹ לְהַכְנִיס בְּאָדָם מְרִירוֹת וְעֲצָבוֹת וְכוּ', לֹא דֵי שֶׁהַכְשִׁילוֹ בְּעוֹזֵן הַכִּי גְדוֹל שֶׁהוּא הוֹצֵאת זֶרַע לְבִטְלָה שֶׁהָרָג אֶת יְלָדָיו, עוֹד זֹאת הוּא לֹא נוֹתֵן לוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, שֶׁעַל יְדֵי זֶה הוּא מוֹשֵׁךְ אוֹתוֹ יוֹתֵר וְיוֹתֵר לְשֹׂאֵל תַּחֲתִית וּמִתַּחֲתָיו, וְלִכְּן צְרִיכִים לְהַתְפַּלֵּל הַרְבֵּה עַל שִׁמְחָה, כִּי שִׁמְחָה זֶה אוֹר כָּל כֶּף גְדוֹל שְׂאֵי אִפְשָׁר לְהַשִּׁיגוֹ אֶלָּא עַל יְדֵי תַּפְלָה.

וְכֵן לְהַתְפַּלֵּל עַל אַמוּנָה כִּי תַכֶּף וּמֵיֵד כְּשֵׁישׁ לְאָדָם אַמוּנָה בּוֹ יִתְבַּרֵךְ עַל יְדֵי זֶה נִמְחָלִים לוֹ כָּל עֲוֹנוֹתָיו, כְּמוֹ שְׂאֵמֵר רַבְנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת אַמוּנָה סִימָן ל"ג) עַל יְדֵי אַמוּנָה יִסְלַח לָךְ הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל כָּל עֲוֹנוֹתֶיךָ, וְצָרִיךְ שֶׁתִּדַּע אֲשֶׁר שְׁנֵי דְבָרִים אֵלּוּ "שִׁמְחָה וְאַמוּנָה" הֵם עֶקֶר תַּקּוּן כָּל הָעוֹנוֹת, כִּי הֵם שׁוֹרְפִים אֵת כָּל הַקְלָפוֹת וְהַמִּשְׁחִיתִים שֶׁבְּרָא מְרַב הָעוֹנוֹת, וְלִכְּן אֵתָּה צְרִיךְ הַרְבֵּה לְהַתְפַּלֵּל עַל זֶה, כִּי תַפְלָה תְלוּיָה בְּאַמוּנָה, וְשִׁמְחָה תְלוּיָה בְּאַמוּנָה, כִּי הַמְּאֲמִין הָאֱמִתִּי שְׂמֵאֲמִין בּוֹ יִתְבַּרֵךְ שֶׁהוּא נִמְצָא וְאִין מְלַבְדּוֹ נִמְצָא, הוּא תְמִיד יִתְפַּלֵּל אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ וַיְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַּרֵךְ וְכֵן יִהְיֶה תְמִיד בְּשִׁמְחָה, כִּי אִין עוֹד שִׁמְחָה כְּשִׁמְחָה זֶה שֶׁהוּא מְאֲמִין בּוֹ יִתְבַּרֵךְ וְלֹא אִכְפַּת לוֹ מִשׁוּם דְּבַר, כֵּן יִהְיֶה לוֹ עוֹלָם הַבָּא, לֹא יִהְיֶה לוֹ עוֹלָם הַבָּא, הוּא אוֹהֵב אֵת הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, עַל יְדֵי זֶה נִמְחָלִים לוֹ כָּל הָעוֹנוֹת וַיּוֹצֵא זַכָּאֵי בְּדִין.

אֲשֶׁרֵי מִי שְׁמַגִּיעַ אֶל מְדַרְגָּה זוֹ, וְכָל בַּר יִשְׂרָאֵל יְכוֹל לְהִגִּיעַ אֶל זֶה אִפְלוּ הַפְּחוֹת שֶׁבְּפָחוֹתֵים, רַק צְרִיךְ שִׁיְהִיָּה לוֹ רְצוֹן חֲזָק לְחֹזֵר אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ וְלֹא יִסְתַּכַּל עַל אֵלּוּ הַקְלָפוֹת שֶׁמְפַחֲיִדוֹת אוֹתוֹ כְּאֵלּוּ רוֹצִים לְהַעֲנִישׁוֹ וְכוּ', הַכֹּל הֶבֶל וְרַעוּת רוּחַ, הָעֶקֶר הוּא הַדְּבָקוּת בּוֹ יִתְבַּרֵךְ וְאֵין יֵצֵא מִנוֹקְבָא דְתַהוּמָא רְבָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתרכט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בֵּא ז' שְׁבֻט הַתּוֹשֵׁעִיג
 שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל כָּל־לְיוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב"
 הַגֵּרִים "בֵּיבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב" הַיּוֹי"ה יִשְׂרָאֵל שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד

אֵין לִי מְלִים לְהוֹדוֹת לְכָל אֶחָד וְאַחַת מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שֶׁמְלֵאתֶם אֶת
 רְצוֹנֵי וְעִזְרוֹתֶם לִי עֲבוּר מַטָּה הַבְּחִירוֹת "בְּרִסְלָב לְמַעַן ש"ס" שְׁזָה זְכוּי הַרְבֵּים
 וְקִדּוּשׁ שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, וּלְכַסּוּף כָּלֶם יְבוֹאוּ אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל בְּעִזְרוֹתוֹ
 יִתְבָּרַךְ.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שֶׁבְּקִהְלָתֵנוּ הַקְּדוּשָׁה שֶׁהִיא חֻמְמָה
 שֶׁל אֲמוּנָה לֹא יִמָּצֵא אֶחָד וְאַחַת שֶׁמְעוֹרְרִים מְדַנִּים וּמַחְלֵקֵת בֵּין אֶחָד לְהַשְׁנִי
 וְכו', כִּי אֲצַלוּ יִתְבָּרַךְ שְׁנוֹא הַמַּחְלֵקֵת וְחַבִּיב הַשְּׁלוֹם.

קִהְלָתֵנוּ נִבְנִית רַק עַל מִדַּת הַחֶסֶד וְלִכְן כָּל מִי שֶׁיִּכּוֹל לְאַרְח אֶחָד אֶת
 הַשְּׁנִי לְכַבוֹד שַׁבַּת אֵין לְמַעְלָה מְזָה, הֵינּוּ לְאַרְח מְשַׁפְּחָה מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ
 שְׂאֵין לָהֶם עַל שַׁבַּת וְכו' וְצִדְקָה לְשַׁבַּת מְאֹד חָשׁוּב בְּשָׂמִים, וְאֵין עוֹד צִדְקָה
 כְּמוֹ מִי שֶׁמְאַרְח אֵיזָה מְשַׁפְּחָה לְאֹכֵל אֲצֵלֶם בְּשַׁבַּת, וּבְזִכּוֹת הָאֵהָבָה וְהָאֲחָדוּת
 שֶׁהִיָּה בֵּינֵינוּ וּבְזִכּוֹת שֶׁנִּשְׁמַר לֹא לְרַכֵּל אֶחָד עַל הַשְּׁנִי וְכו' נִזְכָּה לְהַגְאֵל
 גְּאֻלַּת עוֹלָם

הַמְּאַחַל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם

אתרל.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בֵּא ז' שְׁבֻט הַתּוֹשֵׁעִיג
 שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל הַיְקָר לִי מְאֹד ... נְרוּ יֵאָר

הַנְּהַ נִכְנָסֵת שַׁבַּת חֲדָשָׁה רְאוּי לָנוּ לְשִׁמּוֹחַ מְאֹד מְאֹד, כִּי הַקְּרִיָּאָה מְעוֹרְרַת
 אֶת הַזְּמַן וְאֵנוּ קוֹרְאִים בְּתוֹרָה אֵיךְ שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא דֹלֵג וּפְסַח עַל דְּלַתִּי
 יִשְׂרָאֵל וְהִצִּילֶם וְכו' וְיִדּוּעַ שְׂאֵמֵר הָרֵב הַקְּדוּשׁ רַבִּי מִשֶּׁה לִּיב מְסָאֶסוּב זי"ע
 שֶׁכְּבִיכּוֹל דֹּלֵג וְרַקֵּד עַל בְּתֵי יִשְׂרָאֵל "כָּאֵן גֵּר יְהוּדִי" "כָּאֵן גֵּר יְהוּדִי" כִּי

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִתְפָּאֵר עִם כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל וַיְדוּעַ מִה שֶׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ו') שֶׁכָּל בַּר יִשְׂרָאֵל הוּא אֲבָן טוֹב מִכֶּתֶר הַמְּלֶכֶךְ וְלִכְּן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְהַחֲשִׁיב כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל וְלִדְוֹן אוֹתוֹ לְכַף זְכוּת וּבִפְרָט אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׂיֻדְעִים מִרַבְּנוּ ז"ל רְאוּי מְאֹד לְהַחֲשִׁיב אוֹתָם כִּי בִפְרוּשׁ גְּלַה לְנוּ רַבְּנוּ ז"ל (חיי מוהר"ן כתב יד) עַל כָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹמֵר יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּךָ יִתְפָּאֵר, כִּי כָּל אֶחָד מִי שְׂזוּכָה לְהִתְבּוֹדֵד עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ וּמְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ עַל יְדֵי זֶה נִשְׁמָתוֹ נִדְבָקֶת בְּאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא וּמְאִיר עַל עֲצָמוֹ אוֹר וְזִיו וְחַיּוּת וּדְבָקוֹת עֲלִיוֹן, וְלִכְּן אֲבָקֵשׁ אוֹתְךָ רְאֵה לְשֹׁמֵר מְאֹד מְאֹד כָּל הַשְּׁבֵת לֹא לְהִיּוֹת בְּכַעַס וְכוּ' וְתִשְׁרֶה שְׁלוֹם בְּתוֹךְ בֵּיתְךָ וְתִהְיֶה שֶׁשׁ וְשִׁמַּח כָּל הַשְּׁבֵת וְעַל יְדֵי זֶה יִשְׁפַּע שְׁפַע עַל כָּל יְמוֹת הַשָּׁבוּעַ כִּי כָּל הַשְּׁפָעוֹת בְּאֵים רַק מִשְׁבֵּת וּכְפִי שֶׁאָדָם שׁוֹמֵר שְׁבֵת וְזוֹכָה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה בְּשֵׁבֶת כְּמוֹ כֵּן נִשְׁפַּע עֲלָיו שְׁפַע בְּשִׁשֶּׁת יְמֵי הַחוּל.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁכָּאֵן בֵּיבְנָאֵל לְךָ בְּשֵׁבֶת עִם בְּגָדִים לְבָנִים כִּי הֶאָרִיז"ל הִזְהִירָנוּ עַל זֶה וְכֵן אָמַר הַצַּדִּיק הַקְדוּשׁ רַבִּי יִצְחָק מְדִירוּבֵיטֵשׁ זִי"ע בְּאֵם הָיוּ כָּל עַם יִשְׂרָאֵל הוֹלְכִים בְּשֵׁבֶת בְּבְגָדִים לְבָנִים הָיוּ מְבִיאִים אֶת הַגָּאֵלָה עַל כָּל פְּנִים רַק כָּאֵן בֵּיבְנָאֵל רְאוּי לְכָל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְלַכֵּת עִם בְּגָדִים לְבָנִים, אֲבָל לֹא בְּמָקוֹם אַחֵר, כִּי זֶה נִרְאֶה לְכָל מוֹזֵר וְכוּ' אֲבָל פֹּה בֵּיבְנָאֵל יְכוּלִים לְהִרְאוֹת אֶת זֶה, וְלִכְּן זֶה דְּבַר גְּדוֹל לְלַכֵּת רַק כָּאֵן בֵּיבְנָאֵל בְּבְגָדִים לְבָנִים.

נָא וְנָא כָּל אָבָא וְאֵמָא שִׁישְׁמְרוּ עַל יְלִדֵיהֶם כָּל הַשְּׁבֵת וְיִסְפְּרוּ לְהֶם סְפוּרֵי צַדִּיקִים בְּעַת סְעֻדַת שְׁבֵת כְּדֵי לְמַשֵּׁךְ אֶת לְבָבָם אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְצְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשֹׁמֵר לֹא לְהִרְבִּיץ לְיְלָדִים כְּמוֹ שֶׁהִזְהִירָנוּ רַבְּנוּ ז"ל רַק בְּדַרְכֵי נְעִם וְאַהֲבָה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל עֲלֶיךָ תְּמִיד.

הַמְּאַחַל לְךָ שְׁבֵת שְׁלוֹם

אתרלא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בֵּא ז' שְׁבֻט הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... תְּחִי'

מָאד מָאד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שְׁבַעַת הַדְּלָקַת הַנְּרוֹת תִּתְפַּלְלִי הַרְבֵּה עֲלֶיךָ וְעַל
בְּעֶלְךָ וְעַל הַיְלָדִים כִּי אֲזוּ הוּא עַת רְצוֹן גְּדוֹל בְּשָׂמִים לְאִשָּׁה וְכֹל הַמְרַבֵּה אֲזוּ
בְּתַפְלָה נִשְׁמָעָה וְנִתְקַבַּל בְּשָׂמִים.

וּמוֹהַרַ"ת ז"ל לְמַד אֶת אִשְׁתּוֹ וְאֶת בְּתוּ הַיְחִידָה שְׁבַעַת הַדְּלָקַת הַנְּרוֹת
כְּשֶׁהִיא מִתְפַּלֶּלֶת עַל עֲצֻמָּה וְכו', שֶׁתּוֹסִיף תְּפִלָּה: רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם כְּשֶׁם שְׂאֲנִי
מִדְּלָקַת אֶת נְרוֹת שַׁבַּת כֵּן תֵּאִיר וְתִדְּלִיק אֶת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל בְּלְבוֹת עִם יִשְׂרָאֵל
וְכֻלָּם יִחְזְרוּ בְּתִשׁוּבָה.

אֲבַקֵּשׁ שֶׁתְּפַלְלִי גַם עָלֵי שְׂאֲנִי צְרִיךְ לִישׁוּעָה וְלְרַפּוּאָה גְּדוֹלָה.

נָא וְנָא תִשְׁמְרֵי כָּל הַשַּׁבַּת לֹא לְהִיּוֹת עֲצוּבָה רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה
כִּי מַעֲלַת שְׂמֵחַת שַׁבַּת עוֹלָה עַל הַכֹּל וְזוֹכִים עַל יְדֵי זֶה לְמַחִילַת עֲוֹנוֹת.

חֲזָקִי וְאֲמִצֵּי מָאד שֶׁאֵת נִמְצָאָת בְּקִהְלָה קִדּוּשָׁה כְּזוֹ חֲמֻמָּה שֶׁל אֲמוּנָה
וְתַעֲשֵׂי חֲסֵד עִם נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ כִּי הַקִּהְלָה הַקִּדּוּשָׁה שְׁלָנוּ בְּנוּיָה אֶךְ
וְרַק עַל מִדַּת הַחֲסֵד, וְלִכֵּן אִם יְכוּלִים לְהַבִּיא לְכַבּוֹד שַׁבַּת לְאִיזָה שְׂכָנָה עֲגָה
וְכו', וּבָזֶה שֶׁתְּחִי וְתִשְׁמְחֵי לְבָבוֹת נִשְׁפָּרוֹת כְּמוֹ כֵּן הַקִּדּוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׂמַח
אוֹתְךָ וְכֹל בְּנֵי בֵּיתְךָ.

הַמְּאַחַל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם

אתרלב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בְּשִׁלַּח ט' שְׁבַט ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל כָּל־לֵוִיֹּת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב"
הַגָּרִים "בֵּיבְנֵאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב" הַיּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד

בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים נִשְׁאָר עוֹד יוֹמִים עַד הַבְּחִירוֹת
וְלִכֵּן הִזְדַּרְזוּ לְהַחְתִּים מַה שְׂיוֹתֵר אַנְשִׁים "בְּרֶסֶלֶב לְמַעַן ש"ס" וְזֶה זְכוּת
הָרַבִּים כִּי כָּל־ם יִגִּיעוּ לְכִסּוּף אֶל צִיּוֹן רַבְנוּ ז"ל.

וְכַמוֹכֵן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ שֶׁכָּל אֶחָד וְאַחַת מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַגָּרִים שְׂיִבְחֶרוּ
ש"ס וְזֶה לְטוֹבָה לְבְּחִירוֹת הַמְּקוֹמִיּוֹת בְּעֶזְרַתוֹ יִתְבָּרֵךְ וְאֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ שְׁאֵף
אֶחָד לֹא יִמְרָה אֶת פִּי, סוּף כָּל סוּף אַתֶּם גָּרִים פֹּה בְּמִסִּירוֹת נַפְשׁ לְמַעְנֵי וְלִכֵּן
תַּעֲשׂוּ אֶת רְצוֹנִי וְאַהֲיָה לָכֶם אֲסִיר תּוֹדָה.

אֲנִי רוֹצֵה לְבַנּוֹת אֶת קְהֵלָתֵנוּ הַקְּדוּשָׁה יוֹתֵר וְיוֹתֵר יִפֶּה בַּפֶּרֶט לְרוּחַת
יְלָדֵינוּ וְלְמַעַן הַעֲתִיד שְׁלֵהֶם וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת כָּל־כֶּם שֶׁתַּעֲזְרוּ לִי
וְתִמְלְאוּ אֶת רְצוֹנִי,

בְּקָרוֹב תִּרְאוּ כָּל כַּף הָרַבָּה שְׁנוּיִים בְּקְהֵלָתֵנוּ שְׂיִהְיָה פֹּה גַן עֵדֶן הַתְּחַתּוֹן
מִמֶּשׁ

נָא וְנָא שְׁכָל אֶחָד יִשְׁתַּדֵּל לְלַמֵּד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי אֶפְלוּ בַּגֵּרְסָא אֶפְלוּ בְּלִי
הַבְּנָה כִּי דָף גְּמָרָא זֶה שְׂמִירָה לְנַפְשׁ וְהַצְּלָחָה בְּהַחֲיִים.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתרלג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בְּשִׁלַּח ט' שְׁבַט ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיְקָר לִי מְאֹד ... נְרוּ יֵאִיר

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ, הִנֵּה נִכְנָסִים לְשָׁבוּעַ חֲדָשׁ עִם פְּרִשָׁה חֲדָשָׁה,
נָא אַל תִּהְיֶה בְּטָלָן תְּתַחִיל לְלַמֵּד פְּרִשַׁת הַשָּׁבוּעַ פְּרִשַׁת בְּשִׁלַּח שְׁבוּ מִסְפָּר

יְצִיאַת מִצְרַיִם וּקְרִיעַת יַם סוּף וְשִׁירַת הַיָּם וְכוּ' אֲשֶׁר הִקְרִיָּאָה מְעוֹרְרַת אֶת הַזְּמַן וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (פְּסָחִים ק"ח) קָשִׁין מְזוֹנוֹתַי כְּקִרְיעַת יַם סוּף, מִי מֵאֲתָנוּ לֹא צָרִיךְ פְּרֻנְסָה וְשְׁלוֹם בַּיִת שֶׁהוּא בְּכֻלָּל מְצִיאַת הַזְּוֹג, וְלִכֵּן רָאָה לְלַמֵּד אֶת פְּרֻשַׁת הַשְּׁבוּעַ עִם רַש"י וְהַתְּרַגּוּם וְאִם תּוּכַל גַּם אֶת הַמְּדַרְשׁ רַבָּה אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, וְעַל כָּלֵם רָאָה לְהַתְּמִיד בְּכָל יוֹם וְיוֹם לְגֵרֵס הַרְבֵּה פְּרָקִים מְשֻׁנָּיִת כִּי מְשֻׁנָּה עוֹלָה כְּמִסְפֵּר פְּרֻנְסָה וְכָל הַמְּרַבָּה לְגֵרֵס מְשֻׁנָּיִת יִהְיֶה לוֹ פְּרֻנְסָה בְּשִׁפְעַ, אֵל תִּקַּח אֶת זֶה בְּקִלּוֹת כִּי בְּנִפְשָׁךְ הוּא, וְחָבַל כִּי עַל יְדֵי מְשֻׁנָּיִת אֶתָּה יְכוּל לְהַשִּׁיג פְּרֻנְסָה בְּנִקְל מְאֹד.

וְעַל כָּלֵם רָאָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹם שֶׁהוּא חַיּוֹת לְנַפְשׁ.

מְחַר בַּיּוֹם שְׁנֵי בְּשִׁעָה שְׁתַּיִם בְּדִיוֹק יִהְיֶה לִי שְׁעוֹר מְאֹד מְאֹד נְחוּץ לְגַבְרִים אֲקוּנָה לְרֵאוּתָךְ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתרלד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בְּשִׁלַּח ט' שְׁבָט ה'תשע"ג
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִי

חֲזָקִי וְאַמְצִי עוֹד בַּיּוֹמִים הָאֵלּוּ עַד הַבְּחִירוֹת לְהַשְׁתַּדֵּל לְרֵשֶׁם מֵה שְׁיֹתֵר נְשִׁים ל"בְּרִסְלָב לְמַעַן ש"ס".

יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁנוּזָכָה לְקַדֵּשׁ אֶת שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, לְפָאֵרוֹ וּלְפִרְסוּמוֹ, אֲשֶׁר בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת שְׁמֻחָה סִימָן ט"ז) מִי שְׁמִפְרָסֵם אֶת הַצְּדִיק זוֹכֶה לְשְׁמֻחָה יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּמִּיד תִּהְיֶי שְׁמֻחָה וְעַלִּיזָה .

נָא וְנָא רְאֵי לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ בְּכָל יוֹם אֲפִלּוּ כְּמָה דְקוֹת וְעַל יְדֵי זֶה תִּרְאֵי

ישועה כמו שאמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות ישועה סימן ג') על ידי ההתבודדות בא ישועה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתרלה.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר בשלח י' שבט ה'תשע"ג

שלום וברכה אל היקר לי מאד ... נרו יאיר ויזרח

מאד מאד אני מבקש אותך שתתחזק באמונה פשוטה בו יתברך, ודע לך כי כל מחשבה אפלו קטנה שרק חושב ממנו יתברך, על ידי זה נדבקת נשמתו באין סוף ברוך הוא וממשיך על עצמו עצם עצמיות אלקותו יתברך מלמעלה מכל עלמין, ומכל הלבושין וכו' כי כשבר ישראל עוקר את מחשבתו מכל מיני שטיות של עולם הזה כבר נתגלה אליו אמתת מציאותו יתברך ומכל שכן כשגם מדבר עמו יתברך אפלו דבור אחד הוא מנענע את כל העולמות כולם, ולכן אשרי מי שמרגיל עצמו מדי פעם לנתק את מחשבותיו מכל השטויות והדמיונות וכו' וחושב רק ממנו יתברך ומציר בדעתו שמלא כל הארץ כבודו והכל לכל זה אלקות והוא נמצא בתוך האור הזה ומדבר עמו יתברך אשר אין עוד תענוג יותר גדול מזה.

ואל כל זה רוצה רבנו ז"ל להביאנו ולכן עלינו לשמח מאד מאד שזכינו להתקרב אל רבנו ז"ל, ועלינו לעשות כל מה שביקלתנו לגלות ולפרסם את דעת רבנו ז"ל בכל שכבות העם, וזה היה רצונו של רבנו ז"ל שנגלה ונפרסם דעתו בעולם ולהוסיף שכנים אל בית התפלה (עין לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ח') כי רבנו ז"ל רצה מאד שענין השיחה בינו לבין קונו, הינו התבודדות שייכנס בין עם ישראל, וזה היה עבודתו של מוהרנ"ת ז"ל לגלות ולפרסם את רבנו ז"ל בעולם, ומאז שזכיתי להתקרב אל רבנו ז"ל אמרתי לעצמי אני לא ינוח ולא ישקט עד שאגלה ואפרסם את רבנו ז"ל בכל העולם כלו, ותהלה לאל חפץ השם בדי הצליח, שהצלחתי בגדול לגלות ולפרסם את רבנו ז"ל בכל העולם כלו אפלו גויים קונים את הקונטרסים והחברות שהם תמצית דברי

רַבְּנוּ ז"ל וּמוֹהֲרַנ"ת ז"ל וּכְבֹר תִּרְגְּמוּ אֶת זֶה בְּשֵׁתִים עֲשֶׂרָה שְׁפוֹת וְזֶה מוֹפֵץ
בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמְעוֹ.

וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל עֲכָשׁוּ פֹה בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל נִתְּפָרְסָם שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל בְּאַפֵּן
שְׂאִין לוֹ אֵח וְרַע כָּלֵל.

וְלִכְּנָן אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ בֹּא תַעֲזֹר לִי לְכַנּוֹת אֶת הַקְּהֵלָה יוֹתֵר יִפְהָ בְּאַפֵּן
שֵׁיִתְקַדֵּשׁ שְׁמוֹ יִתְבָּרַךְ וְשֵׁם רַבְּנוּ ז"ל אֲשֶׁרִינוּ מֵה טוֹב חֲלָקְנוּ וּמֵה נְעִים גּוֹרְלָנוּ
עַל אֲשֶׁר בַּנַּחַל שָׁם חֲלָקְנוּ.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתרלו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּשֵׁלַח י"א שָׁבֵט ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב" הַגָּרִים
בִּיבְנֵאֵל הוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֶחָד וְאַחַת הַיּוֹת שְׁהֵיּוֹם הוּא "יוֹם הַבְּחִירוֹת"
שְׁכֵלְמִם יְבוֹאוּ לְבַחֵר מֵה שְׁיִוְתֵר מְקַדֵּם כִּי זֶה מְאֹד נַחוּץ לֹא לְהַגִּיד שְׁיִשׁ לִי
עוֹד זְמַן וְכַדוּמָה כִּי זְרִיזִין מְקַדְיָמִים, וְכָל הַזְּרִיזוֹ תְּבוֹא עֲלֵיו בְּרֻכָּה מִן הַשָּׁמַיִם.

תִּזְכְּרוּ כָּל קוֹל זֶה מְאֹד חָשׁוּב לָנוּ וְצָרִיכִים לְשָׂאֵל בְּדִיוֹק מֵה? וְאֵיךְ? כִּי
פֶתֶק שְׁמֵקֵמֵט אוֹ מְקַשְׁקֵשׁ וְכוּ' הוּא פָּסוּל, וְלִכְּנָן לְפָנַי שְׂאֵתֶם הוֹלְכִים לְקַלְפֵי
תִּשְׂאֵלוּ בְּדִיוֹק מֵה צָרִיכִים לַעֲשׂוֹת.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַצְלִיחַ אֶת דְּרַכְּנוּ.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתרלוז.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר בשלח י"א שבט התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר ויזרח

נא ונא חזק ואמץ מאד להיות בשמחה עצומה שאתה יודע מרבנו ז"ל שזה השמחה הכי גדולה ומאחר שאתה יודע מרבנו ז"ל ראוי לך לצית אותו, והעקר מה שבקש מאתנו זה רק להיות בשמחה ולדבר עמו יתברך.

ואמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות שמחה סימן פ"א) תפלה שהיא בשמחה היא ערבה ומתקה להשם יתברך ולכן חזק ותתחזק להיות רק בשמחה וכל התפלה שלך יהיה רק בשמחה, וכן כל התורה שאתה לומד בכל יום מקרא משנה גמרא שיהיה בשמחה עצומה, ואתה לא יכול לתאר את גדל הזכות שיש לך בשמים אם תהיה בשמחה, ותעשה כל מיני פעולות שבעולם להרחיק ממך העצבות והעצלות כי כך אמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קפ"ט) עקר נשיכת הנחש זהו עצבות ועצלות.

נא ונא תברח ממהלכת ושלא יהיה לך שום שיכות עם בעלי מחלקת כי אין הקדוש ברוך הוא מוחל לבעלי מריבה ובעלי מחלקת ואלו שמסיתים ומדיחים נגד הצדיק אוי להם אוי לנפשם כי יפרתו מהעולם הזה באפן מר מאד.

נא ונא תתפלל במנין את כל השלש תפלות שחרית מנחה ערבית כי זה יביא לך ברכה והצלחה בכל מעשיך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

נא ונא ראה ללכת אל הקלפי ולבחור וכזה תעשה לי נחת רוח גדול מאד.

אתרלה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּשֵׁלַח י"א שָׁבֹט הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... תחיי

מָאד מָאד אָנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שְׁתֵּהִי רַק שְׁמִחָה וְעֵלִיזָה כִּי הַשְׁמִיחָה זֶה פֶּתַח לְכָל הַיְשׁוּעוֹת, וְכִכֵּל שְׁתֵּהִי שְׁמִחָה וְעֵלִיזָה כְּמוֹ כֵּן יִפְתַּח לְךָ פֶּתַח לְכָל הַיְשׁוּעוֹת.

נָא וְנָא רְאֵי רַק לְהִתְחַזֵּק בְּאַהֲבַת יִשְׂרָאֵל וְהַס"מ ימ"ש עוֹשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת הָעֶקֶר שֶׁיְהִי פְרוּדִים בֵּין נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל כִּי כָּל הַכַּח שְׁלוֹ זֶה "הַפְּרָד וּמִשְׁל" כִּי הַסְטֵרָא אַחֲרָא כַּחֲה רַק בְּפְרוּדִים וְלִכֵּן אָנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ מָאד מָאד רַק שְׁתִּרְבִּי חֶסֶד עִם הַזּוֹלֹת וְרַק בְּזִכּוֹת זֶה נִנְצָל וְנִגָּאֵל.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

נָא וְנָא רְאֵי לְלַכֵּת כְּבָר לְקַלְפֵי וּלְבַחֵר וּבְזֶה תִּגְרַמֵּי לִי נַחַת רוּחַ גְּדוֹל מָאד.

אתרלט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּשֵׁלַח י"א שָׁבֹט הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נִרוּ יֵאִיר
לְנִכוֹן קַבְלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

צְרִיךְ שְׁתַּדַּע שְׁחַכְמִינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (מוֹעֵד קָטָן כ.ח.) שְׁמוּאֵל הַנְּבִיא מֵת בֶּן חֲמִשִּׁים וּשְׁתַּיִם שָׁנָה, וְהוּא בּוֹדָאֵי לֹא מֵת מִיַּת כָּרַת, כִּי גְדֻלְתּוֹ שֶׁל שְׁמוּאֵל אֵי אֶפְשָׁר לְתַאֵר עַד כְּדֵי כֶּף שְׁאָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (רֵאשׁ הַשָּׁנָה כ.ח:) שְׁקוּל שְׁמוּאֵל כְּמִשְׁה וְאַהֲרֹן, וְכֵן אָמְרוּ (שְׁמוֹת רַבָּה פְּרָשָׁה ט"ז סִימָן ד') מִלְּשָׁה וּשְׁמוּאֵל שׁוֹיֵן כְּאַחַת, עֵינֵי שָׁם, עִם כָּל זֹאת, הוּא נִפְטָר בֶּן חֲמִשִּׁים וּשְׁתַּיִם שָׁנָה, וּבּוֹדָאֵי אֶצְלוֹ לֹא הֵיטָה מִיַּת כָּרַת, וְכֵן הוּא אֶצְלֵ אַבְיָהּ וְכוּ'. וְלִכֵּן אֵינִי

לָךְ מַה לְהִתְבַּלְבֵּל בְּזֶה, חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים רַק מְסַפְּרִים עַל רַב יוֹסֵף שֶׁכִּשְׁהֲגִיעַ לְגִיל שְׁשִׁים עָשָׂה סְעֵדָה גְּדוֹלָה לְחַכְמִים וְאָמַר שִׁיָּצֵא מִכְּרַת.

עַם כָּל זֹאת מְקַבֵּל בְּעוֹלָם שְׂאֵם אֶחָד נִפְטָר קֶדֶם גִּיל שְׁשִׁים, אֵין לְתַן שֵׁם אַחֲרָיו, אֲלֵא אִם כֵּן מוֹסִיפִים שֵׁם לְשִׁמוֹ כְּדִי שֶׁהֲתִינוֹק יֵאָרִיךְ יָמִים.

וְעוֹד זֹאת, בְּעַנְיָן כְּבוֹד אָב אָסוּר לְהִתְבַּלְבֵּל בְּעַנְיָנִים אֱלוֹ, כִּי מַה יוֹדֵעַ הָאָדָם תְּעֻמוֹת דְּרָכָיו יִתְבַּרֵּךְ.

זֹאת תְּעַשֶׂה, תִּלְמַד בְּכָל יוֹם פָּרַק מִשְׁנֵיּוֹת לְטוֹבַת נְשִׁמַת אָבִיךָ וּבְבֵית הַכְּנֶסֶת שְׂאֵין יְתוֹם מַה טוֹב וּמַה נָּעִים בְּאֵם אֶתָּה תֹאמַר אֵת הַקְּדִישׁ יְתוֹם, כִּי לְמוֹד מִשְׁנֵיּוֹת וְאִמִּירַת קְדִישׁ זֶה טוֹבָה גְּדוֹלָה לְנִשְׁמָה שְׁנִמְצָאת כְּבָר לְמַעְלָה.

הַעֲקָר אַל תִּדְאָג, יַעֲזוֹר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שִׁיְהִיָּה בְּבֵיתְךָ תָּמִיד אֹר גְּדוֹל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתר.מ.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּשִׁלַּח י"א שְׁבֻט ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוֹ יֵאִיר וְיִזְרַח

לְנִכּוֹן קַבְלֹתִי אֵת מִכְתָּבְךָ.

בְּעַנְיָן הַקָּבֵר שְׂאֶתָּה שׂוֹאֵל, יֵשׁ בְּזֶה חֲלוּקֵי דַעוֹת, אֱלוֹ אוֹמְרִים שְׁשֵׁם טְמוֹן הוֹשֵׁעַ בְּעַצְמוֹ, וְאֱלוֹ אוֹמְרִים שֵׁם טְמוֹן בְּאָרִי אָבִיו, עַל כָּל פָּנִים אֵיךְ שֶׁהוּא, זֶה לֹא מְכַרַח שִׁישֵׁב הָאָרִיז"ל בְּתוֹךְ בֵּית הָעֲלָמִין וְכוּ', עַל יָד יָכוֹל לְהַתְפָּרֵשׁ גַּם סְמוּךְ וּנְרָאָה שְׁשֵׁם כֵּן הִיָּה כֵּהֵן יָכוֹל לְהַכְּנִס.

עַל כָּל פָּנִים אֵיךְ שֶׁהוּא, אֲשֶׁרִי מִי שֶׁהוֹלֵךְ לְהִתְבּוֹדֵד בְּקַבְרֵי צְדִיקִים, כִּי שֵׁם מְאֹד מִתְקַבְּלוֹת הַתְּפִלוֹת, וְכִמוֹ שְׂאֵמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת צְדִיק

סימן קע"ג) על ידי השתטחות על קברי הצדיקים הקדוש ברוך הוא עושה לו טובות אף על פי שאינו ראוי לכהן.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים

אתרמא.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר בשלה י"א שבט ה'תשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר ויזרח

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לה, אם לנחמך וכו' אין מלים לנחם הורים שיש להם בן או בת חולים וכו' זה הצער והיסורים הכי גדולים שרק יש וכו' עד כדי כך שהחזון איש זי"ע אמר פעם למי שיש בביתו ילד או ילדה בעלי מומין וכו' או שלא התפתחו וכו' ראוי לקום בפניהם כדרך שקמים לפני זקן או תלמיד חכם, כי את הצער והיסורים של ההורים האלו אי אפשר להסביר במלים כלל.

עם כל זאת צריכים תמיד לזכר שאין יודעים כלל מה? ומי? ואימת? הינו מה הסבה העקרית לסבל הזה, אם משום גלגול וכו' אם משום איזה תקון על העבר וכו' לא יודעים ואסור להתלונן, רק לבקש את הקדוש ברוך הוא על כל פרט ופרט וכו', וכך אמרו חכמינו הקדושים (ברכות ה.) כל שהקדוש ברוך הוא חפץ בו מדכאו בייסורין, ואם קבלם באהבה יראה זרע יאריך ימים.

ולכן אני מאד מבקש אותך ואת אשתך תראו להתחזק בכל הכחות ולא להאשים אחד את השני, אדרבה שתנוף פעלה בנטל היסורין זה יעזר לכם מאד מאד להקל מכם את הצער והעגמת נפש וכו'.

וזכרו היטב מה שאמרו חכמינו הקדושים (בראשית רבה פרשה צ"ד) אין הקדוש ברוך הוא מיחד שמו על בריה כשהוא חי אלא על בעלי יסורין, ואין לה יסורים יותר גדולים מילדים חולים בבית וכו' שזה הורס את ההורים

לגמרי עד שְׁמַר מֵאֵד וְקָשָׁה לָהֶם לְהִתְמוּדַד בְּחַיֵּי הַיּוֹם יוֹם וְכוּ' וְלִכְּן אִם
 רַק יִתְחַזְּקוּ וְיִחְזְרוּ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, בּוּ בְּרַגַע תִּשְׁרָה עֲלֵיהֶם שְׂכִינַת עֲזוֹ יִתְבָּרַךְ,
 וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תַּנְחֻמָּא כִּי תַצֵּא) צְרִיף אָדָם לְהַחְזִיק טוֹבָה לְהַקְדוּשׁ
 בְּרוּךְ הוּא בְּזִמְן שְׁהִיסוּרֵין בְּאִין עֲלֵיו, לְמָה? שְׁהִיסוּרֵין מוֹשְׁכִין אֶת הָאָדָם
 לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.

וְלִכְּן חֲזָקוּ וְאָמְצוּ יַחַד לְבָרַח אֵלָיו יִתְבָּרַךְ וְהוּא יִתֵּן לָכֶם כַּח לַעֲבֹר אֶת
 הַסִּבָּל הַנּוֹרָא הַזֶּה וְיִמְתַּק מִכֶּם הַדִּין.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתרמב.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּשֵׁלַח י"א שְׁבַט ה'תשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִי

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אָסוּר לְהִתְיַאֵשׁ בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן, צְרִיכִים רַק לְבָנוֹת אֶת הַבְּטָחוֹן הָעֲצָמִי
 שְׁלֹךְ, כִּי הַכְּשִׁלוֹנוֹת שֶׁל בְּנֵי אָדָם וְכוּ' עַל פִּי רַב זֶה בָּא רַק מִחֶסֶר בְּטָחוֹן עֲצָמִי,
 וְזֶה שֶׁיֵּךְ לְכָל דְּבַר בְּעוֹלָם, מִי שְׂרוּצָה לְנִצָּח אוֹ לְהַגִּיעַ אֶל מִשְׁהוֹ וְכוּ' הָעֵקֶר
 זֶה לְבָנוֹת אֶת הַבְּטָחוֹן הָעֲצָמִי.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן ס"א) כְּמוֹ שְׁצָרִיף שִׁיְהִיָּה לְאָדָם
 אָמוּנָה בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּף אָדָם צְרִיף שִׁיְהִיָּה לוֹ אָמוּנָה בְּעֲצָמוֹ שֶׁהוּא
 גַּם בֵּן יְכוּל, וְזֶה בּוֹנֵה לְאָדָם אֶת הַבְּטָחוֹן הָעֲצָמִי שְׁלוֹ, כִּף יֵשׁ לוֹ הַצְּלִיחָה
 וְיְכוּל לְהַצְּלִיחַ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שֶׁתִּשְׁמְרֵי שְׁבַת כְּהַלְכָתָה אֲזִי תִנְצָחִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתרמג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּשֵׁלַח י"א שִׁבְט ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

כָּל הַצָּרוֹת שֵׁישׁ לְאָדָם זֶה בָּא רַק מִחֲסָרוֹן הַשְּׂמֵחָה, כִּי כְּשֶׁאָדָם שֹׂמֵחַ אֲזִי מִתְבַּטָּלִים מִמֶּנּוּ כָּל הַפְּחָדִים שֶׁל הַבָּל, וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ד) שְׁגַם חֲכָמֵי הַרוֹפְאִים אָמְרוּ שֶׁכָּל הַמַּחְלוֹת וְהַחֲלָאִים רְעִים בָּאִים לְאָדָם רַק מִחֲמַת עֲצָבוֹת וְדַכְאוֹן.

וְלִכֵּן אֲתָהּ צָרִיךְ לְהַכְרִיחַ אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה וְתַמִּיד תְּבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ שֶׁתְּהִיָּה רַק שֹׂמֵחַ וְתַמִּיד תִּלְךָ עִם פְּנִים שְׂמֵחוֹת אֲנַפִּין נְהוּרִין.

רַבֵּנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר הַמְּדוּת אוֹת פַּחַד חֶלֶק ב' סִימָן ב') לְפַעֲמִים אָדָם מִתְפַּחַד קָדָם שֶׁבָּא עָלָיו אִיזָה טוֹב, וְלִכֵּן רָאָה מֶה לְפָנָיִךְ, בְּנֹדָאֵי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הוֹלֵךְ לְהַטִּיב לָךְ וְכוּ' וְלִכֵּן נוֹפְלִים עָלֶיךָ פְּחָדִים וְכוּ' וְלִכֵּן אֵל תְּהִיָּה בְּטִלָּן, תַּעֲשֶׂה כָּל מֶה שֶׁבִּיכְלָתְךָ רַק לְשִׂמְחָה אֶת עֲצָמְךָ וְעַל יְדֵי זֶה יִלְכוּ מִמֶּךָ הַפְּחָדִים שֶׁל הַבָּל, שְׂזָה בָּא מִמַּחְלַת הָעֲצָבִים, וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמְּדוּת אוֹת פַּחַד סִימָן י"א) מִי שֵׁישׁ לוֹ פְּחָדִים יִזְמַר זִמְרָה שֶׁל שְׂמֵחָה.

רַק חֲזַק וְאִמְץ מְאֹד מְאֹד לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְתַהֲלֶה לְאֵל יֵשׁ לָנוּ בְּמֶה לְשִׂמְחָה שֶׁאֲנַחְנוּ יוֹדְעִים מְרַבֵּי אֶמֶת כְּזֶה הַמּוֹלִיךְ אוֹתֵנוּ בְּדֶרֶךְ הָאֶמֶת, וּמְחַזֵּק וּמַעֲוִיר וּמְשַׂמֵּחַ אוֹתֵנוּ וְנוֹתֵן לָנוּ עֲצוֹת עַל כָּל פְּרִט וּפְרִט בַּחַיִּים, אֲשֶׁרִינוּ מֶה טוֹב חֲלָקְנוּ וּמֶה נְעִים גּוֹרְלָנוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׂמַיִם

אתרמד.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּשֵׁלַח י"א שָׁבֹט ה'תשע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּירוּ יְאִיר וַיִּזְרַח
לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (אָבוֹת פָּרָק ב') טוֹב תּוֹרָה עִם דֶּרֶךְ אֶרֶץ שִׁיגִיעַת
שְׁנִיָּהֶם מְשַׁכַּחַת עוֹוֹן. הִיָּה טוֹב מְאֹד שֶׁתְּכַנִּיס כְּמָה שְׁעוֹת נוֹסְפוֹת בְּכַתִּיבַת
סֵת"ם הֵינּוּ בְּסוּפְרוֹת וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַצְלִיחַ דְּרָכֶיךָ.

צְרִיכִים לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם קֶצֶת מִקְרָא מִפְּרֻשַׁת הַשְּׁבוּעַ וּפְרָק מִשְׁנֵיּוֹת וְדָף
גְּמָרָא וְהִלְכָה, וְתִלְמַד אֶפְלוּ מְעַט, הֵעֱקַר שְׁלֵא תַחֲיָה עִם קִטְנוֹת הַמוֹחִין.

מָה טוֹב וּמָה נָעִים בְּאֵם תּוֹרִיד אֶת הַלְחֵץ מֵאֲשַׁתָּךְ וְשְׁלֵא תַעֲבֹד בְּמִשְׁק
בֵּית, סוֹף כָּל סוֹף הִיא צְרִיכָה לְטַפֵּל בְּיַלְדִים, וּמוֹבָא מֵהָאֲרִיז"ל שֶׁהַמְּפָרְנֵס
צְרִיךְ לְהִיּוֹת הַבְּעַל וְלֹא הָאִשָּׁה, וְלִכֵּן אֵל תְּשִׁים אֶת כְּבוֹד הַמְּלָאכָה עַל אֲשַׁתָּךְ.
אִם תִּרְצֶה לַעֲזוֹר לָךְ מָה טוֹב וּמָה נָעִים, אֲבָל לֹא לְדַחֵק עֲלֶיךָ לְהִיּוֹת מְשֻׁרְתָת
וְכו'.

אִם תִּקְפִּיד לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשָּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת, שְׁחֲרִית מְנַחֵה וְעֶרְבִית בְּמִנִּין
דִּיקָא, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁפִיעַ עֲלֶיךָ פְּרֻנְסָה בְּשִׁפְעָה.

רַק תִּשְׁמַר מְאֹד עַל כְּבוֹד אֲשַׁתָּךְ כִּי כָךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּבָא
מְצִיעָא ג"ט). אוֹקִירוּ לְנִשְׁיִיכּוֹ כִּי הֵיכִי דְתַתְּעַתְרוּ, תְּכַבְּדוּ וְתִיקְרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם
כְּדִי שֶׁתַּתְּעַשְׂרוּ, וְאָמַר רַבִּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן ס"ט) שֶׁכָּל הַעֲשִׁירוֹת
בָּא לְאָדָם רַק בְּזִכּוֹת אֲשֶׁתּוֹ, וְלִכֵּן תְּכַבְּד אֶת אֲשַׁתָּךְ וְאֵל תַּתֵּן לָהּ לַעֲבֹד בְּמִשְׁק
בֵּית שְׁתַּהֲיָה שְׁפָחָה וְכו' זֶה לֹא מֵתְאִים לְבַת יִשְׂרָאֵל, וְחֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ
(מְדַרְשׁ אַגְדָּה) כָּל הַמְּצַפֶּה לְמַעֲשֵׂה אֲשֶׁתּוֹ אֵינוֹ רוֹאֵה סִימָן בְּרָכָה, עַדִּיף לְלַכֵּת
לְצַדִּיקָה מְלַעֲשׂוֹת אֶת אֲשֶׁתּוֹ מְשֻׁרְתַת שְׁפָחָה וְכו' וְכו'.

הקדוש ברוך הוא ירחם עליך ויתן לך שמחה ותהיה לך פרנסה בשפע גדול.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתרמה.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר בשלח י"א שבט ה'תשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר ויזרח

לנכון קבלתי את מכתבך.

הקדוש ברוך הוא יעזר שאשתך תעבר את ההריון בקלות ותוליד בקלות.

תראו כבר לקנות דירה, אל תדאג מה יהיה אחר כך, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (מדרש אגדה) בא תינוק וכפר בידו. לא צריכים לדאג מה אעשה להוצאות התינוק כי הוא בא עם השפע שלו.

ולכן אל תהיו בטלנים, תקפצו ותקנו את הבית ותצליחו בגדול, רק ראה לכבוד וליקר את אשתך, רבנו ז"ל אמר (ספר המדות אות הצלחה סימן י') בית תינוק ואשה הם סימן להצלחה.

הקדוש ברוך הוא יצליח דרכך, תבדק את התפלין שלך, ותניח בכל יום תפלין כשרות והכל יסתדר.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתרמו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעֵי לְסֹדֵר בְּשֵׁלַח י"ב שְׁבֻט הַתְּשֻׁע"ג
שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גִּירוּ יָאִיר וַיִּזְרַח

חֲסִדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁקֵּהֲלַתְנוּ הַקְּדוּשָׁה הַצְּלִיחָה הַפֶּעַם בְּגִדּוֹל לְגִלוֹת
וּלְפָרְסָם אֶת שְׁמוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל כְּאֵן בְּכָל רַחֲבֵי הָאָרֶץ בְּאִפְּן שֶׁלֹּא הָיָה דְבַר
כְּזֶה עֲדִין, וּתְהִלָּה לְאֵל שׁוֹמְעִים אֶת הַתְּגוּבוֹת מִכָּל הַכּוֹנִינִים אֶת הַתְּרוּמָה
שֶׁתְּרַמְנוּ כְּדֵי לְהַגְדִּיל אֶת שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם.

וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ בֵּא וְנִתְחִיל לְבַנּוֹת אֶת הַקְּהֵלָה יוֹתֵר וַיּוֹתֵר
בְּאִפְּן שֶׁתְּהִיָּה הַקְּהֵלָה הַקְּדוּשָׁה שֶׁלָּנוּ לְאוֹת וּלְתַפְאֵרַת הֵן אֲצֵל כָּלֵל חֲסִידֵי
בְּרִסְלָב וְהֵן אֲצֵל כָּלֵל הַחֲרָדִים לְדַבֵּר הַשֵּׁם, שְׂרוּאִים אֶת כַּח קֵהֲלַתְנוּ וּתְרוּמָתָה
לְהַגְדִּיל תּוֹרָה וְלְהַאֲדִירָה, וְזֶה נוֹתֵן לָנוּ כַּח אֲדִיר לְצַעַד קְדִימָה לְבִנְיָן קֵהֲלַתְנוּ
הַקְּדוּשָׁה.

נָא וְנָא שְׁלֵא יִמְצָא בְּמַחְנֵנוּ אֶחָד שֶׁמְסִית נִגְדַּד הַזּוֹלַת וְכוּ', עַקֵּר קִיּוּמָנוּ
זֶה רַק אֶהְבֶּה וְאֶחָדוֹת גְּמוּר מִפְּאֵת שֶׁנִּשְׁמַתְנוּ הוּא חֵלֶק אֱלוֹק מִמַּעַל, וּמִכָּל
שְׁכֵן שְׁלֵא יִמְצָא בְּמַחְנֵנוּ אֶחָד שֶׁמְדַבֵּר עַל הַצְּדִיק שֶׁהוּא בְּכָלֵל רְשַׁע מְרֻשָּׁע
וְלֹא יֵאבֶה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא סֶלַח לוֹ, כִּי הוּא שְׁלִיחַ הַס"מ הַמְּסִית וּמְדִיחַ
נִגְדוֹ יִתְבָּרַךְ כִּי כָּל עֲנִין הַצְּדִיק זֶה רַק לְגִלוֹת וּלְפָרְסָם אֶת אֲמַתַּת מְצִיאתוֹ
יִתְבָּרַךְ, וְלָכֵן כָּל הַחוֹלֵק עַל הַצְּדִיק כְּחוֹלֵק עַל הַשְּׂכִינָה, וְלָכֵן רְאֵה לְהִתְרַחַק
מְאֹד מְאֹדִים שְׁכָל עֲנִינֵינוּ לְהִסִּית אֲנָשִׁים נִגְדַּד קֵהֲלַתְנוּ כִּי הוּא מְגַלֶּה אֶת טְלָפִיו
שֶׁהוּא נוֹאֵף רַחֲמָנָא לִיצְלָן אֲשֶׁר אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִימָן מ"ג)
שְׂרוּחַ פִּיו מְזִיק לְהַשׁוֹמְעִים דְּבָרָיו וְלָכֵן הִרְחַק מִתּוֹלַעַת זוֹ שְׂרוּצָה לְהִרְקִיב
אֶת הַכָּרִם הַיְּפֵה שְׁנֻטְעָתִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתרמז.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר בשלח י"א שבט התשע"ג
שלום וברכה אל ... תחי'

מאד אבקש אותך שהלילה בשעה 9:30 יהיה שעור באולם השמחות
לכל נשות אנשי שלומנו ולכן תשתדלי לבא כי אני צריך כבר לסע חזרה.

יעזר הקדוש ברוך הוא שאור רבנו ז"ל יתפשט בכל העולם כלו ונזכה
לציתו, ולהיות תמיד בשמחה ולהתחזק בכל מה שרק עובר עליו כי עלינו
לזכר אשר הכל לכל הוא אלקות והכל לכל משגח רק ממנו יתברך, ומה
שצריכים עלינו לבקש ממנו יתברך אפלו דבר פעוט עלינו רק לבקש מבעל
הרחמים כי הוא יתברך מלא רחמים מלא חסד ומצפה רק להתפלות שלנו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתרמה.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר בשלח י"ב שבט ה'תשע"ג
שלום וברכה אל ... נרו יאיר
לנכון קבלתי את מכתבך.

המקום ינחם אותך בתוך שאר אבלי ציון וירושלים ולא תדע עוד
מצרות כלל.

ראה להזהר מאד מאד לומר בכל יום קדיש אחר אביך ע"ה בכל תפלה,
הן שחרית, הן מנחה, הן ערבית, כי זה מאד מאד חשוב בשמים, ואם היה
אדם יודע איזו טובה הוא עושה לנשמה שנפטרה על ידי אמירת קדיש, היה
נזהר בזה מאד מאד, וכן תרבה לתן צדקה לפני כל תפלה לעלוי נשמתו שזה
גורם נחת רוח לנשמה ועוזרו מאד.

אודות להתחנן וכי, אדרבה, תשתדל להתחנן מה שיותר מהר ואל

תַּחֲכָה כָּלֵל, כִּי זֶה מִצְוֵה גְדוּלָה, וּבְזֶה שֶׁתַּחֲתֵן אֶפְלוּ בְּתוֹךְ הַשָּׁנָה אֶתְּהָ גוֹרֵם נַחַת רוּחַ גְּדוּלָה לְאַבִּיָּה.

אוֹדוֹת הַפְּחָדִים שֶׁל הֶבֶל שֵׁישׁ לָךְ וְכוּ' זֶה בָּא מֵהֶעֱצַבִּים שֶׁנִּכְנָסוּ בְּךָ מֵרַב צַעַר וּפְחָד וְעִגְמַת נֶפֶשׁ שֵׁישׁ בְּךָ מֵאֵז שְׁאֲבִיךָ נִפְטָר וְכוּ', וְלִכֵּן אֵין לָךְ מָה לְפַחַד וּמִכָּל שֶׁכֵּן שְׂאִין לָךְ מָה לְדַאֵג כָּלֵל, כְּשֶׁמַּתְחַתְּנִים נַעֲשִׂים אָדָם הַשָּׁלֵם, כִּי קֵדָם הַחֲתֻנָּה נִקְרְאִים פְּלֵג גּוֹף חֲצִי גּוֹף, כִּי הַשְּׁלֵמוֹת הֵיא לְהַתְחַתֵּן כְּדִי לְהַנְצִל מֵעֵבְרוֹת וּבִפְרָט מִפְּגָם הַבְּרִית הַיּוֹצֵאת זֶרַע לְבִטְלָה, שֶׁהַחֲטָא הַזֶּה מִכְּנִיס בְּאָדָם פְּחָדִים גְּדוּלִים וְדִכְאוֹן פְּנִימִי, וְלִכֵּן אֶתְּהָ צְרִיךְ לְבַקֵּשׁ הַרְּבֵה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ שֶׁתִּזְכֶּה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, כִּי מִי שֶׁזוֹכֵה לְשִׂמְחָה עַל יָדֵי זֶה מִבְּטֵל מִמֶּנּוּ אֶת כָּל הַפְּחָדִים וְהַדְּמִיוֹנוֹת שֶׁנִּכְנָסִים בּוֹ מִחַמַּת פְּגָמֵי הַבְּרִית וְכוּ'.

הֵרִי הַפְּחָדִים הָאֵלוּ שֶׁהֵיא תִבְגַּד בְּךָ בְּאִים לָךְ מֵרַב חֲטָאִיךָ שֶׁאֶתְּהָ חֵי בְּלִי וְדַאוֹת וְאֶתְּהָ מְלֵא סִפְקוֹת וּבִלְבוּלִים, וְלִכֵּן עֲשֵׂה זֹאת, תַּתְחַזֵּק בְּמִדַּת הַשִּׂמְחָה וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִנְקֶה אוֹתְךָ מִכָּל מִינֵי דְמִיוֹנוֹת שֶׁל הֶבֶל וְתִזְכֶּה לִישׁוֹב הַדַּעַת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתרמט.

בְּעִזְרוֹת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעִי לְסֵדֵר בְּשִׁלַּח י"ב שֶׁבֶט ה'תשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲוִי

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

דַּעֵי לָךְ שֶׁגַם לָךְ יֵשׁ בֶּן זוּג, וְלִכֵּן אֵל תַּתְּיָאֲשִׁי כָּלֵל, אֵל תַּתְּפָּשְׂרִי עַל אֶחָד שִׁיּוֹתֵר מִבְּגַד מִמֶּךָ בְּחֵמֶשׁ עֲשָׂרָה שָׁנָה, אֵין דְּבַר כְּזֶה, תִּמְשִׁיכִי לְהַתְפַּלֵּל לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְתִרְאִי שֶׁלְּבִסוּף תְּפִלָּתְךָ תִּתְקַבֵּל בְּשָׂמִים וּפְתָאוּם יָבוֹא בֶּן זוּגְךָ וְתַתְּחַתְּנוּ בְּסִימָן טוֹב וּבְמִזְל טוֹב.

כְּשֶׁמִקְלָקְלִים אֶת מַעֲשֵׂיהֶם וְכוּ' עַל יְדֵי זֶה נִמְנָע מִבְּנֵי אָדָם לְמַצֵּא אֶת
בֵּת זוּגָם, וְלָכֵן עָלִינוּ לְשׁוֹב בְּתִשְׁבָּה שְׁלֵמָה עַל הָעֶבֶר וְכוּ' וְעַל יְדֵי זֶה זֹכִים
לְמַצֵּא אֶת הַבֶּן זוּג.

יש קונטרס "מציאת הזווג" ראוי לך לומר את התפלות המובאות שם
ותקנימי מה שכתוב שם במשך ארבעים יום אזי תמצאי את בן זוגך.

נא ונא ראי לשמר את השבת כהלכתה, כי שבת היא בת זוגם של
ישראל, ועל ידי שמירת שבת בכל הדקדוקים ובפרט לקבל את כל השבת
בשמחה עצומה, אזי זוכים למצא את הבן זוג או הבת זוג.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע את תפילתי שאני מבקש
בערך שתזכי למצא את בן זוגך בקרוב מאד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתרנ.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר בשלח י"ב שבט ה'תשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

באמת צריכים מאד מאד להזהר עם תומה, לא להכביד עליה את
העבודה ולא להשפיל אותה ומכל שכן שלא לזלזל בה, כי על זה משלמים
אחר כך מחיר גבה מהשמים.

מצד אחד אתה עושה מצוה גדולה שאתה מפרנס תומה שאין לה
כלום רק את האמא האלמנה שזקוקה לעזרה כספית וכו' אבל מצד שני
צריכים מאד מאד להזהר לכבד וליקר ולהתחשב בה.

רבי ישראל סאלנטער זי"ע (אבי בעלי המוסר) היה פעם אצל בעל הבית
עשיר ונטל ידיו עם מעט מים ושאל אותו בעל הבית, רבי למה אתם מקמצים

עם המים, יש לי דוד גדול מלא מים? ענה ואמר לו רבי ישראל זי"ע, תגיד לי מי מלא את המים אם לא משרתת יהודית מסכנה שהלכה עם שני דלילים לשאב אצל הנהר וסחבה את זה עד אפיסת הכחות, עד שמלאה לך דוד שלם, ועכשו אני אגרם להעביר עבודת פרוך בת ישראל יתומה או אלמנה מפני החמרות שלי? ואמר אז אולי זה הפרוש מה שכתוב אצל אברהם (בראשית י"ח ד) "יקח נא מעט מים", למה אמר אברהם שיקחו מעט מים, האם חסר מים? אלא שהיו לו עבדים ושפחות ולא רצה לנצל אותם כדי שלא יצטרכו לשאב עוד ועוד.

וכן מספרים מהחפץ חיים זי"ע שהתאכסן פעם אצל עשיר גדול בליל שבת, ובעת הסעדה זרו מאד את בעל הבית שיתן לו כבוד את הדגים והמרק וכו' ובעל הבית תמה מאד מה הוא כל כך ממהר, ושאל אותו מה זה ועל מה זה שהוא מזדרז כך, ולא נתן לו אפלו רגע לגמר את הסעדה בניחותא, והשיב לו החפץ חיים זי"ע, המשרתת היא יתומה ועובדת כל ערב שבת עבודת פרוך לבשל ולנקות והיא מאד מאד עיפה והיא צריכה עוד לחזור אל אמה האלמנה שמחכה עליה לאכל את המנה הדלה שיש להם, אתה הלכת לנוח בערב שבת שתים או שלש שעות ואכלת סעדה דשנה, ואחר כך הלכת לבית הכנסת להתפלל ועכשו חזרת ויש לך זמן כי אתה לא רעב, ועד שאתה עושה קדוש ועד שאתה אוכל ומדבר בין מנה למנה וכו', ומסכנה האלמנה אמה של היתומה עיניה כלות שבתה היתומה כבר תחזור ותאכל עמה וכו' ואתה אפלו לא חושב על זה וכו'.

רואים מכל זה, איך שצריכים לשמר על משרתת יתומה או אלמנה ולא לעשות עמה עבודת פרוך כי מקבלים על זה ענש גדול מאד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתרנא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֹדֵר בְּשֵׁלַח י"ב שָׁבֻט ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תְּחִי'

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

דְּעִי לָךְ, מִי שֶׁמְקַרֵּב רְחוּקִים אֵין לְתֵאָר וּלְשַׁעַר מַעְלָתוֹ בְּשָׁמַיִם וּבַפְּרָטִיּוֹת
נֶעַר רְחוּב וְכוּ', מְסַכְּנִים וְכוּ', זֶה דְּבַר גְּדוֹל לְהַגְבִּיחַ וּלְקַרֵּב אוֹתָם וּלְהַחְזִירָם
אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.

עַם כָּל זֹאת צְרִיכִים לְדַעַת אֲשֶׁר אֲסוּר לְהִתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם,
אִם לֹא הוֹלֵךְ לוֹ לְהַחְזִיר אַחֲרֵים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ אֲסוּר לְהִתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם דְּבַר כָּלָל,
וּלְמַסֵּר אֶת עֲצָמוֹ אֶל הַהִשְׁגָּחָה אִיךְ שִׁינְהִיג הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ עִמוֹ.

בְּעִנְיַן לְגוֹר בְּשִׁכּוּנָה שִׁישׁ שֵׁם הַרְבֵּה יִשְׁמַעֲאֵלִים וְכוּ' לֹא כְּדַאי לְסַכֵּן אֶת
עֲצָמוֹ וּלְגוֹר שֵׁם וְכוּ', כְּדַאי לְגוֹר בְּמִקּוֹם שִׁישׁ שְׁמָה יְהוּדִים וּלְעַסֵּק בְּקִרְוֵב
רְחוּקִים אֲשֶׁר אֵין דְּבַר גְּדוֹל מִזֶּה, וּבַפְּרָטִיּוֹת צְרִיךְ לְזַכּוֹת אֶת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל
בְּהַנְחַת תְּפִלִּין שְׁזֶה דְּבַר גְּדוֹל, וְאִם הוּא חֲסִיד חַב"ד כְּדַאי צְרִיךְ לְקַיֵּם אֶת
רְצוֹנוֹ שֶׁל הַרְבֵּי שְׁעוֹרֵר אֶת אֲנָשָׁיו שִׁיעֲסִקוּ בְּמִבְצַע תְּפִלִּין, וְכֵן אֶת תּוֹכֵי אֶת
הַנָּשִׁים בְּמִבְצַע שֶׁל הַדְּלָקַת נְרוֹת וְיִהְיֶה בֵּיתְכֶם פְּתוּחַ לְרוּחָהּ לְקַרֵּב רְחוּקִים,
אֲבָל הַעֲקָר שִׁיְהִיָּה הַכֹּל בְּשִׂמְחָה אֲמִתִּית.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתרנב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֹדֵר בְּשֵׁלַח י"ב שָׁבֻט ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תְּחִי'

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מַצְטַעֵר לְהַגִּיד לָךְ שֶׁאֲשֶׁה שֶׁנִּפְטָר לָהּ בְּעֵלָה וְאַחַר כֵּךְ הַתְּחַתְּנָה

עוד פעם וגם הבעל השני נפטר, אשה כזו נקראת קטלנית ואסור לה יותר להתחתן כי עם מי שרק תחתן הבעל ימות וכו'.

כנראה גם אצלך כן, את עצבנית כמו שאת בעצמך כותבת, ומוציאה את העצבים שלך על הבעל וכו' לדעתי את צריכה לפנות מהר אל רופא שיתן לך כדורי הרגעה וכו' את פשוט אשה מסכנת וכו' את סובלת מהעצבים ואת צריכה לטפל בעצמך, זו העצה מה שאני יכול לתת לך.

אשה צריכה להתאזר בסבלנות, אי אפשר לחיות בצורה כזו שהאשה תתפרע בכל פעם על הבעל וכו' אשה כזו נקראת אשה רעה שמצוה לגרשה, וכמו שאמרנו חכמינו הקדושים (ערובין מ"א.) אשה רעה מצוה לגרשה, ולכן אם את לא תשתני, אזי לבסוף תתגרשי פעם שניה וכן הלאה וכו'.

את אשה שסובלת על העצבים וחבל חבל על בעלך שצריך לסבל כל כך על לא דבר, רק מפני שיש לך בעיה עם העצבים וכו'.

יעזר הקדוש ברוך הוא שישלח לך רפואה שלמה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתרנג.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר בשלח י"ב שבט ה'תשע"ג

שלום וברכה אל ... תחי'

לנכון קבלתי את מכתבך.

תודה רבה על האחולים וכל המברך מתברך מפי אל עליון.

בדרך כלל, אפלו אצל הכי חרדים, ילדים בגיל שלש וגם ארבע הגננת היא אשה, וזה טוב לילד, כי הוא מרגיש אמהות מצויה שם, וזה בונה לו את החם והאהבה שמקבל שם, וזה עוזר להתפתחות שלו, ולכן אין לך מה לדאג, כי כך נוהג בהרבה תלמודי תורה.

הקדוש ברוך הוא יעזור לכם לגדל את הילדים בקלות ותרוו רב נחת
דקדושה מהם.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתרנד.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר בשלח י"ב שבט ה'תשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

רבנו ז"ל הזהירנו מאד מאד להקדים את התפלה מה שיותר מהר סמוך
לקימתו, ואמר כפי גדלת התפלה יש על זה מניעות עצומות, ורואים בחוש
איך שהס"מ אורב על כל אחד קדם התפלה לחטף שיחה עם זה או עם זה
ובין כך עוברים זמן קריאת שמע וזמן תפלה וכשמתחיל כבר להתפלל הוא
מלא מחשבות זרות והרהורים רעים ונופלת עליו כבדות גדולה.

ולכן המשכיל על דבר אמת יזדרז תכף ומיד כשקם ויאמר ברכות
התורה וילמד פרק משניות ועוד איזה שעור בתורה, וירויץ למקנה, ותכף
ומיד יתעטף בטלית ובתפלין ויתחיל להתפלל ויעשה לעצמו גדר שלפני
התפלה לא ידבר שום דבור בטל, שזה מבלבל את המחשבה ומכניס בו
כבדות וכו' אלא ירגיל עצמו לדבר עמו יתברך, כי השיחה בינו לבין קונו
מזככת את המח מכל מיני מחשבות זרות, ויבקש את הקדוש ברוך הוא
שיזכה להתפלל את כל התפלה בשמחה עצומה, כי כך אמר האריז"ל
כשאדם מתפלל תפלתו בעצבות זה גורם לו נזק גדול ברוחניות.

ולכן העקר לדבר אז עמו יתברך ולבקש ממנו יתברך שיזכה להיות
בשמחה, והשמחה מביאה לידי זריזות, ובשום פנים ואפן שלא ידבר שום

דבורי חלין קדם התפלה וישמר על דבר זה מאד, ואז במשך הזמן תרגיש הארה נפלאה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתרנה.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר בשלה י"ג שבט התשע"ג
שלום וברכה אל ... גרו יאיר ויזרח

מאד אבקש אותך מאחר שאתה זוכה להיות מקרב אל רבנו ז"ל שתראה למסר את נפשך להיות אך ורק בשמחה וכבר אמר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן קע"ז) אתם צריכים לשמח שיש לכם רבי כזה ואמרו אנשי שלומנו באם לא שמחים עם ההתקרבות אל רבנו ז"ל זה כבר מראה פגם באמונת חכמים.

מה אמר לך רואים מה שקורה בעולם כל מיני בלבולים וספקות וכו' כל אחד עסוק בפוליטיקה של שקר וכו' ושוכחים ממנו יתברך, ורבנו ז"ל מעורר מהשנה העמקה שאנחנו ישנים וכו' ופותח את פינו לדבר עמו יתברך, ולכן אל תהיה בטלן כל מה שמעיק לך תבקש רק ממנו יתברך, כי רק הוא יכול לעזור לך, ראה איך שפורח לך היום והלילה וכו', למה לא לדבר עמו אפלו כמה דבורים שזה מדביק את נשמתך אליו יתברך, ואם תשקד ותתמיד בזה אזי במשך הזמן תרגיש הארה כזו בהארת האמונה הקדושה עד שלא תרצה כבר שום דבר רק לחזור אליו יתברך.

וצריך שתדע שהקדוש ברוך הוא מלא רחמים ומצפה שתחזרו אליו ותדבר עמו אשר זה עקר התשובה.

נא ונא אל תהיה בטלן חטף ואכל בכל יום נהמא דאורייתא, התורה היא הלחם המזין את האדם ולכן אל תהיה שבור וקטן בעיניך, באם תלמד היום את הדרך היומי שבת קי"ג תמשיך על עצמך שמירה מארבע מלאכי השמירה שהם גבריאל מ'כאל ר'פאל אוריאל שהם ראשי תבות ג'מ'ר'א' ואל יקל

בְּעֵינֶיךָ דְּבָר זֶה, קַח חֵבֶר וְתִלְמַד עִמּוֹ אֶת הַדָּף שְׂאוֹתוֹת הַתּוֹרָה יִדְבְּקוּ אֶת נִשְׁמָתְךָ בְּאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא.

וְדַע לָךְ שְׂיִכּוּלִים לַחֲזוֹר אֶת הַדָּף כַּמָּה פְּעָמִים בַּיּוֹם וְכַךְ תִּזְכֶּה לְהַבִּין אֶת הַדָּף גְּמָרָא שְׂמֻזְכַּכְתָּ אֶת הַנֶּפֶשׁ, וְדַע לָךְ שֶׁהַס"מ יִתֵּן לְאָדָם לְלַמַּד הַכֹּל אָבֵל לֹא דָף גְּמָרָא כִּי הוּא מְאֹד מִפְּחָד מִלְמוּד גְּמָרָא שְׂמֻבְטָלַת אוֹתוֹ לְגַמְרִי.

רְאֵה לְמִסַּר נִפְשֶׁךָ שְׂיִהְיֶה שְׁלוֹם בְּבֵיתְךָ וְתִרְאֶה לְהִיּוֹת סְבֵלָן גְּדוֹל בְּבֵיתְךָ, וְתִכְבֵּד מְאֹד אֶת אֲשֶׁתְּךָ שְׂבֻזְכוֹת זֶה תִּזְכֶּה לְהִיּוֹת עֲשִׂיר כַּמְאָמְרִים ז"ל (בְּבֵא מְצִיעָא ג"ט) אוֹקִירוּ לְנִשְׂיִיכוֹ כִּי הֵיכִי דְתַתְּעִתְרוּ, תִּכְבְּדוּ וְתִיקְרוּ אֶת נִשְׁוֹתֵיכֶם כְּדִי שְׂתַתְּעִשְׂרוּ.

נָא וְנָא תְּצִיַּת אוֹתִי וְלֹא תִתְחַרַּט וְאֵל תִּשְׁלַךְ אֶת דְּבָרֵי אַחַר גְּוֹף וְכוּ', כִּי הַס"מ רוֹדֵף אַחֲרֶיךָ לְתַפְסֶּךָ עַל יְדֵי שְׁלוּחָיו שְׂמִסִּיתִים אוֹתְךָ נְגִדֵי וְכוּ' וְאָמַר הַחֶכֶם מְכַל אָדָם (מְשַׁלִּי"ג) מִלְאָךְ רִשְׁעֵי יִפֵּל בְּרַע וְצִיר אֲמוּנִים מִרְפָּא, הַמְלֵאךְ הַרְשָׁעֵי זֶה הַס"מ שְׂרוּצָה לְהַפִּילְךָ בְּרַע בְּחֻטָּא פְּגָם הַבְּרִית וְכוּ' אָבֵל אִם תִּהְיֶה צִיר נֶאֱמָן לְשׁוֹלְחֶךָ וְתִתְחַזֵּק בְּאֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ זֶה יִרְפָּא אוֹתְךָ כִּי הַאֲמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ מִרְפָּא אֶת הָאָדָם.

תִּתְחַבֵּיא אֶת הַמְּכַתֵּב הַזֶּה כִּי יָבוֹא הַיּוֹם שְׂתַצְטַרְךָ אֶת הַמְּכַתֵּבִים הָאֵלֶּן.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתרנו.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בְּשֵׁלַח י"ג שְׁבַט הַתּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... תַּחֲוִי

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקָשׁ אוֹתְךָ תִּתְחַזִּיקִי מִעֲמֵד וְאֵל תִּהְיִי שְׂבוּרָה וְכוּ' וְאֵל תִּכְנָסִי בְּלַחֲץ וְכוּ' וְרֵאוּי לָךְ לְשִׂמְחָה שְׂאֵת נִמְצְאָת בְּקִהְלָה קְדוּשָׁה חֲמֻמָּה שֶׁל אֲמוּנָה, תִּתְחַבְּרֵי עִם נְשׁוֹת אֲנִשֵׁי שְׁלוּמֵנוּ כִּי יֵשׁ נָשִׁים שְׂמֵרְגִישוֹת בּוֹדְדוֹת וְכוּ' כִּי אֵין לָהֶם חֲבֵרוֹת וְכוּ', וְלִכֵּן רְאֵי לְשִׂמְחָה אֶת כָּל אִשָּׁה חֲדָשָׁה שָׂרָק נִכְנָסָה

לגור פה כְּדֵי שְׁתַּרְגִּישׁ בְּנוּחַ וְכוּ' וְלֹא תַרְגִּישׁ בּוֹדְדָה, שְׁזֶה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד לְחֹזֶק וּלְשִׁמְחַת אֶת הַזּוּלוֹת.

אֶת לֹא יְכוּלָה לְתַאֵר אֶת הַזְכוּת שֶׁיֵּשׁ לְאִשָּׁה בְּשָׂעָה שֶׁהִיא מְחֻזְקֶת נָשִׁים אַחֲרוֹת, כִּי אֵיזוֹבֵל וְכוּ' זָרֵשׁ וְכוּ' שֶׁהֵם נוֹקְבֵי דְסִטְרָא אַחֲרָא רַק רוֹצִים לְהַפִּיל אֶת הָאִשָּׁה בְּדַכְאֹן פְּנִימִי וְכוּ' וְאִזּוֹ הִיא כְּבָר אַבּוּדָה כִּי אֵין עוֹד צַעַר וְצָרָה לְאָדָם כְּמוֹ הַעֲצָבוֹת וְהַמְרִירוֹת וְהַדְּכָאוֹן וְכוּ' וְלִכְּן תַּעֲשִׂי כָּל מַה שְׁבִיכְלִתְךָ רַק לְהִיּוֹת שְׂמֻחָה וְעֲלִיזָה וְאֵל תְּסַתְּפְלִי עַל אַף אַחַד בְּעוֹלָם.

מַה לַעֲשׂוֹת בְּשִׁבִיל הַבְּחִירָה וְהַנְּסִיוֹן נִתְּנוּ לְהַסֵּמ״מ הַרְשָׁע כַּחוֹת שְׂיוּכֵל לְהַסִּית אֶת תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם וְנִגְדְּנוּ וְכִבְּר אָמַר הַחֲכָם מְכַל אָדָם (מִשְׁלֵי י״ג) דְּבַר שְׁקָר יִשְׁנָא צְדִיק וְרָשָׁע יִבְאִישׁ וְיַחְפִּיר, הַשְּׁקָר שׁוֹנֵא אֶת הַצְּדִיק כִּי רַע בְּטוֹב, חֲשֵׁךְ וְאוֹר אַף פַּעַם לֹא יִתְעַרְבוּ וְרָשָׁע מְרָשָׁע תְּמִיד רַק יִבְאִישׁ וְיַחְפִּיר אֶת שֵׁם הַצְּדִיק, וְלִכְּן תִּשְׁמְרִי מֵאֵשׁ מְשֻׁלּוּחוֹת הַסֵּמ״מ יִמ״שׁ שְׁרַק מְסִית וּמְדִיחַ בְּכָל יוֹם נֶגֶד הַצְּדִיק, וְאַשְׁרֵי הָאִשָּׁה שֶׁיֵּשׁ לָהּ חֶלֶק בְּלִשְׁבַח וְלְהַפְּיֵץ אֶת אוֹר הַצְּדִיק.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתרנו.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּשִׁלּוּחַ י״ד שִׁבְטֵי הַתְּשַׁע״ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

נֵא וְנֵא רְאֵה לְנִצֵּל אֶת הַשְּׁבֶת הַקְּדוּשָׁה הַזֹּאת לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה וְלֹא יִרְאוּ אֶצְלֶךָ שׁוֹם עֲצָבוֹת כָּלֵל כִּי רַבְּנוּ ז״ל הִזְהִירוּנוּ בְּיוֹתֵר עַל שְׂמֻחָה בְּשַׁבַּת וְאָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר״ן חֶלֶק ב' סִימָן י״ז) שֶׁהַעֲקָר לְהַכְרִיחַ עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה בְּשַׁבַּת כִּי כְּפִי גְדֹל קֹדֶשֶׁת הַשְּׁבֶת מְכַרְחִים לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה גְּדוּלָה כָּל הַשְּׁבֶת וְעַל יְדֵי זֶה יִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ קֹדֶשֶׁת הַשְּׁבֶת וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תַּנְחוּמָא בְּרַאשִׁית) כְּבוֹד שַׁבַּת כְּאֵלֶּף תַּעֲנִיּוֹת וְעַל כֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטֻלָן רְאֵה מַה לְּפָנֶיךָ וּבַפְּרֻט אֲשֶׁר בְּשַׁבַּת זֶה הוּא שִׁירַת הַיָּם, יְרִידַת הַמָּן, וְרַאשׁ הַשְּׁנָה לְאֵילָנוֹת, וְלִכְּן רְאֵה רַק לְשִׁמְחַת כָּל הַשְּׁבֶת וּתְפִיס אֶת אֲשֶׁתְּךָ וְעַל יְדֵי זֶה

יִשְׁפַע עָלֶיךָ פְּרֻנְסָה בְּשִׁפְעַע וְאֵל יִקַּל בְּעֵינֶיךָ דְּבַר זֶה כִּי רַבְּנוּ ז"ל הִקְפִיד עַל זֶה בְּיוֹתֵר וְהִזְהִיר לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת הָאִשָּׁה וְאָמַר (שיחות הר"ן סימן רס"ד) כַּמָּה הַנְּשִׁים סוֹבְלוֹת צַעַר עֲבוּר, צַעַר לְדָה, צַעַר גְּדוּל, וְאָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּכָא מְצִיעָא נ"ט.) אוֹקִירוּ לְנִשְׁיֵיכוּ כְּדֵי שְׁתַּתְעַשְׂרוּ וְיִדוּעַ שְׂרַבְּנוּ ז"ל הִקְפִיד מְאֹד עַל שְׁלוֹם בֵּית, וְהִמְרִיבָה הַכִּי קִטְנָה זֶה כְּבָר פָּגַם הַבְּרִית, פָּגַם הַמַּח וְהַשְׁכָּל וְכוּ' וְלִכְן תַּעֲשֶׂה כָּל מַה שְׁבִיכְלֶתְךָ לְפִיּס אֶת אֲשֶׁתְךָ וְתִרְאֶה אִיךָ שְׂמֻצָבְךָ יִשְׁתַּנָּה לְגַמְרִי.

נָא וְנָא רְאֵה רַק לְנַצֵּל אֶת הַשְּׁבֵת הַזֹּאת בַּתְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת, וְתִרְבֶּה בְּלִמּוּד מִשְׁנ"ה הַעוֹלָה כַּמְסַפֵּר פְּרֻנְס"ה וְכֵן אִם תִּזְכֶּה בְּיוֹם שְׁבֵת זֶה לְסִיּם אֶת כָּל סֵפֶר הַתְּהִלִּים מִכְּנִיסַת הַשְּׁבֵת עַד צֵאתָהּ, וְעַל יְדֵי זֶה תִּמְשִׁיךְ עַל עֲצֻמְךָ נַעַם עֲלִיוֹן וְיֵאִיר עָלֶיךָ מְלֶךְ הַכְּבוֹד בְּעֲצֻמוֹ.

זְכוֹר הַשְּׁבֵת הַזֶּה אֶתְּךָ יָכוֹל לְפַעַל שְׂיִהִיָּה פְּרֻנְסָה בְּשִׁפְעַע רַק תִּצַּא מִקְטָנוֹת הַמּוֹחֵן שְׁלֶךְ וְאֵל תִּקְפִיד עַל אֲשֶׁתְךָ וְאֵל תִּכְנִיס אִמָּה יִתְרָה בְּתוֹךְ בֵּיתְךָ.

נָא וְנָא רְאֵה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה וְתִהְיֶה עֲקֻשָׁן גְּדוּל לְלַמֵּד דָּף גְּמָרָא בְּיוֹם אֶפְלוּ בְּגֵרְסָא וְזֶה יִמְשִׁיךְ עָלֶיךָ הַד' מְלֻאכֵי הַשְּׂמִירָה גְּבִרְיָאֵל מִיכָאֵל ר'פָּאֵל אִוְרִיָּאֵל אֲשֶׁר שָׁמַם רֵאשִׁי תְּבוֹת גְּמִר'רָא אֲשֶׁרִי מִי שְׂאִינוּ מִטְעָה אֶת עֲצֻמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם כָּלֵל.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצִּלְחָה מִן הַשְּׂמִיּם

אתרנח.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שְׁבֵת-קָדֵשׁ לְסֹדֵר בְּשִׁלְחַ יו"ד שְׁבֵט הַתְּשַׁע"ג שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל כָּלֵלִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב" הַגְּרִים "בֵּיבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב" הַיּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד

דַּעוּ לָכֶם כִּי הַשְּׁבֵת הַזֹּאת הִיא שְׁבֵת מִיְחֻדָּת, הֵן שִׁירַת הַיָּם, הֵן יְרִידַת מֶזֶן, וְהֵן ט"ו בְּשִׁבְט רֵאשׁ הַשָּׁנָה לְאֵילָנוֹת.

בְּשְׁבֵת זֶה יְכוּלִים לְפַעַל לְצֵאת מֵהַעֲנִיּוֹת וְהַדְּחָקוֹת, וְלִכְן צְרִיכִים לְנַצֵּל אֶת הַשְּׁבֵת הַזֹּאת בְּטוֹב וּבִנְעִימִים, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂזוֹכָה לְסִיּם אֶת כָּל סֵפֶר

הַתְּהַלִּים בְּמִשְׁךְ הַשְּׁבֵת הַזֶּה מְלִיל שְׁבֵת עַד מוֹצָאֵי שְׁבֵת וְלְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצֻמוֹ
יְשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת בְּפִרְנֶסָה טוֹבָה.

הַעוֹלָה עַל הַכֹּל לְשֹׁמֵר מְאֹד מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה בְּמִשְׁךְ כָּל הַשְּׁבֵת, לֹא
סֵתָם שְׂמִיחָה אֲלֵא שְׂמִיחָה מְפֹלְגֶת מְאֹד מְאֹד, וְלְשֹׁמֵר עַל הַשְּׁלוֹם בֵּית שְׁלוֹ, כִּי
עַל זֶה הַקְּפִיד רַבְּנוּ ז"ל יוֹתֵר מִהַכֹּל, תַּעֲשׂוּ כָּל מַה שְׁבִיכְדָּכֶם לְפִיֶּס אֶת הָאִשָּׁה
אֲשֶׁר אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן ס"ט) אֲשֶׁר פִּרְנֶסָה בְּאֵה לְאָדָם רַק
בְּזָכוֹת אֲשֶׁתּוֹ, וְלִכֵּן תַּעֲשׂוּ כָּל מַה שְׁבִיכְלִתְכֶם לְהִיּוֹת וְתַרְנִיִּם בְּבֵית, וְעַל יְדֵי
זֶה יִשְׁפַע עֲלֵיכֶם שְׁפַע בְּפִרְנֶסָה.

נֹא וְנֹא תִתְפַּלְלוּ בְּמַנְיָן, כִּי גִדְל מַעֲלַת זְכוֹת הַמִּתְפַּלֵּל בְּמַנְיָן אֶת הַשָּׁלֵשׁ
תְּפִלוֹת זֶה אֵי אֶפְשָׁר לְשַׁעַר וְלִתְאֹר כָּלֵל.

וְעַל כָּלֵם תִּרְאוּ לְהִרְבּוֹת בְּשִׂיחָה, זֶה תְּפִלָּה עִמוּ יִתְבַּרֵךְ, אֵל תִּהְיוּ בְּטָלְנִים
כָּל דְּבוּר נִשְׁמַע וְנִתְקַבֵּל בְּכָל הַעוֹלָמוֹת אָדָם הוּא כָּל כֶּף מִיָּאֵשׁ עַד שְׂאִין
מִמָּמִין בְּעֲצָמוֹ, וְלִכֵּן תִּזְקוּ וְאִמְצוּ לְשִׂמְחָה בְּהַזְכוֹת הַזֹּאת שְׂאִנְחָנוּ מִקְרָבִים אֵל
רַבְּנוּ ז"ל .

הַמְּאַחַל לָךְ שְׁבֵת שְׁלוֹם

אֶתְרֵנֵט.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שְׁבֵת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּשִׁלּוּחַ י"ד שְׁבֵט הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... תַּחֲוִי

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שְׁבִיעַת הַדְּלִקַת הַנְּרוֹת תִּרְבִּי בַתְּפִלָּה לְהַקְדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא שְׂיַחֵן לָךְ דַּעַת וְשִׁכָּל שְׂתַהֲי רַק שְׂמִיחָה וְעִלְיָזָה וְיִהְיֶה לָךְ סְבָלָנוֹת
לְבַעֲלֹךְ וְלֹא תִכְנָסִי בְּעֲצָבִים וְכֵן עַל הַצְּלַחַת הַיְלָדִים כִּי הַתְּפִלָּה שֶׁהָאִשָּׁה
מִבְּקֵשֶׁת בְּעַת הַדְּלִקַת הַנְּרוֹת זֶה מְאֹד מְקַבֵּלַת בְּשִׂמְיִם.

נֹא וְנֹא רְאִי לְשִׂמְחָה כָּל הַשְּׁבֵת הַזֶּה שֶׁהוּא רֹאשׁ הַשָּׁנָה לְאִילָנוֹת, וְלִקְרַב
אֶת הַשְּׂכָנוֹת שְׁלֹךְ כִּי הָאֵהָבָה שְׂזוּכִים לְאָהָב אֶת הַזּוֹלוֹת זֶה מְאֹד מְאֹד חֻשׁוֹב

בשמים והס"מ מאד מִפְּחַד מֵאֵהֶבֶת יִשְׂרָאֵל וְלִכֵּן הוּא מְסִית וּמְדִיחַ אַחַת נֶגֶד הַשָּׁנִיָּה וְלִכֵּן תַּעֲשֵׂי שְׁלוֹם עִם כָּל־ם וּתְקַרְבֵי אֶת כָּל־ם, וּבְזָכוֹת זֶה יִהְיֶה לָךְ כְּלֵי לְקַבֵּל אֶת כָּל הַהֲשָׁפְעוֹת שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רוֹצֵה לְהַשְׁפִּיעַ עָלֶיךָ, וּחְכַמְנֵנו הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (עֲקָצִין פָּרָק ג') לֹא מֵצֵא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּלֵי מַחְזִיק בְּרֻכָּה לְיִשְׂרָאֵל אֲלֵא הַשְׁלוֹם, וְלִכֵּן תִּמְחַלֵי לְבַעֲלֶךָ וְתַעֲשׂוּ שְׁלוֹם בֵּינֵיכֶם וְאִז הַשְׁכִּינָה תִשָּׁרָה בְּבֵיתוֹ, וּבְמִקּוֹם שֶׁהַשְׁכִּינָה שׁוֹרִית שָׁם הַבְּרֻכָּה מְצוּיָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם

אתרס.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר יִתְרוֹ ט"ז שְׁבֵט הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֵל ... נְרוּ יְאִיר וַיִּזְרַח

עֲלִינוּ לְהִתְחַזֵּק בְּיִתְרָה שְׂאֵת וּבֵיתָר עֲזוּ כִּי הִנֵּה עֹבֵר עָלֵינוּ רֵאשׁ הַשָּׁנָה לְאֵילָנוֹת וּכְתִיב (דְּבָרִים כ') "כִּי הָאָדָם עֵץ הַשָּׂדֶה" הִינוּ אָדָם נִדְמָה כְּמוֹ עֵץ, וְרוֹאִים בְּחוּשׁ כְּמוֹ אֵילָן אֵיךְ הוּא צוֹמַח? מְכַנְסִים גִּרְעִין בְּאֶרֶץ וְנִרְקָב וְכוּ' עַד שֶׁלֹּאט לֹאט יוֹצֵא וְצֵץ אֵילָן דֵּק וּמִתְרַחֵב לֹאט לֹאט כְּכֹל שֶׁמִּשְׁקִין אוֹתוֹ עַד שֶׁגִּדֵּל עֵץ גָּדוֹל שֶׁמוֹצֵיא פְּרוֹת יָפִים וְנִעִימִים עַד מָאֵד, כְּמוֹ כֵּן אָדָם כְּכֹל שֶׁהוּא יוֹדֵעַ וְזוֹכֵר הֵיטֵב אֲשֶׁר (בְּרֵאשִׁית ג') "כִּי עָפַר אֶתְּהָ וְאֵל עָפַר תָּשׁוּב" הִינוּ שֹׁנְעֵשָׂה שְׁכֵן לְעָפָר בְּחַיָּיו, וְיוֹדֵעַ אֶת הָאֲמֵת אֵיפֶה הוּא נִמְצָא וְכוּ' כְּמוֹ כֵּן הוּא גִּדֵּל וְצוֹמַח יוֹתֵר וְיוֹתֵר בְּרוּחָנִיּוֹת כִּי רִבְנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק ב' סִימָן ע"ב) אֲשֶׁר מֵהַצְדִּיק מְקַבְּלִים גְּדֻלָּה, וְעַקֵּר הַגְּדֻלָּה זֶה שְׁפָלוּת, הִינוּ מִגְּדֵל גְּלוּי אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ שֶׁהַצְדִּיק מֵאִיר בְּאָדָם עַל יְדֵי זֶה הוּא נִתְבַטֵּל לְגַמְרֵי לְגַבֵי הָאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא וְכֹכֵל שֶׁנִּגְלָה אֵלָיו יוֹתֵר וְיוֹתֵר אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ כְּמוֹ כֵּן נִתְבַטֵּל יִשׁוּתוֹ לְגַמְרֵי, וְרַךְ כֵּךְ עוֹלִים מֵעֵלָה מֵעֵלָה כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְהַשִּׁיג שׁוֹם הַשָּׁנָה לְפָנָי שֶׁהוּא מְבַטֵּל מֵעֲצָמוֹ כָּל יִשׁוּתוֹ וְגִאֲוָתוֹ וְכוּ' לְגַמְרֵי לְגַמְרֵי עַד שֶׁנִּעֲשָׂה בְּעִינָיו כְּאֵין מִמֶּשׁ.

וְרוֹאִים אִם אָדָם מְרַגֵּשׁ שֶׁהוּא אֶפְסָ וּבָא הַצְדִּיק וּמוֹצֵא בּוֹ נִקְדָּה אַחַת שֶׁהוּא נִקְדַּת חַיּוֹת אֱלֻקוֹת הַמְּחִיָּה אוֹתוֹ אֲזִי מוֹסִיף אַחַד עַל הָאֶפְסָ וְנִעֲשָׂה

עֶשֶׂר [10] וְאִם הוּא בְּעֵינָיו אָפֶס וְאָפֶס מוֹסִיף הַצַּדִּיק אֲצִלוֹ אֶחָד וְנַעֲשֶׂה כָּבֵר מְאֹד [100] וְכִכֵּל שְׁנַעֲשֶׂה בְּעֵינָיו אָפֶס אָפֶסִים וְכוּ' כְּמוֹ כֵּן גְּדֹל בְּמִסְפָּר יוֹתֵר וְיוֹתֵר, כְּגוֹן אֲתָה בְּעֵינֶיךָ שְׁלֹשׁ פְּעַם אָפֶס וְהַצַּדִּיק מוֹסִיף בְּךָ אֶחָד אֲזִי אֲתָה כָּבֵר אֲלֶיךָ [1000] וְכִמוֹ כֵּן שְׂאֵדָם בְּעֵינָיו אָפֶס שְׂבָאֲפָסִים וּמוֹסִיפִים בְּכֹל פְּעַם רַק אֶחָד הֵינּוּ נִקְדָּה טוֹבָה אֶחָד שֵׁשׁ בּוֹ אֲזִי זוֹכָה לַעֲלוֹת לְאִין עֲרֵךְ מִיְלֵי מְלִיוֹנִים מִמֶּשׁ, וְזֶה מְדַרְגָּת גְּדוּלֵי מְבַחְרֵי הַצַּדִּיקִים כְּכֹל שֶׁהֵם בְּטָלִים בְּעֵינֵיהֶם לְגַמְרֵי כֵךְ עוֹלָיִם מְעֵלָה מְעֵלָה וְלִכֵּן הָעֵקֶר לְשִׁבּוֹר וְלַעֲקָר מַעֲצָמוֹ אֶת הַיִּשׁוּת וְהַגְּאוּת וְכוּ' שֶׁזֶה מוֹנֵעַ אֶת הָאָדָם לְקַבֵּל בּוֹ אֶת עֲצָם עֲצָמִיּוֹת חַיּוֹת אֲלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ.

וְעַל כֵּן הָעֵקֶר מֵה שֶׁמְקַבְּלִים מֵרַבְּנוֹ ז"ל הוּא שְׁלֵמוֹת עֲנוּה לַהֲיֹת מְכִיר אֶת מְקוֹמוֹ וְכוּ' וְכִדֵּי שְׁלֵא יִשְׁבֹּר וְכוּ' אֲזִי הַצַּדִּיק שׁוֹפֵךְ עָלָיו הַתְּחִזְקוֹת וְלִכֵּן צְרִיכִים מְאֹד לְשִׁמּוֹחַ עִם רַבְּנוֹ ז"ל שְׂאֲנַחְנוּ מְקַרְבִּים אֵלָיו וְלֹא לְהִסְתַּכֵּל עַל אַחֲרִים כֹּלֵל כִּי זֶה עוֹקֵר אֶת הָאָדָם מִשְׂרָשׁוֹ, אָדָם צָרִיךְ רַק לְהִסְתַּכֵּל עַל עֲצָמוֹ אִיךְ אוֹחִז בְּהַד' יְסוּדוֹת שְׁלוֹ וְכוּ'.

נֹא וְנֹא שְׁמֵר מִבְּנֵי אָדָם שֶׁמְסִיתִים אוֹתָךְ נִגְדֵי הַצַּדִּיק וְכוּ' כִּי בְּהֵם הַתְּלַבֵּשׁ הַנְּחָשׁ הַקְּדָמוֹנִי וְרוֹכֵב עֲלֵיהֶם הַס"מ וְלִכֵּן צְרִיכִים לְשִׁמּוֹר מֵהֶם מְאֹד, כִּי בְּנִקְל יְכוּלִים לַעֲקֹר אוֹתָךְ מִשְׂרָשֶׁךְ וְלֹא מְלֵל אוֹתָךְ כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ, כִּי אֵלוֹ הַנְּחָשִׁים הַשְּׂרָפִים הַמְּדַבְּרִים נִגְדֵי הַצַּדִּיק הֵם מְאֹד מְאֹד מְסַכְּנִים כִּי הַגְּאוּת וְהַיִּשׁוּת מְסַרִּיחַ מֵהֶם וְלִכֵּן בְּנִקְל יֵאמְרֵנוּ אוֹתָךְ וְלִכֵּן רֹאה מֵה לְפָנֶיךָ.

נֹא וְנֹא תִתְחִיל הַיּוֹם לְלַמֵּד מִקְּרֵא מִפְּרָשַׁת שְׁבוּעַ וּמִשְׁנֵה כְּסִדְרָן וּגְמָרָא אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, בְּעַקְשָׁנוֹת גְּדוּלָה וְתַבּוּא לְהַתְּפַלֵּל בְּמִנְיַן דִּיקָא וְתַנן פְּרוּטָה לְצַדִּיקָה קָדָם הַתְּפִלָּה וְאֲזִי יִתְקַבֵּל תְּפִלָּתְךָ בְּשָׂמִים.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתרסא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְר יִתְרוֹ ט"ז שְׁבַט הַתּשׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... תְּחִי'

מָאד מָאד אָנִי מִבְקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתֵּרְאִי לְהִתְחַזֵּק וְתִקְנִי לְעֶצְמְךָ מִדַּת בְּטָחוֹן
עֶצְמִי כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְּנֵנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִימָן ס"א) כְּמוֹ שְׁאָדָם
צָרִיךְ שְׁיִהְיֶה לוֹ אֲמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ שֶׁהוּא נִמְצָא וְאֵין בְּלִעְדוֹ נִמְצָא כְּמוֹ כֵּן
צָרִיךְ הָאָדָם שְׁיִהְיֶה לוֹ אֲמוּנָה בְּעֶצְמוֹ שֶׁגַּם הוּא חָשׁוּב בְּעֵינָיו יִתְבָּרֵךְ, וְזֶה
נִקְרָא בְּטָחוֹן עֶצְמִי שְׁיִהְיֶה חָשׁוּב בְּעֵינָיו וְלֹא יִזְלַל בְּעֶצְמוֹ וְכוּ' וְכָךְ שְׁאֵף
אֶחָד לֹא יוּכַל לְהִשְׁפִּילוֹ.

וּבִיּוֹתֵר צָרִיכִים אֵת זֶה נְשִׁים שֶׁבְקָלוֹת יְכוּלִים לְשַׁבֵּר אוֹתָן וְכוּ' עַד
שֶׁמֶר לָהֶן הַחַיִּים עַד מָאד וְכוּ' וְלָכֵן אֵת צָרִיכָה לְהִתְחַזֵּק מָאד מָאד כִּי גְדוֹל
אֲדוּנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, רַק תְּהִי חֲזָקָה בְּאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ כִּי (מְשַׁלֵּי כ"ח)
אִישׁ אֲמוּנוֹת רַב בְּרָכוֹת, עַל יְדֵי שְׁמִתְחַזְּקִים בְּאֲמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ נִמְשָׁךְ הַרְבֵּה
בְּרָכוֹת וְאָמַר רַבְּנֵנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת אֲמוּנָה סִימָן ל"ג) עַל יְדֵי אֲמוּנָה יִסְלַח לָךְ
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל כָּל עֲוֹנוֹתֶיךָ.

וְלָכֵן רְאִי תְּמִיד לְפָנֹת אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ בְּעֵת מְצִוְקָתְךָ וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
יִמְתִּיק מִמֶּךָ אֵת כָּל הַדִּינִים עַל יְדֵי פְּלֵא עֲלִיוֹן.

הַמְּאָחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתרסב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדְר יִתְרוֹ י"ח שְׁבַט הַתּשׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר וְיִזְרַח

מָאד מָאד אָנִי מִבְקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּתְחַזֵּק וְלֹא תִנָּיֵחַ עֶצְמְךָ לְפַל בְּעֶצְבוֹת
וּבִמְרִירוֹת וְדָכוּן שֶׁזֶה הוֹרֵס אֵת כָּל הָאָדָם, וְלֹא בַחֲנָם שֶׁהִזְהִירָנוּ רַבְּנֵנוּ ז"ל
כָּל כֶּךָ עַל מִדַּת הַשְּׂמִחָה עַד שֶׁבְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ שֶׁהַעֲקָר הוּא שְׂמִחָה וְאָמַר

(לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ד) מִצְוָה גְדוּלָה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, לֹא שָׂרְבָנוּ ז"ל נוֹתֵן לָנוּ עֲצָה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה הֵינּוּ כָּל רֵגַע וְדָקָה שְׂאָדָם שֶׁשׁ וְשִׂמְחָה עִם נִקְדַּת יְהוּדוּתוֹ הוּא מְקַיֵּם מִצְוֹת עֲשֵׂה שֶׁל יְחִיד הַבּוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ, וּכְשֶׁבֵר יִשְׂרָאֵל שֶׁשׁ וְשִׂמְחָה עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ה') נִכְנָס בְּשִׂמְחָתוֹ יִתְבָּרֵךְ וְכֵן עַל יְדֵי זֶה מוֹחְלִין לוֹ עַל כָּל עֲוֹנוֹתָיו וְכִמוֹ שֶׁכָּתוּב (תהלים ק"ד) אֲנֹכִי אֶשְׂמַח בַּהֲוִי"ה יִתְמוּ חַטָּאִים מִן הָאָרֶץ כִּי כָּל הַחַטָּאִים וְהָעֲוֹנוֹת שֶׁל הָאָדָם נִמְשָׁךְ רַק מִחֲמַת עֲצָבוֹת וּמְרָה שַׁחוּרָה וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קס"ט) עַל יְדֵי שִׂמְחָה יִשְׁמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹתָךְ מִפְּנֵי הַבְּרִית כִּי הַשִּׂמְחָה שׁוֹרֶפֶת אֶת כָּל הַקְּלָפוֹת וְלִכֵּן אֲשַׁרִּי מִי שֶׁתָּמִיד שֶׁשׁ וְשִׂמְחָה וְעַל יְדֵי זֶה הוּא נִכְלָל בּוֹ יִתְבָּרֵךְ.

נָא וְנָא אֵל תִּתְבַּלְבַּל מֵהַכְּלָבִים שְׁנוּכָחִים עָלֶי וְכוּ', כִּי כָּךְ הוֹלֵךְ פִּתְגָם הָעוֹלָם הַשְּׂיָרָה עוֹבְרֵת וְהַכְּלָבִים נוֹכְחִים, תִּהְיֶה לְאֵל הַקְּהֵלָה הַקְּדוֹשָׁה שְׁלָנוּ רַק גְּדֻלָּה, הַבְּטַחְתִּי לְאִנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שִׁיבְנוּ פֶה אֶלְךָ דִּירוֹת וְהִנֵּה תִהְיֶה לְאֵל זֶה מִתְגַּשֵּׁם בְּפִעַל לְאֵט לְאֵט וְעוֹד מְעַט תִּרְאוּ נִפְלְאוֹת, וְלִכֵּן רְאוּי לָנוּ לְשִׂמְחָה שְׂאֲנַחְנוּ נִמְצָאִים בְּחֻמְמָה שֶׁל אֲמוּנָה.

נָא וְנָא חוּס וְרַחֵם עַל עֲצָמְךָ וְתִתְפַּלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת בְּמִנְיַן דִּיקָא כִּי מִי שֶׁמִּתְפַּלֵּל בְּמִנְיַן יִהְיֶה לוֹ דְּבַר שֶׁבְּמִנְיַן שְׁזָה פְּרִנְסָה בְּשִׂפְעָה.
אֲשַׁרִּינוּ מֵה טוֹב חֲלָקְנוּ וּמֵה נְעִים גּוֹרְלָנוּ שְׂאֲנוּ זוֹכִים לְדַעַת מִרְבָּנוּ ז"ל טוֹב לְהוֹדוֹת לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל כָּל הַחֲסָד חֲנֻם הַזֶּה.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתרסג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדְר יִתְרוֹ י"ח שְׁבַט הַתּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... תַּחֲוִי

מָאֵד מָאֵד אֲנִי מִבְּקָשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּתְחַזְּקִי רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, אַף שְׂאֲנִי יוֹדֵעַ שְׁזָה מָאֵד מָאֵד קָשָׁה לְךָ מִרַב הַצְּרוּת וְהִיסוּרִים שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּבֵית

ובחורץ וכו' כי אין אשה שלא יעבר עליה איזה משבר עם כל זאת צריכים להתחזק ולא להשבר בשום פנים ואפן ועל זה הזהירנו רבנו ז"ל יותר מהכל.

ודעי לך אשר להיות בשמחה זה בא לאדם יותר קשה מהכל ולכן צריכים להכריח עצמו להיות בשמחה ולהתפלל להקדוש ברוך הוא שיזכה לשמחה.

הקדוש ברוך הוא יחזק אותך תמיד ותהי הכי מאשרת בחייה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתרסד.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר יתרו שבת התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר ויזרח

לנכון קבלתי את מכתבך.

רבנו ז"ל הזהירנו מאד שאסור להתיאש בשום פנים ואפן, ואמר בקול עמק (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ע"ח) אין שום יאוש בעולם כלל, "גיוואלד זייט אייך נישט מיאש, עס איז גאר קיין יאוש נישט פארהאנדין", ולכן מאחר ששכר עבר עליך בחיים מרירות כאלו וכו', נסיונות קשים ומרים כאלו וכו', לדעתי תראה להפך את כל היגון ואנחה שלך לשמחה, כמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ג) שצריכים להפך את היגון ואנחה לשמחה וכו', עין שם, הינו דיקא מי שעבר בחייו צרות ויסורים ונסיונות מרים כלענה פשוט, האדם הזה יכול להתהפך ולהיות לעזר לרבים שעברו ועוברים צרות ויסורים כאלו, כי מאחר שהיה לה נסיונות כל כך קשים בחייה, ואיך שהוא למדת על בשרך נסיונות קשים ומרים וכו', ראה לקחת את עצמך ותתחיל לעזר לאחרים, ובזה גם אתה תושע, וכמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ק"ו) עצה לבוא לגדלות המוחין, לחזק אחרים, ולכן הרגל עצמך רק לחזק ולעודד ולשמת אחרים, ובזה שתעזר ותחזק ותיעץ את אחרים איך להתמודד עם בעיות כאלו וכו', על ידי זה גם לך יקל בצרותיה.

אָדָם צָרִיךְ לְדַעַת כִּי כָּל מַה דְּעֵבִיד רַחֲמָנָא לְטֹב עֵבִיד, מַה שְּׁעוֹשֶׂה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַכֹּל לְטוֹבָה, וּמִי יוֹדֵעַ אִם לֹא הִצְרַכְתָּ לְעֹבֵר אֶת כָּל הַסִּבֵּל הַמֵּר וְהַנִּמְהָר הַזֶּה שְׁעֵבֶרְתָּ, רַק כְּדֵי לְעֹזֵר לְעוֹד אֲנָשִׁים שְׁעֵבְרוּ וְעוֹבְרִים מִצָּבִים מְרִים כְּמוֹךָ וְכוּ', וְלִכֵּן אֲסוּר לָךְ לִפְּלֵ בְּדַעְתְּךָ בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפֵּן כָּלֵל, הַלּוֹאִי שְׁכָל אֱלוֹ שְׁעוֹבְרִים מַה שְׁעוֹבְרִים וְכוּ', מִצִּיתִים אֶת רַבְּנוּ ז"ל וּמְחִזְקִים אַחֲרֵים, וּבָזֶה לֹא דִי שִׁמְתַק מֵהֶם כָּל הַדֵּינִים, וְהַחֲשׂוֹן יִתְהַפֵּן לָהֶם לְאוֹר גְּדוּל, כִּי יֵשׁ הִרְבֵּה אֲנָשִׁים כְּשֶׁעוֹבֵר עֲלֵיהֶם מְשַׁבְּרִים וְגַלִּים וְכוּ', אֵינָם יוֹדְעִים אִיךָ לְהִתְחַזֵּק וְכוּ', וְאִיךָ לְהִתְמוֹדֵד עִם הַבְּעִיּוֹת שֶׁלָּהֶם וְכוּ', וְכִשְׁאָדָם כָּבֵר עֹבֵר אֶת הַשְּׁבִיל וְהַדְרֵךְ הַמְרָה הַזֶּה, אֲזִי הוּא יְכוּל לְעֹזֵר גַּם אֶת אַחֲרֵים, וְאִזּוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹזֵר גַּם לוֹ.

וְלִכֵּן אֵל תִּכְנַס בְּלִחְץ כָּלֵל, הַרְגֵל עֲצָמְךָ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוֹ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו, שְׁאֵת הַמִּתְנָה הַזֶּה קִבְּלָנוּ מִרַבְּנוּ ז"ל, וְזֶה נִקְרָא אֲצִלוֹ הַתְּבוּדָדוֹת שִׁיחָה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנוֹ, וְכִשְׁתִּהְיֶה רְגִיל בְּזֶה, אֲזִי כָּבֵר אִף פַּעַם לֹא תִהְיֶה לְבַד.

וּבַעֲנִין שְׂדוּכִים וְכוּ', אֵל תְּדַאֵג כָּלֵל, עַל יְדֵי תְּפִלָּה וְשִׁמְחָה תִּזְכֶּה בְּקִרְוֹב לְמִצָּא אֶת בַּת זִוְגָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתרסה.

בְּעֹזֶרֶת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר יִתְרוֹ י"ט שְׁבַט הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קִבְּלִיתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מְאֹד מְאֹד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁאֲשַׁתְּךָ תַּעֲבֹר אֶת הַהֲרִיזוֹן בְּקַלּוֹת וְתוֹלִיד בְּקַלּוֹת, רַק שְׁתִּהְיֶה רְגִילָה לֹמֵר שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים שְׁמֵאֵד מְסֻגֵּל לְלִדָּה קְלָה, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמְרוּ (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת צְדִיק חֵלֶק ב' סִימָן כ') עַל יְדֵי הַזְּכָרֶת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים יְכוּלִין לְהֵבִיא שְׁנוּי בְּמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית

כלומר לשנות הטבע; ולכן טוב שתאמר בכל פעם את כל השמות של הצדיקים שהיא יודעת בעל פה כגון אברהם יצחק יעקב משה אהרן יוסף דוד שלמה, רבי שמעון בר יוחאי, רבי יצחק לוריא אשכנזי, רבי ישראל בעל שם טוב, רבי נחמן בן פייגא מברסלב, רבי נתן מברסלב וכו', עוד כל מיני שמות של הצדיקים שהיא רק זוכרת שתהיה רגילה לומר את זה מדי פעם, ואחר כך שתאמר את התפלה הזאת, ותראה שתוליד בקלות:

יהי רצון מלפניך אבי שבשמים שבזכות הזכרת שמות הצדיקים שהזכרתי לפניך בזכות צדקתם ותורתם ומסירות נפשם שהיה להם בשבילך, שתעזור לי להוליד בקלות ולד בריא בחושיו ובאיבריו, ואזכה לעבר את ההריון בקלות, ותסיר ממני כל מיני עין הרע שלא יפגע בי משום אדם בזה העולם, ואזכה להוליד בנים ובנות חיים וקיימים שיעשו את רצונך, ואזכה להיות בריאה כל ימי חיי, ולעשות נחת רוח לפניך, יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגאלי אמן כן יהי רצון.

בענין פרנסה, אתה מוכרח להכריח את עצמך בכל הפחות להיות בשמחה עצומה, כי השם של פרנסה שהוא חת"ך היוצא מפסוק (תהלים קמ"ה) פותח את ידך, יוצא גם מפסוק (דברים ט"ז ט"ו) והיית' אף' שמח, ולכן הדבר הראשון אתה צריך להשתדל להיות מאד מאד בשמחה, ולשמח את עצמך, ואף שאני יודע שמאד מאד קשה לך ומר לך החיים ממנות, עם כל זאת עם עצבות ומרירות ודאגות לא תבוא לשום דבר, אלא תסתבך יותר, ולכן הדבר הראשון רק להיות בשמחה, ואם תאמר במה יש לי לשמח? הרי אני עני ואביון ומלא חובות? אלא דע לך שחכמינו הקדושים אמרו (נדרים מא.) אין עניי אלא מדעת, עקר העניויות תלוי בחסרון דעת, כי המאמין האמתי שמאמין שאין בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, והוא יתברך מנהיג את עולמו בחסד וברחמים בצדק ובמשפט, ודבר גדול ודבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, עד כדי כך שאמרו חכמינו הקדושים (חלין ז:) אין אדם נוקף אצבעו מלמטה אלא אם כן מכריזין מלמעלה; שאדם לא מקבל מכה קטנה באצבע קטנה אם לא מכריזין על זה קדם מלמעלה, האדם הזה הוא תמיד שמח, ואמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות

מִמּוֹן סִימָן פ"ג) אֲמוּנָה הוּא טוֹב לְפָרְנֶסָה; וְלִכֵּן בְּזֶה שֶׁתִּשְׁמַח עִם נִקְדַּת יְהוּדוּתָךְ שֶׁנִּבְרְאָתָ יְהוּדִי וְשִׁלָּא עֲשִׂי גוֹי כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת, הַשְּׂמִיחָה וְהָאֲמוּנָה הַזֹּאת, יִפְתַּח לְךָ כָּל צְנוּרֵי הַשְּׁפַע וְהַפְּרִנְסָה.

אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּלְמַד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא בְּסִדְרַת דָּף הַיּוֹמִי שֶׁזֶה חִיוֹת לְהִנְפֹּשׁ, הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם זֶה שֹׁבֵת קי"ט, תְּאֲמִין לִי אִם תִּרְגִּיל אֶת עֲצֻמְךָ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, תִּרְגִּישׁ קֶשֶׁר רוּחָנִי שְׂאֵי אֶפְשֶׁר לְהִסְבִּיר, וְאִף שֶׁלְּפַעֲמִים זֶה יָבוֹא לְךָ מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, תַּעֲשֶׂה לְעֲצֻמְךָ חֶק וְלֹא יַעֲבֹר שְׂאֵת הַדָּף הַיּוֹמִי אֲתָה לֹא תַחֲסִיר, וּמִי יִתֵּן שֶׁתִּקַּח גַּם תְּכַוֵּןתָּ לְלַמֵּד אֶתְּךָ אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָּף גְּמָרָא לַיּוֹם זֶה הַצְּלַחַת הָאָדָם, וְאֶפְלוּ שְׂאֲתָה לֹא מִבֵּין אֶת הַכֹּל, עִם כָּל זֹאת תִּגְרַס אֶת הַדָּף, כְּמֵאֲמָרִים ז"ל (עֲבוּדָה זְרָה י"ט) לְעוֹלָם לִיגְרִיס אֲיִנִּישׁ וְאִף עַל גֵּב דְּמִשְׁכַּח וְאִף עַל גֵּב דְּלֹא יָדַע מֵאֵי קָאָמֵר, אֲשֶׁרִי מִי שְׂאִינוּ מְטַעֵה אֶת עֲצָמוֹ, וּכְבָר אָמַר הַחֶכֶם מִכָּל אָדָם (מִשְׁלֵי ט') "אִם חֲכַמְתָּ חֲכַמְתָּ לְךָ וְלִצְתָּ לְבַדְּךָ תִּשָּׂא".

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעִדְךָ שֶׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלַחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְגַּח תִּשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.
הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתרסו.

בְּעִזְרוֹת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעִי לְסִדְרֵי יִתְרוֹ י"ט שְׁבַט הַתִּשְׁעִי ג'
שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... נִרוּ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קַבְלִיתִי אֶת מִכְתְּבְּךָ.

אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמִיחָה שִׁישׁ לִי שֶׁתִּפְתַּח עוֹד בֵּית הַכְּנֶסֶת "הֵיכַל הַקֹּדֶשׁ" בְּמַאֲנָא, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁיִּתְקַדֵּשׁ שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל עַל יַדְכֶם.

הַעֲקֹר צְרִיכִים לְשָׁמֹר מְאֹד מְאֹד שֶׁבְּכֵיִת הַכְּנֶסֶת אֲסוּר לְדַבֵּר בְּעֵת

התפלה, שמאד מאד הזהיר על זה הזהר הקדוש, כמובא (זהר תרומה קל"א): ומאן דאשתעי בבי כנישתא ווי ליה דאחזי פרודא ווי ליה דגרע מהימנותא ווי ליה דלית ליה חולקא באלהא דישראל דאחזי דלית ליה אלהא. ולא אשתכח תמן ואנהיג קלנא בתקיפא עלאה; [ומי שמדבר בבית הכנסת אוי לו שמראה פרוד, אוי לו שגורע מהאמונה, אוי לו שאין לו חלק באלקי ישראל, כי מראה שאין אלוך והוא אינו נמצא שם, ולכן הוא לא מפחד ממנו ונוהג בבזיון בתקוה העליון שלמעלה].

מאד מאד גרמת לי נחת רוח גדול מאד עם המנין החדש הזה, יעזר הקדוש ברוך הוא שהשכינה תשרה ביניכם, כמאמרם ז"ל (ברכות ו) מנין לעשרה שמתפללים בבית הכנסת ששכינה עמם, שנאמר (תהלים פ"ב א') "אלקים נצב בעדת אל".

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתרסז.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר יתרו י"ט שבט התשע"ג

שלום וברכה אל ... שיחיו נצח

לנכון קבלתי את מכתבכם.

הקדוש ברוך הוא יעזר לשניכם שתהיו בריאים ושלמים, ותגדלו את ילדיכם בקלות, ונשמע ונתבשר אצלכם תמיד בשורות משמחות.

היה טוב מאד שתבדקו את כל מזוזות ביתכם, ובפרט לבדק באיזה חדר אין מזוזה.

רק חזקו ואמצו מאד להיות בשמחה שניכם ביחד, ותכריחו את עצמכם רק להיות בשמחה, כי השמחה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאדם

שָׁמַח מִתְרַחֵב דַּעְתּוֹ וַיְכוּל לְהַחֲדִיר בְּעֵצְמוֹ אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְהִרְגַע שְׂחֻזָּק בְּאֲמוּנָה שְׂאִין בְּלִעְדּוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, עַל יְדֵי זֶה נִפְתַּח פִּי לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, אֲשֶׁר זֶה הַתַּעֲנוּג הַכִּי גָדוֹל, וְטוֹעַם טַעַם עוֹלָם הַבָּא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וּכְמוֹ שֶׁכְּתוּב (וַיִּקְרָא רִשְׁ"י "אֲטִיל עִמָּכֶם בְּגֵן עֵדֶן כְּאֶחָד מִכֶּם וְלֹא תִהְיֶה מִזְדַּעְזְעִים מִמֶּנִּי" וכו'), אִיזָה תַעֲנוּג שְׂאָדָם מְרַגֵּשׁ שְׁמֵלָא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאִין בְּלִעְדּוֹ נִמְצָא, וְהוּא יְכוּל לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ פְּנִים אֶל פְּנִים, וְאֵל מִדְּרָגָה זוֹ רַבְּנֵי ז' לְרוּצָה לְהַבִּיא אוֹתָנִי, וְזֶה זּוֹכִים עַל יְדֵי תַקְּףָה הַשְּׂמַחָה, וְלִכֵּן תִּמְסְרוּ אֶת נַפְשְׁכֶם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שְׂיִהְיֶה לָכֶם הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנוּ תִשְׁכִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתרסח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר יִתְרוֹ י"ט שְׁבַט הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַחִי

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אִין מְלִים לְהוֹדוֹת לָךְ שְׂאֵת מְזוּרָת נְשִׁים שְׂיִבֹאוּ לְהַקְלִיד אֶת הַשְּׂמוֹת בְּתוֹךְ הַמַּחֲשֵׁב שֶׁל מוֹסְדוֹתֵינוּ "יִשְׂמַח צְדִיק", כִּי זֶה יַעֲזֹר לָנוּ מְאֹד מְאֹד.

בְּזִכּוֹת זֶה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָךְ שְׂיִהְיֶה לָךְ נַחַת מִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיךָ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מִשְׂמַחוֹת תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתרסט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר יִתְרוֹ י"ט שְׁבֻט הַתְּשֻׁעָה ג'

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּירוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין מַלִּים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל כָּל הַמְּסִירוֹת נִפְשׁ שֶׁמְּסַרְתָּ אֶת נַפְשִׁי עֲבוּר
"בְּרִסְלָב לְמַעַן ש"ס", וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל שֶׁאַתָּה עוֹזֵר לִי מְאֹד מְאֹד עִם הַיְלָדִים,
יְעִזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁבְּזִכּוֹת זֶה תִּרְוֶה רַב נַחַת דְּקִדְשָׁה מִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיךָ.

אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֹתְךָ שֶׁתִּלְמַד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא בְּסִדְרַת דָּף הַיּוֹמִי
שְׁזֶה חַיּוֹת לְהַנְפֹּשׂ, הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם זֶה שְׁבֻט קי"ט, תְּאַמֵּין לִי אִם תִּרְגִּיל
אֶת עֲצֻמְךָ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, תִּרְגִּישׁ קֶשֶׁר רוֹחֲגִי שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְהַסְבִּיר,
וְאֵף שֶׁלְּפַעֲמִים זֶה יָבוֹא לָךְ מְאֹד מְאֹד קֶשֶׁה, תַּעֲשֶׂה לְעֲצֻמְךָ חֶק וְלֹא יַעֲבֹר
שְׂאֵת הַדָּף הַיּוֹמִי אֶתָּה לֹא תַחְסִיר, וּמִי יִתֵּן שֶׁתִּקַּח גַּם חֲבֵרוֹתָא לְלַמֵּד אִתּוֹ אֶת
הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָּף גְּמָרָא לַיּוֹם זֶה הַצְּלַחַת הָאָדָם, וְאֶפְלוּ שֶׁאַתָּה לֹא מִבִּין אֶת
הַכֹּל, עִם כָּל זֹאת תִּגְרַס אֶת הַדָּף, כְּמֵאֲמָרִם ז"ל (עֲבוּדָה זָרָה י"ט). לְעוֹלָם לַיְגָרִיס
אֵינִישׁ וְאֵף עַל גֵּב דְּמִשְׁכַּח וְאֵף עַל גֵּב דְּלֹא יָדַע מֵאֵי קְאָמֵר, אֲשֶׁרִי מִי שְׂאִינוּ
מִטְעָה אֶת עֲצֻמוֹ, וּבְכָבֵר אָמַר הַחֶכֶם מִכָּל אָדָם (מִשְׁלֵי ט') "אִם חֲכַמְתָּ חֲכַמְתָּ לָךְ
וְלִצְתָּ לְבַדְּךָ תִּשָּׂא".

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאִנִּי מִבְּקֵשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעִדְךָ שְׁיִהְיֶה לָךְ הַצְּלַחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתרע.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר יִתְרוֹ י"ט שְׁבֻט הַתְּשֻׁעָה ג'

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲוִי

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אָנִי מֵאֵד מֵאֵד מוֹדָה לָךְ בְּזֶה שְׁעֹזְרֶת לִי עֲבוּר "בְּרֶסֶלֶב לְמַעַן ש"ס".

אֵל תְּשִׁימֵי לֵב לְכֹל הַשְּׁקָרִים וְכוּ', וְהַלְשׁוֹן הָרַע וְכוּ', שְׁמִדְבָרִים עֲלֶיךָ וְכוּ', כִּי הַכֹּל הֶבֶל וְרַעוּת רוּחַ, וְתִאֲמִינִי לִי כִּדְאִי אֶת הַבְּזִיוֹנוֹת וְהַשְּׁפִיכוֹת דָּמִים, כִּי מִי יוֹדֵעַ לְאִיזָה מַחְלוֹת וְחֻלְאִים רָעִים וְצָרוֹת וְיִסּוּרִים אֶת נַפְטָרֶת עַל יְדֵי זֶה, וְלִכֵּן תִּתְחַזְּקִי בְּיָתֶר שְׂאֵת בְּיָתֶר עֵז, וְעַל כֵּן אָנִי מֵאֵד מִבְּקֶשׁ אוֹתָךְ רַק חֲזָקִי וְאִמְצִי מֵאֵד לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה כְּמוֹ שֶׁהִזְהִירְנוּ רַבְּנוּ ז"ל עַל זֶה בְּיוֹתֵר, וְאָמַר (לְקוּשֵׁי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן כ"ד) מִצְוָה גְדוֹלָה לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה תְּמִיד, וְלִהְיֶתגָּבֵר לְהִרְחִיק הָעֲצָבוֹת וְהַמְרָה שְׁחוּרָה בְּכֹל כַּחוֹ, כִּי כֹל הַחֻלְאוֹת הַבָּאִים עַל הָאָדָם פֶּלֶם בָּאִים רַק מִחֲמַת קֶלְקוּל הַשְּׁמִחָה, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ בְּשִׁבִיל לְהִיּוֹת תְּמִיד בְּשִׁמְחָה, וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (תַּנְחוּמָא שְׁמִינִי) לְפִי שְׂאִין הַשְּׁמִחָה מִמֵּתֵנֶת לְאָדָם לֹא כֹל מִי שֶׁשָּׂמַח הַיּוֹם שְׂמַח לְמַחֵר וְלֹא כֹל מִי שֶׁמָּצַר הַיּוֹם מִצָּר לְמַחֵר לְפִי שְׂאִין הַשְּׁמִחָה מִמֵּתֵנֶת לְאָדָם; וְלִכֵּן יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּמִּיד יִהְיֶה הַשְּׁמִחָה מְצוּיָה אֲצִלְךָ, כִּי אֵין טוֹב מִזֶּה, וְעַל יְדֵי שְׁמִחָה מִתְרַחֵב הַלֵּב וְיִכּוּלִים אַחַר כֵּף לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִסְפֹּר לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לִבּוֹ בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת גָּמוּר, כִּי מִה שְׂאִין הָאָדָם מִתְחַזֵּק לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, הוּא מְפַנֵּי שְׁנוּפֵל עַל לְבוֹ עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדִכְאוֹן, אֲבָל תִּכְף וּמְיָד שְׁמִכְרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, אֲזִי נִפְתַּח לְבוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאִנִּי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי. הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתרעא.

בְּעֹזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֻדֵּר יִתְרוֹ י"ט שְׁבַט הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִי

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בענין נסיעה לקברי צדיקים ובפרט אצל ציון של הרבי רבי אלימלך זי"ע, עדיף לך לסע בקיץ, כי עכשו ביום ההלולא זה רק מלא גברים, ולא תוכלי אפלו לגשת אל הציון הקדוש שלו, וכן אצל שאר קברי צדיקים, ולכן עדיף שתסעי בקיץ.

בענין הבן שלך וכו', הייתי אומר שלא כדאי להלחיץ אותו בבית, ומכל שכן שלא ללכת אתו ביד קשה, ואז הכל יסתדר על צד הכי טוב.

כדאי מאד לדבר עם הרב ... נרו יאיר, ולהתייעץ אתו מה לעשות.

רק תהי בשמחה כי רבנו ז"ל אמר (לקיטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ד) שגם חכמי הרופאים אמרו שכל המחלות והחלאים רעים באים לאדם רק מחמת חסרון השמחה, ולכן צריכים להתאמץ ביותר שאת ביתר עז להיות בשמחה, כי השמחה היא רפואה לכל, ולהפך העצבות והמרר שחורה זה מביא לאדם את כל המחלות, ולכן תכריחי את עצמך להיות בשמחה, וחכמינו הקדושים אמרו (תנחומא שמיני) אין השמחה ממתנת לאדם, לא כל מי ששמח היום שמח למחר, ולכן ראי לחטף שמחה ולהיות תמיד בשמחה, ועל ידי זה ימשך עליך ברכה והצלחה בכל מעשה ידיך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתרעב.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר יתרו י"ט שבט התשע"ג

שלום וברכה אל ... שיחיו נצח

לנכון קבלתי את מכתבכם.

ראיתי את היתומה ... תחי', מה דעתכם אודות שדוך עבור בנכם ... נרו יאיר? תעינו בדבר ותשאלו עליה, כי קבלתי אינפורמציה מאד מאד טובה

עליה, ולכן תראו להתודע יותר ויותר ותודיעו לי, והקדוש ברוך הוא יעזר
שנשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

אתרעג.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר יתרו כ' שבט התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

כשאנחנו מתבוננים מה שקורה בעולם וכו', ומה שעובר על כל אחד
ואחד וכו', ויש כל מיני דעות נפסדות ושיטות פסולות וכו', וכלם רצים
ומתרוצצים לימין ולשמאל וכו' וכו', אזי עלינו חסידי ברסלב להיות מאד
מאד שמחים שזכינו להתקרב אל רבנו ז"ל, שהוא מלמד אותנו שאין איפה
לרוץ ולברח אלא אל הקדוש ברוך הוא, והוא גלה לנו (לקוטי מוהר"ן חלק ב'
סימן כ"ה) ההתבודדות הוא מעלה עליונה וגדולה מן הכל. דהינו לקבע לו על
כל פנים שעה או יותר להתבודד לבדו באיזה חדר או בשדה, ולפרש שיחתו
בינו לבין קונו בטענות ואמתלאות בדברי חן ורצוי ופיזס, לבקש ולהתחנן
מלפניו יתברך, שיקרבו אליו לעבודתו באמת. ותפלה ושיחה זו יהיה בלשון
שמדברים בו וכו', והנהגה זו הוא גדולה במעלה מאד מאד, והוא דרך
ועצה טובה מאד להתקרב אליו יתברך, פי זאת היא עצה פללית, שכולל
הכל. פי על כל מה שייחסר לו בעבודת השם, או אם הוא רחוק לגמרי מכל
וכל מעבודתו יתברך, על הכל יפרש שיחתו ויבקש מאתו יתברך, ואפלו אם
לפעמים נסתתמין דבריו, ואינו יכול לפתח פיו לדבר לפניו יתברך כלל, אף
על פי כן זה בעצמו טוב מאד. דהינו ההכנה שהוא מוכן ועומד לפניו יתברך,
וחפץ ומשתוקק לדבר, אף שאינו יכול, זה בעצמו גם כן טוב מאד, וגם יוכל
לעשות לו שיחה ותפלה מזה בעצמו. ועל זה בעצמו יצעק ויתחנן לפניו
יתברך, שנתרחק כל כך, עד שאינו יכול אפלו לדבר. ויבקש מאתו יתברך
רחמים ותחנונים, שיחמל עליו ויפתח פיו, שיוכל לפרש שיחתו לפניו; ולכן
אני מאד מאד מבקש אותך אל תהיה בטלן, תפתח את הפה שלך ותדבר אל

הקדוש ברוך הוא, ותחדיר בעצמך אֲשֶׁר אין שום מציאות בלעדו? תִּתְבַּרְךָ כָּלֵל, והוא יתְבַּרְךָ מְנַהֵג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים בְּצַדִּיק וּבְמִשְׁפָּט, וְדָבַר גְּדוֹל וְדָבַר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ אֲלָא בְּהַשְׁגַּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיוֹן, עַד כְּדֵי כִּף שְׂאֵמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (חל"ן ז'): אֵין אָדָם נוֹקֵף אֶצְבְּעוֹ מִלְמַטָּה אֲלָא אִם כֵּן מְכַרְיִזִין מִלְמַעְלָה; שְׂאָדָם לֹא מְקַבֵּל מִכָּה קִטְנָה בְּאֶצְבַּע קִטְנָה אִם לֹא מְכַרְיִזִין עַל זֶה קָדָם מִלְמַעְלָה, וְלָכֵן הוּא שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה, כִּי הוּא נִמְצָא וּבִלְעָדוֹ אֵין שׁוּם נִמְצָא, וְאִם הֵייתָ יוֹדֵעַ מַה הַדְּבוּרִים שֶׁלָּךְ פּוֹעֲלִים בְּשָׂמַיִם, לֹא הֵייתָ מְפַסֵּיק מִלְדַּבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, מִהֲרַגַע שֶׁהֵייתָ פּוֹתַח אֶת הָעֵינַיִם מְתִי שֶׁקִּמַּתְתָּ מִהַשְׁנָה וְכו', עַד הֲרַגַע שֶׁאַתָּה הוֹלֵךְ לְסַגֵּר אֶת הָעֵינַיִם לְהַשְׁנָה וְכו', וְאֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר מַה זֶה דְּבוּר אֶחָד לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלָכֵן לֹא בַחֲנָם שֶׁהַס"מ אֹרֵב עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְמַנַּע מִמֶּנּוּ לְדַבֵּר אֵלָיו יתְבַּרְךָ, כִּי הוּא יוֹדֵעַ שְׂאִם אָדָם יִדְבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, בְּזֶה הוּא מְבַטֵּל אוֹתוֹ לְגַמְרִי, וְלָכֵן אֲנִי מֵאֵד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שְׁתַּצִּיחַ אֶת רַבְּנוּ ז"ל, וְתִרְגִּיל אֶת עֲצֻמְךָ בְּעִבּוּדָה הַקְּדוּשָׁה הַזֹּאת, רַק לְדַבֵּר אֵלָיו יתְבַּרְךָ, כִּי רַק הוּא יתְבַּרְךָ יְכוּל לַעֲזוֹר לָךְ, אֲזוֹ כִּכָּר לֹא תְרוּץ לֹא לְיָמִין וְלֹא לְשִׂמְאֹל, אֲלָא יִשְׂרָאֵל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲשֶׁרֵינוּ מַה טוֹב חֲלַקְנוּ וּמַה נָּעִים גּוֹרְלָנוּ שֶׁאַנְחָנוּ יוֹדְעִים מְרַבֵּי אֲמַת כְּזָה, רַבִּי שְׁמֹגְלָה לָנוּ אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יתְבַּרְךָ, וְאֲשֶׁר אֵין שׁוּם תְּכִלִּית אַחֵר רַק לְהַשִּׁיחַ וּלְסַפֵּר אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ עִמּוֹ יתְבַּרְךָ, טוֹב לְהוֹדוֹת לְהַשֵּׁם יתְבַּרְךָ עַל כָּל הַחֶסֶד חֲנָם שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ, בְּזֶה שֶׁקָּרְבָנוּ אֶל רַבְּנוּ ז"ל, וְאֲשֶׁר מִי שְׂזוּכָה לְהַפְיִץ אֶת אֹר רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, וְלֹא מִתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתרעד.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יתְבַּרְךָ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר יתְרוֹ כ' שְׁבַט הַתּשַׁע"ג
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִי

עֲלִינוּ לְשִׁבְחַת לְאֲדוֹן הַכֹּל לְתַת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית שְׂזַכִּינוּ לְהַתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל שֶׁהוּא הַצַּדִּיק הָאֲמַת שֶׁל הַדּוֹר הַזֶּה, כִּי מַה הֵיינוּ עוֹשִׂים בְּלִי

רַבְּנוּ ז"ל? רַבְּנוּ ז"ל הַחֲדִיר בָּנוּ אֶת הָעֲנִין שֶׁל שְׂמֻחָה, וְאָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק ב' סִימָן כ"ד) מְצוּה גְדוּלָה לְהִיּוֹת בְּשְׂמֻחָה תְּמִיד, וּלְהִתְגַּבֵּר לְהִרְחִיק הָעֲצָבוֹת וְהִמָּרָה שְׂחֹרָה בְּכָל כּוֹחַ, כִּי כָל הַחֲלָאוֹת הַבָּאִים עַל הָאָדָם כֻּלָּם בָּאִים רַק מִחֻמַּת קִלְקוּל הַשְׂמֻחָה, וְלָכֵן צְרִיכִים לְמַסַּר אֶת נַפְשׁוֹ בְּשִׁבִיל לְהִיּוֹת תְּמִיד בְּשְׂמֻחָה, וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (תַּנְחֻמָּא שְׁמִינִי) לְפִי שְׂאִין הַשְׂמֻחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם לֹא כָּל מִי שֶׁשָּׂמַח הַיּוֹם שָׂמַח לְמַחֵר וְלֹא כָּל מִי שֶׁמָּצַר הַיּוֹם מָצַר לְמַחֵר לְפִי שְׂאִין הַשְׂמֻחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם; וְלָכֵן יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּמִיד יִהְיֶה הַשְׂמֻחָה מְצוּיָה אֲצֵלְךָ, כִּי אֵין טוֹב מִזֶּה, וְעַל יְדֵי שְׂמֻחָה מִתְרַחֵב הַלֵּב וִיכוּלִים אַחֵר כֶּף לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּלְסַפֵּר לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לִבּוֹ בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁטוּת גְּמוּרָה, כִּי מֵה שְׂאִין הָאָדָם מִתְחַזֵּק לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, הוּא מְפַנֵּי שְׂנוּפֵל עַל לְבוֹ עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדַכְאוֹן, אֲבָל תְּכַף וּמִיד שְׂמֻחָתְךָ אֶת עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת בְּשְׂמֻחָה, אֲזִי נִפְתַּח לְבוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלָכֵן אֲנִי מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ תַּעֲשֵׂי כָּל מִינֵי מֵאֲמָצִים שְׂבַעוּלָם רַק לְהִיּוֹת בְּשְׂמֻחָה, וְתִדְוֹנֵי אֶת עֲצָמְךָ לְכַף זְכוּת וְכוּ', כִּי אֵין זֶה עֲצָה לְהַפִּיל אֶת עֲצָמָה וְכוּ', אֲדַרְבֶּה בְּזֶה שְׂאִשָּׁה דְּנָה אֶת עֲצָמָה לְכַף זְכוּת, הִיא בּוֹנֶה אֶת הַבִּטְחוֹן הָעֲצָמִי שְׁלֶהָ, וְעַל יְדֵי זֶה הִיא מְצַלִּיחָה בְּחַיִּים, כִּי רַב רַבָּן שֶׁל הַנָּשִׁים אֵין לָהֶן בִּטְחוֹן עֲצָמִי, בְּשִׁבִיל זֶה הֵן נִשְׁפָּרוֹת מִכָּל דְּבָר שֶׁעוֹבֵר עֲלֵיהֶן וְכוּ' וְכוּ', וְלָכֵן קִשָּׁה לָהֶן לְשֻׂמְתָהּ, וְקִשָּׁה לָהֶן לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲבָל אִם אִשָּׁה תִּתְחַזֵּק בְּבִטְחוֹן עֲצָמִי וְתִדְוֵן אֶת עֲצָמָה לְכַף זְכוּת, עַל יְדֵי זֶה מִמִּילָא תִזְכֶּה לְהִיּוֹת תְּמִיד שְׂמֻחָה וְעַלִּיזָה, וְתוּכְלִי לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂמֵאֵד מֵאֵד הַזֶּהִירָנוּ רַבְּנוּ ז"ל עַל דְּבָר זֶה, אֲשֶׁרִי הָאִשָּׁה שְׁלֹא מְטַעָה אֶת עֲצָמָה, וּמִתְחַזֵּקת בִּיתֵר שְׂאֵת וּבִיתֵר עוֹ, וְקוֹנָה לְעֲצָמָה בְּטְחוֹן עֲצָמִי, שְׂאֵז תְּצַלִּיחַ בְּכָל מָה שֶׁתַּעֲשֶׂה.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצִּלָּחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתרעה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר יִתְרוֹ כ' שְׁבַט הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִי

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָאד מָאד נִזְדַּעְזַעְתִּי לְשִׁמְעַ שְׂיֵשׁ לְךָ כְּכַר שְׂדוּכִים בְּלִי הַתִּיעֲצוֹת אֶתִּי, בְּפֶרֶט שְׂאֵת יוֹדַעַת שְׂאֲנִי נֶגֶד הַשְּׂדוּךְ הַזֶּה, כִּי הִבֵּן שְׁלֹךְ ... נְרוּ יֵאִיר מִגִּיעַ לוֹ הֶרְבֵּה יוֹתֵר טוֹב וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת הַבְּחִירָה בְּיָדֶיךָ, תַּעֲשִׂי מֵה שְׂאֵת רוּצָה וְכוּ', וְתִקְחִי אֶת מִי שְׂאֵת רוּצָה, אֲנִי אֶת שְׁלִי אִמְרַתִּי, הִבֵּן שְׁלֹךְ ... נְרוּ יֵאִיר מִגִּיעַ לוֹ הֶרְבֵּה יוֹתֵר טוֹב וְכוּ' וְכוּ'.

בְּעֵינַי הַבְּחוֹר ... נְרוּ יֵאִיר בְּשׁוֹם פָּנִים וְאִפֵּן אֵל תַּתִּינִי לְבַת שְׁלֹךְ לְדַבֵּר, כִּי אַחֵר כִּף הָאָמָא תְּבוּא לְרִיב אֶתִּי, בְּשַׁעָה שְׂאֲנִי בְּכָלֵל לֹא בְּעֵינַיִם, וְאֲנִי גַם כֵּן נֶגֶד זֶה, לֹא עוֹשִׂים שְׂדוּכִים בְּלִי לְשֵׂאל אֶת הַהוֹרִים, וְלִכֵּן בְּשׁוֹם פָּנִים וְאִפֵּן אֵל תַּפְּגִישִׁי אֶת הַבַּת שְׁלֹךְ עִם הַבְּחוֹר, זֶה לֹא צְנוּעַ בְּכָלֵל.

מֵה שְׂאֵת רוּצָה לֵהִיּוֹת מְנַהֵלֵת וְכוּ', תִּאֲמִינִי לִי כָּל הַשָּׁנִים הֵיָה לִי מָאד מָאד קָשָׁה לָמָּה לֹא יָכַלְתְּ לֵהִסְתַּדֵּר עִם שׁוֹם מְנַהֵלֵת שְׂרַק הֵיָתֵה בְּבֵית סֶפֶר מֵהַתְּחִלָּה עַד שֶׁהַתְּפִטְרַתָּ וְכוּ', וְעַכְשָׁו אֲנִי מִבִּין טוֹב טוֹב, כִּי אֶת אִשָּׁה פְּזִיזָה וְכוּ', וְחוֹשֶׁבֶת שֶׁהִיא יוֹדַעַת אֶת הַכָּל וְכוּ', וְאֶת צְרִיכָה הֶרְבֵּה לְבַקֵּשׁ רַחֲמִים מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ שִׁיְהִי לְךָ יֵשׁוּב הַדַּעַת, וְלִכֵּן אֲנִי מָאד מָאד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ בְּשׁוֹם פָּנִים וְאִפֵּן לֹא לְהַפְגִּישׁ אֶת הַבַּת שְׁלֹךְ עִם הִבֵּן ... נְרוּ יֵאִיר, כִּי זֶה נֶגֶד הַרְצוֹן שֶׁל הַהוֹרִים, וְאֲנִי לֹא יִתְעַרֵב בְּזֶה.

אֶקְנֶה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתִּזְכִּי לְאֲמוֹנַת חֲכָמִים בְּשְׁלָמוֹת, וְלֹא כְּמוֹ שְׂאֵת רוּצָה.

הַמְּאֵחַל לְךָ תְּשׁוּבָה שְׁלָמָה

אתרעו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר יִתְרוֹ כ' שִׁבְט הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

קַבְלָתִי הַיּוֹם מִכְתָּב מִחֲמוֹתֶךָ שֶׁהִיא רוּצָה לְשַׂדֵּךְ אֶת בִּתְּךָ הַיָּנּוּ גִיסְתֶּךָ ... תַּחֲוִי, לְאַחִיךָ ... גֵּרוֹ יְאִיר, דַּע לְךָ שְׁאֲנִי בְּשׁוֹם פְּנִים וְאֶפֶן לֹא מִסְכִּים לָזֶה, כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ שֶׁהָאָמָא שְׁלֶךְ הִיא אִשָּׁה קְשׁוּחָה מְאֹד מְאֹד, וְהִיא תִזְרַק אַחַר כֶּךָ אֶת כָּל הַזְּכָל עָלֶי וְכוּ', וּבִפְרֹט שְׁעֵדִין יֵשׁ לְךָ אֶחָ יוֹתֵר מִבְּגֵר ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְלִכְּן אֲסוּר לַעֲשׂוֹת דְּבַר כְּזֶה, אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ מָה אַתָּה, וְלִכְּן בְּשׁוֹם פְּנִים וְאֶפֶן אֵל תִּתֵּן שְׁאִחִיךָ ... גֵּרוֹ יְאִיר יִפְגַּשׁ עִם גִּיסְתֶּךָ, כִּדִּי לֹא לַעֲוֹרֵר פֶּה מִחֲלָקֶת חֲדָשָׁה עָלֶי שְׁאִין לִי כַח לָזֶה.

אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שְׁתִּלְמַד בְּכָל יוֹם דָּךְ גְּמָרָא בְּסִדְרַת דָּךְ הַיּוֹמִי שְׁזֶה חַיּוֹת לְהִנְפֹּשׁ, הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם זֶה שֶׁבֶת ק"כ, תְּאַמֵּין לִי אִם תִּרְגִּיל אֶת עֲצֻמָּךְ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּךְ גְּמָרָא, תִּרְגִּישׁ קֶשֶׁר רוּחֲנִי שְׁאִי אֶפְשָׁר לְהִסְבִּיר, וְאִךָ שְׁלִפְעָמִים זֶה יָבוֹא לְךָ מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, תַּעֲשֶׂה לַעֲצֻמָּךְ חֶק וְלֹא יַעֲבֹר שְׁאֵת הַדָּף הַיּוֹמִי אַתָּה לֹא תַחֲסִיר, וּמִי יִתֵּן שְׁתַּקַּח גַּם חֲבֵרוֹתָא לְלַמֵּד אִתּוֹ אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָּךְ גְּמָרָא לְיוֹם זֶה הַצְּלָחַת הָאָדָם, וְאֶפְלוּ שְׁאֵתָה לֹא מִבִּין אֶת הַכָּל, עִם כָּל זֹאת תִּגְרַס אֶת הַדָּף, כְּמֵאֲמָרֵם ז"ל (עֲבוּדָה זָרָה י"ט) לַעֲוֹלָם לִיגְרִיס אִינִישׁ וְאִךָ עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאִךָ עַל גַּב דְּלֹא יָדַע מַאי קָאָמַר, אֲשֶׁרִי מִי שְׁאִינוּ מִטְעָה אֶת עֲצָמוֹ, וּכְבָר אָמַר הַחֲכָם מְכָל אָדָם (מִשְׁלֵי ט') "אִם חֲכַמְתָּ חֲכַמְתָּ לְךָ וְלִצְתָּ לְבַדְּךָ תִּשָּׂא".

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתרעז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר יִתְרוֹ כ' שִׁבְט הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

מָאד מָאד אָנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שְׁאֵל תַּעֲשֶׂה שׁוּם שְׁדוּף לִפְנֵי שְׁתַּיַּעַץ אֶתִּי, כְּדֵי שְׁלֹא יִכְנִיסוּ אוֹתְךָ בַּפֶּח, אֶתְּךָ בְּחֹזֶר צְעִיר וְעֵדִיךָ אֶתְּךָ לֹא יוֹדֵעַ אֶת חֻכְמַת הַחַיִּים וְכוּ', וְלִכְּן תִּשְׁמַר מָאד מָאד, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִצִּיל אוֹתְךָ מֵהַכֵּל, תַּחֲפָה וְסוּף כָּל סוּף תִּתְחַתֵּן עִם שְׁדוּף טוֹב, עֵדִיךָ אַחִיךָ ... גֵּרוֹ יֵאִיר הוּא רִוּק, וְאָסוּר לַעֲקוֹף אוֹתוֹ.

אָנִי מָאד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שְׁתִּלְמַד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא בְּסִדְרַת דָּף הַיּוֹמִי שְׁזֶה חַיּוֹת הַהִנְפֵּשׁ, הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם זֶה שְׁבַת ק"כ, תִּאֲמִין לִי אִם תִּרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, תִּרְגִּישׁ קֶשֶׁר רוּחָנִי שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְהַסְבִּיר, וְאִף שְׁלִפְעָמִים זֶה יְבוֹא לָךְ מָאד מָאד קֶשֶׁה, תַּעֲשֶׂה לַעֲצָמְךָ חֵק וְלֹא יַעֲבֹר שְׂאֵת הַדָּף הַיּוֹמִי אֶתְּךָ לֹא תַחֲסִיר, וּמִי יִתֵּן שְׁתַּקַּח גַּם חֲבֵרוֹתָא לְלַמֵּד אֶתְּךָ אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָּף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה הַצְּלַחַת הָאָדָם, וְאֶפְלוּ שְׂאֵתָה לֹא מִבֵּין אֶת הַכֵּל, עִם כָּל זֹאת תִּגְרַס אֶת הַדָּף, כְּמֵאֲמָרֵם ז"ל (עֲבוּדָה זְרָה יט.) לַעֲוֹלָם לִיגְרִיס אִינִישׁ וְאִף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאִף עַל גַּב דְּלֹא יָדַע מֵאִי קָאָמַר, אֲשֶׁרִי מִי שְׂאִינּוּ מִטְעָה אֶת עֲצָמוֹ, וּכְבָר אָמַר הַחֲכָם מִכָּל אָדָם (מִשְׁלֵי ט) "אִם חֻכְמַתְּ חֻכְמַתְּ לָךְ וְלִצְתָּ לְבַדְּךָ תִּשָּׂא".

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאִנִּי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ שְׁיִהְיֶה לָךְ הַצְּלַחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתרעה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר יִתְרוֹ כ' שִׁבְט הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שָׂמַח שֶׁמָּתָּה שְׂמַח, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּצַלִּיחַ
דְּרָכְךָ וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

בְּעֵינַי דִּירָה, לֹא כְּדָאֵי לְדַחֵק אֶת הַשְּׁעָה, גַּם עַל זֶה יָבוֹא הַיּוֹם.

אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּלְמַד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא בְּסִדְרַת דָּף הַיּוֹמִי
שְׁזֶה חַיּוֹת לְהַנְפֹּשׁ, הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם זֶה שֶׁבַת ק"כ, תִּאֲמִין לִי אִם תִּרְגִּיל
אֶת עֲצֻמְךָ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, תִּרְגִּישׁ קֶשֶׁר רוּחָנִי שְׂאֵי אֶפְשֶׁר לְהִסְבִּיר,
וְאֵף שְׁלִפְעָמִים זֶה יָבוֹא לָךְ מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, תַּעֲשֶׂה לְעֲצֻמְךָ חֵק וְלֹא יַעֲבֹר
שְׂאֵת הַדָּף הַיּוֹמִי אֶתָּה לֹא תַחֲסִיר, וּמִי יִתֵּן שֶׁתִּקַּח גַּם חִבְרוּתָא לְלַמֵּד אֶתְּךָ
הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָּף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה הַצְּלַחַת הָאָדָם, וְאֶפְלוּ שְׂאֵתָה לֹא מִבִּין אֶת
הַכֹּל, עִם כָּל זֹאת תִּגְרַס אֶת הַדָּף, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (עֲבוּדָה זָרָה י"ט) לְעוֹלָם לִיגְרִיס
אִינִישׁ וְאֵף עַל גֵּב דְּמִשְׁכַּח וְאֵף עַל גֵּב דְּלֹא יָדַע מֵאֵי קָאָמַר, אֲשֶׁרִי מִי שְׂאִינוּ
מִטְעָה אֶת עֲצֻמוֹ, וּבְכָר אָמַר הֶחֱכַם מִכָּל אָדָם (מִשְׁלֵי ט') "אִם חִכְמַתְּ חִכְמַתְּ לָךְ
וְלִצְתָּ לְבַדְּךָ תִּשָּׂא".

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתִפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֵשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלַחַת מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחַת מִן הַשָּׁמַיִם

תָּם וְנִשְׁלָם, שְׂבַח לְאֵל בּוֹרֵא עוֹלָם !

הַסֵּפֶר הַזֶּה נִדְפָס

לְכַבוֹד נְשֻׁמַת

חֲסִידָא וּפְרִישָׁא, מְנוֹרָה הַטְּהוֹרָה,

אֲסִפְקֻלְרִיא הַמְּאִירָה

מֵאוֹר עֵינֵינוּ חַיִּית נִפְשָׁנוּ, מְקָרֵב לְבָבוֹת

יִשְׂרָאֵל לְאֲבֵיהֶם שְׁבַשְׁמִים

מוֹרְנוּ וְרַבְּנוּ

הַרְבֵּה הַגְּאוֹן הַצְּדִיק

מוֹהַר"ר רַבִּי אֱלִיעֶזֶר שְׁלֹמֹה זִלְה"ה

בֶּן

הַגַּה"צ רַבִּי מְנַחֵם זִיב זצ"ל

עָלָה בְּסֶעֱרָה הַשְּׁמִימָה

י"ז שְׁבַט תשע"ה

תְּהֵא נְשֻׁמַתוֹ צְרוּרָה בְּצְרוֹר הַחַיִּים תַּחַת

כְּנֵפֵי הַצְּדִיקִים בְּגֵן עֵדֶן, זְכוּתוֹ וְצַדִּיקוֹתוֹ תִּגַּן

עָלֵינוּ וְעַל כָּל הָעוֹלָם שְׁנֹזֶכֶה לְהַנּוֹת מֵאוֹרוֹ

הַבְּהִיר וְהַתְּגַלּוֹת כְּבוֹד שְׁמִים

שְׁפַעַל וְעָשָׂה בְּעוֹלָם

הַסֵּפֶר הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה נִדְפָּס
לְעֵלְוֵי נְשִׁמַת
הַרְבֵּנִית הַצְּדִיקוֹת
מֵרַת יַחְנָא שְׂפָרָה ע״ה
בֵּת הַרְה״צ
רַבֵּי אֲשֶׁר יִשְׁעֶיהָ
רֵאטֶענְבֶּרְג מִקּוֹסוֹן זְצ״ל
בֵּת מֵרַת סָאסְיָא ע״ה
אֶשֶׁת עֶטְרֵת רֵאשִׁינו
כ״ק אֲדַמו״ר
רַבֵּי אֱלִיעֶזֶר שְׁלֵמָה ז״ע
נִפְטָרָה ט״ז תַּמוּז הַיְתַשְׁעִיה
ת.נ.צ.ב.ה.



סוד ה' לִירָאוּ וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם
זֶה שְׁמוֹ נֶאֱדָה לוֹ

תִּקּוּן הַכֹּלְלִי

תִּקּוּן נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד מְאֹד לְכֹלְלִיּוֹת
הַחֻטָּאִים וְהוּא פָּגַם הִבְרִית, רַחֲמָנָא לִיִּצְלֵן

*

וּמְסַגֵּל מְאֹד גַּם לְפִרְנֶסָה וּלְהַצְלָחָה
בְּכֹל הָעֲנִינִים בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת
אֲשֶׁרֵי מִי שְׂיֵאמְרֵם בְּכֹל יוֹם

*

יְסֻדוּ, תִּקְנֻוּ, גְּלוּ וְצַוֵּה לְפִרְסְמוֹ לְכֹל
יִשְׂרָאֵל, רַבְּנֵי הַקְּדוֹשׁ וְהַנוֹרָא,
אוֹר הַגְּנוּז וְהַצֶּפּוּן, בּוֹצִינָא קִדִּישָׁא עֲלֵאָה,
אֲדוּנְנֻ, מוֹרְנֻ וְרַבְּנֻ
רַבֵּי נַחֲמָן מִבְּרֶסְלַב, זְכוֹתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ

*

הוֹבָא לְדָפוּס עַל-יְדֵי
חֲסִידֵי בְּרֶסְלַב
עִיה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹבֵב"א

תקון הפללי

טוב לומר לפני אמירת העשרה מזמורים :

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורים אלו לכל הצדיקים האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים שוכני עפר, קדושים אשר בארץ המה, ובפרט לרבנו הקדוש, צדיק יסוד עולם, נחל נובע מקור חכמה, רבנו נחמן בן פיגא, זכותו יגן עלינו, שגלה תקון זה.

לכו נרננה ליי נריעה לצור ישענו : נקדמה פניו בתודה, בזמרות נריע לו : כי אל גדול יי, ומלך גדול על כל אלהים :

קודם שיתחיל תהלים יאמר :

הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי, לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתה בדחילו ורחימו על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל :

טז א מכתם לדוד, שמרני אל כי חסיתי בך : ב אמרת ליי אדני אתה, טובתי בל עליך : ג לקדושים אשר בארץ המה, ואדירי כל חפצי-כם : ד ירבו עצבותם אחר מהרו בל אסיה נספיהם מדם, ובל אשא את שמותם על שפתי : ה יי מנת חלקי וכוסי, אתה תומיה גורלי : ו חבלים נפלו-לי בנעמים, אף נחלת שפרה עלי : ז אברך את יי אשר יעצני, אף לילות יסרוני כליותי : ח שויתי יי לנגדי תמיד, כי מימיני בל אמוט : ט לכן שמח לבי ויגל כבודי, אף בשרי ישפן לבטח : י כי לא תעזב נפשי לשאול, לא תתן חסידך לראות שחת : יא תודיעני ארח חיים שבע שמחות את פניך, נעמות בימינך נצח :

תקון הפללי

לב * לְדוֹד מִשְׁכִּיל אֲשֶׁרִי נִשְׁוִי פֶשַׁע כְּסוּי חֲטָאָה : ב אֲשֶׁרִי אָדָם לֹא יִחְשָׁב יִי לֹו עוֹן, וְאִין בְּרוּחוֹ רְמִיָּה : ג כִּי הִחְרַשְׁתִּי בְּלוֹ עֲצָמַי, בְּשֹׁאֲגָתִי כָּל הַיּוֹם : ד כִּי יוֹמָם וְלַיְלָה תִּכְבַּד עָלַי יְדָךְ נִהַפֵּךְ לְשָׂדֵי, בְּחֶרְבְּנִי קִיץ סֵלָה : ה חֲטָאתִי אוֹדִיעֶךָ וְעוֹנִי לֹא כִסִּיתִי, אֲמַרְתִּי אוֹדָה עָלַי פֶּשַׁעִי לִי, וְאַתָּה נִשְׂאתָ עוֹן חֲטָאתִי סֵלָה : ו עַל זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל חֹסֵיד אֵלֶיךָ לְעֵת מִצּוֹא רַק לְשֹׁטֵף מַיִם רַבִּים, אֲלִיוֹ לֹא יִגִּיעוּ : ז אַתָּה סֹתֵר לִי * מִצָּר תִּצְרַנִּי רַנִּי פֹלֵט תִּסּוּבְּבֵנִי סֵלָה : ח אֲשַׁפִּילְךָ וְאוֹרֶךְ בְּדָרְךָ זֶה תִּלְךָ, אִיעֲצָה עָלֶיךָ עֵינַי : ט אֵל תִּהְיוּ כְּסוּס כְּפָרָד אִין הַבֵּין בְּמַתַּג וְרִסֵן עֲדִיו לְבָלוּם, בַּל קָרַב אֵלֶיךָ : י רַבִּים מִכְּאוֹבִים לְרָשָׁע וְהַבּוֹטֵחַ בֵּינִי, חֶסֶד יִסּוּבְּבֵנוּ : יא שְׂמַחוּ בֵּינִי וְגִילוּ צַדִּיקִים וְהַרְנִינוּ כָּל יִשְׂרָאֵל לֵב :

מא * לְמַנְצַח מְזֻמּוֹר לְדוֹד : ב אֲשֶׁרִי מִשְׁכִּיל אֵל דָּל, בְּיוֹם רָעָה יִמְלֻטְהוּ יִי : ג יִי יִשְׁמְרֵהוּ וַיַּחֲיֵהוּ וַיֹּאשֶׁר בְּאַרְצָךְ, וְאֵל תִּתְּנֵהוּ בְּנַפְשׁ אִיבִיו : ד יִי יִסְעֲדֵנוּ עַל עֶרְשׁ דְּוִי, כָּל מִשְׁכָּבוֹ הִפְכַת בְּחֻלְיוֹ : ה אֲנִי אֲמַרְתִּי יִי חֲנַנִּי, רַפְּאָה נַפְשִׁי כִּי חֲטָאתִי לָךְ : ו אוֹיְבֵי יֹאמְרוּ רַע לִי, מָתִי יָמוּת וְאָבַד שְׁמוֹ : ז וְאִם בָּא לְרֹאוֹת שְׁוֹא יִדְבַר, לְבוֹ יִקְבֹּץ-אֶוֹן לֹו יֵצֵא לַחוּץ יִדְבַר : ח יַחַד עָלַי יִתְלַחֲשׁוּ כָּל שֹׁנְאֵי, עָלַי יִחְשְׁבוּ רָעָה לִי : ט דְּבַר בְּלִיעַל יִצּוֹק בּוֹ, וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא יוֹסִיף לְקוּם : י גַּם אִישׁ שְׁלוּמֵי אֲשֶׁר בְּטַחְתִּי בּוֹ אוֹכַל לַחֲמִי, הַגְּדִיל עָלַי עֶקֶב : יא וְאַתָּה יִי חֲנַנִּי וְהַקִּימֵנִי, וְאֲשַׁלְּמָה לָּהֶם : יב בְּזֹאת יִדְעֵתִי כִּי חִפְצָתָ בִּי, כִּי לֹא יִרְיעַ אִיבֵי עָלַי : יג וְאֲנִי בְּתַמִּי תִּמְכַת בִּי,

* אחר אתה סתר לי - צריך להפסיק מעט (עיין בלקו"מ ח"א סי' ריג)

תקון הפללי

ותצביני לפניך לעולם: יד ברוך יי אלהי ישראל מהעולם ועד העולם אמן ואמן:

מב * למנצח משכיל לבני קרח: ב כאיל תערג על אפיקי מים, כן נפשי תערג אליך אלהים: ג צמאה נפשי לאלהים לאל חי מתי אבוא, ואראה פני אלהים: ד היתה לי דמעת לחרם יומם ולילה, באמר אלי כל היום איה אליך: ה אלה אזכרה ואשפכה עלי נפשי כי אעבר בסף אדדם עד בית אלהים בקול רנה ותודה המון חוגג: ו מה תשתוחחי נפשי ותהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועות פניו: ז אלהי עלי נפשי תשתוחח על פן אזכרך מארץ ירדן, וחרמונים מהר מצער: ח תהום אל תהום קורא לקול צנוריה כל משכריה וגליה עלי עברו: ט יומם יצוה יי חסדו ובלילה שירה עמי, תפלה לאל חיי: י אומרה לאל סלעי למה שכחתי למה קדר אלך בלחץ אויב: יא ברצח בעצמותי חרפוני צוררי, באמרם אלי כל היום איה אליך: יב מה תשתוחחי נפשי ומה תהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועת פני ואלהי:

נט * למנצח אל תשחת לדוד מכתם בשלח שאול וישמרו את הבית להמיתו: ב הצילני מאיבי אלהי ממתקוממי תשגבני: ג הצילני מפעלי און, ומאנשי דמים הושיעני: ד כי הנה ארכו לנפשי יגורו עלי עזים, לא פשעי ולא חטאתי יי: ה בלי עון ירצון ויכוננו עורה לקראתי וראה: ו ואתה יי אלהים צבאות אלהי ישראל הקיצה לפקד כל הגוים אל תחן כל בגדי און סלה: ז ישובו לערב יהמו ככלב ויסוכבו עיר: ח הנה יביעון בפיהם חרבות בשפתותיהם, כי מי

תקון הפללי

שִׁמְעֶ: ט וְאַתָּה יי תִשְׁחַק לָמוֹ תִלְעַג לְכָל גּוֹיִם: י עֲזוּ אֱלֹהֵי
 אֲשֶׁמְרָה כִּי אֱלֹהִים מִשְׁגָּבִי: יא אֱלֹהֵי חֲסְדֵי יְקַדְּמֵנִי, אֱלֹהִים
 יִרְאֵנִי בְּשַׁרְרֵי: יב אֵל תִּהְרַגְם פֶּן יִשְׁכַּחוּ עִמִּי הַנִּיעַמּוֹ בְּחִילָךְ
 וְהוֹרִידֵמוֹ, מִגִּנְנוֹ אֲדַנִּי: יג חֲטָאת פִּימוֹ דָּבַר שִׁפְתֵימוֹ וְיִלְכְּדוּ
 בְּגֵאוֹנָם וּמֵאֵלָה וּמִכַּחַשׁ יִסְפְּרוּ: יד כֹּלָה בַחֲמָה כֹּלָה וְאִינָמו
 וְיִדְעוּ כִּי אֱלֹהִים מִשַׁל בִּיעֻקֵּב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סֵלָה: טו וַיִּשְׁבוּ
 לָעָרֵב יִהְמוּ כִּכְלָב וְיִסּוּבְכוּ עִיר: טז הִמָּה יִנְיֵעוֹן לְאַכְלָל, אִם
 לֹא יִשְׁבְּעוּ וְיִלְיֵנוּ: יז וְאֲנִי אֲשִׁיר עֲדָךְ וְאַרְגֵּן לְבַקֵּר חֲסֵדְךָ כִּי
 הִיִּית מִשְׁגָּב לִי וּמְנוּס בְּיוֹם צָר לִי: יח עֲזֵי אֱלֹהֵי אֲזַמְרָה, כִּי
 אֱלֹהִים מִשְׁגָּבִי אֱלֹהֵי חֲסְדֵי:

עז א לְמִנְצַח עַל יְדוּתוֹן לְאַסְף מְזִמּוֹר: ב קוֹלִי **אֵל אֱלֹהִים
 וְאַצְעָקָה, קוֹלִי אֵל אֱלֹהִים וְהֶאֱזִין אֵלַי: ג בְּיוֹם צָרְתִי אֲדַנִּי
 דְרָשְׁתִּי יָדֵי לִילָה נִגְרָה וְלֹא תִפּוּג, מֵאַנְהָ הַנְּחָם נַפְשִׁי: ד
 אֲזַכְּרָה אֱלֹהִים וְאַהֲמִיָּה, אֲשִׁיחָה וְתִתְעַטֵּף רוּחִי סֵלָה: ה
 אַחֲזַת שְׁמֵרוֹת עֵינָי, נִפְעַמְתִּי וְלֹא אֲדַבֵּר: ו חֲשַׁבְתִּי יָמִים
 מִקֶּדֶם, שְׁנוֹת עוֹלָמִים: ז אֲזַכְּרָה נְגִינָתִי בְּלִילָה עִם לִבִּי
 אֲשִׁיחָה, וַיִּחַפֵּשׂ רוּחִי: ח הִלְעוֹלָמִים יִזְנַח אֲדַנִּי, וְלֹא יִסְיֵף
 לְרִצּוֹת עוֹד: ט הָאֶפֶס לְנֻצַח חֲסֵדוֹ, גָּמַר אֲמַר לְדָר וְדָר: י
 הִשְׁכַּח חֲנוּת אֵל אִם קָפֵץ בְּאֵף רַחֲמֵי סֵלָה: יא וְאֲמַר חֲלוּתִי
 הִיא שְׁנוֹת יָמִין עֲלִיוֹן: יב אֲזַכּוֹר מַעֲלָלֵי יְהוָה כִּי אֲזַכְּרָה מִקֶּדֶם
 פְּלֶאֶד: יג וְהִגִּיתִי בְּכָל פְּעֻלָּךְ, וּבַעֲלִילוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה: יד
 אֱלֹהִים בְּקִדְשׁ דְּרַכְךָ מִי אֵל גְּדוֹל כְּאֱלֹהִים: טו אַתָּה הָאֵל
 עֲשֵׂה פֶלֶא, הוֹדַעַתָּ כְּעַמִּים עֲדָךְ: טז גֹּאֲלַת בְּזִרוּעַ עַמְךָ בְּנֵי
 יַעֲקֹב וַיִּוֹסֵף סֵלָה: יז רְאוּךָ מִיָּם אֱלֹהִים רְאוּךָ מִיָּם יַחֲלוּ,

** באמרוך אל אלהים תכוון המילוי כזה: אל"ף למ"ד אל"ף למ"ד ה"י יו"ד מ"ם

תקון הפללי

אף ירגזו תהמות: יח זרמו מים עבות קול נתנו שחקים, אף חצציה יתהלכו: יט קול רעמה בגלגל האירו ברקים תבל, רגזה ותרעש הארץ: כ בים דרפה ושכילה במים רבים ועקבותיה לא נדעו: כא נחית כצאן עמה ביד משה ואהרן:

צ * תפלה למשה איש האלהים אדני מעון אתה היית לנו בדר ודר: ב בטרם הרים ילדו ותחולל ארץ ותבל, ומעולם עד עולם אתה אל: ג תשב אנוש עד דפא, ותאמר שובו בני אדם: ד פי אלה שנים בעיניה פיום אתמול פי יעבר ואשמורה בלילה: ה זרמתם שנה יהיו, בבקר פחציר יחלה: ו בבקר יציץ וחלה, לערב ימולל ויבש: ז פי כלינו באפה, ובחמתה נבהלנו: ח שתה עונתינו לנגדה, עלמנו למאור פניה: ט פי כל ימינו פנו בעברתה, פלינו שנינו כמו הגה: י ימי שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורת שמונים שנה ורהבם עמל ואון, פי גז חיש ונעפה: יא מי יודע עז אפה, וכיראתה עברתה: יב למנות ימינו פן הודע, ונבא לבב חכמה: יג שובה יי עד מתי, והנחם על עבדיה: יד שבענו בבקר חסדה, ונרננה ונשמחה בכל ימינו: טו שמחנו פימות עניתנו, שנות ראינו רעה: טז יראה אל עבדיה פעלה, והדרה על בניהם: יז ויהי נעם אדני אלהינו עלינו, ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו:

קה * הודו ליי קראו בשמו, הודיעו בעמים עלילותיו: ב שירו לו זמרו לו, שיחו בכל נפלותיו: ג התהללו בשם קדשו, ישמח לב מבקשי יי: ד דרשו יי ועזו, בקשו פניו תמיד: ה זכרו נפלותיו אשר עשה, מפתיו ומשפטי פיו: ו זרע אברהם עבדו, בני יעקב בחיריו: ז הוא יי אלהינו בכל

תקון הפללי

הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו : ח זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ, דָּבַר צוּה לְאֶלֶף דּוֹר : ט
אֲשֶׁר כָּרַת אֶת אַבְרָהָם, וְשָׁבוּעֵתוֹ לִישָׁחֶק : י וַיַּעֲמִידָהּ לִיעֲקֹב
לְחַק, לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם : יא לֵאמֹר לְךָ אֶתֵּן אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן,
חֶבֶל נַחֲלֹתְכֶם : יב בְּהִיוֹתָם מִתֵּי מִסְפָּר, כְּמַעַט וְגָרִים בָּהּ : יג
וַיִּתְּהִלְכוּ מִגּוֹי אֶל גּוֹי, מִמַּמְלָכָה אֶל עַם אַחֵר : יד לֹא הִנִּיחַ
אָדָם לַעֲשֹׂקָם, וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מַלְכִּים : טו אֵל תִּגְעֹו בְּמִשְׁיַחֲי,
וְלִנְבִיאֵי אֵל תִּרְעֹו : טז וַיִּקְרָא רָעַב עַל הָאָרֶץ, כָּל מִטֵּה-לֶחֶם
שָׁכַר : יז שָׁלַח לִפְנֵיהֶם אִישׁ, לְעֶבֶד נִמְכָּר יוֹסֵף : יח עָנוּ
בְּכַבֵּל רִגְלוֹ, בְּרִזֵּל בָּאָה נִפְשׁוֹ : יט עַד עַת בֹּא דְבָרוֹ, אִמְרַת יִי
צָרְפָתָהּוּ : כ שָׁלַח מֶלֶךְ וַיִּתְּרָהּוּ, מִשָּׁל עַמִּים וַיִּפְתַּחְהוּ : כא
שָׁמוּ אֲדוֹן לְבֵיתוֹ, וּמִשָּׁל בְּכָל קְנִינֹו : כב לְאַסֵּר שָׁרְיוֹ בְּנִפְשׁוֹ,
וּזְקִנְיוֹ יַחֲכֶם : כג וַיָּבֵא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם, וַיַּעֲקֹב גַּר בְּאֶרֶץ חָם :
כד וַיִּפְרֹ אֶת עַמּוֹ מְאֹד וַיַּעֲצֵמָהּוּ מִצְרַיִם : כה הִפְךָ לִבְּךָ לְשׂוֹא
עַמּוֹ, לְהִתְנַפֵּל בְּעַבְדָּיו : כו שָׁלַח מֹשֶׁה עֶבְדוֹ, אֶהֱרֹן אֲשֶׁר בָּחַר
בוֹ : כז שָׁמוּ בְּכֶם דְּבָרַי אֶתוֹתַי, וּמִפְתִּים בְּאֶרֶץ חָם : כח שָׁלַח
חֲשֹׁךְ וַיַּחֲשׂוּךְ, וְלֹא מָרוּ אֶת דְּבָרוֹ : כט הִפְךָ אֶת מִימִיָּהֶם לְדָם,
וַיָּמַת אֶת דָּגְתָם : ל שָׁרִץ אֲרָצָם צִפְרָדְדַּעִים, בְּחֻדְרֵי מַלְכֵיהֶם :
לא אָמַר וַיָּבֵא עָרֹב, כְּנִים בְּכָל גְּבוּלָם : לב נָתַן גְּשָׁמֵיהֶם
בְּרֹד, אֵשׁ לְהִבּוֹת בְּאֲרָצָם : לג וַיִּף גִּפְנָם וַתֵּאֲנָתָם, וַיִּשְׁבַּר עֵץ
גְּבוּלָם : לד אָמַר וַיָּבֵא אֲרָבָה, וַיִּלַּק וַאִין מִסְפָּר : לה וַיֵּאֱכַל כָּל
עֹשֵׁב בְּאֲרָצָם, וַיֵּאֱכַל פְּרִי אֲדָמָתָם : לו וַיִּן כָּל בְּכוֹר בְּאֲרָצָם,
רֵאשִׁית לְכָל אוֹנָם : לז וַיּוֹצִיאֵם בְּכֶסֶף וְזָהָב, וַאִין בְּשִׁבְטָיו
כּוֹשֵׁל : לח שְׂמַח מִצְרַיִם בְּצֵאתָם, כִּי נָפַל פַּחַדְם עֲלֵיהֶם :
לט פָּרַשׁ עֲנָן לְמִסְדָּהּ, וְאֵשׁ לְהֵאִיר לְלֵילָה : מ שָׁאֵל וַיָּבֵא שָׁלוֹ,
וְלֶחֶם שָׁמַיִם יִשְׁבִּיעֵם : מא פָּתַח צוּר וַיִּזְוּבוּ מַיִם, הִלְכוּ בְּצִיּוֹת
נְהַר : מב כִּי זָכַר אֶת דְּבָר קִדְשׁוֹ, אֶת אַבְרָהָם עֶבְדוֹ : מג וַיּוֹצֵא

תקון הפללי

עמו בששון ברנה את בחיריו: מד ויתן להם ארצות גוים,
ועמל לאמים יירשו: מה בעבור ישמרו חקיו, ותורתיו ינצרו
הללויה:

קלז * על נהרות בכל שם ישבנו גם בכינו, בזכרנו את
ציון: ב על ערבים בתוכה תלינו פנרותינו: ג כי שם שאלונו
שובינו דברי שיר ותוללינו שמחה, שירו לנו משיר ציון: ד
איך נשיר את שיר יי על אדמת נכר: ה אם אשפחה ירושלים
תשפח ימיני: ו תדבק לשוני לחפי אם לא אזכרי אם לא
אעלה את ירושלים על ראש שמחתי: ז זכר יי לבני אדום
את יום ירושלים האמרים ערו ערו, עד היסוד בה: ח בת
בכל השדודה אשרי שישלם לך, את גמולך שגמלת לנו: ט
אשרי שיאחז ונפץ את עלליך אל הסלע:

קנ * הללו יה הללו אל בקדשו, הללוהו ברקיע עזו: ב
הללוהו בגבורתיו, הללוהו כרב גדלו: ג הללוהו בתקע
שופר, הללוהו בנגבל וכנור: ד הללוהו בתף ומחול, הללוהו
במנים ועגב: ה הללוהו בצלצלי שמע, הללוהו בצלצלי
תרועה: ו כל הנשמה תהלל יה הללויה:

אחר שסיים תהלים יאמר זה:

מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יי שבות עמו יגל יעקב ישמח
ישראל: ותשועת צדיקים מיי מעוזם בעת צרה: ויעזרם יי ויפלטם
פלטם מרשעים ויושיעם כי חסו בו: